MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

SEU EJUSDEM

CONTINUATIO,

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi.

Accedunt, prout in Editione Romanâ, eorum Pontificum Vitæ, quorum Bullæ hìc recèns prodeunt; Appendices insuper suis quique locis assignati.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS,

Complectens Constitutiones ab INNOCENTIO XIII. & BENEDICTO XIII. editas.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ *editum* 1736.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L I.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur.

INNOCENTII XIII.

ANNO PRIMO.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

BENEDICTI XIII.

LXXI. De-

ANNO TERTIO.

ANNO QUARTO.

ANNO QUINTO.

INDEX
OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur, ordine Alphabetico digeſtus.

INNOCENTII XIII.

BENEDICTI XIII.

Ex du-

PRIVILE-

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

CAROLUS SEXTUS,

Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtenbergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium Universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè supplicârit, ut Privilegium Impressorium super *BULLARIO MAGNO ROMANO Novissimo, a Beato LEONE MAGNO, usque ad PONTIFICEM nunc Regnantem, cum suis Supplementis, in Folio & Novem Tomis* sibi impertitum, ad alios Decem Annos extendere clementissimè dignaremur. Nos submissis pariter ac æquis ejus precibus annuendum censuerimus: Ac proinde Authoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscumque rem Librariam seu negotiationem exercentibus, firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nominatum *BULLARIUM MAGNUM ROMANUM*, sub hoc aliove titulo aut forma per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum, intra Sacri Romani Imperii, & Regnorum Ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare, aliorsumve impressum apportare, citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentam, ausit vel præsumat. Si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu Interdictum violare, contemnereque præsumpserit, eum non solùm ejusmodi Exemplaribus, ubicunque locorum repertis, perperam quippe recusis, seu apportatis (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER, sive propria auctoritate, sive Magistratus illius loci auxilio, sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & Parti læsæ ex æquo pendenda, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronte libri impressus reperiatur, & consueta quinque Exemplaria Consilio Nostro Imperiali Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum Subditis, & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis, qui in Magistratu existentes, vel suo vel Superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: Sed si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio literarum manu Nostra subscriptarum, & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur Laxenburgi vigesima prima Maii anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo, Regnorum Nostrorum, Romani vigesimo sexto, Hispanicorum trigesimo quarto, Hungarici & Bohemici verò vigesimo septimo, &c.

CAROLUS.

(L.S.)

UT JO. AD. COMES
DE METSCH.

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majestatis proprium.
J. J. HAYECK de Waldstätten.

Et memoratus CHEVALIER *suprascriptum Sac. Cæs. Majest. Privilegium ex integro concessit* PELLISSARI & SOC. *ex Conventione factâ inter eos Quarto Nonas Martii Anni* 1738.

Idem suprascriptum Privilegium concesserunt Pellissari & Socii, HENRICO-ALBERTO GOSSE & SOCIIS,

BULLA-

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS, SIVE CONTINUATIONIS PARS VII.

INNOCENTIUS XIII. PONTIFEX CCXLVIII.

ANNO CHRISTI MDCCXXI.

Anno 1721.

INNOCENTIUS XIII. Romanus, Michael Angelus de Comitibus antea vocatus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. SS. Quirici, & Julitæ, primum Episcopus Auximanus, deinde Viterbiensis, Summus Pontifex electus fuit Die 8. Maii anni 1721. & die 19. ejusdem mensis coronatus; Creavitque Cardinales 3. Vixit An. 68. Menses 9. Dies 28. Obiit An. 1724. Die 7. Martii. Sepultusque fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes Menses 2. Dies 22.

Anno 1721.

APPENDIX AD TOM. VIII. & X.

I.

Confirmatur Constitutio Clementis XI. de Privilegiis Universitatis Studii Generalis, & Collegii Doctorum Civitatis Urbini, cum nova eorumdem concessione.

Laudata Constitutio hic refertur, & edit. fuit 1721. Mart. 19. Pont. 21. Hujus Pontificis Const. edit. 1721. Nov. 27. Pont. 1. conceditur locus in Rota Maceraten. uni ex Civibus Urbini.

Dat. 9. Maii 1721. Ann. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, ac convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia, ac benignitate processerunt, licet ejus superveniente obitu Literæ Apostolicæ desuper expeditæ non fuerint, debitum consequantur effectum.

Epitome ex causa Constitutionis Clement. XI.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, felic. recor. Clemens Papa XI. Prædecessor Noster cupiens Civitati nostræ, tunc suæ, Urbini, ubi natus, & educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, præcipuum aliquod Pontificiæ suæ Charitatis, & beneficentiæ argumentum tribuere, ac potissimum erga Universitatem studii generalis ibidem Apostolica auctoritate dudum erectum, in qua olim doctorali laurea decoratus; necnon erga Collegium J. U. Doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati, memorisque animi sui propensionem palam ostendere, & declarare, nonnulla privilegia, & Indulta a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus etiam Nostris, tunc suis Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum prædictis olim concessa, ac insuper nonnulla Edicta, & Decreta in utriusque favorem a Ducibus, & pro tempore Legatis, & Vicelegatis ejusdem Civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactius, paulo antequam viam universæ carnis ingrederetur, nempe mense Martio proxime præterito, Apostolica auctoritate approbaverit, & confirmaverit, pluraque alia ad eorumdem Universitatis, & Collegii decus, ac utilitatem disposuerit per suas Literas, quæ tamen ob ejus subsecutum obitum ab illo subsignari, & consueto Romanæ Curiæ more expediri minime potuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

Exordium e Pontificia sollicitudine promovendi felicem statum Locorum S. R. E. subditorum, Civitatis præsertim Urbini suæ Patriæ cujus laudes recensentur.

§. 2. *Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Inter multiplices, atque gravissimas sollicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divina dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paterna charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis eruditur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica rite gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus. Quo quidem paterni amoris sensu, si

cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates merito respicimus, dignum profecto, justumque est, ut Civitatem nostram Urbinatensem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præsertim disciplinarum laude imo etiam militari gloria insignes, quam Ecclesiasticarum dignitatum splendore conspicuos Viros; apud quos itidem, & solidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac summa in Romanos Pontifices, & Apostolicam Sedem observantia, & studium semper enituit, propensiori quodam affectu, natura ipsa dictante, respiciamus, ac unice in Christo diligamus. Nec minus æquum arbitramur, & congruum, ut Universitatem quoque studii generalis illic Apostolica auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac insuper Collegium J. U. Doctorum ibidem pari auctoritate institutum, unde Viri sæpenumero prodierunt doctrinæ fama celebres, illustriumque munerum ab ipsis recte gestorum merito commendati, cui Nos etiam adscriptos aliquando fuisse, non sine voluptate meminimus, paterna dilectione complectamur, gratæque voluntatis nostræ, ac simul Pontificiæ largitatis significationibus prosequamur.

Clem. XI. Civitas ab alieno soluta.

§. 3. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Patrias suas insignibus, maximisque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque secuti, inter ipsa Pontificatus nostri primordia considerantes prædictam Patriam nostram dilectissimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix superiorum temporum conditio, & publicæ necessitates causam præbuerunt, gravari, ac fere opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitatem nedum omni prorsus carere spe illud unquam dissolvendi, sed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longe imparem esse; æquum proinde, munerique nostro consentaneum duximus rationem inire, qua gravissimo huic malo occurreretur, institutoque ex pecuniis a Nobis ante aliquos annos collatis multiplico, cujus administratio a Viris ad id a Nobis delectis summa fide, ac industria hactenus gesta fuit, eam jam pecuniarum summam conflavimus quæ memorato æri alieno penitus extinguendo satis erit, huncque in usum quamprimum jussu nostro, benedicente Domino erogabitur.

...ropolitā... Ecclesia ...nobili ...ri, sacra... suppelle... sum... ...sa di...

§. 4. Prætetea Metropolitanam ejusdem Civitatis Urbinatensis Ecclesiam, in qua sacris Baptismi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus versicoloribus selectissimis exculto, sub quo sacrum Corpus S. Crescentini Martyris, ipsius Civitatis Protectoris, reconditum est: sex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliisque vasis argenteis elegantissime elaboratis; multa, & sumptuosa omnis generis suppellectile in usum sacri Ministerii: geminis attalicis stragulis magni pretii, totidemque a celebrioribus ævi nostri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari nostra pariter, & quidem maxima impensa curavimus.

...sdem Ec... ...æ Cano... ...les pro... ...us aucti. ...s Archie... ...pales am... ...iæ, Col... ...um ex... ...tum.

§. 5. Exiguum insuper, nec præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inservientium numerum auximus, congruaque dote instruximus: Canonicales proventus, antea admodum tenues, certa annua quingentorum aureorum super fructibus, & redditibus quibuscumque Monasterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, seu Senogallien. Diœcesis in perpetuum assignata pensione, amplificavimus: Sacrarium in usum Canonicorum a fundamentis ereximus, & congruis armariis pro sacrarum suppellectilium decenti custodia exornavimus; Archiepiscopales ædes, angustas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adolescentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honestisque moribus a doctis, piisque Magistris sedulo instituuntur, fere in meditullio Civitatis a fundamentis excitavimus.

Bibliotheca in Conventu S. Francisci ad publicum usum erecta.

§. 6. Publicam quoque Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad præfatam Universitatem studii generalis confluentium instituimus, non modica pecuniarum summa in id opus erogata, præsertim in constructionem Fabricæ ejusdem Bibliothecæ, eamque non modo scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam pluribus codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive e domestica nostra Bibliotheca extractis, ut ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus, ejusmodi nostræ in suam æque, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probe conscius, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocari, & congrue dispositi reperiuntur, instrui fecimus; illisque nuper alios etiam codices, præsertim ad artem medicam pertinentes, quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus propenso in eamdem Patriam nostram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jussimus, quin imo etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, seu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita suppetet, augere intendimus, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & studiosi bonarum, ac præsertim sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodius, ac impensius vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant.

Mœnia Civitatis restaurata. Duo fixa loca in Rotis Perusiæ & Maceratæ Civibus assignata. Mons frumentarius erectus.

§. 7. Ad hæc præfatæ Patriæ nostræ mœnia pluribus in locis collapsa, aut collabentia instauravimus, ejus insuper Civibus J. U. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum nostrarum Perusiæ, & Maceratæ in perpetuum assignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote septingentorum modiorum frumenti, qui quot annis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejusmodi subsidio propriis necessitatibus consulere possint, & agri præsertim culturam deserere non cogantur, certis pro recta illius administratione sancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribusque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eamdem Patriam nostram, tum etiam peculiares illius Cives hactenus prosecuti sumus, & ad extremum usque vitæ nostræ spiritum, adjuvante Domino, prosequi non desinemus.

Referuntur Privilegia Universitati, & Collegio Doctorum a Pontificibus concessa.

§. 8. Nunc vero ad Universitatem Studii generalis, & ad Collegium J. U. Doctorum in eadem Urbinatensi Civitate dudum, ut præfertur, erecta Apostolicæ nostræ considerationis intuitum convertentes, & gratum nostrum erga ipsa animum profiteri, testatumque facere cupientes æquum in primis ducimus iis, quæ a pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem provide, atque sapienter constituta fuerunt, Apostolicæ nostræ confirmationis robur adjicere aliaque desuper statuere, atque disponere quemadmodum in Domino conspicimus salubriter expedire.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 9. Cum itaque, sicut accepimus, fel. rec. Julius II. Romanus Pontifex Prædecessor noster institutionem præfati Collegii a q. Guido Ubal-

do

do Urbini Duce factam pro cognirione causarum tam Ecclesiasticarum, quam prophanarum totius Urbinatensis ditionis iu secunda, & tertia instantiis (causis mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benigue approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam præscripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo xri. Kalen. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Julii II. qua confirmatur erectio Collegii 13. Doctorum, quibus præscribitur regula in decidendis causis (meris Ecclesiasticis exceptis) in 2.. & 3. instantiis.

§. 10. *Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispusitione sublimari, singulis, quæ pro personarum Nobis, & Apostolicæ Sedi devotarum pace, commodo, & rranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicæ providentiæ solicitudinem libenter inrendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cum a Nobis petitur, opem, & operam impendimua efficaces. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbinaten., & universorum Subditorum ejus petitio continebat, quod licet olim fel. rec. Alexander Papa VI. Prædecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaren. consulere, ipsum Ducatum Urbinaten., & Civiratem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Auconitanæ segregaverit, & separaverir, ac cerrum Collegium Doctorum, Roram nuncupatam, iu Romandiola instiruerit; ad quos omnes Causæ appellarionum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolvereutur, ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Instirurio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux eriam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subdirorum suorum providere, in Civitate Urbinaten. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractareotur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, uecnon etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbia Præfecti Nobis fuit humilitet supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii tredecim in legibus, & Decretis Doctorum hujusmodi Apostolicæ confirmationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrorum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus inteudimus, & quantum cum Domino possumus, ipsos ab expensis, & oneribua relevamus, necnon præfati Ducis propusirum plurimum iu Domino commeudantes, institutionem, & ordinarionem prædictas auctorirare Apostolica tenore præsentium confirmamua, & approbamus, ac quod in secunda, & teria instanria omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & miatæ, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumraaat eaceptis) Ducatus, in Dominii temporalis præsati nunc, & pro tempore caistentis, tam ratione Ducatus præsati nunc, & pro tempore existentis, quam aliorum ejus dominiorum quorumcumque coram dicto Collegio tredecim Doctorum, eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore Provinciæ Marchiæ hujusmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ira tamen, quod Causæ præsatæ non possiut expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & alias sententiæ latæ non reneant, quæ vota secrete, & sigillatim præstare debeant, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per runc præsentes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existant; ac etiam quod causæ appellarionum quarumcumque per Subditos præsati Ducis a quibuscumque senrenriis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ sint, & esse censeanrur, nisi forsan a senreutiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari valeat, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum & Civitatem Senogallien. ab omni jurisdictione, & superiorirate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, necnon Bononiensi, & Perusina Legationibus prorsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insuper eidem Collegio, ur in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogarivis, indulria, & ordinationibus utarur, potiarur, & gaudeat, quibus dictus Rector præfatæ Provinciæ utitur, & uti consuevit, præfata auctoritare concedimus; Sratuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodo sint licira, & honesta, & sacris Canonibus non obviantia, dicta auctorirate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegio nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi eadem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, necnon dictæ Provinciæ specialibus, & generalibus Constiturionibus, & ordinarionibua, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem imporranres, seu de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio babenda foret illorum renores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permausuris, hac vice dumraxat specialiter, & expresse derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad numerum tredecim Doctorum devenrum est, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo umnino bominum liceat hanc pagiuam nostræ confirmationis, approbarionis, staruti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, elargitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis aurem hoc attenrare præsumpserit, indignationem Omniporenria Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnarionis Dominicæ Millesimo Quingentesimo septimo, duodecimo Kal. Martii Pontificatua Nostri Anno Quinto.

Item Ducatus, & Status Urbinaten. ac Senogallien. eximuntur a Rectore Marchiæ, cujus privilegia, aliaque Collegio tribuuntur.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 11. Ac subinde rec. me. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, postquam Urbinaten. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitare, & omnimoda jurisdictione, ac superioritate, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran. & Eugubin., Civitates, & Diœceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Prædecessor noster Urbanien., & S. Angeli in Vadu Civitates, & Diœceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Præsules pro rempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem perpetuo concesserat, & assignaverat, cum orta fuisset contentio inter bo. me. Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo. pariter me. Julium Sancti Petri ad Vincula, dum viveret S. R. E. Cardinalem de Urbino nuncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolica concessus fuerat, ex una; necnon Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex altera parribus, super jurisdictione, seu administratione justitiæ

in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiscopus & Julius Cardinalis memorati prætextu erectionis hujusmodi ad se spectare, Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris sibi concessum fuisse, & quia in dicta erectione de Privilegiis, ac Indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinaten. competere, nec illius jurisdictionem ad causas appellationum interponendarum a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio prius concessa fuisset, se extendere posse asserebant, ac ad tollenda plurima scandala, quæ ex ejusmodi contentione facile oriri poterant, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati, necnon dictum Collegium medio, ac opera dicti Guidobaldi tunc Ducis Urbini devenissent ad quamdam concordiam, seu transactionem, cujus vigore conventum, stabilitumque fuit, quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinaten. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibua a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent, quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter illius Diœcesanos videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantia latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, Privilegiis, & Indultis Apostolicis tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præfertur, concessis quoad reliqua omnia salvis prorsus, ac illæsis; memoratus Pius Prædecessor hujusmodi concordiam, seu transactionem amplissime approbaverit, & confirmaverit per suas anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, 13. Kalend. Martii sub plumbo expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Pii IV. in qua refertur supra relata Julii II. Constitutio.

§. 12. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ex solita Apostolicæ Sedis providentia ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Personas quaslibet, ac præsertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate præditas concordia terminata fuisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum dilabantur, quæque in justitiæ præsidentium favorem, commoda, & decus per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessa fuisse dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuo illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, ac desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Sane Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tredecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac Venerabilis Frater Felix modernus Archiepiscupus Urbinat., & Magister Domus, nec non Prælatus Domesticus noster exposuerunt, quod alias fel. rec. Julio Papæ II. Prædecessori Nostro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac universorum ejus Subditorum exposito, quod licet antea piæ mem. Alexander Papa VI. etiam Prædecessor noster, tunc suus, cupiens indemnitati universorum Subditorum Ducatus Urbinat. consulere, ipsum Ducatum Urbinat., ac Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregavisset, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiola instituisset, quodque omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur ad illud, ordinasset, & quod propter temporum conditionem institutio hujusmodi suum sortitia effectum non fuisset; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum suorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum instituerat, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædecessor, Ducis, ac Subditorum hujusmodi, nec non etiam bon. mem. Francisci Mariæ tunc Almæ Urbis Præfecti supplicationibus inclinatus, institutionem ac ordinationem hujusmodi authoritate Apostolica per suas literas confirmavit, & approbavit, quodque in secunda, & tertia instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, & Beneficiales (mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore existentis Ducis, & Subditorum suorum hujusmodi, tunc, & pro tempore existentium tam ratione dicti Ducatus, quam aliorum ejusdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tredecim Doctorum, ac eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod causæ ipsæ non possent expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum Collegii hujusmodi, alias sententiæ latæ non tenerent, quæ vota sigillatim, & secrete præstari deberent, quodque, etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo se absentare, id quod per tunc præsentes factum ac determinatum foret, perinde valeret, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existerent; ac etiam quod Causæ appellationum per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ essent, & censerentur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum foret, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari posset, dicta authoritate statuit, & ordinavit, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoria dictæ Provinciæ Marchiæ; necnon Bononien., & Perusin. Legationibus prorsus exemit, & segregavit, ac liberavit. Et insuper eidem Collegio, quod in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujusmodi utebatur, ac uti consueverat, præfata authoritate concessit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in causis hujusmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; necnon ipsi Collegio nova statuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipsis Julii Prædecessoris literis desuper confectis plenius dicitur contineri; Et deinde, sicut eadem expositio Nobis facta subjungebat, postquam Nos dudum ex certis rationabilibus causis Ecclesiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Episcopus Urbinat., præerat, in Metropolitanam Ecclesiam cum Archiepiscopali Dignitate, ac omnimoda jurisdictione, & superioritate per alias nostras literas perpetuo erexeramus, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses in Ducatu, & Dominio præfatis consistentes cum illarum districtibus, Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem etiam perpetuo concesseramus, & assignaveramus, ipsosque Præsules,

Item erectio Ecclesiæ Urbinaten., in Metropolitanam a S. Sua facta.

les, Clerum, & Populom, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiſcopalia ſuperioritatem, juriſdictinocm, ac jura pro tempore exiſtenti Arcbiepiſcopo Urbioat. ſubjectos fore, & tamquam membra Capiti obſequenies, per eos de Archiepiſcopalibus juribus reſpouderunt voluebamus, prout in eiſdem literis noſtris etiam latius contineotur: Orta contentione, & controverſia inter Felicem Archiepiſcopum, & Collegium Urbinat., oecnoo etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regreſſus ad dictam Eccleſiam Urbinat. per ipſius Felicis Archiepiſcopi deceſſum, ac forſan in certos alios tunc expreſſos eventus, authoritate prædicta conceſſus exriiit, ſuper juriſdictione, ſeu adminiſtratione juſtitiæ in omoes Præſules, Clerum, & Populum Civitatum hujuſmodi, quam Archiepiſcopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad ſe ſpectare; Collegium vero vigore literarum Julii Prædeceſſoris hujuſmodi ſibi conceſſam fuiſſe; Et quia in dicta erectione de Privilegiis, & indultis ipſi Collegio, ut præmittitur, conceſſis nulla menrio facta extiterat, oullatenus Arcbiepiſcopo Urbinat. præfato competere, oec juriſdictionem præfati Archiepiſcopi ad cauſas appellarionum interponen. per Suffraganeos illius a ſententiis latis pet Ordinarios in Foro Eccleſiaſtico, cum juriſdictio ipſa eidem Collegio conceſſa priua extitiſſet, ſe extendere oſteodi poſſe aſſerebant. Cumque ex bac contentione ſcandala plutima oriri poſſe dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiſcopus præfati volentes, ut bonos decet Præſules, fomenta diſſentionum, & ſcandalorum, quæ inter ipſos, & Collegium hujuſmodi occaſione Juriſdictionis præfatæ de facili ſuſcitari poſſenr, propter concurſum, & ſtudium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quam Succeſſorum ſuorum Archiepiſcoporum Urbinat. nominibua infraſcriptam eom dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiſcopo Urbinat. pro tempore exiſtenti in cognoſcendis, & decidendis primis appellationibus ſuorum Suffraganeorum venientibus a foro Eccleſiaſtico, ut ſupra, & ſecundas appellationes, ſeu tertias illarum inſtantias ſibi reſervarent; quodque omnes, qui appellarent a ſententiis præfati Archiepiſcopi, ſeu ejus Vicarii inter ejus Diœceſanos, videlicet in prima, vel ioter Suffraganeos, aut cum Fiſco ſuæ Eccleſiæ, vel aliorum Suffraganeorum in ſecunda inſtantiis latis, ut ſupra, intelligerentur appellaſſe ad ipſum Collegium, privilegiis, indultis, & conceſſionibus Apoſtolicis tam Archiepiſcopo, quam Collegio hujuſmodi, ut præmittitur, conceſſis, & factis, quoad reliqua omnia ſalvis, & illæſis, ac in ſuo pleno robore permanentibus, necnon forſan alias Partes ipſæ verbo, vel in ſcriptis conveoerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, necnon pactio hujuſmodi eorum ſucceſſores præſatos adſtringerent, & obligarent, illa omnia ſupraſcripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardioalis, & Felix Archiepiſcopos, ac Collegium, necnon Guidobaldus Dux præſati Nobis humiliter ſupplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac ſine illarum præjudicio, & læſione, ſtatutis, ordinationibus, exemptioni, ſegregationi, liberationi, conceſſioni, confirmationi Prædeceſſoris hujuſmodi pro illarum ſubſiſtentia firmiori robur Apoſtolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmiſſis opportuna providere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur, qui ſingulorum, ac præſertim Venerab. Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Domeſticorum Urbis, prout poſſumus, votis libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, necnon Statutorum, Ordinationum, exemptionis, ſegregationis, liberationis, conceſſionis, & confirmationis prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præſatas, etiamſi in ſcriptis non extent, ſed verbis dumtaxat initæ ſint, ac ſine earum præjudicio, & læſione, ſtatuta, ordinationes, exemptionem, ſegregationem, liberationem, conceſſionem, & confirmationem, necnon literas Julii Prædeceſſoris hujuſmodi, & prout illas concernunt, omnia, & ſingula in eiſdem concordia, & literis Julii Prædeceſſoris contenta, ac exinde ſecuta quæcumque Apoſtolica authoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, oecnoo eis plenum robur firmitatis adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui forſan intervenerint, in eiſdem ſupplemus, necoon illa valida, & efficacia fore, & eſſe, ac per eoſdem præmiſſos, & alios, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſervari debere, nec ab illis ullo umquam tempore reſilire poſſe, ſed modernum Archiepiſcopum, & Succeſſores ſuos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem obſervationem teneri, & obligatos fore, necnon quibuſvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & conſtringi poſſe. Et ita per quoſcumque Judices, & Commiſſarios quavis authoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet qoavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; necnon ex tunc, ſi ſecus ſuper iis a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Eccleſiæ Urbinat. juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apoſtolicis eiſdem Archiepiſcopo, & Collegio, ac quibuſvis aliis quomodolibet, etiam motu ſimili conceſſis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua mentio habenda, aut aliqoa alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis, habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, adjectionis, ſupplenonis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

Necnon lis inde orta inter Archiepiſcopum, & Collegium quoad cognitionem cauſarum.

Et concordia inter eos ſtabilita.

§. 13. Poſtmodum vero idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos ſingulis annis in Poeſi doctos poetica laurea decorandi: necoon eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac ſufficientes comperiſſet, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quam Civili, & Bacchalaureatus, Licentiaturæ, ac Magiſterii in Medicina, vel alia licita facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, ſeu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio ſimili examine, idoneos repertos creandi: No-

thos etiam, ſpurios, inceſtuoſos, manſeres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perinde ac ſi de legitimo matrimonio nati eſſent, reſtituendi; Nobiles inſuper, ſeu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & conſtituendi, amplam præfato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem conceſſerit, ac indulſerit ſuis anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, nono Kal. Martii in ſimili forma expeditis literis, quarum tenor eſt, qui ſequitur, videlicet.

Conſtitutio altera Pii IV. qua Collegio tribuitur facultas.

§. 14. *Pius Epiſcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Sedes Apoſtolica gratiarum abundantiſſima mater, ac illarum ſolertiſſima diſpenſatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere conſuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonniſi Perſonis benemeritis conferantur, ac diſtribuantur. Hinc eſt, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus univerſorum Subditorum ſuorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum forſan nuncuparum, coram quibus omnes, & ſingulæ tonos Ducatos, ac Domini pro tempore exiſtentis Urbinaten. Ducis, & Subditorum præfatorum Cauſæ Eccleſiaſticæ, & prophanæ, necnon etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, inſtituiſſe, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædeceſſorem noſtrum, ac etiam per nos, & forſan alios Romanos Pontifices etiam Prædeceſſores Noſtros approbatum, & confirmatum extitiſſe, ac illi nonnulla privilegia, conceſſiones, & indulta, quibus ipſi Doctores circa deciſiones, & expeditiones Cauſarum uti deberent, auctoritate Apoſtolica conceſſa fuiſſe, idem Collegium, ejuſque Doctores amplioribus favoribus, & gratiis proſequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate Collegio, & Doctoribus hujuſmodi nunc, & pro tempore exiſtentibus ad inſtar nonnullorum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos ſingulis annis in poeſi doctos poetica laurea decorandi, & inſigniendi, necnon eos, quos in jure Canonico, & Civili, ſeu altero eorum ſtuduiſſe, in eiſque, ſeu eorum altero per diligentem examinationem ſcientia, & moribus idoneos, ac ſufficientes eſſe invenerint, in utroque, ſeu altero jurium hujuſmodi, aut medicina, vel alia licita facultate ſtuduiſſe, & ſimiliter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel Licentiatorum facultatis, in qua ſtuduerint, coram eis habendam, ac fidelem Magiſtrorum, ſeu Doctorum eorumdem atteſtationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac ſcientia, & moribus ad hoc idoneos, ſufficienteſque eſſe repererint, de eorumdem Doctorum, ſeu Magiſtrorum, vel Licentiatorum conſilio, & aſſenſu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujuſmodi ad Bacchalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magiſterii gradus promovendi, ac in eis legendi, diſputandi, & interpretandi, necnon alios actus ad perſonas in hujuſmodi gradibus conſtitutas quomodolibet pertinentes faciendi auctoritatem concedendi, & ipſorum graduum ſolita inſignia eis exhibendi, necnon eos, quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura ſufficientes eſſe repererint, in Notarios publicos, ſeu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præſentibus annotatam, ſolito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujuſmodi per pennam, & calamare, ut moris eſt, inveſtiendi; Necnon Nothos, Baſtardos, naturales, ſpurios, inceſtuoſos, & manſeres copulative, vel disjunctive ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præſentes, quam abſentes, viventibus, ſeu etiam mortuis eorum Parentibus; itaur ad paternam, & alias ſucceſſiones bonorum quorumcumque ſuorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, ſine præjudicio tamen venientium ab inteſtato, admitti, & in illis ſuccedere; Necnon ad honores, dignitates, ſtatos, gradus, & officia ſecularia publica, & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite poſſint, & valeant, ac ſi de legitimo matrimonio procreati eſſent, ſervata tamen forma literarum noſtrarum deſuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoſlibet actus legitimos reſtituendi, & reducendi; Necnon Nobiles, ſeu etiam Milites, vel etiam Equites deauratos, ut pro fide, juſtitia, & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & conſtituendi, eiſque inſignia, & arma in ſimilibus dari ſolita, dandi, & concedendi, necnon ipſos nobilitatis equeſtribus inſigniis decorandi, dicta auctoritate tenore præſentium licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & indulgemus, non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis, ac in provincialibus, & ſynodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, ac ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipſi legitimandi fuerint, juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, illis præſertim, quibus caveri dicitur expreſſe, quod Naturales, & Baſtardi legitimari non poſſint, niſi de conſenſu legitimorum, & naturalium, necnon quibuſvis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenus editis, & in poſterum edendis, ac privilegiis, indultis, & Literis Apoſtolicis, etiam quibuſvis Univerſitatibus, ſtudiorum generalium Collegiis, & quibuſvis aliis locis, etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam de conſilio ejuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinalium conceſſis, & confirmatis, ac in poſterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipſos Collegium, & Doctores, ut præfertur creandi hujuſmodi præſtabunt, talis eſt. Ego N. de N. Clericus N. ab hac hora in antea fidelis ero Beato Petro, & S. R. E. ac Domino meo Pio Papæ IV. & Succeſſoribus ſuis canonice intrantibus, non ero in conſilio, auxilio, conſenſu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Conſilium, quod mihi per ſe, vel literas, aut Nuncium manifeſtabunt, ad eorum damnum ſcienter nemini pandam, ſi vero ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis aut Eccleſiæ Romanæ vergeret, ſeu grave damnum, illud pro poſſe impediam, & ſi hoc impedire non poſſem procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri; Papatum Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipſius Eccleſiæ ſpecialiter, ſi qua eadem Eccleſia in Civitate, vel terra, de qua ſum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, ſeu recuperan-

Decorandi duos quotannis poetica laurea, & idoneos promovendi ad gradus Doctoratus, Baccalaureatus, & Licentiaturæ.

Item creandi Notarios, & legitimandi ſpurios.

Necnon Nobiles Milites, & Equites deauratos conſtituendi.

Præſcribiturque Formula juramenti a Notariis præſtandi.

cuperan-

cuperandum contra omnes homines; Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur consensus Partium, fideliter faciam, nil addendo, vel minuendo sine voluntate Partium, quod substantiam contractus immutet; si vero in conficiendo aliquod Instrumentum unius solius Partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam contra voluntatem ipsius; Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo sciam intervenire, seu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus, super eo publicum conficere Instrumentum, salvo meo debito, & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Nulli ergo omnino liceat hanc paginam nostræ concessionis, Indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus nostri Anno Quinto.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 15. Deinde memoratus Urbanus VIII. Prædecessor noster, ne dubitari contingeret, an ejusmodi Privilegia a Julio II., & Pio IV concessa præfato Collegio per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apostolicam adhuc durarent, vel expirassent, ipsi Collegio facultatem, ac auctoritatem cognoscendi, & judicandi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Beneficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel alias de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instantiis, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent a Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quam circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; præterea expresse decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; alias licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salva tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus Vice-Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in forma Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio Urbani VIII. qua, non obstante devolutione Status Urbini ad S. Sedem, denuo conceditur Collegio.

§. 16. *Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten., necnon Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur, prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in prima, secunda, & tertia instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quam Ecclesiastico Status ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, necnon Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II., & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tredecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum, tam in foro Sæculari, quam Ecclesiastico auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quod ex dicto Collegio DD. tredecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur qui eorumdem Votantium, si abfuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario votantium numero, ut infra dicetur, a dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porro tam votantium, quam Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres a præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tredecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se alias ingerere non valeant, nec possint, quam in dando eorum voto consultivo. In causis vero laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscue cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, non tamen votis secretis, sicut in præ-

Facultas decidendi causas, sed beneficialibus exceptis, & juxta novam regulam quoad numerum votantium, eorum qualitatem, & modum ferendi votum, necnon cum aliqua subjectione Legato Apostol.

fatis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votia apertis, & in jure fundatis, & sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis a Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfata auctoritate cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ, exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel alias de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio postquam judicata fuerint a Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illatum præjudicium; Verum in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque interveniant, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu, poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu partium, dummodo in causis Ecclesiasticis pro earum difinitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra est, ad Collegium, tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; alias licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi vero Collegium judicaverit, in casu quo dari debeant appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties sibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, salva tamen semper approbatione dicti Legati, sive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo sint in usu, nec sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque Apostolicis non adversentur, auctoritate, & tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliss in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

Item fruendi privilegiis dummodo sint in usu.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 17. Postremo similis memoriæ Clemens X. etiam Prædecessor noster ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præserrim mathematicarum disciplinarum in prædicta Urbinatensi Civitate olim instituto, necnon ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto studiorum curriculo idonei reperti fuissent, ad Baccalaureatus, Magisterii, Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata in omnibus Viennen., & Tridentini Conciliorum dispositione, promoveri libere, & licite possent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate perpetuo erexerit, & instituerit, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per san. mem. Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc pariter suæ, Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valerent, simili auctoritate perpetuo concesserit, ac indulserit, per suas in simili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Clem. X. in qua refertur erectio studii publici in Palatio Pontificio a Card. Cybo Legato facta, & causa unionis inter illud, & Collegium D.D.

§. 18. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.* Æternæ sapientiæ consilio Speculatores domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac justitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis, magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illustrant, peculiarem Pastoralis muneris nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex antiqua consuetudine publicam in ea Institutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publice quoque perlegerentur in utilitatem Studiosorum, ut peractis Studiorum curriculis ad Doctoratus Lauream provehi valerent: Dilectus Filius noster Alderanus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus probe cognitum, perspectumque habens, quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem Studio hujusmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum causa alibi sustentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma traderentur,

tur, lecturas præfatas in aliquot mansiones remotas, nec ulli alii usui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis insimul redegit, aliasque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum, quæ in eadem Civitate antehac eximie floruerunt, lectiones, seu Cathedras instituit; ut ibidem tam indigenæ, quam Exteri, tradita sibi a Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus sub Vexilliferi pro tempore existentis, & sex Nobilium præfatæ Civitatis superintendentia assignavit, ac fel. rec. Innocentius Papa Decimus Prædecessor noster, cognita grandi utilitate, quæ inde resultabat in favorem ejusdem Studii, quædam bona stabilia duorum Conventuum suppressorum Congregationis Monachorum Cælestinorum, & Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis respective concessit; Et subinde recol. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, proventum annuum Sphæristerii, qui prius ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis præfatæ Legatum spectabat, eidem Studio applicavit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, emolumenta quidem ex præmissis provenientia stipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præstantur, sufficiant; si vero Studium hujusmodi in Universitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad instar illorum, quæ a piæ mem. Clemente Papa Octavo Prædecessore pariter nostro Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc suæ, Ferrariensis concessa fuerunt, erigeretur, & institueretur, inde numerus Studiosorum tam Provincialium, quam Exterorum ibidem excresceret, & non solum dictæ Civitatis Urbinatensis, quæ a mari remota commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit, decori, & ornamento, sed etiam illius civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere consuleretur. Cumque dicti Exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratia procuraverint, ut idem Studium, ac memoratorum Doctorum Collegium, quod antehac a dicto Studio divisum fuit, & (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri literarum per similis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; necnon ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædecessores concesso de causis appellationum in secunda, & tertia instantia tam civilibus, quam criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoscit, firma, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a similis rec. me. Clemente Papa IX. Prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujusmodi, sicut præmittitur, inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, philosophia, mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterii & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam præfatam erectis fieri solet, auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & instituimus, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existen., ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis & gratiis quibuscumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII., quam aliox quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros præfatæ Universitati Studii generalis Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, sine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriore data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessa intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, &

Hinc ex ur[illegible] que a P[illegible]nt fice erigitu universitas Generalis, cui conceduntur privilegia Universitatis Ferrarien.

Synodalibus

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus ſit, dictæ Civitatis Urbinaten., aliiſque quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis quibuſcumque perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VI. Aprilis MDCLXXI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Confirmatio ... tarum ... ſtitutio... ...

§. 19. Nos igitur attendentes firmiora eſſe ea, quibus Sedis prædictæ ſæpius intercedit auctoritas, ac Univerſitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum præmemorata ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi, & ornare volentes, motu proprio, non ad cujuſquam Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex mera liberalitate, certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, præinſertas Julii II., Pii IV., Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum literas, omniaque, & ſingula in eis contenta tenore præſentium auctoritate Apoſtolica confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis, ac irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, ſcientia, deliberatione, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus omnia, & ſingula in eiſdem literis contenta denuo ſtatuimus, ſancimus, & ordinamus, ac ab omnibus & quibuſcumque etiam ſpeciali, ac individua nota dignis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, exacte, inconcuſſe, ac inviolabiliter perpetuo obſervari volumus, decernimus, & mandamus.

Declaratio ... cauſis Collegium ſpectantibus appellari non ... hoc omiſſo medio.

§. 20. Præterea ad tollendas controverſias pluries obortas, & in Romana Curia agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbani VIII. Prædeceſſoris, in quibus decernitur, quod in cauſis appellationum tam Eccleſiaſticis, quam Laicalibus, ad memoratum Collegium ſpectantibus appellari non poſſit, *omiſſo medio*, & ſi appellari contigerit, nullus Judex ſe ingerere debeat, niſi in vim ſpecialis commiſſionis Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manu ſignatæ; declaramus, & Apoſtolica auctoritate, quatenus opus ſit, denuo ſancimus, decernimus, ac ordinamus, omnes, & quaſcumque cauſas appellationum interpoſitarum a ſententiis, ſeu decretis latis a quibuſcumque Judicibus tam Eccleſiaſticis, quam Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii diſpoſitionem vel alias de jure ſunt inappellabiles, ac iis inſuper exceptis, quæ prius in Curia Archiepiſcopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi exiſtunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in ſecundis, ſeu tertiis inſtantiis omnino devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac ſtricte interdicentes, ne *hoc omiſſo medio* appellari poſſit ad pro tempore exiſtentem Urbini Legatum, ſeu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ noſtræ Apoſtolicæ, vel quodcumque aliud quantumlibet privilegiatum, ac ſpeciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & ſi appellari contigerit, nullus Judex in ejuſmodi cauſis ſe ingerere poſſit, niſi vigore ſpecialis commiſſionis, quæ noſtra, vel Romani Pontificis pro tempore exiſtentis manu ſignata fuerit; Quod ſi abſque hujuſmodi commiſſione ſe ingerere præſumpſerit, omnia ab eo geſta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita ſint eo ipſo; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obſtante, & abſque alicujus pœnæ incurſu, ad ulteriora in ſimilibus cauſis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, eaſque a quocumque Judice, & Tribunali reaſſumere, cognoſcere, & prout juris eſſe cenſuerit, fine debito terminare libere, ac licite poſſit, & valeat, ſimili auctoritate tenore præſentium perpetuo concedimus, ac indulgemus.

Declaratio 2. Loca, quæ Ducatui Urbini ſubjecta erant, dum a Sixto V. Rota Maceraten. erecta fuit ſub ejuſdem diſpoſitione non comprehendi.

§. 21. Ad hæc aliam ſimiliter controverſiam non ſemel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædeceſſor noſter Tribunal Audientiæ Cauſarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate noſtra, tunc ſua, Maceratenſi per literas anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octavo Idibus Martii ſub plumbo expeditas, inſtituit, ac erexit, Ducatui Urbini ſubjecta erant, ſub earum literarum diſpoſitione comprehenderentur, e medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus alias, ac nuper, nempe diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno milleſimo ſeptingenteſimo duodecimo per Dilectum Filium noſtrum Petrum Marcellinum Tit. Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem noſtrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædeceſſoris literæ emanarunt, ſubjecta erant, ſub earumdem literarum diſpoſitione non comprehendi, nec ullo modo comprehenſa cenſeri; ac ita a quibuſcumque Judicibus perpetuo judicari, ac definiri debere, ſtatuimus, decernimus, & declaramus.

Declaratio 3. omnes ſubditos non alibi quam in Univerſitate Urbinaten. poſſe Lauream Doctoralem accipere:

§. 22. Demum, cum ſicut accepimus, tametſi pluribus Edictis, quorum primum a præfato Guidobaldo ſecundo Urbini Duce die 17. menſis Auguſti anno 1565. alia vero recentiora a diverſis ejuſdem Civitatis pro tempore Legatis, & Vice-Legatis promulgata fuerunt, ſalubriter cautum, ac expreſſe vetitum fuerit, ne Subditi ejuſdem Ducatus, & Legationis alibi, quam in memorato Urbinatenſi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui ſecus fecerint, ab omnibus, & quibuſcumque publicis in ea Provincia muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris profeſſionem exercere umquam poſſint; Nihilominus ejuſmodi Edictorum diſpoſitione poſthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem paſſim admittantur, licet Doctoratus inſignia in prædicto Collegio minime ſuſceperint; Nos proinde eorumdem Edictorum executioni, ac ipſius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino poſſumus, opportune conſulere cupientes, quemadmodum illuſtre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum anteactis annis duos ex germano Fratre ſecundum carnem Nepotes noſtros, nimirum Dilectum

A Card. Annibale Albo-

Filium

no, & R. P. D. Alexandro Albano, Clementis XI. Nepotibus ad exemplum cæterorum in d. Universitate Doctoralis gradus susceptus fuit.

Filium nostrum Annibalem, modo S. Mariæ in Cosmedin Diaconum S. R. E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magistrum Alexandrum Albanum in utraque Signatura nostra nunc Referendarium, & Cameræ nostræ Apostolicæ Clericum, quamvis literarum studiis in hac Alma Urbe nostra operam navassent, non alibi tamen, quam Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea insigniri voluimus; ita nunc tenore præsentium Apostolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in posterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto studiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omnino recipere teneantur, & qui alibi ipsam receperint, ad exercenda publice munera, & Officia, atque etiam ad gerendum quarumvis causarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejusdem Legationis locis prorsus inhabiles, & incapaces sint, ac esse intelligantur, nec illos a quoquam ad id, præterquam a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente habilitari, neque cum ipsis super hujusmodi defectu dispensari unquam posse, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, decernimus, & declaramus.

Clausulæ amplissimæ.

§. 23. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse in præmissis habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque authoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio amplissima quibuscumque contrariis.

§. 24. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 25. Cæterum volumus, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 26. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, Decimoquarto Kalen. Aprilis Pontificatus nostri Anno Vigesimo Primo.

Causa præsentis constitutionis.

§. 27. Ne autem de approbatione, confirmatione, innovatione, Decretis, declarationibus, novis concessionibus, statutis, mandato, & voluntate Clementis Prædecessoris circa præmissa ex eo, quod ipsius Clementis Prædecessoris ob subsecutum ejus obitum, ut præfertur, Literæ Apostolicæ præinsertæ ab ipso subsignatæ, ac in forma solita expeditæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, & ii, quorum interest, aut interesse poterit, quomodolibet in futurum, illorum frustrentur effectu, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, quod approbatio, confirmatio, innovatio, Decreta, declarationes, novæ concessiones, statuta, mandatum, & voluntas ejusdem Clementis Prædecessoris, quoad omnia, & singula, quæ in præfatis Literis continentur, integrum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Prædecessoris Literæ confectæ, & sub plumbo juxta consuetum Romanæ Curiæ morem expeditæ fuissent, quodque præsentes literæ ad probandum, ac plene justificandum approbationem, confirmationem, innovationem, Decreta, declarationes, novas concessiones, statuta, mandatum, & voluntatem Clementis Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Mandatum pro executione Constitutionis Clem. XI.

Confirmatio ejusdem Constitutionis.

§. 28. Præterea ne præinsertæ Clementis Prædecessoris Literæ ullo unquam tempore a quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controversiam adduci, & vocari possint, sed perpetuis futuris temporibus firmæ, validæ, efficaces, ac illibatæ persistant, eas Nos tenore præsentium specialiter, & expresse approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris quam facti defectus, si qui forsan desuper intervenerint, supplemus, ac illas perpetuo valere, & observari debere volumus, & ordinamus.

Nova confirmatio ec

§. 29. Insuper ad majorem, & abundantiorem præmissorum cautelam, & executionem,

ea omnia,

rum omnium, quæ in præd. Clementis Constitutione continentur.

ea omnia, & singula, quæ in antedictis præinsertis literis ab eodem Clemente Prædecessore in commodum, favorem, ac utilitatem Universitatis Studii generalis, & Collegii Doctorum prædictorum approbata, confirmata, concessa, disposita, ac statuta fuerunt, Nos similiter tenore præsentium amplissime approbamus, confirmamus, concedimus, disponimus, atque statuimus, eaque omnia, & singula ab omnibus, ad quos spectat, vel spectabit in futurum, inconcusse, ac inviolabiliter perpetuò observari es certa nostra scientia, & matura deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine volumus, decernimus, præcipimus, & mandamus.

Deputatio Executorum præsentis Constitutionis.

§. 30. Quocirca universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Canonicis, & aliis Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon modernis, & pro tempore existentibus Urbini Legato, & Vice-Legato, seu ejusdem Legationis Præsidi, & Cameræ Apostolicæ Auditori, ac eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis, seu Officialibus in spiritualibus generalibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac pro parte illorum, aut alicujus eorum, quos ipsæ literæ concernunt, & concernent, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostra omnes, & singulos, quos eædem Literæ quomodolibet concernunt, & concernent, ut præfertur, illis, & in eis contentis quibuscumque pacifice frui, potiri, & gaudere: Non permittentes eorum aliquem desuper per Locorum Ordinarios, seu alios quoscomque quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias illorum arbitrio imponendas, & applicandas pœnas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas prædictas, legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, & reaggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ speciales.

§. 31. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfatus Clemens Prædecessor in prædictis suis literis decrevit non obstare, quæ Nos pariter, ac iterum non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, expressè, ac amplissime scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique ab omnibus habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, statuti, decreti, mandati & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, VII. Idus Maji, Pontificatus Nostri Anno Primo.

II.

Conceduntur Privilegia & gratiæ Conclavistis postremi Conclavis.

Eadem privilegia concessa fuere a Clem. XI. Const. ed. 1700. Dec. 3. Pont. 1. Et a Bened. XIII. conceduntur Const. ed. 1724. Jan. 4. Pont. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

URBIS.

Dat. 18. Maii 1721. ann. 1.

Causa Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo, divina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus uti familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare:

Donati scut. 10. mil. auri. pro Concl.

§. 1. Ipsisque Conclavistis, quibus hodie ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel supraf ripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singolatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, militum & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, nobilibus, militibus, & civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separanim, seu utramque mixtim concernen. sed familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, milites, nobiles, & cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac es nunc dein-

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

ceps

ceps in perpetuum omnibus, & quibuſcumque ac prorſus ſimilibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptinnibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, ſuſpenſionibua, favoribua, gratiis, ptivilegiis, indultis, ac jutibus, quibus alii noſtri familiares tempnre dictæ Aſſumptionis noſtræ ad Summi Apoſtolatus apicem, ac quibus alii ejuſdem Sedis Notarii etiam de numero participantium exiſtentes, etiamſi habitum, & Rocchetum Notariorum ipſius Sedis uou deferant, palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, milites, nobiles ètiam originarii, ac autiquiſſimi cives ejuſdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegeriut, quique ex utroque parente vere nobili, & eivi originario, & antiquiſſimo procreati de jure, ſtatuto, conſuetudine, vel alias ex aliquo ſpeciali privilegio, ſeu alias quomodolibet, etiam quoad aſſecutionem quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per quaſcumque lireras, ſeu Conſtiutiones Apoſtolicas pto tempore editas utuntut, fruuntur, potiúntur, & gaudeut, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunr, & poteruut quomodolibet in futurum ubique locorum iu judicio, & extra ſine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uri, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant, realiter, & integre in omnibus, & pet omnia etiamſi in Urbe, & civitate hujuſmodi uon habitaveriut perinde, ac ſi de vere nobili genere, & ex utroque patente nobili originario, ac antiquiſſimo cive procreati forent, & hujuſmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, conceſſiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eiſdem Conclaviſtis in ſpecie emanaſſent, ſeu emanarent, & eis naturaliter de jure ſtatuto, conſuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore ſimilibus indulgemus.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Noſque Conclaviſtas prædictos a ſolutione, & exactione decimarum, & cujuſcumque pedagii, ſubſidii, gabellæ, & cujuſcumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentiſſima, & inexcogitabili cauſa, & occaſione etiam ad inſtantiam Impetatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impoſitorum, & imponendorum pro tempore, ex nuuc prout ex tunc, & e contra, & poſtquam caſus hujuſmodi impoſitionis, & ſolutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberoſque, & exemptos fore, & eſſe decernimus; diſtrictius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore exiſtentibus ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerario, Theſaurario, Præſidentibus Clericis, ac quibuſcumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, ſubſidii, gabellarum, & onerum hujuſmodi, ac aliis perſonis, cujuſcumque Eccleſiaſticæ, vel ſæcularis dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtentibus, ne eos ad aliquam ſolutionem cogere, ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve uſu, poſſeſſione, vel quaſi directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel iugenio moleſtare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præſumant.

Abſolutio a cenſuris.

§. 3. Necnon omnes eoſdem Conclaviſtas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conſcientiæ tantum abſolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcumque defectus, ſi qui forte ſint omnium proviſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclaviſtarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcumque cenſurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis cauſa provenien. ſanamus, ac hujuſmodi proviſiones vigore eorum privilegiorum in foro conſcientiæ tantum, perinde ac ſi novas proviſiones obtinuiſſent, revalidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus, & ſingulis dignitatibus, & aliis cum cura, & ſine cura beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujuſvis Ordinis Regularium per eos reſpective obtentis, de novo etiam reſpective providemus, ac omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis ſuper quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c. reſpective reſervatas ſimiliter de novo reſervamus.

Remiſſio fructuum male perceptorū

§. 4. Ipſiſque Conclaviſtis, eorumque ſingulis quoſcumque fructus, redditus, & proventus Eccleſiaſticos occaſione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcumque, & quarumcumque penſionum annuarum ipſis, & eorum cuilibet collatorum, & reſervatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occaſionibus etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuſcumque quantitatis fuerint, gratioſe remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod cenſuris hujuſmodi ligati Miſſas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis ſe immiſcuerint; quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in ſuſceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare etiam libere, & licite valeant, diſpenſamus.

Legitimati illegitimorū

§. 5. Ac eoſdem Conclaviſtas, ſi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus feminis forſan procreati ſint, etiamſi alias legitimari exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujuſmodi maculam, ſive notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, ut in quibuſcumque bonis paternis, & maternis, aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, ſine tamen præjudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de jure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia provenientibus, ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere eos ad omnia jura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia ſæcularia publica, vel privata etiam aſſumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtan. ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſint, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoveri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus hujuſmodi, illorumque privilegiis uti,

ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio litterarum Apostolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ litteræ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existent, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu transferri fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam oni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservari erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogari esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus; itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in te concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditruum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel postbac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ac alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, &

indulge-

indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus. Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§. 10. Nec eosdem Conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan.. seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decemmillium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§. 12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc usque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis; approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogari hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & staturorum, ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis,

ac eum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia Ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan., & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc., patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Transumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. Fiat. M. A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

Reverendissimus Dominus Frater Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis Episcopus Targensis Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus U. S. R., ac S. Collegii Secretarius.

Joannes Baptista Gambarucci Presbyter Romanus ejusdem Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Clericus Romanus ejusdem Basilicæ Beneficiatus Coadjutor.

Franciscus Bolsa Presbyter Novocomensis Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ de Rotunda.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. prædictæ Insignis Collegiatæ Canonicus Magister Cæremoniarum.

Franciscus Ignatius Ferranti Presbyter Æsinus. Matthæus Saglioni Presbyter de Volemano Montis Falisci Diœcesis. Bartholomæus Moglia Laicus Romanus Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Felix Solatius Presbyter Rossanensis, & Vicarius Generalis Ostiensis. Joseph Lamblotte Laicus Nemurcen. Diœcesis. Sebastiani Antonii Episcopi Ostiensis Tanara.

Franciscus Antonius Fini Presbyter Minerviensis Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ Archipresbyter. Nicolaus Xaverius Sancta Maria Diaconus Mansionarius prædictæ Metropolitanæ. Fratris Vincentii Mariæ Episcopi Portuen. Ursini.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Franciscus Judice Laicus Hungarus Francisci Episcopi Tusculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Foroliviensis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinensis. Fabritii Episcopi Albanensis Paulutii.

Joannes Antonius Vendettuoli Presbyter Venafrensis. Jacobus Collez Clericus Leodien. Diœcesis. Franciscus Siciliani Laicus Barensis. Francisci Episcopi Sabinensis Pignattelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis. Francisci Episcopi Prænestini Barbarini Vener. Fratrum nostrorum Episcoporum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Abbas Joseph Maria Benveduti Clericus Eugubinus. Marcus Mittarelli Laicus Civitatis Ducalis. Franciscus Gatti Presbyter Bunnniensis. Jacobi Tituli Sanctæ Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Raynaldus a Turre Presbyter. & Abbas Albensis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Dertonensis. Alexander Joannes Andrazzini Laicus Romanus. Josephi Tituli Sanctæ Praxedis Sacripantes.

Bartholomæus Claricius Presbyter Anconitanus. Camillus Scola Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor Bassanensis. Joannes Antonius Spoladori Laicus Taruisinus. Georgii Tituli Sanctorum XII. Apostolorum Cornelii.

Jacobus Leoni Presbyter Signinæ Diœcesis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucensis. Laurentii Tituli Sancti Petri ad Vincula Corsini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Campanella Laicus Balneoregensis. Franciscus Maria Serra Laicus Romanus. Francisci Tituli Sanctæ Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Castelli J. U. D. Clericus Interamnensis. Laurentius Foschi Clericus Diœcesis Albanensis. Thomæ Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camertinensis Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ in Via lata. Nicolaus Carignani Laicus Lucensis. Horatii Philippi Tituli Sancti Honuphrii Spadæ.

Mauritius Jacquin Laicus Parisiensis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœcesis Asculan. Philippi Antonii Tituli Sancti Chrysogoni Gualterii.

Crescentius Maschi Laicus Urbinas. Antonius Maria Giulietti Presbyter Auximanus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Josephi Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Vallemani.

Abbas Paulus Antonius Folfi Clericus Foroliviensis. Dominicus Alexander Bugiani Laicus Romanus. Joannis Dominici Tituli Sanctæ Anastasiæ Paracciani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœcesi Sancti Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Augustini Tituli Sancti Augustini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. U. D. Collegiatus Patavinus. Comes Antonius Mantua Laicus Patavinus. Petri Tituli S. Marci Priuli.

Joannes Baptista Rondoni Presbyter Bononiensis Sacræ Theologiæ Doctor, ac Perinsignis Collegiatæ Sancti Petronii Bononiæ. Jacobus Philippus Lazari Laicus Bononiensis. Ulyssis Josephi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Gozzadini.

Joseph Castelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joseph Cardini Laicus ex Civitate Aretii. Joannes Baptista Innocentii Clericus Sabiensis. Ludovici Tituli Sancti Sylvestri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Physicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononiensis. Joannes Stacchini

Laicus

Laicus de Bonifacio Januen. Joannis Antonii Tituli Sancti Calisti de Via.

Abbas Jacobus Antonius Daffico Presbyter Januen. Hieronymus Calzi Laicus Romanus. Augustini Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Cusani.

Salvator de Rubeis Clericus Romanus. Joseph Haffuer Laicus Helvetus Solodorenus. Julii Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Peins Piazzæ.

Angelus de Gianneskys a Castroplani Presbyter Clusinæ Diœcesis Abbas Sancti Blasii. Urbanus Garofoli Laicus Romanus. Antonii Feliceia Tituli Sanctæ Balbinæ Zonzedarii.

Abbas Cæsar Ondedei Presbyter Eugubinus Basilicæ Sanctorum Laurentii, & Damasi de Urbe Canonicus. Thomas Puccetti Cleticus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctæ Mariæ in Aracœli Bussi.

Thomas de Cecchottis Clericus Reatinus. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri Sancti Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Michael Petit de Ravannes Presbyter Diœcesis Parisiensis Abbas Commendatarius Monsterii in Arganna Diœcesis Catalaunensis. Joannes Vivant Presbyter Parisien. Diœcesis Canonicus Honorarius Ecclesiæ Metropolitanæ Parisiensis. Franciscus Soldinus Florentinus. Armandi Cardinalis de Rohan.

Comes Franciscus de Schrottembach Laicus ex Tyria. Matthias Breugeisen. Presbyter Viennensis. Franciscus Gistel Laicus Tridentinus. Wolphangii Annibalis Tituli Sancti Marcelli Serottembach.

Andreas Boccacani Presbyter Narnien. Diœcesis. Liborius Caglian Florentinus Societatis Jesu Laicus. Joannis Baptistæ Tituli Sancti Stephani in Cœlio Monta Ptolomei.

Abbas Antonius Sartoni Clericus Ariminensis. Cajetanus Bonoui Laicus Novocomensis. Benedicti Sanctorum Nerei, & Archillei Odescalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonensis Doctor Sorbonicus. Petrus Guerin de Tencin Presbyter Gratianopolitanus, Rector, & Socius Sorbonicus. Abbas Vezeliacensis Ecclesiæ Senonen. Archidiaconus major. Petrus Julien. Laicus Diœcesis Agathensis. Henrici Cardinalis de Bissy.

Felix Rosa Pepe Presbyter Abelliensis Diœcesis Canonicus Aversanus. Bernardinus de Benedictis Laicus Spoletanus. Innici Tituli Sancti Thomæ in Parione Caraccioli.

Antonius Piersantes Clericus Conjugatus Camerinen. Diœcesis. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardi Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Scotti.

Joseph Caracciolus Laicus Neapolitanus. Marcus Ricciatoli Laicus Romanus. Nicolaos Belarducci Laicus Capuanus. Nicolai Tituli Sancti Martini in Montibus Caraccioli.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbiter Lucensis Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Joseph Frifelli Laicus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius de Braschis J. U. D. Clericus Cesenatensis. Ludovicus Moscouus Laicus Perusinæ Diœcesis. Nicolai Tituli Sancti Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Crivelli Presbyter Mediolanensis. Ioseph Fragiotti Laicus Romanus. Giberti Tituli Sancti Alexii Borromei.

Joannes Franciscus Bassel Diœcesis Moguntinæ, ejusque Canonicus ad Gradus B. M. V. Emericus Gabriel Comes Esterbasis Diœcesis Strigoniensis Canonicus Posoniensis Præpositus B. M. in Rath. Joannes Ziein Diœcesis Constantiensis. Emerici Cardinalis Czakij.

Joannes Paulus Mercantilius Clericus Romanus. Constantinus Grimaldus Laicus e Regio Lepidi. Georgii Tituli Sanctæ Agnetis Spinulæ.

Hieronymus Maresti Laicus Ferrariensis. Franciscus Quercinli Laicus Imolen. Cornelii Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Comes Ludovicus Emmanuel de Ghistel ex Marchionibus S. Floræ Abbas, & Clericus Attrebatensis. Abbas Gaspar Ruggia Clericus Romanus Basilicæ Principis Apostolorum Beneficiatus Coadjutor. Philippi Thomæ de Baussu Cardinalis de Alsatia.

Vincentius Margarita J. U. D. Presbyter Brixiensis. Joannes Danielis Laicus Cenedensis. Joannis Francisci Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Barbadici.

Josephus Emidius de Grassis Clericus Asculanus. Joannes Bianchini Clericus Asculanus. Joannes Bianchini Clericus Mediolanensis. Joannes Georgeus Grau Hungarus. Michaelis Friderici Tituli Sanctæ Sabinæ de Althan.

Philippus Orteosius Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Arnoldus de Paulis Laicus Leodiensis. Joannis Baptistæ Tituli S. Priscæ Salerni.

Gabriel Lopea Viegea Clericus Lusitanus Civitatis Elviæ. Joannes Franciscus Verveda Clericus Barchinonensis. Alvari Cardinalis Cienfuegos, Presbyterorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Joannes Baptista Filippani Presbyter Romanus. Augustinus Luppachioli Clericus Gallesi Diœcesis Civitatis Castellanæ. Franciscus Titii Laicus Vallismnntanæ Diœcesis Segninæ. Benedicti Sanctæ Mariæ in Via lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri Sancti Laurentii in Damaso Orthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Josephi Renati Sancti Georgii Imperialis.

Andreas Januen. Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sancti Nicolai in Carcere de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Hieronymus Georgii Laicus Pisanus. Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium Colomnæ.

Carolus Ancajanus Laicus Spoletanus Eques Commendatarius Sacræ Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Franciscus Blancus Laicus Viadanien. Diœcesis Mantuanæ. Annibalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin Albani.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Augustinus Cincielli Laicus Castellanæ Diœcesis. Curtii Sancti Eustachii Orighi.

Ermannus Adamus Tenantevvich. Philopolitanus. Fridericus Antonius Gunter Presbyter Moguntinus. Joannes Georgius Mesbach Laicus Manoziavalensis Herbipolen. Diœcesis. Damiani Cardinalis Schonborn.

Marchio Joannes Thaddæus Canalis Laicus Reatinus. Laurentius Bussonus Romanus Clericus Conjugatus. Fabii Sanctorum Viti, & Modesti Oliverii.

Joannes Matthæus Niccioli Clericus Pisaurensis. Franciscus Gambirasi Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni, Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Frater Magister Hieronymus Maria de Allegris Florentinus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

Frater Magister Joannes Baptista Amadeus Lucensis Ordinis Eremitarum S. Augustini Sacrista.

Comes Petrus Donarellus à Ruere ex Marchionibus Orciani, Laicus Anconitanus, Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Urbanus Bizxani Laicus Romanus cum prædicto Reverendissimo Episcopo Targensi Sacrista.

Joannes Oliva Presbyter Rhodiginus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Vincentius de Appolloniis Presbyter Æsinus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Frater Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Michael Angelus Pauli Pisaurensis, Joannes Baptista Nucarini Fulginas Medici Physici.

Victorius Masinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Bassius Mantuanus. Joannes Baptista Varola Mantuanus ejus Auxiliatores.

Joseph de Ambrosiis Romanus. Dominicus Adrovizi Urbinas Barbitonsores. Dominicus Borgiassi Romanus. Hieronymus Gatti Calaber eorum Auxiliatores.

Antonius Ravasi Faberlignarius. Petrus Paulus Alfieri Fabercementarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Dominicus Fantoni.
Carolus Antonius Sala.
Joseph Pichigno.
Petrus Giannini.
Joseph Antonius Finiti.
Joseph Barzotti.
Franciscus Vattani.
Stephanus Orlandi.
Constantinus Cichelli.
Angelus Davegio.
Joannes Giorgetti.
Jacobus Boscheroli.
Bartolomæus Isola.
Cæsar Giuliani.
Franciscus Broni.
Philippus Mezzarota.
Bernardinus Scaletta.
Joannes Valeva.
Joannes Baptista Ricci.
Joannes Petrus Giorgi.
Petrus Lancetta.
Gregorius Crivelli.
Marcus Lamboni.
Andreas Giuliani.
Joannes Baptista Goldoni.
Joannes Franciscus Gonnella.
Paulus Bettoli.
Remigius Valena.
Paschalis Guerdi.
Marcus Antonius Guarnacci.
Martinus Dominici.
Dominicus Picchi.
Jacobus Matthias Bartolini.
Bartholomæus Pascucci.

Scopatores Conclavis.

III. Conceduntur Privilegia & Indulta Dapiferis postremi Conclavis.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn. XII. Const. edit. 1691. Jul. 15. Pont. 1. a Clement. XI. Constit. edit. 1700. Decemb. 8. Pont. 1. Et a Bened. XIII. conceduntur Const. ed. 1724. Jun. 4. Pont. 1.

Dat. 18 Maji 1721. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

URBIS.

Causa Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol.

§. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus,

Nobiles, & cives.

temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis, vel civitatis.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscumque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, comitibusque, & militibus, nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra sine tamen eorundem Nota-

riorum

riorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cam. Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservanones, constitutiones, & assignationes Pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi babitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§. 8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum bæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari perendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarenr, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Resetibendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam abbreviatorum, sollicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate aliis roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alis expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

Et

Et cum absolutione a censuria ad effectum, &c. & in casibus regulæ de infordescentibua eum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogatiooibus, quatenus opus sit. & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum oomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam io una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Transumptorum fides.

§. 1. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adbibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Siguatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Fiat. M. A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hac, qua sequuntur.

MICHAEL ANGELUS DE COMITIBUS nunc INNOCENTIUS XIII. Romanus.
Abbas Cæsar Meniconi.

EPISCOPI VI.

Sebastianus Episcopus Ostien. Sacri Collegii Decanus Cardinalis Tanara Bononiensis. Franciscus de Bie Eques S. Jacobi Bruxellensis.

Fr. Vincentius Maria Episcopus Portnen. Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Orsini Romanus. Balthasar Cascia Beneventanus.

Franciscus Episcopus Tusculanus Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Judice Neapolitanus. Camillus Marchio Penna.

Fabritius Episcopus Albanen. Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Paulutius Foroliviensis. Comes Nicolaus Maria Saxatellus.

Franciscus Episcopus Sabinen. Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Pignatellus Neapolitanus. Abbas Joannes Baptista Zoi.

Franciscus Episcopus Pranestinus Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Barberinus Romanus: Dominicus Gregorius Passerini de Nursia.

PRESBYTERI.

Jacobus Tituli Sancta Maria in Via Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Boncompagni Archiepiscopus Bononien. Romanus. Antonius Gabriellius Romanus.

Joseph Tituli Sancta Praxedis Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Sacripantes Narniensis. Abbas Romualdus Risi Narniensis.

Gregorius Tituli Sanctorum XII. Apostolorum Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Cornelius Episcopus Patavin. Venetus. Joannes Franciscus Raggia Romanus.

Laurentius tituli Sancti Petri ad Vincula Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Corsinus Florentinus. Philippus Acciajoli Florentinus.

Franciscus Tituli Sancta Cæcilia Cardinalis de Aquaviva Neapolitanus. Marchio Matthæus Sacchettus Romanus.

Thomas Tituli Sancta Maria Transtyberim Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Ruffo Episcopus Ferrarien. Neapolitanus, Marius Cansacchi Amerinus.

Horatius Philippus Tituli Sancti Homphrii Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Spada Episcopus Auximan. Lucensis. Joannes Antonius Leoni Romanus.

Philippus Antonius tituli Sancti Chrysogoni Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Gualterii Urbevetanus. Fortunatus Malvezzi.

Joseph Tituli Sancta Maria Angelorum Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Vallemani Fabrianensis. Franciscus Maria della Volpe.

Joannes Dominicus Tituli Sancta Anastasia Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Paracciani Romanus. Comes Joseph Mastais de Ferrettis.

Carolus Augustinus Tituli Sancti Augustini Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Fabronus Pistoriensis. Franciscus Bini Florentinus.

Petrus Tituli Sancti Marci Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Priuli Venetus. Commendator Franciscus Columna.

Ulysses Joseph Tituli Sancta Crucis in Hierusalem Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Gozzadini Episcopus Imolen. Bononien. Comes Alphonsus Servanzi.

Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Picus Episcopus Senogallien. de Mirandola. Abbas Dominicus de Therry Hybernus.

Joannes Antonius Tituli Sancti Calisti Sancta Romana Eccclesia Cardinalis de Via Episcopus Ariminensis Bononiensis. Comes ... Lignani.

Augustinus Tituli Sancta Maria de Populo Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Cusani Episcopus Papien. Mediolanensis. Antonius Facchinetti.

Julius Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Piazza Episcopus Faventinus Foroliviensis. Vincentius Terdotius.

Antonius Felix Tituli Sancta Balbina Cardinalis Zondedarius Senensis. Abbas Ludovicus Angnisciola.

Joannes Tituli Sancta Maria in Ara-Cœli S. R. E. Cardinalis Bussi Episcopus Anconitanus Viterbiensis. Benedictus Bussi Viterbiensis.

Petrus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Corradinus Setinus. Franciscus Buccapadulius Romanus.

Armandus Sancta Romana Ecclesia Cardinalis de Rohan Episcopus Argentin. Gallus. Comes Ferdinandus Bolognetti.

Wolphangus Tituli Sancti Marcelli Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Scrottenbach Episcopus Olomucen. Germanus. Marchio Hieronymus Lucinus Mediolanen.

Joannes Baptista Tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Pistoriensis. Petrus Testasecca.

Benedictus Tituli Sanctorum Nerei, & Archillei Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Odescalchi Archiepiscopus Mediolanensis. Comes Aloysius Turconus Mediolanensis.

Henricus Sancta Romana Ecclesia Cardinalis de Bissy Episcopus Meldensis Gallus. Abbas Franciscus Cajetanus Thomatus Romanus.

Innicus Tituli Sancti Thoma in Parione Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Caraccioli Episcopus Aversanus Neapolitanus. Bartholomæus Mello Aversanus.

Bernardinus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Scotti Mediolanensis. Philippus Ernestus de Bruggen. ex liberis nobilibus Ducatus Curlandia.

Nicolaus Tituli Sancti Martini in Montibus Sancta Romana Ecclesia Cardinalis Caraccioli Archiepiscopus Capuanus Neapolitanus. Jacobus Amadori olim Lamfredini Florentinus.

Joannes

Joannes Baptista Tituli Sanctarum Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Patritii Romanus. Marchio Patritius Patritii Romanus.

Nicolaus Tituli S. Sixti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spinula Januensis. Orlandius Eques de Catenaccia.

Gibertus Tituli Sancti Alexii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Borromeus Episcopus Novarien. Mediolanensis. Comes Constantius Pagani Civitatis Ducalis.

Emericus S. R. E. Cardinalis Czaky Episcopus Hungarus. Philippus Jacobus Caffer Colonien. Diœcesis &c. Decanus Collegiatæ Sancti Gregorii Colonien.

Georgius S. Agnetis S. R. E. Cardinalis Spinula Januen. Thomas Isaldus Spoletan. Diœcesis.

Cornelius Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Bentivoli Ferrariensis. Abbas Joseph Ascevolinus Romanus.

Philippus Thomas S. R. E. Cardinalis de Bossu de Alsatia Archiepiscopus Mechliniensis Flandrus. Comes Joannes Petrus de Azzis.

Joannes Franciscus Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barbadicus Episcopus Brixiensis Venetus. Marchio Horatius Lancellotti Romanus.

Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ S. R. E. Cardinalis de Althan Episcopus Vaccien. Germanus. Julius Gabriellius Romanus.

Joannes Baptista Tituli Sanctæ Priscæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Salerni Consentinus, Joseph Baldinucci Lucensis.

Alvarus S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Asturianus. Cæsar Eques Herculanus.

DIACONI X.

Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphylii Romanus. Michael Angelus Fagnani Romanus.

Petrus S. Laurentii in Damaso S. R. E. Cardinalis Otthobonus Venetus. Fr. Benedictus de Fabris Eques Hierosolymitanus.

Joseph Renatus Sancti Georgii S. R. E. Cardinalis Imperiali Januensis. Lauretus Barbari.

Laurentius S. Agathæ S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Marchio Paulus de Draga Romanus.

Carolus S. Angeli in foro piscium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Fabritius Sabellus Romanus.

Annibal S. Mariæ in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Philippus Bara de Scarlattis Romanus.

Curtius S. Eustachii S. R. E. Cardinalis Origbi Romanus. Canonicus Nicolaus Maria Origbi Romanus.

Damianus S. R. E. Cardinalis de Schonborn. Germanus. Willhelmus Henricus liber Baro de Bousfcrodt Germanus.

Fabius Sanctorum Viti, & Modesti, S. R. E. Cardinalis Oliveris Pisaurensis. Joannes Andreas Oliveri Pisaurensis Eques Sancti Stephani.

Julius S. R. E Cardinalis Alberoni Parmensis. Joannes Andreas Pieri Lucensis.

I|V.

Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701. April. 5. P. 2. Et conceduntur a Benedicto XIII. Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 26. Maji 1721. An. 1.

Nomina Familiarum.

VEnerabilibus Fratribus Sinibaldo ab Auris Patracen. Cubiculi Nostri Præfecto, Prospero Maresfsco Cæsarien. Auditori Nostro, & Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Episcopo Porphyrien. Sacrarii Nostri, ac dilectis Filiis Magistris Nicolao Judice Neapolitan. Palatii Nostri Apostolici respective Præfectis, Bartholomæo Ruspulo Romano Notario Protonotario nuncupato de numero Participantium, libellorum supplicum Nobis porrectorum, Dominico Rivera Urbinaten. notarum arcanarum, & Dominico Passionei Forosempronien. Epistolarum Latinarum respective Secretariis in utraque Signatura nostra Referendariis, necnon Cæsari Menicono Perusin. Pincernæ, Joanni Philippo Bandino Camerinen., Francisco Ignatio Ferranti Massaliensi Æsinæ Diœcesis Eleemosynario Secreto, Philippo Magnono Romano, Antonio Tasca Theatin. Vestiario, Matthæo Scagliono a Valentano Montis Falisci Diœcesis, Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, Paulo Cæsio Romano, Riccardo a Balneo Mantuan., Nicolao Michelangeli Senogallien. Diœcesis Medico Secreto, Hieronymo Columnæ Forezio Majori, Andreæ Maidalchino, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle Romanis, Cubiculariis Secretis Nostris, Josepho Accorambono Spoletan. Subdatario, ac Olympio Milani de Insula Lilii nullius Diœcesis Architriclino, ac Joanni Bortonin Nolan. Caudatario, Joanni Baptistæ Peccurti Romano Crucifero, Dominico Pizzi de Ischia Aquæpenden. Diœcesis, Francisco Marisni Viterbien., Cappellanis Secretis, ac Scipioni de Fabiis Romano, Dominico Rombolnio Pistorien., Francisco Pino pariter Romano, Bartholomæo Mastia itidem Romano, Hieronymo Giorgi Oppidi Liburni Pisan. Diœcesis, ac Jacobo Antonio Biancono a Capranica Sutrin. Diœcesis Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi Nostri Adjutoribus familiaribus continuis Commensalibus nostris, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

§. 1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensationis providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Commendantur, & absolvuntur a censuris.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc soliciris studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, & quibus personas vestras, etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, & fa-

Motu proprio creantur Notarii, Comites, Equites, Nobiles, & Cives.

cri

cri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites necnon auratæ Militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., omniumque, & ſingularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectorum cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & inſignibus debitis, & conſuetis creamus, ac conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & ejuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujuſmodi Comitum, Equitum, & nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conſcribimus.

Exponuntur Notariorum, &c. privilegia, cum quadam reſtrictione.

§. 3. Vobiſque, etiamſi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii noviſſime celebrati non deferatis, aut Civitates hujuſmodi non incolueritis, nec unquam in eiſdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuſcumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, & immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii noſtri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino ſublatas, itaut nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad civilia ſubjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, ſeu Tabelliones creandi, aliaque hujuſmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætenſa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane exiſtat quicquid ſecus per vos aut quemlibet veſtrum reſpective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Eccleſiaſticorum, & Sæcularium, etiam ex perſonis Romanorum Civium originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & ſingulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad eorum inſtar, ſed pariformiter, & æque principaliter, ac ſi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujuſmodi pro vobis emanaſſent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque Literis, Inſtrumentis, & Scripturis publicis, & privatis deinceps nomine veſtro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romani, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inſcribere, & illis ſubſcribere valeatis; ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis ſubſcriptionibus ſubreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, ſed illud idem efficax in omnibus cenſeatur, necnon honoris cauſa inſignia gentis noſtræ, ſive integre, ſive cum veſtris reſpective compoſita geſtare poſſitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur a Decimis, aliiſque impoſitionibus, ea excepta pro auxilio contra Infideles.

§. 4. Et inſuper vos, veſtraque Beneficia, & Officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſe moventia, necnon actiones, & jura præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro veſtris, ac familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam Ruſticis ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, ſeu Provinciarum, Terra, Mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quæcumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu Vectigalium, & Tributurum hujuſmodi Redemptores, Conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos alias quam, ut præfertur valeatis coarctari (quandiu ſervitiis noſtris inſtiteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Permittitur pluralitas Beneficiorum.

§. 5. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpective, & quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſeu ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Perſonatus, adminiſtratio, vel Officium fuerit, & ad Dignitatem, Perſonatum, Adminiſtrationem, vel Officium hujuſmodi conſueverit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi alicui veſtrum alias canonice conferantur, aut quiſque veſtrum eligatur, præſentetur, aut alias aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere.

Eximuntur a Reſidentia durante familiaritate.

§. 6. Necnon etiam quamdiu Nobis inſervieritis tantum in Beneficiis Eccleſiaſticis, etiam curatis (non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per vos pro tempore reſpective obtentis, etiam de jure, ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi Dignitates in Eccleſiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificalem majores, & Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis invite compelli poſſitis, omneſque, & ſingulos nihilominus veſtrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, ac proventus durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive Locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines extra tempora, & ſine licentia.

§. 7. Ac interim, vel poſtmodum, ſi volueritis, in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antiſtite gratiam, & communionem ejuſdem ſedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora a jure ſtatuta proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi alias ad id idonei reperti fueri-

tis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promori in illis etiam in Altaris ministerio ministrate.

auilen ac docen- Leges, nsasque tendi.

§. 8. Necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & Officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Necnon eligendi Confessarium cum ampla facultate.

§. 9. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas, (non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in Literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultra marino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi Pensiones usque ad ducatos 300.

§. 10. Vobisque ulterius, & quicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu clericali Charactere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innoc. PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Facultas testandi usque ad 6000. ducatos & sine solemnitatibus.

§. 11. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum Vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, & fructuum, reddit/uum, & proventuum Ecclesiasticorum, loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, nec non undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, & jocalibus,

gemmis,

gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium Ducatorum auri de Camera pro onoquoque vestrum, ac etiam ipsis fructibus, redditibus, & proventibus & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) jam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium quorumcumque locorum piorum favorem, & usum ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis, & intendatis, semel iterum aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, servari debeat, ipsaque testamenta, codicilla, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Indultum in casu intestatæ successionis, aut minus validæ dispositionis.

§. 12. Et insuper statuimus, & ordinamus vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditaum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra Beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, ac etiam nulla subsistenti causa ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque pervenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scripta etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate fulfultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem Consanguineorum, & Affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc & e contra pro dicta summa sex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos Juris, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

§. 13. Districtius inhibentes quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant, quoquomodo, vel perturbare.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi ab humanis recedere contigerit, sub Literis rec. mem. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligendis apponendis, & latissime specificandis reposita restituta, & plenarie reintegrata, & de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios & omnes effectus, quos de Jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati validi, & efficacis contractus inter vos ex una ac Nos, & Cameram prædictam ex altera parti-

bus habere, ac etiam per promntionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia uti, si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debuerit, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & qoibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem liceotiam, sive Indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judiees Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, nec non pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur Executio.

§. 16. Quocirca Venerabil. Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet, indebite molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui pro hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. me. Alexandri PP. VII. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfiaione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & Locorum, in quibusvis cives Origionarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus, & Locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ, Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam Decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis, nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederit, quodque Præceptoriæ,

& alia

& alia Beneficis quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositiones pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic sicut etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo, quodque ipsi Exactores, & Appaltatores Decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; quodque vos primam non feceritis in Ecclesia hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Adimplenda ante usum Notariatus.

§. 18. Volumus autem quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Præsentes Literæ non suffragantur Prædecessorum Familiaribus.

§. 20. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares, continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVI. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V.

Indicitur Jubilæum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Huic simile Jubilæum indictum fuit a Clem. XI. Const. ed. 1701., Feb. 25., P. 1. & a Bened. XIII. indicitur Const. ed. 1724., Jun. 10., P. 1.

Dat. 27. Maji 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorandi

SUperni dispositione consilii, quo cælestia pariter, & terrestria inscrutabili ratione reguntur; ad Supremum Apostolatus fastigium, nullo meritorum suffragio evecti, dum serio consideramus impositi Nobis gravitatem oneris, Angelicis etiam humeris formidandi, cui collum humiliter supponere divinæ voci obsequendi Nos adegit necessitas, viriumque nostrarum infirmitatem, tum luctuosam rerum, & temporum conditionem, quotque, & quam gravissimis Respublica Christiana malorum procellis, & calamitatibus confligetur, atque periculis exposita sit, toti contremiscimus, crebraque ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lacrymas fundentes, ad Dominum cum Propheta clamare compellimur: Exaltatus, humiliatus sum, & conturbatus; terrores tui conturbaverunt me; circumdederunt me, sicut aqua tota die, circumdederunt me simul. Ac nisi spes nostra in ipso bonorum omnium Largitore reposita esset, animo plane concideremus; sed quia benignus, & misericors est Deus noster, & propitiatur omnibus invocantibus eum in veritate nec despicit in opportunitatibus, & tribulatione eodem Propheta monente: Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet, & magis ejus clementiæ, & misericordiæ confidere, quam nostræ imbecillitati diffidere constituimus, cumque nos sufficere non posse sciamus oculos nostros ad Montem Sanctum suum, montem uberem, Montem pinguem, unde opportunum Nobis ad futurum auxilium, & enixe petimus, & devote speramus. Id ipsum, ut & vos, quibus nostra impendenda est solicitudo conjunctis nobiscum precibus faciatis, & divinam, qua agemus opem per jejunia, & eleemosynas, aliaque pietatis opera nobis demereri sedulo studeatis, paterne requirimus, & monemus, ut scilicet totius consulationis Deus, cui proprium est infirma mundi eligere, & dextera suæ potentia facere fortia, confirmet, quod operatus est in Nobis, & det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, mittat illam de Cælis sanctis suis, & a sede magnitudinis suæ, ut nobiscum sit, & nobiscum laboret ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæque Sanctæ utilitatem & spiritualem omnium fidelium ædificationem, omniaque consilia nostra, & actiones dirigat secundum beneplacitum voluntatis suæ, hæreses, & in Religione dissidia extirpet, fidem Catholicam protegat, & propaget, quam mundus dare non potest inter Principes Orthodoxos pacem restituat, eorumque animos fortiter, & suaviter vinciat in vinculo charitatis, dira Epidemicæ luis flagella, quæ non procul ab Italiæ finibus, sicut cum intimo animi nostri dolore accepimus, misere sævire adhuc non cessat, ab iis, quos calamitas tenet, avertat, ab aliis vero, quos tantæ cladis metus, & pavor invasit, pericula propulset, ac nomen Christianum ab Infidelium insidiis, & incursionibus potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem secuti, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, opportuno hoc recurrente tempore, quo Spiritus Sanctus repentino sonitu super Apostolos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda inflammantia, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus qui solemni Processioni, quam feria secunda festi Pentecostes proximæ hebdomadæ, a Basi-

lica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe ona cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quns in Romana Curia adesse contigerit, ac Christiannrum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, nniversoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apnstolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatinm ejusdem, vel proximæ subseqnentis hebdomadæ saltem semel visitsverint, ibique per aliqood temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterios ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitism hæ nostræ pervenerint designandæ, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ot præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverinr, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterqne peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenri, vel slia die intra eamdem bebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & paupenibus aliqnam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverinc, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elsrgimur.

De existentibus extra Urbem.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cnm primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conseqni possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliia quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regulsribus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua Corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ea jsm approbatis a locnrum Ordinariis ante præsentium poblicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximom tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemos.

De navigantibus, & iter agentibus.

De Regularibus & legitime impeditis.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibua, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibua, licentiam concedimos, & facultarem, ut sibi ad hunc effectom eligere possint quemcumque Presbyterum Confessatiom, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, nt præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jnre, vel ab homine, quavis causa laris, seu inflictis, necnon ab omnibns peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibua, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aot Romanorum Pontificum prædecessorum nnstrorum Constitutiones, qnarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, qoomodocumqne reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaris opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salotari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 4. Quapropter tenore præsentiom in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & qoibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sen Ecclesias visitandas designent.

De publicatione Jubilæi.

§. 5. Non intendimus antem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occults, nota, defectu, incapacitate, seu inhsbilitate quoqno modo contracta dispensare, vel aliqnam facultatem tribuere dispensaudi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro consciennæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliqoo Prælsto, seu Judice Ecclesisstico Excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censnras, incidisse declarati, vel publice denuncisti fnerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordsverint, ullo modo suffragari posse, aot debere.

De casibus reservatis.

§. 6. Non obstantibus Constitntionibus, & Ordinationibns Apostolicis, præsertim, quibus facnltas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, ant specislis derogatio fiac, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcomque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Jnramento, confirmsrione Apostolica, vel qoavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis qnoque, Indultis, & literis Apostol. eisdem Ordinibos, Congregationibus, & Institutia, illorumque personis quomodnlibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aot aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum teunres præsentiboa pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servara habentes. hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscomqoe.

Clausulæ.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam

Impref-

impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VI. Mandatur continuatio Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis.

Hujusmodi Visitatio instituta fuit ab Inn. XII Const. ed. 1693., Jan. 11., P. 2. Et continuata a Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14., P. 1. a Benedicto XIII. iterum præcipitur ejus continuatio Const. ed. 1724., Jul. 15. P. 1.

Dat. 28 Maji 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur institutio, & continuatio d. Visitationis.

CUM felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent; ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales, Visitatores una cum Prælatis Coadjutoribus etiam piæ mem. Clementis Papæ XI. Prædecessoris Nostri jussu visitationem hujusmodi, tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, & aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint: Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & Operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia, adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit, non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est in posterum quoque pie prudenterque statuantur; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam visitationem continuari, & absolvi; causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æqui taris, atque Justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & Operum piorum jam inchoatas absolvi, necnon Ecclesias, ac loca, & opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus. Ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris sic prædictis a memoratis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus per suas respective Literas desuper emanatas quovis modo respective concessa & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere, decernimus pariter, & declaramus. Et quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impartimur.

Causæ novæ continuationis præd. Visitationis.

Mandatum continuandæ Visitationis.

Cum nova concessione facultatum Congregationi factis.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliqui interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque status, gradus, Ordinis, & præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari; seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de Latere Legatos, ac alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & di-

finiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. de alternativa Officiorum pro Provincia S. Antonii in Lusitania Fratrum Min. de observ. Discalc.

A Clem. XI. Const. ed. 1712. Dec. 23., P. 13. revocata fuit dismembratio Conventus S. Luciæ, & Hospitii de Portici. Et hujus Pontificis Const. ed. 1722., Jun. 22., P. 2. extat commissio Nuncio Neapolis super eadem dismembratione.

Dat. 16. Junii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Emmanuelis a Gloria, nonnullorumque fratrum expresse professorum Provinciæ S. Antonii in Lusitania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi pro bono pacis, & pacifico ejusdem Provinciæ regimine Alternativam Officiorum in ea cum divisione Territorii stabilire plurimum desiderabant in hunc modum, videlicet.

Divisio Territorii Provinciæ cum æqualitate numeri Religiosorum.

§. 1. Primo, quod prædicta Provincia Sancti Antonii secundum Regiones, Territoria, per quæ protenditur, in duas æquales partes dividatur, quarum Ulyssiponenses Civitates, Orientalem scilicet, & Occidentalem cum suis Territoriis, vulgo *Termos*, inclusive Provinciam de Alemviso, & Regiones ultra mare comprehendat, Altera vero totum id, quod a Territoriis Ulyssiponen. per Provinciam de Extremadura usque ad Villam de Canthanhede districtus Civitatis Conimbricen. inclusive includitur, & sic divisæ conserventur, ut Religiosorum numerus utriusque Hierarchiæ, Clericalis videlicet, & laicalis in unaquaque parte æqualis sit. Sed quia de præsenti numerus Ulyssiponensium in magna parte a non Ulyssiponensibus habet excedi, donec ad æqualitatem perveniant, ex Novitiis recipiendis duæ partes ex Ulyssiponensibus, & una ex aliis dumtaxat ad habitum admittatur, proportione servata inter Clericos, & Laicos, prout necessitati Provinciæ videbitur expedire, ita taliter, ut semper æqualis Fratrum numerus hinc inde valeat conservari, & hæc quantum ad divisionem.

De alternativa præcipuorum Officiorum.

§. 2. Secundo: Quantum vero ad electionem Officiorum ita procedi debeat ut in uno Capitulo Minister Provincialis, & duo Definitores ex una parte, & Custos, & alii duo Definitores ex alia parte eligantur. In capitulo vero sequenti fiat viceversa. Quia tamen duodecim abhinc annis ex non Ulyssiponensibus quatuor Provinciales Ministri sortiti fuerunt, pro aliquali compensatione cum parte Ulyssiponensi in Capitulo proxime habendo alternativa ex Ulyssiponensibus exordium servat, & ex istis Minister Provincialis, & duo Definitores, ex non Ulyssiponensibus vero Custos & alii duo Definitores eligantur. In capitulo vero sequenti res e contra se habeat.

§. 3. Quod si ad electionem Vicarii Provincialis, deficiente Ministro ante completum triennium oporteat deveniri, digniore Patre Provinciæ præsidente, in absentia Superioris Generalis ex eadem Provincialis parte Vicarius eligatur. Quod etiam in electionibus tum Commissarii Provincialis, tam etiam Proministri (impedito Provinciali) Capituli Generalis causa observandum erit, quantum scilicet ad hoc, quod electi ex eadem parte assumantur. Et si pariter observandum erit in Guardianorum electionibus, ut æqualis numerus ex unaquaque parte assumatur; Attamen, ut æqualis Conventuum distributio fiat, hic ordo servandus erit, quod ex illa parte, ubi Provincialis fuerit, eligantur Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus de Corthancyra, Casanova, Penella, Soveral, Tancos, Canthanhede, Sernachi; Ex illa vero, ubi Custos fuerit, eligantur similiter Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus Ulyssiponis occidentalis, Collegii Conimbricen., Cornota, Meruana, Penheyro Certeam, Convalescenza, & Pombal. At ne suffragia in Capitulis Provincialibus a parte Custodis partem alteram excedere valeant, tunc dumtaxat, & non alias Secretarius Provinciæ, & ex parte Provincialis per electionem fiat, sicuti Guardiani, & votum habeat in Comitiis Provincialibus, quoadusque Conventus dispares fuerint: Ita enim Novi Conventus, vel Hospitia sicuti Guardiani, & Præsidentes cum voto distribui debent, ut pro unaquaque parte suffragia sint æqualia: Quod si æquales existant in suffragiis hujusmodi, nec votum Secretarius Provinciæ habeat, nec per suffragia, sed ad Provincialis libitum assumatur.

Item reliquorum Officiorum, necnon de suffragiis.

§. 4. Ad præsidentes quoque sine voto, Vicarios, Novitiorum Magistros, Ostiarios, & alia hujusmodi Officia cum æqualitate quantum fieri possit, Religiosi ex unaquaque parte assumantur, & qui in uno triennio fuerint ex una parte pro eisdem officiis, in alio sequenti ex altera eligantur.

§. 5. Idem pariter observandum erit pro studiis tum Philosophiæ, tum Theologiæ Scholasticæ, tumque Moralis, ut Studentes, Lectores & qui Passantes vulgo dicuntur, hinc inde in æquali numero eligantur, hac tamen exceptione, quod si ex una parte sufficientes non sint, qui legere possint, & hoc a pleno Definitorio approbetur, assumantur ex aliis, qui idonei reperiuntur, & hæc de electionibus.

De subrogationibus ante completum Triennium.

§. 6. Tertio in subrogationibus ita res se habeat, quod deficiente ante completum Triennium, vel promoto aliquo ex Officialibus, tum Definitori, tum etiam alio quocumque, alter ex eadem parte ejus loco substituatur. Pro Definitorio vero hic specialis ordo servandus erit, quod in subrogatione unius, aut alterius ex Definitorio, Primo Patres Provinciæ secundum eorum ordinem, secundo Excustodes, tertio Exdefinitores, quarto Exguardiani antiquiores substituantur; Cum hoc tamen, quod si multi Guardiani æquales sint a die professionis unus alterum in subrogatione præcedat; Si vero antiquior Exguardianus sit Guardianus actualiter, alter Guardianus ejusdem partis suo loco eligatur, & ipse in Definitorio subrogetur, in quo si triennium compleverit, gaudeat ac si Custos, vel Definitor in Capitulo electus fuisset, si tamen non compleverit, remaneat, acsi nullatenus subrogasset. Et quia in Regionibus ultra Mare pro Conventu de Gran

Parà,

De Guardiano, & Commissariis ultramarinis.

Parà, ex hac Provincia Guardianus, & Commissarius Provincialis eligi solent, ita electio impostertum fieri debeat, ut Guardianus eligendus semper ex parte Provincialis sit, Commissarius vero ex parte Custodis. Et si hic postquam suo officio functus fuerit, ad Provinciam primodictam revertatur, locum immediatum post Exdiffinitores in subrogationibus obtineat. Si vero Commissarius Missionum pro eodem Gran Parà ex hac Provincia fieri contigerit, per triennium tantum perduret, & modo ex una parte, modo ex alia eligatur, itaut in omnibus, & per omnia æqualis officiorum distributio conservetur.

Pœnæ in contravenientes.

§. 7. Et si Religiosus aliquis de præsenti, vel in futurum impugnaverit, & contradixerit, vel retardare præsumpserit executionem Alternativæ hujusmodi, aut alicujus ex conditionibus in ipsa præinsertis, ipso facto privatus actibus legitimis in perpetuo existat.

Decretum Congregationis pro recensita alternativa.

§. 8. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis PP. Procuratore Curiæ, & aliis Superioribus Generalibus Ordinis referente Eminentissimo Priolo, censuit, præstatam Alternativam in omnibus juxta petita esse concedendam, prout præsentis Decreti vigore benigne concessit. Romæ 23. Maji 1721.

Preces nomine horum Religiosorum.

§. 9. Cum autem sicut pro parte eorumdem Emmanuelis, & Fratrum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VIII.

Conceduntur Privilegia Capellanis Sanctitatis Suæ.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Constit. ed. 1712. Dec. 7. P. 13.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 17. Jun 1721. An. I

Ad futuram rei memoriam.

Exordium in quo Capellani nominati recensentur.

Grata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Dominicus Miliani nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ, Petrus Paulus Quintii Reatin. Petrus Galeazzi Montis Falisci respective Diœcesis, & Josephus Anconitan. Canonicus Supranumerarius Ecclesiæ Anconitan. Presbyteri moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani familiares Nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus, eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus; Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Conceditur privilegium.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Dominici, Petri Pauli, Petri, & Josephi, vel alicujus ipsorum aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostol. Auctoritate tenore præsentium, Dominicum, Petrum Paulum, Petrum, & Josephum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & aulæ Lateranen. Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives creamus & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

Ipsorum privilegia etiam si habitum non deferant.

§. 2. Ipsisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec umquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originatiorum vacantium, assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent, (citra tamen exemptiones a Concilio

Tridentino fublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia fnbjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itaut illis supramemorati Capellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super bis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripruris publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere, ea utroque parente procreatos, necnon Romanæ & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subrepritium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Exemptio a decimis, & aliis impositionibus.

§. 3. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumqne, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charirstivis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu servitiis nostris institerint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§. 4. Ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eisque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præsententur, aut alias assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quandiu nobis inservierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum haben., per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis), cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, vel locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congrue supportentur.

Indultum docendi leges.

§. 5. Necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§. 6. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite, eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiasticorum præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio), prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & pro illis commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxar exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

§. 7. Ac

Indultum transferendi pensiones.

§. 7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii; vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcumque ordinum Regularium etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco, fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quandocumque simul, vel successive in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventus, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reservari, vel assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integre persolven., reservare, constituere, & assignare.

Facultas testandi.

§. 8. Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatarum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinen., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis; aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum defectuum.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolio pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sangui-

nis co-

nis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu persunarum, quas ad id ipsi scripro numioaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorundem scriptura etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velit efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Exequutores omniun exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmudi testamenta, donatinnes, legata, dispusitiones, & alia forsan, alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffulris, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac eriam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tune, & e contra pro dicta summa ducentotum ducatorum dumtaxat, approbamus, & cônfirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemoitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantialcs, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sinr, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esser, supplemus.

Contraria omnia removet.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lareranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Caneellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus servato, ae piæ mem. Alexandri PP. VI. eriam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædecessotis nostri, per quam concessiones de fructibus, in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolieis, ae oniversalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinarionibus, neenon legibus Imperialibos, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locoium, in quibus Cives ordinarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, ordinom, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locotum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboraris statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolieis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet coocessis utendo, ipsi Capellani per se, vel eurum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare cootigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribos, ac Magistris. Præceptoribos, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitaribus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formia, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis elausulis, irritantibusque, & aliis dectetis per quoscumque Romanus Pontifices prædecessures nustros, ac uos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Rumanæ Ecclesiæ Cardinalium consiliu, ac per modum statuti, & Constitutiouis perpetuurum, ac motu, & scientia paribus, deque Apustolicæ potestatis plenitudine, ae ad Imperaturis, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliornm Principum instaniiam, seu illorum contemplationem in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus eoncessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum eoucedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi in iis, ae statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu oobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo io illis expresso qualificaros obrineri, aut eouferri non possint; & nullus in Civem Urbis, aut Civitarum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, uisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per eertum tempus habitaverit, seu etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendenoa possideat; quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, iam ex ejus institutione, quam ex stabilimentotum prædictorum dispositione noo indultum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Eeclesiasticia, sæcularibus, aut aliia personis Apostolica auctoritate reservandis, gravati non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascomque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatotias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinaliuni fiat, & tum demum Magistri, & Couventus præfatorum ad id expressus accedat assensus, sintque literæ detogationis hujusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Cooventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsenratas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationis fit apposiia clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus præfatorum, & non alias, nee alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti detogatione de illis, eorumque rotis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac iodividua, & de verbo ad verbum, noo autem pet clausulas generales idem importantes menrio, seu quævis alia expressio babenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullateuus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in reseripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsennbus pro plene, & sufficienter exptessis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, & firmirate permaosuris, bac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumos autem, quod præsentium transumptis, eriam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides tam in Judicio, quam extra illud

adhi-

adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omnino præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

IX.

Statuimus, ut Fratres Laici de Observ., Reform., ac Tertii Ordinis in Regno Siciliæ præstent juramentum cedendi præcedentiam Clericis.

De hac præcedentia extat Urb. VIII. Const. ed. 1642. Nov. 16. Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. confirmatum fuit quoddam Decretum de primatu in Provincia Betica. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Dec. 16. P. 5. præcipitur executio Constitutionis Urb. VIII.

Dat. 5. Julii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. vetitum fuit sub excommunicationis pœna, ne Laici præcederent Clericos Min. de Observ.

DUdum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 16. Novembris 1642. Motu proprio expeditas literas, ne de cætero ulli Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia reformatorum nuncupatorum quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cujusvis consuetudinis Fratres clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus publicis, quam privatis præcedere, & ne quicumque Superiores Ordinis prædicti id deinceps quoquo modo permittere auderent, seu præsumerent sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica auctoritate statuit, ordinavit, & prohibuit, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces præd. Fratrum Regni Siciliæ pro observ. Constitutionis Urban. VIII.

§. 1. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum, necnon Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Regni Siciliæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi prædictarum literarum ejusdem Urbani Prædecessoris observantiam Superioribus Generalibus Ordinum hujusmodi per Nos præcipi summopere desiderent, quemadmodum ab aliis omnibus regularibus, & ipsis ordinibus extra dictum Regnum servari asseritur: Nobis propterea dicti Exponentes quo graves perturbationes, lites, ac controversiæ hac in re exortæ de medio tollantur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilectorum, etiam filiorum Commissarii Generalis Curiæ tam de Observantia, quam Procuratoris Generalis Reformatorum, & Tertii Ordinis hujusmodi viderunt, consilio, ut Superiores Regulares Ordinis prædicti imposterum Laicos, seu Conversos quoscumque ad professionem admittere nequeant, nisi antea coram testibus emittant votum, vel juramentum cedendi clericis præcedentiam, injuncta superioribus contrafacientibus privationis officii, & vocis activæ, & passivæ pœna ipso facto incurren. Laicis vero, seu Conversis sine prædicto voto, seu juramento profitentibus nullitatis professionis; & interim Superiores ejusmodi Laicos, seu Conversos ad observantiam prædictarum literarum Urbani Prædecessoris hac de re emanatarum, ut præfertur cogant, dicta auctoritate tenore præsentium ibidem statuimus, decernimus, & ordinamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statutum de observantia d. Constitutionis, & de juramento præstando a laicis sub certis pœnis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

X.

Confirmantur Constitutiones Urbani VIII., & Alexandri VII. super exemtione Hospitalium Fratrum Ordinis S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdictione pro Congregatione Hispaniæ.

Hac de re vide hic relatas Constitutiones Pauli V. ed. 1619. Mar. 16. Urb. VIII. ed. 1638. Jul. 9. P. 15. Alex. VII. ed. 1658. Nov. 6. P. 4. Et 1659. Nov. 5. P. 5. ab Inn. XII. Const. ed. 1693. Maji 20. P. 2. concessa fuit exemtio a processionibus. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmantur Privilegia concessa ab Urb. VIII. & nova conceduntur.

Dat. 8. Julii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis officii sollicitudo nos admonet, ut ea, quæ ad Sacrarum

Religio-

Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen & subsidium proferre jugiter satagentium favorem ex hujus S. Sedis providentia emanata noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis præsidio roboremus.

A Paulo V. exempta fuit d. Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationis Hispaniæ Ordinis S. Joannis Dei, quod dudum felicis re. Paulus PP. V. Prædecessor noster inter alia dictam Congregationem, omnesque & singulas ejus Domos, Superiores, etiam majorem, & fratres, ac personas, & ministrantes tam in Italia, quam in Hispaniis, aliisque Mundi partibus consistent, ac tam eatenus fundatas, quam de cætero fundandas, in his dumtaxat, quæ Regularia instituta juxta ejus Constitutiones a Sede Apostolica approbatas, & confirmatas concernebant, a superioritate, visitatione, correctione, & etiam obedientia Ordinariorum locorum, itaut Religiosi dictæ Congregationis regularibus Institutis suis sese conformare deberent, salvis iu reliquis iam Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretis, quam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum tunc suorum literis in favorem ordinariorum emanatis, quibus nullatenus derogare, quinimo eas in suo robore, & firmitate permanere intendebat penitus, & omnino perpetuo exemit, absolvit, & liberavit, ac eos in præmissis dumtaxat ab omnimoda Ordinariorum locorum jurisdictione perpetuo exemptos fore, & esse declaravit, ipsisque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamsi Cardinalatus honore præfulgerent, ne deinceps in illis, quæ observantiam, disciplinam, & Instituta Regularia Congregationis hujusmodi, ut præfertur concernebant, præterquam in Casibus in Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino, ac literis Apostolicis prædictis quomodolibet contentis se immiscere, & intromittere valerent, seu præsumerent, districte præcepit, & inhibuit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 16. Martii 1619. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Et subinde re. me. Urbanus PP. VIII. etiam Prædecessor noster per alias suas itidem in simili forma Brevis expeditas literas, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia in quibus essent duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, declaravit, & decrevit, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Urbani VIII. Constitutio, qua Conventus, ubi non sint 12. Religiosi, Ordinariorum jurisdictioni in [illegible] subjiciuntur.

§. 3. *Urbanus PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampuela Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fel. rec. Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum, & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur acquiraot, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem duodecim Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandis differre. Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum *§. Deinceps* edito declarare, ac alias, ut infra indulgera de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, ut quod dicta Congregatio, Conventus, & Hospitalia, in quibus erunt 12. Religiosi Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, & Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictis Decreto, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus nostri Anno Decimo-quinto.

§. 4. Ac postmodum similis me. Alexander Papa VII. itidem Prædecessor noster ex eo, quod sibi tunc existentes Fratres Congregationis hujusmodi se ejusdem Urbani Prædecessoris literarum tenore indigere, significari fecerant, ipse Alexander Prædecessor easdem Urbani Prædecessoris literis in forma provisionis nuncupat. toto illarum tenore inserto de verbo ad verbum transcribi mandavit, prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, in hunc, qui sequitur modum.

Alexan. VII. Constitutio in qua refertur relata Urbani Constitutio, eique omnem fidē præstandam esse, mandatur.

§. 5. *Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam.* Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut justum unicuique conservetur proinde Nos tenore quarumdam literarum in forma Brevis fe. re. Urbani PP. VIII. in favorem fratrum Congregationis S. Joannis Dei emanatarum, & in Secretaria Nostra tunc ipsius Urbani Prædecessoris repertarum de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus adnotari fecimus, ex eo, quod fratres Congregationis hujusmodi se tenore prædicti indigere Nobis nuper significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet. Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampullus Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fe. re. Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur, quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam Constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquiruot non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed Pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur, acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Re-

Constitutio Urbani VIII. iterum refertur.

ligionibus

ligionibus circa libertatem, & facultatem 12. Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandi differre Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam Congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate Nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum *§. Deinceps* edita declarare, ac alias, ut infra iodulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, & decernimus, ut quoad dicta Congregationis Hospitalia, & Conventus in quibus erunt 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictæ Congregationis ac quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus Nostri Anno XV. Cæterum, ut tenor hujusmodi sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, volumus, ut illud idem robur, eamdemque vim, & eumdem vigorem in judicio, vel alibi ubicumque fuerit ostensus in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent originales literæ prædictæ, ac illis pariter stetur, sicut eisdem literis staretur si forent exhibitæ, & ostensæ; per præsentes autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conservari. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Novembris 1658. Pontificatus nostri Anno Quarto. G. Gualterius.

§. 6. Ac successive idem Alexander Prædecessor per alias pariter suas in eadem forma Brevis expeditas literas confirmavit Decretum per Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum editum, per quod eadem Cardinalium Congregatio, propositis in ea nonnullis dubiis, censuerat earumdem Urbani Prædecessoris literarum dispositionem in omnibus observandam esse, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis dicti Decreti confirmatoris tenoris sequentis, videlicet.

Ales. VII altera Constitutio, in qua refertur Decretum Congregationis Conc. de servanda Constitutione Urbani VIII. illudque confirmatur.

§. 7. *Alexander Papa VII. Ad futuram rei memoriam.* Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis Fratrum Beati Joannis Dei Procurator Generalis, quod licet dudum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis literas 9. Julii 1638. expeditas de tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio declaraverit, ac decreverit, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia, in quibus forent 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, & quod illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus foret minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possent insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis Superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo se immiscerent. Venerabilis nihilominus Frater Archiepiscopus Calaritanus Superioritatem in Hospitalia Congregationis prædictæ intra fines Diœcesis Calaritanensis existentia, illaque tum quoad alia quæcumque sibi subjecta esse prætendit, hacque occasione nonnullas dubitationes per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. Congregationis Concilii Tridentini Interpretom resolvi petiit, super quibus emanavit Decretum ejusdem Congregationis Cardinalium; prout continetur in Scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Calaritana. Supplex petiit Archiepiscopus Calaritanus infrascriptas dubitationes per hanc Sacram Congregationem resolvi. Primo. An Fratres B. Joannis Dei a Magistratu Civitatis vocati, & adscripti servitio Hospitalis, cujus se ipse Magistratus protectionem gerere prætendit, sint exempti a visitatione Archiepiscopi in his, quæ versantur circa administrationem, & rationem bonorum reddendam. Secundo. Quomodo procedendum contra dictos Religiosos se opponentes dictæ visitationi virtute privilegiorum. Tertio. An dicti Religiosi prætermissa juxta formam Sac. Concilii licentia Ordinarii in prima eorum fundatione, & receptione sint nihilominus exempti a jurisdictione Archiepiscopi circa regularem observantiam, & Personarum maxime dilapidando bona Hospitalis, vel scandalose vivendo .- Die 27. Septembris 1659. Sacra Congregatio EE. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit servandam in omnibus dispositionem Brevis Urbani VIII. editi 9. Julii 1638. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Paulus Decretum hujusmodi pro firmiori illius robore, & efficacia Apostolicæ Confirmationis nostræ Præsidio communiri summopere desideret. Nos ipsum Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Novembris 1659. Pontificatus Nostri anno Quinto. S. Ugolinus.

Decretum d. Congregationis.

Causa confirmandi recensitas Constitutiones,

§. 8. Com autem sicut eadem expositio subjungebat, præmissa a memoratis Urbano, & Alexandro Prædecessoribus tametsi provido, pru-

& preces Fratrum Congregationis Hiſpaniæ.

dentique fuerint conſtitura conſilio, nihilominus nonnulli Hiſpaniarum Archiepiſcopi, & Epiſcopi non attentis præmiſſis, aliiſque Romanæ Curiæ reſolutionibus, Decretis, & Deciſionibus, Domos, & Hoſpitalia Congregationis S. Joannis Dei hujuſmodi abuſum, intruſionem, & poſſeſſionem illa viſitandi, allegantes, viſitare præſumant. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut literas præinſertas pro firmiori eorum ſubſiſtentia noſtri muniminis præſidio fulcire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos ipſis exponentibus ſpecialem gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui votum bo. me. Joannis Dominici ejuſdem S. R. E. Cardinalis Paracciani nuncupati, dum vixit dicti Ordinis apud Sedem Apoſtolicam Protectoris viderunt, ac relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis eisdem Cardinalibus factam audiverunt conſilio præinſertas Urbani, & Alexandri Prædeceſſorum literas cum omnibus, & ſingulis in eis contentis auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio Conſtitutionum Urban. VIII. & Alex. VII.

Clauſulæ.

§. 9. Decernentes easdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ dicti Urbanus, & Alexander Prædeceſſores in ſuis reſpective literis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 11. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VIII. Julii MDCCXXI. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XI.

Confirmantur Conſtitutiones Gregorii XV. Urbani VIII., Clementis IX., & X., ac Innocentii XI. quibus conceſſa, & confirmata fuere Hoſpitali B. M. Theutonicorum Privilegia Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani.

Hujuſmodi Conſtitutiones editæ fuerunt 1622., *Dec.* 23., 1624., *Jan.* 19., 1668., *Jun.* 19., 1670. *Auguſt.* 30., & 1677. *Januar.* 8. *Hujus Pontificis Conſt. ed.* 1721., *Nov.* 10., *Pont.* 1., *confirmatur Conſtitutio Pii V. de quibuſdam aliis privilegiis.*

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 24. Julii 1721. Ann. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INſcrutabili Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ arcano in Apoſtolicæ dignitatis faſtigio conſtituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris in favorem Ordinum Militarium ad Chriſtiani nominis tutelam pie, ſalubriterque inſtitutorum fideli diſpenſatione, prudentique liberalitate emanarunt, ut firma ſemper, atque ſtabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur libenter roboramus.

A Greg. XV. conceſſa fuerunt præd. privilegia, & ab aliis relatis Pontificibus confirmata.

§. 1. Dudum ſiquidem felic. rec. Gregorius Papa XV. Prædeceſſor Noſter omnia, & ſingula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & gratias tam per ſe, Sedemque Apoſtolicam, quam per re. me. Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Pium V., Gregorium XIII., Sixtum V., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices ſimiliter Prædeceſſores Noſtros dilectis filiis Magno Magiſtro, & Conventui Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, illiuſque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus militibus, Subditis, Vaſſallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus conceſſa, & reſpective confirmata, Hoſpitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejuſque Magiſtro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vaſſallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus conceſſit, decernens Hoſpitale Beatæ Mariæ Theutonicorum, illiuſque Magiſtrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vaſſallos, Colonos, & Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus in hujuſmodi conceſſione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque cauſa uti, frui, & gaudere poſſe, nec debere, quinimo illa omnia ceſſare, ac irrita, & nulla, nulliuſque roboris, & momenti eſſe, & fore, prout in dictis Gregorii Prædeceſſoris in forma Brevis deſuper ſub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, plenius continetur. Et ſubinde piæ mem. Urbanus VIII., Clemens IX. Clemens X., & Innocentius XI. Romani Pontifices, etiam Prædeceſſores Noſtri per ſuas pariter in forma Brevis die 19. Januarii 1624., & die 19. Junii 1668., ac die 30. Auguſti 1670., necnon die 8. Januarii 1677. reſpective expeditas literas quarum tenores præſentibus itidem haberi volumus, pro expreſſis, jam dictas Gregorii Prædeceſſoris literas ſub certis modo, & forma tunc expreſſis confirmarunt, & approbarunt.

Preces Magni Magiſtri, & Fratrum Militum.

§. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius Noſter Damianus Hugo S. R. E. Cardinalis de Schonborn nuncupatus Eccleſiæ Spiren. ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſul pro parte dilectorum filiorum Magni Magiſtri, & fratrum Militum dicti Hoſpitalis B. Mariæ Theutonicorum, cujus dictus Damianus Hugo Cardinalis, & Præſul ex ſimili conceſſione, & diſpenſatione Magnus Præceptor, ſeu Commendatarius exiſtit, Nobis nuper expoſuit, præfatæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X., ac Innocentii XI. Prædeceſſorum literæ in viridi ſint obſervantia, quia tamen firmiora ſunt ea, quæ frequentiori Sedis Apoſtolicæ præſidio roborantur, idem Magnus Magiſter, & fratres milites literas hujuſmodi Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſiderent. Nos ipſorum Magni Magiſtri, & fratrum Militum votis quantum cum Domino poſſumus, favo-

rabili-

rabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, prædictas Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX. Clementis X., & Innocentii XI. Prædecessorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio recensitarum Constitutionum.

Clausulæ præservatives, cum executorum deputatione.

§. 3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint notari, impugnari, vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Quo circa Venerabilibus fratribus Moguntin., & Salisburgen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum, ac fratrum d. Hospitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios præfatos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando. Interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Gregorius, & Urbanus, Clemens IX., Clemens X., & Innocentius XI. Prædecessores in suis literis prædictis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non posse nisi per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Eorumdem autem Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris anno Sexto & Gregorii XIII. sub annulo Piscatoris 25. Novembris Anno Nono, necnon Gregorii XV. Prædecessorum prædictorum sub datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatuum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus, præsentes literæ non comprehendant, neque Ecclesias, neque personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Constitutione contenta omnino servari debeant; Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

XII.

Conceduntur Exprovincialium Privilegia Fratribus de Observ. Reformat. Pœnitentiariis Minoribus S. Joannis in Laterano de Urbe.

Eadem Privilegia concessa fuere Missionariis in Æthiopia a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jan. 2. P. 5.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 1. Se[illegible] 1721. An.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordiu[illegible]

ROmanus Pontifex omnium Christifidelium curæ suæ divinitus commissorum, & præsertim illorum, qui in Ecclesia Dei strenue laborant, merita æqua lance librans, congrua singulis laborum præmia constituere studet, sicut justitiæ, & æquitati consentaneum esse in Domino arbitratur.

Preces C[illegible]dinalis M[illegible]ris Pœni[illegible]tiarii, &[illegible]sa præsen[illegible] concessio[illegible]

§. 1. Cum itaque, sicut Venerabilis frater Noster Fabritius Episcopus Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutius nuncupatus, qui alias Majoris Pœnitentiarii Officium obivit, necnon dilectus filius Noster Bernardus Maria ejusdem S. R. E. Cardinalis de Comitibus etiam nuncupatus noster secundum carnem Germanus Frater in eodem Officio successor Nobis nuper exposuerunt, æquum non videatur, ut Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per Nos, & dictum Bernardum Mariam Cardinalem nunc, & pro tempore existentem Majorem Pœnitentiarium ex diversis prædicti Ordinis Provinciis, Linguis, & Nationibus, ad munus Minorum Pœnitentiariorum in Ecclesia Sancti Joannis in Laterano de Urbe pro suo quisque idiomate exercendum assumpti, qui assiduam, laudabilemque ibidem pro animarum salute operam exhibent, majoremque vitæ partem in eorum Officiis traducunt, quoscumque gradus, & dignitates in ejusmodi provinciis consequendi spe frustrati remaneant, cupiantque propterea iidem Fabritius Episcopus, & Bernardus Maria Cardinales Fratribus Minoribus Pœnitentiariis prædictis opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. Nos eorumdem Fabritii Episcopi, & Bernardi Mariæ Cardinalium Majoris Pœnitentiarii, qui votum dilectorum filiorum Officialium Signaturæ Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ super præmissis audiverunt, desiderio, & precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero Fratres Pœnitentiarii Minores ex diversis Provinciis, Linguis, & Nationibus, sicut præfertur, assumpti, & pro tempore assumendi, qui laudabilem vitam in eorum Collegio vixerint, & servitium, ac ministerium hujusmodi

Concessi[illegible] præd. et[illegible] motu pr[illegible] prio fact[illegible] Pœnitentiariis deced[illegible]libus sub[illegible] non ulli[illegible] conditio[illegible]bus.

in prædicta Ecelesia Sancti Joannia in Laterano Sedi Apostolicæ juxta Ordinationes, & statuta Collegii dictorum Pœnitentiariorum per Cardinales Majorea Pœnitentiarioa Prædecessores edita, vel pro tempore existentem Cardinalem Majorem Pœnitentiarium edenda decennii spatio præstiterint (de quorum tamen adimplemento, & requisitis idem pro tempore existens Cardinalis Major Pœnitentiarius pro ejus arbitrio, & conscientia superioribus ipsius Ordinis testimonium exhibeat) reversi deinde ad proprias Provinciaa de licentia ejusdem Cardinalia Majoris Pœnitentiarii, omnibus, & singulis privilegiia, prærogativis, præeminentiis, & præcedentiis, quibus Fratres Ordinis prædicti, qui Ministri Provinciales fuerunt, tam de jure, uso, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si Provincialatus munere perfuncti fuissent, ita tamen, ut inter ipsos minores Pœnitentiarios Apostolicos, & Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad ordinem præcedentiæ sola prioritas, sive antianitas Paternitatis attendator, tenore præsentium concedimus & indulgemua.

Clausulæ.

§. 2. Decernentea easdem præsentea Literaa semper firmas, validas, & efficacea existere, & fore, suosque plenarios, & integroa effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quoa spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibua, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per qooscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritom, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutia, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulia, illorum tenores præsentibua pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robure permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariia quibuscumqoe.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsua fides ubique locorum tam in judicio, quam eatra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apod S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatotis die L Septembris MDCCXXI. Pontificatua Nostri Anno Primo.

XIII.

Conceditur Custodi & Guardiano S. Sepulchri facultas conferendi Sacramentum Confirmationis.

Inn. XI. Const. ed. 1678. Maji 25. P. 2. designatus fuit Conventus ubi Neapoli morari debeat Commissarius Terræ Sanctæ. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727. Mar. 3. P. 3. confirmantur privilegia & indulgentiæ concessa Fratribus Terræ Sanctæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Sept. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis concessionis.

CUm ad infrascriptam Cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium -- An Custos & Guardianus Sancti Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi ex speciali hujus Sanctæ Sedia delegatione, & vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filioa superiores Ordinia Fratrum Minorum Sancti Francisci do Observantia nuncupatorum exhibitorum, necessarias facultates habeat conferendi Sacramentum Confirmationia. Nos pro commissa Nobis cælitus Pastoralia Officii cura omnes difficultates, ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum Filium Joannem Philippum a Mediolano Fratrem expresse professum dicti Ordinia, ac Custodem, & Guardianum dicti Sancti Sepulchri specialibus favoribua, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationia, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latia, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat conseqoendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentea, auditis votis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversua hæreticam pravitatem Generalium Inquisitnrum auctoritate Apostolica specialiter deputatorum, eidem Joanni Philippo Custodi, & Guardiano ejusdem Sancti Sepulchri durante ejus Officio, & pro locis Terræ Sanctæ tantum, ubi non erunt Episcopi Ritus Latini, in propria Diœcesi residentes potestatem, & facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujusmodi Oleo, & Chrismate etiam antiquis, si nova haberi non possint per Catholicum Antistitem gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, benedictis, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & delegamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Concessio prædd. Ioanni Philippo Custodi S. Sepulchri facta pro locis ubi non sint Episcopi Latini.

§. 1. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibua Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIV.

Confirmatur Constitutio Pii V. de exemptione ab oneribus ad instar Militum Hierosolymitanorum pro Militibus Theutonicis.

Const. ed. 1721. Jul. 24., P. 1. confirmata fueraar quamplurima alia privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 10. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentea inter cæteras Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio invigilamus, ot ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris in favorem Militarium Ordinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem pie, salnbriterque institutorum provide emanasse noscuntur, quo solidius perennent, Apostolici Muniminis præsidio cum id a Nobis petitur libenter corroboramus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Dudum siquidem a fa. me. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ in simili

forma

Pii Constitutio qua Milites Theutonici eximuntur ab oneribus, quibus non sunt subjecti Milites Hierosolymitani.

forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet. *Pius Papa V. Ad futuram rei memoriam.* Promeretur fides, & devotio dilectorum filiorum Magistri, & Fratrum Militum Militiæ Beatæ Mariæ Theutonicorum, ut eos specialibus favoribus, & gratiis quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur. Hinc est, quod Nos precibus Magistri, & Militum Militiæ hujusmodi Nobis per dilectum filium Nobilem Virum Comitam Prosperum ab Arcu ejusdem Militiæ Commendatorem, & Serenissimi Maximiliani electi Imperatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem humiliter porrectis inclinati, Magistrô, & Militibus Theutonicis prædictis, ut ipsi posthac eadem privilegia, Indulta, Immunitates, & exemptiones, quas, & quæ dilecti filii Magister, & Fratres Milites Militiæ, seu Ordinis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, in quibuscumque impositionibus Decimarum, subsidiorum, seu aliorum quorumcumque onerum per Nos, & Sedam Apostolicam quomodolibet ex quibusvis etiam urgentissimis causis pro tempore impositorum quoquo modo habent, & eis utantur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, seu habere, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus, mandantes quibusvis impositionum hujusmodi Exactoribus, & Collectoribus, ne eosdem Magistrum, & Milites Theutonicos super solutione Decimarum, Subsidiorum, & aliorum quorumcumque onerum prædictorum contra tenorem præsentium molestara, aut perturbare audeant, vel præsumane, sed Nostras hasce literas eis inviolabiliter observent, & ab omnibus firmiter observati curent, & faciant. Nos enim irritum decernimus, & inane quidquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis quibusvis statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet in contrarium forsan concessis, & confirmatis, seu imposterum concedendis, & confirmandis. Quibus omnibus eorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Martii 1568. Pontificatus Nostri anno tertio.

Preces Cardinalis Magni Præceptoris.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius noster Damianus Hugo S. R. E. Presbyter Cardinalis de Schonborn nuncupatus, frater Miles, ac Magnus Præceptor, seu Commendatarius Hospitalis primodictæ Militiæ Nobis nuper exposuit, ipse præinsertas Pii Prædecessoris literas, quo serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ præsidio communiri, ac alias opportune ut infra a Nobis indulgeri summopere desideret.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Nos ipsius Damiani Hugonis Cardinalis, & Magni Præceptoris, seu Commendatarii votis hac in re favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis specialiter deputatæ, consilio, præinsertas Pii Prædecessoriis literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, hac tamen adjecta declaratione, ut sicuti in impositionibus, si non sunt expresse nominati fratres milites dicti Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, non censentur comprehensi, ita etiam fratres milites Theutonici nunquam censeantur comprehensi nisi sint specialiter nominati.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existera, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinera, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die X. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XV.

Confirmatur Decretum Definitorii Gen. Eremitarum S. Augustini de reductione Magistrorum Provinciæ Castellæ.

Auctus fuit numerus Magistrorum in Provincia Peruviana a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 10. P. 20. Et ab hoc Pontifice augetur in Provincia Chilen. Const. ed. 1723., August. 7. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 18. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ, & modus redigendi Magisteria ad 34.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii fratres Provinciæ Castellæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in dicta Provincia numerus quadraginta Magistrorum in Sacra Theologia, qui cum a Priore Generali Ordinis hujusmodi ex gratia, & absque designato numero provideantur, reperiatur, ad majorem quantitatem etiam multiplicari possunt, per dictum vero numerum dictæ Provinciæ maximum gravamen, & præjudicium inferatur, Definitorio generali in ultimis generalibus Comitiis celebratis pro ejus reductione usque ad triginta Magisteria in eadem Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaue ejusmodi numerus imposterum excedi, & alterari minime possit, supplicavit; Quandoquidem Provincia ipsa tantas vires sufficientes non habet pro subministrandis vestiariis Magistris prædictis ultra dictum numerum triginta quatuor, & rursus, quia in celebratione Capitulorum Provincialium major erit numerus eorumdem Magistrorum, quam Priorum votum habentium, cum omnes Conventus non sint, quam numero triginta novem taliter, quod in Provincialibus Comitiis factio eorumdem Magistrorum Prioribus minime considcratis, prævalebit. Bene tamen verum est, quod cum omnes Magistri ascendant, ut præfertur, ad quadraginta, insuper in eadem supplicatione petitum fuit, quod idem Prior Generalis alium instituere nequeat usquedum numerus ad triginta quatuor Magisteria redactus non fuerit; exceptis tamen quatuor de Pulpito tantummodo, quæ prædicta Provincia pro unica vice modo institui posse instabat, ne, donec

petitus numerus reducatur, veibi Dei Prædicatores, qui necessartis requisitis præditi sunt, debita remuneratione ob impensum laborem frustrentur; reductione vero secuta, alius non admittatur, nisi in casum obitus, seu vacationis, & juxta modum, & formam a Constitutionibus Ordinis prædicti Apostolica auctoritate confirmatis præscriptum cum ea ponderatione, quod eatenus necessaria quoque est iustitutio circa dicta quatuor Magisteria de Pulpito, quia cum plurimi experiantur, oullum posse assequi optatum præmium, libenter verbi Dei prædicationi non incumbunr, adeoque ut omni conatu ad ejusmodi pium exercitium accendantur, spe præmii allici debent etiam eum assecutione Magisterii, ad quod tamen promoveri nequeant, nisi ptius per sexdecim annorum cursum, quorum duodecim in principalioribus ejusdem Provinciæ Conventibus, Verbum Dei prædicaverint, prævio Examine coram Examinatoribus in Conventu Sancti Philippi Ordinis prædicti Oppidi Matriti Toletanen. Diœcesis juxta ordinatum in eisdem Constitutionibus pro Lectoribus subeundo. Definitorium autem Generale his rationibus auditis edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Decretum Capituli Generalis, ut sequitur-- Ego infrascriptus Secretarius Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Patris Augostini fidem facio qualiter in Diffinitorio Capituli Genetalis nuper celebrati exhibitus fuit libellus supplex nomine Provinciæ Castellæ, quo petebatur, numerus Magistrotum præfatæ Provinciæ redigeretut ad triginta in Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut hujusmodi uomerus in posterum excedere, & alterari minime possir. Cumque in præsenti omnes Magistri ascendant ad quadraginta, petebatur. Quod P. Reverendissimus Generalis non possit alium instituere usquedum numerus non fuerit redactus ad triginta quatuor Magisteria exceptis tamen Lectoribus Salmanticensibus, & exceptis quatuor de Pulpito, quæ Provincia Oratrix petit pro unica vice modo institui posse, ne Prædicatores, qui sua habent requisita, sua desraudentur remuneratione. Cui supplici libello Diffinitorii Generalis Patres albos calculos adjecerunt, & in præscriptum numerum triginta quatuor Magistrorum eum præfatis conditionibus consenserunt. In quorum fidem &c. Datum in Conventu S. Parris Augustini de Urbe die 26. Junii 1721.-- Magister Frater Hieronymus Augustinus Zazzeri Aretinos Ordinis Secretarios. -- Loco ✠ Sigilli.

Decretum Definitorii Gen. pro d. reductione a Patribus Provinciæ petita.

Preces PP. Provinciæ.

§. 1. Cum autem, sicur eadem Expositio subjungebat ipsi Exponentes Dectetum hujusmodi, quo firmius subsistat, & setvetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos ipsos Exponentes specialibus savoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunr, ad effectum præsentium domtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, Decretum præinsertum Capituli, seu Definitorii generalis reductionis numeri Magistrorum d. Provinciæ ad triginta quatuor, intra quem numerum prima quatuor loca vacarura Concionatoribus requisita necessaria habentibus assignentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, sopplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarom Palatii Apostolici Audirores judicari, & definiri debere, ac irrirum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovans. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansoris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Matiam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XVI.

Confirmatur Constitutio Urbani VIII. pro necessitatibus Locorum Terræ Sanctæ.

Alia Hujus Constitutionis Confirmatio extat Clem. XI. Const. ed. 1701., Nov. 18., P. 1. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727., Mar. 11., P. 4. confirmantur privilegia, & indulgentia concessa personis Terræ S.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 21. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini Nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinaoivit, factus obediens usque ad mortem, vices, licet immetiti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitare Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

Ab Urb. VIII. injunctum fuit Ordinariis, & Superioribus Religiosis, ut saltem bis in anno commendari curarent necessitates Terræ Sanctæ.

§. 1. Cum itaque alias felic. rec. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Civitate Hierusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, hæreticorum, & Schismaticorum Tyrannidem, & pro Sanctæ fidei Catholicæ in eisdem locis conservatione contracto admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per Verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis necessi-

tates

tates eorumdem facrorum monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ipfius Urbani Prædeceſſoris Literis defuper in fimili forma Brevis die 3. Februarii 1634. expeditis Literis, quarum tenorem præfentibus pro expreſſo haberi volumus uberius continetur; & ficut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Ordini Fratrum Minorum Sancti Francifci de Obfervantia nuncupatorum Lectoris Jubilati, ac Exculłodis Provinciæ Burgenfis, necnon totius Sacræ Cuftodiæ, ac Familiæ Terræ Sanctæ in Romana Curia Commiſſarii, & Procuratoris Generalis Nobis nuper expofitum fuit ipfe quo prædictæ Urbani Prædeceſſoris Literæ, quæ a recolen. me. Innocentio X., Clemente etiam X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., ac Clemente pariter XI. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noftris confirmatæ fuerunt exactius obferventur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari defideret: Nos eorumdem Sacrorum monumentorum confervationi, & manutentioni confulere volentes, prædictas Urbani Prædeceſſoris Literas Apoftolica auctoritate, tenore præfentium confirmamus pariter, & approbamus, illafque innovamus, & obfervari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepifcopi, & Epifcopi prædicti in relatione ftatus Ecclefiarum fuarum, quando vifitabunt limina Apoftolorum, facienda, referant, fe prædictis Urbani Prædeceſſoris, & præfentibus Noftris Literis paruiſſe; contrariis non obftantibus quibufcumque.

Preces Procuratoris Gener. Terræ S. pro confirmatione d. Conftitutionis jam pluries confirmatæ.

Confirmatio præd. Conftitutionis.

§. 2. Volumus infuper, ut earumdem præfentium Literarum transfumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in Ecclefiaftica Dignitate conftitutæ munitis, eadem prorfus fides adhibeatur, quæ ipfis præfentibus adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die XXI. Novembris MDCCXXI. Pontificatus noftri anno Primo.

XVII. Creantur 50. Pueri Honorarii occafione folemnis Equitatus in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites.

Dilecto Filio Alexandro Cafali Romano.

Dat. 15 Dec. 1721. ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte fili Salutem, & Apoftolicam benedictionem.

Exordium.

Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum eft, ut qui erga illum devotionis, & obfequii figna demonftrant, iidem ab ipfo Romano Pontifice honoribus, & gratiis decorentur.

Caufa hujufmodi Creationis.

§. 1. Cum itaque nuper in folemni equitatione, qua nos infigni S. R. E. Cardinalium Antiftitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu pompa celebri, & multorum Adolefcentulorum nobilium, feu puerorum honorariorum ad latus noftrum adftantium, corona ftipati, lectica e Palatio noftro Vaticano, ad Ecclefiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris eft, proceſſimus, Tu unus ex Adolefcentulis, feu pueris honorariis hujufmodi extiteris, Nos propterea ut aliquod paterni noftri affectus in familia tua extet monimentum, Te peculiari benevolentiæ Noftræ favore profequi volentes, & a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftis, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, Motu proprio, & ex certa fcientia, ac mera liberalitate Noftris, Te auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranenfis, & Palatii Apoftolici Comitem, tenore præfentium facimus, & creamus, Teque aliorum Equitum, & Comitum hujufmodi numero, & confortio favorabiliter aggregamus. Tibique, ut Torquem aureum, & Enfem, & aurata Calcaria geftare, necnon omnibus, & fingulis privilegiis, gratiis, & indultis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii Equites, & Comites hujufmodi de jure, ufu, confuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino fublatas) uti, frui, & gaudere libere, & licite valeas, earumdem tenore præfentium concedimus, & indulgemus.

Creatio præd. motu proprio facta.

Claufulæ.

§. 2. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac quibufvis, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ftatutis, & confuetudinibus, ceterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub annulo Pifcatoris die XV. Decembris MDCCXXI. Pontificatus Noftri Anno Primo.

Similis pro fingulis aliis pueris honorariis juxta Notulam introclufam. Datum ut in præcedenti.

Nomina aliorum Puerorum honorariorum.

Francifcus Olivieri Miles nondum Profeſſus Hofpitalis Sancti Joannis Hierofolymitani.
Joannes Hieronymus Olivieri Frani Miles Militiæ SS. Mauritii, & Lazari,
Comes Francifcus Simonetti.
Fantuzzi.
Cajetanus Terzi.
Dominicus de Effectibus.
Francifcus Eleonori.
Ruggerius Falfacappa.
Bernardinus Bernardini.
Ludovicus Cafali Nobilis Romanus.
Innocentius Muri Nobilis Romanus.
Vincentius Muri Nobilis Romanus.
Cofmus de Angelis.
Bonacorfius Bonacorfi.
Marius Orfini.
Paulus Ciogni.
Cajetanus Rita.
Paulus Cofta.
Hieronymus Mignanelli.
Comes Andreas Piazza.
Joannes Baptifta Juftiniani.
Michael Angelus Magnoni.
Francifcus Narici.
Joannes Crivelli.
Antonius Crivelli.
Hieronymus Ercolani.
Nicolaus del Majo Frater Miles nondum profeſſus Hofpitalis Sancti Joannis Hierofolymitani.
Carolus Bentivolo.
Felix degl'Atti.
Carolus Pozzi.
Joannes Guglielmus Valignani,
Horatius Amadei.
Erminegildus del Cinque.
Philippus Antomori.
Dominicus Papetti.
Michael Narici.
Alexander Orfini.
Alexander Sarazzani.
Paulus Benedetti.
Octavius Carlerti.
Diomede Cerichelli.

Felix Sandali.
Dominicus Simonetti.
Tiberius Aftalli.
Joannes Maria Torri.
Comes Francifcus Piazza.
Francifcus Gerardini.
Paulus Hieronymus Torre.

XVIII. Statuitur, ut Feftum S. Antonii de Padua fit de Præcepto in Hifpaniarum, & Americæ Regnis.

A Clemente XI. Conft. ed. 1708., Dec. 6. P. 9. mandatum fuit ut Feftum Conceptionis B. M. ubique de præcepto fervaretur.

Dat. 27. Janu. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Credita Nobis Cælitus difpenfationis ratio exigit, ut piis Orthodoxorum Regum, & Principum pietatis, aliarumque Chriftianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in Terris Sanctorum rum Chrifto in Cælefti Hierufalem regnantium qui tradita fibi talenta non defoderunt in Terram, fed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem affenfum paterna benignitate præbeamus.

Preces Regis Catholici, & caufæ ftatuti.

§. 1. Cum itaque ficut pro parte Chariffimi in Chrifto filii noftri Philippi Hifpaniarum Regis Catholici Nobis nuper expofitum fuit, ipfe Philippus Rex prò fingulari fua, Subditorumque fuorum in Hifpaniarum, & Americæ Regnis eidem Philippo Regi fubjectis degentium erga Sanctum Antonium de Padua Confefforem devotione, feftum ejufdem Sancti Antonii in dictis Regnis de præcepto fervari plurimum defideret. Nos devota, grataque animi intentione confiderantes quot idem Sanctus illuftria Sanctitatis Suæ monimenta reliquerit, & quot miraculis, quæ Divina bonitas, ejus interceffione operari dignata eft eximie claruerit, ac proinde piis, enixifque memorati Philippi Regis precibus Nobis fuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de Venerabilium Fratrum Noftrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpofitorum confilio, ut perpetuis futuris temporibus feftum ejufdem Sancti Antonii de Padua in memoratis Regnis, & Dominus tamquam de præcepto fervetur, auctoritate Apoftolica tenore præfentium ftatuimus, & ordinamus.

Statutum præd.

Claufulæ.

§. 2. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, cæterifque contrariis quibufcumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præfentium literarum tranfumptis, feu exemplis, etiam impreffis manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo Perfonæ in Ecclefiaftica dignitate conftitutæ munitis, eadem prorfus fides ubique locorum habeatur, quæ ipfis præfentibus haberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub annulo Pifcatoris, die XXVII. Januarii MDCCXXII. Pontificatus Noftri Anno Primo.

XIX. Declaratur nullum Edictum Senatus ac Magiftratus Lucernæ fuper moderatione fubfidiorum dotalium, livellorum, aliarumque expenfarum, Monialium, cum nonnullis Ordinationibus.

A Clem. XI. Conft. edit. 1718. Dec. 10. P. 59. nullus declaratus fuit Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magiftratus Bernen. & Tigurin. Et a Bened. XIII. Conft. ed. 1726., Febr. 14., P. 2. nulla declarantur gefta a Seculari Poteftate in Sabaudia, & Pedemontio adverfus Monafterium Magnum S. Bernardi.

Venerabili Fratri Epifcopo Conftantien.

Dat. 27. Mart. 1722. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater falutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Exordium.

Romanus Pontifex in fublimi Apoftolicæ Sedis fpecula cum poteftatis plenitudine a Domino conftitutus, Ecclefiæ Jura ubique farta tecta tueri, ac adverfus quæcumque per quæ illis aliquid detrimenti inferri dignofcitur, tradita fibi Divinitus auctoritate vindicare tenetur, ficut omnibus maturæ confiderationis trutina perpenfis, æquitati, & juftitiæ, rectoque Ordini confentaneum effe in Domino arbitratur.

Epitome Edicti, in quo determinantur Monialium fubfidia Dotalia, Livella aliæque expenfæ ab earum confanguineis faciendæ.

§. 1. Ad Noftri fiquidem Apoftolatus notitiam non fine gravi animi noftri moleftia pervenit, quod nomine Moderni Prætoris, & Senatus, necnon Magiftratus C. centum nuncupat. Oppidi Lucernæ iftius Conftantien. Diœcef. prodierit quoddam Decretum, five edictum non ita pridem evulgatum, quo inter alia Superioriffis Monafteriorum Monialium in eodem Oppido ejufque Dominio confiftentium modus, & forma indicitur, quem de cætero in admiffione, & receptione earumdem Monialium fequi, & fervare debeant, ac fubfidiorum, feu Eleemofynarum dotalium quantitas deinceps folvenda præfcribitur, aliaque circa livellos, annuafque præftationes ipfis Monialibus affignandas, & expenfas occafione earum Monachationis faciendas non minus temere, quam nulliter ftatuuntur, & ordinantur, prout in memorato Decreto, five edicto, cujus tenorem non quidem illud approbandi, fed prorfus reprobandi animo præfentibus pro plene, & fufficienter expreffo, & inferto haberi volumus plenius dicitur contineri.

Caufæ fequentis declarationis.

§. 2. Cum autem præmiffa, ad quæ iidem Prætor, & Senatus, ac Magiftratus manum in meffem alienam extendentes, damnabiliter devenerunt, Ecclefiafticam libertatem, ac jurifdictionem Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus conftitutam aperte læferint, & lædant, nec ullo modo perferri, aut diffimulari valeant. Hinc eft, quod Nos ex debito Paftoralis officii quod humilitati noftræ meritis licet, & viribus longe impari commifit Divina Dignatio prædictæ Ecclefiæ jura a perniciofis hujufmodi laicorum conatibus illæfa, & illibata confervare cupientes, Decretum, five edictum præfatum, ficut præmittitur, promulgatum, aliave quæcumque in præmiffis, feu eorum occafione in præjudicium libertatis, & Jurifdictionis Ecclefiafticæ quovis modo acta, gefta, & ordinata cum omnibus, & fingulis inde fecutis, & forfan quandocumque fecuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & a non habentibus poteftatem attentata, & de facto præfumta, nulliufque prorfus roboris, & momenti effe & perpetuo fore auctoritate Apoftolica tenore præfentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus fit, illa omnia, & fingula harum ferie iifdem perpetuo revocamus, caffamus, irritamus, annullamus, viribufque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caffatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribufque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, caffatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribufque, & effectu penitus, & omnino vacuis femper haberi volumus.

Declaratio nullitatis recenfiti Edicti, cum illius revocatione.

Mandatur hujus Conftitutionis publicatio, & obfervantia fub pœna Interdicti.

§. 3. Diftrictius propterea, ac in virtute Sanctæ obedientiæ mandantes omnibus, & fingulis Abbatiffis, Prioriffis, ac quocumque alio nomine nuncupentur Superioriffis Monafteriorum Monialium hujufmodi, ipfifque Monialibus, aliifque eo-

ve eorumdem Monasteriorum Superioribus, Œconomis, administratoribus, & personis, ad quas ea res spectat, & pro tempore spectabit, etiam speciali mentione dignis, ne juxta præfati Decreti, seu Edicti tenorem puellas, aliasque Mulierea ad habitum, aut professionem Regulares recipiant, & admittant, vel aliss eidem Decreto, seu Edicto quoqun modo pareant, sub Interdicti Ecclesiarum ipso facto absque alia declaratione per transgressores incurrenda pœna, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentes injungimus, quatenus banc nostram declarationem, annullationem, & probibirionem, cæteraque præfata Abbatissis, Priorissis, Supetiorissis, Monialibus, aliisque personis prædictis quamprimum pronunciari, & ad earum notitiam pervenire cures, ipsarumque præsentium literarum exemplum authenticom in actis Curiæ tuæ Episcopalis ad perpetuam rei memoriam registrari, & servari mandes.

Tribuitur Episcopo Constantien. facultas moderandi recensitas expensas.

§. 4. Cæterum cum sicut etiam accepimus, nonnulli in Puellarum, & Mulierum prædictarom receptione ad habitum, & professionem hujusmodi io dictis Monasteriis abusus ob excessivam sobsidiorum, seu eleemosynarum dotalium, livellorum, annuarumve præstationum, aliarumque expensarum ea occasione fieri solitarum quantitatem, quibus in hisce præsertim rerom, & temporum difficultatibus illarum Parentes, & Cousanguinei ægre subvenire valent, irrepserint, pro paterna, quam in omnes Christifideles gerimus cura, & solicitudine opportunum dasuper remedium adhiberi volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimam habeotes in Domino fiduciam, eidem fraternitati tuæ harum serie committimus, & mandamus, ut singulorum Monasteriorum Oppidi, & Dominii prædictorum redditibua, & oneribos prius diligenter inspectia, numero Monialium in quolibet Monasterio per Decreta Sacri Concilii Tridentini præscripto, præsentiumque temporum conditione mature consideratis, easdem subsidia, seu eleemosynas dotales in unoquoque ex Monasteriis hujusmodi tametsi ab Ordinariorum jorisdictione exempta, & dictæ Sedi immediate subjecta forent, imposterum contribuenda, pro tuo arbitrio, & conscientia auctoritate nostra prædicta statuas, taxes, & determines; livellis quoque, annuisve præstationibus Monialium, in iisdem Monasteriis deinceps recipiendarum, quatenus necessariæ, atque Religionis usu receptæ sint modum imponas, ac certam, & moderatam taxas constituas; expensas vero, seu contributiones, quas cum Moniales ad habitum, vel professionem admittuntur, sive pro conviviis, sive in utilitatem Sacristiæ, aut ipsorum Monasteriorum, oon sine gravi earum Parentum, & Consanguineorum dispendio, & incommodo hactenus fieri mos invaluit, pro tuo pariter arbitrio, & conscienria moderetis, seu reformes. Noa enim quamcumque necessariam, & opporrunam ad præmissa facultatem, & potestatem tibi auctoritate, & tenore prædictis tribuimus, & impertimor.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordioarios, & Delegatoa, atiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavia authoritate scienter, vel ignoranter cootigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictorum Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, illorumque Superiorissis, Monialibus, & aliis quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel iu specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque cootrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplia etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XX.

Publicantur Literæ Processus die Cœnæ Domini.

Eadem Literæ publicatæ fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mar. 24. P. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 2. April. 1722. Ann. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a Pontificia solicitudine servandi unitatem, fidem, & pacem in Ecclesia.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidua versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, & sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjuvante, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam

Excommunicantur.

Deo

Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Haeretici cujuscumque sectae, & eorum fautores libros legentes, tenentes, & imprimentes.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Wiclephistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Haereticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectae existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros haeresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicae scienter legentes, aut tetinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes a Pont. ad futurum Concil.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, praecipue a monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in caeteris cujuscumque maris Regionibus, & litoribus, subripuerint, itaut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque praetextum excusari possint.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, praeterquam in casibus sibi a jure, seu ex speciali Sedis Apostolicae licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibitis exigunt.

Falsarii literarum Apost. ab habentes auctoritatem signatarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices praedictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Haereticos per nostras, sive hujus sanctae Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos, deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum, ferri stamnum, chalybem, omnisque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianae Reipublicae concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianae Religionis inimicos, necnon Haereticos, in damnum Catholicae Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet praestant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem praedictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiae necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu haec facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, praeeminentiae, conditionis, & status etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana praefulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, a nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu depraedantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales &c.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicae Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Dioecesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes: necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu praestantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant; seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem praestare non verentur cujuscumque praeeminentiae, & dignitatis fuerint.

Appellantes a gravamine, seu futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis ad Cur. Saecul.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam saeculares cujuscumque dignitatis, qui praetexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede praedicta, Legatis, Nunciis, Praesidentibus, Palatii nostri, & Camerae Apostolicae Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quae pro

tempore

tempore emanaverint, aut alias ad Curias ſæculares, & laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, & literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito, & conſenſu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, ſuper hujuſmodi literarum, & proceſſuum exequutione, inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & ſubſequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per ſe, vel alium, ſeu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuſcumque perſonis in genere, vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas a dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, vel eas apud ſe, aut Notarios, ſeu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque, qui per ſe, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales, & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commiſſariis noſtris, aliiſque judicibus Eccleſiaſticis avocant, illorumve curſum, & audientiam, ac perſonas, Capitula, Conventus, Collegia, cauſas ipſas proſequi volentes, impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; quive partes actrices, quæ illas commiti fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel conſentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum, vel alias, compellunt, vel exequutionem literarum Apoſtolicarum, ſeu exequutorialium, proceſſuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium, aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad nos informandos, ut dicunt ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes hujuſmodi coram nobis, & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Conſiliarii, Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum ſæcularium, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, Commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Judices ſæculares trahentes perſonas Eccleſiaſt. ad ſua Trib. vel alios Eccleſiaſticam libertatem quomodolibet lædentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcumque, perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quarumcumque coram ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte, quovis quæſito colore: necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, ſeu quævis alia decreta in genere, vel in ſpecie, ex quavis cauſa, & quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo reſtringitur, ſeu noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Eccleſiarum juribus quomodolibet directe, vel indirecte, tacite, vel expreſſe præjudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ordinarios quomodolibet hac de cauſa directe, vel indirecte carcerando, vel moleſtando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon conſanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus ſua juriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcumque utantur, ſecundum quod Canones, & Sacræ Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque ſententias, & decreta, aut alias fori Eccleſiaſtici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias ſæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & favorem in eiſdem.

Auxilium præſtantes uſurpantibus Sedis Apoſtol. vel Eccleſiarum juriſdictiones.

§. 17. Quive juriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & proventus ad nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcumque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione, vel cauſa, ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujuſmodi abſque ſimili Romani Pontificis, ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam a ſponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per ſe, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ſtatus, etiamſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præſidentes, Conſiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti: innovantes decreta ſuper his per Sacros Canones, tam in Lateranenſi noviſſime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum cenſuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales ſæculares ſe interponentes in cauſis capitalibus contra Eccleſiaſticas perſonas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, ſubſequutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus contra perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contra illas proferendo, vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique hujuſmodi licentiam ad perſonas, & caſus non expreſſos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamſi talia committentes fuerint Conſiliarii, Senatores, Præſidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§. 20. Item

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ, Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnolforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate, vel immediate subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

Hæc Constit. quoscumque liget.

§. 21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

Papæ absolution. n. comprehendit eos qui a præmissis non destiterint.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta, fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum quamcumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apost. ac S. R. E. undecumque & quandocumque quæsitis, vel quærendis nullatenus præjudicare posse, aut debere.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quavis causa etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

§. 25. Quæ omnia, quoad hoc, rerum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo. Lateranen & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicantur.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notaria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes literas postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§. 28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Quicumque audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contrai-

Sanctio pœnalis.

re.

re. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo secundo, Quarto Nonas Aprilis, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Peruan. Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

Item auctus fuit numerus in d. Provincia a Clemente XI. Const. ed. 1710., Oct. 20., P. 10. Et hujus Pontificis Constitutione sequenti augetur numerus in Provincia Mexicana.

Dat. 14. Apr. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Peruanæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in Definitorio Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato decretum fuerit, ut in eadem Provincia, quæ viginti quatuor in Sacra Theologia Magistrorum Indulto fruitur, & in qua mille, & amplius Religiosi, necnon ea his ducenti jubilati, & in Cathedris, ac Lecturis se exercentes nua cum quinque Collegiis, quæ Studii Generalis Universitates existunt, numerantur, eorumdem Magistrorum numerus ad tricenarium augeretur, si tamen desuper Nostra, & hujus S. Sedis facultas accederet, ipsi Exponentes plurimum expedire existimant, ut tricenarius ejusmodi Magistrorum numerus statuatur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt, consilio, Provinciæ Peruanæ prædicta sex gradus perpetuos Magisterii de numero nuncupat., pro sea verbi Dei Prædicatoribus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 6. graduum pro Concionatoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXII.

Conceduntur octo grados Magisterii pro Provincia Mexicana Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

De augmento graduum in Provincia Peruana, & Mechoacnen. vide Constitutiones præcedentem, & sequentem.

Dat. 24. A[pr.] 1722. Ann[. 1.]

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ aug[menti] numeri Magistrorum ad 24.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mexican. Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod cum in dicta Provincia duodecim in sacra Theologia Magistri, & quadraginta quinque Conventus, ac quinquaginta quinque Parochiæ, cum nominatione Doctrinarum, quæ pro erudiendis illarum partium Populis in Catholica Fide, destinatæ sunt, necnon mille circiter Religiosi, ac inter hos centum Jubilati, ac Lectores numerentur, ipsi exponentes eorundem Magistrorum numerum ad vigintiquatuor juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis hujusmodi novissime celebrati augeri posse summopere desiderant, quemadmodum alias Provinciæ Peruanæ Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis eisdam Cardinalibus factam attenderunt, consilio, primodictæ Provinciæ Mexican. octo gradus perpetuos Magisterii, quatuor videlicet pro Lectoribus, & alios quatuor pro verbi Dei prædicatoribus, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio [8.] graduum, pro Lectoribus & 4. pro Concionatoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIII.

Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Mechoacan. Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

De concessione graduum pro Provintia Mexicona vide Constitutionem præcedentem. Et Const. ed. 1713. Aug. 7. P. 1. conceduntur sex gradus pro Provincia Chilien.

Dat. 14. Apr. 1722. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mechoacan. Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in prædicta Provincia sex tantum in Sacra Theologia Magistri reperiantur, ac in ea triginta tres Conventus, & trecenti circiter Religiosi, & ea iis triginta lectores, cum quinque Collegiis, quorum unum Universitas studii generalis existit, quæ prima in Indiis instituto fuit, numeretur, ipsi Exponentes senarium hujusmodi Magistrorum numerum ad duodenarium juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis prædicti novissime celebrati augeri posse plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, prædictæ Provinciæ Mechoacan. sex petitos gradus Magisterii in eadem sacra Theologia, tres videlicet pro Lectoribus, & alios tres pro verbi Dei Prædicatoribus auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceduntur 6. gradus, tres pro Lectoribus, & tres pro Concionatoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV.

Declaratur, Canonicos Regulares S. Augustini Superioris Germaniæ gaudere Indulgentiis plenariis Canonicis Lateranen. concessis.

De communicatione præd. Indulgentiarum pro Canonicis Windesien. vide Clem. XI. Const. ed. 1718. Jul. 30. P. 18.

Dat. 9. Maji 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur Indulgentiæ plenariæ Canonicorum Lateranen.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Collegiatarum Ecclesiarum seu Monasterialium Beyrbergen., Beyhardingen., Bernrieden., Diessen., Dietram, Zell, Indersdorff, Poling, Raittenbuech, Ranshovien., Roten., Schlechdorff, Weyaren., & SS. Andreæ, & Magni Ratisbonen., Frisingen., Passavien., & Augustan. Diœcesis in Germania superiori, quod in dictis Collegiatis, seu Monasterialibus Ecclesiis Indulgentiæ plenariæ, quæ in Sanctorum Augustini, Monicæ, Patritii, Frigidiani, ac Ubaldi festivitatibus, necnon die quinta Martii, qua omnium Sanctorum ejusdem Ordinis Commemoratio fieri consuescit, Ecclesiis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. dicti

Ordinis

Preces Canonicorum, & Causa præsentis Declarationis.

Ordinis a ra. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore nostro concessæ sunt, solent, & solitæ sunt publicari, verum quia ab inquietis, & Christianæ pacis æmulis pervulgatur, primo dictas Ecclesias, rametsi illæ Congregationi Lateranen. aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eo quia ipsi Exponeutes jurisdictioni ordinariorum locorum subjacent. Nobis propterea bumiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere do benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & inrerdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunr ad effectum præseotium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, bujusmodi supplicarionibus incliuati, de Venerabilium Frstrum Nosttorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquis præpositorum, Consilio, Ecclesias primodictas in prædictis Diœcesibus existentes Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonicorum Regularium Congregationis Lareraoen. hujusmodi fruuntur, & gaudent, revera frui, & gaudere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Declaratio præd.

Clausulæ.

§. 2. Noo obstanöbus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Maji MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXV.

Committitur Nuncio Neapolis executio Constitutionis Clem. XI. de reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Observant. Discalc. Hispaniæ,

Laudata Constitutio ed. fuit 1712. Dec. 23. P. 13. sed alia Dismembrationis extat Const. ed. 1702. Sep. 15. P. 2. Et Bened. XIII. Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 5. agitur de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tessalonicen. Nostro, & Sedis Apostolicæ io Regno Neapolis Nuncio.

Dat. 22. Junii 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Clem. XI. dismembrata fuere prædd. Cœnobia & unita Provinciæ Castellæ.

Alias per recol. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum accepro, quod inter tunc existentes fratres Neapolitanos & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Frarrum Discalcearotum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti fratres habitatione, & rerum communione conjuncti animis, & contrariis studiis oon dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invices segregari; Idem Clemens Prædecessot Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestaris plenitudine Conventum Sanctæ Luciæ de Monte nuncuparum Civitatis Neapolis, & Hospitium dicti Sancti Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapoliran. Diæcesis ab eadem Provincia perperuo separavit, & dismembravit, illaque in separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcanrara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perperuo uoivit, annexuit, & incorporavit, volens, & ordinans, ur in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundo dictæ Provinciæ pro tempota existenti subjecti essent, habitarent, & collocarentur; alii vero primo-dictæ Provinciæ Conventus, qui octo tunc numerabantut, Religiosis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac eadem primodicta Provincia octo hujusmodi Conventus constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Iraliæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti subjaceret, & alias prout io ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expediris Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Et successive memorsto Clementi Prædecessori exposito, quod ob bellorum motus tunc exortos, inrerdictumque commercium, & communicationem inter Castellæ, & Neapolis Regna, Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospirium S. Petri de Alcantara prædicta, & Religiosi in eisdem degentes a Ministris Provincialibus dictæ Provinciæ Regni Castellæ pluribus annis visitati minime fuerant, & valde dubitandum erat, quod cessantibus etiam bellis propter magnam dictorum Regnorum ad invicem distantiam non raro sine debita visitatione, & correctione remanere poterant, cum magno Ecclesiasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimenro; idem Clemens Prædecessor Congregationem particularem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus tunc suis S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super prætensa reunione Frarrum Discalceatorum Hispanorum Sancti Petri de Alcantara Ordinis hujusmodi Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & alterius Cooventus Sanctæ Mariæ de Portici cum sliis fratribus Italis dictæ Provinciæ Regni Neapolitani ejusdem Ordinis, & Instituti deputavir, quæ quidem Congregatio die 27. Augusti 1711. coadunata per suum Decretum censuit consulendum esse prædicto Clementi Prædecessori pro deputatione alterius Religiosi gravis in Commissarium, & Visitarorem Apostolicum ad ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ beneplacitum tam prædictorum Conventuum Nationis Hispanicæ, & Sancti Petri de Alcantara, quam aliorum Conventuum fratrum Iralorum memoratæ Provinciæ Regni Neapolis ejusdem Instituti, cum facultare, quatenus in Domino sibi expediens visum fuisset, collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos eorumdem duorum Conventuum in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum aliis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ, & cum aliis facultatibus necessariis, & opportunis, Literis suis minime obstantibus aliisve quibusvis Indultis, seu Ordinationibus etiam Apostolicis in contrarium facien. In electionibus vero ad Prælaturas eadem Congregatio particularis censuit servandam esse dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, atque ejusdem Ordinis, & alias prout in prædicto Decreto uberius dicitur contineri; factaque subinde, nempe die 5. Mansis Septembris subsequentis per tunc existentem Secretarium Congregationis prædictæ de præmissis dicto Clementi Prædecessori relatione illius sententiam benigne approbavit, & desupec Literas Apostolicas in forma Brevis expediri mandavit. Verum ex

Sed postea ab eodem Clemente statutum fuit, ut Religiosi tam Hispani, quã Itali promiscue morarentur in omnibus Cœnobiis Provinciæ.

Imo unita iterum fuere præd. Cœnobia Provinciæ Neapolitanæ.

rationabilibus tunc motivis idem Clemens Prædecessor per quasdam suas desuper pariter in eadem forma Brevis datas 21. Septembris 1712. de prælictæ Congregationis consilio, ac etiam Motu proprio Literas suas prædictas revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuavit, ac proinde Conventum Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospitium Sancti Petri de Alcantara prædicta a secundo d. Provincia perpetuo pariter separavit, & dismembravit, illaque sic separata, & dismembratio primodictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara iridem perpetuo reunivit, reannexuit, & reincorporavit, ac in pristinum, & eum in quo antequam primodictæ suæ Literæ emanassent quovis modo erant, statum, restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac tam illa, quam omnes alios Conventus ejusdem primo dictæ Provinciæ S. Petri Alcantara unico Ministro Provinciali, qui Commissario Generali familiæ Cismontanæ dicti Ordinis subjectus esset, subjecit, & alias, prout in secundo dictis Clementis Prædecessoris Literis, quarum omnium executionem fraternitati Tuæ toto illarum tenore inserto per quasdam Nostras die 10. Januarii proxime præteriti in eadem forma Brevis emanatas Literas, executionem demandavimus, plenius continetur. Hinc est, quod Nos in præmissis opportune pro cura Nostra pastorali providere volentes, de prædictæ particularis Congregationis Cardinalium consilio, ac etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, eidem Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut ad executionem dictæ Reunionis, & incorporationis a memorato Clemente Prædecessore in secundo dictis suis Literis demandatæ, & a Nobis approbatæ, ut præfertur, cæterorumque contentorum in prædicto Decreto (excepta tantummodo deputatione alicuius Religiosi pro Commissario Visitatore) auctoritate Nostra Apostolica procedas, cum facultate scilicet collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos Conventuum hujusmodi in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum Religiosis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ. In electionibus vero Prælatorum, dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum eadem auctoritate servari mandes Nos enim ad præmissa quascumque necessarias, & opportunas facultates Tibi harum serie tribuimus, & impartimur.

Commissio exequendi reduniovam ... [illegible]

§. 1. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudinis paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea, quæ præsentibus sunt, vel dici possent contraria prædictis Clementis Prædecessoris, & Nostris Literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam in fundatione dictorum Conventuum, & Hospitii, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi a si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVI.

Confirmatur ampliatio numeri Magistrorum pro Provincia Aprutina Fratrum Prædicatorum.

Inn. XII. Const. ed. 1695. Sept. 22., P. 5. reductus fuit numerus Magistrorum, ac Graduatorum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 15. Julii 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Graduati Provinciæ Aprutin. Ordinis Prædicatorum, quod anno 1612. in eadem Provincia numerus duodenarius Magistrorum in Sacra Theologia præfixus a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro per quasdam suas literas Apostolicas confirmatus fuit, & subinde post unius seculi, & amplius spatium cum eadem Provincia agnovisset numerum duodenarium Magistrorum hujusmodi usque ad quindenarium tum ob prædictam Provinciam Religiosis virtute prædictis, studiisque formalibus auctam, quam ob illius majus bonum, ac utilitatem ampliari

Causæ ampliandi numerum 12. ad 15.

opus

opus esse, ipsi exponentes in Novissimo Capitulo Provinciali, quod anno proxime præterito die 11. Maji in Conventu Sancti Severi Majoris Neapolitan. dicti Ordinis celebratum fuit, institerunt, ut præfatæ ampliationis supra ejusmodi præfixum duodenarium numerum petitio fieret, quam quidem petitionem rationi consonam, & justissimam a Capitulo Generali memorati Ordinis in Alma Urbe nostra die 12. Junii ejusdem Anni habito recognosci, & approbari obtinuerunt.

Preces Graduatorum Provinciæ.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus facta, præfatam ampliationem præfixionis numeri duodecim Magistrorum in prædicta Provincia usque ad numerum quindenniorum a pleno Capitulo Generali Ordinis hujusmodi nuper celebrato decretam, ut præfertur pro arbitrio, & conscientia dilecti pariter filii Augustini Pipia Magistri Generalis Ordinis prædicti auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præd. ampliationis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Julii MDCCXXII. Pontificatus Nostri anno secundo.

XXVII.

Confirmantur quædam Statuta Congregationis S. Hippolyti Charitatis in Indiis Occident. cum nonnullis declarationibus.

Ab Innoc. XII. Const. ed. 1700., Jun. 21., P. 9. confirmatæ fuere Constitutiones.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1722. An. 2.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ab Inn. XII. erecta fuit d. Congregatio in Religionem, & ejus Constitutiones approbatæ.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus frater Major Congregationis Charitatis sub titulo Sancti Hippolyti in Civitate Mexican., aliisque partibus Indiarum Occidentalium, in Religionem erectæ, tam suo, quam Diffinitorii ipsius Congregationis nomine, quod alias postquam felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster dictam Congregationem in Religionem erexerat, illius Constitutiones toto illarum tenore inserto per quasdam suas Literas desuper in simili forma Brevis die 21. Junii 1700. expeditas ad supplicationem dilecti pariter filii Joannis de Cabrera tunc temporis ejusdem Congregationis Procuratoris Generalis sub certis modo, & forma tunc expressis confirmavit, & approbavit, & alias prout in prædictis Innocentii Prædecessoris Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Verum quia experientia compertum fuit, prædictas Constitutiones, seu earum aliquas paci, & bono Regimini Congregationis hujusmodi minime profuisse, sed illas reformatione, clariori explicatione, ac etiam nova additione indigere, idem Frater Major una cum eodem Diffinitorio pro prospero statu, ac felici gubernio memoratæ Congregationis Decreta, seu statuta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet:

Causæ præsentium statutorum.

Generalis & Consiliarii sint sexennales, & reliqui Officiales triennales.

Primo. Quod in posterum Officium Fratris Majoris Generalis, & Officia quatuor ejusdem Consiliariorum durare debeant ad sexennium; ita tamen, quod in fine primi Triennii tam Generalis, quam Consiliarii teneantur eligere Fratres Majores Locales, & reliquos Officiales Religionis, vel confirmando illos antiquos pro evidenti utilitate, vel de novo alios eligendo pro majori augumento Instituti: Attento quod cum idem Generalis teneatur visitare omnes Domus fundatas, & alias, quæ dietim in Regione tam vasta fundantur, expertus fuit, quod in spatio solius triennii, quo durabat Generalatus Officium, tales visitationes expleri non valeant in magnum præjudicium Congregationis.

Augetur numerus suffragiorum pro electione Generalis.

Secundo. Quod reformetur modus practicandus circa electionem fratris Majoris Generalis, dum in præfatis Constitutionibus mandatur, quod quolibet triennio convocentur viginti antiquiores in professione, qui tamen scribere, & legere sciant, & quod cum istorum suffragiis tantum deveniatur ad talem electionem; hæc enim restrictiva ad viginti antiquiores in Professione, peperit usque nunc graves abusus, dum facti isti proprietarii, & Domini absoluti vocis activæ, & passivæ, occuparunt absque ullo merito omnes gradus Congregationis, & inter se diviserunt præeminentias, coarctando electiones; unde pro opportuno remedio erit inposterum statuendum, quod in locum præfatorum viginti antiquiorum in Professione, subrogentur alii vi-

ginti habiliores, & capaciores in Religione, seligendi ex illis, qui exercuerunt Officia Generalis, & Consiliariorum, necnon ex fratribus Majoribus Localibus ex antiquiore Sacerdote, ac Novitiorum Magistris, ac Procuratore Generali, & quatenus ex his non posset expleri numerus viginti, compleatur ex Magistris in Chirurgia annquioribus in professione, qui sic selecti de sexennio in sexennium eligant Generalem in Capitulo Generali convocato.

Quomodo, & qui seligendi ad reliqua Officia.

Tertio. Quod inviolabiliter observetur Constitutio, in qua mandatur, quod Frater Major Generalis noviter electus, insimul cum ejus Consiliariis debeant providere alia Officia Religionis in Personis zelantibus Institutum, & quod tam in hoc, quam in reliquis aliis actibus præfati Consiliarii habeant votum consultivum, ac decisivum æquale cum Generali, & quod in omnibus stetur majori parti suffragiorum. Ulterius vero declaretur prædictos Consiliarios non posse in se ipsis applicare nominationem ad dicta Officia, prout usque ad præsens applicarunt, eos in posterum inhabilitando ad ea posse consequi, sanciendo, quod debeant esse contenti solo Officio Consiliariorum, quousque illo funguntur.

Sacerdotes privantur voce passiva.

Quarto. Cum principalis scopus Religionis sit attendere Operibus Misericordiæ Corporalibus versus Pauperes infirmos convalescentes, mente captos, aliosque egenos, quod exercitium solum competit Laicis, ideo in Constitutionibus privantur voce passiva Sacerdotes, & hoc iterum confirmari debet cum ulteriori explicatione, quod censeantur etiam privari voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam Congregatio erigeretur in Religionem.

Generalis sibi eligat Domum.

Quinto. Quod reformetur dispositio, quæ mandat Fratrem Majorem Generalem cum suis Consiliariis debere habitare in Conventu Sancti Hippolyti sito extra mœnia Civitatis Mexicanæ, stante quod, cum dictus Conventus plurimum distet a dicta Civitate, in eaque, & illius Tribunalibus quasi continuo debeant Generalis, & Consiliarii prædicti esse præsentes ob tractanda negotia Religionis, cum summo eorum incommodo, & plerumque cum præjudicio Religionis, quia non valent horis debitis interesse; ideo permittatur in posterum Generali eligere habitationem in illa Domo, vel Civitate, quam magis congruam reputaverit pro reparandis necessitatibus, quæ de tempore in tempore imminebunt Religioni, durante Officio sui Generalatus.

Generalis confirmet electiones Provincialium, & Provincias visitet.

Sexto. Quod spectet, ac pertineat ad Fratrem Majorem Generalem approbare, & confirmare electiones Provincialium, qui eligentur in quacumque Provincia, ad quam Religio propagaretur; Et quod præfatus Generalis teneatur de triennio in triennium una vice visitare qualemcumque Provinciam, in qua fundatio fieret, existentem in Regno Novæ Hispaniæ, Guatemalæ, Nicaraguæ, aliasque circumvicinas: Et casu, quo fundationes sequerentur in Regno Peruano, vel in aliis Partibus remotioribus, quod idem Generalis possit nominare visitatorem delegatum pro facienda tali visitatione ad ea Loca tam distantia, ad quæ non de facili potest personaliter se conferre, ut munus visitationis adimpleat.

Qui, & a quibus eligendus Præsidens Capituli.

Septimo. Pariformiter pro progressu Religionis abolenda est illa coarctata circa electionem Præsidentis Capituli, ubi injungitur, quod talis Præsidens esse debeat Frater Major Sancti Hippolyti, dum ex hoc graves abusus orti sunt tam circa Vocales, quam circa redditionem rationis suæ administrationis ab illo faciendam habito respectu ad Dominium Præsidentiæ, quod in ipsius personam debet omnino cadere; Ideoque pro opportuno remedio tradatur facultas Fratri Majori Generali, ejusdemque Consiliariis pro electione Præsidentis per eos facienda triduo ante celebrationem Capituli Generalis, & quod electio cadat in personam, quæ non exerceat ullum Officium, ex quo impedita remaneat rectitudo Præsidentiæ; ac ulterius declaretur, quod dictus Præsidens non possit eligi in Generalem in eo Capitulo, cui præsidet, nisi in casu, quo esset electus cum plenis omnium Vocalium suffragiis, ac eorum nemine discrepante.

Quid, si Generalis gubernare non possit, vel Generalatus vacet.

Octavo. In Constitutionibus mandatur, quod in casu diuturnæ infirmitatis, aut necessariæ absentiæ Fratris Majoris Generalis possit iste subrogare Præsidentem, qui durante dicto impedimento Congregationem regat, & gubernet, & iste esse debebit primus Consiliarius; & in casu obitus, aut depositionis illiusmet Fratris Majoris Generalis, idemmet primus Consiliarius succedere debebit in guberuio illius pro toto eo tempore, quod superetit ad celebrationem Capituli Generalis; At quia in expressis casibus illa necessitas primi Consiliarii non solum videtur exosa, sed etiam inductiva Voti captandæ mortis, ac dissentionum promotrix: ideo statuendum venit in posterum, quod in casu necessariæ absentiæ, aut infirmitatis diuturnæ Generalis nominet unum Commissarium Generalem, qui ipsius nomine Religionem gubernet; In casu vero mortis, depositionis, aut renunciationis dicti Fratris Majoris Generalis, quod Guberninm Religionis stet penes Diffinitorium, ita tamen, quod primus Consiliarius debeat quam primum convocare Vocales pro electione Vicarii Generalis, nisi tempus celebrationis Capituli Generalis sit valde proximum, qui Vicarius Generalis sic electus gubernet Religionem usque ad tempus Capituli Generalis.

Qui eligendus in Secretarium. Preces Generalis pro confirmatione.

Nono. Declaretur etiam, quod Secretarius Capituli Generalis debeat eligi de numero Vocalium.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Frater Major statuta, seu decreta hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & exactiori observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsius Majoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relatione dilecti Filii Nostri Bernardi Mariæ ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Comitibus nuncupat. Nostri secundum carnem fratris germani prædictæ Congregationis Charitatis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, audito tamen prius Capitulo Generali supradictæ Congregationis ad præinsertorum statutorum confirmationem auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & prudentia procedas, juxta sequentem modum, & additas declarationes, videlicet, quod primum ita tamen, ut vim habere incipiat, postquam modernus Generalis, & quatuor Consiliarii ab Officio cessaverint. Ad secundum sine præjudicio Religiosorum, qui jam in eadem Congregatione admissi fuerunt, itaut statutum procedat quoad Religiosos in futurum admittendos. Ad quartum sed non censeantur privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam ipsa Congregatio in Religionem eligeretur. Ad septimum ita tamen, ut Præsi-

Confirmatio relatorum statutorum cum nonnullis declarationibus.

dens

dens in Capitulo, nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum eligi nequeat; salva tamen semper iti præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausula.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Congregationis Charitatis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatia, & innovatis. Quibus omnibus, & singulia, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentea, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectom hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII.

Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate S. Jacobi de Leon de Caracas Indiarum Occident.

Erecta fuit Universitas in Civitate Guatimala ab Inn. XI. Const. ed. 1687. Jul. 18. P. 11. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas in Civitate Camerinensi.

Dat. 19. Aug. 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a studio promovendi disciplinas præsertim sacras.

INscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet impatibus evecti, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab bac Sancta Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & consovere studemus, sicut omnibus matura consideratinne perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem, temporalemque Christi fidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Collegii d. Civitatis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt venerabilis frater Modernus Episcopus & Gubernatot Civitatis Sancti Jacobi de Leon de Caracas; quod Caracæ Populi sunt Americæ Meridionalis in parte Australi Regni Peruani versus Mare pacificum, & Regnum Chilense intra Montes, & Dominio Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici subsunt; in ea autem Regione dicta Civitas, & in illa magnificum Collegium extructa reperiuntur, nec deest ampla Bibliotheca, quodque norabilius est, novem Cathedræ in eo, & signauter Philosophiæ, Sacræ Theologiæ tam Scholasticæ, quam Moralis, Juris Canonici, & Civilis, ultra Cathedram Latinitatis, & Rhetoricæ, aliasque pro recto studiorum instituto necessarias, cura potissimum, & expensis ejusdem Episcopi erectæ existunt, magnusque propterea adest Studentium concursus, itaut annis præteritis sexaginta sex in Matricula descripti fuerint, ut a Schola Rhetoricæ, ad illam Philosophiæ transirent, secutaque vacatione Cathedræ Latinitatis, & Rhetoricæ hujusmodi pro illa obtinenda undecim oppositores comparuerint.

Causæ erigendæ Universitatis, & preces Episcopi ac Gubernatoris.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, completo studiorum curriculo, illi, qui studuerunt, vel Lauream Doctoratus recipere nequeant, vel cum evidenti vitæ discrimine, & cum maxima impensa ad eam recipiendam, vel in Universitatem studii Generalis Sancti Dominici, aut Sanctæ Fidei accedere teneantur, proindeque ab Ipsis Exponentibus eidem Philippo Regi supplicatio exhibita fuerit pro impetranda a Nobis facultate memoratum Collegium in Universitatem studii Generalis erigendi, ac Lauream doctoralem concedendi adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ, itaut sic erigendæ Universitati Prælati, Canonici Cathedralis Ecclesiæ, Rector Collegii, & scientiarum in eo professores, cum retentione graduum, quos ipsi in aliis Universitatibus jam receperunt, adjungi valeant. Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui ad dubium eis propositum, an esset consilium Nobis præstandum pro præfata erectinne Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispanicæ, necnon pro Gratia ut Prælati, & Cathedralis Canonici, ac Rector; & Magistri actu docentes in Collegio aggregari possint ad novam Univetsitatem una cum gradibus, quos in aliis Universitatibus receperunt, in casu &c. affirmative responderunt consilio, & attento, quod ejusmodi instantia ejusdem Philippi Regis nomine commendata fuit, Collegium Sancti Jacobi de Leon de Caracas in publicam Studii Generalis universitatem adinstar prædictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ auctoritate Apostolica tenore præsentium sine cujusquam alterius Universitatis studii Generalis præjudicio erigimus, & instituimus, & ad eam sic erectam ut Prælati, Canonici Cathedralis, Rector Collegii, & scientiarum hujusmodi in eo professores cum retentione eorumdem graduum, quos ipsi in aliis studiorum generalium Universitatibus jam receperunt, ut præfertur, aggregari queant auctoritate, & tenore præfatis concedimus. Ac eidem universitati Studii Generalis, sic per præsentes erectæ, & institutæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, Libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus prædicta Universitas studii Generalis Sancti Dominici, illius Rector, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Ministri, & personæ quæcumque respective tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere. Rectori autem ipsius universitatis per præsentes erectæ, & institutæ pro tem-

Erectio d. Universitatis adinstar illius S. Dominici cum omnibus privilegiis.

pore existenti, ut illos, quos in eadem oniversitate per debitum tempus studuisse ac scientia, & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus, sive scientiis, quæ iu ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servara tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare uon intendimus, & alias juxta laudabilem supradictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ consuetudiuem promovere, solitaque graduum hujusmodi Iusignia eis couferre, & exhibere; Ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in omnibus aliis Universitatibus studiorum generalium facultares, sive scientias prædictas respective alios docere, & interpretari de iis disputare, aliosque actus quoscumque eorum gradibus convenienres exercere libere, & licite possint, & valeant respective earumdem tenore præseutium indulgemus; salva tamen semper in præmissis anctoritate Cougregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegaros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudiuibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmaris, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum renores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissurum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscaroris die XIX. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum.

Inn. XI. Const. ed. 1687., Apr. 29., P. 11. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jan. 28., P. 4. præcipitur Cantus Gregorianus in Choro.

Dat. 22. Aug. 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Justa de causa instituta, & confirmata fuit hujusmodi alternativa inter Provincias Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ a sequentibus

Nuper pro parte dilectorum filiorum moderni Vicarii Generalis, Diffinitorum, & Fratrum Provinciarum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupat. Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositæ exposito, quod excrescentibus in dies scissuris, & inordinationibus in Capitulis generalibus dicti Ordinis ob potentiam prævalentem unius ex partialitatibus, inter quas nempe Bethicæ, utriusque Castellæ, ac utriusque Siciliæ tres Provincias distinctas corpus integrum Religionis constituitur, adeour per continuata sexenuia semper Vicarius Generalis de una factione io detrimentum distributive aliarum electus fuerat; ex tali autem gravamine adeo excreverant turbolentiæ, ut ad ultimum excidium per divisiones Religionem traherent, eaque de causa ad occurrendum his malis provide unanimi consilio in Capitulo Generali Anno 1696. celebrato ab omnibus Provinciis stabilitum fuerat, ut alternatim per turnum ex tribus partialitatibus Bethicæ, Castellæ, & Siciliæ Proviuciarum hujusmodi Vicarius Generalis Ordinis prædicti eligeretur, ut ex particula actorum Capitularium habetur tenoris, qui sequitur, videlicet.

Capitulis Generalibus.

1. Statutum Capituli ann. 1696.

§. 1. Decreta, & Statuta Capituli Generalis celebrati die 20. Decembris anni 1696. o. 10. Primo statuitur, & a tuto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, ut Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur; ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in duobus sequentibus assumi possit ad illam; sed jus subjecti eligibilis maueat io duabus aliis Provinciis, servata inter eas prioritate antiquitatis; taliter quod Bethica, quæ prior est tempore, sit etiam prior in immediara dignitatis successione. Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures; nou ideo debent augeri alteruationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stautes; ita quod unum iutegrum sexennium tantum ad Bethicas, aliud ad Castellanas, & aliud tantum extendatur ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam. Ut autem hanc Alternationem cum æquali honore, & fructu unaquæque Provincia possideat statutum etiam est, quod vacaute quovis modo possibili Vicariatu Generali extra Capitulum tunc Provincialis Provinciæ, ex qua assumptus fuerat Vicarius Generalis, qui ab officio decessit, convocet quatuor diffinitures, & Procuratorem Generalem, uecuon Exgenerales & Exprovinciales, & Exvicarios Provinciales, qui fuerint per biennium ejusdem tantum Provinciæ, qui omnes intra unius mensis spatium, & nou ultra, vel quamprimum fuerit possibile eligant canonice successorem Vicarii Generalis, ex eadem Provincia, qui universam Recollectionem gubernet, iutegrumque impleat sexennium a die electionis sui Prædecessoria computandum, & statim ac fuerit electus, teneatur illico confirmatus, in qua Congregatione præsideat Proviocialis convocans, qui in simili eventu Præses Generalis Religionia constituitur a Lege usque ad electionem futuram.

2. Statutum Capituli an. 1703.

§. 2. Quæ quidem dispositio fuit pariter a Capitulo Generali coadunato de anno 1703. confirmata cum Decreto tenoris sequentis, videlicet -- Secundo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed Jus subjecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Sicula manear, cui de jure in Ca-

pitulo

pitulo Generali ſequenti competit alternario. -- Declaratur tamen, quod ſi decurſu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes; ſed ſemper ſint reſtringendæ ad tres Provincias modo extantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Caſtellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hiſpaniam extendatur.

3. Statutum Capituli ann. 1709.

§. 3. Accedente poſtmodum alia confirmatione habita in Capitulo Generali de anno 1709, ex actis Capitularibus tenoris ſequentis, videlicet -- Tertio ſtatuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clauſula Conſtitutionis noſtræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur ſic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo ſtant, & prædicti corporis æqualia ſunt membra alternativa ſucceſſio in Vicarium Generalem ſervetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo aſſumptus fuit ad Dignitatem Religionis ſupremam in ſequenti aſſumi poſſit ad illam, ſed jus ſubjecti eligibilis ſolum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Caſtellæ maneat, cui de jure in Capitulo Generali ſequenti competit Alternario -- declaratur tamen, quod ſi decurſu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, ſed ſemper reſtringendæ ſint ad tres Provincias modo ſtantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Caſtellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hiſpaniam extendatur; imo in eo in exequutionem Alternativæ electus remanſit Vicarius Generalis de partialitate Siciliæ, & poſtremo in Capitulo Generali habito de anno 1717. in exequutionem Alternativæ in Generalem nominatus fuit modernus unus ex tribus de Provincia Caſtellæ, & confirmata pariformiter extitit Vicariatus Generalis alternativa ex Decreto Capitulari tenoris ſequentis, videlicet -- A toto pleno Capitulo declaratur, quod Clauſula Conſtitutionis noſtræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, ſic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo ſtant & prædicti Corporis æqualia ſunt membra Alternativa ſucceſſio in Vicariatu Generali ſervetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc & antecedenti Capitulo aſſumptus fuit ad dignitatem Religionis ſupremam in ſequenti aſſumi poſſit ad illam -- Declaratur tamen, quod ſi decurſu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas partes, vel plures, non ideo debent augeri Alternationes, ſed ſemper ſint reſtringendæ ad tres Provincias modo ſtantes; ita quod unus Generalis tantum ad Caſtellas, alius ad Bethicas, alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hiſpaniam extendatur.

4. Statutum Capituli ann. 1717.

Cauſæ ſequentis Decreti.

§. 4. Et in eadem Expoſitione ſubjuncto, quod experientia plurium annorum, & Vicariorum Generalium electionum compertum extiterat, quod omnia per prædictam Alternativam apud Religionem in pace compoſita fuerat unicuique, quod ſuum erat per diſtributionem aſſignatum, omneſque Provinciæ, & onere, & honore perfruebantur, tumque penes idem Capitulum generale non ſolum de jure, ſed etiam ex ſuprema hujus Sanctæ Sedis ſpecifica confirmatione Conſtitutionum poteſtas condendi Statuta, & Leges reſideat, quæ per tria Capitula generalia continuata confirmata, tanquam Conſtitutiones ſint obſervandæ, ideoque eidem Congregationi Cardinalium ſupplicato, ut ne in poſterum ſic extinctæ factiones reviviſcant, & aperiatur via ſciſſuris per Alternativam prædictam ſublatis, ſed futuris cum perpetuo remedio conſulatur, Alternativam hujuſmodi juxta modum a memoratis Capitulis generalibus diſpoſitam confirmaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & Reverendiſſimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, viſa relatione P. Procuratoris Generalis referente Eminentiſſimo Belluga, cenſuit, & decrevit, ſupraſcriptam Alternativam eſſe approbandam, & confirmandam, prout præſentis Decreti vigore approbat, atque confirmat. Romæ 10. Julii 1722. -- F. Cardinalis Paulutius -- F. Archiepiſcopus Damaſcenus Secretarius.

Decretum Congregationis pro confirmatione alternativa.

Preces Provincialium.

§. 5. Cum autem, ſicut dicti Exponentes Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius Apoſtolicæ Confirmationis noſtræ robore communiri plurimum deſiderent: Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti Congregationis.

Clauſula.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIV. Auguſti MDCCXXII. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

XXX.

Confirmantur Decreta Congregationis Epiſc. & Regul. ſuper quarta Funerali, & ingreſſu Parochorum cum Stola & Cruce in Eccleſias Regularium.

De delatione Cadaverum ad Eccleſias Regularium vide hic laudatas, & Inn. XI. Conſt. ed. 1676. Dec. 2. P. 1. De quarta vero funerali vide Bened. XIII. Conſt. ed. 1725. Aprilis 28. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 24. Aug. 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta præd. quæ edita fuere an. 1720. & 1721. pro Parochis contra Patres Minores Strict. Observ. Civitatis Parmen.

§. 1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter fa. me. Julii II., ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacræ Congregationis de annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesias Sæcularium absque tamen aliquo exercitio, & idem practicaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. -- Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursu ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D. N. PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, reproposita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Suæ in Ponentem suffecto: Ipsamet Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutius. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Parochorum.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis earumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXI.

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquilinis tempore Anni Sancti.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an. 1549. Apr. 29. Ampliatio vero auctoritate Greg XIII. an. 1573. Feb. 20. Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. suspenduntur omnes Indulgentiæ d. Anno Sancto.

Dat. 1. Janu. 1723. An. 2.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

IN favorem Inquilinorum, & Subinquilinorum hujus Almæ Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus venisset, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt hujusmodi sub tenore, videlicet.

Decretum præd., quo justis de causis præcipitur.

§. 1. Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis videlicet -- Guido Ascanius Sforzia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius -- Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & subinquilinorum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu Anni Sancti, sive Jubilei, tam sub augumento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsis Inquilinis, sive subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, seu subinquilinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquilinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ vivæ vocis Oraculo nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Jubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum quiete ad lites, & controversias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto similibus, declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in *perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione* Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conducta sive subconducta a Domino ipsius asserente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi juxta for-

Ne per annum antea, & in ipso anno Sancto augeatur pensio domus conductæ.

Nec inquilinus, & subinquilinus expellatur ante completam locationem, nisi juris ordine servato.

mam

Completa vero locatione uterque expelli poterit. si Dominus se obligaverit sub certis pœnis ad eam inhabitandam.

mam juris communis; *finita vero locatione quocumque modo finiatur*, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit; tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius Dominus juraverit, & sub pœna amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agitur de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum *per annum inhabitando in ampliori forma Cameræ Apostolicæ cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit, etsi Dominus contravenerit, statim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna, si non intervenerit accusator pro medietate Fisco pro pœna perjurii, pro alia vero Inquilino, vel subinquilino respective in casu suo applicanda*; sed si in dictis casibus intervenerit accusator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur. *Declarantes*, quod *Subinquilinus finita locatione sui auctoris quocumque modo finiatur etiam de consensu Domini, & Inquilini hujusmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat*; & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præsentis nostri, & Cameræ Apostolicæ Decreti rogare præsumpserit, ad pœnam supradictam teneatur, & statim docto summarie per duos Testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eosdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum, tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, subinquilini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidem Viarum per *Cameram Apostolicam deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur*; inhibentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus, ne viso præsenti nostro & Cameræ Apostolicæ Decreto sub majoris excommunicationis, suspensionis a Divinis respective, ac sub aliis arbitrii nostri, & successorum nostrorum pœnis contra illius formam judicare, vel sententiare audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, vel præsumat, sed omnia in præsenti Decreto contenta, toties quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsan desuper facto, cæterisque in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque, si secus super his fier, irritum, & inane declarantes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Et ut prædicti DD. Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis in præsenti nostro, & Cameræ Apostolicæ Decreto plenam notitiam habeant Decretum hujusmodi in Libris Cameræ Apostolicæ registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi ac publice vendi, transumptoque ejusdem impresso, manu unius ex Notariis Cameræ Apostolicæ subscripto tam in judicio, quam extra, indubitatam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate 1549. Indictione septima, die vero 29. Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Divina Providentia Pauli Papæ III. -- Guido Ascanius Cardinalis Camerarius -- Visa -- Hieronymus Baren. Cameræ Apostolicæ Decanus -- Visa -- Italius Gonzaga Cameræ Apostolicæ Clericus -- Visa -- Antonius Bononien. Cameræ Apostolicæ Clericus -- Visa -- Hieronymus Torcellanus Cameræ Apostolicæ Clericus -- Visa -- Franciscus Soderinus Cameræ Apostolicæ Clericus, & Viarum Præses -- Visa -- Antonius Florenus Cameræ Apostolicæ Clericus -- Alexander Peregrinus. Cum vero ad Sanctissimum Dominum Nostrum magnis Inquilinorum querelis perlatum est, Dominos Domorum suppositis fictis oblatoribus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur, idcirco idem Sanctissimus Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commisso nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est, obedire mandatis, simulque considerantes, quod Anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes, statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, seu Jubilæi, quandocumque is Annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquilinis pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini in conducta Domo, vel apotheca movere velint, sive novi conducant sub pœna in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur; Volumus, & eadem auctoritate decernimus præsens nostrum Decretum, & statutum in Libris ejusdem Cameræ registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dictæ Cameræ Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eisdem præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 20. Mensis Februarii 1573. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius -- Antonius Guida Auditor -- Andreas Martini.

Pœnæ in contravenientes judices.

Causæ confirmationis & ampliationis relati Decreti.

Confirmatio, & ampliatio recensiti Decreti ad alterum annum ante Jubilæum, & ad novos inquilinos, si veteres discesserint.

§. 1. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio, postea per fan. me. Clementem Octavum, Gregorium XV., Innocentium X., Clementem etiam Decimum denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diversorum Cardinalium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerariorum Prædecessorum nostrorum, in actis Bronoti, & Cameræ Apostolicæ Secretariorum respective diebus 22. Maji 1598., 9. Maji 1623., 14. Januarii 1648., prima Januarii 1673., & prima Januarii 1698. respective edita.

Præd. Decretum, ejusque ampliatio quater confirmata fuere.

§. 2. Et volens modo Sanctissimus Dominus Noster Dominus Innocentius Divina Providentia Papa XIII. suorum Prædecessorum vestigia insequendo, pro tranquillitate Curialium, & dictorum Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino servetur; Nobis ut Decretum, & ampliationem ipsam confirmaremus, & observari mandaremus specialiter injunxit: Nos itaque mandata Apostolica, ut par est, exequi volentes, & ut proximus futurus Annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christi fidelium Animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitationum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac Prædecessorum Nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Innocentii XIII. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis literas omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quæcumque tenore præsentium confir-

Causæ præsentis Confirmationis.

Confirmatio relati Decreti, ejusque ampliationis.

mamus,

mamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis tobur adjicimus.

Clausulæ.

§. 3. Ac prædictis Inquilinis, & Subinquilinis Dectetum, & Literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & Apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetun, & plenarie inviolabilitet, & ad unguem, etiam sub pœnis in illis contentis observari, & adimpleri; sieque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & diffiniri debere de mandato, & auctoritate similibus earumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus, irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibua quibuscumque.

§. 4. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, unius ex quatuor dictæ Cameræ Apostolicæ Secretariis, & Cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ otiginalibus ipsis adhiberetur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Datum Romæ in Camera Apostolica Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1723. Indictione prima, die vero ptima Mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Secundo.

A. Cardinalis S. Clementis Camerarius. J. Amadorius olim de Laufredinis Auditor. Antonius Cajetanus Fiosius Cameræ Apostolicæ Secretarius, & Cancellarius.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & in locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Antonium Placentinum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursotem.

XXXII.

Eduntur Decreta pto restautanda Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum.

Constitutiones spectantes ad hujusmodi Decreta hic suis locis laudantur. Inn. XII. Const. ed. 1697. Aug. 4. P. 8. confirmata fuit Congregatio super Disciplina Regulari. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sep. 23. P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

Dat. 13. Maj 1723. ann. 3

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a solicitudine servanda, ad restaurandam Ecclesiasticam disciplinam.

APostolici Ministerii, quod Nobis licet immerentibus imposuit supetni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiasticæ Disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ aut ubi opus fuerit restaurandæ, juxta Sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & Ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deptimit humanæ mortalitatis infitmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigot paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam cotda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos itidem getminare quotidiana experientia edocemur; quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

Decreta hujusmodi edita fuere precibus Regis Catholici,

§. 1. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Muncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione. & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ Disciplinæ rationibus, ac salubetrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haud quaquam consentanea sensim in diversia inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque, ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus est commissa plenitudo solicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota Charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Literis, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum tem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit, de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, & spritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetua valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

Episcoporum, & Cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniam introducti.

Ad primam Tonsuram admittantur ii dumtaxat, quibus statim sit conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes Ordines, vel quos exigit necessitas Ecclesiæ.

§. 2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur, propterea que provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non sæcularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, & pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione, ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit, aut quos constiterit Literarum studio operam sic date, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

Nemo ad primam Tonsuram, vel Ordines promoveatur, qui Ecclesiæ utilis aut necessarius non sit, quique alicui Ecclesiæ non adscribatur. Promoti vero & non adscripti, adscribantur.

§. 3. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita: nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episcopi, non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pro loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi te ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonsura jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint Episcopi ad inscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessotibus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majotibus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ec-

clesiasticum possident. Ea reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, sed Beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœcesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susceperunt causa ediscendi Literarum scientiam in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ea alia rationabili causa a suo Episcopo approbata, vel approbanda, absentes reperiantur.

Clerici in Seminariis diebus festis tantum inserviant Ecclesiæ, & solis Processionibus generalibus intersint.

§. 4. Cum autem Clerici, qui in Episcopalibus Seminariis educantur, ut commodius ad literarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque a Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assidue incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum die bus tantum festis Cathedrali, aliisque locis Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus, necnon ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque appellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, in cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune providere valeant.

Promovendi ad sacros Ordines, qua scientia pollere debeant.

§. 5. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad sacratissima Mysteria accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christifidelibus possint; Episcopi non nisi eos ex Clero tam sæculari, quam regulari ad sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint, adeout satis non sit illos qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechismo instructos esse, atque apte respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui vero ad Presbyteratus erunt assumendi, idonei prius, per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem; quod quidem, ut recte præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantum ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ moralis competenter periti sint.

Ab Episcopo Beneficii nemo ordinari potest sine Episcopi Domicilii testimonialibus super ejus scientia.

§. 6. Quod si Domicilium in una Diœcesi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo, in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est, Episcopus domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Literarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Constitutionem felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit = *Speculatores* obtinendarum: ad-lico quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem Literis: neque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tanquam habiles approbati non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minime possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subjecti sint, ad ordines promoveri, sicque secus fiat Ordinans quidem a Collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat.

Et Beneficium debet esse congruum juxta Taxam, vel consuetudinem loci domicilii.

§. 7. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diœcesis suscipere, quam si Beneficium prædictum sit ejus redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad sacros Ordines erigentem in loco prædicti beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat), sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

Quibus pœnis subjiciendi Clerici in habitu, & Tonsura non incedentes, vel suo muneri non satisfacientes, vel vetita a Sacris Canonibus patrantes.

§. 8. Porro ad sartam, tectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud satis idonei sint, quam quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ Sanctitati suscepti Instituti respondeat, multoque magis, quod abstineant iis, quæ a Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis; statuimus propterea, atque decernimus, quod, si qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui, neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut loco Pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Schola; aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione eos Privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ antea factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ea propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad sacros Ordines sperari nequeat; iidem Episcopi, servata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi vero reperiantur Clerici Capellanias, vel Beneficia cujuscumque etiam redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potius, quam ædificet, vel Concubinarii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisve alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel qui demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, contra ipsos, ad pœnas a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris & a Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Capellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio a Sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus postpositis, procedant, memores seipsos neglectæ subditorum emendationis condignas Deo vindice pœnas persoluturos.

Clerici omnes in suis Ecclesiis in-

§. 9. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ nunquam satis in obsequii supremo numini exhiben

duant superpelliceam, & Ecclesiasticis collationibus intersint.

dis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant, plurimum in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diœcesibus vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam in majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes superpelliceo indui in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum Cantu celebratæ, necnon primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque festis assistant. Quinimo enixe hortamur, ut Episcopi aliarum Diœcesum, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus; ac insuper satagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiæ forum concernentibus, & super ritibus, ac cæremoniis sacris intersint.

Beneficia, & Capellaniæ sine certo proventu supprimantur, quæ vero habent minorem tertiam congruæ partem conferantur sine prima Tonsura.

§. 10. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellanias etiam de jurepatronatus, vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo, ut non ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessariæ ascendant; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam congruæ partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatuum jura, quantum fieri possit, salva remaneant, liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellanias nominare, non tamen veluti ad Beneficia Ecclesiastica requirentia nominandis primam Tonsuram, sed tanquam ad legata pia; & nominati tametsi primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a fundatoribus injuncta.

Curam animarum gerentes saltem festis diebus populum erudire debent per se, per alios vero si idonei non sint, sed eorum expensis.

§. 11. Non sine gravi animi nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christifideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ Legis præcepta, Fideique dogmata, puerosque ejusdem fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique sermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstare necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium pueros Mysteriis Fidei, vel in scholis, vel in computis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicies struatur, districte præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur, iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minus idoneorum opportune suppleri curent; & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi vere idoneos ad memorata Officia per seipsos adimplenda conferentur.

Explicantur verba Constitutionis Pii V. *Vicariorum perpetuorum portio.*

§. 12. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat; declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ sint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum nec minori, quam quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto.

Qui, & a quibus eligendi Vicarii Temporarii, necnon quæ portio iis assignanda.

§. 13. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ, ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Episcopis pro data sibi a Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redditutum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, seu Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint; poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus, ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quod ad confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum recte exercendam opportunis prædiri noscantur. Quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos libere spectet deputatio cum dicta congruæ assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Constituantur Ecclesiæ Vicariæ, vel novæ Parochiæ.

§. 14. Verum, quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjunganatur; sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob locorum distantiam sive itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant, tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere assignata

ex

ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tanquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

Ubique & semper concedendus Episcopis primatus.

§. 15. Cum ad præscriptum quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipue omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi præeminentiæ, & auctoritati consentanea, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantum obligent Auctores.

Religiosarū personarum numerus correspondeat Domorum redditibus.

§. 16. Præterea, ut Claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad Religiosum habitum admittantur, quam vires reddituum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum, sive bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustentari.

Ad quem Episcopum dirigendæ Literæ dimissoriales Religiosorum promovendorum Et Episcopi per se conferant Ordines.

§. 17. Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a piæ mem. Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium quam ad Episcopum Diœcesanum literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu quo Diœcesanus a Diœcesi abesset, vel Ordinationes non esset habiturus, quo etiam casu in Literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diœcesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus; exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Diœcesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, ac præsente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœcesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuntietur, se Ordinationes esse habituros, adeout quoties denuntiatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diœcesanum Ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibique idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis a suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa sunt.

Episcopi invigilent in Monialium clausuram.

§. 18. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcusse observari curent, quæ circa sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri edita Idibus Januarii anni Millesimi quingentesimi septuagesimi quinti provide ordinata sunt.

Confessarii approbandi omnino sunt ab Episcopis Diœcesanis.

§. 19. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus, non posse pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni Millesimi septingentesimi expeditas Literas decreverit Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, a quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessores eligunt, etiamsi ab Ordinariis aliorum locorum antea approbati fuissent, ac etiamsi Pœnitentes Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent; necnon Confessiones aliter factas, ac respective exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso Jure suspensos esse; Nos eamdem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus ad confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio Privilegio electis suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in qua Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur, sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diœcesi exerceat approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo Casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

Etiamsi sint Regulares respectu Monialium sibi subjectarum

§. 20. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subjectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diœcesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio; remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Qui, & quoties deputandi in Confessarios Extraordinarios Monialium.

§. 21. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta to-

ties prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint sacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius diversi Ordinis Professorem: In his Casibus Episcopi pro suo arbitrio, & conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quoquis titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valear impediri.

Episcopi observare faciat Cæremoniale, Rituale, & Rubricas.

§. 22. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum. & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irrepserint, studeant omnino removere. Et si adversus ea, quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de jure non posse; executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali constitura sunt, diligenter incumbaot, nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

Item Sess. 22. de celebratione Missarum.

§. 23. Sedulo pariter curent iidem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsan, tam quoad Ecclesiasticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversus Concilii Tridentini Decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missarum Sess. 22., & contra Regulares, si opus fuerit, procedant ex Apostolica delegatione in eo decreto ipsis Indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reservata in devolutivo super quocumque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Necnon Decretum Clem. XI. de Missa in privatis Oratoriis, ac Altare portatili.

§. 24. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii, a recolen. memor. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam nostro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Episcopi dent operam, ut omnia ibidem statura etiam in Regnis Hispaniarum serventur, idemque Decretum in suis respective Diœcesibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione ne in privatis Regularium Cellis, sive Cubiculis erigatur Altare pro re sacra ibidem facienda, & contra quoscumque contravenientes censuris etiam Ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicæ in memorato Decreto ipsis delegata, remotaque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto statuatur, non licere Episcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrate, seu celebrari facere; hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione Visitationis, vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a Domo propria ordinariæ habitationis, moram idcirco faciant in aliena Domo per modum similis habitationis: his enim casibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Aboleantur omnia Privilegia relatis contraria.

§. 25. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem Generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, cumque in Capitulo 25. amplissime derogetur omnibus contrariis Privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam consuetudinibus vel Præscriptionibus, etiam immemorabilibus; sciant omnes derogationem hujusmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto Capitulo continentur, sed etiam ad alia, quæ in singulis superioribus Capitibus ejusdem Sessionis constituta sunt.

Quæ ratio servanda in judiciis Criminalibus.

§. 26. Ad hæc ut recta in Judiciis ratio servetur præcipimus, quod ubi in Causis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex Officio, hoc est non ad ullius querelam. sive accusationem, si ab eorumdem Ordinariorum sententiis appellatio, vel ad Sedis Apostolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interposita fuerit: tunc (ne alioquin, si nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam suis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiscales Tribunalis Nunciaturæ Apostolicæ, & respective etiam Curiæ Metropolitanæ, instantias, aliosque actus desuper necessarios peragant, & prosequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ justam confirmationem, & executionem obtineant. Quod si dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis, & inauditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quinimo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, proinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

Item in Appellationibus, & Inhibitionibus.

§. 27. Cæterum cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones, satis provisum fuerit per Constitutionem piæ memor. Innocentii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri in Capit. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & a præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata; ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis memor. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem nostri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis statuitur, diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in Causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum: quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam inhibitiones nuncupata temporarias penitus excluso.

Necnon in Causis Civilibus.

§. 28. Quo vero ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in Causis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate custodienda erit norma præscripta in Constitutionibus felic. record. Innocentii IV., Alexandri IV. Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsenti nostra Constitutione innovamus, & confirmamus: hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis Literas suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Decreta omnia Concilii Tridentin. inviolabiliter observentur.

§. 29. Enixe denique, & ex intimo Paterni cordis Nostri sensu omnes e Religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singola in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio posthac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, & declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante præ-

dicti

dicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque obstare non posse ullum statutum, vel concordiam quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum; quibus etiam tanquam Executoribus in præsentium nostrarum Literarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, duplicandi, ac declarandi eamdem Nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, & Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem, nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero Declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, postquam nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbario accesserit; statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omnino cessare perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Clausulæ.

§. 30. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 31. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis prædictis, illorumque respective superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam Motu, scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum de Observ., & Reformat. in perenne grati eorumdem in Sanctitatem S. animi testimonium.

XXXIII.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 3. Junii 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncti Nobis Divinitus pastoralis officii debito, illa, quæ a Christi fidelibus Altissimi obsequiis sub suavi Regularis Disciplinæ jugo mancipatis uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentibus, pro unanimique constituta esse noscuntur consilio, ut perpetua firmitate perennet, libenter Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, roboramus.

A Summis Pontificibus de Comitibus plurimi semper factus est Ordo Minorum. & ab hoc Pontifice præsentia decoratum fuit Capitulum Gen.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Generalis, & Diffinitores, etiam Generales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia, quam Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi aliique ejusdem Ordinis Fratres in eorum Capitulo Generali novissime in Conventu S. Mariæ de Aracæli Almæ Urbis nostræ celebrato simul congregati, ac secum reputantes peculiarem illum paternæ charitatis affectum, quo universum Ordinem prædictum in humilitate quippe, & paupertate fundatum, ac præclaris in Catholicam religionem, & hanc S. Sedem meritis fulgentem prisco gentis nostræ, plurimque de sanguine, & familia Nostra Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui eumdem Ordinem, illiusque fratres plurimi semper fecerunt more, & instituto complectimur, necnon recolentes recentia, atque luculenta Pontificia Nostræ benevolentiæ argumenta, quæ eis, vel maxime perhi-

perhibuimus occaſione memorati eorum Capituli Generalis, quod non modo coram Nobis convocavimus, ſed præſentia etiam noſtra decorari voluimus, ac propterea aliquod grati, & devoti illorum in Nos animi teſtimonium exhibere ac perpetuum monumentum extare cupientes communibus ſuffragiis Decretum ediderunt, & promulgarunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Decretum. Cum Sanctiſſimus Dominus Noſter Innocentius, Divina Providentia Papa XIII. egregiam in Noſtrum Ordinem voluntatem a majoribus ſuis, etiam ad Apoſtolicam Sedem evectis, jure quodam ſanguinis, ac inclita ſuæ Genti pietate in ſe derivatam, ſingulari beneficientiæ, atque amoris argumento comprobare volens, univerſæ familiæ Noſtræ, comitiis idibus Maji in ædibus Sanctæ Mariæ de Aracæli celebratis, dignatus ſit intereſſe, ac præſidere tanta optimi Principis humanitate, ac Majeſtate ſimul, ut erumpentes præ gaudio lacrymas coram Apoſtolico Throno vix revocandi Nobis poteſtas fieret, ne tam illuſtris Beneficii memoria ulla unquam temporum injuria, aut aſperitate Noſtrorum mentibus excidat, Generale Capitulum gratum animum, ut per Franciſcanam Paupertatem licet, exhibere cupiens, proponente Reverendiſſimo P. Miniſtro Generali, approbantibuſque Diffinitorii Patribus ſtatuit, atque decernit, ut fauſtus ille Dies, qui tanta, ac ſua inſigni Clementiſſimi Principis dignatione honeſtatus eſt, inter feſtivos, & toti Ordini ſacros perpetuis futuris temporibus habeatur, ſingulisque annis, eodem ipſo recurrente Die, in omnibus utriuſque familiæ Conventibus pro longæva, proſperave Sanctitatis Suæ, atque inclytæ Nobiliſſimæque ſuæ Domus incolumitate, ac ſoſpitate, ſacrum ſolemne peragatur, atque ab omnibus univerſi Ordinis utriuſque ſexus Fratribus, & Sororibus eadem pro re crebræ ad Deum preces fundantur. Ne autem hac grati animi teſtificatio una cum vita Sanctitatis Suæ, quam Deus Opt. Max. ad Chriſtianæ Reipublicæ felicitatem, & noſtri Ordinis compendium diu multumque ſervare dignetur, finem aſpiciat, idem Capitulum Generale proponente eodem Reverendiſſimo P. Generali Miniſtro, probantibuſque eiſdem Definitorii Patribus, ſtatuit, ac mandat, ut cum Sanctitas Sua viam univerſæ carnis ingreſſus Mortales haſce exuvias reliquerit, pro ejus animæ requie omnes, & ſinguli univerſi Ordinis Sacerdotes tres Miſſas celebrent, & in ſingulis Conventibus ſolemnis miſſa cum integro Defunctorum officio decantetur, Clerici vero, & Laici, Monialeſque omnes, ac reſpective ſinguli, & ſingulæ, tres, ut ajunt, coronas B. M. Virginis, & duas ſtationes recitent, atque inſuper, ut monimento nunquam interituro tanti Pontificis memoria conſignetur, in omnibus univerſi Ordinis Conventibus perpetuo pro anima ejus fiat Anniverſarium. Id autem in omnes Tabulas Ordinis inſcribi, ac inſerri, & per univerſum Franciſcanum orbem promulgari, idem Capitulum Generale cavit, ſanxit, ac Decretum voluit in Comitiis Generalibus Aracælitanis hac die 17. Menſis Maji, Anno Domini 1723. – Pater Laurentius a S. Laurentio Miniſter Generalis, Fr. Joſeph Garzia Exminiſter Generalis, Fr. Joannes de Soto Commiſſarius Generalis, & Indiarum, Fr. Cherubinus a Nardo Excommiſſarius Generalis, Fr. Deodatus a Roma Excommiſſarius Reformat., Fr. Franciſcus ab Altamura Excommiſſarius Generalis Obſervantium, Fr. Antonius Blanch Diſcretus perpetuus Ordinis, Fr. Joannes Coſmus a Monte Miniani Diſcretus perpetuus Ordinis, Fr. Joannes a Petrafitta ex vice Commiſſarius Generalis.

Decretum prædictum quo dies anniverſarius d. Capituli feſtivus declaratur, & inſtituuntur perpetua ſuffragia pro anima Pontificis, ac preces pro ejus familiæ incolumitate.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat ipſi Exponentes Decretum hujuſmodi a Nobis approbari, & quo firmius ſubſiſtat Apoſtolicæ confirmationis Noſtræ patrocinio communiti plurimum deſiderent, Nos ſinceram Fratrum Ordinis præfati in Nos, & Sedem Apoſtolicam devotionem attendentes, plurimumque in Domino commendantes enixis, ac iteratis ſupplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinſertum auctoritate Apoſtolica harum ſerie approbamus, & confirmamus, ratumque & acceptum habemus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

Precet Definitorii.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro temporequandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit præfati Ordinis, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die III. Junii MDCCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

XXXIV.

Confirmatur Conſtitutio Innoc. XI. de Cœnobio Thorunenſi aggregando Provinciæ Poloniæ Majoris Fratrum Min. de Obſerv.

Variæ Conſtitutiones pertinentes ad hujuſmodi Cœnobium hic referuntur. Et Conſtitutio Inn. XI. edita fuit 1685., Maji 12., P. 9. De diviſione Provinciæ S. Antonii in Hiſpania vide Inn. XII. Conſt. ed. 1694. Maji 19., P. 3. Et Benedicti XIII. Conſt. ed. 1728. Mar. 7. P. 5. extat prohibitio erigendi Cœnobia in Hiſpaniis.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 12. Julii 1723. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Alias fel. rec. Innocentio PP. XI. Prædeceſſori Noſtro pro parte tunc exiſtenti Miniſtri Provincialis Poloniæ Majoris Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupatorum expoſito, quod dudum in vim quarumdam literarum rec. mem. Pauli PP. II. Prædeceſſoris pariter noſtri anno Incarnationis Dominicæ 1467. ſexto decimo Kal. Februarii Pontificatus ſui Anno IV. expeditarum tres Conventus dicti Ordinis, nempe Thorunenſem Diœceſis Culmenſis, Gedanenſem Diœceſis

Recenſentur fundatio, everſio, reædificatio, & aggregatio d. Cœnobii memoratæ Provinciæ.

Uladis-

Uladislaviensis, & Civitatis Novæ, & Elbingensem Germanicæ Diœcesis Vormiensis sub gubernio tunc etiam existentis Ministri Provincialis Provinciæ Saxoniæ fundati fuerant. Verum subinde iidem tres Conventus una cum reliquis ejusdem Provinciæ Saxoniæ Conventibus ab Hæreticis destructi fuerant, dictaque Provincia Saxoniæ solo titulo Ordini prædicto remanserat. Porro sub Pontificatu piæ mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri com dictos Conventus Civitatis Novæ seu Elbingi Germanice, & Thorunensem recuperandi, & reædificandi spes aliqua effulsisset, idem Clemens Prædecessor per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 12. Julii 1601. emanatas hos duos Conventus Provinciæ Poloniæ Ordinis prædicti aggregaverat, & suppofuerat, verum nihil quidem tunc temporis affectum fuerat, sed subinde spes prædicta revixerat sub Pontificatu piæ mem. Urbani VIII. etiam Prædecessoris nostri, cui cum expositum fuisset dictam Provinciam Poloniæ pro majori gubernii commoditate in duas nempe Poloniæ Majoris, & Poloniæ Minoris Provincias divisam fuisse ipse Urbanus Prædecessor quasdam suas itidem in forma Brevis die 5. Novembris 1642. expeditas literas eosdem duos Conventus dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris aggregaverat, Deoque favente de manibus hæreticorum recuperatus fuerat dictus Conventus Civitatis Novæ, seu Elbingi Germanice, qui gubernio primodicti Ministri Provincialis exponentis tunc subjacebat, & jam sperabatur Conventum quoque Thorunensem prædictum pariter recuperaturum fuisse cura, & studio bon. mem. tunc etiam existentis Episcopi Culmen., qui pro recuperandis ex hæreticorum manibus suæ Diœcesis locis intrepide laborabat. Et in eadem expositione subjuncto, ut dicti Conventus Thorunensis recuperatio ad favorem supradictæ Provinciæ Poloniæ Majoris cum majori quiete, & securitate fieret, primodictus, Minister Provincialis exponens gratias a memoratis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem dicti Ordinis concessas, ut præfertur ita scilicet, ut idem Conventus Thorunensis oti a Fratribus Minoribus de Observantia Ordinis præfati in vim supradictarum Pauli Prædecessoris literarum fundatus penes eumdem Ordinem & dictæ Provinciæ Majoris Poloniæ juxta præfatas Urbani Prædecessoris literas aggregatus remaneret, ab eodem Innocentio Prædecessore confirmari plurimum desiderabat, dictus Innocentius Prædecessor memorato prædicto Ministro Provinciali petitam confirmationem sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & alias prout in dicti Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 12. Maii 1685. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Ab Innoc. XI confirmata fuit aggregatio prælefacti Cœnobii.

Preces Provincialis.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius modernus minister Provincialis dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris Nobis nuper exponi fecit, firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ auctoritas iterato accedit: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut iosra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum modernum Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, prædictas Innocentii Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Constitutionis Innocent. XI.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Innocentius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXV.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus in Coimbricen. Collegio.

Ab Urb. VIII. Const. ed. 1624. Aug. 26. concessa fuit facultas suscipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen. Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. abolita fuit alternativa. Et hujus Pontificis Const. ed. 1723. Dec. 23. P. 3. conceditur eadem facultas Provinciæ Bahiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis & Diffinitorum, aliique fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 26. Augusti 1624. expeditas indulsit, atque concessit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus Ordinis hujusmodi, ut iidem, qui absolutis per cursum Lectoris, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem io eadem sacra Theologia Magistrum juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio S. Teresiæ Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus Ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate eroganda forent, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Ab Urb. VIII. concessa fuit Provincius Hispaniæ, & Lusitaniæ facultas suscipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat præfatum indultum eo tempore, quo

Preces Definitoru &

Causa petitionis.

Rex Hispaniarum, etiam Lusitaniam possidebat Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & dominiorum, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde, ne ipsa, ejusque professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt consilio, ut omnes, & singuli Professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in Theologia Magistros servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali dictæ Provinciæ Portugalliæ, & quatuor in sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Conimbricen. Ordinis prædicti, & illius Regentibus, ac Magistris, illorumque approbatione, servatis cæteroqui conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Priore Provinciali, sive prædicti Collegii Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio prædictæ facultatis.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XIV. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXVI.

Conceditur Eremitis S. Augustini Provinciæ Chilen. augmentum sex Magistrorum pro Verbi Dei prædicatoribus.

Const. ed. 1722. Apr. 24. P. 1. auctus fuit numerus graduum in Provincia Machoacan. Et Ben. XIII. Const. ed. 1725. Maji 6. P. 2. conceditur facultas creandi 50. Magistros in Provinciis Italiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Augusti 1723. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ petitionis.

CUm sicut dilecti filii Fratres Provinciæ Chilen. in America Meridionali Ordinis Eremitarum S. Augustini Nobis nuper exponi fecerunt in dicta Provincia decem Conventus, & trecenti Religiosi, ac duodecim in Sacra Theologia pro Lectoribus Magisteria numerantur, ipsi Exponentes unum Religiosum Provinciæ hujusmodi ad hanc Almam Urbem nostram miserunt, qui prævio Capituli Generalis ejusdem Ordinis Mense Junio 1721. in dicta Urbe celebrati consensu ab infrascripta Congregatione Cardinalium augmentum Magistrorum in eadem Sacra Theologia, etiam pro Verbi Dei Prædicatoribus, qui in prædicta Provincia decem continuo existunt laborumque suorum cursum peregerunt, obtineret, ideoque illis, ne præmio destituti remaneant opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent, quemadmodum tribus aliis Peruan., Mexican., & Mechoacan. respective Provinciis ab hac Sancta Sede concessum fuisse memoratur.

§. 1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectorum pariter filiorum Modernorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi relationes super præmissis eisdem Cardinalibus factas, viderunt consilio, ut in prædicta Provincia Chilen. sex Magisteria pro memoratis Verbi Dei Prædicatoribus ad formam Constitutionum prædicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum ultra duodecim pro Lectoribus statuta, constituantur, & augeantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Concessio prædd. Magisteriorum præter 12. pro Lectoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus,

tuoonibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ Chilen., etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die VII. Auguſti MDCCXXIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XXXVII. Conceditur Indulgentia plen. perp. pro Eccleſiis Ordinis S. Brigittæ in ejus Feſto die.

Clem. XI. Conſt. ed. 1714., Sep. 22., P. 14. extat alia Indulgentia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Aug. 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjunctæ Nobis divinitus Apoſtolicæ ſervitutis ratio poſtulat, ut cæleſtium munerum Theſauros diſpenſationi noſtræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cælis cum Chriſto regnantium venerationem, excitandamque, & fovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum ſalutem ſperamus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Gener.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis S. Brigittæ nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui aliquam ex Eccleſiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam inpoſterum quandocumque erigen., ac ubicumque locorum exiſtentibus Die feſto ejuſdem Sanctæ Brigittæ prædicti Ordinis fundatricis a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis diei hujuſmodi annis ſingulis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus, præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio præfatæ Indulg.

Clauſulæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XIII. Auguſti MDCCXXIII. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XXXVIII. Moderatur pro Eremitis S. Auguſtini Diſcalceatis Conſtitutio Clem. XI. de voto Fratrum Conſanguineorum in primo, vel ſecundo gradu in Capitulis.

Laudata Clem. XI. Conſtitutio edita fuit 1702. Novemb. 24. P. 2. Bened. XIII. Conſt. ed. 1727. Feb. 17. P. 2. extenditur alternativa in Congregatione SS. Conceptionis B. M.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 20. Sep. 1723. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Epitome Conſtitutionis Clemen. XI. qua declaratum fuit, Diſcalceatos comprehendi in Decreto de voto conſanguineorum edito a Patre Gen., & confirmato Clem. VIII.

ALias pro parte dilecti filii Clementis a S. Bernardino tunc temporis Conventus Jeſu, & Mariæ de Urbe Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum nuncupatorum fe. re. Clementi PP. XI. Prædeceſſori noſtro expoſito, quod dudum nempe die 16. Februarii 1596. quoddam decretum a q. Andrea Fivizano, dum viveret Priore Generali dicti Ordinis inter alia emanaverat & ſubinde die 28. ejuſdem menſis a re. me. Clemente PP. VIII. Prædeceſſore pariter noſtro per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas, quarum initium eſt; *Univerſalis Eccleſiæ &c.* confirmatum fuerat, quo prohibebatur expreſſe, ne duo Fratres Ordinis prædicti in primo, vel ſecundo gradu conſanguinei, vel affines in ejuſdem Capitulis, aut Congregationibus Capitularibus ullatenus ſimul convenirent, & votare poſſent, & in eadem expoſitione ſubjuncto, quod ſæpius dubitatum fuiſſet, an dictum Decretum Congregationem præfatam, quæ tunc initium ſumpſerat, & poſtmodum a ſimilis me. Urbano VIII. & Clemente X. Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus itidem noſtris membrum dicti Ordinis declarata fuerat, ac in Italia, & Germania propugnata repetiebatur, ſub prohibitionis hujuſmodi generalitate complecteretur, nec iſtius dubii reſolutio ab hac S. Sede catenus petita fuiſſet, licet illa ſive pro liberandis ab anxietate Religioſorum conſcientiis, ſive pro tollendis abuſibus facile irrepentibus neceſſaria foret; Eædem vero cauſæ propter quas prohibitio præfata in d. Ordine edita fuerat, concurrere viderentur, ut illa ad dictam Congregationem extenderentur. Idem Clemens Prædeceſſor ſupplicationibus ſupradicti Clementis a Sancto Bernardino ſibi ſuper hoc humiliter porrectis inclinatus memoratam Congregationem ſub prohibitione præfata in futurum comprehendi debere auctoritate Apoſtolica declaravit, & alias, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis deſuper in pari forma Brevis die 24. Novembris 1702. expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, & ad verbum inſerto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Prioris General. pro moderatione declarationis Clem. XI. tanquam ſurreptitio impetrata.

§. 1. Cum autem ſicut dilectus filius Guglielmus a Sancto Nicolao Procurator Generalis ejuſdem Congregationis Nobis nuper exponi fecit, antequam ejuſmodi declaratio emanaret, mos in dicta Congregatione ab ipſius origine invaluiſſet, ac ſupra centum annos inconcuſſe ſervatus fuiſſet, ut fratres Conſanguinei, ſeu Affines in primo, vel ſecundo gradu præfato in illius Capitulis, ſeu Congregationibus Capitularibus abſque ulla dubitatione ſimul convenirent, & ad votum ferendum admitterentur, neque rationes, ob quas id vetitum fuerat in Ordine prædicto, in quo ejus fratres firmas, & ſtabiles filiationes, ſive Conventualitates habent locum ſibi vindicent in Congregatione præfata, ubi ejuſmodi adfiliationum, ſive Conventualitatum uſus minime viget, ſed Religioſi in Conventibus ſibi per Superiores ſuos Regulares pro tempore aſ-

ſignandis

signandis degere tenentur, ac proinde prætensam fuerit enarratam declarationem pet dictum Clementem a Sancto Bernardino privato suo nomine absque ulla prævia cum Definitorio Generali Congregationis præfatæ communicatione contra formam illius Constitutionum auctoritate Apostolica confirmatarum nulliter, & subreptitie impetratam fuisse; Ex illius vero observantia plura incommoda, ac perturbationes in eadem Congregatione enata fuerint, dum Fratres ante dictam declarationem professi io memorato gradu consanguinei, seu affines, vel voto in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus, vel Consanguineorum & Affinium suorum in eisdem Conventibus contubernio contra consuetudinem, quæ tempore suæ professionis servabatur, privari moleste ferebant, & multoties contingit adolescentes bonæ indolis, & spei, qui eamdem Congregationem propter Consanguineos, & Affines hujusmodi in ea existentes ingrediendi desiderio tenebantur, na voto, seu contubernio prædictis privati remanerent, illam minime ingressi fuerint in grave ejusdem Congregationis, quæ Religiosorum penuria laborat, detrimentum, adeo ut plures, imo prope omnes dictæ Congregationis Provinciæ adversus eamdem declarationem reclamaverint. Quibus in novissimo Capitulo generali ejusdem Congregationis anno proxime præterito in prædicto Conventu Jesu, & Mariæ de Urbe celebrato, cui dilectus filius noster Josephus Renatus S. R. E. Cardinalis Imperialis nuncupatus Ordinis eorumdem fratrum Eremitarum Sancti Augustini apud Nos, & Sedem prædictam Protector noster, & ejusdem Sedis nomine præsedit, mature consideratis vigore Decreti ab eodem Capitulo generali communibus suffragiis editi, Procuratori Generali ejusdem Congregationis inibi eligendo injunctum fuit, ut pro aliqua moderatione dictarum Clementis Prædecessoris literarum apud Nos institeret. Quare dictus Guglielmus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgera de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa ad impellendum Pontificem.

§. 2. Nos igitur eumdem Guglielmum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, et attenta relatione per ipsum Josephum Renatum Cardinalem, & Protectorem Nobis super iisdem præmissis facta, præfatas Clementis Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium ita moderamur, ut deinceps duo fratres dictæ Congregationis in primo, vel secundo gradu sanguine, seu affinitate conjuncti in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus ejusdem Congregationis, in quibus vocales non sint numero pauciores, quam duodecim, tres autem fratres sic conjuncti in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus octodecim vocales reperiantur, ipsis Consanguineis, vel Affinibus utroque casu comprehensis simul convenire, ac votum habere libere, licite, & valide possint, & valeant.

Moderatio præf. qua conceditur votum consanguineis Fratribus in quibusdam Capitulis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XX. Septemb. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXIX.

Conceditur Indulgentia plen. perpet. pro Ecclesiis Monachorum d. S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ die festo S. Paulæ.

A Clem. XI. Const. ed. 1701., Feb. 2., P. 1. concessum fuit Officium hujus Sanctæ pro toto Ordine.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Oct. 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctæ Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & fovendam erga illa fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Exordium.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sanctæ Paulæ Viduæ Romanæ a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Preces Procuratoris Generalis.

Concessio pred.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausula.

Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Octobris MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XL.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Bahiæ in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali,

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Portugalliæ Const. ed. 1723. Jul. 14. Pont. 3. Et Constitutione sequenti conceditur Provinciæ Fluminis Januarii.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

AbUrb. VIII. concessa fuit Provinciis Hispaniæ, & Portugalliæ facultas suscipiendi Lauream in Collegio Salmanticen.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Bahiæ in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 26. Augusti 1624. eapeditas indulsit, atque concessit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus Ordinis hujusmodi, ut iidem qui absolutis per cursum lecturis, vel eaercitiis literarom juxta Regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent Lauream Doctoratus in Collegio S. Teresiæ Salmanticen. memorati Ordinis, ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, ne pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus Ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & causæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominiorum quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime eaistimet, & proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ ac Diffinitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ordinis per quasdam Nostras literas pariter in simili forma Brevis die 14. Julii proaime præteriti expeditas concessum fuit.

§. 2. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxar consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistros servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali d. Provinciæ Bahiæ, & quatuor in eadem sacra Theologia Magistris, seu Regentibus, illorumque approbatione servatis cæteroqui conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Priore Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio præd. facultatis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaaat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XXIII. Decemb. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLI.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Bahiæ Constitutione præcedenti. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Aug. 30. Pont. 2. conceditur Provinciæ Aragoniæ.

Dat. 23. Dec 1723. ann. 3

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Provinciis Portugalliæ & Hispaniæ concessa fuit ab Urb. VIII. facultas suscipiendi Lauream in Collegio Salmanticen.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1624. expeditas literas indulsit, atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc existenti Priori Generali, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ professoribus dicti Ordinis,

ut iidem,

ut iidem, qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias, prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus ubetius continetur.

Preces Provinciæ, & Curiæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire amplius non permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominantium, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata universitate requiritur, privetur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ, ac Definitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem ordinis per quasdam nostras literas pariter in simili forma Brevis 14. Julii proxime præteriti expeditas concessum fuit.

Concessio præd. facultatis.

§. 2. Nos ipsos exponentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii Moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli Professores primodictæ Provinciæ Fluminis Januarii, quos Modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia Magistros servatis servandis, instituerit, & creaverit, laoream doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali prædictæ Provinciæ Fluminis Januarii, & quatuor in eadem Sacra Theologia Magistris, sive Regentibus, illoromque approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLII.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Clementis VIII. prohibens Judæis novarum rerum mercaturam.

Laudata Constitutio edita fuit 1591. Feb. 28. P. 1. quæ hic refertur cum Constitutionibus super eadem re Pauli IV. ed. 1556. Jul. 14. P. 1. Et Pii V. ed. 1566. Apr. 18. P. 1. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Mart. 26. P. 5. confirmatur præsens Constitutio.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 14 Jan. 1724. Ann. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Epitome Constitutionis Clementis VIII. in qua confirmantur Constitutiones Pauli IV. & Pii V. super eadem re.

§. 1. Dudum siquidem per fel. rec. Clementem PP. VIII. Prædecessorem Nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis degentes sola arte Strazzariæ, seu Cenciatiæ, ut vulgo dicitur, contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariam facere nequirent, a san. mem. Pio Papa V. Prædecessore Nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu Nostris tunc suis Venayssini in desuetudinem trahere dignoscebantur, idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant, sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita

obser-

observarent, & observari curarent; Ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris, ignanter io Civitate Avenionen. & Comitatu Venaysino prædictis pro tempore existenöbus, districte præcipiendo, mandavit, ut literes, & Constitutionem præfatas in Civitaribus, Terris, & Locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Aveoionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæi ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere aut mercari præsumerent, expresse prohiberent, iu contravenientes pœnas in literis, & Constiturione hujusmodi comminaras irremissibiliter exequendo, & alias prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forme Brevis eum corumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Clem. VIII. Constitutionis initium.

§. 2. *Clemeea VIII. Ad perpeteam rei æmemoriam.* Cum sæpe accidere possit, ut vel temporum injuris, vel bominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adlubito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices renovari, ut illa perpetuo firmiora persistaot. Dudum siquidem e fel. tec. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ Confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli PP. IV. similiter Prædecessoris Nostri coutra Judæos editæ tenotis subsequentis, videlicet.

Pii V. Constitutionis initium.

§. 3. *Pius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpeteam rei æmemoriam.* Romanus Poutifex Christi Vicarius in Terris nonnunquam ea, quæ pro zelo religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concesse dicuntur, ut illibata persistant approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. tec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster zelo fidei Christianæ motus eertum modum vivendi, & babitandi Judæis præscripserit, prout iu quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet.

Pauli V. Constitutionis initium.

§. 4. *Paulus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpeteam rei memoriam.* Cum nimis absurdum, & ineonveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ serviruti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptat, & eorum cohabitationem sustineat, Christiaois adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent, dominarum vindicare procureut, Nos ad quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos iu alma Urbe nostra, & nonnullis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias nulla intereedeute babitus distinctione cohabitate, verum etiam Domos io melioribus Civitatum, Terrarum, & Locotum, in quibus degunt vicis, & plateis eonducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices, ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in iguominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judeos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, ut quamdiu in eorum erroribus persistant effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniqoumque existere, ut filii liberæ filiis famulentur ancillæ, volentes in præmissis quantum eam Deo possumus, salubriter providere, hac nostra perpetna valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris rempotibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis Judæl omnes in uno, & eodem, ac si ille capax oon fuerint, in duobus vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab babitationibus Christienorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unius exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Tetris, & Locis, in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam de novo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere. Et adboc ut pro Judæis ubique dignoscantur masculi Birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, eut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium, vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum vice-Legatos quovis modo dispensari, eut ebsolvi possint: Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquo modo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos eelebtare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedera, vel familiaritatem, seo conversationem habere nullatenus præsumant, nec iu libris ratiouum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent eliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur libri bujusmodi contra Christianos uullam fidem feciant, Judæi quoque præfao sola arte *Straffariæ*, seu *Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianotum accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a pauperibus Christianis Dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus & computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro mensibus integris, sed solum pro tot diebus io effectu fuerint, computentur, & juxta ipsorum dierum numetum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis data fuerunt decem, & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignore hujusmodi vendiderint omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerint Domino Pignorum consiguare, & statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore babitaverint, favorem Christianorum concerueutia inviolabiliter observare etiam teneantur. Et si circa præmissa, in aliquo quomodolibet defecerint juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seo Vicarium Nostrum, aut alios a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus euem tanquam Rebelles, & criminis læsæ majestatis

A Paulo IV. Romæ, & aliis S. R. E. locis assignantur Judæis Vici ab habitationibus Christianorum sejuncti: unica conceditur Synagoga: prohibentur bona immobilia: signum patens imponitur: interdicitur conversatio cum Christianis: item alia lingua a latina, vel italica in negotiationibus: necnon computus alius a Romano: & sola ars *Cenciaria* permittitur, omnia vero præcipiuntur sub crimine læsæ Majestatis.

rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac Deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma servanda esset, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto. Pridie Idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Pio V. relata Pauli IV. Constitutio motuproprio confirmatur, declaratur, quoad signum deferendum, & extenditur ad quoscumque Judæos ubicumque existentes.

§. 5. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, Constitutionem, statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde sequuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Judicii præcipimus ea omnia imposterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, & etiam ubique locorum, & ad omnes circa colorem Birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur. Mandantes in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes seculares, & alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus, eisdem Patriarchis, & Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, ac contra facientes pœnis etiam temporalibus afficiant. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis, etiam urgentissima & onerosa causa, ac Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse, quod ad delationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non ut præmittitur in loco clauso habitare tenerentur, quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas ad id servandas pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris Nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & in acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, ac etiam declaramus, quod earum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto tertio decimo Kal. Maii Pontificatus Nostri Anno Primo. Cæ. Glorierius.

A Clem. VIII. recensitæ Constitutiones Pauli IV. & Pii V. confirmantur & innovantur quoad prohibitionem artis rerum novarum.

§. 6. Cum autem ut liquido apparet præinsertarum literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu Nostris Venayssini, & in desuetudinem trahere dignoscantur, Nos volentes literas, & Constitutiones prædictas ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ confirmationis perpetuæ munimine roborantes, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus omnibus & singulis, quos literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea

omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant. Et nihilominus dilectis filiis nostro, Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venayssini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicta, & seu legationis Avenionen. omnino observari faciant, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis disponitur vendere, aut mercari præsumant, expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVIII. Februarii MDXCII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Causæ præsentis confirmationis.

§. 7. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venayssini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiamnum præsumant. Nos ipsorum mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium probibetur, iisque solum permittitur artis Strazzariæ, seu Cenciariæ exercitium, sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singola innovamus & exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen. & Comitatus Venayssini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus. Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitione tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi seriei, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate Cocon, italice vero Coccone, seu Boccio appellant, comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Clementis VIII. præsertim circa prohibitionem Judæis mercaturæ rerum novarum.

Clausulæ.

§. 8. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Januarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum super Recitatione Officiorum SS. propriorum juxta Ritum Breviarii Romani, pro Canonicis Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ.

Clem. XI. Const. ed. 1705. Maii 30. P. 5. est de habitu, & Breviario. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Jun. 18. P. 2. confirmatur huic simile Decretum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 9. Febr. 1724. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum prædictum 1723. editum.

EManavit nuper a Congregatione venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet -- Ordinis Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ -- Ad supplices Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ instantias, Sacra Rituum Congregatio declaravit, atque decrevit, ut a Canonicis præfatæ Congregationis ad formam Indulti sub die 28. Novembris 1722. ipsis concessi, Officia Sanctorum propriorum eorumdem Ordinis, juxta Ritum Breviarii, ac Missalis Romani recitari valeant. Die 11. Decembris 1723. -- P. Card. Paulutius Præfectus. -- N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Canonicorum.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filii Canonici Regulares Congregationis, & Ordinis prædictorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIV.

Statuitur ut Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus bona sua integre reserventur.

Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. confirmata & ampliata fuere privilegia Neophytorum quoad temporalia. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727. Feb. 14. P. 2. Confirmatur Decretum de Hebræis declarantibus animum suscipiendi Baptisma.

Dat. 10 Febr. 1724. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a clementia Sedis Apostolicæ.

ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, nec vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, vices, licet immeriti, in terris gerentes, iis etiam, qui a fide Christi aliquando aberrant, pietatis, & misericordiæ januam reseramus, ac pœnas quas juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis clementia moderamur, ut ejusdem sedis benignitate allecti, suis abjuratis erroribus ad Christi ovile, & pascua salutis reducantur.

Metu privationis bonorum detinebantur Rutheni, quominus ad unitatem redirent.

§. 1. Cum itaque, sicut Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Rutheni cum S. R. E. uniti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi nil adeo Ruthenos Schismaticos, quo minus ad veræ, & Orthodoxæ fidei unitatem revertantur, detinere, ac morari compererint, quam metum privationis, & amissionis bonorum suorum temporalium, quæ ad gremium S. R. E. revertentibus ex causa schismatis, in quod delapsi fuerant, multoties etiam per vim auferri consueverunt, & si istiusmodi pœna, quæ in illis partibus invaluit, e medio tolleretur, ac bona temporalia ad fidei Catholicæ unitatem redeuntibus reserventur, futurum sperent, ut Rutheni Schismatici facilius, lubentiusque schisma, ejusque errores abjiciant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Episcoporum cũ S. R. Ecclesia unitorum, & causæ præsentis Statuti.

Nos animarum saluti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod deinceps omnibus, & singulis Ruthenis utriusque sexus tam Laicis, quam Clericis sæcularibus, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularibus cujuscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis existant, etiamsi Pontificali, aut alia quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgeant, qui schismate, ejusque erroribus abjuratis, ad ejusdem S. Romanæ, & Universalis Ecclesiæ unitatem sincero corde revertentur (dummodo tamen relapsi non fuerint) bona, res, jura, & actiones tam active, quam passive, quæ ad eos etiam ante tempus, ac tempore eorum lapsus in schismate, & errores hujusmodi quomodolibet legitime spectabant, seu spectare, eisve competere poterant, integre reserventur, ac reservata, & reservatæ esse intelligantur, ita quod post suam reversionem ad ejusdem Ecclesiæ communionem illa retinere, illisque frui, & potiri libere, & licite possint, nullusque eos desuper ex causa schismatis molestare, vel perturbare, iisque damnum, vel minimum præjudicium adferre audeat, seu præsumat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & declaramus.

Statutum reservandi bona legitime spectantia Ruthenis non relapsis.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus; legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de cultu immemorabili B. Andreæ de Comitibus.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sep. 12. P. 13. confirmatum fuit huic simile Decretum pro B. Gregorio. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. promulgatur Canonizatio Beati Joannis a Capistrano.

Dat. 15 Febr. 1724. An. 3

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium a promovendo cultu Servorum Dei.

APostolicæ servitutis officium, quod inscrutabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati nostræ credere dignata est, ad specialem fidelium ædificationem salubriter exequi, adspirante superni favoris auxilio, jugiter satagentes, servorum Dei, qui, despecta sæculi vanitate, jugum Domini in sancta humilitate assumserunt, & virtutum omnium præsidio muniti, decursu feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ coronam in Cælis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in terris libenter promovemus, sicut Dei gloriæ, populorumque pietati convenire conspicimus.

Decreto prædicto Congregationis confirmata fuit sententia Episcopi Anagnini de d. cultu immemorabili.

§. 1. Cum itaque alias ad relationem Venerabilis Fratris Nostri Fabritii Episcopi Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutii nuncupati commissio introductionis causæ Beatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servi Dei Andreæ de Comitibus Beati nuncupati Sacerdotis professi Ordinis Minorum Sancti Francisci in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum habita die 25. Septembris proxime præteriti, admissa, & a Nobis postmodum signata fuisset; subinde vero instante dilecto Filio Joanne Baptista Lamberto de Aste Fratre expresse professo Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum in sacra Theologia Magistro hujusmodi causæ Postulatore Processus in Curia Episcopali Anagniæ super cultu ab immemorabili tempore ipsi Beato præstito, sive super casu excepto a Decretis felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis, auctoritate ordinaria constructus, in quo Venerabilis Frater Joannes Baptista Episcopus Anagnin. sententiam super prædicto cultu protule-

rat

rat in eadem Congregatione Cardinalium die 11. Decembris novissime elapsi, examinatus, simulque a dicto Fabririo Episcopn, & Cardinale propositum fuerit dubium -- An sententia prædicti Joannis Baptistæ Episcopi Anagnini, lata super casu excepto a Decretis ipsius Urbani Prædecessoris, sive super cultu publico, ab immemorabili tempore dicto Beato præstito, esser confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur; audiroque desuper tam in voce, quam in scriptis dilecto Filio Magistro Prospero Lambertini in utraque Signatura nostra Referendario, ac Fidei Promotore, necnon omnibus in enarrato casu excepto diligenter examinatis, ac mature discussis, memorata Congregatio Cardinalium rescribendum censuerit affirmative.

Preces Patris Magistri Conventualis Postulatoris.

Hinc est quod Nos piis, atque enixis ejusdem Joannis Baptistæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter anouere, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab bomine quavis occasione, vel causa latis, si qnibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nnbis super hoc humiliter porrectis inclinari, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod scilicet de casu excepto a Decretis prædicti Urbani Prædecessoris, sive de cultu publico ab immemorabili tempore dictn Beato Andreæ præstiro constet, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præfati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoraoter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XV. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Finis Constitutionum Innocentii XIII.

BENEDICTUS XIII.
PONTIFEX CCXLIX.
ANNO CHRISTI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. Romanus, Frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, Ferdinandi Ducis Gravinæ Filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Sixti, primum Episcopus Sipontinus, deinde Cæsenatensis, demum Portuensis, & Archiepiscopus Beneventanus. Summus Pontifex electus fuit die 29. Maji Anni 1724. Coronatus vero die 4. Junii. Creavitque Cardinales 29. Vixit annos 81., dies 20., sed in Pontificatu annos 5., Menses 8., dies 23. Obiit die 21. Februarii Anni 1730., sepultusque est in Ecclesia S. Mariæ super Minervam. Vacavit Sedes menses 4., dies 21.

APPENDIX AD TOM. X.

I.

Promulgatur Canonizatio B. Andreæ Corsini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio anno 1629., Apr. 22., P. 6.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Andreæ.

§. 1. Jamdudum piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus PP. VIII. ob divinitus sibi traditam totius Ecclesiæ administrationem de Populi sibi commissi æterna salute, & summi Dei gloria maxime solicitus, utrique augendæ plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemni laude ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus grex Christianus in cælis adjuvari posset. Quare de pia conversatione, & eximiis vitæ meritis Beati Andreæ Episcopi Fesulani optime edoctus, quem ob signorum quoque præstantiam sub piæ memoriæ decessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII., & Paulo V. celebrari, ejusdemque gesta ex S. R. E. disciplina, & regulis majorumque traditionibus sæpe in examen vocari, & undequaque probari olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adscribere statuit.

Ejus ortus 1302.

§. 2. Andreas die festo recurrente Beati Andreæ Apostoli, unde in Baptismo nomen accepit, Florentiæ Tuscorum pridie Kalendas Novembres anno Christi Domini 1302. claro in primis Corsinorum genere ortus est, quum ejus Parentes jam steriles in Sacra æde Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo primum fructum ex se proditurum, Deo, & Matri ejus vovissent. Adolescens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem Mater sibi parere visa fuerat, eorumdem Fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro Mundi illecebris se revocari passus.

Carmelitarum ordinem ingreditur.

Susceptis Regulæ insignibus, & professione facta, nihil antiquius habuit, quam in Institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In Christianis Virtutibus, præsertim humilitate, se vir Dei maxime exercuit, viliora Cœnobii opera obeundo, inque pensis diurnis, nocturnisque persolvendis summe solicitus, vitis sarmentorum acervo pro lectulo usus, asperrimoque cilicio, & catena; jejuniis etiam præter communia non paucis corpus castigans, itaut aquam ipsam, & panem, quibus parce aleretur metiri consueverit.

Singularis humilitas, corporisque castigatio.

Ad sacros ordines promotus, primamque Missæ sacrificium celebraturus, Deiparam Virginem sibi loquentem audire meruit, superis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana sanabiles, cunctis mirantibus, pristina salute donarentur. Sacris literis imbuendus triennium Lutetiæ transegit, ubi a condiscipulis cæcus, surdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes sensus ab impudicitiis frænaret. Inde redux visum cæco, aqua lustrali consperso, Avenione restituit. In patriam reversus hydropem sanat, digito in nomine Jesu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit.

Ad sacros ordines promotus variis claruit signis.

Andreæ virtutum hoc pacto, & signorum fama resonante, Ecclesiam Fesulanam suo Pastore viduam contingit, cui totius cleri, populique suffragio ipse sufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in Carthusiæ Florentinæ secessum aufugit, Dei Matrem exorans, ut se ab ea dignitate liberaret. Illo diu quæsito, nec reperto, de Præsulis electione mutanda Clerus, & Populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer trimus cœtum electorum ingressus, Andream Episcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat: inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam Ecclesiam, de onere pontificali subeundo ipse quoque visu monitus, perducitur.

Ad Ecclesiam Fesulanam mirabiliter evectus.

A beatæ memoriæ Urbano PP. V. decessore Nostro in pastorali munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pascere satagit. Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigere solitus, singulorum nomina in codice seorsum sibi descripsit; quumque aliquando annonæ caritas ingrueret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arca multiplicatur.

In egenos benignitas, & in componendis dissidiis studium.

Florentinorum Republica in partes scissa, funestis, perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus Episcopus sacris concionibus pacis unitatem Civium animis inserere studet, dæmonesque corvorum specie in aere prælliantes osten-

dens,

decus, omnes ab intestinis, & Civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ memoriæ Urbanus PP. V. eognito divinæ gratiæ dono, quo Fesulanus Episcopus in componendis Populorum discordiis pollebat, Legatum Bononiam mittit, ut dissidentia pectora mitigaret, ferocesque Civium animos flecteret, Andreas Pontificis jussis obtemperans, illuc proficiscitur, ubi tumultuantes venerandi Præsulis auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depositis armis in concordiam reducuntur, paucis, qui adversabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis Beati Andreæ liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negotio confecto, magna omnium laude, & plausu Fesulas remeavit, ubi in memoriam Christi Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare solitus, cujuspiam tibias plagis graveolentibus, & putredine infectas ab se lotas, lacrymisque conspersas, osculatus, undequaque curavit. Die mortis appropinquante, eam ipsa nocte Natalia Christi Domini summo gaudio antequam primam Missam celebraret, sibi nocte Epiphaniorum adventuram, a Deipara Virgine accepit; qua, psalmis, & catholicæ fidei Symbolis sibi prælectis, verbisque Simeonis prolatis: *nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VIII. idus Januarii anno Dominicæ Incarnationis 1373. ætatis 72. ab ingressu ad Religionem 55. Episcopatus 12. Ex ejus corpusculi in paleis strati suavi odore, perplures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, statim convaluerunt. Deus quoque ad idem corpusculum, Florentiam translatum, atque instar viventis in cathedra sedens, plurima signa patefecit.

Ejus obitus 1373. & post illum miracula.

Anno vero 1440. piæ memoriæ prædecessore Nostro Eugenio PP. IV. Florentiæ commorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante, atque ipsi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per Beatum Andream, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate sibi impendente confluebat, adolescenti revelavit, in proximo die natali Beati Petri Apostolorum Principis, Romanæ Ecclesiæ prædonem, & Florentinorum hostem devictum iri: qua quidem re Civitatis decemviris jussu beati viri per adolescentem nunciata, prælioque inito, hostes fusi sunt, & Florentinorum Respublica cum rebus Eugenii Pontificis, & Ecclesiæ Romanæ a tyrannide liberata. Quare ad ædem Carmelitarum maxime supplicatio indicta est, ubi Papa Eugenius, S. R. E. Cardinalibus ibidem præsentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus Beati Andreæ inter accensa funalia, & thurificationis palam ostendi concessit; quo ex tempore Andreas, ut relatus in Sanctorum Canonem, habitus est. In rei memoriam Magistratus Florentinorum quotannis sacram ædem, ubi pii viri corpus requiescit, magna religione invisere consueverunt.

Per ejus preces Florentiæ, & Eugenii IV. hostes fusi sunt.

Hinc singularis in eundem publicus cultus.

§. 3. Hinc eximiis, & probatissimis viri Dei virtutibus, & signis per eum patratis, cultuque publico aucto, Clerus, & Respublica Florentinorum a felicis memoriæ Paulo PP. II. antecessore nostro Andream ritu solemniori in Sanctorum canonem referendum poposcit, negotiumque ab eodem Paulo II. atque etiam a piæ memoriæ successore ejus Sixto IV. aliquot S. R. E. Cardinalibus commissum est. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII. Antecessor noster Missam, & Officium ejus primum, secundum Missale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum pro die 14. Januarii oraculo suo comprobavit, alias ab antiquo tempore Florentiæ in Ecclesia Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, inque tota Diœcesi Fesulana celebrari solita. Tandem sub piæ memoriæ Antecessore nostro Clemente Papa VIII. Christianissimo Rege Francorum Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria sibi subjecta Magno Duce, aliisque enixe postulantibus, de Andrea Sanctorum canoni adscribendo actum est. Clemente autem viam universæ carnis ingresso, sedente felicis recordationis Paulo PP. V. iteratis eorumdem Virorum principum, aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & successore ejus Gregorio XV. deinde etiam sublatis, tandem recolendæ memoriæ Urbanus PP. VIII. qui in Cathedra Beati Petri utrique successerat, post servi Dei vitam, gesta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum Instituto, sibi compluries, de more enarrata, inque tribus Consistoriis, coram se, ad Apostolicarum Constitutionum Regulas, habitis magna solemnitate discussa, atque omnium suffragio comprobata, eumdem Beatum Andream Episcopum Fesulanum Sanctorum canoni adscribere statuit. Itaque indicta die 10. Kalendas Maji anno 1629. universis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, sacrorum canonum instituta, & S. R. E. venerandos ritus, & disciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII. in Sacrosanctam Beati Petri Apostolorum Principis Basilicam magno apparatu, & celebritate processit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Conventu pro Beato Andrea in Sanctorum Canonem referendo, repetitis summa religione ad Deum precibus, implorataque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, plenarii ejusdem Conventus Consilio, unanimique acclamatione, & suffragio, beatæ memoriæ Andream Corsinum Florentinum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Episcopum Ecclesiæ Fesulanæ, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, Sanctum esse decrevit, inque Sanctorum Confessorum Pontificum Canonem retulit, & referendum esse pronunciavit, eundemque ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem Sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari posse definivit, & quotannis octavo idus Januarii, quo ad Cœlestem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confessoris Pontificis, pie coli sancivit: quem etiam, ut talem, anno insequenti Martyrologio Romano octavo idus Januarii inserendum curavit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Andream in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad Beatum Andream in Sanctorum Canonem referendum pertinebant, sancte adimpletis, hymnisque cantatis, divinoque præsidio ex viri Dei meritis, peculiari collectæ in ejus honorem, implorato, sacrosanctum Missæ sacrificium in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum solemni ritu celebravit, atque omnibus Christifidelibus, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam ad Dei laudem, & Beati Andreæ honorem largitus, cunctis vere pœnitentibus, & confessis, ejus anniversario die ad locum depositionis accessuris, annum unum, & 40. dies, in octava autem 40. dies de injunctis pœnitentiis misericorditer relaxavit.

A Greg. XIII. ejus officium, & Missa approbata pro die 14. Jan.

Ab Urb. VIII. ad preces Henrici IV. Francorum Regis, & Ferdinandi M. Ducis Etruriæ, Sanctorum albo adscriptus est.

Item in Martyrologio descriptus, & in die festo Indulgentiæ concessæ.

§. 4. Ne vero de hujusmodi Urbani VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod super his ab eodem Urbano, aut ab ejus successoribus piæ memoriæ Romanis Pontificibus prædecessoribus no-

Causæ hujus Constitutionis.

ſtris Innocentio X. Alexandro VII. utroque Clemente IX., & X. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI., & Innocentio XIII. literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam poſſit quomodolibet hæſitari: Nos qui iiſdem, licet immeriti, diſponente Domino in Cathedra Beati Petri ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, cæteraque hactenus recenſita a jam dicto die 9. Kal. Majas anni 1629. ſuum undequaque, & plenum conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio recenſitæ Canonizationis B. Andreæ.

Clauſulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 6. Præterea, quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Praneſtinus Cardinalis Barberinus.*
†
†
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Ceciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Gerda.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mareſuſcus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coſcia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joſeph. Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Cardinalis Judice.*

†

†
†
†
†

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranas.

II.

Promulgatur Canonizatio B. Francisci Borgia Societatis Jesu, jamdiu a Clemente X. peracta.

Similes sunt huic constitutiones praecedens & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1671., April. 12. P. 1.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum, literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Romana Ecclesia cui nullis exigentibus meritis nostris, ineffabile Dei Consilium præesse Nos voluit, ex veteri Disciplina, & ex Constitutionibus Apostolicis in Sanctorum Canonem eos solemni ritu, referre consuevit, qui suarum virtutum exemplo Christifideles ad viam salutis per majorum vestigia alacrius incurrendam accederent.

B. Francisci encomia.

§. 1. Quumque multi peculiari aliquo vitæ genere, ut plurimum excelluerint, unus Franciscus Borgia seculo decimosexto repertus est, quem in variis, multisque ordinibus constituti, ut certum salutis ducem sequi possent; Optimates enim, & Viri Principes, quique rem publicam gerunt in eo habent, quæ sibi in omni vitæ suæ cursu imitanda proponant, magna quoque habent, qui Regum gratia florentes in summarum Dignitatum fastigio positi sunt conjugio societati æque, ac eodem soluti adolescentes pariter, Juvenesque Viri Deo dicati, Cœtibus quoque Religiosis præpositi. Hi ad unum omnes in Francisco tenent, quæ ubertim, & tuto moribus, & actibus suis exprimere possint; Etenim ille, Deo volente singulas has personas mira vitæ sanctimonia comitibus miraculis repræsentavit, unde factum, ut viri Dei virtutum, & signorum constanti fama quotidie aucta felicis recordationis Romani Pontifices Antecessores Nostri Paulus V., atque Urbanus VIII. de illo Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando consilium inierint, permoti etiam Catholicorum Regum Hispaniæ ferventibus votis huic Sanctæ Sedi Apostolicæ expositis, quod tandem piæ memoriæ Decessor Noster Clemens Papa X. ad canonicos ritus veteri traditioni, & Pontificia auctoritate receptos, tota Ecclesia plaudente, complevit.

Ejus vita, & mores, in primisque ortus an. 1500.

§. 2. Inter præcipuos Hispaniarum Dynastas Gandiæ Duces, quæ est gens Borgia, numerantur, eam multiplices dignitates claram, & per celebrem reddiderunt, clarior tamen evasit, ex quo Magnus Dei Servus Franciscus parentibus Joanne Gandiensium Duce III. & Joanna ex Alphonso Ferdinandi Regis Catholici filio progenita in lucem prodiit anno Christi Domini millesimo quingentesimo, decimoquinto Kalendas Novembris, quem diem Beati Apostoli Simon, & Judas martyrio nobilitarunt; Francisci locus natalis fuit Gandia Borgiæ Domus avitum Oppidum ad oram Balearici Maris in Conseranis Populis Hispaniæ Tarracoensis in Diœcesi, & Regno, quæ a Valentia principe Civitate appellantur: Pia Mater, quod præsenti ope Seraphici Confessoris Beati Francisci vitæ discrimen in filio pariendo evasisset, Franciscum in Baptismate dici voluit, quod nomen tunc primum in Domo Borgia fausto omine futuræ ejus Sanctitatis auditum est. Patris Soror, & Mater, quæ erat Ferdinandi Regis Catholici Consobrina inter clarissimas Virgines eximia pietatis laude conspicuæ animo adolescentis Christianæ perfectionis igniculos injecerunt, qui puerilibus annis Domi traductis, & cum iisdem Dei Sponsis ex prædonum manibus ereptus apud Avunculum Archiepiscopum Cesaraugustanum Alphonsum Aragonium, & Catherinam Joannæ Reginæ filiam postea Joanni III. Lusitaniæ Regi nuptam liberaliter educat.; inde in Aulam Caroli V. Augusti profectus salutis animæ suæ memor se undequaque immaculatum servavit, matronas officii causa, nonnisi aspero cilicio præcinctus adire solitus: Caroli Conjuge Isabella Augusta admittente Eleonoræ a Castro lectissimæ Virgini Lusitanæ de sanctioris vitæ instituto, nihil unquam remittens, matrimonio sociatur. Pulchra, & copiosa prole donatus ab ea, quam inierat pietatis regula animum Domi, forisve nunquam avertit Cælestibus meditandis diu, noctuque occupatus Sacra Synaxi, quolibet octiduo, non sine lacrymis muniri solitus. Sublatæ Isabellæ Augustæ Granatam funeris deducendi Francisco onus imponitur, cujus Cadaveris, ut publica fide recognosceretur nudata facies difformitate sua tantum ei terrorem incussit, ut Divina luce illustratus de terrenis rebus si conjugi superesset omnino deserendis apud se constituerit, postmodum dicere solitus mortem Augustæ sibi vitam attulisse. Cataloniæ cum imperio præfectus eam cogitationem ardentius fovit, ibique Populorum felicitati ita studuit, ut Patris Patriæ elogio tanquam Reipublicæ bono natus honestari meruerit, magnam auri vim in pauperes erogavit, piam Sacrarum Virginum, & Virorum familias eleemosynis auxit; sed & in primis, qui ex summa fortuna ad extremam inopiam devenissent clam aluit: Consilio pridem animo insitum sæpe recogitans, atque uni Deo meditando inhærens diluculo quinis horis de genu quotidie orare frequenti Divinæ mensæ accubitu jejuniis vacare recreari consuevit. Tunc ad Beatum Ignatium regularium Presbyterorum Societatis Jesu, cui postea nomen dedit parentem, & Conditorem prima occasio de tantis rebus scripto consulendi cælitus data est. Patre optimo, atque ipsa Conjuge piarum omnium exercitationum socia orbatus, & domum redux suorum Gandiensium solatio, & securitati prospexit, Nosocomia instauravit, Cœnobia construxit, Gymnasia pro Mauris Christiane educandis erexit, sacras ædes vasis aureis, argenteisque pro dignitate locupletavit. Deque veteri vitæ proposito perficiendo secum animo statuens salubria in hoc sibi consilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit. Deus tandem Servi sui votis arrisit, inque Societatem Jesu se rapi sensit: Quod enim recens orta Religio, & ab origine ardentior vulgo etiam, adhuc ignota esset, nullusque in ea ambitiosis hominibus dignitatum locus pateret, Francisco summos honores fugienti aptissima visa est orationi intentus, hæc animo agitans septem totos dies tiaram capiti suo imminentem aspexit, veritusque, ne Ecclesiæ dignitatem portenderet Deum enixe obtestari non destitit, ne honores, quos fugeret alibi offenderet. Post defunctos duos fratres suos S. R. E. Cardinales, cum eamdem sacram Dignitatem per Antecessores Nostros Romanos Pontifices ultro oblatam ab se repulisset, tiara illa Propositi munus in sa-

A propinquis pie, ac religiose educatur.

In aula Caroli V. se immaculatum servavit, & uxore ducta æque pietatem coluit.

Isabellæ Augustæ defunctæ deformitate territus, mundum deserere statuit.

Cataloniæ præfectus benignitate in omnes, caritate in pauperes, singulari in Deum pietate claruit.

Patre, & uxore orbatus, plurima caritatis, & pietatis testimonia dedit.

Divinitus in Societatem Jesu se rapi sensit, & Cardinalatum respuit.

cra sua

Vota religiosa nuncupat, & disciplinis ediscendis operam dat.

cra sua familia indicatum, postea cognovit. Adhuc Gandiæ Dux per fel. re. Paulum PP. III. Decessorem Nostrum Beato Ignatio deprecante permissus est, ut paucis consciis religiosa vota nuncuparet. Quadriennium rebus suis componendis a Pontifice præfinitum, disciplinis gravioribus sacro homine dignis singulari modestia publice perdiscendis impendit, quo elapso, & per fel. re. Julium PP. III. Anno Jubilæi Christianis indicto, Franciscus limina Apostolorum frequentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis frueretur, & Caroli V. beneficam erga se voluntatem declinaret suis valedicens Romam eo animo cogitavit, ut natale solum deinceps nunquam repeteret, qui ad aliam Patriam cælestem nimirum summa contantione properaret, idque sancte servavit, etiam sedente Antecessore Nostro Pio PP. V. in legatione Cardinalis Alexandrini ad Catholicum Hispaniarum Regem Philippum II. illuc digressus. In sacro itinere ad Urbem, quod assiduæ preces, divinique sermones minuebant juxta, ac Romæ positus ignorati, quam honorifice excipi maluisset, ingentem in eo pietatem submissumque spiritum, qui Beati Ignatii complexui amplissima, & magna quæque postponeret. Urbs tota suspexit Menses quatuor lustrandis Basilicis Deo sacris, omnique pietatis genere cum Ignatio Romæ transegerat, cum de se Cardinalium Senatui adscribendo apud Julium agi subodoratus eodem Ignatio auctore Pontificis oculis propere se subducens in Hispaniam reversus est, ubi Caroli V. propositum ejus laudantis auctoritate rebus, & titulis suis Gandiensibus universis Carolo filio transcriptis se penitus abdicavit, regularem Societatis Jesu Clericum induens, & Davidicum illud lætus ingeminans, *Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.* Presbyteratu initiatus, primum Deo sacrificium Loyolæ in Cantabria Ignatii patriæ, & pietati hoc tribuens privatim obtulit, mappis Ludovicæ sororis acu pictis in ara usus. Quia vero Julius Pontifex hoc specialim indulserat, ut cum primum publice sacris operaretur, quotquot peccatorum confessione rite expiati ex ejus manu Corpus Domini sumpsissent, plenariam veniam perciperent, Vergeræ oppido id factum, quo tot homines rei fama ducti advenerunt, ut sacra æde licet magna nequaquam eos capiente in ara sub dio excitata celebrare debuerit, tot ad sacram Mensam accedentibus, ut meridiana hora longe transierit. Postea Concionem habuit, & Clero, ac Populo suppliciter procedente Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum gestavit. Ad Socios inde reversus majori sane Sanctitati excolendæ operam dedit precandi studio horas octo quotidie largitus, vilissima quæque munia ultro subire non dedignatus, stipem vicatim, & ostiatim nudo capite, & pedibus palam mendicans, & pauperibus, ac Nosocomiis distribuens, humi quoque, vel in tabulis cubans. Fama tantæ pietatis Aulas Regias pervagante quamplurimi illum adire, deque salutis negotio consulere visi sunt, complures pariter Summates præsertim Francisci exemplum secuti Religiosis familiis se devoverunt: Sed Julius Pontifex, & Carolus V. tantam virtutem in Cantabris delitescere indignum rati consilium de illo inter S. R. E. Cardinales cooptando certatim incassum tamen, quod postea sæpe numero quoque factum inierunt. Ignatius, qui Sociis aditum ad honorem legibus latis obstruxerat, Julii pedibus advolutus, ne invito, atque inscio honorem deferat, neve oblatum capere cogat, nascenti Sodalitati hoc saltem benignus tribuat libello supplice, & lacrymis coram exorat, & permagna Francisci lætitia impetrat, qui, & grati animi testes literas ad Pontificem dedit. Non autem illum Ignatius latere permisit; Viri enim singulari prudentia in lucrandis Deo animabus, & Sanctitate perspecta, sacras Conciones habiturum varias Civitates, & regiones adire, & multarum Provinciarum, quas licet incommoda valetudine usus, pedes obivit cum amplissima facultate Commissarii Generalis officio fungi mandavit, quæ omnia magno rei Christianæ bono peracta sunt. Postquam vero Carolum V. morbo languentem Misericordiæ Dei commemoratione erexisset, & defunctum funebri sermone laudasset suæ voluntatis, quam ratam haberi vellet exequendæ supremis tabulis per eum nominatus a re. me. Antecessore nostro Pio Papa IV. Romam advocatur, ubi Societatis Præposito Generali Jacobo Lagnio ad Tridentinum Concilium ire jusso Vicarii Generalis munus Francisco imponitur. Mox Jacobo ad Urbem reverso Assistens pro Hispania, & Lusitania eligitur, postea Lagnio e vivis sublato, iterum Vicarius Generalis, & demum totius Ordinis Præpositus magna suffragiorum consensione invitus renunciatur, quo in munere Societatem septennio sanctissime rexit, inque obsequiis Apostolicæ Sedis vitæ cursum, quod maxime optaverat, consummavit. Pius enim Papa V. Cardinalem Alexandrinum in Hispaniam, Lusitaniam, & Galliam pro re Christiana tuenda ad sacrum fœdus in Turcas percutiendum mittens consiliorum ei comitem, & participem Franciscum adjungi voluit, & Pontifici jubenti vir pius, quamvis laboribus asperrimis, pœnitentiis, & morbis prope confectus alacriter paruit, Romam redux oculis, & manibus in Cœlum sublatis, lætus exclamavit, *Nunc dimittis servum tuum Domine.* Mox biduum a reditu longa ægrotatione, multisque incommodis fractus, quæ tamen illum impedire non potuerunt, quin Romam ad supremum, & jam imminentem mortalis vitæ suæ terminum festinaret susceptis præsenti animo, & summa Religione Ecclesiæ Sacramentis, ac Pontificia Gregorii XIII. fe. me. Antecessoris nostri benedictione munitus plenus virtutum, & meritorum inter sodalium amplexus piissimam animam Cælo reddidit Anno Christi Domini Millesimo Quingentesimo Septuagesimo secundo Kalendis Octobribus. Dei Servus a beatis, & spectatissimis Viris Ignatio Loyola, Pio Papa V., Carolo Borromeo, Francisco Salesio, Sacra Virgine Teresia a Jesu, aliisque quamplurimis factus magnam ubique virtutis, & Sanctitatis famam reliquit.

Romam, suis valedicto, proficiscitur, ut S. Ignatii alloquiis fruatur.

Pontificis beneficam in se voluntatem declinavit.

A Pontifice plenaria Indulgentia conceditur iis, qui ab eo Presbyteratu initiato corpus Domini susciperent.

Quum Societati nomen dedisset, pietatis, & Christianæ humilitati operam præcipuam dedit.

Iterum, ac tertio oblatam a Pontifice, & Carolo V. Cardinalatus dignitatem repulit.

Varias Provincias pro lucrandis Deo animabus lustravit.

Quibusdam in Societate perfunctus muneribus, tandem Præpositus Generalis renunciatur.

Consiliorum comes, & particeps Cardinali Alexandrino Legato Apostolico adjunctus est a Pio V.

Romam reversus diem suum obiit 1572.

§. 3. Miracula etiam multa subsecuta sunt, quæ precibus accedentibus Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, & magnorum Præsulum, atque Academiarum Hispaniæ Paulum Papam V. permoverunt, ut ob tantum Dei famulum in Sanctorum Canonem referendum summarum ejus virtutum, & earumdem miraculorum examen rite institui posse concederet, quo absoluto, Urbanus VIII. eum Beatorum Ordini adscribendum sancivit, largitus quoque, ut de illo Missa, & Officium omnes Societatis Jesu Religiosi, ubique recitare possent, ac mox ut in eorum Ecclesiis idem omnibus Presbyteris agere liceret. Interim sub aliis inclytæ me. Antecessoribus Nostris Innocentio X., Alexandro VII., & Clemente IX. signa post Francisci Beatificationem patrata in examen ex Constitutionibus Apostolicis adducta, & undequaque probata sunt. Decretum tamen de illo in Sanctorum tabulas referendo, quod Clemens IX. morte præreptus vulgare non potuerat, ejus Successor Clemens X. rite vulgavit exorantibus illustris me. Leopoldo electo Romanorum Imperatore cum Conjuge Augusta, Carolo II. Hispaniarum Rege Catholico, aliisque viris Principibus Ecclesiasticis, & Secularibus. Quare idem Clemens X. gestis omnibus Beati Francisci de veteri more Apostolicæ Sedis in tribus Consistoriis coram se rite discussis, & comprobatis, eum statuta die in Sanctorum fastos referendum

Ab Urb. VIII. Beatorum ordini adscriptus fuit.

A Clemente X. exorantibus Leopoldo Imperatore, Carolo II. Rege Catholico, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4. aliis Beatis.

pro-

pronunciavit. Itaque Dominica fecunda poft Chrifti Domini refurrectionem pridie Idus Aprilis Pontificatus fui Anno Primo cum in Sacrofanctam Bafilicam Beati Petri Principis Apoftolorum folemni ritu ceremoniam peracturus proceffiffet, femel iterum, & tertium iteratis ad Deum precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepifcoporum, & Epifcoporum pro Francifco Borgia Sanctorum Confefforum Canoni adfcriben. unanimi omnium acclamatione, & fuffragio poft facros Hymnos, precefque ad Deum pie fufas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, Chriftianæque Religionis amplificationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apoftolorum Petri, & Pauli Beatum Francifcum Borgiam Societatis Jefu Presbyterum Hifpanum, de cujus Sanctitate, fidei finceritate, omniumque virtutum magnitudine, ac miraculorum excellentia cumulate conftiterat una cum Beatis Confefforibus non Pontificibus Philippo Benitio, Cajetano Thieneo, Ludovico Beltrando, & Virgine non Martyre Rofa a Sancta Maria Sanctum Confefforem effe decrevit, Sanctorum Confefforum non Pontificum Canoni adfcripfit, atque inpofterum ab univerfis Chriftifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque ftatuit, & definivit ad ejus honorem facras ædes, atque Altaria, ubi incruentum Sacrificium Deo offeratur conftrui, & dicari, quotannis quinto Nonas Octobris illius memoriam, ut Sancti Confefforis non Pontificis pie coli, atque officio, & Miffa ritu S. R. E. honorari pronunciavit ad hoc eadem fua Apoftolica auctoritate univerfis, & fingulis Chriftifidelibus, qui dicta die ejufdem Sancti Confefforis Sepulcrum, & Corpufculum devote vifitaffent annos feptem, & totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de injunctis, feu debitis pœnitentiis mifericorditer relaxavit. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Chriftum Dominum Patris fempiternum Filium, Sanctumque Paraclitum Spiritum unum Deum, atque unum Dominum hymnis, & laudibus veneratus peculiari oratione in honorem Beati Francifci Borgiæ ad Deum cantata Miffa in Ara maxima fuper Confeffionem Beati Petri cum ejufdem Francifci commemoratione celebravit, omnibus Chriftifidelibus tantæ ceremoniæ præfentibus peccatorum Indulgentiam largitus.

Et ab eodem conceffæ Indulgentiæ in ejus die fefto.

§. 4. Ne vero de hujufmodi Clementis Papæ X. Decreto Apoftolico, Definitione, Sanctione, Relatione, Conceffione, cæterifque præmiffis; propterea quod ab eodem Clemente, & ab ejus Succefforibus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ mem. Romanis Pontificibus Decefforibus noftris literæ decretales de more confcriptæ, & promulgatæ non fuerint, deinceps unquam poffit quomodolibet hæfitari. Nos, qui meritis licet imparibus difponente Domino in Cathedra Beati Petri iifdem fucceffimus, volumus, & Apoftolica auctoritate ftatuimus, ut decretum, fanctio, relatio, adfcriptio, conceffio, cæteraque hactenus memorata a jam die pridie Idus Aprilis Anni millefimi fexcentefimi feptuagefimi primi, fuum undequaque, & plenarium confequantur effectum, ac fi fuper illis ab eodem Clemente Papa X. literæ Decretales revera eadem die confcriptæ, & de more promulgatæ fuiffent, ut fuperius enarratur.

Caufæ hujus Conftitutionis.

Promulgatio recenfitæ Canonizationis S. Francifci.

Claufulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præfentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, fanctionem, adfcriptionem, relationem, ftatutum, conceffionem, cæteraque præmiffa ubique omnino fufficiant, neque alterius cujufcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has noftras ad fingula loca, ubi opus effet adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impreffa manu publici Notarii fubfcripta, figilloque alicujus perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noftræ obtinerent, ficuti eas exhiberi, vel oftendi contigeret.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, fanctionis, adfcriptionis, relaxationis, ftatuti, conceffionis infringere, aut ei temerario aufu contraire. Si quis autem hoc attentare præfumpferit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoftolorum ejus fe noverit incurfurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millefimo feptingentefimo vigefimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noftri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclefiæ Epifcopus.

† *Ego Francifcus Epifcopus Prænestinus Card. Barberinus.*

† *Ego Laurentius Epifcopus Tufculan. Cardinalis Corfinus.*

† *Ego Jofeph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.*

† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveftri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Tranftyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*

† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†

†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aurea Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefoschi.*
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquiria Diaconus Cardinalis Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
†
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Olivetius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Auyran.

L. Martinettus.

III. Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capistrano Ord. Minorum de Observ. ab Alexandro VIII. jampridem peracta.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1690. Oct. 16. Pant. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & Vitæ B. Joannis.

§. 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiæ fastigio constitutus felicis recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. pro sua pastorali vigilantia illud unum præ omnibus sibi incumbere admadvertit, ut pro Domo Israel Speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se præstiturum putavit, si ex ritu, & disciplina S. R. E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimonia cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Christifidelium cordibus accenderet, quo vitam, a Viris justis pie actam, in universa Ecclesia luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Christianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantia nuncupantur, multis magnisque virtutibus, & signis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem sibi referendum existimavit.

Ejus ortus 1385.

§. 2. Capistrani Marsorum Oppido in agro Aquilano, inque Episcopatu Sulmonensi ortus est Joannes anno Christi Domini 1385. In gymnasio Perusino Christianis, & liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui a Regulari observantia nuncupantur, abs ferventissimis votis expetitum, quamvis repulsus durisque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini 1414. In divinis literis magistro usus est beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo nomine Jesu calumniis traductum coram piæ memoriæ Antecessore Nostro Martino Papa V. in Basilica Beati Petri principis Apostolorum strenue defendit: eumdemque ipse, & Sodalis Jacobus a Marchia per inclytæ recordationis prædecessorem Nostrum Nicolaum V. in Sanctorum Confessorum Canonem posteà referendum curavit, uterque deinceps in eumdem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, asperrimæ pœnitentiæ, & Sanctitatis fama in dies crescente, ad multas, variasque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Christianos mores, disciplinamque verbo, & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus ablegatur. Idem quem diximus, Martinus V. ad compescendam verbo, & scriptis Fraticellorum sectam illum una cum Jacobo a Marchia Inquisitorem instituit; de quibus

Religionem ingreditur.

In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur.

Fraticellorum sectam delevit.

Joannem

Joannem feliciter triumphantem, contra omnes hæreticos generalem Inquiſitorem creat. Reatinos, & finitimos populos inter ſe odiis, armiſque certantes eloquii ſuavitate componit. In terris S. R. E. citra pharum, Joanna II. Regina flagitante, Judaici ſenoris pravam licentiam evellit. Deceſſorum Noſtrorum, Martini dormitionem, piæque memoriæ Eugenii IV. Succeſſionem prædicit, a quo pro magnis Eccleſiæ negotiis ad Inſubres, Siculos, & alios mittitur. Recuſato Aquilano Epiſcopatu, munus prædicandi Evangelium obire non ceſſat, inque pleoario Florentinorum Patrum Conventu, velut ſol quidam fulger. Romæ Judæorum Synagogæ Magiſtrum cum quadraginta Sectatoribus ad veritatis profeſſionem reducit. Ut hæreticos in ſinum Eccleſiæ, & Principum animos in concordiam redigat, Friderico III. Imperatore poſtulante, in Germaniæ partes a prædicto Nicolao V. mittitur.

In componendis diſſidiis, & futurorum ſcientia clarus.

Epiſcopali dignitate recuſata, munus prædicandi Evangelium obivit.

§. 3. In Germania, Bohemia, Sarmatica, & Pannonia ſexennali peregrinatione Huſſitis, Adamitis, Taboritis, Hebræiſque innumeris ad Chriſtianam veritatem, doctrinæ, ſanctitatis, & miraculorum luce converſis, Dei gloriam mirificè auget. Ægros quamplurimos ſanat, mortuos ſuſcitat, mutis loquelam reſtituit. Denique totam Chriſtianorum Rempublicam periclitantem ab immaniſſimo Turcarum Tyranno defenſurus, ſe pro Domo Iſrael murum opponit, dum piæ memoriæ Deceſſor Noſter Caliſtus Papa III. Joanne potiſſimum deprecante, Chriſtianorum militum, ſigno Crucis illuſtrium expeditionem in Turcas Europæ incubantes decernit ſtatimque Joanne Pannoniam, Tranſilvaniam, Moldaviam, Vallachiam, inſtar fulgoris pervolante, ſeptuaginta millia Chriſtianorum conſcribuntur, Cruciſque vexillum ipſo parma fidei protecto præferente, de centum, & viginti millibus hoſtium toto Orbe mirante, victoria reportatur: cujus Nuncio Romam allato VIII. Idus Auguſtas, idem Caliſtus ejus diei memoriæ ſolemnia Transfigurationis Chriſti Domini perpetuo conſecravit.

Ejuſdem monitu decreta a Caliſto III. expeditione in Turcas; eodemque Crucis vexillum præferente, victoria reportata eſt.

§. 4. Joannes his, atque aliis ſempiterna memoria digniſſimis præclare geſtis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto Villacum Pannoniæ inferioris Oppidum in agro Sirmienſi defertur, ubi a Ladislao Rege aliiſque viris principibus viſitatur, ſanctiſque Eccleſiæ Sacramentis maxima Religione ſuſceptis, & multis, quæ ſuperventura erant, prænunciatis, principes viros Ladislaum Regem, Matthiam Corvinum, alioſque ad tuendam Religionem Chriſtianam hortatur vir Apoſtolicus, & voluntate Martyr pie in Domino obiit anno ſalutis 1446. X. Kalendas Novembres; defuncto triduanæ exequiæ in Pannonia, Germania, atque Italia univerſa perſolvuntur. Poſt obitum æque, ac in vita multis magniſque miraculis claruit.

Ejus Obitus 1446. & poſt ipſum miracula.

§. 5. Pro eo in Sanctorum Canonem referendo ad Sedem Apoſtolicam undique ſcriptum eſt; ab Italiæ Civitatibus Bononia, Patavio, Tarviſio, Aſculo, Fridericus III. Auguſtus, & Caſimirus Poloniæ Rex a Pio II. felicis memoriæ Anteceſſore Noſtro id poſtulaverunt; qui quidem Pius, adhuc Æneas Silvius, perinſignium Joannis virtutum locuples teſtis, eodem Friderico III. rogante illum a Nicolao V. in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Joannes, & Sigiſmundus Comites Palatini ad Rhenum, Rupertus Dux Bavariæ, Albertus Marchio Brandenburgicus, Corradus Dux Sileſiæ, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis, Auguſtanus nuncupatus, in Univerſa Germania Apoſtolicæ Sedis Legatus; Epiſcopi Miſnenſis, Eyſtettenſis, aliique, Mathias Rex, & Eliſabeth Pannoniæ Regina, plurimæque illarum partium Civitates, ab Apoſtolica Sede idem popoſcerunt. Quare tot tantiſque Viri Dei præconiis una voce ad Sanctam Romanam Eccleſiam undique allatis, & confluentibus permotus felicis memoriæ Anteceſſor Noſter Leo Papa X. per Bernardum S. R. E. Diaconum Cardinalem Sanctæ Mariæ in Porticu, Bibienam nuncupatum, conceſſit anno ſalutis 1515. ut Joannis piæ dormitionis dies feſtus perpetuis futuris temporibus a Clero Seculari, & Regulari apud Capiſtranenſes quotannis celebretur.

A Leone X conceſſum fuit, ut ejus dies feſtus celebraretur.

§. 6. Poſtmodum alius Deceſſor Noſter felicis quoque memoriæ Gregorius Papa XV. Beatorum faſtis Joannem ſcripſit, in quo ejus die natali officium duplex, & Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in ejuſdem honorem, toti Ordini regularis obſervantiæ beati Franciſci, & Sæculari etiam Clero in dicti Ordinis Eccleſiis celebrari permiſit. Mox ſub piæ memoriæ alio Anteceſſore Noſtro Urbano Papa VIII. eximiis, & multis Viri Dei virtutibus, & miraculis ad Apoſtolicarum Conſtitutionum ritus, & Canones in examen vocatis, & quæ omnium approbatione, & præconio receptis, etiam ſub felicis memoriæ Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. & Clemente X. tandem a Sanctæ memoriæ Deceſſore itidem Noſtro Innocentio XI. de Beato Viro in Sanctorum Canonem referendo ſancitum eſt, repetitis precibus id etiam poſtulantibus illuſtris memoriæ Leopoldo electo Romanorum Imperatore, Carolo II. Hiſpaniarum Rege, & Coſmo III. in Etruria ſibi ſubjecta magno Duce.

A Gregorio XV. Beatorum faſtis adſcriptus eſt.

§. 7. Quum autem re infecta idem Innocentius jubente Domino, ex hac vita pie migraſſet, felicis memoriæ Alexander Papa VIII. eidem ſuffectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus Conſtitutionibus, Canonibus, & Decretis rite ſervatis, de Joanne Sanctorum Canoni adſcribendo provide cogitavit. Quare XVII. Kalendas Novembres anno ſalutis MDCXC. ſui Pontificatus ſecundo, in Sacroſanctam Beati Petri Principis Apoſtolorum Baſilicam ſumma celebritate totius Eccleſiæ Romanæ profectus eſt, ubi ſemel, iterum, & tertio in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum iteratis pro Joanne in Sanctorum Canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio poſt gratiam Paracliti Spiritus ſumma religione invocatam, idem Alexander VIII. auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, & Chriſtiani nominis amplificationem, beatum Joannem a Capiſtrano Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, a regulari obſervantia nuncupatorum, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate conſtiterat, una cum aliis beatis viris Laurentio Juſtiniano Confeſſore, & Pontifice, Joanne a Sancto Facundo, Joanne de Deo, & Paſchale Baylonio Confeſſoribus non Pontificibus, Sanctum Confeſſorem eſſe decrevit, & definivit in Sanctorum Confeſſorum Catalogum, & Canonem retulit, eumdemque impoſterum in tota Eccleſia, tanquam verè ſanctum, colendum, invocandum, honorandumque ſancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium Deo offeratur conſtrui, ac dicari, & quotannis X. Kalendas Novembres, quo die vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, pie recoli poſſe pronunciavit. Mox Deum Patrem æternum, regemque Gloriæ Chriſtum Dominum ejus ſempiternum filium, Sanctumque paraclitum Spiritum in trinis perſonis unum Deum, & Dominum Alexander magna religione veneratus, & peculiari oratione per Joannis Confeſſoris merita precatus, cum ejus, & cæterorum

Ab Alexandro VIII. nonnullis Europæ Principibus poſtulantibus, in Sanctorum faſtos relatus eſt una cum 4. aliis Beatis.

commemoratione ad Aram Maximam supra Confessionem Beati Petri solemnem Missam celebravit, universis Christifidelibus, qui aderant tantæ cæremoniæ plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 8. Ne vero de hujusmodi Alexandri Papæ VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus Successoribus Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ memoriæ Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris de more literæ decretales conscriptæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari; Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino, in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, sanctio, relatio, adscriptio, cæteraque hactenus recensita a jam dicta die XVII. Kalendas Novembres 1690. suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si ab eodem Alexandro VIII. literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio relatæ Canonizationis.

Clausulæ.

§. 9. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptioonem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Prætetea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ Nostræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitioois, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

† *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*

† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*

† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

† *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*

† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegas.*

† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefoschi.*

† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*

† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Card. Origus.*

† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*

† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*

† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*

† *Ego*

† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

IV.

Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bononia Clarissæ, jam antea a Clemente XI. Sanctarum Virginum albo adscriptæ.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji 22. P. 12.

Dat. 4. Junii 1724. An. I.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Catharinæ.

§. 1. Jampridem piæ mem. Antecessor noster Clemens Papa XI. rem Apostolatu suo maxime dignam reputans, Dei famulis olim Christianarum virtutum perfectione excellentibus summos honores in Catholica Ecclesia decernere, post intellectam Sacræ Deo Virginis Beatæ Catharinæ a Bononia Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, præclaram, & laudabilem vitam insignium quoque miraculorum serie illustratam, quæ in Sanctis suis mirabilis Deus, per ejusdem suæ Virginis merita operari voluerat, justum, & summe decens existimavit, Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, in Militanti Ecclesia, secundum receptos Ecclesiæ Romanæ ritus auctoritate sibi divinitus tradita, honorandam sancire, ejusque virtutes tanquam eximias, & præcellentes, omnibus Christianis imitandas proponere, ut ad summi Dei cultum ipsius exemplo se componentes, in necessitatibus patronam, & deprecatricem apud Dominum habere mererentur.

Ejus ortus 1413.

§. 2. Anno Christi Domini 1413. 6. Idus Septembris, Bononiæ primaria Beati Petri, atque Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cognomen adhæsit, ex Patre Ferrariensi, & Matre Bononiensi, non sine prodigiis, futuram ejus Sanctitatem præmonstrantibus, Catharina orta est. Ex Margaritæ Atestinæ aula, ubi triennium vixerat, ætatis suæ anno 14. Ferrariæ in Monasterium Corporis Christi sub Regula Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, Cælesti Sponso ancillatura, confugit, ubi omnium rerum humanarum, ut uni Deo vacaret, cogitatione deposita, ex humani generis hoste, orationis, & divinæ gratiæ clypeo munita, Victrix semper evasit, immo ipsa, alias latine docta artem de eo triumphandi Italiæ exposuit, libro *de septem spiritualibus armis* inscripto, quod humilitatis Institutum ab se igni traditum, mox novo Dei monitu iterum literis consignavit. Tam coram vitæ innocentia se superis reddidit, ut Deus, qui arcana Cælestia, ei non semel patere voluit, eam pariter, sibi uni propria scientia futurorum, instruxerit, qua præ ceteris patriæ suæ de hoste victorias, & Orientalis Imperii, ob Græcorum impietatem, & Schisma funestam cladem prænunciavit.

Clarissarum Monasteriũ ingreditur.

Librum quemdam conscripsit.

Futurorum scientia clara extitit.

Bononiæ novum Monasterium excitat, cui & præfuit.

§. 3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffusa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum ejus sibi concedi flagitantibus, novum suæ Regulæ Monasterium excitatura, Bononiam Natale solum, ire jubetur. Ad Ferrariensium turbas, discessum ejusmodi ægre ferentium, vitandas, iter cum Oratoribus, sacrisque Beati Francisci alumnis, noctu dispositum est. Catharina autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis, instar cadaveris, extra Monasterium, educta, mox ita convaluit, ut currum quo ad flumen Rhenum perducta est, sola, & nullius opis indiga adscenderit. Bessarionem Basilicæ Duodecim Apostolorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem, Bononiæ pro Apostolica Sede Legatum, & Philippum Civitatis Episcopum, pariterque S. R. E. Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Calandrinum nuncupatum, nedum patrium Senatum, magnamque Civium frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites traditæ Sacræ Virgines obvios habuerunt. Earum Collegii postmodum absoluti, Dei jussu præfecturam suscepit, socialsque vere Sanctarum Virginum Chorum suæ pietatis exemplo constituit.

Multa adversæ valetudinis incommoda diu æquo animo pertulit.

§. 4. Jam per annos duodeviginti variis, & multis ægritudinibus, vicæque incommodis Bononiensem Virginem, nihil omittentem, quod munus suum spectare videretur, Dominus exercuerat quum eam, quibusvis cruciatibus alacriter pro Deo tolerandis paratam, lethalis morbus invasit. Tunc pro charitatis æstu, quo summe flagrabat, nihil prius habuit, quam, ut Sororibus suis quasi ultimum vale dictura, æternæ salutis monita patefaceret, maximaque religione susceptis Ecclesiæ Sacramentis, se, quod tamdiu anhelaverat, in divini Sponsi occursum ituram disposuit, sed toto Virginum cœtu Deum exorante, ne filias mœrore confectas tantæ Matris solatio viduaret, Catharina mentis excessum passa e lectulo incolumis surgit, consuetoque præfecturæ muneri, ut antea obeundo solicitam operam navat, anno, quo supervixit, diu, noctuque Christianis virtutibus toto pectore excolendis, unisque cælestibus, ad quæ non sine lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

Supremum diem vaticinata obiit 1463. virtutibus omnibus prædita.

§. 5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat, quum de more ablutis Sororum pedibus, semel, atque iterum vehementibus, & aptissimis verbis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis suæ tempus instare vaticinata. Hoc tamen a Sororibus non statim animadversum, Catharina hilari vultu, vicinam mortem non indicante, sed vitæ suæ cursum se consummasse dicenti, nuncius proximæ discessionis erupit. Mox acerbis doloribus correpta decubuit, quibus forti animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem sæpe conversis, piissimos hymnos ab se compositos recitavit. Sorori vices suas post dormitionem obituræ ceteras pias Virgines intimo animi sensu commendavit, deque Cælestibus, & Christianis rebus eas allocuta, post dulcem Sanctissimi Nominis Jesu iteratam invocationem, spiritum Deo reddidit 3. Idus Martias anno salutis 1463. ætatis suæ quinquagesimo.

Signa ejus Sanctitatis post obitum cælitus edita.

§. 6. Defuncta longe pulchrior, quam viva, adolescentulam plane dormientem referre visa est. Post ejus animam in Cælum receptam, & corpusculi depositionem, multis illius patrocinio apud Deum se commendantibus, quum duo

de viginti dies effluxissent, incorruptum, & suavem spitans odorem, sepulcro eruitur, septemque dierum spatio omnium undique construentium oculis exponitur, quod sedens instar viventis hactenus magno cum honore ibidem colitur.

A Clem. VIII. cultus publicus eidem Sanctæ Virgini una cum Indulgentiis concessus fuit; & a Clem. VIII. in Martyrologii tabulas relata.

§. 7. Felicis recordationis Antecessor noster Clemens PP. VII. annos septem, & sexaginta a Catharinæ decessu, sacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus Monasterii Sororibus facultatem indulsit, quotannis Catharinæ anniversarii obitus die recurrente sactas preces in ejus honorem ritu Ecclesiastico recitandi; tum diebus singulis inter horas canonicas ejusdem nomen commemorandi; Indulgentiam quoque iis concessit, qui pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramentis pie susceptis, sacram ædem, ubi Virgo Dei requiescit, annuo festo ejus inviserent. Postmodum ad sacras quoque Ferrarienses Virgines earumdem precum recitandarum facultas extensa est; tum Missa propria ad ejus honorem in Ecclesiis Sanctimonialium utriusque Civitatis, Sacerdotibus, qui eis essent a sacris Confessionibus, Apostolica largitate permissa. Crescente Dei Ancillæ virtutum, & meritorum fama, inclytæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa VIII. nomen ejus in sacras tabulas Martyrologii Romani referendum curavit: Postea sedente alio Decessore nostro fel. me. Innocentio Papa X. ad alterius Decessoris Urbani Papæ VIII. Decretorum normam, de Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda actum, deque omnium ejus virtutum perfectione in gradu summo plene constare, decretum est. Hoc felicis quoque memoriæ Innocentius Papa XI. Antecessor noster confirmavit, novaque miracula, quibus post permissam ab Apostolica Sede Ancillæ suæ venerationem, Deus sanctitatem ejus patefecerat, auctoritate sua pariter comprobavit.

A Clem. XI. prædicta Beata Catharina Sanctorum Virginum albo adscripta est una cum tribus aliis Beatis.

§. 8. Hinc tandem factum, ut idem piæ me. Clemens Papa XI. universis, quæ ex S. R. E. disciplina, & ritu, Decessorumque nostrorum Pontificum Romanorum Constitutionibus Apostolicis, sacrisque Canonibus in Catharinæ eximiis virtutibus, & miraculis examinandis, & comprobandis servanda erant, sancte servaris, magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis 1712. sui Pontificatus XII. futuram indixerit, qua Catharinam Sanctarum Virginum Canoni adscriberet, quod Reges, Principes, Virique insignes Ecclesiastici, & Seculares plurimis, & urgentissimis precibus ab Apostolica Sede antea flagitaverant. Clemens ergo indicta die in Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicam magno apparatu descendit, ubi in plenario S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu repetitis pro Beata Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda humillimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, totius ejusdem Conventus consilio, unanimique consensu, beatæ memoriæ Catharinam a Bononia de cujus Sanctitate, virtutumque, ac prodigiorum magnitudine plene constiterat, una cum Confessore, & Pontifice Pio Papa V., cæterisque Confessoribus non Pontificibus, Andrea Avellino, & Felice a Cantalicio, Sanctam pronunciavit, inque Sanctarum Virginum non Martyrum Canonem referendam esse decrevit, eamdemque a cunctis Christifidelibus, tanquam vere Sanctam, colendam, honorandam, invocandamque definivit, in ejus honorem sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, construi, ac dicari posse, & quotannis VII. Idus Martias, qua ad Cælestem Patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sanctæ Virginis pie coli sancivit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctam Virginem cum cæteris confessoribus in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, in ejusdem Virginis, Sanctorumque Confessorum laudem, solemni oratione cantata in ara maxime supra confessionem Beati Petri Apostolorum Principis cum eorumdem Sanctorum commemoratione Missæ Sacrificium celebravit, singulisque Catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 9. Ne vero de hujusmodi definitione, & sanctione Apostolica, cæterisque præmissis, propterea quod super illis ab eodem Clemente, aut ab ejus Successore fel. mem. Innocentio PP. XIII. Decessoribus nostris, literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari: Nos, qui utrique, disponente Domino, licet immeriti, in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, concessio, cæteraque hactenus recensita a jam dicta die XI. Kalendas Junias Anni 1712. suum consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ.

Clausulæ.

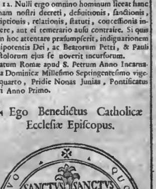
§. 10. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 11. Præterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

†

†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Ceciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.*
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Olivierus.*
† *Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
†
†
†
†

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

Promulgatur Canonizatio B. Feliciæ a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adscripti. — V.

Constitutio præcedens est huic similis. Uti & alia ed. 1726. Dec. 10. P. 3. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji 22. P. 13.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 4. Juni 1724. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & Vitæ B. Felicis.

§. 1. Recolendæ memoriæ Antecessor Noster Clemens PP. XI. ut frigescentem Christianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, Servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant in summo Romanæ Ecclesiæ candelabro lucentia pro sua pastorali solicitudine exponere statuit, Beatique Felicis a Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, gestis omni præconio memorandis, & signis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis de illo Sanctorum fastis adscribendo provide cogitavit.

Ejus ortus 1513.

§. 2. Felix, ineunte Sæculo 16. circa annum Christi 1513. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipsa adolescentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad summi Dei cultum excitantia, manifestavit. Literarum plane rudis, agrisque colendis deditus, ex sibi prælectis veterum Patrum gestis austeriorem vitæ, qua illi

Cum Religioni nomen dedisset, morum pœnitentia clarus extitit.

excelluerant; amore captus, Institutum eorumdem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, voto suo complendo aptissimum censuit, cui plurimo gaudio in Laicorum ordine nomen daturus, Romam ex Patria sua sua Cantalicio profectus est. Hic Religionem ingressus anno millesimo quingentesimo quadrasimo tertio toti Urbi per quadraginta, & eo amplius annos summe Christiana morum innocentia, & simplicitate, asperrimæque pœnitentiæ, & vitæ genere se admirandum exhibuit. Rigidum sui Ordinis Institutum per omnia observasse nequaquam contentus, plurima alia ultro sibi servanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu noctuque proposuit. Conscientiæ viti Dei moderatores Dominici corporis sumptionem ter illi singulis hebdomadis peragere solito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob ejus ardentissimum charitatis fervorem, quotidianam divinæ mensæ perceptionem concedere, sanctum existimarunt: ad quam sine uberrimo lacrymarum imbre nunquam accessit. Lasso corpori nullam requiem indulsit, illud jejuniis præter suam regulam, supraque communem usum sibi præscriptis, durisque flagellis castigans. Nudis pedibus per Urbem eleemosynas pro Fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere, ferreis quoque annulis ad lumbos præcinctus celebriores Urbis Basilicas obire consuevit; palam etiam visus cum Beato Confessore Philippo Nerio sui contemtu, & humilitate certare. Vitæ suæ termino semel atque iterum prænunciato, visaque inter cœlitum choros Deipara Virgine, plenus dierum, & meritorum in Cœnobio ad radices Quirinalis sancte, suaviterque spiritum Deo reddidit decimo quinto Kalendas Junias Anni millesimi quingentesimi octogesimi secundi, tota Urbe ad Servi Dei cadaver in sacra æde expositum confluente, per ejus preces divinam opem imploratura, vel ob jam acceptam per ejus merita, Deo grates actura. Ipsi quoque sanctæ memoriæ Antecessores nostri Romani Pontifices Sixtus V., & Gregorius XV., ut beati viri precibus se apud Deum commendarent, ad ejus sepulcrum invisendum palam accedere visi sunt.

Ardentissimus in Eucharistiam fervor.

§. 3. Tantæ Sanctitatis fama Dei nutu in dies magis prodeunte, piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus Papa VIII., qui novam disciplinam ob Dei servos in Beatorum, & Sanctorum canonem referendos veteri addiderat, Beatum Felicem novæ subesse noluit, ejusque virtutes ad receptam Sanctionem Apostolicarum normam cum miraculis ob ejus invocationem patefactis, rite probavit: servique Dei nomen in sacras tabulas Martyrologii Romani pontificio diplomate relatum est, Missa pariter, & Officio in Felicis honorem celebrari permissis. Postmodum per alios felicis memoriæ Romanos Pontifices Antecessores nostros, Innocentium X., & Clementem XI. novis miraculis, quæ post felicem beatorum numero adscriptum contigerant comprobatis, idem Papa Clemens Beatum Virum in Sanctorum Canonem statuta die referendum Apostolica auctoritate pronunciavit. Quare universis, quæ ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Constitutionibus, Ritibus, Canonibus, & Decretis, in Beati Felicis virtutum, & miraculorum examine, & approbatione agenda erant, sancte peractis, idem Clemens magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram undecimo Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis Millesimi septingentesimi duodecimi, sui Pontificatus duodecimi, tanto actui & cæremoniæ perficiendæ futuram esse voluit: quem actum, omnium maxime solemnem, Regum, & Principum obsecrationes ab Apostolica Sede obsequentissime tanto antea poposcerant.

Ejus nomen ab Urb. VIII. in tabulas Martyrologii relatum est.

A Clem. XI. Sanctorum numerus ejus nomine, & aliorum trium Beatorum auctus est.

§. 4. Itaque Clemens præstituta die in Sanctam Beatorum Petri, & Pauli Basilicam, magno apparatu, & celebritate processit: ubi in plenario Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu, repetitis pro Beato Felice in Sanctorum Canonem referendo humillimis ad Deum precibus, & Paracliti Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, fideique, & religionis Catholicæ amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, toto eodem conventu uno ore adprobante, & consentiente, beatæ memoriæ Felicem a Cantalicio, de cujus sanctitate, virtutumque Christianarum, & signorum magnitudine cumulate constiterat, una cum Confessore, & Pontifice, Pio Papa V. Confessore non Pontifice Andrea Avellino, Virgineque non Martyre Catharina a Bononia, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum esse definivit, eumdemque Felicem Sanctorum Confessorum Canoni adscriptum deinceps ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum ubique colendum, honorandum, invocandumque decrevit; in ejus honorem sacras ædes, & altaria, ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, construi, & dicari; & quotannis decimo quinto Kalendas Junias, quo die obdormivit in Domino, solemnem ejus memoriam, ut Sancti Confessoris pie recoli posse sancivit.

§. 5. Denique gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Confessorem Felicem cum cæteris jam memoratis in conspectu omnium gentium honorificari, & militantem Ecclesiam tam insigni gloria decorari voluisset, in ejusdem Confessoris, & ceterorum laudem solemni oratione cantata in Ara maxima supra Confessionem Beati Petri Apostolorum Principis, una cum eorumdem Sanctorum commemoratione, Missæ Sacrificium celebrarit, singulisque catholicis, qui tantæ cæremoniæ interessent, plenariam peccatorum indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 6. Ne vero de hujusmodi solemni definitione, & Sanctione Apostolica, ceterisque præmissis, propterea quod de illis per eumdem Clementem, aut ejus Successorem felicis memoriæ Innocentium XIII. Decessores nostros literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit imposterum quomodolibet hesitari; nos, qui utrique, disponente Domino licet immeriti, in cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, definitio, adscriptio, relatio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a jam dicto die undecimo Kalendas Junias anni millesimi septingentesimi duodecimi suum consequantur effectum, ac si de illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ, & promulgatæ fuissent, ut superius enarratur,

Promulgatio Canonizationis B. Felicis.

Clausulæ.

§. 7. Volumus etiam, ut præsentes literæ nostræ ad probandum decretum, sanctionem, definitionem, adscriptionem, relationem, concessionem, ceteraque præmissa undequaque sufficiant, neque alterius cujoscumque probationis & solemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 8. Ceterum quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, & concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indi-

gnationem

gnationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., pridie nonas Junias, Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ega Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Carsinus.*
†
† *Ega Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ega Philippous Antonius Tit. S. Ceciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ega Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†

†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ega Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ega Vincentius Tit. S Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ega Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ega Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ega Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego [illegible]rtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
† *Ega Carolus Sancta Maria in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Igo Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
†
†
†
†

P. Card Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Secr. Brevium.

VI.

Conceduntur Privilegia Conclavistis postremi Conclavis.

Eadem Privilegia concessa fuerunt ab Innocent. XIII. Const. ed. 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Const. ed. 1730. Jul. 16., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

URBIS.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

Causæ Infulæ.

MOtu proprio &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Vene-

tabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, ut familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare.

Donati scut. 10. mil. auri pro Concl.

§. 1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad eos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius, ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque miatim concernen., sed familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & in eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

Nobiles creat.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Vosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu, possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Absolutio a censuris.

§. 3. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclavistarum tam ex multiplicitata titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis causa provenien., sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, ac omnes, &

singulas

fingulas penfiones eis, & eorum fingulis fuper quorumvis beneficiorum Ecclefiafticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. refpective refervataa fimiliter de novo refervamus.

Remiffio fructuum male perceptorum.

§. 4. Ipfisque Conclaviftia, eorumque fingulis quofcumque fructus, redditus, & proventus Ecclefiafticos occafione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclefiafticorum quorumcumque, & quarumcumque penfionum annuarum ipfis, & eorum cuilibet collatorum, & refervatarum, tam ex arredictis, quam ex aliis defectibus, & occafionibus etiam ratione omiffionis recitationis horarum Canonicarum indebire perceptos cujufcumque quantitatis fuerint gratiofe remittimus, & condonamus, ac cum eis fuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod cenfuris hujufmodi ligati Miffas, & alia Divina officia, dummodo tamen non in contemtum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis fe immifcuerint; quodque illa, & aliia præmiffis non obftantibua ad omnes etiam Sacroa, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obftet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in fufceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris minifterio miniftrare etiam libere, ac licita valeant, difpenfamus.

Legitimatio Illegitimorum.

§. 5. Ac eofdem Conclaviftas, fi qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamfi ex nobiliffimis parenribus, & vilibus feminis forfan procreati fint, etiamfi alias legitimati exiftant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujufmodi maculam, five notam abftergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reftituimus, & cum eorum fingulis, ut in quibufcumque bonis paternis, & maternis, aliorum Confanguineorum, feu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, fine tamen præjudicio venientium ab inteftato, vel ex fideicommiffo, feu alias de jure valida difpofitione, & præterquam in bonis Ecclefiafticis, & ab Ecclefia provenientibus, fuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo confequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis fuccedere eos ad omnia jura, legitimas fucceffiones ex teftamento, vel ab inteftato hæreditates, legata, libertates reftituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia fæcularia publica, vel privata etiam affumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac fi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obftan. fi aliud canonicum eis non obfiftat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum infigniti fint, infigniri, ac ad omnes etiam facros, & presbyteratus ordines, fi nondum ad illos promoti fint, promoveri, ac poftmodum charactere, & ordinibus hujufmodi, illorumque privilegiia uti, ac in eifdem ordinibus etiam in Altaris minifterio miniftrare, ae quæcumque, & qualiacumque cum cura, & fine eura beneficia Ecclefiaftica, etiamfi perfonatua, adminiftrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cahedralibus, & Metropolitania, vel Collegiatis Ecclefiis, feu fi Parochiales Ecclefiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores poft Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclefiis hujufmodi fuerint, fi fibi aliaa canonice conferantur, aut ipfi eligantur, præfententur, vel alias affumantur ad illa, & inftituantur in eifdem recipere, & dummodo plura fimul non fint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, fimiliter difpenfamus.

Expeditio literarum Apoftolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provifiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apoftolicæ provifionum quorumcumque beneficiorum Ecclefiafticorum hujufmodi, prout noftris Familiaribus continuis commenfalibua, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ae etiam literæ ipfæ in forma Brevis, tam de capienda poffeffione nomine dictæ Cameræ Apoftolicæ, quam alias uti illia fuper provifionibus quorumcumque beneficiorum Ecclefiafticorum dari poterunt, fimiliter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ae dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Conceffio antianitatis Equitibus Hierofolymitanis feu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclaviftis prædictia, qui S. Joannis Hierofolymitani, feu cujufvis alterius militiæ regularis etiam expreffe profeffi funt, ut etiamfi ab eorum conventu abfentes exiftant, dum tamen quinquennalem, feu aliam debitam refidentiam in conventu fecerint, & confueta fervitia præftiterint quorumcumque beneficiorum Ecclefiafticorum, & quarumvis penfionum, & commendarum eorum militiæ, feu Religionis eapaces exiftant perinde, ac fi in eadem militia, feu Religione antianitatem de juftitia confecuti fuiffent fimiliter indulgemus. Eifdamque Conclaviftis, & eorum fingulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, feu duarum infignium Urbis Collegiatarum Ecclefiarum, aut perfonæ aliæ quæcumque Ecclefiafticæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum fingulos eligen. feu eligendæ quafcumque penfiones annuas eis, & eorum fingulis fuper quibufcumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis univerfis, certis, & incertis quarumcumque menfarum Epifcopalium, Archiepifcopalium, & Abbatialium, ac etiam diftributionibua quotidianis etiam ratione fervitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclefiafticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclefiæ Cardinales obtentorum, & in pofterum obtinendorum cum cura, & fine cura fæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, feu fructus, redditus, & proventus hujufmodi beneficiorum refervatoa, feu refervandos, etiamfi femel, vel pluries tranflatæ, feu tranflati fuerint ufque ad fummam centum ducatorum auri de Camera fimilium in toto, vel in parte, ae in una, feu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo caffare, & extinguere, & poftquam caffæ, & extinctæ fuerint alias fimiles penfiones annuas, feu fructua, redditus, & proventus hujufmodi ufque ad fummam prædictam uni, vel pluribus aliis perfonis Ecclefiafticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum infignitis cum claufula tamen ex tunc prout poftquam dicto eharactere rite infigniti fuerint per eofdem Conclaviftas, & eorum fingulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiaeumque beneficia Ecclefiaftica obtinentibus, & expectantibua alias tamen penfionum capacibus, fimiliter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eifdem modo & forma, quibus eifdem Conelaviftis refervatæ, feu refervati erant etiam abfque beneficia ipfa obtinentium confenfu integre perfolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, refervare, conftituere, concedere, & affignare valeant; præfatique tranflatarii in quafi poffeffione dictas penfiones exigen. in qua ipfi Conclaviftæ tempore tranflationis per eos præfentium vigore facien. exiftebant, in omnibus, & per omnia fubrogati effe cenfeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamfi

fimilem

similem graoam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, val concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultaobus præsenıibus, & præteritis privilegiis, bac in re concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditnum, & proventuum hujusmodi, ut præsertur facien. ex nune prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficis super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujnsmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præsertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, oou tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandorum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & bonestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præsertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obouendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ae alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existenria spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum bæredes quicumqoe succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandaotes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum bujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne io bujusmodi bonis manus apponant, oeque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione, in Camera.

§. 10. Nec eosdem Conclavistas, eorumqoe aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas bujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitatiooibus, modificationibus, decretis, & Constiturionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel io posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restiturum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et insuper eum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan., seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibos favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse io Conclavi prædicto oon intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitaobus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri bujusmodi per oos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præsertur distribntorum, seu distribuendorum) tamqnam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter intersuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§. 12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisqoe Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim eum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis Summis Pontificibus Prædecessoribus Nostris bue usque concessa, motu,

scientia,

scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictavien. Concilii, ac Nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universitatibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Cannnibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta babeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regula de non tolleo. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, ac privilegiorom, populi Romani, & Cluniaceo. Cistercien. S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan. & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc. patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ; necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotari, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Transumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac mano alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. FIAT V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie Nonas Junii Anoo Primo,

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hac quæ sequuntur.

REverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis Episcopus Porphyriensis Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Protonotarius Apostolicus de numero Participantium Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, ac Sac. Collegii Secretarius.

Joannes Baptista Gamberucci Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ pariter perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Bolsa Presbyter Novocomensis, Canonicus insignis Collegiatæ S. Mariæ ad Martyres.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. prædictæ insignis Collegiatæ Canonicus.

Placidus Eustachius Ghezzi Presbyter Romanus memoratæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Magistri Cæremoniarum.

Nicolaus Coscia Presbyter Beneventanus, J. U. D. Abbas infulatus, Archipresbyter Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ, ejusdemque Civitatis Nobilis. Nicolaus Xaverius Sancta Maria J. U. D. Presbyter Mansionarius prædictæ Metropolitanæ, & Nobilis ejusdem Civitatis, nostri, dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abbas Carolus Antonius de Ambrosiis Clericus Anagninus. Joseph Lamblotte Laicus Namurcen. Diœcesis, Franciscus Bassius Camerinen, Sebastiani Antonii Episcopi Ostiensis Tanara.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Deodatus Fallii Laicus Leodiensis. Francisci Episcopi Tusculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Foroliviensis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinensis Fabritii Episcopi Albanensis Paulutii.

Comes Joannes Troglioni Clericus Anconitanus. Urbanus Petrecca Presbyter Isernien. Diœcesis. Petrus Dalmarius Laicus Vicentinus Francisci Episcopi Sabinensis Pignatelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus præfatæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis. Francisci Episcopi Prænestin. Barberini. Ven. Fratrum nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Petrus

Petrus Ubaldus Dionysius Clericus Ariminen. Joseph Beltramius Bresbyter Florentinus. Marcus Mittarellius Laicus Civitatis Ducalis. Jacobi tituli S. Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Rainaldus a Turte Presbyter, & Abbas Albensis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis SS. Mauritii, & Lazzari. Jacobus Antonius Carpanua Presbyter Derthonensis Canonicus Collegiatæ Fini Comen. Diœcesis. Alexander Joannes Andreazzini Laicus Romanus. Joseph tit. S. Praxedis Sacripantes.

Abbas Jacobus Leoni Presbyter Segninæ Diœcesis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucensis, Laurentii tit. S. Petri ad Vincula Corsini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Capanella Laicus Balneoregiensis. Franciscus Maria Serra Laicus Romanus. Francisci tit. S. Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Castelli J. V. D. Clericus Interamnensis. Laurentius Foschi Clericus Diœcesis Albanensis. Joannes Maria de Speranzinis Clericus Æsinus. Thomæ S. Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinensis, Canonicus insignis Collegiatæ S. Mariæ in Via Lata. Nicolaus Carignani Clericus Lucensis. Horatii Philippi tit. S. Honuphrii Spadæ.

Maturinus Jacquin Laicus Parisiensis. Antonius Lori Laicus de Pratn Diœcesis Asculan. Philippi Antonii tit. S. Chrisogoni Gualterii.

Paris Ignatius Fusen. Presbyter Tridentinus. Carolus de Rubeia Clericus Romanus. Bartholomæus Isola Laicus Januensis. Josephi tit. S. Mariæ Angelorum Vallemani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœcesi S. Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Augustini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. V. D. Collegiatus Patavinus. Petrus Cleron Clericus Romanus. Petri tit. S. Marci Prioli.

Abbas Joannes Baptista Rondoni Presbyter Bononiensis. Abbas S. Joannis de Livernlano S. Theologiæ Doctor, & perinsignis Collegiatæ Basilicæ S. Petronii Bononiæ Canonicus. Jacobus Philippus Lazzari laicus Bononiensis. Ulyssis Josephi tit. S. Crucis in Hierusalem Gozzadini.

Michael Angelus Paoli Laicus Pisauren. Medicus. Franciscus Blancus Laicus Vitellianensis. Annibalis tit. S. Clementis Albani, Cardinalis S. Clementis nuncupati.

Joseph Castelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joseph Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptista Innocenti Laicus Sabinen. Diœcesis. Ludovici tit. S. Silvestri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Physicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononiensis. Joannes Andreas Sacchini Laicus de Bonifacio Jannen. Cæsar Laurentius Monte Maggi Presbyter Ariminen. Joannis Antonii tit. S. Calixti de Via.

Abbas Joseph Mombelli Presbyter Papiensis. Hieronymus Descalzi Laicus Romanus. Petrus Mangiagallo Laicus Mediolanen. Augustini tit. S. Mariæ de Populo Cusani.

Abbas Joannes Baptista Malpeli Clericus Faventinæ Diœcesis. Franciscus Antonius Perfelder Laicus Viennensis in Austria. Julii tit. S. Laurentii in Pane & Perna Piazza.

Abbas Ludovicus Anguisciola Clericus Placentinus. Ludovicus de Grandis Laicus Venetus. Antonii Felicis tit. S. Balbinæ Zondadarii.

Joannes Petrus Querenghi Clericus Anconitanus J. V. D. Thomas Puccettus Presbyter Romanus. Joannis Baptistæ tit. S. Mariæ in Aracæli Bussi.

Thomas Ceccotti Clericus Reatinus. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri tit. S. Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Joannes Vivant Presbyter Parisinus, Doctor Sorbonicus, Decanus Regalis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani Parisiis, ac Metropolitanæ Ecclesiæ Canonicus Honorarius. Basilius Laurentius le Barbier Clericus Parisiensis Prior Commendatarius S. Roberti d'Andri Diœc. Antissiodorensis. Francus Sordini Laicus Florentinus. Armandi tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio de Rohan.

Dominicus Nicolai Presbyter Terræ Arcidoxi Clusinæ Diœcesis. Philippus de Romanis Laicus Romanus. Joannis Baptistæ tit. S. Stephani in Monte Cælio Ptolomæi.

Ferdinandus Antonius Campeggi Presbyter Bononien. Cajetanus Bononi Laicus Novocomensis. Benedicti tit. SS. Nerei, & Achillei Odescalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonensis Doctor Sorbonicus. Fridericus Hieronymus de Roye de la Rochefoucault Diaconus Parisiensis, sacræ facultatis Parisiensis Licentiatus Theologus, Abbas B. Mariæ de Belloportu, & S. Romani de Blavia. Petrus Julien Laicus Diœcesis Agathensis. Henrici tit. SS. Quirici. & Julitæ de Bissi.

Felix Rosapepe Presbyter Avellinæ Diœcesis Canonicus Aversanus. Jacobus Philippus Verde Presbyter Albinganensis Diœcesis. Bernardinus de Benedictis Clericus Conjugatus Spoletanus. Innici tit. S. Thomæ in Parione Caraccioli.

Carolus Thomasius Clericus Conjugatus Patritius Anconitanus. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardini tit. S. Petri in Monte Aureo Scotti.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbyter Lucensis, Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Joseph Trifelli Laicus Romanus. Joannis tituli SS. Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius Braschi Clericus Cæsenatensis J. V. D. Ludovicus Mosconus de Marsciano Clericus Perusinæ Diœcesis. Nicolai tit. S. Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Franciscus Crivelli Presbyter, & Nobilis Civis Mediolanensis. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novariensis Giberti tit. S. Alexii Borromei.

Abbas Ubaldus Petruccius Clericus Romanus. Franciscus Xaverius Reffi Laicus Mediolanensis. Georgii tit. S. Agnetis Spinulæ, Cardinalis S. Agnetis nuncupati.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus. Laurentius Ratta Clericus Ferrariensis. Cornelii tit. S. Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Abbas Marcus Antonius Campana Presbyter Brixiensis J. V. D. Joannes Dianeli Clericus Conjugatus Cænetensis. Joannis Francisci tituli SS. Petri, & Marcellini, Barbadici.

Abbas Joseph de Saporitis, & Sarrano Presbyter Hispanus Gadicensis Sacræ Theologiæ, & J. V. D. ex Marchionibus de Castro Zolaschi. Joseph Rosati Laicus Interamnensis. Ludovici tituli S. Mariæ Transpontinæ Bellugæ.

Joannes Alvares a Costa Ulyssiponensis, Eques militaris Ordinis Jesu Christi, in utroque jure graduatus. Comes Antonius Sartonius Clericus Ariminen. Emanuel Rubelo Laicus Lusitanus Diœcesis Colimbrien. Josephi tit. S. Susannæ Pereyra.

Philippus Hortensis Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Antonius Fridi Laicus Bohemus. Joannis Baptistæ tit. S. Priscæ Salerni.

Joseph de Ochoa Hispanus Laicus Diœcesis Pampilonensis. Anielus Nipho Laicus Neapolitanus. Joannes Joseph Saforcada Hispanus Laicus Cæsaraugustanæ Diœcesis. Caroli tit. S. Pudentianæ Borgia.

Josephus Emigdius Grassi Asculanus Eques Hierosolymitanus. Franciscus Galante Presby-

ter

ter Toletanus. Joannes Fernandez Laicus Ovetensis Alvari tit. S. Bartholomæi ad Insulam Cienfuegos.

Abbas Aloysius Pagnì Clericus Senensis. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarozzi Laicus Romanus. D. Bernardi Mariæ tit. S. Bernardi de Comitibus Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Carolus Casanova Presbyter Vintimiliensis. Augustinus Lupacchioli Clericus Conjugatus Civitatis Castellanæ Diœcesis. Franciscus Titii Laicus Seguinæ Diœcesis. Benedicti S. Mariæ in Via Lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus J. U. D. Regii, & Militaris Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, ac S. Lazari Hierosolymitani Eques. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri S. Laurentii in Damaso Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Josephi Renati S. Georgii Imperialis.

Andræas Jannensi Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sanctæ Agathæ Gothorum de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus. Caroli S. Angeli in Foro Piscium Columnæ.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Carolus Gessi Laicus Urbinas. Curtii S. Eustachii Origi.

Carolus d'Orleans Rothelin Presbyter Parisinus Sacræ facultatis Parisiensis Doctor Theologus. Claudius Ludovicus de la Chastre Presbyter Parisinus, Sacræ facultatis Parisiensis Licentiatus Theologus, Abbas S. Michaelis de Ulteriori portu Diœcesis Rothomagensis. Dionysius le Blond Clericus Diœcesis Venetiarum Prior Commendatarius Montis Desiderii Ordinis Sancti Benedicti Diœcesis Ambianensis. Melchioris Cardinalis de Polignae.

Comes Bonaventura Antonelli Laicus Eugubinæ Diœcesis. Joannes Antonini Laicus Romanus. Fabii SS. Viti, & Modesti Oliverii.

Leo Dulcius Clericus Montis Falisci Sacræ Theologiæ, ac J. U. D. Abbas Joseph Ferdinandus Bilancinus Clericus Montis Falisci J. V. D. Caroli S. Mariæ in Aquiro de Marinis.

Comes Philippus Anguisciola Clericus Placentinus. Carolus Angelettus Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni.

Antonius Baldanus Clericus Romanus. Franciscus Baccius Laicus Balneoregiensis. Alexandri S. Mariæ in Cosmedin Albani. Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Confessarius. Fr. Antoninus Seraphinus Camarda Messanensis Ordinis Prædicatorum.

Subsacrista. Fr. Magister Fridericus Amadeus Urbevetanus Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Custos Fontium. Abbas Nicolaus Xaverius Albinus Beneventanus, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, Custos Fontium, & Aquarum Conclavis.

Sacrista. Abbas Joannes Franciscus de Valentinis Presbyter Verulanæ Diœcesis cum prædicto Reverendissimo Episcopo Porphyriensi, Sacrista.

Auditores in Secretaria. Abbas Joseph Levizzani Clericus Mutinensis cum præfato R. P. D. Rivera Sac. Collegii Secretario.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Medici. Joannes Thomasi Messanensis: Joannes Baptista Nucarini Fulginas, Medici Physici.

Chirurgi. Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Bosius Mantuanus Patritius de Henricis Arpinas, ejus ausiliatores.

Barbitonsores. Joseph de Ambrosiis Romanus. Philippus Ruberti Romanus Barbitonsores. Joannes Marcellus Golt Germanus Colonien. Diœcesis. Petrus Coltarelli Romanus, eorum auxiliatores.

Fabri. Joseph Tondi Faber lignarius. Franciscus Alfieri Faber Cæmentarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Scopatores.
Petrus Tomasi.
Joannes Antonius Stendardi.
Petrus de Franceschi.
Remigius Valena.
Andreas Juliani.
Joannes Tognacci.
Joseph Borsotti.
Constantinus Cichelli.
Basilius Grimaldi.
Franciscus Barberi.
Joseph Pichignò.
Antonius Massi.
Paulus de la Bitta.
Cajetanus Corallo.
Joannes Baptista Guldoni.
Philippus Mezzarota.
Joannes Petrus Giorgi.
Gregorius Crivelli.
Augustinus Bianchetti.
Carolus Galli.
Petrus Valeno.
Dionysius Sabbatini.
Paschalis Idetti.
Joseph Canillis.
Antonius Agniolucci.
Nicolaus Solari.
Joannes de Sanctis.
Paschalis Guardi.
Bernardinus Scaletta.
Remigius de Bernardis.
Joseph Albonetti.
Joannes Baptista Ricci.
Angelus Pozzi.
Franciscus Zavaglia.
Joseph Bartolini Scopatores Conclavis.

VII.

Conceduntur Privilegia Dapiferis postremi Conclavis.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn. XIII. Const. ed. 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Const. ed. 1730., Jul. 26., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maj 1724. An. 1

URBIS.

Causa Indulti. Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol. §. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero

participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis vel civitatis.

Nobiles, & cives.

§. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscunque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarum continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium; & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, & Militibus, Nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus; liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

A gabellis liberantur.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint; etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixe-

Ad dignitates admitti jubet.

rint,

rint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiam matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere:

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§. 8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus; ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus

mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogaonibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Solicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis rogat.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Transumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Fiat V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

FRATER VINCENTIUS MARIA URSINUS ORDINIS PRÆDICATORUM, nunc BENEDICTUS XIII. Romanus.
Comes .... Vitellus Beneventanus.

EPISCOPI V.

Sebastianus Antonius Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. Collegii Decanus Cardinalis Tanara Sac. Congregationis Immunitatis Præfectus Bononiensis. Franciscus Gothifredus Romanus.

Franciscus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Judice Archiepiscopus Montis Regalis Neapolitanus. Marchio Nicolaus della Penna Sacerdos Perusinus.

Fabritius Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Paulutius Sanctissimi Domini Nostri Papæ Vicarius, ac Sacrarum Congregationum Episcoporum, & Regularium, & Rituum Præfectus Foroliviensis. Abbas Cornelius Herculanus Clericus Foroliviensis.

Franciscus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus. Abbas Baptista Zola Clericus ....

Franciscus Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Barberinus S. Congregationis Aquarum Præfectus Romanus. Joseph Sebastianus Fontana ex Comitibus Scagnelli Clericus Parmensis.

PRESBYTERI XXXVII.

Jacobus tit. S. Mariæ in Via S. R. E. Cardinalis Boncompagni Archiepiscopus Bononiensis Julius Gabriellius Romanus.

Joseph tit. S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Sacripantes Sac. Congregationis Propagandæ fidei Præfectus Narniensis. Joannes Franciscus Sacripantes Romanus.

Laurentius tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis Corsinus Florentinus. Abbas Marcellus Passarus Juris utriusque Doctor Sacerdos Arianensis.

Franciscus tit. S. Cæciliæ S. R. E. Cardinalis Acquaviva Neapolitanus. Thomas de Vibina Sacerdos.

Thomas tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Cardinalis Rufus Episcopus Ferrariensis Neapolitanus. Fr. Bartholomæus Catenaccius Eques Hierosolymitanus Amerinus.

Horatius Philippus tit. S. Honufrii Cardinalis Spada Episcopus Auximanus Lucensis. Abbas Fulvius Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus.

Philippus Antonius tit. S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Gualterius Urbevetanus. Comes Hieronymus Dandinus Cæsenas.

Joseph tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Cardinalis Vallemanus Fabrianensis. Advocatus Franciscus Memmius Clericus Florentinus.

Carolus Augustinus Tit. S. Augustini S. R. E.

Cardinalis Fabronus S. Congregationis Indicis Præfectus Pistoriensis. Abbas Faustus Cosattus Clericus Senensis.

Petrus tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Priolus Episcopus Bergomensis Venetus. Fr. . . . Columna Eques Hierosolymitanus Romanus.

Ulysses Joseph tit. S. Crucis S.R.E. Cardinalis Gozzadinus Episcopus Imolensis Bononiensis. Alphonsus Servantius. . . .

Annibal tit. S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius Archipresbyter Basilicæ Vaticanæ, & S. Congregationis R. Fabricæ S. Petri Præfectus Urbinas. Eques Joannes Franciscus Sempronius Clericus Urbinas.

Ludovicus tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Picus Episcopus Senogalliæ, & S. Congregationis Indulgentiarum Præfectus de Mirandula. Abbas Thomas de Vulpe Clericus Imolensis.

Joannes Antonius tit. Sancti Calisti S.R.E. Cardinalis de Via Episcopus Ariminensis Bononiensis. Abbas . . . . Scortia.

Augustinus tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Cardinalis Cusanus Episcopus Papiensis Mediolanensis. Comes Ignatius Michael Crivellus Clericus Mediolanensis.

Julius tit. S. Laurentii in Pane, & Perna S. R. E. Cardinalis Piazza Episcopus Faventinus Foroliviensis, Co. Fabritius Florinus Clericus Foroliviensis.

Antonius Felix tit. S. Balbinæ S. R. E. Cardinalis Zondadarius Senensis. Advocatus Marius Soctinus Clericus Senensis.

Joannes Baptista tit. Sanctæ Mariæ in Araceli S. R. E. Cardinalis Bussius Episcopus Anconitanus Viterbiensis. Joannes Antonius Kreayter de . orvinis Sacerdos Sardus.

Petrus Marcellinus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Cardinalis Corradinus Setinus. Comes Virgilius Montecatinus Sacerdos Ferrariensis.

Armandus Gasto tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rohan Soubize Episcopus Argentinensis Gallus. Abbas Folignan Clericus.

Joannes Baptista e Societate Jesu tit. S. Stephani in Monte Cælio S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Pistoriensis. Advocatus Joannes Franciscus Ingenuus Clericus Neapolitanus.

Benedictus tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Cardinalis Odescalcus Archiepiscopus Mediolanensis. Comes Gabriel Ferretus Sacerdos Anconitanus.

Henricus tit. SS. Quirici, & Julittæ S. R. E. Cardinalis de Thyard de Bissy Episcopus Meldensis Gallus. Comes Franciscus Baschius Urbevetanus.

Inuicus tit. S. Thomæ in Parione S. R. E. Cardinalis Caracciolus Episcopus Aversanus Neapolitanus. Dominicus Martursus Sacerdos Neapolitanus.

Bernardinus tit. S. Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Scottus Signaturæ Justitiæ Præfectus Mediolanensis. Comes Joseph Atto de Aptis Romanus.

Joannes tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Cardinalis Patritius Romanus. Marchio Tiberius Astallius Clericus Romanus.

Nicolaus tit. S. Sixti S. R. E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis Mediolanensis . . . . . Ferronus.

Georgius tit. S. Agnetis extra mœnia S. R. E. Cardinalis Spinula Jannensis. Abbas Victorianus Monresa Clericus.

Cornelius tit. S. Hieronymi Illiricorum S. R. E. Cardinalis Bentivolus Ferrariensis. Eques Petrus Franciscus Panduiphinus Pisanus.

Joannes Franciscus tit. SS. Petri, & Marcellini S. R. E. Cardinalis Barbadicus Episcopus Brixiensis Venetus. Ludovicus Tabarella Eques S. Stephani Patavinus.

Ludovicus tit. S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada Episcopus Cartaginensis Hispanus. Andreas Rez Clericus.

Joseph tit. S. Susannæ S. R. E. Cardinalis Pereyra de la Cerda Episcopus Pharaonensis Lusitanus. Fr. Theresius Cassinolus Eques Hierosolymitanus Regiensis.

Joannes Baptista è Societate Jesu S. R. E. Cardinalis Salernus Cosentinus. Abbas Franciscus Misellus Sacerdos Rheginensis.

Carolus tit. S. Pudentianæ S. R. E. Cardinalis Borgia Patriarcha Indiarum Hispanus. Abbas Joseph Bentiu Clericus.

Alvarus e Societate Jesu tit. S. Bartholomæi in Insula S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Episcopus Casuniensis Hispanus. Joannes Augustinus Geminianus.

D. Bernardus Maria Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis tit. S. Bernardi S. R. E. Cardinalis de Comitibus major Pœnitentiarius Romanus. Abbas Dionysius della Penna Clericus Perusinus.

DIACONI XI.

Benedictus S. Mariæ in Via Lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphilius Signaturæ Gratiæ Præfectus Romanus. Abbas Felix Pollastri Clericus Camerinensis.

Petrus tit. S. Laurentii in Damaso S. R. E. Cardinalis Ottbobonus S. R. E. Vicecancellarius, Archipresbyter Basilicæ Liberianæ Venetus. Marchio Franciscus Andreas de Monte S. Mariæ Antonitanus.

Joseph Renatus tit. S. Gregorii S. R. E. Cardinalis Imperialis Congregationis boni Regiminis, & Disciplinæ Regularis Præfectus Jannensis. Abbas Thomas Cansaccus Clericus Amerinus.

Laurentius tit. S. Agathæ Gothorum S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Abbas Hieronymus Petronius Canonicus Basilicæ Vaticanæ Romanus.

Carolus tit. S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Franciscus Lagurola Viterbiensis.

Curtius tit. S. Eustachii S. R. E. Cardinalis Origus S. Congregationis Concilii Tridentini Præfectus Romanus. Abbas Martius Cincius Clericus Romanus.

Melchior tit. . . . . . S. R. E. Cardinalis de Polignac Gallus. Abbas . . . . . de S. Germano Clericus.

Fabritius tit. SS. Viti, & Modesti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius Pisaurensis. Abbas Joannes Franciscus de Abbatibus Oliverius Eques S. Joannis Hierosolymitani Clericus Pisaurensis.

Carolus tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Cardinalis de Marinis Jannensis. Abbas Franciscus Visettus Patritius Alvetius Diœcesis Comensis.

Julius tit. S. Adriani S. R. E. Cardinalis Alberonus Placentinus. Abbas Alexander Caroldus Clericus Placentinus.

Alexander tit. S. Mariæ in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Abbas Joseph Nagnt, & Saliaot Clericus Burthmonen.

VIII.

Indicitur Jubileum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Huic simile Jubileum indictum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1721., Maji 27., P. 1. & a Clem. XII. Const. ed. 1730., Sep. 9., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 10. Junii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorandi Divinum auxilium pro salutari universalis Ecclesiæ regimine.

CUM inscrutabilis divini consilii altitudo humilitatem Nostram ad Universæ Ecclesiæ regimen evocare, Nobisque Vicariam sui in Terris potestatem committere sit; Nos tametsi nihil magis desideraremus, quam, ut immen-

sam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem nostram longe imparem agnoscimus, defugere possemus, delatamque propterea dignitatem, quantum licuit, toto animo, ac sincero corde detrectaverimus, assidue Deum obsecrantes, ut calicem illum a Nobis transferret. Nihilominus ne supernæ voluntati, cui non est, qui resistat, nimium obluctari videremur, imposito Nobis jugo collum ex charitatis necessitate humiliter submisimus, firma spe, ac fiducia in Domino freti, ut qui Nobis Apostolici ministerii auctor fuit, mitteret auxilium de sancto, & de Sion tueretur Nos. Verum dum assumpti oneris Angelicis etiam humeris formidandi gravitatem serio perpendimus, miseramque temporum conditionem, ac luctuosum Christianæ Reipublicæ statum contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi Nostri, atque inter mœrores, & suspiria timemus, ne cum Regio Propheta exclamare cogamur: Veni in altitudinem Maris, & tempestas demersit me, dolemus siquidem, & graviter angimur Nos in ea tempora incidisse, quibus refrigescere charitatem multorum videmus, neque Sanctæ Dei Ecclesiæ faciem, qua multiplicatis in Regione dissidiis laceram, qua filiorum suorum excessibus deformatam sine intima animæ nostræ amaritudine intueri possumus: Non tamen deficimus animo, sed omnem spem Nostram in eum convertimus, qui sperantes in se confundi non patitur, & gratiæ suæ sustinet, ac confovet præsidio; Quod ut cum omnium Ecclesiarum, quarum Nobis credita est solicitudo, utilitate demereri, ac consequi valeamus, ad vestrum omnium, quibus curam Pastoralem impendere, preces ex pio, ac laudabili Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum more confugiendum duximus, merito confidentes Clementissimum Dominum Nostrum ad providum Ecclesiæ militantis gubernium necessario Nobis Cælestia dona largiturum, si vos Nobiscum unanimes scindatis corda vestra, & deposito peccatorum pondere revertamini ad eum, qui multus est ad ignoscendum, & orationes vestras, jejunii, atque eleemosynæ viribus roboratas ad Altare Patris misericordiarum jugiter offeratis. Accedamus ergo ad Deum in sanctitate animæ, castas, & impollutas manus ad illum elevantes. Adeamus cum fiducia ad Thronum gratiæ, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Præstabilem super hominum malitia, Dei bonitatem imploremus, ut qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confirmet quod operatus est in Nobis, nosque conforter in potentia virtutis suæ, ac repleat agnitione suæ voluntatis in omni sapientia, & intellectu, effundens super Nos spiritum consilii, quo inter tot rerum, ac temporum difficultates agnoscamus, quid agere debeamus, oculisque ac mente semper in Deum intentis, quæ recta sunt, salubriter perficiamus. Hæc autem ut majori spiritus ardore, uberiorique fructus incremento fiant, Cælestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, reserare, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio præsentis Jubilæi.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam Dominica tertia post Pentecosten ab Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam, ad Ecclesiam Beatæ Mariæ de Vallicella nuncupat. de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint.

De existentibus extra Urbem.

Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

De navigantibus, & iter agentibus.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant:

De Regularibus, & legitime impeditis.

Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prærogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini

legi solitis coorentis, & alias per quascumque nostras, aot Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commotare, injuncta ramen eis, & eorum cuiliber in supradictis omnibus casibus pœnitentia salurari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio iujungendis.

Depublicatione Jubilæi.

§. 4. Quapropter tenore præsenrium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, arqoe maodamua omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorom, ubicumque eaistentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut com præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa starim absque olla mora, retardatione, vel impedimeoto per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicenr, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visirandas designent.

De casibus reservatis.

§. 5. Nou intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilirandi, & in pristinum starum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque eoam easdem præsentes iis, qui Nobis, & Apostolicæ Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverior, ullo modo suffragari possa, aut debere.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordioationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc eapressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore eaistenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis eapressa meotio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, oecnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statotis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovaris. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia eapressio habenda, aur aliqoa alia exposita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servara habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Ur autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunr ad omnium notitiam facilius deveoiant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitotæ muniris, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Junii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Aono Primo.

IX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Fratrum Min. Discalc. strict. Observ. Castellæ Veteris.

De erectione Seminariorum pro Familia Hispanica vide Innoc. XI. Const. ed. 1686. Jun. 2. P. 10., & hujus Const. ed. 1727. 3. Apr. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 10. Junii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio d. Congregationi facta pro erectione Seminarii immediate subjiciendi Ministro Provinciali, & Definitorio juxta Constitutiones Inn. XI. de Seminariis Familiæ Hispanicæ.

NUper pro parte dilecti filii Joannis Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lectoris, ac Patris Provinciæ Fratrum Excalceatorum S. Didaci in Bethica, & Procuratoris Generalis in Romana Curia eorumdem fratrum Discalceatorum, & recollectorum Ordinis Sancti Francisci Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod com Provincia S. Pauli Fratrum Discalceatorum hujusmodi strictioris observaotiæ ejusdem S. Francisci Veteris Castellæ animabus Sanguine Arui redemptis proficere cupiens humiliter eidem Congregationi supplicasset, quatenus eidem Provinciæ unum ex illius Conventibus per fratres Diffinitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostulicis Missionibus unice essent dediti, facultatem erigendi concederet, cujus quidem Conventus Guardianus, aliique fratres, pariterque ipsum Seminarium strictissimis prædictæ Provinciæ Constitutionibus gubernarentur, ac Ministro, & Diffioitorio Provinciali immediate subditi essenr, cui etiam compereret electio Guardiani dicti Seminatii pro tempore oecnon receptio Novitiorum, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibua observabatur, non autem subjicerentur immediate Ministro Generali, sicut io literis fe. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur, prohibendo simul eapresse, quod dummodo erectum esset in dicta Provincia Sancti Pauli prædictum Seminarium, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnis titulo Missionum ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia transire posset, concedendo his oovis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque alia Missionariorum etiam Regularis observantiæ Seminatia gaudebanr, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Ministri Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis tameo immediata subjectione, electione Guardiani, ac receptione Novitiorum, quæ sicut præmittitur ad Ministrum, & Definirorium Provinciale spectare deberent; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Revereodissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud S. Sedem Protectoris, & Patri Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Fabrono benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis fundationem prædicti Seminarii Missionariorum sibi, &

Decretum Congregationis juxta relatam petitionem 22. 1723. editum.

Diffinitorio Provinciali in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ benevifo juxta formam prærogarivas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus fa. me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniat. Immediata tamen Jurisdictione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservata intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ, seu Seminarii de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & superioritatibus debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis. Non obstantibus &c. Romæ 20. Augusti 1723. - F. Cardinalis Paulutius. F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Procuratoris Discalc., & Recollect.

§. 1. Cum autem sicut dictus Joannes Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse privilegia, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

X.

Indicitur Universale Jubilæum Anni Sancti 1725.

Ultimum Jubilæum Anni Sancti 1700. indictum fuit ab Innocentio XII. Const. ed. 1699. Maji 17. P. 8. Extat aliud Jubilæum hujus pro initio sui Pontificatus Const. ed. 1724., Jun. 10. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Septembris 9. P. 5. pro sui Pontificatus initio.

Dat. 26. Junii 1724 Ann. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate imperandi cæleste auxilium, ut a SS. facimus.

Redemptor, & Dominus Noster Jesus Christus, Unigenitus Dei Filius, cujus inscrutabili providentia pariter, ac terrena omnia sapientissime disponuntur, immensam suam erga Nos bonitatem clarissimo testimonio patefecit, cum ad regimen Universalis Ecclesiæ pretioso sui Sanguine acquisitæ post diuturnam Apostolicæ Sedis vacationem, humilitatem nostram vocare, suamque in Terris Vicariam potestatem Nobis committere dignatus est. Et Nos quidem impositam Sacrosancti Apostolatus sarcinam, etsi viribus nostris longe imparem, quin etiam ipsis Angelicis humeris formidandam, suspiria inter, & lacrymas, nec tam immerentes, quam inviti suscepimus, ut Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur. Verum, dum luctuosum Christianæ Reipublicæ, gravium malorum procellis tot per annos agitatæ, & graviorum adhuc periculis expositæ, statum attente circumspicimus, susceptique oneris magnitudinem, & rerum, ac temporum conditionem serio Nobiscum reputamus: timor, & tremor venerunt super Nos, & vigilias anticipaverunt oculi nostri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis gravissimæ curarum moli infirmitas nostra succumbat. Non tamen concidimus animo; sed omnem pro salute crediti Nobis e Cælo Gregis laborem alacriter subire parati, in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se confundi non patitur, firmam collocamus fiduciam fore, ut qui Nobis extitit honoris auctor, ipse fiat administrationis adjutor, & virtutem largiatur, qui contulit Dignitatem. Id porro Nos a Divina Clementia supplici, devotaque humilitate assidue precari non desinimus, & ab universis etiam Christifidelibus, quibus Apostolica solicitudo a Nobis impendenda est, unanimi studio flagitari maxime cupimus; ut exoratus communibus precibus benignus, & misericors Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt fortitudinem, & robur multiplicat, brachio sancto suo confortet, ac roboret Nos, mentemque nostram lumine suæ claritatis illustret ad cognoscendum, faciendumque semper quod bonum est in oculis suis: tribuat Nobis spiritum sapientiæ, & intellectus, spiritum consilii, & fortitudinis, ut Pastorale officium salubriter exequi valeamus ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæ Sanctæ utilitatem, ac spiritualem omnium Fidelium ædificationem: præsentibus Christiani Populi necessitatibus propitius adsit: pericula propulset: hæreses, ac in Religione dissidia extirpet; Fidem Catholicam protegat, & propaget: Orthodoxis Principibus arctam, & indissolubilem animarum concordiam, Sanctæque Religionis propugnandæ, atque ab insidiis, & detrimentis liberandæ zelum præbeat: eorumque consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam, & amplificationem unire, sociare, tegere, & roborare dignetur.

& felicius regi possit universalis Ecclesia in minus prospero rerum statu.

Præstantia Anni Sancti.

§. 1. Id autem, ut a Vobis, Dilecti Filii, ferventiori pietatis studio, uberiorique fructu peragatur, Sacros Indulgentiarum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, proferre, ac liberali manu erogare decrevimus hoc maxime opportuno tempore, quo appropinquat Annus Christiano Populo in primis optabilis, atque jucundus Sanctissimi Jubilæi: Annus universæ Catholicæ Ecclesiæ peculiari modo sacer, ac venerabilis: Annus expiationis, & veniæ, remissionis, & gratiæ, quo cunctis fidelibus ad Almam hanc Urbem nostram confluentibus, & sacra Apostolorum Limina, præscriptasque Basilicas pie, ac devote visitantibus, ut Antiquorum habet fida traditio, amplissimæ peccatorum Indulgentiæ propositæ sunt. Licet enim nulla temporis momenta decurrant, quæ Divinis non sint plena muneribus, & nunquam ad misericordiam Dei per ipsius gratiam Nobis aditus præcludatur: eo tamen Anno a Divina largitate singularia speranda sunt beneficia, ac tanto ampliora, quanto majori fervore mentes Fidelium ad universa re-

ligiosæ

ligiosæ pietatis opera incendi convenit, ac inflammari. Audite igitur hæc omnes Gentes, quæ orthodoxam profitemini Religionem: auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terræ, & omnes Populi; Dum Nos Jesu Christi vices, quamvis immeriti, gerentes in terris, annunciamus Vobis, & evangelizamus Annum Domini placabilem, Annum redemptionis, & veniæ peccatorum, ac pro paterna, qua cunctos Christifideles in Domino complectimur, charitate, vos omnes ad jucundissimam Sacrosancti hujus Jubilæi solemnitatem concelebrandam vocamus, ac excitamus. Quod si olim quinquagesimus Annus ex Divina ordinatione a filiis Israel summo plausu, & incredibili gaudio excipiebatur; quanto magis decet Christianum Populum sacro Jubilæi anno recurrente gaudere, ac lætari. Non enim, ut quondam Judaica Natio, ad distractorum prædiorum recuperationem, sed ad æternæ possessionem hæreditatis invitamur: non a colendæ terræ laboribus eximimur, sed fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, & Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipimus; non a pecuniarum debito, vel ab humana servitute, sed a peccatorum vinculis, & pœnis absolvimur; non ab exilio terrenam Patriam repetere Nobis licet; sed ad cælestem illam Patriam, unde exulantes in hac lacrymarum valle misere pererramus, tutum nobis iter præmonstratur, & panditur.

Indictio præd. Anni cum forma lucrandi Indulgentias.

§. 2. Quod itaque vetus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetudo, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum exempla Nos admonent, illorum vestigiis inhærentes, eorumque pium, ac saluberrimum institutum retinentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi in hac Alma Urbe nostra Jubilæi celebrationem in Annum proximum millesimum septingentesimum vigesimum quintum a primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quanto maximo possumus cordis nostri gaudio, & exultatione, ad ipsius Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, ac totius Christiani Populi sanctificationem indicimus, & promulgamus. Quo sane Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis; si vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, & pro Sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, ac totius Christiani Populi salute, & tranquillitate, plenas ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam misericorditer in Domino concedimus, ac impertimur. Et quoniam contingere potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, ægritudine, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas visitare nequeant: Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere pœnitentes & confessos prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, acsi dictas Basilicas diebus a Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Invitatio ad Annum S., & hortatio ad pia opera.

§. 3. Impigra igitur, piaque devotione, Filii dilectissimi, & alacri animo suscipite annunciati Vobis Anni Sancti celebritatem, quem ideo religiosa ejusmodi appellatione Majores, ut nostris, insignivere, quia Divino cultui, Sanctorum operum exercitationi specialius dicatus est. Alatur esuriens, vestiatur nudus, adjuvetur oppressus, foveatur ægrotus. Odia transeant in dilectionem, inimicitiæ convertantur in pacem, tranquillitas extinguat iram, mansuetudo remittat injuriam, jejunium carnis desideria conterat, oratio spiritum a terrenis rebus avocatum in cælestium contemplatione defigat, & ad amorem, ac spem immortalium gaudiorum attollat. Hi porro Christianarum virtutum exemplis, & bonorum operum meritis instructi ad hanc Sanctam Civitatem, tot Sanctorum Martyrum memoria inclytam, ac Beatorum præsertim Apostolorum Ecclesiæ Principum, doctrina eruditam, & glorioso sanguine consecratam, religiosa animi alacritate concurrite. Festinate ad Locum, quem elegit Dominus: ascendite ad hanc Hierusalem novam, unde ab ipso Ecclesiæ nascentis exordio Lex Domini, & Lux Evangelicæ veritatis in universas Nationes effluxit: Urbem tot, tantisque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut Civitas Sacerdotalis, & Regia in superbiam sæculorum posita, Civitas Domini, Sion Sancti Israel, jure optimo prædicetur. His vere confitebimini Deo in Ecclesia magna, in populo gravi laudabitis eum. Quandoquidem hæc ipsa Catholica, & Apostolica Romana Ecclesia, per Sacram Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, Mater est cunctorum credentium, fida Divinitatis Interpres, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic intemeratum fidei depositum, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic Claves Regni Cœlorum, & summa ligandi, atque solvendi potestas, hic demum inexhaustus ille Thesaurus Ecclesiæ Sacrarum Indulgentiarum, cujus dispensator est Romanus Pontifex, custoditur.

Votum pro prospero itinere & reditu hæreticorum ad Catholicam Ecclesiam.

§. 4. In viam pacis, & prosperitatis dirigat gressus vestros Omnipotens Dominus, & tribuat Vobis iter prosperum, tempusque tranquillum, quatenus cum salute, & gaudio pervenire possitis ad Pastorem Vobis in Terris divinitus constitutum, ut qui unum corpus sumus in Christo, unanimes glorificemus Deum, ac in Sanctæ Ecclesiæ unitate, & Communione invicem collætemur. Utinam vero comites sese vobis adjungerent, & sacram hanc peregrinationem una vobiscum aggrederentur Filii olim nostri, nunc autem desertores, & transfugæ, quorum Progenitores, veterum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum tempore, ad Sanctam ejusmodi celebritatem ex omni Populo, & Natione frequentissimos convenisse antiqua monumenta testantur. Nihil enim Nobis optatius, neque jucundius accidere posset, quam ut ipsi ad fidem Patrum suorum, a qua infeliciter cum manifesto æternæ salutis discrimine desciverunt, reverterentur, adeoque Nobis paterni amoris in sinu eos excipere, & pari Pontificiæ charitatis sensu complecti liceret. Qua ratione, & miserum errantium statum jugibus lacrymis deflemus, & pro Pastorali nostra solicitudine assiduis, enixisque votis a Divina Clementia flagitare non desistimus, ut ipsis veritatis suæ lumen ostendere non dedignetur, quatenus hæretica pravitate deposita orthodoxam suscipiant Religionem, abruptoque divisionis laqueo, Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, extra quam non est salus, unitatem, & communionem sincero corde amplectantur.

Præceptum Locorum Ordinariis, ut annuncient annum S. & doceant modum Indulgentias consequendi.

§. 5. Vos autem, Venerabiles Fratres Nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in consortium nostræ solicitudinis advocati, Pastores, & Magistri populorum, nunc potissimum exaltate, quasi tuba, vocem vestram annunciate Dominico Gregi tempus acceptabile, dies æternæ salutis, Annum ad redimenda peccata, ad salvandas animas institutum, ut sancti-

ficetur,

ficetur, & Divina opitulante gratia disponatur ad ea cælestia munera rite suscipienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ destinavit. Docete omnes, si unquam alias, nunc maxime oportere, ut abjiciant opera tenebrarum, & induantur arma lucis; Vitia fugiant, Virtutes sectentur, & unusquisque recedat a via sua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. Docete insuper Sacros Indulgentiarum thesauros consequendi spem omnem inanem esse, nisi contrito, & humiliato corde unusquisque se præparet, & congruis Christianæ pietatis operibus Divinam misericordiam sibi propitiare contendat. Qui vero substantiam hujus Mundi habent, Vobis admonentibus, discant facere sibi amicos de mammona iniquitatis; Pauperum inopiæ subveniant, & Peregrinos præcipue Romam venientes subsidiis adjuvent, hospitio excipiant, omnibusque humanitatis, & Christianæ Charitatis officiis prosequantur. Omnes autem (quod vetus Ecclesiæ consuetudo, Apostolica voce laudata, Nos admonet) orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut Omnipotens Deus, Rex Regum, & Dominus Dominantium, illis plenam in utroque homine felicitatem, & pacem, veramque concordiam largiri dignetur. Eos porro, qui sacram hanc peregrinationem susceperint, paternis adhortationibus, & monitis instruite, qua cordis devotione, & modestia, quave fraternæ pacis observatione ubique se gerere debeant, ut Christi bonus odor sint in omni loco: Non seculi curiosa sectentur; non vanis intendant fabulationibus, sed Divinarum rerum colloquiis, hymnis etiam, & canticis spiritualibus viarum labores, & incommoda levare studeant. Avertant in itinere oculos suos, ne videant vanitates, nec illicitis cupiditatibus, aut secularibus desideriis a suscepto pietatis proposito se avocari patiantur. Sic bonas faciant vias suas, & ambulantes in semitis justitiæ digni fient Angelo Dei Comite, ad hanc S. Civitatem cum exultatione deduci, ubi adorabunt Dominum in Atrio Sancto ejus; Intrabunt portas ejus in confessione, portas Justitiæ, quibus facilis ad Divinam misericordiam præstatur accessus, & ad cælestium benedictionum thesauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, Venerabiles Fratres, præbete vos ipsos, & omnem Clerum exemplum bonorum operum, & formam Gregis ut vestræ virtutis, ac religionis veluti sale, cæteri condiantur; Dumque in Vos, tamquam in speculum, oculos conjiciunt, ex actionibus vestris sumere possint, quod imitentur.

Admonitio Potentatibus, ut pem suam onferant

§. 6. Postremo Charissimos etiam in Christo Filios Nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos hortamur; & in Domino obsecramus, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab Eo, per quem Reges regnant acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam promovendam, & Sanctam ejus Ecclesiam propugnandam, pio zelo excitentur; præcipue vero Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum, & Superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem, ac vigilantiam adjuvent, & a suis quoque Magistratibus, ac Ministris adjuvari mandent. Maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla perditorum hominum vexatione perturbentur; Sed hospitalibus Domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, rebusque ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur.

§. 7. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi propitium reddent, ut diu in terris felicem, & tranquillam vitam agant, ac demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Clausulæ.

§. 8. Ut vero præsentes literæ ad Omnium Fidelium, quibuscumque in locis existentium, notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus adhiberi fidem, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Indictionis, promulgationis, Concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., Sexto Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA
De Curia J. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicationes Anni Sancti.

Anno a Nativitate Domini Millesimo Septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero vigesima nona Junii Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Benedicti Divina providentia PP. XIII. anno primo, præsentes literas Apostolicas in Atrio Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ de Urbe, adstante Populo, legi, & solemniter publicavi.

Ego J. C. Archiep. Amasenus Abbreviator de Curia.

Anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero 29. Junii Pontificatus SS. D. N. Benedicti Papæ XIII. Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum, ut supra, publicatæ, ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac eædem postea publicatæ in Basilicis S. Pauli, Lateranensi, & Sanctæ Mariæ Majoris, & ad earum valvas affixæ fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Joannem Tiltellium, & Joannem del Re SS. D. N. Papæ Cursores.

Petrus Romolatius Mag. Curs.

Iterum eisdem anno, & Indictione, die vero decima septima Mensis Decembris, Dominica tertia Adventus Domini, Pontificatus præfati Sanctissimi Domini Nostri Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ apud Portam Majorem Palatii Pontificii Vaticani lectæ, & publicatæ fuerunt per Nos infrascriptos Subdiaconos Apostolicos.

Joannes Benedictus Gentilott. Sac. Rotæ Auditor.
Federicus Cornelius Sac. Rotæ Auditor.

Eisdem vero, Indictione, & die, supradictæ literæ Apostolicæ præ foribus Basilicarum Sanctorum Petri, & Pauli, necnon Lateranensis, & Liberianæ, prout ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, &

Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis consuetis Urbis publicatæ, & affixæ de more fuerunt per Nos Joannem Trifelium, & Joannem del Rè SS. D. N. Papæ Cursores.

Idem Trifellius Curs. Mag.

XI.

Conceditur Indulgenria plen. perpet. visitantibua Ecelesias Monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani Tertii Abbatis Cistercii.

De Indulgentiis totius Ordinis Cistercien. & Monasteriorum Germaniæ Super., Monachis Provinc. Silesiæ communicatis vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 8. P. 16. De confirmatione omnium Privilegiorum totius Ord. vide Const. ed. 1728. Januarii 25. P. 5.

Dat. 4. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis rario postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensacioni Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris, Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem exeitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione dictæ Indulgentiæ.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis iam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigentiis, & ubicumque locorum existentibus die festo S. Stephani Tertii Abbatis Monasterii Cistercii, & ejusdem Ordinis legislatoris a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltarione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio prædicta.

Clausulæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressia, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XII.

Suspenduntur quæcumque Indulgentiæ, vertente Anno Universalis Jubilæi Millesimo Septingentesimo Vigesimo Quinto.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const. ed. 1724. Junii 26. P. 1.

Dat. 6. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis suspensionis.

CUm Nos nuper Sancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & usque ad finem sequentis anni duraturam universo Populo Christiano, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas visitaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris desuper confectis literis plenius continetur; Cupientes ut Christianæ Nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu Basilicas prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo, visitent, & frequentent multorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & Indulta absolvendi, etiam a casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam Secularibus, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum Regularibus personis, Coronisque, Granis, Imaginibus, & Numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna, fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessas, & concessa, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate, de eorundem Fratrum consilio, & assensu, ac potestatis plenitudine, suspendimus, & suspensas, ac suspensa esse declaramus, easque, & ea, eodem anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi, Indulgentiæ sive publice, sive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus,

Suspensio prædicta Indulgentiarum.

Clausulæ derogatoriæ.

& for-

& formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi in illis caveatur expresse, quod sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile nimis esset præsentes quocumque ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis, etiam impressis Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis, Decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo quarto, Pridie Nonas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII.

Declaratur, & ampliatur Constitutio Innocentii XII. de exemptione Præsulum Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apostolicæ debitis, cum quibusdam Ordinationibus.

Laudata Constitutio ed. fuit 1693. Jan. 30. P. 3. Et hac de re vide Pii IV. Constit. ed. 1564. Nov. 25. P. 5.

Dat. 11. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ Divina dispensatione commissum salubriter exequi satagentes ad ea potissimum, per quæ Ecclesiarum quarumcumque decori, commodis, ac utilitati prospicitur, providoque consilio ad illarum favorem disposita a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sarta, tecta, ac inviolata custodiuntur, vel etiam, ubi rerum, locorum, ac temporum conditio ita postulet, declarantur, & ampliantur, Pastoralis solicitudinis nostræ curas libenter convertimus, susceptique Ministerii partes propensa charitate desuper interponimus, prout omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, expedire in Domino arbitramur.

Epitome præd. Constitutionis Innocentianæ.

§. 1. Sane alias felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor noster animo secum reputans in Regno Neapolitano ingentem extare numerum Metropolitanarum Cathedralium, & aliarum quibus Prælati inferiores seu dignitates quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes præsunt, Ecclesiarum, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quam Dei Domus exposceret, majestate, & eleganti structura, necnon decenti supellectile Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterique Divino cultui necessariis ob earum inopiam, vel non opulentiam, ut plurimum destitutarum: simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus Venerabiles Fratres earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & aliquando etiam in extremis laborabant, a Subcollectoribus spoliorum, sub prætextibus assecurandi jura ad Cameram nostram Apostolicam pertinentia, identidem vexari, ac perturbari consueverant: a spolio, & quocunque alio jure ejusdem Cameræ Apostolicæ exigendi, & percipiendi pecunias, res, effectus, mobilia, se moventia, & alia bona, etiam stabilia, cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni ex redditibus suarum Ecclesiarum quomodocumque acquisita, necnon fructus naturales a solo separatos, & civiles tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus præfatarum Ecclesiarum, etiam inconsumtos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex speciali dono gratiæ, perpetuis futuris temporibus, dictos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omnino exemit, & liberavit ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad antedictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuerint, illisque non indigentibus quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuerint, illisque non indigentibus ad Parochiales Ecclesias eorum Regimini commissas spectare, ac ad earumdem favorem, beneficium, & utilitatem prorsus cedere, converti, & erogari deberent; pluraque alia statuit, atque dissolvit, quæ in Constitutione a memorato Innocentio Prædecessore desuper edita anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertio Kalen. Februar., Pontificatus sui anno Tertio, quæ incipit -- *Inscrutabili* -- plenius, ac uberius continetur.

An in ipsa comprehenderentur Præsules extra Diœcesim decedentes, addubitatum est.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuit, debitæque executioni demandari cœpit, Dilecti filii prædictæ Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & Commissarius itidem Generalis, necnon spoliorum in memorato Regno Neapolitano Collectores, & Subcollectores, prætenderint sub eadem Constitutione minime comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque, spectantium ad Archiepiscopos, Episcopos, & alios Præsules inferiores decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Eo quia præfatus Innocentius Prædecessor in antedicta Constitutione non modo expresse, quemadmodum opus erat, non derogaverit, sed nec ullam prorsus mentionem fecerit literarum Apostolicarum rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri, quarum initium est -- *In suprema* -- editarum anno Incarnationis Dominicæ 1564. VII. Kalendas Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, quibus bona omnia ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, ac alios quoscumque Beneficiatos, extra residentiam defunctos pertinentia, tanquam spolia, ad Cameram Apostolicam legitime spectare aperte decernitur, & cavetur; adeoque cum post obitum memorati Innocentii Prædecessoris nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi præfati Regni Neapolitani extra residentiam ex hoc seculo migraverint, & in controversiam vocari contigerit, an eorum bona spolio subjici deberent, discusso rite, ac ordine dubio in Congregatione nostra spoliorum nuncupata, resolutiones prodierint eidem Cameræ favorabiles, & in executionem ejusmodi resolutionum in præfatis casibus spolium subinde factum, ac prædictæ Cameræ re ipsa applicatum fuerit.

Causæ præfatis Declarationis, & ampliationis.

§. 3. Nos itaque animadvertentes memorato Innocentio Prædecessori in præfata Constitutione non aliam fuisse mentem, atque Consi-

lium

lium, nisi ut Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum angustias sublevaret, quæ nobis etiam ipsis abunde notæ sunt, atque perspectæ, cum in eodem Regno non modo nati, ac diu versati simus, verum etiam ibidem, dum Cardinalatus fungeremur honore, Sipontinæ primum, ac deinde Beneventanæ, Metropolitanis Ecclesiis, priori scilicet per triennium, & posteriori triginta octo circiter annorum spatio, quousque ad Apostolicæ Dignitatis fastigium Divina Clementia nos extulit, præfuerimus: & potissimum opportune provideret, ea quæ Sacris supellectilibus, & reparationibus indigerent, congruumque subsidium ab earum Prælatis viventibus non accepissent, saltem post illorum obitum ex eorum bonis juvari, reparari, ornari, rebusque ad Divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; ac proinde æquum esse censentes, ut nullum in hac materia constituatur discrimen inter Prælatos extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime debeat Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in eadem Innocentiana, Constitutione principaliter consideratum, atque Pontifici, quamadmodum ex toto illius tenore manifeste colligitur, propositum in primis fuit; Hinc igitur est, quod nos omnem de cætero controversiarum, ac litium occasionem e medio auferre, præfatarumque Ecclesiarum quieti, & tranquillitati, & commodo, quantum in Domino possumus, consulere cupientes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Nobis attributæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, decernimus, & declaramus memoratas literas Apostolicas Innocentii Prædecessoris suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, & executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolitano, perpetuis futuris temporibus, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos supradictos extra residentiam obire contigerit; & quatenus opus sit, easdem literas Apostolicas ad omnes, & singulos ejusmodi, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus extendimus, & ampliamus; præfatisque Pii IV. Prædecessoris de spoliis Prælatorum, & Clericorum extra residantiam decedentium, ac omnibus aliis aliorum Romanorum Pontificum, si quæ sint Constitutionibus, etiam peculiari, & individua nota dignis, ea tantum parte, in qua præsenti nostræ Constitutioni adversari dignoscuntur, illis alias in sua firmitate, ac robore permansuris, specialiter, & expresse, ac amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus.

Declaratio, & ampliatio præd. ex motu proprio pro Præsulibus extra Residentiam decedentibus.

§. 4. Per præsentes tamen casibus, qui hucusque evenerunt, normam præscribere, & spolia hactenus facta, dictæque Cameræ Apostolicæ in executionem resolutionum memoratæ Congregationis spoliorum, ut præfertur, applicata irritare, seu revocare non intendimus; quin etiam ea legitime facta, & recte applicata fuisse decernimus, & sancimus, mentemque, ac voluntatem nostram esse, ut hæc nostra dispositio in futuris tantum casibus locum habeat, & observetur, expresse declaramus.

Ordinationes præd.

§. 5. Præterea cum ob rationes superius expositas probe compertum, exploratumque habeamus antedictas Archiepiscopales, Episcopales, & alias præfati Regni, quæ ab inferioribus Prælatis reguntur, Ecclesias (excepta tantum Metropolitana Beneventana, cui nos ipsi, regiminis nostri tempora, Dotem annui redditus mille ducatorum monetæ ejusdem Regni ex propriis nostris pecuniis in fundis, & Capitalibus fructiferis pro perpetua illius fabricæ reparatione, ac manutentione constituimus, & assignavimus), omni penitus carere dote, fundo, seu alio congruo subsidio, cujus annuo proventu illarum ædificia opportune reparari, & conservari, ac ubi necessitas id exposcat, etiam reædificari, pristinumque in statum restitui valeant; ac propterea, æquum justumque, immo etiam necessarium existimemus, ut miseræ earum conditioni, & indigentiæ aliquo modo prospiciatur; motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, sancimus, & decernimus, ac insuper in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut ex spoliis, quæ memoratis Præsulibus dicti Regni tam in Residentia, quam extra eam, ut præfertur, decedentibus, nemine prorsus excepto, in posterum fieri contigerit, quidquid in reparationem Ecclesiarum, aut alios pios, & necessarios in prædicta Innocentiana Constitutione, præscriptos usus, vel in alia a defunctis Præsulibus, juxta facultatem illis in eadem Constitutione traditam, designata pia, & congrua opera erogatum expensumque non fuerit, a Successoribus eorumdem Præsulum, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio, ex integro inveniatur, & collocetur in fundis, seu Capitalibus tutis, securis, atque fructiferis pro Dote Fabricæ singularum Ecclesiarum prædictarum, ac ejusmodi Dotium annus proventus non in alium usum, quam reparationis, & manutentionis Fabricæ earumdem Ecclesiarum ab uniuscujusque Præsulibus, cum scientia pariter, & consilio suorum Capitulorum, in occurrentibus casibus, erogetur: Et quotiescumque dictas Ecclesias reparatione non indigere constiterit, annui etiam fructus, & fructuum fructus Dotium prædictarum in aliis Fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis eodem prorsus modo reinvestiantur, & collocentur, ad hoc, ut ipsæmet dotes majora in dies, benedicente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis Fabricæ ipsarum Ecclesiarum oneri satis esse possint. Quæ sane reinvestimenta pro Dote Fabricæ earumdem Ecclesiarum nedum utiliora, sed magis etiam consentanea, atque conformia intentioni memorati Innocentii Prædecessoris fore arbitramur, quam si quidquid supererit ex prædictis spoliis, in emptionem supellectilis voluptuosæ, vel non necessariæ, vel Ecclesiæ qualitatem excedentis, quemadmodum hactenus ob male intellectam prædictæ Constitutionis mentem non semel evenisse comperimus, erogaretur. Cæterum super præmissis omnibus, ac præsertim super iis, quæ rectam, & fidelem præfatarum Dotium administrationem respicient, eorumdem Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum inferiorum, atque etiam Capitulorum conscientiam districte oneramus.

Ex Spoliis fiant Dotes applicandæ duntaxat Ecclesiarum Fabricæ a Præsule cum Capituli consilio.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod supradicti, & alii quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter

Clausulæ.

observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Thesaurarium Generalem, & Præsidentes Clericos, Congregationem Spoliorum nuncupatam, nostrum, & Sedis Apostolicæ in dicto Regno Neapolitano pro tempore Nuncium, & Collectorem, aliosque quoscumque qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus quibuscumque, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, itaut easdem præsentes literas ibidem exhiberi, & registrari nunquam necesse sit, aliisque quibuscumque Apostolicis, & in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum præfatarum, ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, Decretis, usibus, stilis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, & Indultis, ac Literis Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & irritantibus, aliisque Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, ampliationis, extensionis, mandati, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, quinto Idus Julii Pontificat. nostri Anno Primo.

XIV.

Instituitur Promotor Generalis Fisci pro patrocinio Causarum Curiarum Ecclesiasticarum.

Clementis XI. Const. edit. 1705. Januarii 21. P. 5. deputatur Vices-gerens Judex privativus omnium Causarum Domus Catechumenorum, & Neophitorum Urbis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 11. Julii 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis Motus proprii.

AVendo Noi molto bene considerato, ed anche coll'esperienza quando eravamo in *minoribus* riconosciuto di qual peso insoffribile fosse alli Prelati Ecclesiastici Secolari, e Regolari il dover sostenere in questa Curia Romana le Liti, e Controversie, che dalli Rei Inquisiti si introducono con ricorso, o appellazione dalli loro Decreti, e Giudicati, talmente che li più di essi per non soggiacere a tali dispendj, che ridondano in pregiudizio delle Diocesi, e de' poveri Diocesani, e delle Religioni respettivamente lasciano correre le Cause indifese nelle seconde, ed in altre ulteriori istanze, da che ne deriva, che non dandosi alli Giudici per parte delle Curie quelle necessarie Informazioni riesce spesso alli Delinquenti di estorcere le assolutorie sentenze in publico detrimento della Giustizia, e con scandalo di quelli, che bene informati della verità nelle Diocesi, e nelle Religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perseveranza de' Cattivi nel male, e la sovversione de' Buoni dal ben vivere. Onde fù sempre da Noi sommamente desiderato di vedere dato opportuno riparo a tali perniciose conseguenze eversive del buon costume, e della Disciplina Ecclesiastica, per mantenimento di cui devesi ogni Superiore con tutto studio, e vigilanza impiegare. Quindi è, che essendo piaciuto alla Divina Providenza di elevarci, abbenche senza alcun nostro merito, al Supremo Apostolato, e riconoscendo Noi essere parte dell' obligo della nostra Pastoral sollecitudine l'invigilare affinche col castigo delli Delinquenti gl'altri s'emendino, e si sradichino li vizj, che sono infettivi de' buoni, abbiamo, dopo una matura considerazione, determinato di dare il dovuto rimedio all' enunciate perniciose conseguenze con liberare li Prelati, e Superiori Secolari, e Regolari dal dispendioso peso di promovere in questa Curia le ragioni Fiscali in difesa de' loro Giudici, provedendo perciò alli medesimi di Ministro capace d'integrità, e di sperienza, che come Promotore Fiscale Generale debba per le sudette Curie Ecclesiastiche dedurre in Giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona, e Canonica difesa, sarà necessario, ed opportuno.

Institutio prædicti Promotoris.

§. 1. Volendo dunque ridurre ad effetto questa nostra determinazione di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta creamo, istituimo, e stabilimo in perpetuo l'Offizio di Promotor Fiscale Generale per le sudette Curie Ecclesiastiche, che debba essere esercitato da Persona da deputarsi da Noi, e da' nostri Successori, la quale abbia le sopra enunciate qualità per impiegarle con tutta l'attenzione nella difesa, e patrocinio nelle Cause Criminali per le Curie Ecclesiastiche sudette, che sono state introdotte, ed ancora si trovano pendenti, e che in avvenire s'introdurranno in grado d'appellazione, o ricorso avanti li Tribunali, e Congregazioni competenti di questa nostra Città di Roma. Ed affinche il Promotor Fiscale Generale sudetto possa, e debba con

Cui assignantur 25. scuta menstruatim.

tutta

tutta l'attenzione applicarsi a questo suo impiego gli destiniamo, & assegnamo per sua provisione, ed emolumento mestrui scudi venticinque da pagarseli di Mese in Mese dalla nostra Camera Apostolica, con ordine, e mandato del nostro Tesoriere, della qual provisione vogliamo, che debba restar contento, senza che possa pretendere dalli Prelati Secolari, o Regolari alcun' altra recognizione a titolo, e per ragione di onorarj per le sue funzioni, e fatiche se non che le pure spese per il porto delle Lettere, talmente che facendo altrimente debba esser soggetto alle pene anche gravi, e gravissime a nostro arbitrio, e delli nostri successori. E perche la nostra intenzione è, che per un efficace, e valido patrocinio delle sudette Cause goda il Promotor Fiscale Generale di tutti quelli mezzi necessarj, ed opportuni, che godea il Procurator Generale del Fisco, e della nostra Camera Apostolica, vogliamo, ed ordiniamo, che debba intervenire, ed assistere nella Congregazione Criminale dell' Uditor Generale della medema nostra Camera Apostolica, nel di cui Tribunale specialmente si sogliono agitare, e giudicare simili Cause. Volendo parimente, che si debbano communicare gratis al detto Promotor Fiscale li Processi, e tutti gl'atti come appunto si communicano al Fisco, siccome eseguire gratis le Citazioni, come s'eseguiscono per l'istesso Fisco, e che alle spese necessarie delle Copie, e Stampe delle Scritture tutte facienti per dette Cause proveda la nostra stessa Camera Apostolica nella forma appunto, e secondo, che si pratica per il sudetto Fisco dal nominato Procurator Fiscale Generale. Et acciò che detto Promotor Fiscale sia udito in qualsivoglia atto, vogliamo, che debba essere in tutte, e singole sudette Cause citato in Giudizio con sottoscrivere esso le Citazioni nel modo, e forma, che si sottoscrivono dal detto Procurator Fiscale, talmente che non essendo sottoscritta alcuna Citazione, nè citato detto Promotore sia l'atto soggetto al vizio di nullità per difetto di Citazione. Dichiarando però, che il presente nostro Moto proprio in tutte, e singole parti quivi disposte debba aver luogo solamente in quelle Cause nelle quali si faranno l'istanze in nome delli soli Promotori Fiscali, per debito del loro officio, e non già quando instassero in Giudizio, e volessero allegare, e scrivere in difesa delle proprie ragioni gl' aderenti al Fisco, talmente, che in questi casi non dovrà il detto Promotor Fiscale Generale esser tenuto ad alcuna opera, nè la nostra Camera Apostolica soccombere a veruna spesa, ne alcun' altro sentire qualsisia peso, o incommodo.

Necnon eadem fere, quæ Procuratoris Gener. Fisci.

Exceptio nonnullarum Causarum.

Clausulæ.

§. 2. Vogliamo per ultimo, e decretiamo, che la Congregazione delli Vescovi. e Regolari, e l'Uditore Generale della nostra Cam. Apostolica debbano respettivamente invigilare per la piena osservanza di tutto quello, che viene da Noi disposto, e ordinato nel presente Moto proprio, e che questo da registrarsi per gl' atti del sudetto Uditore della Camera, e del Notaro della medema Congregazione de' Vescovi, e Regolari nelli suoi Libri, abbia in ogni tempo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione, e contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione, ne qualsivoglia difetto, benchè degno d'espressa, speciale, ed individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare, dichiarando nullo, ed irrito tutto ciò, che da qualunque persona in contrario scientemente, o ignorantemente si facesse, o s'attentasse non ostanti quanto a tutte, e singole cose premesse, che non ci siano stati citati, ne sentiti chi vi avesse, o potesse avere interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, le facoltà, e Privilegj conceduti a tutti li sopradetti, la Bolla della riforma di Paolo V., ed ogni, e qualunque altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica de' nostri Predecessori, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, e Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto per l'effetto sudetto, e per questa volta sola pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà, e mente.

Dato dal nostro Palazzo Apostol. Quirinale questo dì 12. Luglio 1724.

Benedictus PP. XIII.

XV.

Declaratur Mens Pontificis circa Jubilæum initio sui Pontificatus indictum.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const. ed. 1724. Junii 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1724 An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Refertur Jubilæum præd.

Nuper per alias nostras in simili forma Brevis die 10. Junii proxime præteriti expeditas, ac in locis solitis, & consuetis Almæ Urbis nostræ affixas literas, ut devotionem vestram ad divinam opem initio nostri Pontificatus pro salubri Ecclesiæ Catholicæ regimine nobiscum implorandam excitaremus, vobis omnibus, & singulis tam in eadem Urbe, quam extra eam degentibus confessis, & sacra Communione refectis, aliaque pietatis opera in ipsis literis præscripta peragentibus, plenissimam omnium peccatorum vestrorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias concedi consuevit, auctoritate Apostolica concessimus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ecclesiarum Prælatis, atque Ordinariis Locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, mandavimus, ut cum dictarum literarum transumpta, aut exempla etiam impressa accepissent, illa statim per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicarent, & publicari facerent, & alias, prout in literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ sequentis declarationis.

§. 1. Cum autem Nos probe agnoscentes Pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda potissimum sitam esse, ac propterea licet memoratæ literæ universis Christifidelibus, quos gerimus in paterni affectus visceribus, inscriptæ, ac directæ fuerint, illarumque publicatio Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, Ordinariis, cæterisque personis supradictis demandata sit, ut præfertur, animo tamen fuerimus maxime alieni ab iisdem literis inscribendis, ac dirigendis, earumve publicatione, sive executione demandanda illis, qui a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione Ecclesiastica separati reperiuntur; nihilominus omnem dubitandi occasionem removere, vosque de nostra in præmissis mente, ac voluntate certiores red-

Declaratio ... ad qua... tum fuit ... bilium ... fpexiffe fi... les tan... m. ejufque ... equutio... m deman... tam fuiffe ... gitimis Pa... ribus.

dere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, vobisque omnibus, & singulis notum, palamque facimus nostræ intentionis nullatenus fuisse literas præfatas inscribere, ac dirigere, earumque publicationem, seu executionem committere illis, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ Communio Ecclesiastica existit, & si dictas literas per eos, qui ab ejusmodi Communione separati sunt, publicari, seu executioni demandari contingat, vel forte jam contigerit, vobis auctoritate præfata harum serie denunciamus id contra mentem, voluntatem, ac intentionem nostram esse, ac fuisse, quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmiter inhærentes, sicuti semper, benedicente Domino, inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

§. 2. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quālibet auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus literis prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, vel Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii Pontificatus nostri Anno Primo.

XVI.

Conceditur Indulgentia plen. perp. visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromæi dicti Ordinis dum vixit Protectoris.

Similis Indulgentia concessa fuit in festo S. Petri de Alcantara pro Ecclesiis Fratrum Minorum Conventualium a Clem. XI. Const. ed. 1716. Julii 19. P. 16. Et hujus Const. ed. 1724. Julii 4. P. 1. concessa itidem fuit in festo S. Stephani tertii Abbatis Cistercii pro Ecclesiis Ordin. Cisterciensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio ... dictæ Indulgentiæ.

AD augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum ubicumque existen. die festo S. Caroli Borromæi dum vixit dicti Ordinis Protectoris a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§. 1. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XVII.

Decernitur continuatio Visitationis Apostolicæ Cleri Romani, Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis.

De institutione hujus Visitationis vid. Innoc. XII. Const. ed. 1693. Jan. 11. P. 2. Pro continuatione vero, vid. Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14. P. 1. Et Innoc. XIII. Const. ed. 1721. Maji 28. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 15. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio prædicta ab Innocentio XII. instituta.

CUm fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor noster, circa Pontificatus sui primordia Pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & Indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 1. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales Visitatores una cum Prælatis coadjutoribus, etiam piæ mem. Clementis XI., ac Innocentii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum jussu visitationem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum, quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, &

aliis

aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretia, ubi opus fueric providerint; visitatio ramen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed mulea negotia eam concernenria adhuc pendeant indecisa. Hinc est, quod Nos pastorali studio consideranres quantopere Visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit non modo ad rollendos abusus, sed etiam ad præcavendum ne deinceps introducantuc, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicenre Domino proventurum sit, si visiratio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei culrum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunr, sicut hactenus factum est, in posterum quoque pie, prudenterque statuantur; Motu proprio, & ex certa scienria, & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoraram Visitationem continuari, & absolvi, causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & operum piorum jam inchoatas, absolvi, necnon Ecclesias, & loca, opera pia tam hucusque visitata, quæ iteraram visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus: ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocenrio XII., Clemenre XI., & Innocenrio XIII. Prædecessoribus per suas respective literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere decernimus pariter, & declaramus, & quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocenrio XII., Clemente XI., ac Innocentio XIII. Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestaris plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impertimur.

Decernitur continuatio ejusdem Visitationis.

Clausulæ peculiares.

§. 2. Decernenres easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendenres cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & audiri, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormia, enormissimæ, & totalia læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrare, vel intentare, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos: & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii de auctoritate Prioris S. Mariæ super Minervam in Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ.

Vid. hac de re Pii V. Const. ed. 1568. Sept. 1. P. 3.

Dat. 15. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt alias a Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum in Causa, seu Causis inter tunc existentes ejusdem S. R. E. Cardinalem Majorem Pœnitentiarium ex una, & Provincialem Provinciæ Romanæ, & Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam de Urbe Ordinis Prædicatorum ex altera partibus de, & super facultate constituendi, ac removendi Minores Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ, seu Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, & Ordinis prædictorum, eorumque subjectione vertentibus, Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet: Romana Pœnitentiariorum Minorum Liberianæ Basilicæ. Præ cæteris curis, quibus Apostolica solicitudo premitur ea comperitur præcipua quæ circa pœnitentialem Forum versatur, adeo merito, ut Romani Pontifices, exoriente Ecclesia, eidem muneri per se ipsos sedulo incumberent, ac deinde negotiorum mole oppressi, nobiliora Ecclesiasticæ Hierarchiæ membra S. R. E. Cardinales addixerit, neque primum ab hujusmodi onere ipsi relevati fuerunt, nisi cum publicis, magnisque occupationibus eos distineri oportuit. Tum quidem probi Sacerdotes Pœnitentiario officio suffecti extiterunt, qui Fidelibus undequaque ad Sacra limina confluentibus

Decretum prædict. in quo refertur institutio Pœnitentiariorum præsertim Fratrum Prædicatorum pro Basilica Liberiana ex redditibus cujusdam Abbatiæ a.. dotum.

præsto essent sub curs, & Jurisdictione nnius ex S. R. E. Cardinalibus Majoris Pœnitentiarii nomine nuncupsti; hic saoe tamquam Summi Pontificis Vicarius in Foro Fori memorasis Sacerdotibus minoribus Pœnitentiariix præsidere cœpit, eosque eligere, ac in nobilioribus Urbis Bssilicis promiscue deputare consuevit, tum ex Regulari cœtu, variisque ea Nationibux, & Linguis. Perseveravit ultimo recensitus Pœnitentisriæ status, quousque S. Pius V. in meliorem partem eum vertere censuit, simulque tribus Religionibus optime meriris gratificsri voluit, proindeque sub anno 1568. constituit, quod in Liberiana Basilica PP. Prædicatores eligerentur Minores Pœnitentisrii, in Lateranensi PP. Minores, ac in Vaticana ex Socierate Jesu assumerentur, quin etiam præ aliis majori beneficentia prosequi volens Religinnem S. Dominici sub cujus vexillo vitam ab adolescenria institoerst, non sst habuit, Correligiosis suis Jus electionis passivum decernere, quemadmodum binis recensitis Religionibus coostituir, sed ulterius dispositionem eorum favore exaravit, quod sex tsntum Pœnitenriarii Minnres Ordinis Prædicatorum in dicts Basilica Liberisns existerenr ex unica lingus Itala, & ex Provincis Romana, tributa facultate Provinciali dictæ Provinciæ sub Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam eligendi, ac removendi eosdem Minores Pœnitentiarios, se cerros exercendi sctux Jurisdictionales in eos privsrive quosd Cardinalem Majorem Pœnitentiarium exceptis respicientibus curam Officii Pœnitentiarii, ut Istius ex Apostolico Diplomate sub die prima Septembris anno 1568., sed statim vix præterlspsis diebus octo, sliam edidit Constitutionem, in qua sicut Jus eligendi Provinciali Romsnæ Provinciæ, sive Priori Conventus Ssnctæ Mariæ super Minervam attribuit, its onus ipsos manutenendi tsmquam Religiusos ex sua Mensa, Moosterio præsato addixit, ac pro subsidio eidem Monasterio nnivit Abbatiam S. M Macularum loci S. Genesii, enm eo tameo, ut ipse Prior de fructibus, redditibus, & proventibus præsatis pensionem annusm 300. scutorum suri in auro eisdem sea Pœnitentiariis, & duobus conversis annis singulis duobus terminis æqualiter in perpetuum persolvere teneatur &c. Si quid vero dicts summa 300. scutorum persoluts reliquum erit, illud omne in communes dictæ Domus nsus convertatur.

Sed postea pro alimentis assignatus fuit unus Canonicatus.

§. 1. At verò f. m. Sixto V. plscuit iterum statum Pœnitentistiæ Liberisnæ innovsre; Quandoquidem sedulo idem Pontifex soimo volvens, quod inter ipsius Bssilicæ Canonicatus, neque Theologalis Præbenda, neque Pœnitentiaria erecta comperiebatur juata Sacri Concilii Tridentini Sanctiones, sed ex veteri Instituto sex Minores Pœnitenoarii Fidelibus expisndis operam dabant, proiodeque congruum omnino reputsns, quod ex Mensæ Capitularis fructibus, alimenta ipsis suppeditarentur, hinc memoraius Pontifex inquit.- Motu proprio Canonicatum, ac Præbendam tunc vacantem supprimimus, & extinguimus, eorumque sic suppressorum fructus, & proventus, ac etiam distributiones quoridisnas, emolumenta certs, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ Anniversaris Mortuorum, ac Anni Ssncti, seu Jubilæi, ac quovis modo appellantur, & solis præsentibus, & Divinis Officiis, & boris Canonicis diurnis, & oocturnis personalitet interesseotibus dari solita &c. Eidem Collegio, & Pœnitentiariis hujusmodi per eos, ac pro tempore existen. Pœnitentiarios Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictas integre pariformiter, & æque principaliter, ac sine nlla diminutione, & differentia, acsi Canooicus pro tempore eaistens actu semper interesset, & quosd boc perinde ac si suppressio ipsa facta oon fuisset, ita tamen, quod ipsi Pœnitentiarii Stallum io Choro, aut vocem, locumve in Capitulo non habeant, perpetuo applicamus, & assignamus &c.; ubi Collegium Pœnitentiariorum nuocupstur. Hac tamea innovatione intactum PP. Prædicaroribus Jus electionis passivum procul dubio remansit: Verum Cardinalis Major Pœnitentisrius, nt prætendit, reassumere, ac usque adhuc continuare cæpit jus sctivum eligendi ex tota dicts Religione Minores Pœnitentisrios, tum vigore nativæ ejux facultatis, cum evidentius ex speciali Jure ipsi ouncupsto in Brevi, quod expeditum fuit s sa. me. Urbano VIII. favore Cardinalis Sancti Honuphrii Majoris Pœnitenriarii sub hac verburum periodo. Minores Pœnitentisrios, & alios quoscumque Officiales ejusdem Officii Pœnitentiariæ arbitrio tuo deputsre, vel confirmare, sen a dicto Superiore Episcopo, & Cardinali Majori Pœnitentiario, dum vixit, vel etiam s fel. re. Clemente VIII. Paulo V., & Gregorio XV. ad eorum beneplacitum, & alio quovis modo deputatos removere, & alios sibi benevisos in illorum locum substituere, & alia, quæcumque necessaria, & opportuna facere, licite possis, & valess, non obstanribus quibusvis Constituoonibus, & Ordinationibus Apostolicis.- Quæ facultates Majoribus Pœnitenoariis Successoribus eum capressa subrogstione ad hæc usque tempora renovatæ fuerunt. Verum enimvero PP. Prædicatores sibi ipsis persuadentes integram, intactamque remansisse formam Brevis S. Pii V. inde a tempore, quo Apostolicum Clsvum gerebst sa. me. Innocenrius X. contendere cœperunt, ad Provincialem Romanæ Provinciæ, sive Priorem Conventux S. Mariæ super Minervsm Jus eligendi Mioores Pœoitentiarios pertinere; At vero plurium Testium nsque ab Anno 1646. depositionibus formiter receptis circa quasi possessionem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, discussaque controversia in Congregatione particulari trium S. R. E. Cardinalium ad eniaas preces jam dd. Patrum deputata, nibil prorsus obonuerunt, nec minus voti compotes effici potuerunt temporibus sa. me. Alea. VII. His tamen noo obstanribus iidem Patres iterum autumantes Jus eligendi Minores Pœnitentiarios ad Regulares Superiores præmemoratos spectare, quodque plures ipsi exercuerinr Jurisdictionis actus in Collegium hujusmodi Pœnitenriariorum, recursum suppliciter bsbuerunt ad SS. D. N., qui partibus minime refragsntibus, benigniter causam remisit ad EE. PP. consessum, s quorum jussu subscriptis infra exponendis Dubiis superest io præseno, quod solita sapienria, & prudenria decernere ipsi dignentur.

Et in ipsos concessa fuit Jurisdictio Majori Pœnitentiario.

Dubia de Pœnitentiariorum deputatione, amotione, & subscriptione.

I. Ao Pœniteotiarii Minores Ordinis Prædicstorum in Basilica S. Mariæ Majoris constitui debeant per Provincislem Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Prædicatorum, seu Priorem S. Mariæ super Minervam de Urbe ad formsm motus proprii S. Pii V., sive potius Constituno spectet ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium io caso &c.

II. An prædictornm Pœnitentiariornm Minorum remotio spectet ad Patrem Provincialem, seu Priorem S. Mariæ super Minervam Ordinis prædicti sd formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius sd Cardinalem Majorem Pœnitentiarium, in casu &c.

III. An prædicti Pœniteoriarii Mioores subjaceant Curæ, Jurisdictioni, potestati, Visitationi, & correctioni prædicti Provincialis, seu Prioris ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel porius Cardinalis Majoris Pœnitentiarii in casu &c.

Resolutio in favorem Prioris S. Mariæ super Minervam.

§. 2. Die 15. Decembris 1714. Sacra Congregario Eñorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridenrini Ioterpretum ad Primum respondir affirmative quoad primam partem, & negative

quoad

quoad fecundam, fervata forma Conftitutionum Clementis VIII., & Innocentii XII. Ad Secundum pariter affirmative quoad ptimam partem, & negative quoad fecundam, fervata forma dictatum Conftitutionum Clementis, & Innocentii. Ad tertium affirmative quoad ptimam partem quoad ea, quæ concernunt obfervantiam Regularem tantum.- Profper de Lambertinis Secretarius.

Confirmatio relati Decreti cum extinctione litis.

§. 3. Nunc antem Nos controverfiis hujufmodi finem imponere cupientes, Motu proprio ac ea eerta fcientia, & matura deliberatione noftris, deque Apoftolicæ poreftatis plenitudine, Decreta præinferta, ac omuia, & fingula in eis contenta, tenore præfentium apprubamus, & confirmamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea lites, & controverfias quafcumque fuper præmiffia quovis modo exortas, & adhuc forfan pendentes (illarum ftatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia etiam fpecificam, & individuam mentionem, & expreffionem requireutia præfentibus pro plene, & fufficienter expreffis habentes) in ftatu, & terminis, in quibus de præfenti reperiuntur a quibufcumque Judicibus & Tribunalibus ad Nos moru, fcientia, & poreftatis plenitudine paribus, harum ferie avocamus, illafque perpetuo fupprimimus, & eatinguimus, ac perpetuum defuper filentium utrique parti imponimus.

Claufulæ.

§. 4. Decernentes eafdem præfentes literas de fubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, feu intentionis noftræ, aut intereffe habentium confenfus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & fubftantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverfiam vocari, aut ad terminos, Juris reduci, feu adverfus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, feu intentari nullo modo umquam poffe, fed ipfas præfentes literas femper firmas, validas, & efficaces eaiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortirii, & obtinere, ae illis, ad quns fpectat, & pro tempore quandocumque fpectabit in nmnibus, & per omnia pleniffime fuffragati, & ab eis refpective inviulabiliter obfervari; Sicque, & non aliter in præmiffis per quofcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Audirnres, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, cæterofque quoslibet quacumque auctoritate, & poreftare fungentes, & functuros, fublata eis, & eorum cuilibet quavia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctotitare, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane fi fecus fuper his a qnoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obftanribus quacumque litis pendentia, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventus præfatorum, ac etiam Officii Pœnitentiariæ, & Collegii Pœnitentiariorum Minorum hujufmodi, aliifve quibufvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Confuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoftolicis, illis, eorumque perfonis, atque Majoti Pœnitentiario prædicto fub qoibufcumque verborum tenotibus, & formis, ac eum quibufvis etiam derogatoriis, aliifque efficacioribus, efficaciffimis, & infolitis Claufulis, & Decretis, in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis etiamfi pro illorum fufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus fpecialis, fpecifica, & eapreffa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per claufulas generales idem importantes mentio, feu quævis alia expreffio habenda, aut aliqua alia exquifita forma ad hoc fervanda foret, tenores hujufmodi ac fi de verbo ad verbum nihil penitus omiffo, & forma in illis tradita obfervata eaprimerentur, & infererentur, iifdem præfentibus pro plene, & fufficienter expreffis, ac ad verbum infertis habentes, illis alias in fuo robore permanfuris ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter, & eapreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem fub annulo Pifcatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus Noftri Anno Primo.

XIX.

Confirmatur Decretum Congregationis fuper difciplina regulari fuper reformatione in duobus Conventibus Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo.

Hac de re vide etiam hujus Conft. ed. 1727. Decembr. 15. P. 4. Clem. vero XI. Conft. ed. 1711. Nov. 10. P. 11. reducuntur ftudia, & gradus in Ord. Carmelitarum ad formam quorundam decretorum Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 27. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Expofitio facti.

ALias pro parte dilecti filii Clementis Caftiglioni Prioris Provincialis Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinia B. Mariæ de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum noftrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum fuper difciplina regulari fpecialiter deputatæ eapofito, quod ipfe una cum Definitorio ejufdem Provinciæ perfectam regularem obfervantiam, & reformationem in duobus Provinciæ hujufmodi Conventibus introducere, necnon communem vitam obfervare intendebat, & ad hunc effectum dilectus pariter filius Abbas Andreas Statella Marchio luci de Spaccaforuo pro eo, quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectu redditus eorumdem Conventuum pro manutentione duodecim Religiofis augere paratus erat, ideoque pro parte prædicti Clementis Prioria Provincialis eidem Congregationi fupplicato, ut quatuor fequentes conditiones pro dictæ reformationis firmitate admittere vellet. I. Quod unus quidem ea duobus prædictis Conventibus pro Novitiatu, alter vero pro Profefforio, & ftudio affignari. II. Ut prædicti duo Conventus nunc, & pro tempore exiftenti Priori Generali Ordinis hujufmodi, donec, & quoufque una Vicaria pro memoratæ reformationis propagatione erigeretur, immediate fubjici. III. Quod Priores prædictorum Conventuum a Religiofis in illis de familia commorantibus, ufque dum fupradicta Vicaria erecta minime fuiffer, eligi. IV. Quod ab ejufmodi Provincia quolibet triennio Religiofis reformatis ufque ad totalem illius reformationem unus Conventua affignari refpective deberent, conditiones vero a fupradicta Congregatione Cardinalium requifitæ, quod dotatio prædictorum Conventuum a d. Andrea jam facta, & confenfus a Prioti Provinciali, & Definitorio præftitus fuerit, Conventu Syracufan. pro Novitiatu, & allo de Spaccaforno pro Profefforio, & Studio affignatis cum redditibus fufficientibus pro duodecim religioforum fuftentatione, fabricifque neceffariis pro Novitiatu, & Profefforio, & Studio juara Decreta a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædeceffore noftro edita, adimpletæ fuerint, & demum reperiantur viginti Religiofi, qui reformationem hujufmodi amplecti defiderant, inter quos tres actuales Definitores, quinque in Sacra Theolo-

Conditiones a Provincia requifitæ pro dictæ reformationis firmitate.

gia Magistri Provinciæ, & nonnulli alii ejusdem Ordinis Fratres, etiam simplices numerantur, præter non modicum Ecclesiasticorum, & Laicorum familiæ claritate insignium, qui Ordinis prædicti habitum sub prædicta reformatione suscipere intendunt. Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis videlicet: Sacra Congregatio super disciplina regulari, audito P. Generali Ordinis Carmelitarum, referente Eminentissimo Fabrono, censuit, super expositis Oratoris precibus esse annuendum juxta petita, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ hac die 23. Decembris 1723. F. Cardinalis Paulutius F. Episcopus. . . .

Decretum Congregationis.

Preces Provincialis.

§. 1. Cum autem sicut dictus Clemens Prior Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsi Clementi Priori Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XX.

Conceditur Ministris Provincialibus, & Definitorio Provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi, vel permutandi libros duplicatos, sive superfluos.

Urbani VIII. Const. ed. 1638. Julii 20. P. 16. prohibitum fuit Capuccinis ne quovis colore libros e Bibliothecis extraherent, sed inutiles cum utilibus permutare permittit. Hoc idem Decretum fuit ab Alexandro VIII. Const. ed. 1689. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Aug. 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urbano VIII. Minoribus eidem vetitum fuit, ne libros ex Conventuum Bibliothecis ullo pacto extraherent, cum licentia tamen inutiles cum utilibus permutandi.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupat., quod dudum fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster ad supplicationem tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ne libri, Quinterni, folia sive impressa, sive manuscripta ad Bibliothecas Conventuum ejusdem Ordinis spectan. inde sub quovis quæsito colore, prætextu, vel occasione extraherentur, vel asportarentur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacien. incurrendis sub certis modo, & forma tunc expressis interdixit, & prohibuit. Permisit tamen tunc pariter existen. Ministris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis hujusmodi conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos earumdem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis utilibus de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ut præfertur, donassent, aut eorum hæredum, si extitissent permutare possent, & alias, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Julii 1638. expeditis uberius dicitur contineri. Et subinde re. me. Alexander Papa VIII., etiam Prædecessor Noster per alias suas pariter in simili forma Brevis die 3. Julii 1689. expeditas literas similem prohibitionem fecit præterquam Fratribus prædicti Ordinis, qui quidem libros e Bibliothecis hujusmodi respective de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum Ordinis prædicti usu in suis Cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possent, sed finito usu hujusmodi subito ad dictas Bibliothecas sub pœnis supradictis reportare deberent, & alias, prout in prædictis Alexandri Prædecessoris literis fusius asseritur contineri.

Ab Alexandro VIII. idem statutum fuit; cum licentia tamen, ut fratres libris extra Bibliothecas in suis cellulis uti possent.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat inter libros, qui in dictis Bibliothecis collocati existant aliquot sint duplicati, sive superflui, qui in aliis Bibliothecis ejusdem Ordinis existunt necessarii, & viceversa eveniat, quod in illis, in quibus desunt libri, qui in aliis superflui sunt, alii libri reperiantur superflui, quibus ejusmodi Bibliothecæ indigerent, dictus vero Modernus Procurator Generalis utilitati earumdem Bibliothecarum consulere cupiens, Ministris Provincialibus, & Definitorio Ordinis prædicti libros duplicatos, sive superfluos vendendi sive permutandi facultatem a Nobis concedi summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati nunc, & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, & Diffinitorio conjunctim pariter procedentibus ut per eorum Syndicos libros duplicatos, sive superfluos prædictos meliori qua fieri poterit condirione vendere, & alienare, pecuniasque inde proventuras in emptionem tot librorum utilium, ac meliorum, & non in alios usus convertere, & erogare, vel ipsos

Preces Procuratoris Generalis.

Concessio prædicta, cum ordinatione convertendi pecunias ex venditione proventuras in emtionem aliorum librorum.

libros

libros duplicatos sive superfluos cum aliis utilioribus, & melioribus permutare libere, & licite absque ullius censuræ, vel pœnæ in supradictis Urbani, & Alexandri Prædecessorum literis quovis modo appositæ, sive comminatæ, incursu possint, & valeant, ita tamen ut libri emptione, sive permutatione hujusmodi acquirendi illico in Bibliothecis supradictis collocentur, nec inde sub pœnis prædictis extrahi, vel asportari valeant, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 2. Non obstantibus prædictis Urbani, & Alexandri literis, ac quatenus opus sit piæ memoriæ Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem ut librorum duplicatorum, seu superfluorum venditio, pecuniarumque inde proventurarum conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ipsæ penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum illas, sicut præmittitur convertendi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXI.

Conceditur Ruthenis ad Ecclesiam redeuntibus facultas recuperandi, & retinendi bona sua.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sept. 16. P. 13. mandatur Ordinariis quamplurium nationum, & Generalibus Religionum Ordinum, ut commendari curent Populis Christifideles Captivi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Aug 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, vices licet immeriti, in Terris gerentes, iis etiam, qui foris sunt, & a recta fide aberrant, pietatis, & misericordiæ januas reseramus, ac pœnas, quas Juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis Clementia interdum ita temperamus, ut ejusdem Sedis benignitate allecti ad Catholicam Ecclesiam extra quam non est salus reducantur, & Christo Domino, qui eos proprio sanguine acquisivit, restituantur.

Preces Præsulum, & causæ præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Benedictus Fruleviez Monachus expresse professus, & Procurator Generalis Ordinis Monachorum Sancti Basilii Magni Ritus Græci uniti Nobis pro parte Venerabilium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Ruthenorum cum S. R. E. unitorum nuper exponi fecit, inter alias causas, quæ Schismaticos a relinquendo Schismate, & amplectenda cum eadem S. R. E. unione retrahunt, ac morantur, ea præcipua sit, difficultas scilicet, quam uniti experiuntur in recuperandis Bonis, quæ tam ante Schisma, quam tempore Schismatis possidebant, & ut plurimum occupata, ac eis violenter erepta sunt, nedum ante lapsum, sed etiam tempore lapsus in Schisma prædictum, cupiantque Archiepiscopi, & Episcopi prædicti hujusmodi impedimentum ad eorumdem Schismaticorum reductionem facilius obtinendam amoveri, & opportune in præmissis a Nobis provideri. Nos Animarum saluti, quantum cum Domino possumus consulere, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, nec non prædictum Benedictum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis propagandæ Fidei negotiis præpositæ super rebus Ruthenorum Deputatorum consilio, ut uniti cum eadem S. R. E. sive Laici, sive Clerici Regulares, vel Seculares cujusvis status, gradus, & ordinis, etiam Episcopalis, vel conditionis fuerint, omnia bona, quæ ad eos tam ante Schisma, quam eo perdurante alias legitime pertinebant, ac quibus etiam violenter spoliati fuerunt recuperare, & possidere, illisque frui, uti, & gaudere libere, & licite possint: quin in futurum ex causa prædicti Schismatis, vel quovis sub prætextu alicui liceat bonorum ejusmodi recuperationem, illorumque pacificam possessionem, & usum ipsis unitis quoquo modo impedire, minusque eadem bona in illorum præjudicium retinere auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Concessio præd.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Aug. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXII.

Restituitur Card. Vicario Urbis jurisdictio cumulative in omnibus Causis.

Hac jurisdictio concessa præsertim fuerat a Clem. X. Const. ed. 1671. Aug. 12. P. 2. Abolita vero ab Inn. XII. Const. ed. 1692. Sept. 17. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat 17. Aug. 1714. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

IN supremo Apostolatus Solio meritis licet imparibus Divina dispositione constituti ex incumbenti Nobis Pastoralis Officii debito ad

ea libenter intendimus, per quæ Almæ Urbis nostræ prospero statui, & felici directioni opportune consulitur, & propterea ea, quæ desuper a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus provide facta fuisse comperimus, partim approbamus, & confirmamus, partim veto aliis justis causis ita suadentibus alteramus, & immutamus, ac facultates, & jurisdictiones, etiam de novo concedimus, & indulgemus, aliasque ejusdem Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, temporum, & personarum, illarum præsertim, quas in partem Apostolicæ solicitudinis evocavit Altissimus, qualitate pensata conspicimus in Dominn salubritet expedire.

> Instituitur in Vicarium Urbis ad vitam unus ex San Rom. Eccles. Cardinalibus cum potestare in civilibus, & criminalibus, cum Tribunali separato.

§. 1. Sane cum sicut accepimus, alias felic. recordationis Innocenrius Papa XIII. Prædecessor Noster Officium Vicariatus Almæ Urbis nostræ tunc suæ, & illius suburbiorum, & Districtus, quod etiam alias piæ memoriæ Paulus Papa Quartus etiam Prædeeessor noster pro uno ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui illud per pro tempore existentem Romanum Pontificem sibi concessum absque dispensatione Apostolica ad ejus vitam obtinere, & per se ipsum, seu ab eo deputatos Vicegerentem, & Suffraganeum, ac in Civilibus, & Criminalibus Locumtenentes exerceret, de Fratrum suorum consilio, & communi consensu erexit, & instituit, prout in erectione, & institutione hujusmodi, & seu forsan desuper confectis literis plenius continetur, quodque alias bonæ memor. Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anastasiæ ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Paracianus nuncupatus etiam dum viveret, obtinebat, per obitum d. Joannis Dominici Cardinalis, qui apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolveret, vacans ad prosperum, & felicem statum dictæ Urbis in spiritualibus dirigendum solicitis studiis intendens ad Venerabilem Fratrem nostrum, tunc suum Fabririum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Paulutium nuncupatum tunc Episcopum Albanen. ob eximiæ circumspectionis industriam, cognitam bonitatem, singulatem integritatem, atque prudentiam, fidei, ac justitiæ zelum, & in magnis, & arduis præfatæ S. R. E. cujus honorabile membrum existit, negotiis experientiam comprobatam, necnon alia multiplicum virtutum dona, quibus ejus Personam illarum largiter Altissimus insignivit, direxerit oculos suæ mentis, eertam in Domino spem habens, quod idem Fabritius Cardinalis gratia ei assistente Divina Officium ipsum summa cum prudentia, fidelitate, & diligentia exercuisset, Motu suo proprio non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo eodem Innocentio Prædecessore super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, metaque deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Officium præfatum sic vacans eidem Fahritio Cardinali per eum quoad siseret, aut Vicegerentem, & Suffraganeum, necnon Locumtenentem, sen Loeumtenentes suum, vel suos exercendum cum omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, exemptionibus, & jurisdictionibus, oecnon bonoribus, & oneribus, juribus, & emolumentis solitis, & consuetis, quibus alii in dicta Urbe, suburbiis, & Districtu prædicti Vicarii in spiritualibus Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum pro tempore fuerat, uti, potiri, frui, & gaudere potuerunt, seu etiam debuerunt, auctoritate Apostolica concesserit, & assignaverit, & alias prout in dicti Innocentii Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper expeditis literis etiam plenius continetur, & subinde singularum dictarum literarum, aliorumque præmissorum, tenores etiam veriores, ac datas, necnon alias dicti Officii Vicariatus facultates si quæ essent pro expressis habens, autedictas officii Vicariatus hujusmodi concessionem, & assignationem, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmaverit, & approbaverit, ipsumque Fabritium Cardinalem in suum, & Urbis, ac Suburbiorum, & Districtus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem ordinarium denuo assumpserit, constituerit, & deputaverit, curam, regimen, & administrationem, liberumque exercitium Officii hujusmodi plenarie committendo, cum potestate omnia, & singula faciendi, disponendi, ordinandi, mandandi, & exequendi, quæ ad hujusmodi Vicariatus Officium de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodolibet pertinere dignoscuntur, & quæ omnes alii Vicarii Urbis, ejusque Suburbiorum, & Districtus de jure, stylo, & consuetudine, vel alio quocumque modo, & titulo dicere, facere, ordinare, mandate, & exequi poterant, & debebant, ac etiam vigore omnium, & quorumcumque indultorum, facultatum, & privilegiorum per felic. recordationum Paulum II., Clementem VII., Paulum III., Julium item III., Pium IV, Pium V., Clementem VIII. aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos concessorum ante Literas piæ memoriæ Pauli Papæ V., etiam Prædecessoris nostri, tunc sui sub Datum Kalendis Martii Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo undecimo, super reformatione Tribunalium Urbis editas, cum declarationibus ramen, & reformationibus contentis in literis prædicti Pauli Papæ V., juxta quas, & respective ad eum statum, in quo erant ante easdem literas præfati Pauli V., etiam felic. record. Innocentius Papa XII. similirer Prædecessor noster tunc dicti Innocentii XIII. in suis literis super suppressione, abolitione, & abrogatione Tribunalium, & Judicum Urbis ex privilegiis constitutorum editis, & expeditis Quintodecimo Kalendas Octobris, anno ejusdem Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo facultates, privilegia, & indulta Vicario pro tempore existenti dictæ Urbis, ejusque Districtus per præfatos, & alios etiam posteriores Romanos Pontifices concessa in Judicialibus dumtaxat reduxit, seu reformavit; quas quidem Constitutiones Prædecessorum hujusmodi, omniaque, & singula indulta, facultates, & privilegia, ut præfertur, Officio Vicariatus hujusmodi, & Vicariis præfatis in Judicialibus concessa, & ad statum præfatum redacta, quarum, & quorum tenores idem Innocentius XIII Prædecessor pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habens, salvas, & salva esse, ac in suo firmitatis robore permanere declaravit, voluit, & mandavit, necnon alias, & illa pro potiori cautela Apostolica auctoritate approbaverit, confirmaverit, & innovaverit, eisdemque modis, & formis, quibus ab ipsis Prædecessotibus suis emanarunt, similibus auctoritate, & tenore de novo perpetuo concesserit, & indulserit, firmis quoque, & illæsis remanentibus aliis Indultis, privilegiis, & facultatibus judicialia non respicientibus eidem pro tempore existenti Vicario, & Vicariatus Officio quandocumque etiam post dictam reformationem præfati Pauli V. Prædecessoris concessis, & reformatis, & quomodolibet competentibus, ipsumque Fabritium Cardinalem in præfata Urbe, ejusque Suburbiis, & Districtu Vicarium in præmissis, & circa præmissa, seu quolibet ipsotum competentem Judicem, & Executorem motu, scientia, & auctoritate paribus declaraverit, constituerit, & deputaverit, & ut Officium præfatum idem Fabritius Cardinalis melius, & liberius prosequi valeret,

> Ob mortem Card. Paraciani substituitur in Vicariatum Urbis Cardinal. Paulutius.

> Eique conceduntur omnia a solita, & co suera ... prædecessoribus concessa.

> Ratæ tamen habentur declarationes, & reformationes Pauli V., & Innocentii XII. quibus supprimuntur, & abrogantur Tribunalia, & Judices ex privilegio, inter quæ erat illud Cardin. Vicarii.

motu

motu pari, deque scientia, & potestatis plenitudine similibus mandaverit omnibus, & singulis, ad quos spectat cujuscumque status, dignitatis, ordinis, gradus, vel conditionis existerent, quatenus in exequendis iis, quæ ad Officium ejus præfatum, & jurisdictionem pertinere noscebantur, omnibus possibilibus auxiliis, consiliis, & favoribus opportunis assisterent, eique pariter obedirent, prout ipsi Innocentio Decimotertio Prædecessori, dictoque Fabritio Cardinali literas præfatas in omnibus, & per omnia suffragari debere, illasque, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis similium; vel dissimilium facultatum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus comprehendi, nec per eas immutari, suspendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci posse, sed perpetuo validas, & efficaces fore, & esse, & quidquid illarum vigore a dicto Fabritio Cardinale gestum, statutum, factum, mandatum, indultum, & exequutum foret, perpetuam juris, & roboris firmitatem retineret, & nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis dicti Innocent. XIII. Prædecessoris, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari, ac omnes, & singulos Processus, Sententias, quos & quas per quoscumque Judices, & Officiales in præjudicium attributæ, & concessæ sibi jurisdictionis præfatæ haberi, & promulgari contigisset, nullas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate voluerit, decreverit, & statuerit, ac alias prout in memorati Innocentii XIII. Prædecessoris sub datum videlicet Tertio decimo Kalendas Octobris, Pontificatus sui anno Secundo expeditis literis plenius continetur.

Refertur Clemen. X. Constitut., qua conceditur Card. Vicario cumulativa potestas in omnibus causis more Judicum Ordinariorum Roman. Cur.

§. 2. Cumque sicut etiam accepimus, etiam alias felic. pariter recordat. Clemens Papa X. etiam Prædecessor Noster bonæ memoriæ Gasparem dum viveret ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Carpineo nuncupatum in suum, & dictæ Urbis, Suburbiorum, ac Districtus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem Ordinarium ad Universitatem omnium, & quarumcumque Causarum cujusvis qualitatis, & speciei, etiamsi essent mere Laicales, & profanæ, & inter mere laicos adinstar aliorum Romanæ Curiæ Judicum Ordinariorum, itaut inter eum, & illos nulla concidere posset differentia, etiamsi ageretur in gradu recursus a sententiis tantum Judicum Urbis, & Districtus, & inter quascumque personas exemptas, & speciali nota dignas, & quæ specialem mentionem requirerent, assumpserit, constituerit, & deputaverit, ac alias prout in aliis ejusdem Clementis X. Prædecessoris sub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, pridie Idus Augusti, Pontificatus sui an. Secundo, expeditis literis etiam plenius continetur.

§. 3. Nos igitur qui quantum cum Domino possumus, ad rerum omnium statum salubriter dirigendum nostræ considerationis intuitum libenter extendimus, & in iis, quæ ad illarum regimen, & gubernium profutura cognovimus, opem, & operas nostras impendimus efficaces, eumdem Fabritium Cardinalem modernum Episcopum Portuen., & Sanctæ Rufinæ, dictæ Almæ Urbis nostræ, ejusque Districtus, & Suburbiorum, Vicarium in spiritualibus generalem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac dicti Vicariatus Officii indemnitati, ac feliciori regimini providere volentes, eumdem Fabritium Cardinalem, & Vicarium, aliosque pro tempore dicto Vicariatus Officio potituros, & gavisuros in jurisdictione Vicariatus dictæ Urbis, illiusque Suburbiorum, & Districtus, juxta præfatas Literas Apostolicas per dictum Clementem X. Prædecessorem favore memorati Gasparis Cardinalis de Carpineo dictæ Urbis, & Suburbiorum, & Districtus Vicarii in spiritualibus generalia emanatas in ea tantum parte, in qua idem Clemens X. Prædecessor disposuit, Cardinalem Vicarium Urbis, ac Districtus, & Suburbiorum præfatorum habere jurisdictionem cumulativam cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ in Causis Civilibus, & Criminalibus, etiam mixtis inter personas mere laicas, & in causis omnibus mere laicalibus, & profanis, Motu pari, non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex scientia, & potestatis plenitudine similibus tenore præsentium reintegramus, & plenarie restituimus, ac jurisdictionem hujusmodi ei, & eis de novo concedimus, & indulgemus; Ita ut dictus Fabritius Cardinalis, & cæteri Urbis præfatæ, ac Districtus, & Suburbiorum hujusmodi Vicarii, qui pro tempore erunt, eorumque Vicegerentes, & Suffraganei, ac Locumtenentes, aliique Judices ab eis deputati, ac pro tempore deputandi jurisdictione cumulativa cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ, ut supra, libere, & licite uti possint, & valeant absque eo, quod a quoquam quavis auctoritate, prætextu, aut causa impediri quoquo modo possint, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari; irritum, & inane decernimus;

Restituit Card. Vicario facultatem cumulativam in omnibus causis juxta tenorem dictæ Constitu. Clemen. X.

Clausulæ derogatoriæ amplissimæ.

§. 4. Non obstantibus dicta Constitutione præfati Innocentii XII. Prædecessoris nostri, cui quatenus opus sit in hac tantum parte, aliisque Reformationibus, & Decretis a quibusvis Judicibus quavis auctoritate fungentibus, ac etiam vivæ vocis oraculo emanatis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Conciliis generalibus editis, stylo Palatii, Regulis Cancellariæ Apostolicæ prohibentibus mandata exequutiva alias, quam sub Plumbo expeditis, ac facultatibus, & jurisdictionibus præfatæ Almæ Urbis Gubernatoris, Senatori, & Populo Romano, & Causarum Curiæ Cam. Apostolicæ Generali Auditori, Præsidi, & Magistris Viarum, ac præfatæ S. R. E. Cardinalibus, ac aliis quibusvis Judicibus, & Officialibus etiam laicalibus quacumque auctoritate fungentibus, & quibuscumque aliis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & fortioribus Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter per nos, seu quoscumque, alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamsi cautum sit

in eis

in eis expresse, quod illis nullatenus, vel nonnisi sub certis inibi expressis, & nominatis modis, & formis derogari, seu contra illa quidquam concedi possit, quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, ut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti, & forma in illis tradita observata forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat motu, & scientia similibus, specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus adversari, vel obstare volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus etiam, quod earumdem præsentium transumptis semper, & quandocumque fletur, & plenaria fides adhibeatur, tam in judicio quam extra illud, ac si eædem præsentes exhibitæ, vel ostensæ forent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reintegrationis, restitutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, sexto decimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIII.

Confirmantur quædam Literæ Innoc. VIII., Pauli III., & Pii IV. super Causarum cognitione Archiepiscopo Beneventano spectan., aliisque Ecclesiæ Beneventanæ consuetudinibus.

Hac de re vid. Inn. VIII. Const. ed. 1491. Jun. 1. P. 7. Necnon Pauli III. Const. ed. 1538. Aug. 22. P 5. Et Pii IV. Const. ed. 1560. Aug. 20. P. 2. Hujus P. Const. ed. 1724. Mart. 23. P. 1. confirmatur Const. Pii III. de fructibus beneficiorum vacantium Diœcesis Beneventanæ convertendis in reparationem, & incrementum Ecclesiæ Beneventanæ.

Dat. 6. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantia nullo licet meritorum suffragio constituti, ea quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Catholicorum Antistitum, eorumque Officialium provide, atque sapienter constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata serventur, nec temerario cujusquam ausu violentur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus.

Ab Inn. VIII. Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario Generali concessum fuit, ut omnes appellationum causas, tam civiles, quam criminales, in quibus delinquentes puniendi non essent poena corporis afflictiva; coram ipsis cognosci, & decidi deberent.

§. 1. Dudum siquidem postquam fel. record. Innocentius Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die 18. Junii 1491. Pontificatus sui anno septimo expeditas, ex tunc existenti Vicario, tunc pariter existentis Archiepiscopi Beneventani in spiritualibus generali directas, Motu supplicationibus tunc itidem existentium Beneventanorum nostrorum, tunc suorum, directioni ejusdem Vicarii pro majori commoditate Beneventanorum ipsorum ad relaxandos eos laboribus, & expensis gravioribus omnes appellationum causas, tam in civilibus, quam in criminalibus, dummodo non venirent Delinquentes puniendi pœna corporis afflictiva cognoscendi, terminandi, decidendi juxta tenorem privilegii, quod sibi concessum affirmabant a piæ mem. Pio Papa II. itidem Prædecessore nostro facultatem, & potestatem Apostolica auctoritate concesserat etiam, & elargitus fuerat.

A Paulo III. dict. Civitatis Beneventanæ Gubernatori nonnullæ variæ facultates elargitæ fuere.

§. 2. Subinde Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster per alias suas desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1538. decimo Kalen. Septembris, Pontificatus sui Anno Quinto expeditas literas bo. me. Francisco, dum vixit Archiepiscopo Beneventano directas q. Ludovico Bozzuto dum vixit Civi Neapolitano Civitatis nostræ, tunc suæ, Beneventanæ Gubernatori contra, & inter quoscumque sibi ratione Gubernii sui quovis modo Subditos, si de tali causa agerent, ex qua Civitatis status perturbari potuisset, quoties sibi visum fuisset, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juris ordine prætermisso, & alias manu Regia procedendi, necnon meram, & mixtam omnimodam gladii potestatem in ea exercendi, nec non quascumque pœnas criminales ubi de ultimi supplicii, aut de mutilatione membrorum pœna non ageretur (habita prius per eos, qui deliquissent ab offensis, vel eorum hæredibus pace) in pecuniarias pœnas commutandi, statutum, & ordinationem dudum per rec. mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem nostrum super substitutione Procuratoris Fiscalis in qualibet Civitate Sedi Apostolicæ immediate subjecta, & aliis tunc expressis facta, & edita in dicta Civitate Beneventana, in omnibus, & singulis eorum Capitulis observari, & executioni demandari, ac alia tunc expressa faciendi plenam, & liberam per alias suas in forma Brevis literas facultatem concessit. Necnon ut causæ Civiles Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quarum cognitio in secunda instantia ad Archiepiscopum Beneventanum pro tempore existentem, seu ejus Vicarium, ex antiqua, & approbata eatenus pacifica observata consuetudine devolvi consueverat, celeriter terminarentur, statuit, & ordinavit, quod exinde de cætero nisi Archiepiscopus, aut Vicarius prædicti causas prædictas infra tres menses a die, qua procedere incœpissent, ipsas causas expedissent, causæ prædictæ ad Abbatem Monasterii Sancti Modesti Beneventani Ordinis S. Benedicti devolverentur, & devolutæ esse censerentur, prout in dictis literis plenius dicebatur contineri, & in petitione eidem Paulo Prædecessori pro parte ejusdem Archiepiscopi facta, subjuncto, quod præmissa cognitio causarum hujusmodi ad ipsum & pro tempore existentem Archiepiscopum Beneventanum ex inveterata consuetudine semper observata spectan. a sua Curia limitabatur, & abdicabatur, & ad inferiorem ipso eo devolvebatur.

Necnon Statutum, ut causæ in secunda instantia ad Archiepiscopum seu illius Vicarium devolutæ; Nisi intra tres menses expedirentur; ad Abbatem Monasterii S. Modesti Ordinis S. Benedicti devolverentur.

§. 3. Idem Paulus Prædecessor, qui in minoribus constitutus Ecclesiæ Beneventanæ præfuerat, de præmissis plene informatus, eandem Ecclesiam, quam in visceribus gerebat charitatis in suis juribus conservari volens, ejusdemque Archiepiscopi, qui unum ex Officiis scriptorum literarum Apostolicarum, ex concessione Apostolica obtinebat, ejus in hac parte supplicationibus inclinatus literas prædictas, & inde secuta quæcumque, quoad ea, quæ causarum hujusmodi cognitionem, decisionem, terminationem, illarumque devolutionem, & Statuti prædicti observantiam concernebant auctoritate Apostolica revocavit, & annullavit, illaque nullius prorsus roboris, vel momenti fuisse, & esse, ac pro penitus infectis, quoad omnia haberi voluit, & decrevit, necnon eumdem Archiepi-

Ab eodem postea per alias literas præd. omnia revocata: & Archiepiscopus, atque Ecclesia prædicta in pristinum statum restitutus.

scopum,

scopum, & præscriptam Ecclesiam in pristinum, & eum, in quo antequam literæ ipsæ ab eodem Paulo Prædecessore emanassent, quomodolibet erant, statum restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac repositos, restitutos, & reintegratos existere, necnon quæ in causis appellationum hujusmodi, tam in Civilibus, quam in Criminalibus, ac quibuscumque aliis, ac quoad exactionem procurationis a Suffraganeis dictæ Ecclesiæ, & quibuscumque aliis personis Visitationi subjectis ratione Visitationis hujusmodi debitis in pecunia numerata juxta solitum, necnon quascumque alias dictæ Ecclesiæ consuetudines, quæ eatenus in viridi observantia fuerant approbavit, confirmavit, & innuvavit, illaque prout ante concessionem literarum hujusmodi servata fuerant, in posterum servari debere, necnon suam, & ejusdem Ecclesiæ ordinariam Jurisdictionem in eisdem causis, & consuetudinibus illibatam remanere, & causas ipsas per se, vel suum in spiritualibus Vicarium Generalem pro tempore existentem decidi debere, & licite posse, nec per dictum Gubernatorem prætextu literarum prædictarum, seu quoscumque alios etiam quacumque dignitate fungentes expedite posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon quidquid secus attentari contigisset, irritum, & inane decrevit.

A Pio IV. denique idem circa cognitionem causarum in secunda instantia eid. Archiepiscopo concessum.

§. 4. Ac demum rec. me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor noster per quasdam pariter suas literas in forma Brevis, die 20. Augusti 1560. expeditas, & bo. mem. Jacobo S.R.E. Cardinali Sabello, dum vixit, Archiepiscopo Beneventano inscriptas cum per alias suas literas quond. Paulum Odescalcum, dum etiam vixit Notarium, & utriusque Signaturæ Referendarium, & in Regno Neapolitano Nuncium suum in Civitate nostra, tunc sua Beneventana, ejusque Districtu, necnon quorumcumque Magistratuum, Locumtenentium, & aliorum Officialium, & Justitiæ Ministrorum, simulque Civium, & Incolarum in illis tunc, & pro tempore existentium in temporalibus Superintendentem Generalem auctoritate Apostolica ad beneplacitum suum fecisset, constituisset, & deputasset, dans eidem plenam, & liberam potestatem, & facultatem quascumque causas civiles, criminales, & mixtas ratione superintendentiæ hujusmodi ad illum expectantes, ac inter, & contra quoslibet ex supradictis pro tempore motas per se ipsum, vel alium ab ipso deputandum audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris fuisset, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii terminandi, & prout latius in eisdem literis sub Datum sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1560. Pontificatus sui anno Primo plenius continebatur; Et deinde, sicut acceperat, quod omnium, & quarumcumque causarum tam civilium, quam criminalium, & mixtarum coram Gubernatore, seu Locumtenente, ac Vicario Curiæ temporalis, & aliis Magistratibus, Judicibus, & Officialibus quibuscumque dictæ Civitatis pro tempore motarum, & vertentium in secunda instantia per appellationem ad eumdem Jacobum Cardinalem, qui Ecclesiæ Beneventanæ ex dispositione Apostolica præerat, seu ad Officiales, & ad Vicarium suum Generalem, ex antiqua approbata consuetudine sub privilegiorum desuper concessorum vigore, aut alias quomodolibet omnimoda jurisdictio, & cognitio spectabat, & pertinebat declaravit, & per easdem literas attestatus fuit suæ intentionis non fuisse, nec esse præscriptum Paulum Nuncium, & Superintendentem suum præscriptos Jacobum Cardinalem, & Archiepiscopum, ac Officialem, seu Vicarium suum, vigore sibi attributæ, & concessæ jurisdictionis, & commissionis molestare, inquietare, ac perturbare quomodolibet potuisse, seu posse, nullumque per literas suas præscriptas jurisdictioni, & cognitioni eidem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, ut præcipitur spectan., & pertinen. factum fuisse, ac in futurum fieri posse, vel debere præjudicium, quominus illam exercere posset, eisdem modo, & forma quibus ante datam dictarum literarum idem Jacobus Cardinalis, & Archiepiscopus, aut ejus Vicarius exercere consueverant, ac præscriptis Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, Vicarioque facultatem, & auctoritatem tam eidem Nuncio, quam aliis quibuscumque quatenus, & quibus opus fuisset; sicut antæ exercere consueverat, inhibendi, nec in futurum in causis coram eodem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, seu ejus Vicario Generali, tam in prima, quam in secunda instantia ratione devolutionis, ut supra, spectantibus, & pertinentibus quovis modo, & quæsito colore se intromittere, sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis quoad ipsum Nuncium arbitrio ejusdem Pii Prædecessoris, quo vero ad alias arbitrio ejusdem Jacobi Cardinalis, & Archiepiscopi, vel ejusdem Vicarii sui imponendis, auctoritate præscripta concessit, & impertitus fuit, prout idem Pius Prædecessor eidem Nuncio, & aliis præscriptis inhibuit sub iisdem pœnis, & censuris Ecclesiasticis incurrendis, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigisset attentari decrevit, & alias prout in eorumdem Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum nostrorum literis respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, fusius continetur.

Confirmatio prædictarum Innoc., Pauli, & Pii literarum motu proprio facta, cum Statuto ut illæ perpetuis futuris temporibus observentur.

§. 5. Nunc autem Nos, qui ante nostram ad supremum Apostolatus apicem assumptionem triginta octo annorum, & aliquorum mensium spatio, quo antedictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ præfuimus, hujusmodi consuetudinem in viridi observantia fuisse, & esse compertimus, & experti sumus, pro debito Pastoralis Officii præfatas literas etiam imposterum observari volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, easdem literas dictorum Innocentii, Pauli & Pii Prædecessorum, omnes, & singulas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis harum serie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus, eaque omnia eis contenta, & expressa sub iisdem pœnis perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præfatas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alii etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis forsan jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint; aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite: etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali

ac incogirato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrom, aliudve qoodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetraro, seu etiam motu, scientia, & potestaris plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsenres, & prædictas Inoocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorriri, & obtinere ac pro tempore existenti Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario in spiritualibus Generali in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque in præmissis per quoscunqoe Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV.

Decernitur Decaoatum Sacri Cardinalium Collegii ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertincre; aliæque controversiæ hac super re de medio tolluntur.

Hac de re vid. Pauli IV. Const ed. 1555. Sept. 21. P 1. quæ hic refertur Hujus vero Const. ed 1724. Aug. 17. P. 1. restituta fuit Card. Vic. Urbis Jurisdictio cumulativa in omnibus causis.

Dat. 7. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspecta vigilantia ea, quæ certis etiam, & rationabilibos ex causis a Prædecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis, & contentionibus, præsertim inter eos, qui sublimi Cardinalatus dignitate io Sancta Dei Ecclesia præfulgent, aliisque iosuper gravioribus malis occationem tribuere dignoscuntur, ipsa rerum experientia suadente, nonnunquam moderatur, ac immutat, & ad æquitatis, ac justitiæ normam redigit, ut sublatis e medio litium, malorumque seminibus, fraterna charitas, atque concordia, quam inter eosdem Cardinales maxime vigere decet, ioviolata servetur, & publico simul bono consultum sit; Eumque in finem Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenrer interponit, prout matura deliberatione præhabita in Domino conspicit salubriter expedire.

Refertur Constit. quædam Pauli IV qua sancitur Decanatum Collegii Cardinalium ad Episcopum Card. antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem pertinere.

§. 1. Dudum siqnidem a fel. rec. Paulo Papa IV. Prædecessore onstro emanavit constitutio tenotis sequentis, videlicet.- Paulus Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.- Cum Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales in partem solicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio ageoda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Romani Pontificis, ac diversia Almæ Urbis Nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præsentesque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optionibos titulorum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos io Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Carhedralibus præfecti fuerint, expost semper alios oon Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant; Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eosdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis allieeremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos, dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuam in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad Summi Apostolatos fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratribus nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu, Venerab. Fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobia, & Sede Apostolica optime meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præsentes declaramus, vocamus, & concedimus. Et insuper oe in posterum Decanatus prædictus, illius occurrente vacatione, io aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc præsentium, & Romano Pontifici assistentium, ac propterea de negotiis prædictis melius informatorum deveniat, aut super eodem Decanatu aliquæ controversiæ, seu dissentiones inter ipsos Cardinales oriantur, providere volentes; motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod Decanatus hujusmodi de cætero perpetuis futuris temporibus nonnisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire possit. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia præsens, aut, ut præferrur, absens, & extra Coriam destinatus, postquam Decanatus hujusmodi ad eum devenerit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & aliis actibus publicis præcedat, nec per alios Episcopos Cardinales, etiam antiquiores, tunc absentes, etiamsi postmodum incontinenti ad eamdem Coriam se conferant, & in ea continuo resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus, seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam Apostolica auctoritate fongentes, etiam Caosarum Palarii Apostolici Auditorea, ac eorumdem Cardinalium

Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac stylo Consistorii nostri, necnon ipsius Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud S. Marcum an. Incarnationis Dom. MDLV. Undecimo Kal. Sept., Pontificat. nostri anno Primo.

Sed postea sub Clem. XI. quum idem Decanatus vacaret, dubitatum fuit, præd. Constitutio servanda esset necne.

§. 2. Postmodum, anno scilicet 1719., occasione obitus bo. mem. Nicolai S. R. E. Cardinalis Acciajoli Episcopi, dum viveret, Ostiensis, & Veliternensis, Sacrique Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decani dubitatio emersit, an prædicta Constitutione adversus Cardinales a Curia Romana absentes lata comprehenderentur, vel potius excluderentur Cardinales promotione antiquiores, qui eveniente Decanatus ejusdem Sacri Collegii vacatione a præfata Curia quidem abessent, sed apud illas Metropolitanas, seu Cathedrales Ecclesias residerent, quibus eos una cum aliqua ex iis Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ ipsis Cardinalibus antiquioribus pro suis titulis, seu denominationibus assignari solent, præesse contingeret. Cumque ejusmodi dubitatio nullis antea S. Sedis deficientibus discussa, ac dirempta esse videretur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædecessor itidem noster eam expendendam, librandamque committere decreverat, sive Dilectis Filiis Rotæ Romanæ Auditoribus, sive aliis ejusdem Curiæ Præsulibus integritate, doctrinaque præstantibus, quorum audita sententia id, quod rationi, & æquitati consentaneum illi visum fuisset, statuere posset. Verum dum in ea deliberatione versaretur, Nos, quos potissimum, tamquam eo tempore Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Episcopum Portuensem, & Archiepiscopum Beneventanum, cæterisque Collegis promotione priores (memorata Pauli IV. Constitutione seposita) tam ad Decanatus dignitatem, quam ad præfatas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias, antiquitatis jura vocabant, animo reputantes rem hanc absque aliqua contentione transigi minime posse, probeque memores verborum Apostoli Timotheum suum admonentis -- *Servum Dei non oportet litigare* -- firmiter constituimus super ejusmodi negotio a quavis concertatione, seu litis specie prorsus abstinere; adeoque datis primum ad eumdem Prædecessorem nostrum literis ex suburbano secessu S. Pastoris, & mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus, atque obtestati fuimus, ut quacumque nostri ratione posthabita, dignitatem Decanatus Cardinali Episcopo ex residentibus in Romana Curia antiquiori deferre vellet, eidemque Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis Optionem permitteret, ea tamen adjecta declaratione, ut simili in posterum occurrente Decanatus vacatione, salva, & illæsa remanerent jura Cardinalium Episcoporum, qui Cardinalatu quidem essent antiquiores, sed extra Romanam Curiam in propriis suis Episcopatibus tunc residerent. Attenta itaque hujusmodi nostra obtestatione, atque cessione, vacans Sacri Collegii Decanatus una cum Ostiensi, & Veliternensi Ecclesiis a memorato Pontifice in Consistorio secreto habito die 26. Aprilis 1719. bonæ mem. Fulvio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Astallio tunc Episcopo Sabinensi, qui ex Episcopis Cardinalibus in Curia degentibus antiquior erat, cum speciali tamen jurium quorumcumque tam Episcoporum Cardinalium extra Curiam apud priores suas Ecclesias residentium, quam aliorum Episcoporum Cardinalium in eadem Curia commorantium, præservatione delatus fuit.

Verum nihil immutatum, ob cessionem ejusdem Decanatus factã ab hoc Pontifice, tunc Archiepiscopo Beneventano, & Cardinale antiquiore, sed a Romana Curia absente.

Post do vero post quam similis controversia, vacante denuo Decanatu, excitata fuit, eaque commissa cuidam Congregationi particulari ab ea sequens judicium prolatum est, quod & ab eodem Clem XI. approbatum.

§. 3. Deinde vero cum præfatus Cardinalis Astallius Decanus, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, ab hujusmodi omnium opinione celerius decessisset, & alia non absimilis controversia inter Venerabiles Fratres Nostros bonæ mem. Cardinalem Sebastianum Antonium Tanarium tunc Episcopum Tusculanum, & Cardinalem Franciscum Judicem, tunc pariter Episcopum Prænestinum in Romana Curia præsentes (Nobis omnino silentibus, & a quacumque petitione prorsus abstinentibus) excitata fuisset, memoratus Clemens Prædecessor septem ejusdem Curiæ Præsules doctrina, & integritate præstantes deputavit, illisque commisit, ut probe ac mature perpensis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, & de quibus eos plene instrui curavit, suum circa verum sensum antedictæ Constitutionis Pauli IV. judicium proferrent, quod postea in hunc, qui sequitur, modum protulerunt -- *Die 28. Februarii 1721. Habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R. P. D. Auditoris Sanctissimi super Causa Decanatus Sacri Collegii Cardinalium, cui interfuerunt RR. PP. DD. Petra, Marafuschus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Aufideus, & Lambertinus ejusdem Particularis Congregationis Secretarius: Omnesque unanimiter responderunt: Consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur Decanatum Sacri Collegii Cardinalium devenisse vigore Bullæ quintæ san. mem. Pauli IV. ad Eminentissimum D. Card. Tanarium, uti Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem tempore vacationis dicti Decanatus sequutæ per obitum Card. Fulvii Astallii, exclusis Episcopis Cardinalibus Antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publica causa, & destinatione Romani Pontificis, etiamsi residerent in Ecclesiis, quarum administrationem ex dispensatione Apostolica retinent, & ita servandum esse perpetuis futuris vacationibus. Quoad aliam vero controversiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Episcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Episcopatu, sed antiquiorem in Cardinalatu, causa non fuit proposita, attenta cessione suo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur ex hujusmodi cessione nullum in futuris Decanatus vacationibus censeri irrogatum fuisse præjudicium Cardinalibus similia jura foventibus. Factaque eadem die per me infrascriptum Secretarium de præmissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua Congregationis sententiam quoad utramque partem benigne approbavit, & perpetuis futuris temporibus observari mandavit. Prosper de Lambertinis Secretarius* -- Idem vero Clemens Prædecessor non modo antedictorum Præsulum votum, seu consilium, ut præfertur, benigne probavit, perpetuisque futuris temporibus observari mandavit, verum etiam illud in Consistorio Secreto subinde, nempe die 3. Martii 1721., habito palam recitari, & inter Acta ejusdem Consistorii ad perpetuam rei memoriam asservari, atque custodiri præcepit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Cum autem, seclusa Paulina Constitutione, maxime æquum, & rationi consonum videatur, ut Cardinales Episcopi antiquiores præfati, quamvis tempore vacationis Decanatus Sacri Collegii a Romana Curia absint, & apud priores sibi commissas Ecclesias personaliter resideant, ad eundem Decanatum assequendum admitti debeant: tum quia ipsi re vera a Curia non absunt ex voluntate sua, sed ex formali necessitate, cum ex divinarum, canonicarumque Sanctionum, & Concilii potissimum Tridentini

præscripto, apud priores Ecclesias jugiter residere cogantur; quin etiam ab eis discedere absque Sedis Apostolicæ licentia non possint, nec ab hoc apud ipsas residendi onere exempti sint, quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatæ, commorari vellent, quemadmodum expresse sub gravissimis pœnis cavetur peculiari Constitutione piæ mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri cujus tenor est, qui sequitur, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sancta Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo Papa III. Prædecessore Nostro, ad Disciplinam Ecclesiasticam restaurandam, provide statuit, ut omnes quacumque Dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque quovis nomine, & titulo præfecti, apud eas personaliter residere deberent: alias, si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrerent: quod si per alios sex menses in absentiam perseverarent, tunc aliam quartam fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente vero contumacia Romanus Pontifex suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere posset. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam Prædecessore Nostro, eadem Synodus declaravit omnes eisdem Patriarchalibus, Primarialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præfectos, etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilii decretorum executionem idem Pius IV. Prædecessor per suas sub plumbo sub dat. VII. Kalend. Decembris MDLXIV. expeditas literas monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos, in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Concilio contentas, sub privationis eorum a regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatum testandi, & disponendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere deberent: Denique certior factus, quod multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, ut contra illos usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi. Successive alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa Edicta publicari fecerunt; ac piæ mem. Gregorius XIII. etiam Prædecessor Noster per suum Decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia in Ecclesiis prædictis facienda etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; itaut a reatu, & pœnis in dicto Concilio statutis non excusarentur, nisi absentiæ causa in scriptis approbata foret; scientiaque, vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster per simile Consistoriale Decretum pro observantia residentiæ personalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas; prout in præfatis Concilii, ac Literis Apostolicis, Consistorialibusque Decretis latius continetur. Cumque etiam Nos Edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus, & tamen præteritis mensibus aliqui, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apostolica præfecti, suæ obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave Animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopalium, prope Urbem, seu in Urbis districto respective consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & præsentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum Animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro secreto declaravimus eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non resederant, nec residebant, nec fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub prætextu, quod alicui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent, præsideant, & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujusvis tolerantiæ vel facultatis, propter quam per Breve speciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessæ: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam hujusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrendo, & aliis canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora, si non paruissent, & prout in Decreto nostro Consistoriali plenius habetur. Quia vero abinde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subjectis, quantum Nobis ex Alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes, Concilii Tridentini Decretis, & Literis Apostolicis, Motuique proprio, ac Consistorialibus Decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque potestatis plenitudine, præfata Concilii Decreta, literasque Apostolicas, ac primodictum Motum proprium, Decretaque Consistorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcumque prætensum non usum, vel contrarium usum, innovamus, & plenissime restituimus. Insuperque omnes, & singulos, Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo præfectos etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, a præfatis suis Ecclesiis absentes, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis, a Sede Apostolica sibi alias concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon privationis a regimine, & administratione suarum Ecclesiarum hujusmodi, aliisque pœnis nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districte præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra eam vero in Italia intra duos, extra vero Italiam existentes intra quatuor menses a die publicationis præsentium in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus, & terminis respective eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu Diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis, postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque aliis apud suas Ecclesias quandocumque personaliter

Refertur Constitutio Urbani VIII. qua sub gravissimis pœnis S. R. E. Cardinalibus residentia injungitur: nec illis ab hoc residendi onere eximuntur, quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatæ, commorari vellent.

sonaliter residentibus, sub eisdem pœnis, adam eo ipso respective incurrendis, injungimus, ue ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obtenta nostra, & Romani Pontificis pro tempore eaistentis, per Breve, seu literas missivas, licentia. Illos etiam, qui in posterum per Nos, seu Romanos Pontifices Sueceffores Nostros, alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Merropolitanarum, Archiepiscopalium, & Episcopalium quoviv nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales quandocumque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam en ipso respective incurrendis debeant, & quilibet ipsorum debeat intra præfatum tempus, a die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum prefatatum incboandum, quod eis pro tribus monitionibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter sa itineri committere, & ad Ecclesias, sive Diœceses sibi commissas, ac personaliter in eis residere inceperint, ab illis non discedere, nisi obtenta prius a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, licentia præfata. A quarum pœnarum incursu nolumus posse aliquem sa excusare prætextu, & rarione cujuscumque servitii, quomodolibet positi, & præstandi pro gerendis, & tractandis negoöis quorumcumqua Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aur Rerum publicarum, Regnorum, ac Provinciarum; nec ratione cujustibet jussionis, vel mandaó eorum, vel earum, quandocumque factis, vel faciendi; nec eriam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumqua litium, seu controversiarum etiam Ecclesiasticarum; vel ineundi fœderis, aut cujuscumque alterius negotii, etiam gravissimi, & speciali mentione digni, tractandi; vel distantiæ locorum, aut brevitatis tempotis, ob qnam non videatur expectanda Sedis Apostolicæ licentia præfata, antequam a suis Ecclesris, & Diœcesibus discedant; aut ratione cujuscumque alterius causæ, vel occasionis, eriam publicæ, vel alias favorabilis, & æque piæ, etiam cujuslibet utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum, & personarum: prætarquam personalis interessentiæ in Synodis provincialibus, vel Congregarionibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenira solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ Officii, Episcopatibus, vel Ecclesiis majoribus præfatis adjunctis, cujus ratione ad certum tempus occupari solant; & tunc pro tempore, quo Illa Synodus, Congregationes, & Assembleæ, exercitiumque muneris, seu Officii publici; ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis, recto tramire ad Ecclesias præfatas, sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incursu volumus excusari Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales nunc, & pro tempore esistentes alicui præfatarum Ecclesiarum præfectos, sau præficiendos, atismsi, tamquam in ordiue priores, aliquem ex dictis titulis Episcopalibus prope Urbem, vel in ejus districtu consistentibus, obtineant, & in posterum obtinuerint, & in prædictis Episcopatibus titularibus Urbi proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respective, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, scientibus, videntibus, & quomodolibet toleranribus, moram traxerint; itaut nulla nostra, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & solemnium celebrationem, receptiooe, & admissione, unquam tueri se possint. Et pro præmissorum, & infrascriptorum inviolabili observatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apostolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore existenó, quatenus contra omnes, & singulos predictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesiis, seu Diœcesibus non residentes per affixionem ad valvas Basilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præsentes in Romana Curiá ad abundanootem caurelam, eriam domi dimissa copia procedat: Et constito sibi, quantum sufficere videbitur, summarie, simplicirer; & de plano, sola veritata inspecta, & manu Regia, de contraventiooe, & inobedientia præsaös; usque ad sentantiam exclusiva procedat, & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore eaistenti referat, ut nos, ac Romanus Pontifex pro tempora existens, io Consistorio ad sententiam declarationis incursus pœnarum, ac respective privationis, seu depositionis, allarumque punitionum præfatarum inobedientiam, valeamus, & ipse Pontifex Romanus pro tempore existens valeat procedere. Volumus tamen Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas etiam S. R. E. Cardinales, citra Monties, vel Mare existentes per quatuor, alios vero ultra Monres, vel Mare degentes per septem manses continuos a residentia in præfatis Ecclesiis facienda, ad effectum visitandi Limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli juxta Sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visiratione excusari: ita tamen, ut tunc illis durantibus visirarionis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus se divertant. Cardinalibus vero, nunc, & pro tempore existentibus, qui in easu vacationis Sedis Apostolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclavis ad hoc designaó, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesiis præsaös sibi commissis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipsius Sedis Apostolicæ, & extra residantiam in loco, in quo electionem hujusmodi celabrati continget, commorandi, & permanendi usque ad peractam alectionem, ac etiam postea per duos menses, postquam Romanus Pontifex Coronationis suæ insignia susceperit: quo tempore elapso præfati Cardinales, nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidare eos contigerit, se contulerint, subjaceant pœnis supradictis. Presentes quoque literas &c. Sicque & non aliter in præmissis &c. Non obstantibus præmissis &c. Volumus etiam, quod ii, qui duabus, vel pluribus Ecclesiis præfatis ex earum unione, val alias ex concessiona, seu dispensatione Apostolica, quocumqne nomine, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempora erunt, a residentia, & pœnis hujusmodi excusentur, dummodo in earum altera, in qua de jure residere debent, vere, & personaliter resideant, exceptis tamen, ut præfertur, Ecclesiis Episcopalibus Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfaras Ecclesias titulorum Cardinalium fieret aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, ut præfertur, non præstaret, quominus ipsi in alia, vel aliis Ecclesiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, residere omnino teneantur. Quodque, ut præsentes &c. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Decemb. MDCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno XII.

Referuntur aliæ causæ hujus Constitutionis, etiam juxta Paulinam Constitutionem.

§. 5. Tum etiam quia, si juxta Paulinam Constitutionem a Decanatu noo repellitur Episcopus Cardinalis antiquior ex causa publica absens, & eatra Cutiam per Romanum Pootificem destinatus: ob eamdem quoque rationem repelli non debere videtur Episcopus Cardinalis antiquior, qui apud priorem Ecclesiam resider; Is enim vere a Romana Curia abesse dicitur ex causa publica, publicam scilicet parocularis Ecclesiæ, cui præest, utilitatem, in qua publicum quoque universalis Ecclesiæ commodum continetur, respiciente. Præterea negari non potest,

quin ipse extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit destinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris Ecclesiæ regimen destinavit, sed etiam, ut commissam sibi Pastoralis solicitudinis partem eumulatius expleret, eum ad jugirer residendum apud Ecclesiam sibi destinatam, sub gravissimis in præinserta porissimum Urbani Prædecessoris Constitutione sancitis pœnis, compulit, & obstrinxit. Accedit præmissis, quod ab ejusmodi exclusione Episcoporum Cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus Ecclesiis residentium masimum illud promanat absurdum, quod alienæ morris detestabile votum ingeritur; nam, sicut accepimus, & Nobis etiam ipsis evenisse non diffitemur, statim ac Cardinalis Sacri Collegii Decanus gravi, & peticuloso morbo laborat, illico Episcopus Cardinalis anriquior absens, qui ipsi in Decanatu successurus est, amicorum literis ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus ejusdem Cardinalis Decani in Romana Curia præsens sit, adeoque ad eum ex Paulinæ Constitutionis præscripto Decanatus deferatur; Unde non sine gravi bonorum offensione, & Ecclesiasticæ disciplinæ detrimento, in Urbe conspicitur Episcopus Cardinalis antiquior, in Decanatu proxime successurus, qui Cardinalis Decani ægrotantis mortem expectat, ut ad ipsum Dignitas vacatura deveniat: contra saluberrimum Lateranensis Concilii monitum relatum in cap. 2. de concessione Prabendæ cujus verba sunt — *Ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cujus locum, & Beneficium se crediderit successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium inveniatur inhibitum, turpe est, & divini plenum animadversione judicii, si locum in Ecclesia Dei futuræ successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt.*

Decernitur ad quem Decanatus prædictus pertinear.

§. 6. Nos itaque, qui deinde prædictum Sacri Collegii Cardinalium Decanatum absque ulla contentione obtinuimus ob illius vacationem retroactis mensibus secutam per obitum memorati Cardinalis Tanarii Decani, dum in Romana Curia præsentes essemus, & in Conclavi ubi, Divina sic disponente Clementia, ad summi Apostolatus fastigium evecti fuimus, reperiremur: præmissis omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere, & obviare, ac alias desuper opportune providere volentes: Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatis, aliisque justis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus adducti, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, atque decernimus, quod Episcopus Cardinalis antiquior, qui una cum aliqua ex Cathedralibus Suburbicariis præfatis in Titulum Cardinalibus antiquioribus assignari solitis aliam retinebit Cathedralem, seu Metropolitanam Ecclesiam in administrationem, dummodo tamen apud ipsam secundo dictam Ecclesiam personaliter resideat tempore vacationis Decanatus ejusdem Sacri Collegii, de cætero ad ipsum Decanatum admitti debeat, & admittatur, perinde ac si occurrente illius vacatione in Romana Curia præsens fuisset, itaut absentia ab Urbe ad præmissum effectum ei nullatenus obesse possit: Quin etiam volumus, & declaramus ipsum Decanatum ad prædictum Episcopum Cardinalem antiquiorem absentem, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, actu residentem ipso jure devenire debere eo prorsus modo, quo in Paulina Constitutione ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius discrimen, seu differentia constituatur; ac ita perpetuis futuris temporibus servari præcipimus, & mandamus.

Tollitur quædam controversia super assequutione sæpedicti Decanatus.

§. 7. Præterea expedire censentes, ut e medio tollatur, ac penitus extinguatur alia pariter controversia alias, sicut præmittitur, excitata, & non definita, utrum scilicet in assecutione sæpe memorati Decanatus Cardinalis antiquior in Episcopatu Suburbicario, & junior in Cardinalatu, præferendus sit Cardinali juniori in Episcopatu, sed antiquiori in Cardinalatu, vel e contra: Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, prælationem deberi Cardinali antiquiori in Episcopatu, licet sit junior in Cardinalatu, decernimus, & declaramus, ac ita deinceps in occurrentibus Decanatus vacationibus perpetuo servari volumus, & mandamus.

Reservatur Cardinali Decano optio Ecclesiarum Ostiensis. & Veliternensis.

§. 8. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac præsertim ab edita Paulina Constitutione usque ad præsentem diem, Cardinalis Sacri Collegii Decanus Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum invicem perpetuo canonice unitarum Episcopatum semper obtinuit, adeoque sive ex præsumpta earum cum Decanatu unione, sive alio titulo, speciale jus ad ipsum favere videtur, in quo mentis, ac intentionis nostræ non est, ut eidem Cardinali Decano præjudicium aliquod inferatur: Contingere autem facile potest, quod Episcopus Cardinalis antiquior a Romana Curia absens, & apud suam priorem Ecclesiam residens, ad quem Decanatus ex præmissis in posterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, & primo Consistorio, in quo memoratum Ostiensem, & Veliternensem Episcopatum optare deberet, præsens interesse nequeat: Motu, & potestatis plenitudine paribus, optionem prædictarum Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum Cardinali, qui pro tempore fuerit ejusdem Sacri Collegii Decanus, specialiter reservamus, ac reservatam esse volumus, & declaramus, itaut earumdem Ecclesiarum Episcopatum nemo alius optare unquam possit, sed ad Cardinalem Decanum prædictum privative quoad alios quoscumque perpetuis futuris temporibus ejusmodi optio pertineat, ac pertinere debeat. Volumus tamen, atque decernimus, quod idem Episcopus Cardinalis antiquior a Curia absens, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, residens, postquam ad eum Sacri Collegii Decanatus devenerit, quantocitius poterit, ad Urbem se conferre, Summoque Pontifici in Consistorio, ut moris est, pro optione earumdem Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum supplicare teneatur. Quod si notoria ægritudine fuerit impeditus, vel ob aliam justam, aut gravem causam a Romano Pontifice pro tempore existente probandam ad Urbem venire nequiverit: Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, eidem Cardinali Decano, aut in prænarratis casibus per suum legitimum Procuratorem antedictas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias optare, & vigore optionis hujusmodi eas assequi libere, & licite possit, & valeat, non secus, ac si ipse præsens personaliter illas optasset, licentiam, & facultatem in Domino concedimus, & impertimur.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod supradicti, & alii quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, ac auditi, & causæ, propter quas præsentes emanarunt, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque

juris,

juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut quempiam impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, uti nullatenus posse, nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, sive dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, necnon prædictis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Romana Curia absentibus, & apud suas priores Ecclesias, ut præfertur, actu residentibus plenissime suffragari. Ab omnibus vero aliis, ad quos spectant, & pro tempore quandocumque spectabunt, inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quascumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus præinserta Constitutione Pauli Papæ IV. Prædecessoris nostri, & præinserto similiter consilio, seu voto Congregationis septem Præsulum a fel. recor. Clemente XI. Prædecessore etiam nostro deputatorum, ab eo, ut præfertur, specialiter approbato, necnon Decretis Consistorialibus sim. mem. Pauli III., & Sancti Pii V. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum nostrorum, & Constitutione sim. me. Innocentii Papæ X. Prædecessoris itidem nostri super residentia ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium apud Sedem Apostolicam, & quibusvis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsito non tollendo, & alia, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus, & aliis Decretis Consistorialibus quibuscumque, necnon dicti Sac. Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, extentionis, reformationis, moderationis, concessionis, præcepti, sanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. VII. Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXV.

Confirmantur Privilegia ab Urbano VIII. Ordini S. Joannis Dei tradita, & nova conceduntur.

Hac de re vid. Const. huic traditam. De confirmatione vero confirmatoriarum Urb. VII. & Alex. VII. super exemptione Hospitalium Ord. S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdict. pro Congregatione Hispanica, vid. Innoc. XIII. Const. ed. 1721., Jul. §. P. t.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Sept. 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut ea, quæ ad favorem Christifidelium, qui regularem vitam profitentur, & præsertim ægrotis, & miserabilibus personis in eorum Hospitalibus cum assidua charitate inserviunt, ex provida Sedis Apostolicæ benignitate provenerunt, quo solidius perennet, Apostolici muneris præsidio roboremus. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, Indulgentias Ordini Sancti Joannis Dei concessa, una cum elargitione, & cum communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum approbavit, per quasdam suas desuper in simili forma Brevis expeditas literas, tenoris qui sequitur, videlicet - Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus salubriter expedire. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, qui sicut ac-

Const. Urbani VIII. de Concessione Privilegiorum dicto Ordini.

cepimna, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque insignia pietaria, & Christianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibos degentes magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitare exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes, istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem Generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immonitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia etiam per modum communicationis, & extentionis, seu alias per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias desuper emissas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et insuper ut Fratres Congregationis hujusmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel sub aliquibus revocationibus comprehensa, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Apostolicis Constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, ac Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationum hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis, eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum Regularibus personis tam in Urbe, quam etiam in quibusvis Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & Successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes quos concernunt pacifice frui, & gaudere.

Clausulæ amplissimæ cum derogatoriis.

§. 1. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quidquam in contrarium attentari, vel fieri contingeret, omnino semper in perpetuum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas & alia opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dictis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Verum quia difficile foret præsentes literas ubicumque opus esset deferri, volumus & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus

fides

fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno Primo.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Priori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, & indulta prædicto Ordini, a memorato Urbano Prædecessore concessa, ut præfertur, emanatasque desuper ipsius Urbani Prædecessoris literas præinsertas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVI.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis Ven. Ferdinandi a S. Josepho Ordinis Eremitarum S. Augustini ad Ecclesiam quandam ejusdem Ordinis.

Hujus Const. ed. 1728. Oct. 23. P. 5. confirmatur judicium Episcopale Ticini habitum de corpore Sancti Augustini. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Januar. 29. P. 1. Confirmatur Decret. Congr. Rituum de facultate Eremitis Augustinianis Prov. Franciæ facta canendi Horas canonicas cum cantu Gregoriano.

Dat. 18. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis.

NUper ad supplicationem dilecti filii moderni Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Japonen., seu Makaen. Beatificationis, & Canonizationis, seu declarationis Martyrii Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho Sacerdotis Ordinis Eremitarum S. Augustini -- Cum Patri Generali Ordinis Eremitarum S. Augustini innotuerit, quod literæ a Sac. Rituum Congregatione die 13. Septembris 1692. concessæ, & Episcopo Makaensi directæ ad effectum, ut auctoritate Sacræ Congregationis Corpus Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho prædicti in Japponia Anno 1617. in odium Fidei, ut asseritur, interfecti, & illinc ad Regnum de Makascar, deindeque ad Civitatem Makaensem translatum a Catharina de Noronha vidua relicta q. Francisci Viera retentum Patribus ejusdem Ordinis consignaretur, ob Navium deprædationem, aliaque varia infortunia ad Civitatem Makaensem minime pervenerunt: Cumque modo post tam longum tempus dicta Catharina de Noronha ab humanis decessisse assertum fuerit, & Corpus præfati Servi Dei retineatur a Maria de Noronha illius Sorore in Civitate Maka prius commorante, quæ pollmodum una cum proprio filio Antonio de Leguiera Noronha ad Civitatem Goanam se transtulit, secum etiam asportasse Corpus dicti Servi Dei. Propterea Sacræ Rituum Congregationi modo supplicatum fuit, quatenus injungere dignaretur Rmo Archiepiscopo Goano, ut auctoritate ipsius Sacræ Congregationis idem Corpus a Domo Mariæ de Noronha, sive in casu illius mortis a quocumque alio loco, ubi quomodolibet repertum fuerit, amoveatur, & ad Ecclesiam PP. Ordinis Eremitarum S. Augustini sub titulo nostræ Dominæ vulgo de Gratia Civitatis Goanæ transferatur ad effectum illud tumulandi, & servandi absque alla veneratione usque ad declarationem Martyrii dicti Servi Dei; Eadem Sacra Congregatio pro executione Decretorum SSmæ Inquisitionis sub die 13. Martii, & 12. Octobris 1625., ac 5. Julii 1634. super non cultu ab Urbano PP. VIII. edit., & in parvo volumine impressorum, censuit committi dicto Reverendissimo Archiepiscopo, ut verificata coram ipso identitate dicti Corporis, adhibitaque omni majori circumspectione, & cautela in hujusmodi Decreti executione, ne ulla controversia, aut scandalum oriri possit, illud consignari faciat prædictis Patribus ad effectum tumulandi in dicta eorum Ecclesia, dictaque translatio, ac tumulatio præsente Vicario Generali ejusdem Archiepiscopi, vel alia persona in Ecclesiastica dignitate constituta, eidem benevisa, secreto fiat, servatis in reliquis dictis Decretis fa. me. Urbani PP. VIII. super non cultu editis ne unquam de illorum contraventione dubitari contingat, & adimpletis aliis latius injungendis, & exprimendis in literis expediendis, eidemque Rmo Archiepiscopo dirigendis. Die 26. Augusti 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte dicti Prioris Generalis Nobis subinde expositum fuit ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratæ Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-

tinere,

rinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVII. Conceditur Indulgentia perpetua & universalis omnibus Christifidelibus recitantibus, ad signum Campanæ quod vulgo dicitur *l'Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus.

Hujus Const. ed. 1724. Septembris quoque 26. P. 1. Conceduntur etiam nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Sept. 26. P. 1. conced. plen. perp. etiam per modum suffragii visitantibus S. Domum Lauretanam.

Dat. 26 Sept. 1724. An. 1.

Fabrizio per la misericordia di Dio Vescovo di Porto della S. R. Chiesa Cardinal Paulucci della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Exordium.

Essendo stato commesso alla suprema Apostolica autorità del Sommo Pontefice e Vicario di Nostro Signor Gesù Cristo in terra il dispensare i Tesori de' doni celesti, e considerando la Santità di Benedetto XIII., che sia un potente motivo per distribuire liberalmente i detti Tesori, quando si riconosce, che siano per essere molto profittevoli per accrescere la venerazione all' Augustissima Regina de' Cieli Maria sempre Vergine Madre di Dio per eccitare, & mantenere la divozione verso la medesima, e per la salute dell' Anime: Quindi e, che la Santità Sua confidata nella misericordia dell' Omnipotente Iddio, e nell' autorità de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, concede Indulgenza plenaria, & remissione di tutti li peccati universalmente, & in perpetuo a tutti li Fedeli li quali veramente pentiti, confessati, e communicati in un giorno di ciascheduno mese a loro elezione recitaranno inginocchioni divotamente al suono della Campana la mattina, o a mezzo giorno, o vero la sera la solita Orazione *Angelus Domini nunciavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto -- Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum Verbum tuum -- Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis*, e con la detta Orazione tre volte *Ave Maria &c.* E pregaranno il Signore per la pace, e concordia tra Principi Cristiani, estirpazione dell' Eresie, e per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa.

Concessio prædictæ indulg. plen. & universalis.

Aliæ Indulgentiæ conceduntur.

§. 2. Nell' altri giorni poi dell' anno concede la Santità di Nostro Signore parimente in perpetuo alli Fedeli, li quali veramente contriti diranno l'Orazione come sopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d' Indulgenza; come più diffusamente si legge nel Breve Apostolico spedito il dì 14. Settembre 1724. Dato dalla nostra solita Residenza questo di 26. Settembre 1724.

XXVIII. Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam septem dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

De simili concessione pro recitantibus flexis genibus Antiphonam Angelus Domini *ad signum Campanæ quod vulgo dicitur* l'Ave Maria, *vid. hujus Const. præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Sept. 1724. An. 1.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti gerentes in Terris spiritualium munerum Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis Nobis nuper exponi fecerunt in dicto Ordine juxta illius Institutum, & laudabilem, ac antiquissimam consuetudinem in recordationem septem principalium dolorum quos Beatissima Virgo Maria Patrona, & Advocata Nostra in unigeniti sui Filii vita, & obitu passa fuit. Corona eorumdem septem præcipuorum dolorum e septem septenariis Angelicarum Salutationum, septemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lachrymarum ejusdem B. M. V. composita recitari consueverit, eaque occasione præfati etiam dolores explicentur, & meditentur, Nos ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus eorumdem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, & confessi, seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cujuslibet hebdomadæ Quadragesimæ, & festivitate Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ejusque tota octava, necnon in Ecclesiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujusmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis salutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem qui per se ipsos, aut cum socio, vel familiari ejusmodi coronam integre itidem recitaverint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Præterea prædictis Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & subinde vere pœnitentes, & Confessi, ac Sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno die per eorumquemque ex eis eligenda lucri faciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Statuitur, ut coronæ septem dolorum B. M. a suis Religiosis benedicantur.

§. 2. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant, & ut supradictæ Coronæ nemini praffint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, vel momenti, sed circa eas Decretum a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ec-

clesiastica

clesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIX.

Conceditur Fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Captiv. facultas nominandi Judices Conservatores in Conventibus Provinciarum Castellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ.

Alias ab hoc Pontifice Const. ed. 1727. Febr. 26. P. 4. conceditur facultas Capitulo Generali ejusdem Ordinis, & Definitorio Generali ipsum celebrandi, nennon condendi Statuta & Decreta. Innoc. XIII. ed. 1722. Aug. 24., P. 2. Conf. decr. Congr. Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Gener. inter tres Provincias dicti Ordinis.

Dat 27. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis concessionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Attilanus Perez Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in sacra Theologia Magister tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum Conventuum, Provinciarum Castellæ, Legionis, & Navarræ, ac Bethicæ nominibus, quod vacantibus potissimum, uti ex proprio instituto tenentur, eorum Religiosis Captivorum Redemptioni ex manibus, & dura Infidelium servitute tam in Asiæ, quam in Africæ partibus, ac in opus tam pium Christifidelium, & Magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, sæpius contigit, & non sine maxima eorum amaritudine in dies contingere solet, ejusmodi subsidia, ac etiam animos Religiosorum distrahi ob insurgentes lites, quæ tum eandem redemptionem, tum alia Religionis negotia concernunt, eo quia illas in diversis Tribunalibus ad instantiam partium cum maximo dispendio, & incommodo prosequi coguntur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Attilanus Procurator Generalis nominibus prædictis, quo vexationibus, & molestiis exinde imminentibus, quos non parum præjudiciales esse, tum ipsis Religiosis, tum incremento, & piissimi Instituti propagationi experientia satis docuit, tandem occurratur præmissorum intuitu eisdem Religiosis Judicem Conservatorum imposterum pro causis occurrentibus tam activis quam passivis non solum interesse Redemptionis eorundem Captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcunque eorumdem Conventuum concernentibus, coram quo absque tanto strepitu, dispendio, & circuitu decidi possint, nominandi facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, quemadmodum aliæ etiam religiones ex hujus S. Sedis benignitate, & signanter fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede ejusdem Redemptionis Captivorum pro diversis Provinciis indulgeri, & deinde in forma communi ad reliquas omnes ejusdem Instituti a rec. mem. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro ad tenorem Constitutionum fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum Nostrorum indulgeri, ac Indultum hujusmodi extendi respective obtinuerunt. Nobis propterea dictus Attilanus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Attilanum Procuratorem Generalem aliosque prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui eumdem Atolanum Procuratorem Generalem super præmissis audiverunt consilio, ac attentis narratis eisdem Exponentibus, ut inposterum Judices Conservatores in supra citatis Conventibus ad formam Constitutionum earumdem Clementis, & Gregorii Prædecessorum, & non aliter nominare possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio præd.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXX.

Conceditur Ministro Generali Minorum Conventualium facultas erigendi Confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis, in quibus Ecclesiæ Ordinis Minorum non existunt.

De Erectione Confraternitatis Cordigerorum, & facultate Ministro Generali eam in omnibus Ecclesiis Ord. Minorum erigendi, vid. Sixti V. Const. ed. 1585. Decemb. 29. P. 1. Et hujus Const. ed. 1725. Decemb. 10. P. 2. Confirmat Const Sancti Pii V. pro Fratribus Minoribus de participatione Privilegiorum Ordinum Mendicantium.

Dat. 30 Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus Ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ nullis licet suffragantibus meritis per abundantiam cælestis misericordiæ, credidit, jugiter Nos admonet, & ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, eam peculiari solicitudine amplectamur, qua Religiosorum Virorum Ordines in Militanti Ecclesia ad Divini nominis laudem, & gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem sancte instituti, novis a Sede Apostolica privilegiis, & gratiis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

A Sixto V. Archiconfraternitas Cordigerorum Assisii in dd. Fratrum Ecclesia erecta, ac Magistro Generali facultas con-

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupator, quod dudum fel. rec. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster per quasdam suas literas desuper sub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1585. 4. Kal. Decembris Pontificatus sui anno Primo expeditas, in Eccle-

siam

Concessa erigendi Confraternitates ejusdem nominis in Minorum Ecclesiis.

siam Domus Fratrum dicti Ordinis Assisien., ubi Corpus S. Francisci sub Altari Majori ipsius Ecclesiæ requiescit, unam Archiconfraternitatem utriusque sexus Christifidelium, qui cordam prædicti Ordinis Fratribus gestari solitam ex illorum devotione deferrent, & illa cingerentur, sub invocatione memorati Sancti Francisci perpetuo erexit, & instituit, ac insuper tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis prædicti quascumque Confraternitates utriusque sexus Christifidelium Cordigerorum, in quibuscumque Ecclesiis domorum tam Fratrum eorumdem Minorum Conventualium, quam Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum in quibuscumque Mundi partibus, & locis pro tempore erigendis, & instituendis, erigendi, & instituendi, illasque postquam erectæ, & institutæ fuissent, prædictæ Archiconfraternitati erectæ, & institutæ cum omnibus, & singulis Indulgentiis, peccatorum remissionibus, & relaxationibus aggregandi, ipsasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus communicandi, pariterque concedendi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem dedit, & concessit, prout idem Sixtus Prædecessor easdem omnes Confraternitates postquam erectæ, & institutæ fuissent, ipsi Archiconfraternitati aggregavit, prædictasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus sub certis modo, & forma tunc expressis communicavit, & concessit, & alias prout in ejusdem Sixti Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione præsentis facultatis.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat erectio Confraternitatum Cordigerorum hujusmodi in secularibus, & regularibus Ecclesiis illorum locorum, & quibus Ecclesiæ dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium minime existunt, cupide exoptetur; Ipse vero Felix Angelus Procurator Generalis illas erigendi facultatem cum communicatione Indulgentiarum a Nobis concedi summopere desideret. Nos ipsum Felicem Angelum Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tunc pariter, & pro tempore existenti Ministro Generali dicti Ordinis, ut in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis ubicumque existentibus, in quibus Ecclesiæ hujus Ordinis non existunt, ut præfertur, de Ordinariorum licentia Confraternitates ejusmodi Cordigerorum erigere, & instituere possit, & valeat plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus. Ac postquam erectæ fuerint, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, Indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, & relaxationibus, ac gratiis quibusvis aliis eorumdem Cordigerorum Confratribus, & Sororibus per dictum Sixtum, & quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, hactenus concessis, & concedendis, & quibus Confraternitates hujusmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia; perinde ac si specialiter, & expresse, ac nominatim concessa fuissent, dicta auctoritate pariter concedimus, & indulgemus; ac privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias sicut præmittitur, concessas, & concessa ad ipsas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore existentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari, aut revocari, nullatenus posse, nec debere, sed semper in perpetuum validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Sixtus Prædecessor in prædictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXI.

Conceditur quatuor primis Patriarchis facultas gestandi Exomidem.

De erectione Ecclesiæ in Palatio Regis Portugalliæ in Archiepiscopatum, & Patriarchatum Ecclesiæ Ulyssiponen. vid. Clem. XI. Const. ed. 1716. Nov. 7. P. 17. Hujus vero Const. ed. 1724. Julii 10. P. 1. concessum fuit Altare Privilegiatum omnibus Cathedralibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30 Sept. 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Romanus Pontifex supremus gratiarum Dispensator illis Præsulibus, qui de benignitate Sedis Apostolicæ locum obtinent celsiorem, & honorabilia S. R. E. membra existunt, & libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in Ministeriorum suorum functione perseverent.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Itaque ad eximia Venerabilium Fratrum modernorum Patriarcharum Constantinopolitan., Alexandrin., Antiochen., & Hierosolymitan. in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, illorumque Ordinem, & Dignitatem novi honoris prærogativa decorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomo-

dolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Patriarchæ Constantinopolitani, Alexandrin., Antiochen., & Hierosolymitan. præsentes, & futuri Exomidem super amiculo breviori in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare, illaque uti libere, & licite possint, & valeant tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio præd. ex motu proprio.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinal. etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXXII.

Abrogantur privilegia omnia personalia, quæ Minoribus Ord. S. Francisci in Regnis Portugalliæ concedi consueverant.

Hac de re vid. Clem. XI. Constitut. ed. 1718. P. 18. ubi innovatur Const. Clem. X. de revocatione privilegiorum personalium eorumdem Fratr. Provinciæ Brasiliæ.

Dat. 3. Oct. 1724. An. I.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcrosanctum Apostolatus Officium humilitati nostræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum jugiter nos admonet, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christifideles altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, sublatis iis, quæ regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, justa laudabilia eorum instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, optatis in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Causæ præsentis abrogationis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Insulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquisitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subjectis abusus invaluerit, ut passim Fratribus Ord. Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ, ac Tertii Ordinis nuncupatorum diversa Indulta, & privilegia personalia concedantur, ex quo gravissima inconvenientia, & scandala in Ordine præfato enascuntur, & magnum relaxationi ostium aperitur: Nos qui regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus providere volentes, ac fel. recordat. Urb. VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, seu privilegia personalia quomodocumque nuncupata, etiam extra claustra quoad Parentes, vel Consanguineos degendi quibus dicti Ordinis Fratribus in Regnis, & Insulis præfatis consisten. cujuscumque qualitatis, dignitatis, & conditionis existant (Charissimi in Christo filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris Theologo, Concionatore, & Confessario dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque instantiam, & supplicationem, tam a nobis, & a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a quibusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipsius Sedis in eisdem Regnis Nunciis, ac a quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Abrogatio prædictorum privilegiorum utpote contra Ord. Statuta, & Apostol. Constitutiones.

§. 2. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, pœnis eo ipso incurrendis dilectis Filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, ac Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia indulta, seu privilegia habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant: Inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis justa regularia ejusdem Ordinis Statuta Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

§. 3. Non obstan. præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso,

& forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertia habentea illis aliaa in suo robore permansuria, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxst specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibulcumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitia, eadem prorsua fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem sub Annuln Piscatoris die III. Octobris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXIII.

Reservatur Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ pro ingressuria tamen dumtaxat Coogregationem Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis.

Hujus Const. ed. 1725. Septembris 28. P. 2. unitur Congregatio Neapolitana Doctrinæ Christianæ cum Congregatione Avenionensi. Et Clem. XI. Const. ed. 1724. Jan. 11. P. 14. Conceditur suffragium deliberativum Definitori adjuncti ejusdem Congregationis Galliæ.

Dat. 24. Nov. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Congregationia Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis, quod pro augeoda, & conservanda eorum Congregatione valde expediat, ut nomen eidem Congregationi dare volentea post probstionis annum votum perpetuæ stabilitatis, cujua dispensatio Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservata sit, emittere teneantur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singularea personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causs latia, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, dispensationem super dicto voto perseverantiæ pro ingressuris tantum prædictam Congregationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat auctoritate Apostolica tenore præsentium reservamus, & quatenua e memorata Congregatione egrediantur, ab exercitio suorum Ordinum suspensi remanere debeant.

Preces Congregationis prædictæ.

Reservatio dispensationis præfatæ.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficsces existere, & fore, suosque plenarioa, & integros effectua sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritare, scienter, vel ignorantes contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissia, ac Constitutionibua, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationia, etiam Juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratia, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literia Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibua pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliaa in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariia quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Matiam Majorem sub Annulo Piscatoria die XXIV. Novembr. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXIV.

Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis suæ.

Ab Innocentio XIII. concessa fuerunt Const. ed. 1721. Maji 26. P. 1. Et a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Julii 25. P. 2.

Dat. 15. Dec. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Diriguntur Literæ Familiaribus eisdem.

VEnerabilibus Fratribus Nicolao Mariæ Lercario Nazianzen. Cubiculi nostri Præfecto, Prospero Maresusco Cæsarien. Auditori Nostro, Nicolao Coscia Transanapolitan. Libellorum supplicum Nobis porrectorum, Csmillo Merlini Iconien. Notarum arcansrum, & Carolo Majella Emessen. Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur respective Secretariis, ac Josepho Accorambono Philippen. Archiepiscopi Subdatario, Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Sacrarii nostri Præfecto, Francisco Antonio Fini Avellin., & Dominico de Rubeis Vultutarien. Episcopis, necnon dilectia filiia Philippo Coscia Vicario in Civitate, & Diœcesi Beneventan. a Nobis deputsto, Nicolao Albini Vestiario, & Eleemosynario Secreto, ac Nicolao de Simone Beneventan. Nicolao Xaverio Sancta Maria Salernitan. Joanni Vincenti Reatin., Bernardo Pizzella Triventin., Frsncisco Pacca Neapolitan., Januario Vitelli Pincernæ, & Francisco Ascolensi Beneventan. Architriclino; Hieronymo Columnæ Foretio Majori, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle, & Philippo Astallio Romanis Cubiculariia intimia seu Secretis, Michaeli Angelo de Paulia Pisauren., & Joanni Baptistæ Nuccarini Fulginaren. Medicis Secretis, Dominico Prati Brittinorien., Ignatio Clementi, & Januario Genovese Beneventan., Paschali Ferrari Nolan., Ignatio Philippo Piersanti Camerinen., Nicolao Schinosi Beneventan., & Michaeli Angelo Troysi Minervien. Capellanis Secretis, Josepho Longo Beneventan., & Januario Sancta Maria Nolan. Clericis Capellæ nostræ Secretæ, Dominico Eustachii Beneventan., Dominico Martino Firman., Donato Antonio Civitella, & Antonio Ferri Beneventan., Andreæ Joannia Prænestin., & Andreæ Coppola Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum Cubiculi nostri adjutoribus, ac Julio Silvaggio Romano Magistro Domus nostræ, Clericis, seu Presbyteria, vel Laicis familiaribus continuis commensalibus nostris salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Circumspecta Romsni Pontificia gratiarum dispensatoria providentia devotos, & fideles suos, illoa præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribua præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ voa, qui etiam

continui

continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliasque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percipimus, condignam rationem habentes ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singulatum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus, vobisque etiamsi Habitum, & Rocchetrum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut, ne dum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum, Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concessio prædictorum privilegiorū.

§. 2. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, Prædia, Domos, Possessiones, & Bona Patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarium vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molirurarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima Causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis. ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Eximuntur eorum beneficia, ab ulls oneribus.

§. 3. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem personarum administrationem, vel officium hujusmodi consuevetit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ac illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum, in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam Curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura Animarum Parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure statutu fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores,

Dispensatur plura obtinere beneficiorum.

Et residentia in eis.

m jores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora, a quo jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Necnon super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium.

Conceditur item eligendi Confessarium & huic ampla facultas.

§. 4. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidii causali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talionis, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis Liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgentur nonnulla super pensionibus [illegible]

§. 5. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alia similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas testandi de fructibus Beneficiorum.

§. 6. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac Juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, &

quorumvis

quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annualium ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatarum, & aſſignatorum, ac reſervandarum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cujuſlibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquiſitis, & acquirendis; ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſuppellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & proventibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum jam editam, & ſi quas deinceps edi contigerit ſuper fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, vobis viventibus ſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cujuſlibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis ſcriptura etiam minus ſolemni, coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtare, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quidquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, & diſpoſitiones, ordinationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Statuuntur nonnulla eorumdem favore, ſi eos contigerit ab inteſtato decedere.

§. 7. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuſlibet veſtrum reſpective manſione, ac etiam extra Beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentis, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis Beneficiis Succeſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omnino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoque modo, vel perturbare.

Clauſulæ peculiares.

§. 8. Decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, aut fieri contigerit tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Eccleſias, & Beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis fec. memor. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos extra illam quomodocumque decedentes ſeptimo Kalen. Decembris Pontificatus ſui An. Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ea qui-

buſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter etiam a nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus, & clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis repoſita, reſtituta, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut tranſlationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos, ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuſlibet aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, ſive indultum, aut confirmationem præſentium a nobis, vel Succeſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis, per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[illegible]putantur quoro- [illegible]

§. 9. Quocirca Venerab. Fratribus Noſtris Oſtien., & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & Dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis, ſuper his haben. ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ ſpeciales.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Boniſacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam noſtri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præſentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero, etiamſi ad illum nodum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam per nos, & Sedem prædictam editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo in ſimilibus hactenus obſervato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Boniſacii Papæ VIII., per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in d. Camera intra certum tunc expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere teneamini, ac ſimilis rec. memor. Urbani Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de penſionibus alias tranſlatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Monaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet conceſſis utendo vos per vos, vel Procuratores veſtros præſtiteritis forſan hactenus, vel vos in poſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis dictis Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superioribus, ac Magiſtris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliiſque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Univerſitatibus, aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam conſiſtorialiter, ac de eorumdem Cardinalium conſilio, etiam per modum ſtatuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac mo-

tu, & scientia similibus: deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per personas Illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alios certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipiuntur quædam ab eis exequutioni demandanda.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei, juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in Judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui Commensales erant concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XV. Decemb. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul., quo statuitur, ut Visitator Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantia, quando Commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. Concessa fuit facultas eligendi Commissarios Visitatores ex eadem Provincia pro Provincia Concept. B. M. Fulminis Min. de Observant. Januen. Et hujus Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. Confirm. Decr. Episcoporum, & Regularium super lite de erectione Conventus in Provincia Valentia eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Decembr. 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur causæ, & iniquitas nimiorum Provinciæ, & intolerabiles sumptus, quæ Congregationem prædictam ad hoc decernendum impulerunt.

NUper pro parte dilecti filii Francisci Idalgo Prominiftri, ac Procuratoris Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod facto recursu anno 1708. nomine dictæ Provinciæ ad eamdem Congregationem, præter alia quamplurima, supplicatum fuerat, quod Commissarius Visitator dictæ Provinciæ, a Superioribus, ad quos spectabat, ex Religiosis benemeritis ejusdem Provinciæ eligeretur, & ad hunc effectum Provincialis, ac Diffinitorium pro tempore existentes ad ipsos Superiores notulam omnium Religiosorum tali munere dignorum transmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro sui justitia, & æquitate eligere possent, cujus supplicationis ratio fundamentalis fuit, maxima paupertas, & distantia quoad longitudinem, & latitudinem ipsius Provinciæ, in qua tam Domorum, quam Ecclesiarum ædificia nullum altum habent, imo solum ex luto acerato constructa existunt, adeoque intolerabiles sumptus accessus, & recessus extranei Commissarii Visitatoris sufferre minime valebant, eaque de causa ab Exministro Generali Biesma mediis suis literis Patentalibus die 17. Februarii 1701. Matriti expeditis hoc idem observari mandatum fuerat, cum decreto quod præfatæ literæ patentales usque ad Capitulum Generale observarentur; dicta vero Congregatio super dictis precibus, auditis prius relatione, & voto tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis rescripserat, quod exquireretur Votum Capituli Generalis, quod super hoc puncto Commissarii Visitatoris favorabile fuit, ideoque eidem Congregationi supplicato, ut attento favorabili voto memorati Capituli Generalis, tam Commissarius Generalis Indiarum, quam Peruanus, quando per se ipsos eamdem Provinciam Tucumanensem visitare nolebant, vel nequibant unum ex Religiosis idoneis ejusdem Provinciæ deputare, & nominare, & ad hunc effectum Provincialis, & Definitorium pro tempore notulam omnium Religiosorum ad id munus visitandi dignorum, ad eosdem Superiores mittere tenerentur, & respective deberent, sicque in

Decretum dictum.

futurum inviolabiliter observari mandarent. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relaxatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, ac enuntiato voto Capituli Generalis, referente Eminentissimo Nostro Spinula censuit, & decrevit idem Decretum Capituli Generalis esse approbandum, & confirmandum, ut infra, videlicet. -- Quod stante summa egestate præfatæ Provinciæ Tucumanen. quæ intolerabiles sumptus adducendi extraneum Commissarium Visitatorem sufferre non potest, quando Indiarum Commissarius per se ipsum non vult accedere ad eandem Provinciam ad Capitulum celebrandum, tunc ex eadem Provincia Commissarium Visitatorem debeat assignare, & ad hunc effectum suo tempore Provincialis, & Diffinitorum notulam Religiosorum tali munere dignorum ipsimet Indiarum Commissario transmittere teneantur: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus. Romæ 22. Septembris 1724. -- F. Card. Paulutius -- V. Archiepiscopus Damascenus Secretarius -- Loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 1. Cum autem sicut dictus Franciscus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XX. Dec. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVI.

Conceduntur Indulgentiæ omnes præsentis Anni Jubilæi Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in Carcere detentis.

Pro omnibus aliis hic non exceptis suspensæ fuerunt quæcumque Indulgentiæ vertente hoc Anno Jubilæi 1725. Const. hujus P. ed. 1724. Jul. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Januarii 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Pontificia solicitudo quamvis omnium Christifidelium saluti prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu studet providere, ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui, animi splendore cælestem Regem oblectant: ipsæ sunt Prudentes Virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad Cælum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christifidelibus eam aperire student. Quare summopere optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, constantissime retineant, ac dent operam, ut sicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in Cælesti Patria feliciter coronentur.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent laudabiliter elegerunt Spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus, maxime ducimus consulendum. Cum igitur tam ipsi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipati, & multæ Puellæ, & Mulieres seculares educationis, vel alia ex causa de licentia Sedis Apostolicæ in Monasteriis degant, ibique clausuræ leges observent, multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum institutum a Sede Apostolica approbatum existit, & quæ in Domibus, seu Conservatoriis in communi vivunt, necnon multi (ut accepimus) utriusque sexus Christifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediri non solum in Alma Urbe Nostra, & Italia, sed aliis etiam Regionibus, Provinciis, & Locis reperiantur, qui, & quæ respective impedimentis hujusmodi remotis pro percipiendis præsentis Anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem Nostram omnino venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas benedicente Domino indubitanter visitarent; verum ob prædicta impedimenta ad Urbem hujusmodi minime venire, neque respective Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant. Nos pro pastoralis officii Nostri debito, paternaque charitate illorum omnium Animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, omnibus, & singulis Sanctimonialibus quorumcumque Monasteriorum, etiam illorum, quæ ab ordinaria jurisdictione exempta, & Sedi Apostolicæ præfatæ immediate subjecta sunt, vel esse asseruntur, necnon Oblatis præfatis, ac Puellis, & Mulieribus Secularibus Monasteriis hujusmodi de ejusdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque

Concessio prædicta Indulgentiarum pro omnibus præfatis, quibuscumque in locis eos esse contigerit.

Eremi-

Eremitis hujusmodi, ac utriusque sexus Christifidelibus tam Carceratis, quam Infirmis prædictis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus ad hanc Almam Urbem pro Thesauris Spiritualibus hujusmodi consequendis venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis, quod in Locis ubi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab Ordinariis Locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi Superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confessario; In Alma vero Urbe a Dilecto Filio Nostro Vicario, seu ejus Vicesgerente tantum præscribendam pro cujuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in nostris Literis Indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenissimas consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti Anno Jubilæi diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus visitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret: Eisdemque Sanctimonialibus, ac Oblatis, Puellis, & Mulieribus Secularibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis, & Christifidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium Confessarios Presbiteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares ab iisdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari absolvere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium Literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Jan. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVII.

Abrogantur quæcumque Privilegia personalia Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Portugalliæ alias concessa.

Hujus etiam Constit. ed. 1724. Octobris 3. P. 1. Abrogata fuerunt Privilegia omnia personalia, quæ Minoribus Ord. S. Francisci in Regno Portugalliæ concedi consueverunt.

Dat. 27. Jan. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN suprema militantis Ecclesiæ specula meritis licet imparibus, divina dispositione collocati in eam præcipue curam solicitis studiis intendimus, ut Religiosorum Virorum sub suavi vitæ Monasticæ jugo altissimi obsequiis mancipatorum Congregationes salubriter dirigantur, laudabilibusque institutis suis quocumque sublato impedimento inhærentes, felicibus in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Causæ præsentis abrogationis.

Cum itaque (sicut accepimus) in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac Insulis in Indiis, & Ultramarinis conquisitis ipsorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subjectis Monachis Congregationis Portugalliæ Ordinis S. Benedicti diversa Indulta, & Privilegia personalia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones concessa reperiantur, unde gravissima in prædicta Congregatione scandala enasci, magnumque Monasticæ in ea disciplinæ, & observantiæ relaxationi ostium pandi experientia ipsa compertum est. Nos præmissis quantum cum Domino possumus de opportuno remedio providere, salubrique, ac prosperæ ipsius Congregationis Monachorum directioni consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quibusvis dictæ Congregationis Monachis, & personis cujuscumque Dignitatis, qualitatis, & conditionis existant quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque Instantiam, & supplicationem tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & a quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nuntiis, ac quibuslibet Congregationis Monachorum hujusmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Abrogatio prædicta motu proprio facta.

Mandatur executio harum literarum.

Mandantes propterea, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurren., dilectis filiis Generali, aliisque dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Monachos Congregationis hujusmodi similia Indulta, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones habentes illos eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris & facti remediis juxta Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum Statuta Apostolica Auctoritate confirmata omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 1. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione Indultorum, Privilegiorum, prærogativarum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in contrarium

præmisso-

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio babenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Januarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVIII. Declaratur irrita electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Aug. 13. P. 2. Declaratur nulla electio Cornelii Berchaman in Archiepiscopum Ultrajectinum cum indictione Excommunicationis latæ Sententiæ audentibus illum consecrare.

Dat. 21. Febr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Literæ diriguntur ad Catholicos Fœderato Belgio.

QUa solicitudine ad Animarum Vestrarum salutem hæc S. Sedes advigilet, quove studio curet, & nitatur, ut adversus insidias Diaboli nulla vobis desint sanæ doctrinæ, salutaris disciplinæ, & vigilantiæ pastoralis præsidia, jam assiduis hactenus argumentis exploratum Vobis esse non dubitamus. Hæc ipsa tamen doloris acerbitas, qua gemitus Nostros ad Vos deferre, mœrorisque causas iteratis questubus replicare, & recentibus scandalis obviam ire compellimur, novum Vobis, nec obscurum esse debet paternæ Nostræ charitatis testimonium.

Expositio facti.

§. 1. Nostris autem dilecti Filii, quibus artibus pravæ doctrinæ semina spargere molientes dissensionis Filii, non solum catholico nomine, sed pastoralium etiam munerum inducta larva, & confictis Ecclesiastici Ministerii titulis abutentes, ad Animarum curam, & Sacramenta administranda obrepere, aut irrumpere tentaverint. Sed superbia eorum, quæ ascendit semper, eo demum temeritatis evasit, ut postquam a septem Clericis, qui Canonicorum nomen jactabant Ultrajectini Capituli, quod jam ante annos abhinc plures supra centum intercedit, perperam, ac temere facta esset die 27. mensis Aprilis anno 1723. Electio Cornelii Steenoven turbolentæ factionis antesignani, & Ecclesiasticis censuris obstricti in Archiepiscopum Ultrajectinum, quanquam ab hac Sancta Sede rejectam ejusmodi Electionem certo, & palam rescivissent; curarunt tamen, atque effecerunt, ut eidem Cornelio die 15. mensis Octobris anno 1724. Apostolica auctoritate, & Sacrorum Canonum contemptis regulis, per detestabilem, ac sacrilegam manuum impositionem Episcopalis consecrationis munus traderetur. Ne autem factiosorum conatus ulla pravitate vacarent, consecratio peracta est a Dominico Maria Varlet Episcopo Babylonensi jam ab exercitio Episcopalis Ordinis suspenso, ejus suspensione per literas Sacri Cardinalium Collegii apud vos typis impressas publice denunciata; sed ad hæc inde etiam cumulus perversitatis accessit, quod memoratus Episcopus Babylonensis, minime assistentibus ex præscripto Sacrorum Canonum duobus aliis Episcopis, nullaque Apostolica dispensatione suffultus, solus antedictum Cornelium consecrare ausus fuerit.

Declaratio prædictæ irritæ electionis: cum inhibitione eidem Cornelio, ut abstineat ab exercitio Ordinis Episcopalis.

§. 2. Ut igitur pro nostræ servitutis officio opportuna remedia tantis scandalis adhibeamus, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus, tam electionem ejusdem Cornelii in Archiepiscopum Ultrajectinum fuisse irritam, ac prorsus nullam; quam ejus consecrationem fuisse omnino illicitam, & execrandam, ac proinde ipsum temere, nulloque jure electum Cornelium omni Ecclesiastica, & Spirituali jurisdictione pro Animarum regimine carere; atque illicite consecratum ab omni exercitio Episcopalis Ordinis esse suspensum. Mandamus propterea, districteque interdicimus memorato Cornelio sub pœna Excommunicationis ipso facto sine alia declaratione incurrendæ, ne audeat Pastores, Missionarios, Ministros, aut alios quocumque nomine nuncupentur, ad Animarum curam, & Sacramentorum administrationem quovis etiam necessitatis prætextu constituere, ac deputare. Simul etiam palam edicimus, & declaramus, omnes, & singulas prædictorum officiorum deputationes pro Animarum regimine quocumque nomine factas, aut fortasse faciendas, cum omnibus inde secutis, prorsus irritas esse, ac nullius roboris, & momenti. Rursus eidem Cornelio præcipimus, & inhibemus, ne sub simili Excommunicationis pœna audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoquo pacto Ordinem Episcopalem a quo suspensus est, exercere.

Injungitur eisdem Catholicis, ne prædictum Cornelium in Archiepiscopum agnoscant.

§. 3. Vobis autem, dilecti Filii, graviter injungimus, ac vetamus, ne antedictum Cornelium pro vero Archiepiscopo Ultrajectino habeatis, & agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, præsertim in Divinis, communicetis; aut ab ipso, vel ab aliis per ipsum perperam, & inaniter deputatis Sacramenta, aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus initiatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo constrictum, atque irregularitati præterea obnoxium, si susceptos Ordines exercuerit. Reliquum est, ut paternis curis nostris filialis obedientiæ, fideique vestræ officia respondeant. Nullum enim jucundius dolori nostro solatium afferri potest, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed Pastorem sequi, & domum ædificare supra firmam petram. Ac Vobis, dilecti Filii, Apostolicam benedictionem, quam cælestis præsidii pignus, atque adversus potestates tenebrarum arma, & scutum esse optamus, peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXXIX. Declaratur, quasdam Indulgentias in generali Indulgentiarum suspensione, Anno Jubilæi durante, indicta, minime comprehendi: & quædam alia Indulgentia conceditur.

Inter alias excipiuntur Indulgentiæ concessæ ab Inn. XI. Const. ed. 1678. Oct. 1. Comitantibus SS. Viaticum, quæ confirmatæ, & ampliatæ fuerunt ab Inn. XII. Const. ed. 1695. Jan. 5. P. 4. Et alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. Fit facultas Christi Fidelibus consequendi etiam suspensas Indulgentias, in suffragium tamen Animarum Purgatorii.

Dat. 2. Martii 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christi-Fidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem quarumdam Indulgentiarum, & gratiarum Spiritualium concessiones, quæ ad Divini cultus incrementum, & ad augendam Fidelium devotionem, Animarumque salutem promovendam peculiariter impertiri dignoscuntur, ab indicta Anno Jubilæi generali earumdem Indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas, aliquibus dubitandi occasio præbeatur.

Enumeratio Indulgentiarum, quæ sub prædicta suspensione minime comprehenduntur.

§. 1. Quum itaque Nos nuper sub generali suspensione hujusmodi, nec Indulgentias Altarium privilegiatorum pro Fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis ipsis Defunctis concessas venire, sed quas Vivi sibi lucrari possunt cum facultate illas per modum suffragii Animabus eorumdem Fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi suspensas esse, minusque Indulgentias concessas in articolo Mortis in facultate illas aliis communicandi cessare, neque a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus de Latere Legatis, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac Episcopis in usu, seu exercitio Pontificalium, aut in impartienda Benedictione, aliave forma consueta concedi solitas; sicuti etiam perdurare facultates Tribunalis Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, auctoritate Apostolica instituti, ejusque Officialium, Missionariorum quoque, & Ministrorum, qui ab eodem Tribunali, seu a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositâ, vel alias a Sede prædicta ad id deputati fuerint, & præsertim facultates absolvendi ab hæresi illos, qui abjuratis eorum erroribus, capaces ejusmodi absolutionibus redduntur; Insuper Indulgentias a fel. rec. Innocentio XI., & Innocentio XII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die prima Octobris 1678., & die prima Julii 1695. respective expeditas Literas Christi Fidelibus, qui Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad Infirmos deferri contigerit, devote comitati fuissent, aut legitimo impedimento detenti personaliter comitari nequivissent, sed tamen lumen, seu facem per alios ea occasione deferendum, seu deferendam misissent, prout etiam à Nobis per nostras iu pari forma Brevis Literas die 14. mensis Septembris proxime præteriti emanatas, mane, aut meridie, seu vespere ad pulsum Campanæ flexis genibus Salutationem Angelicam recitantibus concessas, sub præfata suspensione Indulgentiarum minime comprehendi auctoritate Apostolica declaraverimus.

Declaratio prædicta.

§. 2. Nunc autem universos Christifideles de nostra in præmissis mente, & voluntate certiores reddere, & ad Indulgentias, & gratias Spirituales ejusmodi lucrifaciendas, quacumque submota dubietatis occasione, alacrius excitare cupientes; Omnibus, & singulis Christi-Fidelibus prædictis declarationem a Nobis, sicut præmittitur, editam, quod scilicet memoratæ Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales, durante Anno Jubilæi lucrifieri possint in omnibus, & per omnia, perinde acsi generalis suspensio præfata non emanasset, tenore præsentium denuntiamus, ac edicimus, palamque, & notam facimus.

Conceduntur Indulgentiæ iis, qui fuerint Orationi 40 horarum ubicumque.

§. 3. Præterea ad fovendam, ampliandamque eorumdem Fidelium erga Sanctissimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum prædictum, pietatem, atque devotionem illis omnibus, & singulis Christi-Fidelibus ubicumque extra Urbem degentibus Confessis, ac Sacra Communione refectis, vel saltem vere contritis, & cum firmo proposito confitendi, qui in Ecclesiis ubi Oratio quadraginta horarum, durante præsenti Anno Jubilæi, indicta fuerit, devote eo temporis spatio, quod illis commodum fuerit, oraverint, toties, quoties id egerint Septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta, dicta auctoritate relaxamus, prout eidem Orationi quadraginta horarum in Ecclesiis Almæ Urbis Nostræ institutæ interessentibus novissime concessimos.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XL.

Interdicitur Regularibus omnibus, ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Cœnobia ulla bona adsportare audeant.

Similis interdictis pro F. F. Minoribus Conventualibus facta est ab Alex. IV. Const. ed. 1255. Decemb. 5. P. 1. Et pro F. F. Prædicatoribus a Clem. IV. Const. ed. 1268. Jun. 9. P. 4. Quæ Constitutiones hic referuntur, & extenduntur ad omnes ordines Regulares.

Dat. 7. Martii 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Postulat humilitati Nostræ Divina dispensatione commissum Sacrosancti Apostolatus officium, ut quæcumque respiciunt Bonum, tranquillitatem, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore non modo splendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque præsidii Catholicæ Ecclesiæ accessisse, ac in dies magis accedere satis omnibus notum est; & quorum in Cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsos olim fuisse, pluriumque annorum spatio

verfatos

versatos esse in Domino gloriamur, propensis studiis, paternaque charitate, & solicitudine promovere non omittamus; ac ea præsertim, quæ ad tollendos abusus, arcendam proprietatis labem, & inviolatum custodiendum in eisdem Ordinibus paupertatis Votum, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provido, justoque consilio sancita fuisse noscuntur, ut serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ munimine roboremus, & alias desuper concessæ Nobis cælitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, prosperum prædictorum Ordinum Regularium statum, ac Animarum pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum salutem, expedire in Domino arbitramur.

Refertur quædam Constitutio Alexandri IV., qua idem injungitur singillatim Minoribus Conventualibus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa IV. Prædecessor Noster, cum expositum illi fuisset aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Episcopalem, & alias Superiores, seu inferiores Dignitates promoti secum adsportare, propriisque usibus applicare præsumerent Libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis haberent, tametsi non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, sed ad Ordinem pertinerent; ad ejusdem abusum submovendum, & consulendum præfati Ordinis indemnitati, quasdam suas desuper promulgavit Literas Apostolicas tenoris sequentis, videlicet -- Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Generali, & Provincialibus Ministris Ordinis Fratrum Minorum. Ex parte vestra Nobis fuit intimatum, quod, cum contingat interdum ad Episcopalem, & alios superiores, seu inferiores Dignitates, aliquos de Fratribus vestri Ordinis promoveri, ipsi libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, sed ad Ordinem pertineant memoratum, propriis usibus applicare præsumunt in suarum perniciem Animarum: Quare suppliciter postulastis a Nobis, ut providere super hoc salubriter curaremus. Nos igitur eorumdem Fratrum saluti, & indemnitati vestri Ordinis paterna volentes solicitudine providere, ut libros, & alia quæ ipsos promotionis suæ tempore habuisse, seu habere constiterit, Tibi, Fili Generalis Minister, vel tuis Provincialibus Ministris, submota qualibet dilatione, resignent ipsis Fratribus jam promotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne resignare differant, auctoritate præsentium duximus injungendum, nisi forsan Vos ipsorum usus eis ad tempus concesseritis de gratia speciali. Datum Laterani Anno Incarnationis Dominicæ MCCLV. Nonis Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Alia Constitutio Clementis IV ad eumdem abusum ex Ordine Prædicatorum submovendum.

§. 2. Deinde, cum memoratus abusus in Ordinem quoque Fratrum Prædicatorum irrepsisset, recol. mem. Clemens Papa IV. Prædecessor itidem Noster pro suo Pastorali zelo eum exstirpandum curavit per suas consimiles Literas Apostolicas, quarum tenor hic subjicitur -- Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Magistro, & universis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum salutem, & Apostolicam Benedictionem. Providentia laudabilis, & salubris in cunctis vestris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conspectu Dei, & hominum habeatis. Cum itaque (sicut asseritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine vestro ad Archiepiscopatus, & Episcopatus, & alias Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, non considerantes, quod ex professione in ipso emissa Ordine nihil habent proprium, quod sibi specialiter valeant retinere, libros, & alia, quæ apud eos hujusmodi tempore promotionis habent, usibus propriis applicare, secumque portare præsumunt in propriæ salutis dispendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos præsumptioni hujusmodi volentes salubriter refragari, universis Fratribus dicti Ordinis ad hujusmodi Archiepiscopatus, Episcopatus, & Prælaturas de cætero assumendis, auctoritate præsentium districtius inhibemus, ne consecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore suæ promotionis habere contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus assumpti fuerunt, cum integritate resignent, nisi forsan iidem Priores, de consensu ipsorum Conventuum, usum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipso ab executione Pontificalis Ministerii noverint se suspensos. Inter hujusmodi autem libros non intelligimus comprehendi quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres sibi certa notabilia cum aliquibus privatis sermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ MCCLXVIII. quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

§. 3. Quamvis autem præinsertarum Apostolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt, religiose hactenus observatum fuisse, & adhuc observari minime vereamur. Nihilominus nonnullis justis, & gravibus adductis rationibus, ad obstruendum fraudibus, quæ forsan in posterum committi possent, quemcumque aditum, easdem Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis confirmandas, & innovandas esse duximus; prout Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem Nostræ Constitutioni adversantur, ut infra) amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus sit, adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinum in statum reponimus, ac plenarie integramus.

Extensio earumdem ad omnes alios Regularium Ordines.

§. 4. Præterea, etsi satis constet saluberrimam prædictam Literarum dispositionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, sed ad universos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio Voti solemnis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim absque ulla prorsus differentia in omnibus Ordinibus, quorum Professores eodem paupertatis Voto æqualiter obstringuntur: adeoque sicut iidem Professores indiscriminatim nihil proprium possident, nec possidere possunt, & quidquid acquirunt, Monasterio, & Ordini acquirunt, ita sane absque ullo discrimine, quando ad Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, bona, quæ ante earum assecutionem habebant, secum asportare propriisque in usus convertere nequaquam possunt, sed Monasterio, & Ordini, cui acquisita sunt, ex integro relinquere, ac resignare tenentur; Nihilominus ad quamcumque ambiguitatem submovendam, ac penitus è medio tollendam, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas tenore præsentium expresse extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam,

& singu-

& singulos alios Catholicæ Ecclesiæ Ordines, Congregationes, ac Instituta Regularia, Monastica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorsus excepto, a quibus, & ab eorum Professoribus deinceps illas in omnibus, & singulis, quæ præsenti Constitutioni non adversantur, exactissime observari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde acsi ipsæmet Literæ a præfatis Prædecessoribus Nostris pro singulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Professoribus quibuscumque editæ, & promulgatæ fuissent, & non alias, nec alio modo.

Idem denuo omnibus inhibetur ab hoc Pontifice.

§. 5. Cupientes insuper, ut omnis ansa, & occasio quibuscumque alienis, extraneis, aut subdolis prædictarum Literarum interpretationibus præcidatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius consultum sit: motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, omnibus, & singulis Regularibus Personis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente ad Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, vel quascumque alias Prælaturas, & Dignitates Ecclesiasticas in posterum assumentur, tenore præsentium strictissime interdicimus, ac inhibemus, ne secum adsportare, propriisque usibus applicare audeant libros, pecunias, credita, deposita, & bona mobilia, seu immobilia cujuscumque generis, & speciei, quæ eos tempore suæ promotionis penes se, vel alios habere contigerit, *exceptis dumtaxat Scriptis, propriis indumentis, & Breviario*; sed ea omnia, statim ac suæ promotioni consenserint, & antequam Consecrationis munus suscipiant, Superiori Locali, & Capitulo Cœnobii, Conventus, aut Domus, ubi degunt, integra, & intacta absque ulla prorsus diminutione, cum eorum Notula, seu Inventario bona fide confecto, resignare teneantur, ut illi postmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari possint, ac debeant, cui juxta Constitutiones, & consuetudines cujusque Ordinis, Congregationis, ac Instituti applicanda esse constiterit. Quod si secus fecerint, & huic nostræ Ordinationi non obtemperare præsumpserint, contra facientes, ultra pœnam suspensionis ab exercitio Pontificalis Ministerii in præfatis Clementis IV. Literis constitutam, suspensionis insuper a Divinis pœnam ipso facto incurrant, cujus relaxationem Nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore existenti (sublata ceteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario, eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) specialiter, & expresse reservamus, ac reservatam esse volumus, & mandamus.

Adimitur Superioribus Ordinum facultas concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum, aliorumque.

§. 6. Postremo, cum æquum, & salutare, imo etiam necessarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ hactenus illata fuisse novimus, ac etiam de cetero inferri posse animadvertimus Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis ex facultate, quæ ab Alexandro Prædecessore Ministro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, & a Clemente itidem Prædecessore Ministro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa fuit concedendi promotis ad Episcupalem, & alias Ecclesiasticas Dignitates, usum ad tempus Librorum, aliorumque bonorum, quæ tempore suæ promotionis habebant; Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium nedum præfatis, sed etiam omnibus, & singulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Institutorum Regularium prædictorum, ad quæ præinsertas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas, ut supra extendimus, & ampliamus, etiamsi Abbates, Magistri, Ministri, & Præpositi Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo Ordinibus, Congregationibus, & institutis antedictis præfuerint, necnon eorumdem Cœnobiorum, Conventuum, Domorumque Superioribus Localibus, & Capitulis quibuscumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus usum Librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorsus adimimus, auferimus, & abrogamus, ac pro adempta, sublata, & prorsus abrogata ab omnibus in posterum haberi volumus, statuimus, & declaramus, itaut perpetuis futuris temporibus ejusmodi facultate uti amplius non possint, nec debeant, perinde acsi ipsis a præfatis Prædecessoribus Nostris nunquam tributa, & concessa fuisset, & non alias, aliter, nec alio modo: sub pœna, si secus fecerint, suspensionis a Divinis eo ipso incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, privative quoad omnes alios, reservamus, & reservatam esse statuimus, præcipimus, ac mandamus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes præsentes Literas semper validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 8. Non obstantibus præinsertis Alexandri IV., & Clementis itidem IV. Prædecessorum Literis, & de jure quæsito non tollendo, ac certis Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsenti-

bus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§. 9. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, Constitutionis, assignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. nonis Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. M. Card. Prodatar.

XLI.

Conceduntur duabus Facultatibus utriusque Juris, & Artium liberalium in Oppido Palen. Provinciæ Bearniæ nuper erectis Privilegia omnia Universitatibus Studiorum Generalium Regni Galliarum concessa; ac pariter Studentibus, & ad gradus Scholasticos in eis promotis.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Maji 9. P. 1. Confirmatur, & innovatur concessio Privilegiorum Universit. Stud. gen., & Collegio Doctorum Civit. Urbini a Clem. XI. facta. Et hujus Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas Studiorum in Civitate Camerinensi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Martii 1725. Ao. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Duas facultates prædictas nuper erectas fuisse refertur.

NUper pro parte Charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Clerus, & Populus Provinciæ suæ Bearniæ ei exposuissent grave incommodum, & dispendium quod Incolæ Provinciæ prædictæ in amandandis Juvenibus ad Studiorum Generalium Universitates utpote multum inde dissitas sentiebant, ipseque Ludovicus Rex eorumdem Incolarum commoditatibus, ac utilitati prospicere cupiens erectioni duarum facultatum in Oppido Civitate nuncupato Palen., quod dictæ Provinciæ caput existit, utriusque nempe Juris Canonici, & Civilis, ac Artium liberalium assensum suum præbuisset, quæ postmodum inibi erectæ, & institutæ fuerunt; Nunc autem memoratus Ludovicus Rex duabus facultatibus sic erectis prærogativas Universitatibus Studiorum generalium intra Regni sui Galliarum fines consistentibus concessas impertiri, eos vero, qui eisdem facultatibus pro tempore studuerint, ac exacto Studiorum cursu ad Doctoratum, aliosve gradus Scholasticos in utroque, vel altero Jurium prædictorum, seu ad Magisterium Artium prædictarum promoti fuerint, eisdem Privilegiis quibus in ipsis Universitatibus Studiorum generalium dictis facultatibus vacantes, aut ad Doctoratum, gradus, & Magisterium hujusmodi in eis promoti ex concessionibus Apostolicis fruuntur, donari, ac similiter frui posse plurimum desideret.

Preces Ludovici Regis Galliarum pro concessione prædictorum Privilegiorum eisdem facultatibus.

Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Ludovici Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes; hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui narrata attenderunt, consilio, petitum Indultum auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, itaut qui supradictæ juris facultati studuerint, quive Doctoratum, Baccalaureatum, aliosve gradus Scholasticos servatis servandis in eodem jure receperint, omnibus, & singulis Privilegiis etiam habilitationis ad Beneficia Ecclesiastica assequenda, quibus alii, qui juri student, aut dictos gradus in præfati Regni Galliarum, & signanter Tholosan. Studiorum generalium Universitatibus recipiunt ex quibusvis concessionibus Apostolicis quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere debant, & valeant.

Concessio privilegiorum prædictorum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 1. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLII.

Confirmatur Constitutio Sixti V., qua, juxta declarationem Pii V. hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad solutionem jurium communis Ærarii prædicti Hospitalis teneantur.

Dicta Sixti V. Constitutio hic inserta edita fuit 1585. Maji 1. P. 1.

Dat. 21. Martii 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus Divina dispositione evecti, ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Militiarum, & Hospitalium quorumcumque ad Omnipotentis Dei gloriam, suæque Ecclesiæ Sanctæ exaltationem, illius vero hostium profligatione pie, provideque instituto-rum processerunt, quo majoris validitatis munimine subsistant Apostolicæ confirmationis patrocinio, cum id a Nobis petitur constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia, & pensiones Militiæ S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicæ provisione obtinentes ad solutionem jurium communia Ærarii Hospitalis dicti Sancti Joannis Hierosolymitani omnino teneri, Receptoresque ejusdem Hospitalis, fructus, redditus, & proventus ejusmodi Præceptoriarum, & Beneficiorum propria auctoritate exigere, ac illorum possessionem apprehendere, ac de illis disponere posse decrevit, & declaravit per suas desuper literas in simili forma Brevis in forma rationi congrua expeditas, tenoris qui sequitur videlicet. - Sixtus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Æquum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ non fuerunt suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis re. Pius PP. V. Prædecessor Noster solicita considerationis indagine perscrutans quantis periculis, quantisque bellorum turbinibus tunc agitata fuerat Insula Melevitan., menteque recolens quam indefesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites in illa a Christianæ fidei hostibus defendenda se præstiterant. Dignum quin potius debitum reputavit, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suæ munimine roborarentur, verum etiam illa, quæ suam utilitatem, & commodum concernerent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis imposterum dubitandi materia tolleretur. Accepto igitur per eumdem Prædecessorem, quod, licet alias stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, & Conventui concessis expresse cautum fuerat, quod etiam Apostolica auctoritate etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, Commendas, seu alias dispositiones etiam Apostolicas de Præceptoriis, seu aliis Beneficiis dicti Hospitalis sibi pro tempore factas prosequentes certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata forsan duplicata communi Hospitalis prædicti Thesauro, seu alias persolvere, ac quædam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventibus hujusmodi Præceptoriarum primo, & secundo, ac forsan aliis annis provenientes disponere, seu illos percipere minime possent, sed illi dicto Thesauro, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu Mensæ applicari, pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione fidei adversus Turcas Christiani nominis hostes distribui deberent, ac insuper, Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Empostas, Præceptorias, & alia illius Beneficia quæcumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones, ac ordinarias, & extraordinarias impositiones eidem communi Thesauro annis singulis solvere tenerentur, ipsisque Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & Beneficiis per obitum, seu resignationem etiam in manibus prædicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad Festum Sanctorum Jacobi, & Philippi de mense Maji, ex tunc immediate sequentis pro mortuario, & vacantibus ab eodem Festo usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptistæ, seu ut præfertur Sanctorum Jacobi, & Philippi de dicto mense respective eidem Thesauro cederent. Cum tamen sæpe contingeret nonnullorum petentium ambitionem, ita se extendere, ut Sedis Apostolicæ liberalitate non contenti, etiam ea, quæ in magnum dictæ Religionis præjudicium tendere conspiciebant a Sede prædicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset. Attendens itaque dictus Prædecessor quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus prædicti tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa munienda, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis certa jura, quæ super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & aliis Beneficiis prædictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, consideransque quod postquam piæ me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor Noster, tunc suus, unam Sancti Jacobi in Platea Nursiæ Spoletan., & alteram Sanctissimæ Trinitatis Tudertin. respective Diœcesis dicti Hospitalis Præceptorias tunc certo modo vacantes tunc dilecto filio Simoni Brombillæ Clerico Bergomen. sub certis modo, & forma commendaverat, & seu de illis per suas literas providerat, dictusque Simon sub earumdem, seu aliarum literarum prætextu per quas stabilimentis, usibus, naturis, Privilegiis, & Indultis prædictis per eumdem Pium IV. Prædecessorem derogatum esse prætendebat, fructus earumdem præceptoriarum, & jura illarum ratione dicto communi Thesauro, ut præfertur debita, solvere, & relaxare recusaverat, & recusabat; eumdem Pium IV. Prædecessorem Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum prædictorum sibi pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas declarasse per derogationem hujusmo-

Constitutio prædicta Sixti V.

Jampridem stabilimentis, seu Privilegiis Apostolicis cautum fuisse ferunt, ut ...ne das, itaque Beneficia dicti Hospitalis obtinentes, ejusdem Thesauro certa jura solvere tenerentur.

Deinceps vero nonnullos, cum contraria Privilegia a Sede Apostolica extorsissent, prædicta jura eidem Thesauro solvere recusasse.

Quibus de causis per Pium a Pio IV prædictis omnibus de ... gatis, nullum eidem Thesauro præjudicium afferri velle declaratum fuit.

Tum a Pio V. omnia in prædicti Pii IV. literis contenta approbata fuere.

Necnon Motu proprio ab eodem decretum, ac declaratum; ut omnes obtinentes sæpe dictas Commendas, & Beneficia quæcumque dicti Hospitalis, juribus ejusdem communi Thesauro debitis satisfacere deberent.

Atque ab eodem Pio V. ordinationes quædam emanatæ pro his omnibus exequendis mandatis, cum clausulis appositis, derogatoriis, & irritantibus.

di aliquod, vel minimum Thesauro hujusmodi præjudicium afferri noluisse, & alia fecisse, prout in ipsius Pii IV. Prædecessoris literis plenius continetur. Idem Pius V. Prædecessor tam Pii IV. Prædecessoris hujusmodi vestigiis inhærens, quam præmissis de causis motus, omnia, & singula in ejusdem Pii IV. Prædecessoris literis contenta approbans, & confirmans, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjiciens, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenissent in eisdem supplens, necnon quarumcumque litium, etiam inter Venerabiles Fratres Nostros tunc suos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Religionem præfatam pendentium status, & merita, & in qua pendebant instantiam pro expressis haberi volens, motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine sub datum videlicet 12. Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno Secundo decrevit, & declaravit omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia hujusmodi, seu illorum membra, & ab illis dependentia obtinentes, & ab illis regressus, accessus, coadjutorias, & alias gratias tam a Sede Apostolica, quam quavis auctoritate concessas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco pensionis annuæ, seu pensiones ipsas super eorumdem fructibus, redditibus, & proventibus quavis de causa impositas, & imponendas, percipientes pro rata fructuum, & pensionum eorumdem de omnibus, & singulis annatis vacan. Mortuariis, & aliis quibuscumque juribus per eos dicto communi Thesauro quomodolibet debitis satisfacere, nec quascumque literas statutorum, stabilimentorum, usuum, & privilegiorum, Indultorum etiam quod Præceptoriarum fructus, redditus, & Proventus, & aliorum dicti Hospitalis Beneficiorum pro primo, & secundo annis, vel alias communi Thesauro dicti Hospitalis pro Mortuariis, seu aliis causis applicati essent, & esse censerentur, seu applicari deberent. Dictique Hospitalis Præceptores, seu Receptores, aut alii pro eis Agentes illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim possessionem Præceptoriarum, & Beneficiorum prædictorum nomine dicti Hospitalis apprehendere, & retinere, ac hujusmodi fructus de facto exigere, & alias de illis certis modo, & forma tunc expressis disponere possent, vel aliis illorum totali insertione, vel cum Decreto, quod pensiones ipsæ a quocumque onere, Mortuario, & passagio, vel alias quomodolibet nuncupato quavis etiam Apostolica, seu Magni Magistri dicti Hospitalis pro tempore existentis auctoritate exempti essent, vel titulares Beneficiorum ratam partem ipsos Pensionarios tangentem pro solutione pensionis hujusmodi sibi retinere valerent, & ad solutionem pensionis hujusmodi minime tenerentur, ac alias hujusmodi titulares renunciassent, onusque illam solvendi in se suscepissent, in quibuscumque gratiis, Commendis, provisionibus, regressibus, accessibus, ingressibus, coadjutoriis, cæterisque dispensationibus de Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, ac aliis Beneficiis hujusmodi quovis modo, etiam apud eamdem Sedem vacantibus, necnon fructuum, & pensionum hujusmodi reservationibus per eum etiam motu simili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibusvis eatenus factis, ac in posterum faciendis quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & præeminentiæ existentibus, etiam forsan Cardinalatus honore, & officio fulgentibus per eum quomodolibet eatenus concessis, & imposterum concedendis derogatorias, ac desuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apostolicas etiam quascumque generales, vel speciales etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia Decreta super quacumque verborum expressione in se continentia, personas quibus Prioratus, Bajulatus, Castellaniæ, Præceptoriæ, seu ab illis dependentia Beneficia prædicta, aut illorum membra collata, seu ad vitam commendata fuerant, seu fructus, redditus, & proventus, aut pensiones annuæ reservatæ, & assignatæ fuerant, aut in quorum favorem de illis dispositum extiterat, vel illæ commendarentur, seu conferrentur, aut fructus, vel pensiones reservarentur, & assignarentur, vel alias disponeretur a solutione, & præstatione fructuum, Censuum, passagiorum, annatarum, vacantium, & Mortuariorum, aut aliorum quorumcumque jurium, seu responsionum, aut ordinariarum, vel extraordinariarum impositionum vigore dictorum stabilimentorum, & privilegiorum debitorum in toto, vel in parte eximere, vel liberare, aut alias communi Thesauro Hospitalis hujusmodi, seu illius Juribus in aliquo præjudicasse, nec per illas præjudicatum, seu præjudicium aliquod generatum fuisse, vel esse, vel imposterum fore, sed derogatorias ipsas ad effectum validitatis collationum, commendarum, & aliarum dispositionum hujusmodi dumtaxat processisse, & suffragari debuisse, illasque in quantum communi Thesauro, & illius Juribus in aliquo præjudicassent, aut præjudicarent, a se, & Sede Apostolica per occupationem, & circumventionem præter, & contra voluntatem suam extortas, ac nullius roboris, vel momenti fuisse, & esse, & imposterum fore. Illisque non obstantibus omnes, & singulas hujusmodi derogationes tunc, & pro tempore habentes, & prosequentes etiamsi a Jurisdictione Magni Magistri, & Conventus prædictorum, & aliorum quorumcumque Judicum Apostolica auctoritate prædicta exempti, ac ei, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti essent ad exhibitionem & relaxationem fructuum, ac pensionum hujusmodi, ut præfertur eidem communi Thesauro faciendam teneri, & adstrictos fore in omnibus, & per omnia perinde ac si provisiones Commendarum, regressus, accessus, coadjutoriæ, & aliæ dispositiones, necnon fructuum, & pensionum reservationes non a Sede Apostolica, sed a Magistro, & Conventu prædictis emanassent, & ad id etiam per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli posse, literasque tunc desuper conficiendas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis suæ defectu notari, vel impugnari minus sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & limitationibus similium, vel dissimilium gratiarum comprehendi ullatenus posse, sed quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antequam illas emanarent statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque data per Magistrum, & Conventum benevisa, toties, quoties opus esset concessas esse censerentur: sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, ac Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri, & interpretari debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contingeret, irritum, & inane decrevit. Et nihilominus pro potiori cautela supradictas, & alias derogatorias clausulas in

quibus-

quibuſcumque literis appoſitas in quantum communi Theſauro hujuſmodi, quo ad præmiſſa præjudicare videbantur, revocavit, caſſavit, irritavit, & annullavit, ac toties quoties conceſſa eſſent quoad Jura vacantia & Mortuaria ratione gratiarum per eum, & quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, tunc ſuos conceſſa, quod ea, quæ ſuum tempus nondum effluxerant tantum toties pro nullis, & infectis habere, nullamque prorſus in Judicio, vel extra fidem facere, vel effectum ſortiri debere, & Conſtitutionem ſuam de non tollendo Jure quæſito adverſus tunc conficiendas literas prædictas, locum ſibi vindicare non poſſe, ac illis minime ſuffragari voluit. Non obſtantibus præmiſſis ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſorum Prioratuum, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & Decretis in contrarium forſan quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda foret, illis alias in ſuo robore permanſuris ea vice duntaxat ſpecialiter, & expreſſe derogavit, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Decernitur à suprad. Sixt. V. & Decretum, & declaratio ejuſdem Pii V. hac ſuper re ſuum ſortiatur effectum.

Ne autem de cætero, declaratione, revocatione, caſſatione, irritatione, annullatione, voluntate, & derogatione dicti Pii Prædeceſſoris pro eo, quod ſuper illis, ipſius Prædeceſſoris ejus ſuperveniente obitu, literæ confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæſitari, ac Magnus Magiſter, Conventus, & Fratres, ſeu milites Hoſpitalis prædicti illarum fruſtrentur effectu; Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, quod Decretum, declaratio, revocatio, caſſatio, irritatio, annullatio, voluntas, & derogatio dicti Pii V. Prædeceſſoris a dicta die 12. Kal. Aprilis ſuum ſortiantur effectum, perinde ac ſi ſuper illis ipſius Prædeceſſoris literæ ſub ejuſdem diei data confectæ fuiſſent, prout ſuperius enarratur. Quodque præſentes literæ ad probandum plene Decretum, declarationem, revocationem, caſſationem, irritationem, annullationem, & derogationem dicti Pii V. Prædeceſſoris ubique ſufficiant, nec ad id probationes alterius adminiculum requiratur.

Committitur quibuſdam exequutio prædictorum.

Quo circa venerabilibus Fratribus Archiepiſcopo Toletan., & Epiſcopo Pariſien., ſive eorum Officialibus, ac dilecto Filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæ valere decernentes, ac pro tempore exiſtenti Magno Magiſtro, Conventui, & Fratribus prædictis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate Noſtra, præmiſſa omnia ab omnibus, quos illa concernunt integre, & inviolabiliter obſervari, illoſque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Non permittentes eos, aut eorum aliquem contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari; Contradictores quoſlibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit Brachii Secularis auxilio. Non obſtantibus omnibus ſupradictis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die prima Maji 1585. Pontificatus Noſtri Anno Primo. A. Peregrinus.

Preces Magni Hoſpitalis prædicti pro horum confirmatione.

-- Cum autem, ſicut pro parte dilectorum Filiorum Magni Magiſtri, & Fratrum Militum Hoſpitalis prædicti Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi præmiſſa, quo firmius ſubſiſtant, & ſerventur exactius Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio roborari plurium deſiderent: Nos eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati,

Confirmatur relatæ Sixti Quinti Conſtitutionis.

de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, præinſertas Sixti Prædeceſſoris literas, omniaque, & ſingula in eis contenta auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ.

§. 1. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in præinſertis Sixti Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt non obſtare cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXI. Martii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLIII.

Confirmatur Conſtitutio quædam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Eccleſiæ Beneventanæ; & latius declaratur.

Laudata Conſtit. edita eſt anno 1459. Septemb 5. P. 5. Hujus vero Conſt. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. demandatur ſolutio mediæ annatæ beneficiorum providendorum per totam Italiam, & Inſulas adjacentes in favorem fabricæ Eccleſiarum Matricum.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 24 Mar. 1725. An. 1.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui bonique ſupremus Aſſertor inter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas in eam peculiari ſtudio jugiter incumbit, ut Eccleſiarum omnium, præſertim Archiepiſcopali nomine inſignitarum reparationes fabricæ, & augmentationes aſſiduis favoribus, & gratiis promoveantur; & quæ propterea a Prædeceſſoribus ſuis iiſdem de cauſis facta, & decreta dignoſcuntur, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter obſerventur, Apoſtolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliſque ſtatuit, & declarat, prout earundem Eccleſiarum indigentiis, commodis, & utilitatibus conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

A Pio II. declaratum fuit omnes primos

§. 1. Alias ſiquidem fel. recor. Pius Papa Secundus Prædeceſſor Noſter per quamdam ejus

medios fructus beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ, in reparationem d. Ecclesiæ convertendos esse.

Constitutionem ab eo editam favore Ecclesiæ, & Civitatis Beneventanæ, sub Datum Mantuæ anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono Nonis Septembris Pontificatus sui Auno Secundo, inter cætera statuit, disposuir, & decrevit, quod omnes primi medii fructus beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium Ecclesiæ Beneventanæ (cujus adhuc Archiepiscopus existimus) qui a pro tempore existente Archiepiseopo Beneventano percipiebantur, in reparatinnem, fabricam, & augmentarinnem dictæ Ecclesiæ Beneventanæ juxta ejusdem pro tempote existentis Archiepiscopi, ac unius ejusdem Ecclesiæ Beneventanæ Canonici arbitrium converti debeant.

Confirmatio præd. Constitutionis, cum ejusdem latis declaratione.

§. 2. Nos considerantes præfatam Pii Prædecessoris Constiiutinnem, commodum, utilitatem, & incrementum præfatæ Ecclesiæ Beneventanæ summopere concernere, ac cupientes illam perpetuis fututis tempotibus semper, & inviolabiliter observari, ac Pii Prædecessuris præfati Constitutionis desuper editæ hujusmodi tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instanriam, sed ex mera scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dispositionem, & decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo cnnfirmamus, & approbamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmiratis robur adjicimus; ac dispositionem, & decretum hujusmodi comprehendere omnia beneficia Ecclesiastica, tam collationis Archicpiscopi, quam Capituli, & Canouicorum dictæ Ecclesiæ Beneventanæ, vel Abbatis de Paduli nuncupati, aut alterius cujuscumque inferioris Collatoris pro tempnte existeutium, ad eis conferenda cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis; non tamen beneficia Ecclesiastica dispositioni Apostolicæ reservata, vel affccta, dicta Apostolica auctoritate declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 3. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptinnis, obrcptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu inrenrionis Nostræ, aut quovis alio defectu, quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, ac quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, quamtumvis justa, rationabili, & ptivilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessarin exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra hujusmodi, aur aliis supertus exptessis relatis in literia alibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel cnntroversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, apetitionis oris, reductionis ad vim, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justiriæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comptehendi, sed semper ab illis acceptas, ac perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis instantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus, universalibus, & provincialibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Dictæque Ecclesiæ Beneventanæ Statutis, etiam joramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam Motu, & de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derngatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, ac aliis decretis concessis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem pet clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, approbationis, declarationis, decreti, & derngationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nono Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIV.

Publicantur literæ Processus die Cœnæ Domini.

Similes literæ publicatæ fuerunt ab Inn. XIII. Constit. ed. 1722., April. 9. P. 1. Et a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mart. 24. P. 1.

Dat. 19. Mart. 1721. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium a consuetudine prædecessorum Pontificum.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem Fidei, & agnitionis Filii Dei in Virum perfectum, neque se in hujus vitæ Societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in Terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem,

atque ita divina gratia adjutrice, ſic præſentis vitæ quiete gaudeant, ac futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas ſane cauſas Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri hodierna die, quæ Anniverſaria Dominicæ Cœnæ commemoratione ſolemnis eſt, ſpiritualem Eccleſiaſticæ diſciplinæ gladium, & ſalutaria Juſtitiæ arma per miniſterium Summi Apoſtolatus ad Dei gloriam, & animarum ſalutem ſolemniter exercere conſueverunt. Nos igitur, cui nihil optabilius eſt, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & Juſtitiam, Deo auctore tueri, vetuſtum, & ſolemnem hunc morem ſequentes.

Excommunicantur Hæretici omnes, eis credentes, eorum defenſores, & libros ipſorum legentes.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac noſtra, quoſcumque Huſſitas, Wicleſiſtas, Lutheranos, Zuinglianos, Calviniſtas, Ugonottos, Anabaptiſtas, Trinitarios, & a Chriſtiana fide Apoſtatas, ac omnes, & ſingulos alios Hæreticos quocumque nomine cenſeantur, & cujuſcumque Sectæ exiſtant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defenſores, ac eorumdem libros hæreſim continentes, vel de Religione tractantes, ſine auctoritate noſtra, & Sedis Apoſtolicæ ſcienter legentes, aut retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes ex quavis cauſa, publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schiſmaticos, & eos qui ſe a noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis obedientia pertinaciter ſubtrahunt, vel recedunt.

Necnon appellantes ad futurum Concilium.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos cujuſcumque ſtatus, gradus, ſeu conditionis fuerint; Univerſitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, ſeu Mandatis noſtris, ac Romanorum Pontificum pro tempore exiſtentium ad univerſale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, conſilio, vel favore appellatum fuerit.

Pariter Piratæ diſcurrentes Mare ditionis Eccleſiæ Romanæ.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Curſarios, ac Latrunculos maritimos, diſcurrentes Mare noſtrum, præcipue a Monte Argentario uſque ad Terracinam, ac omnes eorum Fautores, Receptatores, & Defenſores.

Item ſurripientes bona Chriſtianorum, quorum Naves tempeſtate jactatæ fuerint.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & ſingulos, qui Chriſtianorum quorumcumque Navibus, tempeſtate, ſeu in tranſverſum (ut dici ſolet) jactatis, vel quoquo modo naufragium paſſis, ſive in ipſis Navibus, ſive ex eiſdem ejecta in Mari, vel in littore inventa, cujuſcumque generis bona, tam in noſtris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuſcumque Maris Regionibus, & Littoribus ſurripuerint, itaut nec ob quodcumque privilegium, conſuetudinem, aut longiſſimi, & immemorabilis temporis poſſeſſionem, ſeu alium quemcumque prætextum excuſari poſſint.

Deinceps novas Gabellas imponentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris ſuis nova Pedagia, ſeu Gabellas, præterquam in caſibus ſibi a Jure, ſeu ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia permiſſis, imponunt, vel augent, ſeu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falſarii pariter literarum Apoſtolicarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falſarios Literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, ac ſupplicationum, gratiam, vel juſtitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vice-Cancellarios, ſeu gerentes vices eorum, aut de mandato ejuſdem Romani Pontificis ſignaturam, necnon falſo publicantes Literas Apoſtolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falſo ſignantes ſupplicationes hujuſmodi ſub nomine Romani Pontificis, ſeu Vice-Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes etiam bellica inſtrumenta ad Chriſtiani nominis hoſtes.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Chriſtiani nominis hoſtes, & inimicos, vel Hæreticos per noſtras, ſive hujus Sanctæ Sedis ſententias expreſſe, & nominatim declaratos deferunt, ſeu tranſmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, ſtannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica Inſtrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipſo canape, quam alia quacumque materia, & ipſam materiam, aliaque hujuſmodi, quibus Chriſtianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per ſe, vel alios de rebus ſtatum Romanæ Reipublicæ concernentibus in Chriſtianorum perniciem, & damnum, ipſos Turcas, & Chriſtianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illiſque ad id auxilium, conſilium, vel favorem quomodolibet præſtant, non obſtantibus quibuſcumque privilegiis, quibuſvis perſonis, Principibus, Rebuspublicis per nos, & Sedem prædictam hactenus conceſſis de hujuſmodi prohibitione expreſſam mentionem non facientibus.

Necnon impedientes, ne victualia ad Rom. Curiam adducantur.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, ſeu invadentes eos, qui victualia, ſeu alia ad uſum Romanæ Curiæ neceſſaria adducunt, ac etiam eos qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, ſeu perturbant, ſeu hæc facientes defendunt per ſe, vel alios cujuſcumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & ſtatus, etiamſi Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Item aliquid perpetrantes adverſus venientes ad Sedem Apoſtol.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apoſtolicam venientes, & recedentes ab eadem ſua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, ſpoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui Juriſdictionem ordinariam, vel delegatam a nobis, vel noſtris Judicibus non habentes illam ſibi temere vindicantes, ſimilia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Sive adverſus Cardinales, aliosque Eccleſiaſtica dignitate fulgentes.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hoſtiliter inſequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiſcopos, Epiſcopos, Sediſque Apoſtolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a ſuis Diœceſibus, Territoriis, Terris, ſeu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, ſeu præſtantes in eis auxilium, vel favorem.

Vel adverſus recurrentes ad Rom. Curiam ſuper eorum cauſis.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per ſe, vel alios, perſonas Eccleſiaſticas quaſcumque, vel Sæculares ad Romanam Curiam ſuper eorum cauſis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia proſequentes, aut procurantes, negotiorumque Geſtores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, ſeu etiam Auditores, vel Judices ſuper dictis cauſis, vel negotiis deputatos, occaſione Cauſarum, vel negotiorum hujuſmodi, occidunt, ſeu quoquomodo percutiunt, bonis ſpoliant, ſeu qui per ſe, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujuſmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur cujuſcumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Necnon omnes a Sedis Apoſtol. Decretis ad Laicalem poteſtatem recurrentes, ſive literas Apoſtolicas

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Eccleſiaſticos, quam Sæculares cujuſcumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Literarum Apoſtolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam juſtitiam concernentium, necnon

exequutionem impedientes.

citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias Sæculares, & Laicalem potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive alia simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi Literarum, & Processuum executione, Instrumenta, vel acta conficere, aut confecta Parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum Agentes, Consanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Exequutores, & Subexecutores literarum, citationum, Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur, per se, vel alium, seu alios publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel alias apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

Omnes pariter causas spirituales a Judicibus Ecclesiasticis ad se avocantes.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque qui per se, vel alios auctoritate propria ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & Decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumque cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam Judices interponunt; quive Partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum eis contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu Exequutorialium, Processuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Consiliarii Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum Sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Quique Eccl. etiam personas ad suum Tribunal trahunt;

§. 14. Quive eorum prætensio officio, vel ad Instantiam Partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quorumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte quovis quæsito colore, necnon qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, seu quævis alia Decreta in genere, vel in specie ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum Juribus quomodolibet directe, vel indirecte tacite, & expresse præjudicatur.

& quoquo pacto Ecclesiarum juribus præjudicant.

Omnesque impedientes quominus Ecclesiast. Prælati sua Jurisdictione utantur.

§. 15. Necnon, qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet hac de causa, directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, necnon Consanguineos, & Affines, aut alias impediunt quominus sua Jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sac. Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum Generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque sententias, & Decreta, aut alias fori Ecclesiastici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias Sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Usurpantes etiam redditus Ecclesiasticorum.

§. 16. Quive Jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Necnon onera personis Ecclesiasticis, eorumque bonis imponentes.

§. 17. Quive Collectas, Decimas, Talleas, præstantias, & alia Onera Clericis, Prælatis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios, directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes Decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis Generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Item omnes contra personas Ecclesiasticas sententias proferentes, vel exequentes.

§. 18. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra Personas Ecclesiasticas, illas processan-

do,

do, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, qoique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi - talia committentes fuerint consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vice-Cancellarii, aot quovis alio nomine nuncopati.

Denique invadentes, aut perturbantes loca quæcumque ad Rom. Eccles. pertinentia.

§. 19. Item excommuoicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & derioere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharom, Patrimonium B. Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatom Venaissinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trabariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, & Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminom, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tuderrum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & Loca, vel Jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecta, oecnon Supremam Jurisdictionem in illis nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumont, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Præcipitur executio prædictorum.

§. 20. Volentes præsentes nostros Processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque illi hujusmodi Processus a nobis, aut Romaoo Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur durare, suosque effectus omnino sortiri.

Utque a prædictis sententiis nemo a quoquam nisi a Rom. Pontifice absolvi possit.

§. 21. Cæterum a prædictis sententiis nullos per alium, qoam per Romanom Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & Indultorum quibuscumque Personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alias majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujosvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicatur, qui id præsumpserit.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius cootra eos spiritoaliter, & temporaliter, prout expediri noverimus, processuri.

Statuitur, quid absolvendi perficere prius debeant.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcumqoe absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertor, statuta fecerior, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & Decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seo Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, ens non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quandocomqoe quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Clausulæ cum derogatoriis peculiaribus.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, Indulgentiis, Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ot præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu Locis a prædicta Sede, ex qoavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibos, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujusmodi, ac de Ordinibus locis, nominibus propriis, cognominibos, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcomque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel noo scriptis, per qoæ contra hos nostros Processus, ac sententias, quo minus includantur io eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decernitur publicatio prædicti Processus.

§. 25. Ut vero præsentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Valvis Basilicæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi facient, ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nollam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, com non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eo fiant notoria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamos, ut per se, vel alium, seu alios præsentes literas, postqoam eas receperint, seu earum habuerint notitiam semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major Populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas Peccatorum Confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptom præsentium literarom penes se habeant, easqoe diligenter legere, & percipere studeant.

§. 26. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ

Curiæ,

Coriæ, vel alterius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, proteſtationis, ſublationis, revocationis, commiſſionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto. IV. Kal. Aprilis Pontificatus noſtri Anno Primo.

XLV.

Conceditur Fratribus Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Proceſſionibus Sanctiſſimi Roſarii, ſine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere poſſint.

Clem. XII. Conſt. ed. 1733. Apr. 10. P. 3. Confirmantur facultates celebrandi Proceſſiones Sanctiſſimi Corporis Christi, & Roſarii cum confirmatione & declaratione Brevis Ben. XIII.

Dat. 10. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam conſtituti exortas inter catholicos Antiſtites, aliaſque perſonas Eccleſiaſticas & religioſos viros controverſias opportunis rationibus dirimere ſtudemus, ſicut in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Facti expoſitio.

§. 1. Expoſuit ſiquidem Nobis nuper dilectus Filius Noſter Auguſtinus S. R. E. Cardinalis Pipia nuncupat. Ordinis Fratrum Prædicatorum Adminiſtrator Generalis, quod cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites cum modico ſecularium exemplo, circa Proceſſionem Sanctiſſimi Roſarii qualibet prima Dominica Menſis Octobris fieri conſuetam exortæ fuerint prætendentibus Ordinariis locorum, & Parochis perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) poſſeſſionem faciendi dictam Proceſſionem ſine Parochi aſſiſtentia, Ordinarii licentia, etiam ingrediendi limites Parochiæ, & allegantibus Jus commune id prohibens, necnon quamdam reſolutionem Congregationis tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum anno 1618. emanatam, ac a fel. recor. Urbano PP. VIII. Prædeceſſore Noſtro confirmatam, per quam immemorabilis conſuetudo ſublata fuit, ipſe Auguſtinus Cardinalis, & Adminiſtrator Generalis attento, quod in diverſimode, & omnino inſubſiſtens declaratum fuit, ut inpoſterum ejuſmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Proceſſione hujuſmodi generantur, finis imponatur opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderat.

Preces Magiſtri Generalis.

Conceſſio edicta.

§. 2. Nos ipſius Auguſtini Cardinalis, & Adminiſtratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, ejus ſupplicationibus Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis prædictorum ut ipſi de cætero memoratam Proceſſionem Sanctiſſimi Roſarii qualibet prima Dominica Menſis Octobris ingrediendo limites cujuſcumque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requiſita, & abſque aſſiſtentia Parochi, ac cum omni pompa peragere libere, & licite poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clauſula.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die X. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

XLVI.

Erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cæſenaten. cum quibuſdam facultatibus.

Inn. XIII. Conſt. ed. 1722. Aug. 19. P. 2. Erecta fuit Univerſitas ſtudii generalis in Civ. S. Jacobi de Rem. de Caracas in Ind. Occid Et hujus Conſt. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur in Civit. Camerinenſi.

Dat. 20. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Paſtoralis ſollicitudinis munere, ſacratum literarum, & præſertim Theologicæ facultatis ſtudia inter Chriſtifideles potiſſimum in ſortem Domini vocatos, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi in temporalibus Subditos opportunis rationibus excitare, & promovere ſatagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, ſicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præſidium cognoſcimus in Domino expedire.

Cauſæ præſentis Erectionis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Cathedralis Eccleſiæ, ac Univerſus Clerus Civitatis, & Diœceſis Cæſenaten., quod cum in Civitate Cæſenaten. ultra Univerſitatem ſtudii Generalis dudum inibi vigentem, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philoſophia, Logica & Medicina publice docentur, præleguntur duo Collegia, unum nempe Juriſtarum, & alterum Phyſicorum, & Medicorum, quæ ex antiqua Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum conceſſione privilegio conferendi lauream doctoralem in ſuis reſpective facultatibus fruuntur, erecta reperiantur, ſolumque Collegium Theologorum deſit; Ipſi Exponentes Sacræ Theologiæ ſtudia Eccleſiæ Dei, ac perſonis Eccleſiaſticis in primis neceſſaria eſſe animadvertentes, ejuſmodi Collegium Theologorum, quorum ſufficiens copia in dicta Civitate nunc habetur, duodecim Doctoribus, ſeu Magiſtris conſtans inſtitui, ipſique Collegio pro majori etiam eorum, & præcipue pauperum, qui dictæ Sacræ Theologiæ ſedulam operam navaverint, commoditate, perſonas idoneas ad Doctoratus, ſeu Magiſterii, alioſque gradus in eadem Sacra Theologia pro-

Preces Capituli Cæſenaten.

movendi

movendi facultatem tribui plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissia opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, quin in minoribus constituti Ecclesiæ Cæsenaten. Regimini sex annos præfuimus, & ex eo tempore illam, ac Clerum, Civitatem, & Diœcesim Cæsenaten. propensiori semper respeximus, & etiamnum respicimus paterni amoris affectu, & ad ea, quæ publicæ illorum utilitati, ac decori conducibilia fore prospicimus favorabiliter intendentes, ipsorumque Exponentium votis in præmissis peculiari charitate annuere volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; unum in prædicta Civitate Cæsenaten. Collegium Theologorum, quod duodecim personis Ecclesiasticis in Sacra Theologia Magistris, octo nimirum secularibus, & quatuor cujusvis Ordinis, Societatis, Instituti Regularibus, de quorum numero Canonicus Præbendam Theologalem in Ecclesia Cæsenaten. obtinens, ac Sacræ Theologiæ in dicta Universitate Lector publicus nunc, & pro tempore existentes semper esse debeant, constituatur, atque jugiter constet, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio prædicta.

§. 3. Præterea præfato Theologorum Collegio, ut quoscumque, qui peracto studiorum Sacræ Theologiæ curriculo, ac prævio rigoroso examine habiles, & idonei ad id reperti fuerint, ac servatis servandis ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus scholasticos in eadem Sacra Theologia promovere, eisque solita graduum hujusmodi insignia conferre libere, & licite possit, & valeat, itaut sic promoti, & graduati omnibus, & singulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Universitatibus ad eosdem gradus promoti sunt, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Concessio quorundam facultatum.

§. 4. Porro Venerabilem Fratrem modernum & pro tempore existentem Episcopum Cæsenaten. in ejusdem Collegii Theologorum Caput, & Præsidentem cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, etiam professionem fidei a promovendis, seu graduandis hujusmodi juxta articulos a Sede Apostolica propositos emittendam per se, seu suum in Spiritualibus Vicarium Generalem recipiendi dicta auctoritate harum serie facimus, constituimus, & deputamus, statuentes, ut Sede Episcopali Cæsenaten. vacante Vicarius Capitularis præfatæ Ecclesiæ Cæsenaten. pro tempore legitime deputatus ejusdem Episcopi vices in præmissis suppleat.

Deputatur Epis. Cæsenaten Præses ejusd. Collegii.

§. 5. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Civitatis, & Universitatis prædictarum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum derogatoriis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVII.

Confirmatur Decretum quoddam Consultæ Generalis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, pro Hispaniæ Provincia.

Inn. XII. Const. ed. 1695 Maji 13. P. 2. Confirmatur erectio novæ Provinciæ Hispan. eorumdem Clericorum cum redintegratione Provinciæ Benon.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Apr. 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Perez Moreno Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis pro Provincia Hispaniæ Consultor Generalis, quod Religiosi dictæ Provinciæ fere ab initio ejus fundationis usque ad hæc tempora consueverunt, & quasi pro lege incumbere fideliter doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, & ob id Provinciæ hujusmodi studiosi multorum annorum spatio scholas publicas Ordinis Fratrum Prædicatorum in Universitate studii generalis complecten. frequentarunt, & quia in his novissimis temporibus aliqui ex dictis Religiosis Scholam Thomisticam ad effectum amplectendi contrariam deserere moliebantur, dictus Franciscus ab ejus superiore Generali una cum consulta Decretum, per quod cum præcepto formali injungitur omnibus prædictæ Provinciæ Religiosis ut eorum laudabilem morem addiscendi religiose eamdem Doctrinam S. Thomæ retineant, formari obtinuit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Expositio facti.

§. 2. *Reperitur in actis Consultæ Generalis Clericorum Regularium ministrantium Infirmis Decretum sequens. Nobis exploratum sit aliquem ex nostris in Hispania a Scholis ex Doctrina Angelici Præceptoris discessum moliri; Nos quibus cordi est ea, quæ ad studiorum incrementum, & felicitatem pertinent pro viribus adimplere, illamque doctrinam illic addisci, & doceri, quam nostri tam Collegiales, tum Lectores e solis D. Thomæ Fontibus hactenus ebiberunt; His aliisque gravissimis causis permoti, & ne quis sub quovis prætextu audeat, contra laudabilem Priscorum consuetudinem, ibi adhuc vigentem, alio divertere: omnibus, & singulis ex Nostris Philosophiæ, & Theologiæ studiis operam navantibus præsentibus, & futuris districte mandamus, etiam sub formali præcepto Sanctæ obedientiæ, cujus violationis absolutionem soli Reverendissimo P. Nostro Generali pro tempore reservamus, ut inposterum ad prædictam dumtaxat Doctrinam incumbant, & sive in nostris, sive in cujusque Universitatis Scholis illam unice doceant, addiscant, & defendant. Mandantes insuper Provinciali aliisque quibuscumque pro tempore Hispaniarum Superioribus quacumque di-*

Decretum prædictum.

gnitate

gnitate fulgentibus, at executioni præsentis hujus Nostri Decreti omnium studeant, neque illi quoque modo contraveniri permittant sub pœna suspensionis a suis respective officiis ipso facto incurrenda, aliisque Nobis arbitrariis; Illudque de more in omnibus illius Provinciæ Domibus publicari, affigi, & registrari curent. Datum Romæ in ædibus Nostris Sanctæ Mariæ Magdalenæ die 3. Aprilis 1723. Ita est Philippus Ruffi Secretarius Generalis.

Preces Confultoris Generalis pro d. Provincia.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Franciscus præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ipsum Decretum observari mandamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVIII.

Conceditur Christifidelibus facultas applicandi Indulgentias, Anno Jubilæi durante suspensas, per modum suffragii animabus defunctorum.

Dicta suspensio facta fuit Const. ed. 1724. Jul. 6. P. 1. Et const. ed. 1725. Mart. 2. P. 1. declaratur quasdam Indulgentias in dicta suspensione non comprehendi.

Dat. 28. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui de sinu Patris ad infima Mundi descendens, & formam Servi accipiens in ara Crucis pro humani generis redemptione pretiosissimum Sanguinem suum effundere dignatus est, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea libenter intendimus, per quæ fidelium Defunctorum animæ, hoc potissimum tempore, expiationis scilicet, & veniæ, remissionis, & gratiæ, ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum uberius consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant.

§. 1. Cum itaque nos occasione præsentis Anni Jubilæi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones quomodolibet concessas dicto Anno durante, sub certis modo, & forma tunc expressis per nostras sub plumbo expeditas literas suspenderimus; ac postmodum sub generali suspensione hujusmodi, neque Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis Defunctis concessas venire, sed quas vivi sibi lucrari possent cum facultate illas per modum suffragii Animabus ipsorum Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi comprehensas esse, inter alia declaraverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 2. Mensis Martii proxime præteriti confectis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Alias ab eodemmet Pontifice Indulgentiæ omnes Anno Jubilæi durante, suspensæ fuere.

§. 2. Nunc vero fidelium devotioni, Animarumque eorumdem Defunctorum refrigerio peramplius consulere cupientes, ac declarationem a nobis, sicut præmittitur, editam ampliantes, & extendentes, omnibus, & singulis Christifidelibus, quod quascumque Indulgentias, & peccatorum remissiones, ut præfertur, suspensas (injuncta tamen in illarum concessionibus pietatis opera peragendo, ac firma remanente pro vivis earum suspensione) ad effectum illas Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii hoc Anno Jubilæi durante directe applicandi, etiamsi eas sic applicandi facultas in concessionibus prædictis concessa non fuerit, consequi libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si suspensio præfata a nobis non emanasset, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta.

§. 3. Non obstan. suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIX.

Confirmatur quædam Gregorii XV. Constitutio de non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis; cum ejus ampla extensione.

Hac de re legatur dicta Constitutio Gregorii XV. quæ hic citatur. Clem XI. Const. ed. 1708. August. 9. P. 8. agitur de Electione Vic. Generalis eorumdem Fratrum Provinciæ Lugdunen.

Dat. 5. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Provinciæ Sancti Joannis Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. Congregationis Galliæ, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma

Alias a Gregorio XV. statutum, ne Superiores aliorum Ordinum reciperent quemcumque Pro-

fessum dictæ Congreg.

Brevis expeditas Literas, ne quis Prælatorum, aut Superiorum, seu Fratrum aliorum Ordinum mendicantium quemquam dicti Tertii Ordinis professum sub quovis prætextu, & colore absque ejusdem Congregationis Ministrorum Provincialium licentia in scriptis recipere auderet sub pœna Excommunicationis, aliisque Censuris, & pœnis Ecclesiasticis arbitrio suo infligendis interdixit, & prohibuit, & nihilominus cum anno 1656. die 11. Decembris tunc existens Vicarius Generalis totius Ordinis ejusdem Sancti Francisci Spiritui a Sancto Antonio Presbytero expresse professo dictæ Provinciæ transitum ad Ordinem Fratrum Minorum de observantia Provinciæ Parisiensis permisisset, Congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, eumdem transitum nullum, & invalidum tanquam prædictis Gregorii Prædecessoris Literis contrarium per suum Decretum die 3. Augusti 1622. emanatum declaravit; novissime vero fratres Minores de observantia supradictæ Provinciæ Parisiensis sub prætextu cujusdam Decreti subreptitii Ministri Generalis Ordinis hujusmodi Josephum Seigneur Laicum, seu Conversum expresse professum memoratæ Provinciæ Sancti Joannis receperunt, sed idem Minister generalis attendens, & reflectens ad easdem Gregorii Prædecessoris Literas, & ad Cap. 2. num. 4. Constitutionum decretum supradictum revocavit, nullumque, irritum, & invalidum die 26. Maji anni proxime præteriti per suas literas Ministro Provinciali dictæ Provinciæ Sancti Joannis directas declaravit.

Verum aliquando contra illam aliquid perpetratum.

Causæ præsentis confirmationis, & extensionis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat his tamen non obstantibus certi quidem fratres dyscoli hujus Religionis austeræ, quæ semper in viridi observantia viget, jugum ægre ferentes, literas ipsius Gregorii Prædecessoris nullum nunc habere locum, ex eo quod a Nobis confirmatæ non fuerint, temerarie asseverare non dubitent; itaut nonnulli ejusdem Provinciæ Religiosi cum Decretis subreptitie, aut obreptitie ab hac Sancta Sede obtentis ad alias Religiones tam mendicantes, quam non mendicantes a parvo tempore transiverint, suoque pessimo exemplo maximum aliis dyscolis similis translationis Literas Apostolicas obtinendi pruritum, aviditatemque causaverint; ac proinde dictus Procurator hæc omnia cum maximo suo dolore perpendens supradictas Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, Nos specialem ipsi Procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Gregorii Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illas etiam extendimus, prohibendo, ne Fratres memoratæ Provinciæ Sancti Joannis in posterum ad quascumque alias Religiones, sive mendicantes, sive non mendicantes absque licentia in scriptis pro tempore existentis Ministri Provincialis, vel inconsulto illius Provinciæ Procuratore transire possint.

Preces Procuratoris Generalis d. Provinciæ.

Confirmatio prædictarum Gregorii Literarum.

Extensio ejusdem.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Gregorii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

L.

Statuuntur nonnulla circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes.

Hujus Const. ed. 1724. Sept. 23. P. 1. Confirmata, & innovata fuit Const. Inn. XIII. super Ecclesiastica disciplina in Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 2. Maji 1725. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, quo demonstratur Clericis decentem habitum deferre debere.

APostolicæ Ecclesiæ Regimini per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, eo potissimum Apostolicæ vigilantiæ studia dirigenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocati sunt, Ecclesiasticæque Militiæ nomen dederunt, ubique irreprehensibiles inveniantur. Maxime siquidem ipsos decet vitam, moresque suos omnes ita componere, ut habitu, gestu, incessu, aliisque omnibus rebus nil nisi grave moderatum, ac religione plenum præseferant. Quocirca Clericos quoscumque, præsertim vero Beneficia Ecclesiastica obtinentes, teneri vestes honestas, & proprio congruentes Ordini semper deferre, ut per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant, & si secus fecerint, etiam pœna privationis Beneficiorum plectendos esse, Sacræ Tridentinæ Synodi Decretis, pluribusque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Sanctionibus, provide, atque salubriter cautum sit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut non sine maximo animi nostri mœrore, imo etiam horrore percepimus quorumdam Clericorum Beneficia Ecclesiastica obtinentium audacia, & temeritas hodie eo usque processerit, ut in dedecus Ordinis Clericalis, Sacrorum Canonum contemptum, magnamque Animarum suarum perniciem incedere in habitu laicali minime vereantur; Nos gravissimo huic abusui, & Christifidelium offensioni pro Pastoralis Officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune consulere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id specialiter deputavimus consilio, ac etiam Motu proprio, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & mandamus, quod Ordinarii Locorum, ubi sita sunt Beneficia ejusmodi Clericorum vestes laicales deferentium impudentiam canonicis remediis omnino coerceant, & hunc in finem non modo possint, sed etiam debeant contra ipsos procedere per citationes Domi dimissa copia, quatenus domicilium habeant in eorum respective Diœcesibus: sin minus per citationes ad Valvas, Jurisque ordine servato sententiam declaratoriam privationis obtentorum Beneficiorum in ipsos ferre, & pronunciare, ita tamen ut eadem Bene-

Statuitur, ut Ordinarii Clericos Beneficiatos in habitu Laicali incedentes coerceant.

ficia juxta Constitutionem felic. record. Sixti V. Prædecessoris Nostri incipientem -- *Cum Sacrosanctam*. Nostræ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis collationi, provisioni, ac omnimodæ dispositioni reserventur, & reservata censeantur.

Decernitur eosdem Clericos teneri sub pœna lethalis culpæ ad restitutionem fructuum, & Beneficiis perceptorum.

§. 2. Præterea volumus, statuimus, & declaramus prædictis Clericis Beneficiatis in habitu laicali incedentibus minime licere percipere, nec facere suos fructus, & proventus quoscumque suorum Beneficiorum cujuscumque generis, speciei, qualitatis, & valoris existant: quin etiam expresse decernimus, ac sancimus ejusmodi Beneficiatos ex mero facto incessus in habitu clericali, quamvis nulla præcesserit Ordinatiorum sententia declaratoria privationis Beneficiorum, quæ obtinent, imo etiamsi nulla citatio, monitio, vel alius judicialis actus in eos fuerit institutus, ipso jure amissionis, & privationis fructuum prædictorum pœnam incurrere, itaut illos ullo modo percipere, nec perceptos retinere, vel facere suos possint: sed ipsos absque ulla prorsus diminutione ad commodum Fabricæ Ecclesiarum, in quibus erecta sunt Beneficia, illico sub pœna lethalis culpæ restituere teneantur; a qua quidem restitutionis obligatione a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore eaistente (sublata cæteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario condonandi facultate) eos absolvi, & liberati posse volumus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus immemorabilibus etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sieque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, acsi unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, Sexto nonas Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

LI.

Conceditur Congregationi Benedictinæ Augustanæ communicatio privilegiorum Congregationis Casinensis quoad gratias spirituales tantum.

Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. Concessa fuerunt Privilegia omnia Congregationum Benedictinorum Congregationi Monachorum Bohemiæ illiusque membris in Moravia & Silesia, & hujus Const. ed 1727. Apr. 1. P. 4. Confirmantur Constitutiones dictæ Congregationis Augustanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quod Authore Deo gerimus debitum exigit, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes felicibus eorum in vinea Domini progressibus quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere jugiter studemus.

Preces Ruperti Abbatis, & Visitatoris Congregationis prædictæ.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus Filius Rupertus Abbas Monasterii Ottobruani, & Visitator principalis Congregationis Benedictinæ Augustanæ sub Regula Sancti Benedicti, etiam nomine dilectorum Filiorum Amandi Abbatis Monasterii Heresheimensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregaoo octo Monasteriis unitis constet; Ipse vero Rupertus Abbas ipsi Congregationi, ejusque Monachis easdem gratias, exemptiones, Indulta, indulgentias, favores, privilegia, saltem ad res spirituales, & salutem animarum spectantia, quibus Congregatio Cassinensis Monachorum Ordinis prædicti gaudet, per Nos concedi plurimum desideret.

Concessio prædicta cum quibusdam Ordinationibus.

§. 2. Nos ipsius Ruperti Abbatis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Rupertum Abbatem aliosque Abbates specialibus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-

tiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis memoratæ Congregationis Cassinen. super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, prædictæ Congregationi Benedictinæ Augustanæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, illiusque Monasteriis, Monachis, & personis nunc, & pro tempore existen. petitam communicationem privilegiorum quoad gratias spirituales tantum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, ita tamen, ut hujus concessionis prætextu jus aliquod in temporalibus ipsi Congregationi Benedictinæ Augustanæ collatum minime intelligatur, nec ejus Monachi in Italiam venientes idem communicationis privilegium prætendant, ut in Monasteriis Congregationis Cassinen. recipiantur, & in eis habitare velint, sed iis tantum hospitalitatis officiis sint contenti, quæ secundum eamdem regulam Sancti Benedicti cæteris Monachis dicti Ordinis, non tamen hujus Congregationis Casinen., exhiberi solent, ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LII.

Confirmantur quædam Resolutiones Capituli Generalis Congregationis Bethlemitatum in Indiis Occidentalibus.

Hæc Congregatio, quæ prius erat Confraternitas, erecta fuit ab Innoc. XI., & ejus Constitutiones novæ confirmatæ Const. ed. 1687. Martii 26. P. 11.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Bartholomeus a Cruce Præfectus Generalis, aliique vocales nuperi Capituli Generalis Congregationis Fratrum Bethlemitarum nuncupat. in Indiis Occidentalibus, quod licet in Constitutionibus dictæ Congregationis a felic. record. Innocentio Papa XI. Anno 1687. confirmatis præscriberetur, ut Officium Præfecti Generalis ejusdem Congregationis ad sexennium tantum duraret; nihilominus in illius Capitulo Generali anno 1704. celebrato stabilitum fuerat Officium prædictum perpetuum, seu ad vitam Electi esse debere, ac diversa alia Decreta prædictis Constitutionibus plane contraria edita fuerant, adversus quæ plurium Hospitalium, seu Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad hanc Sanctam Sedem recursu, & negotii cognitione per rec. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ demandata, & ab ea tribus ejusdem Congregationis Cardinalibus ad id specialiter deputatis remissa, re mature discussa die 12. Aprilis 1709. prodiit ab ejusmodi Congregatione Particulari trium Cardinalium Decretum tenoris sequentis, nimirum -- *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eadem Constitutiones, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis; & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis* -- quod quidem Decretum ipse Clemens Prædecessor per suas in simili forma Brevis die 25. Maji 1710. expeditas Literas approbavit.

In Capitulo Generali 1704 diversa Decreta plane Constitutionibus Congregationis contraria, edita fuere.

Postea vero per sequens Decretum Congregationis Particularis revocata fuere ea in parte, in qua Constitutionibus prædictis contraria reperiebantur.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium variæ instantiæ pro parte Procuratorum dictæ Congregationis fratrum, qui tunc in Alma Urbe degebant, promotæ fuerunt, primo nempe quia Constitutionibus præfatis expresse cavebatur neminem in ejusmodi Congregatione, qui in aliquo ex Sacris Ordinibus constitutus foret, admitti, nullumque fratrem ex admissis, vel deinceps admittendis ad illos promoveri posse, quod tribueretur facultas Sacerdotes admittendi, vel fratres ad eosdem Sacros Ordines promovendi, quodque Superioribus, ac ipsimet Præfecto generali dictæ Congregationis interdiceretur, ne qui eidem Congregationi inservivissent, seu donati, ut vulgo appellant, fuissent, in illa admitterent; & insuper cum in eisdem Constitutionibus disponeretur, convocationem vocalium ad electionem futuri Præfecti Generalis ad Vicarium Generalem spectare, & contingere posset, dictum Vicarium Generalem, vel decedere, vel legitimo impedimento quo minus ad ejusmodi convocationem procedere valeret, detineri, petitum fuerat decerni, quod tunc, & eo casu pertineret ad Assistentem antiquiorem Capitulum Generale convocare, & illi præsidere, ac demum eveniente obitu Vice-Præfectorum Generalium Provinciarum Liman., aut Mexican., seu Præfecti cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus munus Vice-Præfecti Generalis ad formam earumdem Constitutionum, etiamsi confirmationem suæ electionis a memorato Præfecto Generali nondum obtinuisset, exercere posset. Verum præfata Congregatio Particularis Cardinalium hujusmodi instantias, ac petitiones die 31. Januarii 1710. admittere noluit, sed votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandavit. Cumque interim sub obtentu quod dilectus filius Frater Rodericus a Cruce tunc assertus Præfectus Generalis dictæ Congregationis Fratrum non fuerat auditus in propositione habita die 12. Aprilis 1709. coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium, Charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, retentis supradictis Clementis Prædecessoris literis partes ad eumdem Clementem Prædecessorem, ut ab eo voluntatem suam super præmissis certius explorarent, remisisset, porrectoque ipsi Clementi Prædecessori pro parte dilecti etiam filii Fratris Michaelis a Conceptione dicti Fratris Roderici Procuratoris supplici libello, & iterum commissa rei cognitione eidem Congregationi Particulari Cardinalium die 5. Februarii 1714. emanavit ab ea Decretum per alias ipsius Clementis Prædecessoris in pari forma Brevis die 22. Decembris subsequentis confectas literas itidem confirmatum, quo persistendo in decisis quoad

Deinde ab eisdem Fratribus dictæ Congregationi Particulari variæ instantiæ promotæ fuere, quæ ab eadem rejectæ sunt; & mandatum, ut votum proximi Capituli Generalis exquireretur.

revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704., ot præfertur, editorum, & convocationem dicti Capituli Generalis, mandavit per vota secreta in eodem proximo Capitulo Generali exquiri, num expediret dictæ Congregationi Fratrum officium Præfecti Generalis in posterum fore ad sexennium, seu potius novennium, exclusa omnino illius perpetuitate?

Resolutiones prædictæ Capituli Generalis 1721., ad cujus votum omnia remissa fuerant.

§. 3. Quomobrem Capitulo Generali hujusmodi Anno 1721. in Civitate Liman. celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Liman. post peractam electionem dicti Præfecti Generalis, discussa in eo, ac resoluta fuerunt enarrata puncta in hunc modum, videlicet — *Fuit primo loco exquisitum votum, an expediret Generalis Ordinis durare debère ad novennium, vel ad sexennium, & resolutum fuit unanimiter, quod deberet esse novennale, & quod omnia pariter Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes Generales, & Assistentes Particulares utriusque Regni debebunt etiam esse ad novennium, servatis tamen quoad electionem Superiorum localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod ista fiant de triennio in triennium.*

Resolutio prima circa tempus Generalatus, aliorumque Officiorum Ordinis.

§. 4. *Postmodum fuit processum ad exquisitionem votorum ejusdem Capituli Generalis super aliis punctis ad illum remissis a Congregatione Particulari die 31. Januarii 1710., & fuit secundo loco exquisitum, an expediret habere in Religione Religiosos, qui promoverentur ad Sacerdotium, ac communibus suffragiis resolutum fuit expedire sub sequentibus tamen conditionibus. Prima, quod nemo possit promoveri ad Sacerdotium nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. Secunda, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium nulla directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus Generalibus, sed proponi debeat a Patre Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, qui debeant Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitatem promoveri posse crediderint. Tertia, quod si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, ipso facto incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit, & habilitatio peti nequeat, nisi præcedente Beneplacito Definitoris Generalis. Quarta, quod teneantur quotidie celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus; & quod si pro celebratione aliquam eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti localis ubi Missæ celebrantur, vel cujus subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. Quinta; Quod in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus. Sexta. Et casu quo de licentia etiam Patris Generalis, & Assistentium major numerus promoveretur, sic promoti non possint celebrare, nisi superveniente vacatione alicujus loci per obitum alterius Sacerdotis. Septima. Quod Sacerdotes, ut supra, promoti debeant in omnibus sequi vitam regularem, ac deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei; quodque nunquam nec per Breve temporis spatium possint esse Præfecti Generales, nec ullam Prælaturam habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscumque alterius Superioris, sed quod solummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. Octava. Denique, quod si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens peteret pro sua devotione admitti ad habitum Religionis antequam obiret, possint Pater Generalis, & Definitorium concedere licentiam alicui de Præfectis localibus pro hujusmodi admissione, accedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu adsint alii duo Sacerdotes, ut supra.*

Resolutio secunda circa novos Præfectos, qui Religiosos ad Sacerdotium promovendos.

§. 5. *Tertio loco. Exquisitum fuit votum ejusdem Capituli Generalis, an Pater Præfectus Generalis, vel quicumque alius Superior possint in Religione recipere illos, qui inservierunt eidem Religioni, seu fuerint, ut vulgo dicitur, Donados, & resolutum extitit per communia suffragia non posse.*

Resolutio tertia circa Donatos.

§. 6. *Quarto loco. Propositum fuit, an in casu obitus Præfecti Generalis, quando ad eum pertineret convocare Capitulum, seu concurrente quocumque alio legitimo impedimento in aliquo ex istis casibus convocatio Capituli pertinere debeat ad Assistentem antiquiorem, & pariter resolutum fuit, quod in casu obitus Patris Generalis, seu Vicarii Generalis, vel in casu gravis infirmitatis eos legitime impedientis, seu quacumque alia legitima causa concurrente jus convocandi Capitulum Generale, & in eo præsidendi pertineat ad Patrem Assistentem generalem antiquiorem, seu eo impedito ad alios Assistentes, juxta eorum Antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum Antianitate.*

Resolutio IV. cui convocatio Capituli pertineat.

§. 7. *Quinto, atque ultimo loco propositum fuit, an in casum obitus Vice Præfectorum Generalium Limæ, aut Mexici, seu Præfectus cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, etiamsi confirmationem suæ electionis a Patre Præfecto Generali adhuc non obtinuerit, possit exercere munus Vice-Generalis: Et similiter per secreta suffragia resolutum fuit, quod in casum mortis naturalis uniuscujusque ex Vice-Præfectis Generalibus, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus Generalibus illius Regni, gerere ea omnia possit, quæ a Constitutionibus Vice-Præfectis Generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio, quæ si justis de causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant.*

Resolutio V. nondum confirmationem obtinuerint.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatæ resolutiones pro salubriori ejusdem Congregationis Fratrum directione, ac regularis in ea disciplinæ progressu in dicto Capitulo Generali communi Vocalium suffragio factæ fuerint, ac Exponentes prædicti eosdem resolutiones, tametsi aliquæ earum supradictis Constitutionibus adversentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimom desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositorum, qui relationem dilecti filii Nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupat. &c. prædictæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, jura distributa, & votum dilecti filii Caroli Augustini dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ pariter Cardinalis Fabroni nuncupat. Ponentis sibi de-

Preces Fratrum prædictorum pro confirmatione.

Confirmatio relatarum resolutionum.

super

super exhibitæ viderunt, consilio, præinsertas Capituli Generalis resolutiones auctoritate Apostolica, tenore præsentium juxta modum tamen infra dicendum approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint supplemus.

Clarius declarantur prædictæ resolutiones; eisque quædam ordinationes adduntur.

§. 9. Ita scilicet, ut quoad secundam conditionem secundi capitis dictatum resolutionum imponatur ista lex, nempe quod promovendus proponatur a Vice-Præfecto, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi resider idem Vice-Præfectus; si vero sit de Regno, ubi resideт Præfectus Generalis, proponetur a Superiore, & Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda; Ex tertia conditione ejusdem secundi capitis demantur verba illa: quod peti nequeat habilitatio, nisi præcedente beneplacito Diffinitorii Generalis: ex quarta conditione omittatur particula quotidie; Sextæ autem conditioni addatur pæna privationis vocis activæ, & passivæ respectu Superiorum post expletum eorum novennium, & ex illa dematur suspensio respectu promotorum, dummodo sine eorum culpa fuerint supra numerum promoti; quo vero ad tertium caput earumdem resolutionum, firma remanente prohibitione respectu cujuscumque Superioris, & addita pæna nullitatis professionis, si secus factum fuerit, detur facultas Capitulo Generali admittendi ad habitum Donatos, quatenus expedire censuerit, ac demum quoad quintum caput addantur verba: dummodo Sacris Canonibus, ac Constitutionibus dictæ Congregationis Fratrum non sint contraria; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIII.

Declaratur qui Fratres à Congregatione Sanctæ Sabinæ dimitti possint, qui in Provincia Lombardiæ Ordinis Prædicatorum recipi debeant.

Hæc Congregatio erecta fuit ab Innoc. XII. Const. ed. 1695. Jun. 14. P. 4. quæ hic recensetur, & hujus Const. ed. 1726. Jun. 5. P. 3. Subjiciuntur omnes Conventus hujus Congregationis Provinciali utriusque Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Maji 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Prædictam Congregationem ab Innoc. XII. erectam esse refertur.

§. 1. Alias, sicut accepimus, fel. rec. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Junii 1695. expeditas literas diversos in eisdem literis expressos Conventus Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, eorumque Fratres, & personas quascumque cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque Jurisdictione, Superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentis Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ tam in temporalibus, quam in spiritualibus perpetuo exemit; ipsosque Conventus in novam Congregationem sub titulo Sanctæ Sabinæ Provinciæ utriusque Lombardiæ ejusdem Ordinis nuncupandam, quæ pro tempore pariter existenti Magistro Generali, sive ejus loco in Romana Curia residenti Vicario Generali Ordinis hujusmodi immediate subjacere deberet, itaut in illam nulli alii ipsius Ordinis Superiores, præterquam dictæ Congregationis Vicarius, cæterique illius Prælati juxta morem deputati soliti potestatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuo erexit; In quibus quidem Conventibus ad prædictam Congregationem sic erectam, & institutam spectantibus Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuerant, præscriptum exacte vitam instituere, & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & vestitum concernebant juxta Concilii Tridentini, & recol. mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri decretorum tenorem fideliter, & inviolabiliter observare deberent; Voluitque idem Innocentius Prædecessor, ut ipsi Congregationi de idoneo Vicario generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ipsius Congregationis a Magistro Generali præfato de biennio in biennium provideretur, qui eamdem prorsus Jurisdictionem, & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres prædictæ Congregationis, quam juxta Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis; posset quoque idem Vicarius quoscumque Fratres Ordinis præfati undecumque venientes suscipere, & eis de Conventibus Congregationis prædictæ per deputationem, vel assignationem providere, quod tamen criminosis juxta dicti Clementis Prædecessoris decreta nullatenus prodesse valeret, non autem intelligerentur iidem Fratres Congregationi hujusmodi incorporati, nisi post quadriennium, eoque durante, si ad suos Conventus, vel Provincias redire voluissent licentia eis abeundi libere concederetur.

Ab eoque inter alia cautum, ut Fratres d. Congregat. discedere ab ea volentes, difficiliter quidem, dimitterentur.

§. 2. Præterea nulli ex Fratribus dictæ Congregationis, sive intra eam habitum suscepisset, sive aliunde, si per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuisset, permitteretur transire ad Conventus extra suam Congregationem, nisi de licentia Vicarii, una cum consilio sex graviorum Patrum ejusdem Congregationis, quæ tamen licentia non facile daretur, sed omnimoda diligentia, & charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in suscepto vitæ instituto confirmarentur, quod si adhuc in discedendi voluntate permansissent, tandem

dimitterentur, ne aliis impedimento forent, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur querelæ exortæ inter Vicarium Congregationis prædictæ, & Priorem ejusdem Provinciæ Lombardiæ super dd. Fratribus dimissis.

§. 3. Subinde vero, sicut Nobis etiam innotuit, delatis pro parte Vicarii Generalis Congregationis præfatæ ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter auctoritate Apostolica deputatam querelis, quod Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ Fratres e dicta Congregatione ad se demissos recipere renueret, die 12. Martii 1709. emanavit ab ipsa Congregatione Cardinalium, & Prælatorum Decretum, ut liceret Vicario Generali præfato dimittere Fratres e dicta Congregatione, prævia tamen notificatione dimissionis facienda dicto Priori Provinciali, qui dimissos in alio Conventu statim collocare, & locum destinationis factæ eidem Vicario notificare teneretur; Quamobrem præfatus Prior Provincialis omnes Fratres e dicta Congregatione dimissos, nedum qui in Conventibus ipsius Provinciæ Lombardiæ antea professi ad Congregationem supradictam translati, & illi incorporati fuerant, sed etiam, qui in eadem Congregatione habitum susceperant, & ulterius aliquos, qui durante incorporatione hujusmodi, vel habituales corporis, ac etiam mentis passi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit non sine ingenti dictæ Provinciæ dispendio, gravique illius Fratrum perturbatione, de quibus incommodis Nos, utpote qui olim in minoribus constituti inclyto Sancti Dominici Instituto in eadem Provincia Lombardiæ nomen dedimus, apprime instructi fuimus.

Causæ præsentis declarationis.

§. 4. Cum autem in memoratis Innocentii Prædecessoris Literis Vicario Generali dictæ Congregationis Fratres quidem, qui in Congregatione præfata habitum suscepissent, sive illi incorporati fuissent, aliquando tametsi non facile dimittendi tribuatur facultas, verum quo isti, qui habitum in eadem Congregatione susceperunt, abire debeant, minime disponatur, prout quoque in enarrato Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari, decernatur licere eidem Vicario Generali Fratres e dicta Congregatione dimittere, sed nulla fiat distinctio inter Fratres, qui e Provincia prædicta ejusque Conventibus in dictam Congregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum hujusmodi susceperint, & nihilominus Priori Provinciali præfato dimissos indiscriminatim recipiendi onus imponatur.

Declaratio prædicta motu proprio edita.

§. 5. Nos attendentes, quod quemadmodum æquum, & justitiæ consonum est, ut Fratres ex Conventibus dictæ Provinciæ Lombardiæ ad Congregationem præfatam accedentes, si ab ea dimittantur, ad illos revertantur, ita rationi minime consentaneum sit, Provinciam prædictam ad eos Fratres, qui in eadem Congregatione habitum susceperunt, & dimissi fuerunt, recipiendos, & alendos adstringi; Ac propterea quamcumque dubitandi occasionem hac in re submovere, ac dictæ Provinciæ Lombardiæ, quam in paternæ charitatis visceribus gerimus levamini, & indemnitati consulere, illiusque, necnon præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ religiosæ tranquillitati opportune prospicere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, quod si deinceps per Vicarium Generalem Congregationis Sanctæ Sabinæ dimittatur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ, ejusve Conventibus in eadem Congregatione venerit, ac susceptus in illa fuerit, tunc Prior Provincialis ipsius Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ affiliationis, aliove dictæ Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem præfatum certiorare teneatur, nisi tamen agatur de dimissione Fratris in prædicta Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiatur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective dimitti non posse decernimus; quo vero ad Fratres, qui habitum in dicta Congregatione susceperint, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi licentiam concedere, illosve dimittere nequeat, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ, præfati Ordinis Prædicatorum legitime docuerit, ac hoc modo, & cum ejusmodi discrimine de cætero in præmissis procedendum esse, nec non tam Innocentii Prædecessoris Literas, quam Decretum præfatæ Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari intelligenda fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium declaramus, ac præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod Vicarius Generalis præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam, seu terminos juris, vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejus-

dem

dem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis, ac Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari supradictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationis Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationi Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventibus, illorumque respective Magistro, & Vicario Generali, & Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, in contrarium, præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse plenissime, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIV.

Præcipitur Abbatibus Regularibus perpetuis, ut intra annum a die eorum electionis ab Episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent.

Hujus Const. ed. 1726. Mar. 7. P. 2. decernuntur Episcoporum Regularium habitus, & tonsura, determinaturque, ut abdicato Episcopatu ad Claustra revertantur.

Dat. 6. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmissi Nobis cælitus Apostolici Ministerii solicitudo Nos admonet, ut omnium quidem Christifidelium paternam geramus curam, sed eorum præsertim, qui contemptis illecebris seculi sub suavi Religionis jugo divinis sese obsequiis manciparunt, prospero statui, salubrique directioni, quantum Nobis ab Alto conceditur, prospicere studeamus, & si quid in regulari disciplina inordinatum, & absonum, vel a Sacrarum Legum sensu alienum inter eos irrepsisse constiterit, Pontificiæ providentiæ, & authoritatis ope submovere, ac e medio tollere satagamus, quatenus ipsi vota sua Domino reddere in Sanctitate, & justitia, ac in ea, quam elegerunt, tutioris vitæ ratione amplioribus in dies proficere valeant incrementis.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Abbates Regulares perpetui, non quidem ratione tituli, quia ad triennium, vel sexennium, aut aliud limitatum tempus eliguntur, sed ratione administrationis, quia ab unius Monasterii regimine, expleto limitato tempore, transferuntur ad aliud, ab Episcopis, in quorum Diœcesibus sita sunt Monasteria, benedictionem obtinere, imo & petere negligant; Hinc est, quod Nos gravi ejusmodi abusui pro pastoralis officii debito opportune consulere, ac providère cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc a Nobis specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis in præsenti Sacro Concilio congregatis; necnon Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione injungimus, præcipimus, & districte mandamus omnibus, & singulis Abbatibus Regularibus, licet perpetuis solummodo ratione administrationis, ut præfertur, qui Monasteriis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti de cætero præficientur, ut infra annum a die eorum electionis computandum solemnem benedictionem ab Episcopis, in quorum Diœcesibus Monasteria consistunt, juxta Ritum in Pontificali Romano præscriptum, omnino suscipiant, vel saltem eam ter ab ipsis humiliter postulent, servata forma sancita in *Cap. Statuimus de supplen. neglig. Prælator.* Quod si secus fecerint, ab officio per annum sint ipso jure suspensi. Volumus tamen, & expresse declaramus, quod ipsimet Abbates electi, durante præfato termino, ac interim omnia Munia Abbatialia libere, ac licite exercere possint, & valeant; Quodque Abbas semel benedictus iterum benedictionem petere, vel obtinere, non teneatur, tametsi ad gubernium diversorum Monasteriorum, aliarum etiam Diœcesum translatus fuerit.

Injungitur Abbatibus prædictis præceptum supradictum.

§. 2. Quoniam vero nonnulli ex prædictis Abbatibus Regularibus, Apostolicis, ut asseritur, muniti sunt privilegiis, quibus ampla ipsis tribuitur facultas suscipiendi benedictionem a quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & Communionem Sanctæ Sedis Apostolicæ habente; Nos justis, & rationabilibus adducti rationibus, Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, statuimus, atque decernimus, ut ejusmodi Abbates in posterum, non a quocumque Antistite, sed a Diœcesano tantum Episcopo, vel a Metropolitano, infra prædictum terminum, benedictionem omnino suscipere teneantur; Et quatenus ille, quem Abbas elegerit, tertio humiliter requisitus ipsi petitam benedictionem impertiri detrectet, aut negligat, tunc, & eo dumtaxat casu, eamdem benedictionem a quocumque Catholico Antistite Abbas libere suscipere possit, & valeat, ac ita perpetuis futuris temporibus ubique servari volumus, & mandamus.

Decernitur quomodo se gerere debeant Abbates, quibus concessa fuerit Apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque Antistite.

§. 3. Ceterum ejusmodi Indulta exemptiva ab obligatione suscipiendi benedictionem a proprio Episcopo illis dumtaxat Abbatibus, quibus ab Apostolica Sede directe concessa fuerunt, juxta modum supra expressum, suffragentur: Reliquis autem Abbatibus, qui ex ea generali tantum.

Et cui illi suffragare possit.

Privilegiorum aliis Ordinibus, Congregationibus, vel Institutis concessorum communicatione sibi competere prætendunt, minime suffragari posse, nec debere decernimus, & declaramus.

Quod alios aliis indultis munitos.

§. 4. Quo vero ad Abbates, quibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris indultum fuit, ut a suis Superioribus Regularibus, vel ab eorum Prælatis delegatis, benedictionem sumere possint: vel etiam per speciale Indultum Apostolicum concessum fuit, ut electi habeantur pro benedictis ab ipso Summo Pontifice, nihil omnino innovandum esse sancimus, & Apostolica, quibus gaudent, Privilegia ubique inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Inhibetur Episcopis, ne intuitu hujusmodi benedictionum munera quæcumque accipere audeāt.

§. 5. Universos demum Episcopos, atque etiam Archiepiscopos, a quibus benedictio tribuenda erit, eorumque Officiales Assistentes, & Ministros quoscumque in Domino hortamur, ac admonemus, ut occasione similium benedictionum excutiant, ac prorsus emundent manus suas ab omni munere: quin etiam prædictis Præsulibus sub pœna Interdicti ab usu Pontificalium per annum vetamus, ac inhibemus, ne tam ante, quam post easdem benedictiones, earumque intuitu, cujuscumque generis, aut speciei; etiam bellariorum, & comestibilium, muneta, vel xenia, a quoquam recipere audeant, illisque præterea districte injungimus, ut ab omni abstineant solemni pompa, quæ sumptus, quantumvis modicos etiam prandii, secum ferat; Cum ejusmodi Sacræ functiones ab interna, solidaque potius Benedicentium, ac Benedicendorum religione, & pietate, quam ab externa, & vana apparatus magnificentia debeant commendari.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, Congregationis, ac Instituti existant, seu alias speciali nota digni, illis non consenserint, & ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, adductæ, & sufficienter justificatæ non fuerint, sive ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, ac enormissimæ læsionis, nullo unquam tempore impugnari, redargui, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci posse; Sed semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, dignitate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumlibet, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque, Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Monasteriis, & Abbatibus sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§. 8. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in earumdem contradictores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Pridie nonas Maji Pontificatus Nostri Anno primo.

LV.

Conceditur Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ usus Mitræ aliorumque insignium, instar Capituli Ecclesiæ Beneventanæ.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Mart. 4. P. 17. ampliata fuerunt indulta Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxiponen. Et hujus Const. ed. 1727. Apr. 26. P. 3. fit facultas Canonicis S. Petri de Urbe concedendi dimissorias subditis suarum Abbatiarum etiam ad sacros Ordines.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis specula meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad statum Ecclesiarum omnium, quarum Nobis a Domino commissa est sollicitudo, personarumque in eis Altissimo

famu-

famulantium propensis studiis animum jugiter intendimus, earumque decori, & dignitati paterna benignitate libenter prospicimus, sicut, omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ Nobis nuper exponi fecerunt, eadem Metropolitana Ecclesia, in qua tres Dignitates, Decanatus nempe, Archidiaconatus, & Primiceriatus, ac triginta sex Canonicatus existunt, antiquitatis laude, patrimonii amplitudine, Cleri, Populique pietate, & frequentia eximie floreat, Templumque habeat magnificum, ac apprime instructum, cura, & studio Dilecti Filii Nostri Nicolai Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Caraccioli nuncupati dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ ea concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, non sine gravi impensa novissime instauratum, & innovatum, in quo multa Corpora Sanctorum, ut pie creditur, asservantur, & in primis diversa in Metropolitana Ecclesia præfata Concilia a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris olim celebrata fuisse, plurimosque vitæ sanctitate, ac virtute, & meritis præclaros, necnon amplissima Cardinalatus Dignitate insignes Viros ex ipsius Capituli gremio prodiisse jure glorietur, necnon multiplicibus a Sede Apostolica privilegiis ornata reperiatur; unum vero exponentibus prædictis Mitrarum decus desit, quarum usu Metropolitana Ecclesia nostra Beneventana arcto fraternæ charitatis vinculo cum dicta Metropolitana Ecclesia Capuana dudum conjuncta, ac aliæ Regni Neapolis etiam Cathedrales Ecclesiæ ex concessione Apostolica gaudere dignoscuntur, & si Exponentes præfati hac quoque prærogativa donarentur, non modica exinde eis, Ecclesiæque præfatæ splendoris, ac dignitatis fieret accessio, divinusque in ea cultus, ac Populi devotio majora in dies susciperet incrementa; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Capituli.

§. 2. Nos igitur qui dictam Metropolitanam Ecclesiam Capuanam peculiari semper prosecuti sumus, & adhuc prosequimur devotionis affectu, ac vetere cum Memorato Nicolao Cardinale Præsule etiam jungimur necessitudine, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Dignitates, ac Canonicatus in dicta Metropolitana Ecclesia Capuana obtinentibus præsentibus, & futuris, ut deinceps perpetuis, futuris temporibus tam in Civitate, quam in Diœcesi Capuana etiam absente eodem Nicolao Cardinale Præsule, seu pro tempore existente Archiepiscopo Capuano in Missis, Vesperis, ac laudibus solemniter decantandis, ac etiam in Processionibus, seu supplicationibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, Mitra aliisque indumentis, & paramentis in omnibus, & per omnia ad instar Dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum supradictæ Ecclesiæ Beneventanæ, uti libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, eisque in suis Armis, seu Insigniis gentilitiis Mitram apponi faciendi, & addendi licentiam, & facultatem etiam perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio prædicta.

§. 3. Ipsos vero super præmissis a quoquam quovis prætextu, causa, & occasione molestari, perturbari, aut impediri nullatenus unquam posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis in genere, vel in specie sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVI.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibusdam Conventibus, a Provincia Terræ Laboris dismembratis, in novam Provinciam Neapolitanam nuncupatam.

Clem. XII. Const. ed. 1731. Jan. 27. P. 1. Confirmatur hæc Const. Et hujus Const. ed. 1735. Maij 10. P. 1. idem Conventus Carmeli majoris erigitur in Collegium studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maji 1725. Ann. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Inter gravissimas Apostolicæ servitutis curas, quæ animum Nostrum assidue pulsant, in eam præcipue solicitis studiis incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter satagamus, ac proinde novas ejusmodi Religiosorum virorum provincias interdum instituimus, sicut rerum, locorum, personarum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipo-

tentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

Narrantur dissidia inter Provinciam Terræ Laboris, & Conventum præ dictum, quæ fuere causæ hujus dismembrationis.

§. 1. Innotuit siquidem Nobis, quod cum alias fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo absolutum dominium, quod Fratres Conventus Carmeli Majoris Nuncupat. Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum in universam Provinciam hujusmodi, illiusque Conventus, & Fratres exercebant, ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, ut multiplicibus gravaminibus, quæ sibi per Fratres memorati Conventus inferri prætendebant, opportuno aliquo remedio occurrere ret, recursum habuissent, & ab eadem Congregatione Cardinalium die 18. Decembris 1714. decreni obtinuissent, quatenus Fratribus dictæ Provinciæ aliquæ in præfatn Conventu Cameræ, necnon Conventus Capodichino nnncupatus assignarentur, & e contra Fratribus ipsius Conventus Carmeli Majoris per eamdem Provinciam alius Conventus æquivalens a dilecto Filio Priore Generali dicti Ordinis designandus cederetur; Fratres ejusdem Conventus Carmeli Majoris non solum ejusmodi Decreto a memorata Congregatione Cardinalium emanato sub variis prætextibus hactenus minime paruerunt, verum præfatæ Provinciæ Fratres gravius quam antea vexare perrexerunt, unde nova inter eos animatum dissidia non sine fraternæ charitatis, & regularis disciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ nisi opportuna, validaque ratione radentur, maximas in eamdem Provinciam turbas, ac ingentia mala, & scandala facile invehere possunt.

Separatio dicti Conventus cum quibusdam aliis a præd. Provincia, motu proprio.

§. 2. Hinc est, quod Nos ejusmodi contentionum causam, & occasionem penitus submovere, dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni, & incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eumdem Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. cum decem ejus Grangiis, nempe de Capodichino, Chiaja, Somma, Nolaum, Pusilipo, Ifdan., Puteolan., Ottajano, Gragnano, & Arienzo, necnon quinque alios Conventus de Pomigliano d' Arco, Castri Maris, Nucerin. Paganorum, Sancti Eliæ, & Suessan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ Laboris tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ipsosque Conventus cum grangiis hujusmodi, eorumque respective Fratres, & personas quoscumque, cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio dilecti Filii moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ tam in spiritualibus, quam in temporalibus itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus; ac eosdem Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, & Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque Congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus sine cujusquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus, & instituimus.

Erectio eorumdem in novam Provinciam Neapolitanam nuncupandam.

Statuuntur quæ iam circa Conventum Montis Sancti Acephalum.

§. 3. Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupat. Neapolitan. Ordinis præfati multis ab hinc annis Acephalus, & independens reperitur, nullaque spes illum Provinciæ Montis Sancti Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ dicti Ordinis uniendi subest, dilecto Filio Moderno Priori Generali ejusdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti dictæ Provinciæ Neapolitan. sic erectæ, & institutæ uniendi, & incorporandi, ac cum ipsius Conventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint super eorum Constitutionum reformatarum observantia dispensandi opportunam facultatem Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus tribuimus, & impartimur, statuentes, ut electio Primis Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ sic erectæ ad præscriptum Constitutionum, ac juxta morem ejusdem Ordinis ab illis, ad quos spectat rite, ac ordine quam primum celebretur.

Clausulæ amplissimæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mensione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam notari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, &

locis

locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatorisrum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & ionovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogarione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individa, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliss in suu robore permansuris, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maij MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVII.

Decernitur, ut in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, Insularumque adjacentium Præbenda Theologalis, & Canonicus Pœnitentiarius instituatur; cum quibusdam Ordinationibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 9. P. 1. præscriptum fuit Ordinariis Italiæ Insularumque adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant deque congruis redditibus provideant.

Dat. 19. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii nostri esse ducimus assiduo, enixoque studio curare, ut universa Sacræ Tridentinæ Synodi Decreta ubique inviolabiliter observentur; Sed eorum præ cæteris executionem strenue promovendam, urgendamque nobis esse arbitramur, ex quibus majorem in Ecclesia Dei utilitatem proventuram fore conspicimus, ac eos potissimum, quorum opus in prædicatione, & doctrina consistere debet, ut cunctos ædificent tam fidei scientia, quam actionum disciplina, excitari maxime posse confidimus ad impensius frequentandam tantopere necessariam Sanctarum Scripturarum lectionem, quas qui nescit, ut Beatus Hieronymus admonet, nescit Dei virtutem, ejusdem Sapientiam; nam ignorantism Scripturarum, ignoratio Christi est.

A Concilio Trident. jam pridem præfatæ Præbendæ Theologalis institutioni consultum.

§. 1. Cum itaque saluberrimo prædicti Concilii Tridentini Decreto relato in *Cap. 1. Sess. 5. de Reformat.* Cautum sit, ut nedum in Ecclesiis Cathedralibus, sed in Collegiatis etiam Oppidorum insignium, in quibus Præbenda, aut præstimonium, seu stipendium pro Sacræ Scripturæ Lectoribus constitutum non reperitur, Præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, primo vacatura ipso facto ad eum usum perpetuo constituta, ac deputata intelligatur; Et quatenus nulla, vel non sufficiens Præbenda foret, Locorum Ordinarii per assignationem fructuum alicujus simplicis Beneficii, debitis tamen ejus supportatis oneribus, vel per contributionem Beneficiatorum suarum Diœcesum, vel alias prout commodius fieri poterit, ita provideant, ut ipsa Sacræ Scripturæ lectio omnino habeatur. Verum ejusmodi provida præfati Concilii dispositio in aliquibus Cathedralibus, sicut non absque gravi animi nostri dolore percepimus, hucusque neglecta, debitæque executioni demandata non fuerit;

Causæ præsentis Constitutionis.

Hinc igitur est, quod Nos illius executionem pro Pontificiæ vigilantiæ debito urgere intendentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut in Cathedralibus quibuscumque Italiæ, Insularumque adjacentium, in quibus Præbenda Theologalis hactenus instituta non fuerit, Præbenda primo vacatura post ejusdem præsentis Constitutionis publicationem sive ad nos, Sedemque Apostolicam, sive ad Ordinarium illius collatio, atque provisio pertineat, ipso jure, & absque ulla alia declaratione, fit, ac esse censeatur Præbenda Theologalis constituta.

Constitutio præfecta pro Præbenda Theologali motu proprio edita.

§. 2. Volumus insuper, ut tam illa, quam reliquæ omnes aliæ Præbendæ Theologales hactenus constitutæ, & deputatæ conferri semper debeant Doctori in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctoralem Lauream in eadem facultate suscipiat, & cæteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, en plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur. Hunc porro in finem, quotiescumque ejusmodi Præbenda Theologalis conferenda erit, per Edictum publicum vocentur quicumque concurrere, & examini sese subjicere voluerint, coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, etiamsi Synodales non sint, ab eodem Episcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologali tamen facultate licentiatis, & valde peritis, sive Secularibus, sive Regularibus, & illi, qui in ejusmodi concursu probatus, magisque idoneus renunciatus fuerit, Præbenda conferatur. Quoties autem Præbendæ collatio ad Sanctam Sedem spectabit, Episcopus ad Romanum Pontificem pro tempore existentem acta concursus transmittere teneatur, ut ipse vacantem Præbendam illi assignare, atque conferre possit, quem cæteris digniorem, & magis idoneum in Domino judicaverit. Quod si Episcopus primo vacaturam Præbendam contra formam in præsenti Constitutione præscriptam conferre præsumpserit, vel etiam in aliis occurrentibus casibus eamdem formam observare neglexerit; illius collatio, atque provisio ipso jure nulla, & irrita, nulliusque prorsus roboris, vel momenti sit, ac esse debeat, ejusdemque Præbendæ dispositio statim devolvatur, & pertineat ad Sanctam Sedem, & Romanum Ponticem pro tempore existentem, a quo Doctori in Sacra Theologia conferetur.

Nonnulla hac super re ordinationes.

§. 3. Cæterum, ut fructus, quem Tridentina Synodus ex Præbendæ Theologalis institutione perceptum iri speravit, omnino re ipsa, & cum effectu percipiatur, volumus, statuimus, & mandamus tertiam partem proventuum dictæ Præbendæ Theologalis ab Episcopo distribui, & proportionabiliter applicari singulis Lectionibus Sacræ Scripturæ, quæ a Præbendato, præscripus diebus, & horis totius anni habendæ erunt, itaut si Præbendatus universas Lectiones habuerit, assignatas distributiones integras absque ulla prorsus diminutione consequatur; Si vero in aliqua, vel pluribus Lectionibus defecerit, distributiones neglectis lectionibus respondentes amittat, quæ in Sacristiæ Ecclesiæ beneficium cedant, ac erogentur. In casu autem gravioris contumaciæ Præbendati liceat Episcopo deputare alium Theologum Sacerdotem Secularem, vel Regularem, qui jugiter supplendo ejusdem Præbendati vices, præfatis distributionibus potiatur.

Consulitur executioni officii Præbendæ Theologalis.

§. 4. Quoniam vero nonnulli Episcopi, sicut

Statuuntur quædam pro

accepimus,

conficiendo congruo anno redditu hujus Præbendæ.

accepimus, ut propriæ incuriæ aliquod velamen obtendant, dilatæ erectionis ejuſmodi Præbendæ Theologalis cauſam in tenuitatem, ac inſufficientiam Præbendarum ſuarum Eccleſiarum reficere ſolent; Nos omnem de cætero prætextum, ſive excuſationem e medio tollere, ac penitus eliminare volentes, motu, ſcientia, ac poteſtatis plenitudine ſimilibus decernimus, ſtatuimus, atque præcipimus, quod ubi Præbenda Theologalis, computatis etiam diſtributionibus quotidianis, ad annuum ſaltem redditum ſcutorum ſexaginta monetæ Romanæ non aſcendat, pro ſumma ad hanc Taxam conficiendam deficiente iidem Epiſcopi unire poſſint, & debeant eidem Præbendæ aliquod ſimplex Beneficium, cujus ſupplemento prædicta ſumma conficiatur, primo vacaturum in quocumque menſe, & qualitercumque, ac quomodocumque Sedi Apoſtolicæ affectum, & reſervatum, ita tamen ut a tali unione illa omnia Beneficia, quæ pro Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, Papæ Familiaribus, Nunciis Apoſtolicis, atque Prælatis Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales interſunt, Secretariis in alia Conſtitutione ad promovendam Seminariorum erectionem noviſſime per Nos condita peculiariter reſervavimus, perpetuo reſervata, & excepta ſint, ac eſſe intelligantur, & quidquid ſecus fieri contingeret, ex nunc prorſus irritum, ac inane, nulliuſque roboris, vel momenti eſſe, ac fore decernimus, & declaramus.

Idem quod ſupra ſancitur pro inſtitutione Canonici Pœnitentiarii.

§. 5. Poſtremo quæcumque hactenus de Præbenda Theologali, & Sacræ Scripturæ Lectione ſancivimus, extendimus etiam, ac adamuſſim obſervari volumus, & mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad inſtitutionem Canonici Pœnitentiarii in illis Cathedralibus, in quibus nondum fuerit inſtitutus, ejuſque honeſtam ſubſtentationem, concurſum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac præter illa, quæ a nobis ſuperius diſpoſita ſunt, ea inſuper, quæ Tridentina Synodus *Cap. 8. Seſſ. 24. de Reformat.* de hujus Miniſtri qualitate, ætate, ac exemptione a ſervitio Chori conſtituit, exacte obſervari decernimus, præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes etiam præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, necnon præmiſſa omnia, & ſingula in illis contenta per eos, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit perpetuo inviolabiliter obſervari: ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 7. Non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis quibuſcumque, aliiſque Apoſtolicis, etiam in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque perſonarum editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Inſtitutorum, aliiſve quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, vel alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Mandatur publicatio præſentium literarum.

§. 8. Ut autem præſentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, ſeu earum exempla ad Valvas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt affigi, & publicari, ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent: Utque earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Infliguntur pœnæ in contraventores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrarum ſanctionis, inſtitutionis, præcepti, voluntatis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quinto, XIV. Kal. Junii Pontificatus noſtri Anno Primo.

LVIII.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum Provinciæ Neapolitanæ in Collegium Studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejuſdem Ordinis; cum quibuſdam legibus.

Hujus Conſt. ed. 1725. Maji 18. P. I. idem Conventus cum aliis quibuſdam erectus fuit in Provinciam Neapolitanam dictam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Maii 1725. An. I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commiſſo Nobis divinitus Paſtoralis ſollicitudinis munere, ſacrarum literarum, ac laudabilium diſciplinarum ſtudia, præſertim inter Chriſtifideles Divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, ſicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præſidium, & propagationem ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Alias nuper Conventus prædictus cumquibuſd. aliis a Provincia terræ Laboris d. Or-

§. 1. Nuper ſiquidem ad ſedanda animorum diſſidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolitano Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo intercedebant Conventum Carmeli majoris nuncupat. Civitatis Nea-

politan.

dinis dismembrati, in novam Provinciam ab hoc Pontifice erecti fuere.

politan. cum decem ejus grangiis; necnon quinque alios Conventus, scilicet de Pomisiliano, d'Arco, Castri Maris, Sancti Eliæ, & Suessan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum ab eadem Provincia Terræ Laboris perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari deberet, cum omnibus privilegiis, & prærogativis ad instar aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum in perpetuum ereximus, & instituimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 19. currentis mensis expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Erectio ejusdem Conventus in Collegium Studii Generalis.

§. 2. Nunc autem, ut sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, non minus in prædictis duabus, quam in reliquis quatuor fratrum ejusdem Ordinis Provinciis in Regno Neapolitano consisten., Apuliæ nempe, Calabriæ, Viti, & Aprutii in futurum vigeant, quantum cum Domino possumus providere cupientes, memoratum Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. in Collegium Studii generalis pro omnibus sex Provinciis præfatis, illorumque fratribus auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo erigimus, & instituimus cum infrascriptis pro recta, & felici ipsius Collegii studii Generalis constitutione, & directione legibus, nimirum.

Leges præd. pro directione ejusdem Collegii.

I.

§. 3. Primo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio tre Maestri, e tre Padri semplici dei megliori, che siano nelle sudette Provincie, e di tutti questi, cioè diciotta Maestri, e diecisette Padri semplici, si deve componero il conseglio del Convento dovranno aver voce in tutte l'elezioni, e Conclusioni Capitolari del medema.

II.

Secondo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio sei Laici de più capaci a servire.

III.

§. 4 Terza. Che l'affigliazioni de' Maestri, Padri semplici, e Laici, si devono fare in questa forma. Per ogn'uno d'affigliarsi il Difinitorio della Provincia congregata deve proponere alli Padri del Conseglio parimente per vota secreta, *delli tre nominati ne devano eleggere uno per figlio del Collegio. E questo si deve fare ogni volta, che a per morte, o per altra causa, mancarà qualchedano dell'affigliati.*

IV.

§. 5. Quarto. Che per la prima volta abbia da eleggere l'Affigliati il Generale colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli, che attualmente sona figli del Carmine Maggiore a nome delle Provincie, che giudicarà più conveniente: e ciò per usare equità colli sudetti figli, ed in specie colli vecchi.

V.

Quinta. Che ogn'una delle sei Provincie vi debba mandare allo studio sei Studenti dei più capaci, da nominarsi dal loro Difinitorio Provinciale congregata, a queli Studenti le stesse Provincie dovranno somministrare un vestiario competente, a fine di potersi mantenere senza interrompere lo studio con andare a predicare la Quaresima.

VI.

Sesta. Che terminata tutto il corso de' studj, li sudetti Studenti dovranno ritornarsene alle loro Provincie, ed essere preferiti agl'altri nella provisione delle Catedre.

VII.

§. 6. Settima. Che nel Collegio vi debbano essere, un Prefetto di studj con obbligo di spiegare la Sagra Scrittura, un Reggente per la Teologia Scolastica, uno per la Polemica, un Lettore per la Morale, ed uno per la Filosofia, e tutti saranno tenuti a leggere di continuo, e olare le solite vacanze dell'Estate, li Prefetto, ed il Lettor Morale due volte la settimana, gl'altri ogni giorno levate le Feste, è Giovedì.

VIII.

Ottavo. Che li Prefetto, Reggenti, e Lettori siano provisti di Vestiario sufficiente dallo stesso Collegio, a fine di potersi mantenere, senza interrompere le lezioni con andare a predicare la Quaresima.

IX.

§. 7. Nona. Che l'elezioni del Priore, Sottopriore, Sagrestano, Procuratore, Depositario, ed altri Officiali del Collegio, si doveranno fare da due anni in due anni dalli trentasei Padri del Conseglio per vota secreta; *con questa, che vi sia li Turno per l'affigliati da tutte sei le Provincie; in modo però, che uno Officiale sia dell'affigliati da una Provincia, un'altro dall'altra, nè mai due delli sopradetti Officii si dovranno trovare in due affigliati dalla stessa Provincia. Tolta nella prima provisione da farsi dal Padre Generale sin tanto, che il Collegio sia provisto di sogetti Capaci a tali Cariche.*

X.

Decimo. Che li sei Clavarii, sei Discreti, si doveranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo stesso, che si eleggono gl'altri Officiali, e dovranno essere uno per Provincia delli stessi affigliati.

XI.

§. 8. Undecimo. Che il Generale deve presiedere, sive per se, sive per alium *in tutte le accennate elezioni, quali terminate, o il Generale, o il Presidente da lui destinato, deve immediatamente visitare il Collegio, e fare rinovare l'Inventario di tutto, e ciò deve essere fra le spazio di soli quindeci giorni.*

XII.

Duodecima. Che il Priore colli suoi Officiali devono da tre mesi in tre mesi bilanciare lo stato del Collegio in presenza degli altri Affigliati, che hanno voce, e mandarlo al Generale sottoscritto da tutti li Padri del Conseglio.

XIII.

Terzodecimo. Che li Maestri affigliati al Collegio possino intervenire colla voce attiva, e passiva alli Capitoli Provinciali, che si celebraranno nelle loro respettive Provincie, e che non andano, anche assenti possino essere eletti Provinciali.

XIV.

Quartodecimo. Oltre anche i Maestri, e Studenti, siano obligati intervenire agli atti communi, & in specie andare al Coro, non ostante qualsivoglia consuetudine in contrario; eccetto quelli, che attualmente, o leggono, o predicano.

Clausulæ

§. 9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & exacte observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris dia XXII. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

LIX.

Confirmatur Constitutio Pii IV. super erectione Ecclesiæ Urbinatensis io Metropolitanam, & subjectione eidem Ecclesiæ Eugubinæ; quæ iterum prædictæ Urbinatensi Ecclesiæ perpetuo subjecta declaratur.

Dicta Pii Constitutio hic inserta edita fuit 1563. Junii 4. P. 4. & hujus Const. ed. 1726. Sept. 12. P. 3. erigitur in Sedem Archiepiscopalem Cathedralis Lucen.

Dat. 23. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

CIrcumspecta Romani Pontificis providentia iis, quæ rationabilibus suadentibus causis pro Christifidelium utilitate, salubrique, & prospera Ecclesiarum, præsertim Cathedralium, ac Metropolitanarum directione a Prædecessoribus suis laudabiliter disposita, & constituta fuisse dignoscuntur, ut eo firmius illibata permaneant, quo sæpius fuerint Apostolicæ Sedis communita præsidio, libenter suæ approbationis, atque confirmationis robur adjicit, & si quando ob rerum, ac temporum varietatem, vel exorta dissidia, debitæ executioni ex integro demandata non fuerint, & instaurat, ac de novo decernit, excitatas controversias dirimit, interjecta impedimenta e medio tollit, & alias Apostolicæ auctoritatis partes desuper interponit, prout omnibus circumstantiis matura perpensis, eorumdem fidelium saluti, & commodis, Ecclesiarumque prædictarum, ac illis præpositorum Sacrarum Antistitum pacifico, & tranquillo statui conspicit in Domino salubriter expedire.

Alias a præfato Pio IV. Ecclesia Urbinatensis in Metropolitanam erecta fuit, eique Eugubina Ecclesia inter alias subjecta.

§. 1. Sane olim fel. recor. Pius Papa IV. Prædecessor noster secum reputans Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subjectam inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Urbini Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque personarum multitudine, & Cleri, Populique frequentia decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam existere, habita prius desuper cum Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de eorum consilio, eamdem Urbinatensem Ecclesiam in Metropolitanam cum omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, aliisque Metropoliticis Insigniis, perpetuo erexit, ac instituit, illique Calliensem, Senogalliensem, Pisaurensem, Forosemproniensem, Feretranam, & Eugubinam Sedi præfatæ similiter immediate subjectas, & in Ducatu Urbinatensi consistentes Ecclesias, cum earum Civitatibus, & Diœcesibus pro sua Provincia, illarumque Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum earumdem pro suis Provincialibus, videlicet Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Ecclesias, ipsorum Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero, postquam tunc existentis Episcopi Eugubini, & Cardinalis Jacobi de Sabellis nuncupati, cui regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Eugubinam Ecclesiam in certos tunc expressos eventus Apostolica auctoritate reservatus fuerat, accessisset assensus, alias ejusdem Ecclesiæ Eugubinæ vacatione pro tempora occurrente perpetuo concessit, & assignavit, necnon universos prædictos Præsules quo ad omnia Metropolitica Jura existenti pro tempore Archiepiscopo Urbinatensi subjectos esse; & tanquam membra capi, obsequi, ac de Archiepiscopalibus Juribus per eos responderi debere voluit, & mandavit, quemadmodum uberius continetur in literis Apostolicis a prædicto Pio Prædecessore desuper editis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constitutio præd. Pii IV.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Super universas Orbis Ecclesias, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet insufficientibus a Domino constituti levamus in circuitu Agri Dominici oculos nostræ mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Ecclesiarum ipsarum, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori congruat, quidve operis circa illas, earumque statum prosperum, & felicem impendi debeat, & divino fulti præsidio, quo cuncta ex sui benignitate pro Populorum suorum fidelium salute disponuntur, ad ea quæ statui Ecclesiarum hujusmodi congruunt, nostrique officii partes salubriter, & utiliter impendere curamus, prout etiam Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium exposcit devotio, Nosque in Domino conspicimus expedire.

Causæ, quæ præd. Pont. impulerunt.

§. 3. Sane considerantes Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subjectam, cui Venerab. Frater noster Felix Episcopus Urbinaten. præesse dignoscitur, & ad quam alias regressus, seu accessus, & ingressus per cessum, vel decessum dicti Felicis Episcopi, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, Dilecto filio nostro Julio S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato Apostolica auctoritate concessus extitit, inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque Personarum multitudine celebrem, ac Cleri, & Populi numerositate decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam existere; Quodque si Ecclesia ipsa Urbinaten. in Metropolitanam, & in ea una Archipresbyteratus nuncupandæ Dignitates erigerentur, necnon Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., etiam Sedi præfatæ immediate subjectæ, & in Ducatu Urbinatensi consistentes Ecclesiæ illi Metropolitico jure subjicerentur, non solum Ecclesiæ, ac Civitatis, & Ducatus Urbinaten. decori, ac venustati; sed etiam Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubinæ Ecclesiarum prædictarum, ac illis pro tempora præsidentium Prælatorum, necnon dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatum, & Ducatus earumdem commoditatibus, & utilitatibus plurimum consuleretur.

Erectio præfatæ Ecclesiæ Urbinatensis in Metropolitanam; cum subjectione eidem nonnullarum Ecclesiar. inter alias Eugubinæ.

§. 4. Ex his, & nonnullis aliis rationabilibus causis, præfato Julio Cardinali, qui Mensæ Episcopali dictæ Ecclesiæ Urbinaten. ultra illius fructus annuos 50n., & Archipresbyteratui 100. & Decanatui præfatis alia 100. scuta ex bonis suis patrimonialibus pro illorum dote, annuatim donavit, & assignavit, hoc summopere desiderante, ac nobis desuper supplicante: habita super his cum Venerabilib. Fratrib. nostris deliberatione matura, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, necnon totius Militantis Ecclesiæ Gloriam, prædictam Ecclesiam Urbinatensem in Metropolitanam cum Archiepiscopali dignitate, ac omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, ac aliis Metropoliticis Insigniis, necnon in ea unum Archipresbyteratum pro uno Archipresbytero, ac unum Decanatum, quæ inferiores inibi dignitates existant pro uno Decano, qui

no, qui post Præpositum, & Archidiaconum, ac ante omnes Canonicos ejusdem Ecclesiæ Urbinaten. Stallum in Choro, locumque, ac vocem in Capitulo ipsius Ecclesiæ habeant, de ipsorum fratrum consilio, & auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac eidem Ecclesiæ Urbinaten., Calliensem, Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses cum illarum districtu, ac Territorio pro ejus Provincia, ac Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon dilectos filios Capitula ipsarum Callien., Senogallien, Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Ecclesiarum, ac Clerum, & Populum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., Civitatum, & Diœcesum pro suis Provincialibus Callien., videlicet, & Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. ex nunc Venerabilium Fratrum nostrorum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero Ecclesias præfatas ex nunc, prout ex tunc, & e contra, cum Venerabilis Fratris nostri Mariani Episcopi Eugubin., & (cui alias, regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Ecclesiam Eugubin. in certos tunc expressos eventus dicta auctoritate concessus fuit) dilecti filii nostri Jacobi S. Mariæ in Cosmedin de Sabellis nuncupati accesserit assensus, alias ipsius Ecclesiæ Eugubin vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concedimus, & assignamus, necnon Mensæ Episcopali Ecclesiæ Urbinaten. hujusmodi 500., & Archipresbyteratui 100., ac Decanatui præfatis alia 100 scuta per dictum Julium Cardinalem, ut præfertur, donata, & assignata, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon eosdem Præsules, Clerum, & Populum, quo ad omnem Metropolitanam, Archiepiscopalem Superioritatem, Jurisdictionem, & Jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinaten subjectos esse, & tanquam membra capiti obsequentes, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere volumus.

Clausula.

§. 5. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, voluntatis, & Decreti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Pridie nonas Junii Pontificat. nostri Anno IV.

Narrantur ordine controversiæ omnes hinc ortæ Urbinatensem inter, & Eugubinam Ecclesias.

§. 6. Expeditis itaque, editisque a Pio Prædecessore præinsertis literis Apostolicis, ac Urbinatensis Ecclesia ad Metropolitanam dignitatem, & præeminentiam evecta, omnes, & singuli in eisdem literis designati Episcopi, & suffraganei constituti, præterquam Episcopus Eugubinus, & Cardinalis de Sabellis Eugubinæ Ecclesiæ Reservatarius hujusmodi Erectioni Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam per se, vel Procuratores ad id ipsis specialiter deputatos expresse, sicut asseritur, consenserunt, & subinde Archiepiscopum Urbinatensem, ut verum, proprium, atque legitimum Metropolitanum agnoverunt, debitamque subjectionem illi, tamquam membra capiti præstiterunt, & adhuc quiete, ac pacifice, absque ulla prorsus querela, aut contradictione præstant, memoratus autem

Principio a Mariano Episcopo, & Cardinale de Sabellis nunquam erectioni assensus præstitus.

Eugubinæ Ecclesiæ Episcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictæ erectioni assensum, ut defertur, non præbuit, sed suæ insuper Ecclesiæ libertatem, & antiquam immediatam Sedi Apostolicæ subjectionem tueri satagens, cum anno 1568. juxta Sacr. Tridentini Concilii dispositionem pro Synodo Provinciali Urbinatensem Metropolim elegisset, ejusmodi electionem facere declaravit, ac solemniter protestatus fuit, salva in omnibus prisca Ecclesiæ Eugubinæ exemptione, ac immediata summo Pontifici subjectione, itaut per hunc actum eidem Ecclesiæ nullum unquam præjudicium irrogetur, & non alias, aliter, nec alio modo.

Post hujus obitum Urbinatenses Archiepiscopi jus Metropoliticum in Eugubina Diœcesi pacifice exercuerunt.

§. 7. Verumtamen postquam præfati Marianus Episcopus, & Cardinalis de Sabellis Reservatarius ex hac mortali vita migrarunt, Urbinatenses Archiepiscopi existimantes ex præscripto memoratæ Pianæ Constitutionis non amplius requiri consensum Præsulis Eugubini, illico jus Metropoliticum in Eugubina Civitate, ejusque Diœcesi exercere cœperunt, atque multiplices tam voluntariæ, quam contentiosæ Jurisdictionis actus, ut expositum Nobis fuit, utrobique pacifice exercuerunt, & causas præsertim appellationum a Curia Episcopali Eugubina plures cognoverunt, & judicarunt; Quin etiam ipsimet Eugubini Præsules per ea tempora sese Archiepiscopi Urbinatis suffraganeos aperte facti fuerunt, nam pluries occasione provisionis ejusdem Eugubinæ Ecclesiæ a Summo Romano Pontifice sibi expediri curarunt literas commendatitias nuncupatas, quibus præfato Archiepiscopo mandabatur, ut eosdem Præsules, Ecclesiamque illis commissam suffraganeam suam benigne respiceret, eosque pro Sedis Apostolicæ reverentia propensius commendatos haberet; ac insuper unus ex eisdem Episcopis in binis relationibus Status Ecclesiæ Eugubinæ juxta Constitutionem piæ itidem me. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eamdem Ecclesiam memorato Archiepiscopo Urbinatensi subjectam esse diserte affirmavit.

Demum anno 1660. sub Alexandro Sperello Episc. Eugubino orta controversia quæ Cong. Concilii remissa, definita non est.

§. 8. Hæc autem omnia, sicut accepimus, contigerunt ab obitu prædicti Mariani Episcopi usque ad annum circiter 1660. Quo sane anno Alexander Sperellus tunc Episcopus Eugubinus studiis indulgens illorum Civium, qui Urbinatensi Metropolitano subesse ægro animo patiebantur, debitam, & usque ad illud tempus præstitam eidem Metropolitano subjectionem detrectare constituit. Quocirca Archiepiscopus Urbinas, tunc Jacobus de Angelis, postea S. R. E. Cardinalis, ut suum jus Metropoliticum tueretur, adito Cameræ nostræ Apostolicæ Generalis Auditoris Tribunali, productisque in eo præinsertis literis Apostolicis Pii Prædecessoris, Monitorium consuetum super earum observatione sibi concedi, & Eugubino Episcopo deinde præsentari curavit. Cumque idem Episcopus circa initium sequentis anni 1661. prædicto Monitorio se opposuisset, Archiepiscopus intermissa intentati judicii prosecutione, recursum habuit ad re. me. Alex. PP. VIII. Prædecessorem pariter nostrum, a quo rescribi obtinuit præfatæ Congregationi S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum, ut hujusmodi causam summarie, & sine figura judicii, prout de jure cognosceret, ac terminaret. Proposita igitur paulo post in eadem Congregatione, ac mature discussa præfata controversia, cum plures, & graves hinc inde fuissent excitatæ difficultates, definita non fuit, & adhuc ibidem pendet indecisa.

Deinceps semper indecisa mansit.

§. 9. Interea vero etsi Archiepiscopi Urbinatenses, ne suis juribus cessisse viderentur, Metropolitica omnia in Eugubinos exercere studuerint,

rint, bi tamen parere semper detractarunt. Quamobrem in novissima Ecclesiæ Eugubinæ propositione habita in Consistorio die 11. Aprilis 1707. piæ me. Clemens PP. XI. Prædecessor etiam noster, cui cæteroquin Archiepiscopi Urbinatis jura satis nota, atque conspecta erant, ne in Patriam indulgentior videretur, pro eximia animi sui moderatione enunciari permisit prædictam Ecclesiam esse Sedi Apostolicæ immediate subjectam; Simul tamen præfati Urbinatensis Archiepiscopi rationibus consultum volens aperte declaravit, & in literis Apostolicis exprimi voluit se per hoc non intendere juribus Ecclesiæ Metropolitanæ Urbinatensis circa prætensum Jus Metropoliticum quomodolibet competentibus in aliquo præjudicare, & Nos ipsi huic inhærentes exemplo, ac eadem plane mente, Venerabilem Fratrem Fabium hodiernum Episcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam Ecclesiæ in Romana Provincia constitutæ Præsulem evocari, ejusque Sessionibus, atque etiam præsynodalibus Congregationibus coram Nobis pluries habitis interesse voluimus, & mandavimus, tametsi ex iis, quæ hac eadem occasione tam pro parte Archiepiscopi Urbinatis, quam pro parte Episcopi Eugubini, etiam scripto, prolixe Nobis exposita fuerunt Archiepiscopi Jura potiora, solidioribusque fundamentis innixa viderentur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 10. Nunc autem pro ea, quam gerimus omnium Ecclesiarum solicitudine attente considerantes incommoda, perturbationes, atque dispendia, tum etiam offensiones, & scandala, animarumque pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum detrimenta, quæ ab hujusmodi inter Sacros Antistites excitatis dissidiis promanare solent, inter quos cæteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem, & concordiæ studium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam summopere æquum, justumque esse, ut ea, quæ ab Apostolicæ Sedis auctoritate, ac providentia maturo, seduloque præmisso examine, semel sancita, & constituta fuerunt, integrum, omnimodumque consequantur effectum, ac insuper amplitudinem, & præstantiam respicientes antedictæ Civitatis nostræ Urbinatensis, quæ præter Archiepiscopalem, qua insignita refulget dignitatem omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, illustriumque Virorum copia perpetuo floruit, quæque nostris præsertim diebus antiqua sua decora, & laudes majorem in modum auxit, immo ad summum extulit culmen, cum felicem, faustumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis Prædecessoris, qui Catholicam Ecclesiam diu persancte gubernavit, sed duorum etiam illius ex Germano Fratre Nepotum, videlicet Dilecti filii nostri Annibalis Tit. S. Clementis Presbyteri S. R. E. Cardinalis Albani S. Clementis nuncupati, ejusdemque S. R. E. Camerarii, & Dilecti pariter Filii nostri Alexandri S. Mariæ in Cosmedin. Diaconi S. R. E. itidem Cardinalis Albani nuncupati, qui fidelem, sedulamque operam in regimine universalis Ecclesiæ Nobis jugiter impendere non desistunt, suisque præclaris virtutibus communi eorum Patriæ non modicum splendorem, ac ornamentum adjiciunt: Quibus plane conspicuis ejusdem Civitatis nostræ Urbinatensis prærogativis adducti, non ita pridem illius Metropolitanæ Ecclesiæ quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicis præsentibus, & futuris, ut tam in Civitate, quam in Diœcesi Urbinatensi, absente, vel præsente Archiepiscopo, sive interveniente Ditionis Urbinaten. S. R. E. prædictæ de Latere Legato in Missis, Vesperis, & Laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus, cæterisque omnibus Ecclesiasticis functionibus, in quibus Sacra adhibentur paramenta, Mitra, aliisque Indumentis, & paramentis tantum ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti libere, ac licite possint perpetuo concessimus, & indulsimus; Eisque præterea, ut in eorum armis, atque insigniis Mitram apponi facere, & addere valeant, licentiam pariter, & facultatem benigne impertiti sumus, quemadmodum in literis Apostolicis anno Incarnationis Dominicæ 1714. tertio Idus Augusti a Nobis desuper expeditis plenius, ac uberius continetur.

Prædicta controversia penitus abolétur.

§. 11. Hinc igitur est, quod Nos prædictam inter Venerabiles Fratres Archiepiscopum Urbinaten., & Episcopum Eugubinum vigentem controversiam pro paternæ nostræ vigilantiæ debito prorsus evellere, & submovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus suscitari possit, opportune providere cupientes, illiusque circumstantias, statum, & merita, necnon dictorum Præsulum, & quorumcumque aliorum interesse habentium Jura, actiones, rationes, & prætensiones, earumdemque Ecclesiarum qualitates, situationes, & confinia, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessario exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, eamdem controversiam in statu, & terminis, in quibus modo reperitur, a memorata Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab Auditoris Generalis Causarum Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Tribunalibus, in quibus eam forsan agitari contingeret, cum omnibus, & singulis ejus incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, Apostolica Auctoritate tenore præsentium ad Nos avocamus, illamque penitus, ac omnino supprimimus, extinguimus, & abolemus, præfatisque Archiepiscopo Urbinatensi, & Episcopo Eugubino, necnon Capitulis, & Canonicis earumdem Ecclesiarum, omnibusque aliis, & singulis personis in lite, & Causa prædictis interesse habentibus, seu quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum, ac inviolabile silentium imponimus.

Confirmatur relata Pii IV. Constitutio.

§. 12. Prætereа motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione præinsertas Pii Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, atque disposita amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis nostræ vim, robur, atque munimen adjicimus, ac quatenus opus sit, easdem literas adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinumque in statum reponimus, ac plenarie reintegramus, easque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ac præsertim a moderno, & pro tempore existente Episcopo Eugubino, in posterum inconcusse, ac irrefragabiliter observari volumus, præcipimus, & mandamus.

Denuo Eugubina Ecclesia Archiepiscopo Urbinati subjecta declaratur cum quibusdam ordinationibus.

§. 13. Ad hæc, ut omnis ansa, & fomentum quibuscumque ulterioribus litibus, & contentionibus de cætero præcidatur, ac prorsus e medio tollatur, præfatos Episcopum Eugubinum, ejusque Clerum, & Populum (etiamsi Præsulis Eugubini consensus erectioni præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. numquam accesserit, & propter hunc, vel alios quantumvis substantiales defectus, Piana Constitutio prædicta in Civitate, & Diœcesi Eugubina nunquam usu recepta, nec observata fuerit) Archiepiscopo Urbinati pro tempore existenti subjectos esse, & tanquam membra Capiti, morem gerere, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere

motu,

motu, ſcientis, ac poteſtatis plenitudiue ſimilibus volumus, decernimus, ſtatuimus, & declaramus; Quin etiam ad majorem, & abundantiotem cautelam prædicti conſenſus defectum quatenus de Jure neceſſario requireretur, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſupplemus, & præfatum Epiſcopum, ejuſque Clerum. & Populum Urbinati Archiepiſcopo quoad omnia Jura Metropolitica ſupra enunciata motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus de novo ſubjicimus, & ſubjectos eſſe volumus, & quatenus opus ſit, Civitatem, & Diœceſim prædictas a Provincia noſtra Romana perpetuo ſeparamus, avellimus, & diſmembramus, illaſque præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. in perpetuum attribuimus, concedimus, & aſſignamus, ac pro ſeparatis, avulſis, & diſmembratis, ac reſpective attributis, conceſſis, & aſſignatis, ut ſupra, haberi volumus, & mandamus, itaut modernus, ac pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Urbinas de cætero in Civitate, & Diœceſi Eugubina prædictis omnia, & ſingula Jura metropolitica pacifice exercere, ac Epiſcopum Eugubinum, ut ſuæ Eccleſiæ ſuffraganeum conſecrate, ad Synodum Provincialem evocare, cæteraque omnia ad Archiepiſcopi munus, & officium de jure, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet ſpectantia, & pertinentia, facere, gerere, procurare, adminiſtrare, & exequi libere, ac licite valeat, & viciſſim modernus, ac pro tempore exiſtens Epiſcopus Eugubinus prædicto Archiepiſcopo, tanquam membrum Capiti obſequentes ad omnia, & ſingula teneatur, & obligatus ſit, ad quæ alii ſuffraganei ſuis Eccleſiis Metropoliticis, & Archiepiſcopis Metropolitanis de Jure, vel conſuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati exiſtunt, quæque cæteri omnes Suffraganei, quos Pius Prædeceſſor in antedictis literis Urbinarenſi Metropolitano conceſſit, & aſſignavit, hactenus pacifice præſtiterunt, & præſtant, prædictamque Eugubinam Eccleſiam deinceps, & perpetuis futuris temporibus inter alias ſuffraganeas memoratæ Metropolitanæ Urbinaten. annumerandam, & cenſendam, & ſub ipſa Provincia Urbinaren. comprehenſam, & nullatenus ab ea exemptam, nec Sedi Apoſtolicæ immediate, ſed Archiepiſcopo præſato quoad Archiepiſcopalia, Metropolitica, & Provincialia Jura, & Juriſdictiones ſubjectam eſſe, & fore ſaucimus, præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ peculiares.

§. 14. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas ſemper, & perpetuo validas, firmas, ac efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet cauſa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod aliquæ ex præmiſſis, narratis, ac expoſitis non ſubſiſterent, & Epiſcopus, Capitulum, & Canonici dictæ Eccleſiæ, Eugubinæ, & quicumque alii cujuſcumque gradus, dignitatis, & conditionis exiſtant in præmiſſis omnibus, & ſingulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis cauſa, ratione, titulo, & occaſione Jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, & audiri, & cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint in Conſiſtorio noſtro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac ſervatis, & adhibitis ſolemnitatibus, & aliis de Jure, vel conſuetudine, vel justa Conſtitutiones, & Ordinationes Apoſtolicas, aut Eccleſiæ prædictæ Statuta, privilegia, & Indulta, etiam Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roborata, aut alias quomodolibet requiſitis, & in ſimilibus neceſſariis examinatæ, verificatæ, ac juſtificatæ non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, ſeu invaliditatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut Jus, vel Intereſſe habentium conſenſus, aut quolibet alio quantumvis magno, ſubſtantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac ſpecificam, & individuam mentionem, ac expreſſionem requirente defectu, ſive etiam ex eo, quod in præmiſſis, eorumque aliquo ſolemnitates, & quævis alia de Jure ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, Statuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, totaliſque læſionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel cauſa, etiam in corpore Juris clauſa, & quantumvis juſta, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſario exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra, & aliis ſuperius expreſſis nullibi appareat, nec alias probari poſſint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Juſtitiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet etiam motu ſimili conceſſo, vel impetrato, aut emanato uti, ſeu ſe juvare in Judicio, vel extra poſſe, neque ipſas præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum, & diſpoſitionum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliiſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & Succeſſores Noſtros, Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, & Sedem Apoſtolicam prædictam, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, & ex quibuſlibet cauſis, & ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſlibet clauſulis, & Decretis, etiamſi in eis de eiſdem præſentibus, earumque toto tenore, ac data ſpecialis mentio fieret, pro tempore factis, & conceſſis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, ſed tanquam ad majus bonum, & Eccleſiaſticarum Perſonarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, ſemper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore; Sicque & non aliter, in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoſcumque quavis auctoritate, poteſtate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque Inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

§. 15. Nonobſtantibus, quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque in contrarium præmiſſorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, univerſalibuſque Conciliis ſpecialibus, vel generalibus, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictarum Eccleſiarum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, &

literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Infliguntur pœnæ in contravenientes.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat Nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

LX.

Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discalc. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jan. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agitur de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provinciæ Siciliæ.

Dat. 9 Jun. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campesinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobus Diffinitoribus erit ex una parte, Custos cum aliis duobus Diffinitoribus fiat ex alia,

Alternativa prædicta a Fratribus dictæ Provinciæ stabilita.

& sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordiæ confirmationem Ministrum Provincialem ex parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex ex parte Custodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Luciæ assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alternativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

A Pontifice remissa illius approbatio ad Congregationem Episcop. & Regul.

§. 1. Nos supplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curiæ ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire censuisset, suprascriptas Concordiam, & Alternativam pro suo arbitrio, & conscientia approbaret, atque confirmaret, & in posterum ab omnibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis.

A quo Decretum hoc emanavit.

§. 2. *Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præposita Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decisa, & stabilita die 19. Februarii anni 1706. approbatæ, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maji 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curiæ pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientia nostræ, prout in Domino expedire censuerimus convenerit prænarratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ nostræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam, quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt, pacemque communem perpetuo firmandam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentati contra ipsam. Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campestres alternativa inposterum inviolabiliter servetur*

in Provincialatu, Custodiatu, & Diffinitoriatibus, & Guardianatibus; adeout una vice ex parte Montanorum eligatur Minister Provincialis, & duo Diffinitores, & ex parte Campesinorum creetur Custos, & duo alii Diffinitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus constat præfata Provincia quinque adscribantur parti, ex qua assumendus est Provincialis, & reliqui sex parti, ex qua eligendus est Custos. Item Confessarius Sanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis, ac tandem Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ, sicuti Prædicatores Conventuales instituantur ad æqualitatem utriusque partis, & in casu vacantiæ unius, vel alterius substitutio fieri debebit ex illa parte, in qua vacantia contigerit. In reliquis autem Officiis, & Ministeriis sicut & in receptione Novitiorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim hucusque servatam distribuentur. Præcipimusque per Sanctam obedientiam sub pœna privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & singulis tam Patribus, quam Fratribus præfatæ nostræ Provinciæ ut hanc Concordiam, seu Alternativam a Nobis auctoritate Apostolica approbatam, declaratam, & confirmatam admittere, exequi, & servari teneantur. Datum Romæ die 5. Maij anni 1725.-- G. Laurentius a S. Laurentio Minister Generalis -- De mandato S. P. Rmæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis. Loco ✠ Sigilli -- Registrat. tit. Provinciæ --

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ super indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis.

Simile Decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Const. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

Dat. 18. Jun. 1725. Ann.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ALias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet --

Decretum prædictum.

§. 1. Ordinis Canonicorum Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ. Humillimis, reiteratisque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ porrectis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indulsit, ut ipsi, quamvis a Gubernio, & Officio aliarum Congregationum præfati Ordinis sint divisi, in posterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarii, & Missalis Romani recitare, & Missas celebrare possint, & valeant. Die 23. Septembris 1714. F. Cardinalis Paulutius Præfectus.-- N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.--

Preces eorundem Canonicorum.

§. 2. Cum, sicut pro parte eorumdem Canonicorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXII.

Conceditur Gymnasiis, seu Collegiis Societatis Jesu facultas eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzaga.

Inn. XI. Const. ed. 1682. Sept. 7. P. 6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. Et hujus Pont. Const. ed. 1724. Jun. 3. P. 5. publicata fuit Canonizatio S. Francisci Borgia.

Dat. 21. Junii 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

Apostolicæ Servitutis Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Nostræ credere digna est, ad spiritualium fidelium ædificationem, salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, beatorum Christi Servorum, qui despectis Sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate assumpserunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ Coronam in Cœlis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conspicimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Gloriosa itaque Beati Aloysii Gonzaga Societatis Jesu, virginitate in primis, ac vitæ innocentia, & Principatus contemptu clarissima memoria devota consideratione, ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipsius Societatis Jesu Scholas frequentant, quique sicut accepimus, eumdem Beatum Aloysium uti peculiarem Patronum jam a sæculo, & ultra sua sponte, privataque auctoritate colere cœperunt, ad ejus vestigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla sectanda, & opem crebris illius intercessione ab Omnipotenti Deo patratis miraculis testatam in eorum necessitatibus, & animarum periculis ferventius exposcendam excitare cupientes; Omnibus, & singulis Universitatibus, Gymnasiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel studiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jesu de præsenti reguntur, aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac Scholaribus ibidem literarum studiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloysium, tanquam suorum liberalium studiorum, atque innocentiæ, & castitatis, in lubrica præsertim juvenili ætate diligentius custodiendæ specialem patronum sibi deligere, habere, colere, & venerari, illiusque festum quotannis die 21. Mensis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis scholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloysii officium recitare de communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici minore, & si qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine constituti fuerint, Missam etiam sub eodem ritu, & de communi itidem Confessoris non Pontificis in Universitatum tamen, Gymnasiorum, seu Collegiorum ejusmodi Ecclesiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta cum quibusd. aliis Indultis.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur fidem adhibendam transsumptis.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Superioris, seu Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIII.

Confirmatur concessio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

Laudata Gregorii Constitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P. 1. & confirmata a Clem. VIII. Const. ed. 1692. Jul. 5. P. 1.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sacrosanctum Apostolatus Officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Ecclesia suaves & uberes fructus assidue præstantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa, quo solidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zuiz Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias postquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster eamdem Congregationem per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV. Prædecessor pariter Noster omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, Indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat., illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extensionis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domibus Regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domos Regulares, necnon Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ tunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque, &

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dictæ Congreg. Clericorum Regularium Minor. concessa.

pari-

pariformiter, ac fine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & suis literis expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque Domibus Regularibus, & personis prædictis communicavit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri, & postmodum piæ mem. Clemens Papa VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Præpositus Generalis prædictus Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos specialem ipsi Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; concessionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extentionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus literas supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia, & singula de novo concedimus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Præpositi Generalis.

Confirmatio præd. Constitutionis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides adhibenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIV.

Confirmantur quædam Literæ Patentes Ministri Generalis Ordinis Minorum de Observantia circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & Definitoris.

Const. ed. 1725. Jun. 9. P. 2. confirmatum fuit aliud Decr. Ministri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provinciæ S. Saturnini ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Jun. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Officii Nobis divinitus commissi sollicitudo Nos admonet, ut paternam Religiosorum virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum dissidiis, stabiliendaque inter eos fraterna concordia provide constituta esse noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio roboremus.

Exordium.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipse in vim facultatis sibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, sive Officiorum distributionem in tres partes, inter Fratres nempe Messanen., Catanien., & Pacten. respective Conventuum ejusdem Provinciæ per viginti septem annos servandam, quæ pro prima vice a Fratribus Messanensibus inchoate debeat, decrevit per quasdam suas patentes Literas tenoris, qui sequitur, videlicet: *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Minister Generalis, nostræ Observantiæ Provinciæ Siciliæ salutem. Sanctissimus Dominus Noster Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ nostræ concreditarum Regimini, unde fraterna concordia, & suavior, solidiorque in singulis Conventibus Regularis Disciplinæ promotio pendere dignoscitur, per opportuna in dies remedia, maxime vero per leges Justitiæ distributivæ, pro speciali suo erga Seraphicum Ordinem, vigilantia Pastoralis affectu, proinde consulturus; Cum sedulo animadvertisset perantiquam istam, & olim florentissimam observantem Provinciam Siciliæ, viginti septem Conventibus in præsentiarum instructam esse, quorum plerique ob exiguum Religiosorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque cellarum, & necessariarum aliarum rerum angustiam, vix possunt qualitercumque manuteneri, ideoque præsentaneo Justitiæ distributivæ remedio ad eorumdem Instaurationem connaturalius, certiusque promovendam potissimum indigere: Propterea Nobis, ut opportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; sub die vigesima secunda mensis Martii nuper elapsi, necessariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infrascriptum Decretum desuper edendum devenimus.*

Expositio facti.

Literæ patentes præd.

§. 2. Ac primo Provinciam ipsam totam, salva ejus unitate, in tres districtus numero Conventuum sibi ferme cohærentium pares commissa Nobis auctoritate Pontificia facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem, & Pactensem, sic inpositum charitati, atque Ordinis servandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Mariæ Jesu superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Jesu inferioris, utrumque in Messana Civi-

Provincia Siciliæ præd. in tres districtus dividitur.

Unicuique districtui proprii Conventus attribuuntur.

tate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctissimu Trinitatis Venetici, V. Sanctæ Mariæ Jesu Sanctæ Luciu, VI. Sanctu Mariæ Jesu Castri Regalis, & VII. Sancti Aatauii Bavellonu, quibus aggregamus servanda aqnalitatis intaitu; VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Francisci Castri Lucii. Ad s candum vero, seu Catanensem districtam novem bos ulios: I. Sanctu Agathu veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blasii Terra Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Pateraionis, IV. Sanctu Mariu Jesa Randatii, & VII. Sanctu Mariæ Jesu Tauromeniis, quibus aggregatos pariter volumus. VIII. Sanctæ Mariu Jesu Laupatii, & IX. Sancti Antonini Martyris Castri Boni. Similiter ad tertium in ordine districtum, seu Pactensem, valgo dictum della Costa, sequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactaveu., II. Sancti Autonii Montis Albani, III. Sanctu Mariæ Jesu Terru Sancti Petri, IV. Sanctissimæ Annunciatæ Raecudiæ, V. Sancti Francisci Sancti Angeli, VI. Sancti Francisci Pilaini, VII. Sanctæ Mariæ Jesu Ficazzæ, VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Nasi, & IX. 'anctissimæ Annunciata Galatensis, atque ita distinctos, & coordinatos tres hujusmodi districtus pro tempore iafra declarando haberi volumas, & jubemus.

Decernitur præd. ternativa, seu (f. fictiorum distributio in tres partes.

§. 3. Eudem deinde auctoritate sancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Miaister, & unus Diffinitor ex Primo, seu Messanensi Districtu; Custos vero, & unus item Diffinitor ex secundo, seu Catanensi; Duo autem reliqui Definitores ex tertio, seu Pactensi districtu sint assumendi per totum Capitulare Tricunium ex more, ac regalariter duratari. In Capitulo vero subsequenti Minister quidem, anasque Definitor ex secando districtu Catanensi, Custas, & Definitor alius ex tertio districtu Pactensi, daoqae Definitores reliqui ex primo Messanensi Pariterque in alio subseqauturo Capitula, Minister, & unus Definitor ex tertio districtu Pactensi, Custos, aliasque Definitor ex Messanensi; reliqui vero bini Definitores ex Catanensi Districtu assumi omaino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiunes, ut præfertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine, eademqae methodo Capitulares electianes peraguntur, donee Turnus istiusmodi per tres vices inchoetur, & absolvatur. Porro, si intru tempus ad id necessarium, qaod viginti septem annorum cursum complecti dignoscitur, fartasse contigerit Commissarium, Vicarium, seu quovis ulio titulo Provincialem Superiorem quacumque de cuasa designandum, eligendum, sive instituendum esse, non ex ulio districtu assumi ullatenus p ssit, qaam ex eodem, unde Minister ejas Tricanii juxtu Turnum præmemoratum assumptus fuit, sive assumi debait. Quod etiam de Custode, si quaado juxta Ordinis Constitutiones reeligendus in Capitulo ipso, vel extru Capitulum fuerit, observari decernimus, & declaramus. Eaqae omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione aliu, seu facti ipsius notorietate inspecta, sancita, ac decreta esse intelligantur. Salvo caeteroqui in casu vacantia anius, vel plurium Definitoram, eo subrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctissimus Dominus Noster Summus Pontifex in Constitutione, cujus initium Universalis Ecclesiæ Regimini, non ita pridem edita, ut promulgatu servari imposterum prucepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quumodolibet vacantis D finitoris ille omnino sabrogetur, cui subrogatio ex prædictu Constitutionis dispositione defereudu fuerit cujuscumque districtus extiterit.

Consulitur omnibus casibus pro dicta ternativa servanda.

§. 4. Decluramus autem aatevertenda litis, & perplexitatis gratia, ad eum districtum prædictu Provincia singulos Religiosos, tam prusentes, quum futuros pertinere, in quo natas quisque fuerit respective. In casu uutem dubio, uerum locus nutivitatis Religiosi alicujus ad Conventus primi, secundi, vel tertii districtus pertinere censeudus sit, necnon ia casu certa, quod Religiosus extru Provinciæ confinia na'at ad nullam eorum nativitatis sua jure pertineat; liberum sit eidem, ad qaem districtum aggregari ma-

Declarantur nonnulla avertendæ litis causa.

luerit, Patribus Definitorii, post præsentis Decreti publicationem, prima congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacumqae de caasa rescindere; sublata etiam Patribus Definitorii rescissionis, seu variationis hujusmodi facultate: salva tamen tam super hac re, qaam super dubiis aliis, quæ circa reliqaa præsenti Decretu sancita fortassis emerserint declarandis nostru, & pro tempore existentium Superiorum Generalium auctoritate.

§. 5. Præcipimus ergo Apostolicu eadem auctoritate suffulti vobis omnibus, & singulis Ministro, Custodi Definitoribus, cæterisque Patribus, & Fratribus observantis istius Provinciu nostru Siciliæ nunc & pro antedicto viginti septem annorum tempore existentibus, & exituris in virtute Spiritus Sancti, & sub electionum aliter factarum, seu faciendarum nullitate ipso facto, ut præmisimus incurrenda, necnon sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuaque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio pro moda culpæ infligendis pœnis, ut præsens Decretum quoad omnes ejus partes, ejusdemque seriem, continentiam, & tenorem tanquam filii obedientiæ omnino, exacteque servetis, ac servari, & exequi respective satagatis. Mandantes propterea, mox ubi vobis Definitorii Patribus, seu Ministro, vel Custodi præsentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam transmissis ejus exemplaribus publicetur, atque in singulis postea Capitulis, & Congregationibus, antequam suffragia ex more ferantur Vocalibus, sive Electoribus intimetur, reposito in Protocollo Provinciæ hoc ipso autographo nostro, Nobisque desuper monitis per authenticum Documentum præsenti totius Definitorii subscriptione, ac sigillo firmatum de illius publicatione exactaque observantia sponsione. Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April 1725. -- G. Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis -- De mandato Reverendissimi Nostri in Christo Patris -- F. Antonius a Mazaria Secretarius Generalis Ordinis.

Præscribitur omnibus præsens Decretum servandum.

Ejusque publicatio.

Loco ✠ Sigilli.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut literæ præinsertæ firmius subsistant, & in partibus executioni demandentur, & serventur exactius, idem Laurentius Minister Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Laurentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas patentes Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Preces Magistri Generalis.

Confirmatio relatarum Literarum.

§. 7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, sive distributio Officiorum suum sortiatur effectum eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitore ex commisso Nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de dilectorum Filiorum Joannis a Messana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Messana fide, prudentia, doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, prædictum Joannem in Ministrum Pro-

Deputatur Minister Provincialis, & Definitor d. Provinciæ.

vincialem,

viocialem, ac Leonardum io Definitorem Provinciæ Siciliæ hujuſmodi cum omnibus, & ſingulis prærogativis, præeminennis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis dicta auctoritate conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrio noſtro imponendis pœnis omnibus, & ſingulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, ut ſupradictos Joannem, & Leonardum ad officia eis reſpective per eaſdem præſentes demandata; illorumque liberum exercitium recipiant, & admittant, illoſque recognoſcant, eiſque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveantque, & aſſiſtant reſpective.

Præcipitur omnibus præſtanda obedientia.

Clauſulæ.

§. 8. Ac decernentes ipſas præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore; ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, dictiſque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio quibuſcumq; obſtantibus.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides adhibenda tranſumtis.

§. 10. Volumus autem, earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Junii MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXV.

Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede Redemp. Capt. ut unus ex Ordinum Mendicantium.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Conſt. ed. 1690. Jul. 26. P. 1.

Dat. 9 Julii 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ÆTernus æterni Patris Filius Jeſus Chriſtus Redemtor noſter, & pro Nobis a vetuſtate peccati ſervitutis jugo redimendis pretioſiſſimum Divini ſui cruoris theſaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cœlum noſtram ducere dignatus captivitatem, quos ipſe ſuperantæ ſuæ charitatis conſtituens opus præcipuo honore, & gloria coronatos in Cælis coronari voluit, & in terris, ut Mundus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copioſitatem proſequeretur in illo: Hinc eſt, quod nos, qui tam amantiſſimi Redemtoris ſumma ejus ſic diſponente bonitate vices gerimus in eiſdem terris ad promovendam hominum redemtionem, quo noſtræ ex alto conceditur infirmitati ſuo aſſidue in corde noſtro provocamur exemplo. Attendentes quod poſtquam plurimi Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere, & ſermone juxta eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles infidelibus miſere inſervientes emiſſum inſtitutum efflorebant, eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexhauſto Eccleſiæ theſauro provida Apoſtolicæ liberalitatis manu depromtas debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujuſmodi adjuti ſubſidio uberiores ad Redemtionis hujuſmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magiſque efferre non deſinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujuſmodi non ſolum approbare, verum etiam approbata ex benignitate noſtra ampliare, ut ampliatis ſibi a nobis, & Sede Apoſtolica favoribus ampliores militanti Eccleſiæ Dei Sponſæ referant triumphos.

A pluribus Romanis Pontificibus conceſſa fuere privilegia d. Ordini.

§. 1. Cum itaque, ſicut accepimus alias, & poſtquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., aliique Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri inſignem, & per B. Petrum Nolaſco, Raymundum de Pennafort, & clar. mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipſamet Beatiſſima Virgo ſerena fronte ſe conſpiciendam dedit, & acceptiſſimum ſibi, & Unigenito Filio ſuo fore dixit ſi ſuum in honorem inſtitueretur Ordo Religioſorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tirannide liberandi fundatum, & Apoſtolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujuſmodi ex piiſſimo ejuſdem eorum Ordinis Inſtituto non ſolum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Chriſtifidelibus Captivis ſub barbara Infidelium poteſtate gementibus, eoſque ab hujuſmodi dura ſervitute redimendis aſſidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemptione Captivi Paganorum captivitati ſe tradere, ac ſi opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoſo, & conſtanti animo ſubire Altiſſimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propoſitum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipſum eorum paterni amoris affectum, eumdem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac inſigniverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædeceſſorum prædictorum reſpective literis deſuper expeditis plenius continetur.

Item ab Alexandro VIII. privilegia omnia aliorum Regularium.

§. 2. Ejuſdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædeceſſor noſter, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apoſtolica auctoritate deputatus extitit, mature per eum perpenſis graviſſimis diſcriminibus, & periculis, quæ ejuſdem Ordinis Fratres, ſeu Religioſi in procuranda Captivorum Redemtione ſubire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiuſque Domibus, & Regularibus locis ſub illo comprehen-

fis,

tis, necnon Magistro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribus, Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, & Religiosis omnibus, & singulis in eo professis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, quibuscumque tam Officiariis, quam Domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus, utomnibus, & singulis privilegiis, liberratibus, immunitatibus, exemtionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solum Ordinibus, Monasteriis, sed etiam Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium tam pro redimendis Captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, & Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Russi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somasca, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Olivatorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium, per Sedem prædictam, ac quoscumque Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respective, aut alias quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individue particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, quamvis illa essent specialis notæ digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione, non venirent non solum per participationem, communionem, illarum extensionem, & ad aliorum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa dicto Ordine Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & Personis prædictis specialiter, & expresse, & nominatim etiam per viam, & modum simplicis, & individue, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa, quatenus tamen essent in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa uti, & gaudere libere, & licite possent, & valerent: Itaut omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, Locorumque Regularium Superiores, & Ministri, quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut Locorum Regularium, & Familiarum generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, & alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habebant similiter, ut supra, haberent Fratres, & Personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam Regularium, & Canonicum Institutorum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere, & gubernare, & respective visitare valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super prædictis omnibus, & singulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri posset, Apostolica auctoritate perpetuo concesserit, & indulserit, prout in ejusdem Alexandri VIII. Prædecessoris literis desuper in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die 26. Mensis Julii Anni Domini millesimi sexcentesimi nonagesimi Pontificatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque continetur.

Et a Clemente XI. idem Ordo alio honore decoratus.

§. 3. Et subinde felicis etiam record. Clemens Papa XI. pariter Prædecessor Noster ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemtionis Captivorum Magistro, ac illius Procuratori Generalibus tunc, & pro tempore existentibus prædictis locum in Capella Pontificia Nostra, tunc sua, una cum aliis Ordinum Mendicantium Magistris, & Procuratoris Generalis, etiam perpetuo habere decreverit, & assignaverit, prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magister, & Procurator Generales habent de præsenti.

Causæ præsentis Constitutionis

§. 4. Hinc est, quod Nos Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum scientia, & laudabilis erga proximos pietas semper floruerunt, & florescere non desinunt in dies, ac illius Fratres, qui per solicitas eorum actuosæ vitæ partes illa in Agro militantis Ecclesiæ componunt Christianæ charitatis serta quibus redimita triumphat Ecclesia: Paterna quoque nostra benevolentia prosequentes, attendentesque, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædicti ex præmissis sibi, ut præfertur, concessis, & indultis, tum quia non minus quam cæteri Fratres Mendicantes in excolenda Vinea Domini assidue laborant, ac ingentes afferunt fructus, & ad procurandam semper copiosiorem Captivorum hujusmodi (qui ab eis usque nunc redemti ad septuaginta mille sexcentorum, & septuaginta novem, & forsan ultra numerum ascendunt.) Redemtionem, ad consulendum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redem-

tionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipsis adeuntium manutentione, qoi eleemosynas, piasque Fidelium largitiones, & subventione ab eisdem Fidelibus mendicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voveruot pro alieujus Captivi Redemtione se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis paoe, & amara angustiæ aqua substentantur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi vere unus ex Ordinibus Meodicantium, illiusque Fratres vere mendicantes metito habendi sint, & haberi debeanr, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendieantium quatuoe Ordines, illorumque Fratres utontur, fruuntur, potiuntur, & gaodent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere possint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forsan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi bona stabilia ex ipsius Institoto, & Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis possident, in dubium, seu controversiam aliquam deduci, vel revocari posset:

§. 5. Nos omnem, & quamcumqoe ambiguitatem, & controversiam quandocumque, quomodoeumque, & ex quovis capite, vel prætextu desoper oritutam omnino, penitusque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, eorumque singolares Personas a quibusvis excommonicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa laris si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum conseqoendum harum serie absolventes, & absolotos fore ceosentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Instituti, Constitutiooum, & dispositionum, necnou privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicantium Fratribus hujusmodi quomodolibet concessarum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoe oblatæ petitionis instantiam, sed ex ecita scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Decretorom Concilii Tridentini Ioterpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Caprivorum hujusmodi, illiusque Magistrum Generalem, ac Fratres, illorumque singulas Personas vere, & non ficte Mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque Fratres, & Religiosos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & singulas dispositioues in favorem Religiosorum, seu Fratrom Mendicantium hactenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtioois Captivorum hujusmodi, illiusque Domibus, Conventibus, Magistio Generali, aliisque Religiosis locum habere, necnon omnia, & singula quæcumque, quotcumque, & qualiacumque sint, etiam speciali oota digna, privilegia, immunitates, esemtiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentias, peecatorum remissiones, & gratias tam spirituales, qoam temporales, literasque Apostolicas, etiam justitiam, sive mixtim concernentia, hactenus per Nos, & qooscumque alios Romanos Pontifices tam Prædecessores, quam Successores Nostros, & denique Sedem Apostolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, sive Nuncios, & qoavis auctoritate fungentes, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitodine similibus, etiam consistorialiter, tam in genere, quam in specie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & divisim, etiam per modum extensionis, seu commuoicationis, & alias quomodolibet quibusvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac otriusque sexus Personis, ac illorum Monasteriis, Domibos, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis hactenus coneessa, & in posterum concedenda, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti foreut pro expressis, & insertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus prædictis, ac omnibus illios Personis, ac Conventibus obique terrarum sitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi illiusque Fratres, & Personæ prædictæ omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemtionibus, facoltatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, & literis eisdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Personis, Monasteriis, Domibos, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis, ut præfertur, hactenus concessis, & inposterum concedendis, dummodo Instituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratrum, seu Deputatorum Personarum hujusmodi voluntati, & beneplacito non refragentor, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint in omnibus, & per omnia, non solum ad illorum instar, sed parisormiter, & æque principaliter absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent Apostolica auctoritate perpetuo sancimus, volomus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

Clausulæ particulares, & amplissimæ.

§. 6. Præsentes quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari posse, neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogatioolbus, aut aliis contrariis dispositionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in posterum emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, suspendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eom in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistrum Generalem, illiusque Fratres prædictos eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ut perpetoo subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorom hujusmodi, illiosque Fratres prædictos habere debere: sicque, & oon alias per quoscomque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuocios, sublata eis, & eorum cuilibet qoavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & aoctoritate judicari, & definiri debere: Et qoidquid secus soper his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

Omnibus injungitur executio prædictor.

§. 7. Quo circa Dilecto Filio Nostro pro tempore existenti prædictæ Sanctæ Romanæ Ec-

clesiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in spiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet spectat, & spectabit Motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore existentium Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistri Generalis, illiusque Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes faciant eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujusmodi processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio quibuscumque obstantibus.

§. 8. Non obstan. nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non expediendis Literis super indulgentiis ad instar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præsentium ad judicium non trahatur, ac Calisti III. Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum Nostrorum, quæ incipit Super Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi ad Ordines Mendicantium transire prohibentur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, declarativis, attestativis, & derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, sanctionis, voluntatis, declarationis, concessionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXVI.

Confirmatur, & innovatur erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, ejusdemque unio cum Ecclesia Terracinensi.

Const. ed. 1725. Jun. 23. P. 5. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejusque Collegiata in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejusque Collegiata S. Venantii in Cathedralem.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 16. Jul. 1725. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Personæ Ecclesiasticæ præsertim Capitulis Cathedralium Ecclesiarum addictæ, Divinisque obsequiis famulantes vota sua in pacis amœnitate altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter si quæ pro litibus, & controversiis inter eos superseminante zizania humani generis hoste exortis evellendis, pœnitusque extirpandis alias concessimus, & indulsimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur Apostolicæ nostræ confirmationis, declarationis, ac novæ concessionis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis officii nostri partes, quantum nobis Divina dispositione conceditur sedulo impendimus, ut personæ ipsæ Ecclesiasticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl Setinam esse Cathedralem & Ecclesiæ Terracinensi unitam.

§. 1. Cum itaque Nos nuper per alias nostras literas sub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatus nostri anno Primo expeditas Motu proprio nostro inter cætera declaraverimus Ecclesiam Setinam Cathedralem extitisse, tam antequam eadem Ecclesia Setina a fe. re. Honorio Papa III. Prædecessore nostro unita fuisset Ecclesiæ Terracinensi, quam postquam eadem Ecclesia Setina a prædicto Honorio Prædecessore eidem Ecclesiæ Terracinensi unita fuerat, ac demum etiam si prædicta Ecclesia Setina nunquam Cathedralis extitisset, nihilominus eamdem Ecclesiam Setinam de novo in Cathedralem erexerimus, eamque dictæ Ecclesiæ Terracinensi æque principaliter perpetuo univerimus, prout latius dictis literis continetur.

Causæ præsentis confirmationis.

§. 2. Cumque ex nonnullis supplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Terracinensis, aliosque eis adhærentes indebite prætendere literas prædictas de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse ex eo, quia prædicta Ecclesia Setina, ut ipsi asserunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expressum fuerit, quod pro tempore existentes Episcopi in eadem Ecclesia Setina plerumque sacra olea conficere, aliasque functiones Episcopales exercere consueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre nostro moderno Episcopo Terracinen., & Setin. Nobis exposita viribus non subsistere, necnon omissum fuerit in prædictis literis etiam modernos, seu tunc existentes Capitulum, & Canonicos Seculares in insigni Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis

nun-

nuncupati Piperni, liti, quæ in Causarum Palatii nostri Apostolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Ecclesiarum Terracinensis, & Setinæ per nos in eisdem literis extinctæ interfuisse, & adhæsisse,

Confirmatio erectionis dictæ Ecclesiæ in Cathedralem & unionis Ecclesiæ Terracinensi, cum nonnullis declarationibus.

§. 3. Nos inviolabili dictarum literarum subsistentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino possumus consulere, ac literas prædictas sic, ut præfertur expeditas suum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis personis tam Ecclesiasticis, quam Secularibus observari debere, ac nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse, volentes, motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque deliberatione, nostris firmis, & illæsis remanentibus avocatione causæ, extinctione litis, impositione silentii, gratiis, Indultis, Concessionibus, clausulis, & Decretis, omnibusque aliis, & singulis in dictis literis contentis, & expressis, ac quatenus opus sit litem, & causam hujusmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum silentium super lite, & causa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas sic ut præfertur expeditas, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti, ac quosvis alios, quantumvis substantiales defectus, etiam ex aliqua erronea expressione provenientes, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse, dici, censeri, vel prætendi possit tollimus, & abrogamus, ac supplemus, & sanamus, & eisdem modernis Capitulo, & Canonicis, ac personis quibuscumque, etiam Secularibus Ecclesiæ, & respective Civitatis, & Diœcesis Terracinensis hujusmodi, ac quibuslibet aliis personis cujuscumque alterius Civitatis loci, vel Diœcesis etiam Ecclesiasticis, vel sæcularibus, perpetuum super præmissis, & infrascriptis omnibus silentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præsentium literarum nostrarum validitate, & subsistentia, dicimus, decernimus, & respective declaramus nostræ mentis, & intentionis fuisse declarare dictam Ecclesiam Setinam a prædicto Honorio Prædecessore unitam extitisse æque principali prædictæ Ecclesiæ Terracinensi ob alias causas a prædicto Moderno Episcopo Terracinen. Nobis expressas nullo habito respectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Ecclesia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Episcoporum, quæ in esdem Ecclesia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inscriptio, Episcopus Terracinensis, & Setinus, aut quod ibidem Episcopi nunquam Olea Sacra confecissent.

Causæ præd. novæ erectionis.

§. 4. Denique certam notitiam habentes quod Episcopi Terracinenses pro tempore existentes ob aeris insalubritatem Civitatis Terracinensis apud eam aliquibus tantum Mensibus Hyemalibus residere possunt, ibique nec decens Palatium Episcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minusque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinensis vix ad bismille animas ascendit; quapropter Episcopi ab antiquissimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Episcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedram fixam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquissimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setiæ, quæ septem millibus circiter animabus constat residentiam habuerunt, ac sedulo considerantes, quod pro tempore existentes Episcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris salubritatem in prædicta Civitate Setiæ residere possunt, aliisque, etiam de causis, Nobis, ut præfertur notis, & animum nostrum moventibus, motu simili, nulla alia causa, aut expressione, seu consideratione habita ex nostra plena, libera, & omnimoda Apostolica auctoritate tenore præsentium eamdem Ecclesiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiamsi nunquam Cathedralis extiterit, & etiamsi de dicta unione facta a dicto Honorio Prædecessore non constet, quatenus opus sit, in Cathedralem de novo erigimus, prædictæque Ecclesiæ Terracinensi æque principali etiam perpetuo unimus.

Nova erectio Cathedralis Setinæ, ejusque unio illi Terracin.

Clausulæ peculiares.

§. 5. Ac erectionem, & unionem prædictas sic de novo, etiam vigore earumdem præsentium a Nobis, ut præfertur, factas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces esse, & fore, & nihil inposterum contra prædictas, ac præsentes nostras literas quovis modo, & ex quavis causa opponi posse, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præsentes quoque, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Terracinen., aut alterius cujuscumque Ecclesiæ seu quicumque alii, cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, & substantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in præmissis, eorumque alio solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis, nullibi appareret, seu alias probari posset notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data, specialis mentio fiat pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tan-

quam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Derogatio ampla.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Terracinensis, & Sennæ, aliorumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, expressa, & individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda forat, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon speciali, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii, impositionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Septimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXVII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda.

Alia Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Disciplinæ super reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21 Julii 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

NUper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona prætensæ Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de & super validitate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum præd.

§. 1. *In Causa Polona prætensæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provincia Polonæ ex altera partibus, de & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, inter ipsos Patres firmatæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi celebrati sub die 23. Junii 1713., & ex qua pro illius confirmatione, & executione die 24. Septemb. 1719. sub falsa narrativa, & expositione Breve a Sa. Me. Clemente XI. subreptive, & obreptive fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. Commissa igitur cognitione hujusmodi Causæ, ac illius finali decisione ex speciali Commissione manu Sanctissimi signata, ad hanc S. Congregationem proposita fuerunt infrascripta dubia, nempe.*

Dubia præfatæ Congr. præposita, ejusque responsa.

§. 2. *An interet arbitrium pro aperitione Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum sit exequendum in casu &c. S. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Juribus hinc inde discussis, mature perpensis, partibus auditis, & informantibus, referente Eminentiss. Francisco Card. Barberino Ponente. Ad primum affirmative, Ad secundum negative respondit. Romæ 21. Jun. 1725. F. Cardinal. Paulutius. Loco ✠ sigilli. P. A. Archiep. Larissæ Secr.*

Preces eorumdem Fratrum.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Fratres antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Decre-

Confirmatio relati Decreti.

Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsantium approbamns, & confirmamus, illiqne inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, snosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Eaponenribus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debera; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, val ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarinm præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in sno robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exptesse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumqne.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo,

---

LXVIII.

Declaratur nulla Erectio Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Febr. 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum etiam Ultrajectinum.

Dat 13. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

NOvis istic in dies per paucorum Clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque saluti vestræ intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & solicitudinis voces, gemitusque convertimus; ne remissior ad custodiendum gregem esse videatur vigilantia Pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbitatis ruinam, cæcitatemque factiosorum deflemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apostolicis, sed Divinis etiam animadversionibus obluctari.

Alias ab hoc Pontifice electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectin. nulla declarata fuit.

§. 1. Non enim vobis later quidquid ad evertenda, & emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam, disciplinamque canonicam istic suborta ediximus ac gessimus, irritam præsertim Electionem, & sacrilegam Consecrationem Cornalii Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Ecclesiasticis censuria per datas die vigesima prima mensis Februarii proxime elapsi in forma Brevis Literas, ab omni jurisdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis, & fortis, qnem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, spreta nostra auctoritate, sprevarunt, extendit manum suam, ut errantes per ostensionem virtutis suæ a viis pessimis revocaret; nam literis nostris die decima septima mensis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in sua pervicacia obfirmatus sacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam administrare; Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus ad tremendum Christi judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem, die tertia mensis Aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatæ factionis Clericos ad corredituros sperabamus; cum præsertim anni spatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ cæteris auctor fuerat sacrilegæ consecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito salutaris pœnitentiæ signo, in sua vere damnabili inobedientia mortem obiissent.

Refertur altera Electio Cornelii Berckman ad Archiepiscopatum eumdem, mortuo Cornelio Steenoven.

§. 2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam elusit, & Domino etiam visitante in virga iniquitates eorum, apposuerunt adhuc peccare ei, Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobisque, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in unitate fidei per sederatum Belgium obseqnentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque inani Canonicorum Ultrajectinorum titulo temere assumpto, die decima sexta ejusdem Mensis Aprilis, Clericum suarum partium suæque pertinaciæ consortem Cornelium Berckman Archiepiscopum Ultrajectinum pari temeritate consilii ac judicii perversitate eligere non erubnerunt.

Quæ nulla declaratur.

§. 3. Nos proinde adversus iteratam præposteræ invalidæque Electionis audaciam Apostolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas nostras Electionem antedicti Pseudoepiscopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apostolica rejicimus, irritamque, ac prorsus nullam fuisse, & esse declaramus; eidemque perperam, ac temere electo sub pœna excommunicationis latæ sententiæ interdicimus, ne a quocumque Episcopo, etiamsi alias legitima auctoritate suffulto, Ordinem, seu Consecrationem Episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro Episcopo gerere, aut Ultrajectensis, vel alterius cujusvis Cathedralis Ecclesiæ Antistitis titulo nominare præsumat. Atque insuper sub simili excommunicationis pœna eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proqua animarum regimine auctoritatem, facultatemve sibi arroger, aut pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias literas dare, aut Pastores, ac Missionarios pro Sacramentis administrandis, gerendaque animarum cura deputare, & constituere andeat; quas Nos literas, & deputationes, si quæ datæ, factæque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas, & inanes esse, ac fore decernimus.

Admonitio ad Episcopos & Populum.

§. 4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos oniversos, aliosque Ecclesiarum Superiores Prælatos quoscumque serio admonemus, iisque sub Canonicis pœnis gravissime interdicimus, ne eidem Berckman ad Episcopalem Consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique, Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla rationa Pseudoelectum ejusmodi pro vero Archiepiscopo, & animarum Pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Canonibus Mandatisque Apostolicis refragantem aversari, & vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quæ Nos discruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de Cœlo, & visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis: qui eam demoliri contendunt, compescat, &

arceat, Vobes, Dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Auguſti MDCCXXV. Pontificatus Noſtri Anno Secundo.

LXIX.

Reſtituitur primævo ſuo Cathedralis honoris faſtigio Eccleſia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Conſt. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Eccleſiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unio cum Eccleſia Terracinen.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a conſuetudine Romanæ Eccleſiæ cuſtodiendi Eccleſias Epiſcopal.

ROmana Eccleſia, quæ ſupra cæteras totius Orbis a Chriſto Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurium Eccleſiarum Epiſcopalium cuſtodiam, & regimen unius vigilantiæ committere, & ſimul eas jungere conſuevit, ne oves Dominicæ, Paſtoribus ſuis viduatæ, lupo veniente, mortis diſcrimen incurrerent. Ceſſantibus vero peculiaribus cauſis, & neceſſitatibus, ob quas ejuſmodi Eccleſiæ cum ſuis mentis, Diœceſibus & territoriis ſimul coaluerant, illiſque iterum cleri, populique frequentia, & pietate florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio ſoliciti, providentia, honoris Epiſcopalis elogium, quod culpa non ſua pridem amiſerant, eis poſt ſæculorum memoriam ſeorſum indulgere, & poſtliminio reſtituere non dedignatur.

Demonſtratur Cingulum Piceni Civitatem, olim Epiſc. Cathedra claruiſſe.

§. 1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magiſtratuum fama percelebrem, inter Eccleſias, ſpeciali Provincia Romani Pontificis comprehenſas, Cathedræ Pontificalis gloria claruiſſe, ubi Exſuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus ſacræ exuviæ ibidem coluntur, aliique Cingulani Antiſtites ſediſſe memorantur, & præſertim Julianus, felicis recordationis Vigilii anteceſſoris noſtri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegiis ſuis Comprovincialibus Epiſcopis, ex veteris diſciplinæ Eccleſiaſticæ regula, Conſtantinopolim ſequutus eſt, cumque is poſt Valentinum Silvæ candidæ Epiſcopum Vigilii conſtituto adverſus Tria Capitula in Urbe regia ſubſcripſit, & ſemel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in ſententia contra Ruſticum, & Sebaſtianum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Conſtantinopoli ſimiliter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Diaconus, qui & ipſe prædicti Pontificis conſtituto una cum Juliano cæteriſque ſubſcripſerat, in Petri cathedra Vigilio Syracuſis defuncto ſucceſſor datus, eidem Juliano ad Cinguli Epiſcopalem Eccleſiam reverſo non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Epiſcopatus immunitatem, & patrimonium reſpicientia. At poſtmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Eccleſia cum tota ſua Diœceſi, & territorio Auximatis Epiſcopi, tamquam proximi, curæ commiſſa eſt. Signa tamen, & teſtimonia luculenta primævi Epiſcopatus Cinguli nihilominus ſuperfuerunt, ac etiam ſuperſunt. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpoſiti, & Archipresbyteri dignitates cum inſigni Collegio decem Canonicorum, ſacras laudes Deo aſſidue canentium, hactenus

Poſtea vero Cingulanam Eccleſiam Auximatis Epiſcopi curæ commiſſam fuiſſe.

remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, ſuo Epiſcopio ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Eccleſiarum Antiſtites ſæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu ſuo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes ſacræ, ſex videlicet Religioſorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, tres Virginum Deo ſacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, ſpectabilem reddunt: quæ quidem omnia ſingularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie pateſaciunt.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 2. Cujus etiam Civitatis magna laus eſt, ex ea non paucos ſtrenuos, & prænobiles viros ſacris Ordinibus Militaribus, Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, ſanctique Stephani, pro Chriſtiana Religione contra Infideles tuenda, inſtitutis, nomen dediſſe, & hoc ipſo tempore etiam dare. Igitur ob præmiſſa, quibus etiam recolendæ memoriæ Innocentius Papa XIII. Anteceſſor Noſter, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Eccleſiæ Auximati ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis inſtinctu Cingulanam Civitatem, ejuſdemque Eccleſiam antiquo Epiſcopalis cathedræ nomini, non ſuperveniente obitu, reſtituiſſet, nos utrique nomen hujuſmodi reſtituere, & æquis dilectorum Filiorum ejuſdem Cinguli civium votis, accedente ad ea conſenſu dilecti Filii Noſtri Auguſtini Sanctæ Romanæ Eccleſiæ tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Eccleſiæ Auximatis ex ſimilibus conceſſione, & diſpenſatione, nunc Præſulis exiſtentis, annuere volentes, eoſque necnon dilectos etiam Filios Præpoſitum, Archipresbyterum, & Canonicos prædictos, illoſque, & illorum quemlibet a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium tantum conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, noſtris, Cingulum, veteri Epiſcopali dignitate præſtantem Civitatem, necnon ejus Eccleſiam Deo dicatam, in honorem Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpoſitura, prima, & Archipresbyteratus, ſecunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperiuntur, ejus Cathedralem fuiſſe, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo declaramus: eamdemque primævo, & priſtino ſuo Cathedralis honoris faſtigio cum omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus, præeminentiis, gratiis, & immunitatibus ſuis reſtituimus, in antiquum, & priſtinum ſtatum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diœceſi, Eccleſiæ Auximati Coepiſcopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eumdem illarum Præſulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præeſſe debere, eadem Apoſtolica auctoritate, earumdem tenore præſentium, decernimus, & ſtatuimus: ac inſuper, ſi fortaſſe opus ſit, idem Cingulum in Civitatem, illiuſque incolas in Cives, & Eccleſiam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralem erigimus ſub invocatione ejuſdem Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & menſam Epiſcopalem cum omnibus, & ſingulis privilegiis, honoribus, juribus, & inſignibus debitis, quibus aliæ Civitates, illarumque Cives, ac aliæ Cathedrales Eccleſiæ, illarumque Præſules, Capitula, & Canonici de jure,

Reſtitutio in priſtinum Eccleſiæ Cingulanæ.

usu,

usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Ordinationes quædam.

§. 3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis condecentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Episcoporum, ascendi possit, Præposituram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; dictamque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit: ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Edictis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octavum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejusque Territorio, & Diœcesi residentem arbitrio suo deputet.

Unio ejusdem æque principaliter eidem Ecclesiæ Auximati.

Nonnullis eadem, & ejus Capitulum privilegiis ornatur.

§. 4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rocchettum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Missarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinorum officiorum celebratione, quam in processionibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hasque easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendi statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per

quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum.

Derogatio ecifica.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio œnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXX.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Cathusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit.

Hæc Constitutio confirmatur a Clemente XII. Constit. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

at. 10. Aug. 725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ prænis constitionis.

Cum sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinæ detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo præfatus afficitur, obviam ire, ipsumque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existen. ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoque modo impetrare possit, audeat, vel præsumat, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum edict.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem præsentium contigerit attentari, vel impetrari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXI.

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinc. Fluminis Januarii in Brasilia Const. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

Dat. 10. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositum causæ, quæ Pontificem impulerunt.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; Expensæ vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro consequendis dictis gradibus adeo adauctæ sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo hæc damna, ac etiam expensæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

§. 1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assistentia Præfecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respective ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum,

& inane,

& inaue, si secus super bis a quoquam quavis auctoritate scieutet, vel ignoranter cootigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Coustitutiunibus, & ordinatiouibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam jutameuro, confirmatioue Apostolica, vel quavis firmitate alia roborstis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confitmatis, & ionovaris. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plcue, & sufficienter expressis, ac ad verbum inseria habentes, illis alias in suo robore petmausuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXV. Pontificatus nostri Anuo Secundo.

LXXII.

Etigitur Hospitium Matrisen. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Passion*, in tegularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conveutuum privilegiis.

Aliæ hujus Coast ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus noanallarum Proviaciaram facta fuit facultas peragendi Processionem SS. Rosarii absque licentia Episcopi, & Parochi interventu.

Dat 5. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura Ordinum Regularium Præ dic. præcipue, cui nomen dederat.

PAstoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia bumilitati uostræ committere dignata est, ratio postulat, ut omnium Regulatium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam solicirudinem geramus, quæque ad Divini Cultus amplificationem, Regularis disciplinæ custodiam, & augmentum conferre dignoscimus, ea Jugi studio, & conatu provehere, statuere, & vebemeuter urgere non desinamus. Peculiari tamen eura, & vigilantia oculos nostræ mentis ad Ordiuem Fratrum Prædicatorum, io quo solemnem professionem Regularem emisimus, & diu versari sumus, Nos decet convertere, ut ubi oberiores fructus in Viueam ipsam profluere, & bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, provida cogitatione, & maxima sedulitare incumbamus.

Refertur erectio præd. Hospitii jam pridem peracta.

§. 1. Itaque cum alias, & usque de Anno Domini 1637. tunc existentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hispaniæ Hospitale vulgo *de la Passion* nuncupatum iu Oppido, seu Civitare nuncuparo Matriti Toletan. Diœcesis, iutra limites Parochiales Ecclesiæ Sanctorum Justi, & Pastoris dicti Oppidi situm, eum ejusdem Hospitalis fine eura existente, minusque collativa Ecclesia, ac omnibus, & singulis mansionibus, aliisque membris, & ædificiis ad usum babitationis ab eodem Hospitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negotiis pertractandis pro tempore adeuntium, Hospitium jam convertendum a tunc existentibus, dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ Mansionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum possessione per tunc existentes Frarres prædictos adepta, eodemque Hospitali in eorum Hospitium couverso, dictæ Ecclesiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Institutum deservire, ac in ea Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum asservare, illudque Christifidelibus excepto Paschali tempore ministrare, defunctorum Corpora tumulare, Missas prævia Campanarum pulsatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Christianæ Pietatis opera exercere consuevissent.

Pro qua erectione lis exorta, indeque d Hospitium in privatam Domum redactum.

§. 2. Lire postea, & Causa in Patribus inter tunc existentes Rectorem dictæ Parochialis Ecclesiæ, ac in eo Clericos, seu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc existentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinario loci, & deinde etiam aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Causarum Palatii Apostolici Auditorio super præmissis, & præsertim super eo, quod dictum Hospitale io Hospitium ejusmodi, nulla desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minusque servata sel record. Clementis Octavi, Gregoris XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionum desuper respective editarum, & Concilii Tridentini Decretorum respective forma, conversum, seu erectum, & institutom fuerat, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum ejusmodi latius deductis introducta, prosequuta, ac demum per tres sententias conformes ad tuue existeuris dictæ Parochialis Ecclesiæ Recturis, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem desuper emanaias, & io rem judicatam transactas terminata, Fratres tunc existentes prædicti in earumdem sententiarum exequutionem a præmissis omnibus, & singulis in dicta Ecclesia ulterius exequendis, & exercendis sese abstinere, dictæ Ecclesiæ januas claudere, & ab eadem Ecclesia illius Campanas amovere coacti fuerunt: proptereaque dictum Hospitium velot in privatam Domum redactum extitit, & existir de præsenti.

Causæ præsentis Erectionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum Regis residet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi discutiendis negotiis accedat consuetudo, & absonum sit, quod in tam insigni Oppido, ubi Regalis Aulæ hujusmodi per commendabilem Secularium morum honestatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illuc pro tempore accedentes prædicti in Hospitio hujusmodi nullo septo, Clausura, & veluti in privata Domo cum libero Secularinm utriusque sexus Personarum, accessu, non sine Regularis disciplinæ discrimine, auimique dolore commorari cogantur: Hospitium vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum mansionibus, aliisque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu necessariis, opportunisque refertum existat, & in Ecclesia prædicta, quæ eidem Hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structuræ existit, majus, & sex alia Altaria Sacris utensilibus ad Missas etiam Conventuales celebraodas satis decenter dirata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, & Sacristia cum ejus Sacra suppellectili locupletata reperiantur.

Lis præd. extinguitur; & præf. Hospitii erectio confirmatur.

§. 4. Nos igitur ad majori ejusdem Ordinis stabilitati in prædicto Oppido consulendum, & ne illa ulterioribus litium premarur incommodis, sed ut Ordo ipse, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuo erecti, & instituti reperiuntur, pluribus in Oppido hujusmodi abundans Stationibus semper grarior, validiorque in pacis amœnitate efflorescat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis, & Causæ prædictarum, & aliarum, si quæ sint, & desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum, & merita universa, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro plene expressis habentes, & causam prædictam, quatenus opus sit, ad Nos avocan-

tes,

tes, ſitemque hujuſmodi ad infraſcriptorum effectum omnino, penituſque extinguentes, necnon dationem, & conceſſionem Hoſpitalis, illiuſque Eccleſiæ ædificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc exiſtentes dicti Hoſpitalis Rectores tunc exiſtentibus Fratribus prædictis quocumque cujuſvis alienationis titulo, ac quocumque deſuper forſan tunc ſoluto pretio quomodolibet factas, Apoſtolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eiſque inviolabile Apoſtolicæ firmitatis robur adjicientes, nec non omnes, & ſingulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumſtantiarum & ſolemnitatum defectus ſi qui, & ſi quæ tam ſuper datione, & conceſſione, quam dicti Hoſpitalis erectione, ſeu fundatione prædictis quomodolibet reſpective intervenerint, ſeu interveniſſe prætendantur, plenarie penitus, ac ſi datio, & conceſſio, ac erectio, ſeu fundatio prædictæ reſpective factæ fuiſſent, ſupplentes, motu proprio, non ad alicujus ſuper hoc Nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque voluntate, & deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Hoſpitium prædictum cum omnibus, & ſingulis illius ædificiis, Ædibus, manſionibus, Officinis, & Hortis in eo exiſtentibus quibuſcumque, præviaab eis cujuſcumque ſecularitatis, ſi qua ineſſe dignoſcatur, ſeu prætendatur, ſtatus, & eſſentiæ abdicatione, ſuppreſſione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus cæteri dicti Ordinis Conventus de jure, ſtylo, & conſuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim ſaltem nunc, & pro tempore exiſtentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipſum expreſſe profeſſis; qui in Conventu per præſentes ut infra erigendo hujuſmodi, ac intra illius clauſtra, ſervata Regulari eorum diſciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejuſdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per præſentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Conſtitutiones per debitas eorum regularis diſciplinæ ſemitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eiſque præeſſe debeat, vivere, & qui ex Conventus per præſentes ut infra erigendi hujuſmodi annuis redditibus, ſeu eleemoſynis, ſi quos, aut ſi quas habeat eorum alimoniæ, & manutentioni ſufficientes, ſin minus, ac donec Conventus per præſentes erigendus hujuſmodi ex redditibus, & eleemoſynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis conſulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum juxta providam ab ejuſdem Provinciæ Provincialibus Superioribus deſuper pro rata reddituum; ſeu eleemoſynarum deficientiam hujuſmodi faciendam, ſervandamque diſtributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujuſmodi juxta Conſtitutionum, & Decretorum Apoſtolicorum alias deſuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon ſine cura, minuſque collativam exiſtentem Eccleſiam prædictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus ſecularitate in regularem dicti Ordinis Eccleſiam cum omnibus quoque, & ſingulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus reliquæ dicti Ordinis regulares Eccleſiæ nunc quomodolibet fruuntur, nuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore exiſtentibus prædictis illam, illaſque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulſare, & in ea Miſſas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Chriſtifidelium Confeſſiones audire, Venerabile Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum decenter aſſervare, illudque eiſdem Chriſtifidelibus ſingulis anni, non tamen Paſchalis, temporibus, & diebus miniſtrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera ſepelire, Beatæ Mariæ Virginis Roſarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die aſſidue choraliter decantare, aliaque Chriſtianæ pietatis opera, & functiones Eccleſiaſticas juxta eorum Ordinis laudabile Inſtitutum, & quæ Religioſa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum ſalutem ſibi ſuaſerit exercenda, exercere, cujuſvis licentia deſuper minime requiſita, ſine tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentis Rectoris, Apoſtolica auctoritate perpetuo erigimus, & inſtituimus.

Erectio ejuſdem Hoſpitii in regularem Conventum, cum omnibus privilegiis aliorum.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Eccleſiæ, illiuſque nunc, & pro tempore exiſtentes Rector, ac Beneficiati in ea exiſtentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuſcumque Ordinis, Societatis, vel Inſtituti, vel quicumque alii in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, vel alii ad quos forſan ſpectat, & pertinet, ſeu pro tempore ſpectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmiſſis conſenſerint, imo forſan illis contradicturi ſint, ſeu quibuſvis aliis quantumvis juſtis, juſtiſſimis, & rationabilibus Cauſis de nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controverſiam revocari, aut adverſus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel ſub quibuſcumque Conſtitutionibus, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum etiam motu pari, & conſiſtorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, nullatenus unquam comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum, ac eum in quo ante permiſſa quomodolibet erant, ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam ſub quacumque poſteriori data per pro tempore exiſtentes d. Conventus per Nos, ut præfertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, conceſſas, ſemper, & perpetuo validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit firmiter, & inviolabiliter obſervari: ſicque, & non alias per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam cauſarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apoſtolicæ Nuntios, ſublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet inſtantia judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Exequutorum.

§. 6. Quocirca dilectis Filiis noſtro, & dictæ Sedis Nuncio in Regnis Hiſpaniarum pro tempore commoranti, ac Cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu proprio ſimili mandamus, quatenus ipſi vel duo aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, quando & quoties pro parte, pro tem-

pore

pore existentium Fratrum Conventus per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi, seu pro eis agentium requisiti fuerint, easdem præsentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter observari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præfertur erecti, vel pro eis agentes pro tempore existentes prædictos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas aliaque juris, & Facti remedia compescendo, invocato etiam si opus fuerit, Brachii secularis auxilio.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ clausula de jure quæsito non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Diœcesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum, Suppletionis, Erectionis, Institutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXIII.

Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Ordinis Missarum eleemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 11. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum curnium edant in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare posset gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, qua Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum nonnullis abhinc annis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Missarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fusius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinatio prid. Capituli Gen. an. 1684.

§. 1. 1684. *Ordinatio pro Missis eleemosynariis. Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarumdam Missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varios prætextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant; Qui quidem abusus jam extirpatus esse videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis incitamentum, qua propositi Carthusien. pestis merito vocari mereretur, quamcumque Domum Ordinis sub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quascumque rationes super hac re huc usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superseminatas: Cum personis Ordinis necessaria juxta propositi Carthusiensis tenorem utique ministrari per Statuta nostra præscribuntur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrentur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium dispendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurent, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub pœnis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicimus, ne unquam id permittant, aut tolerent sub pœna absolutionis. Si qua autem devota persona Missas pro se celebrari postulent ad jussum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabula, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & stipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sacr. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Reformat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum nostrorum, utque administrationis Superiorum fabricæ cant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere.- Insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere.- Et subinde ejusmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

Preces Procuratoris Gener. pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, his minime attentis præsenti abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

§. 3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationi-

bus

bus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertam Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsamque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIV.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S. Jo. Dei.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordin. vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura præstanda Ordini S. Joannis Dei.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S. Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non desinit, mentis nostræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine sensim gliscere intelleximus, abusus de medio tollere, utque Regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmius perseveret, providere studemus, in eumque finem ex injuncto Nobis Divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra sequuntur, statuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

Ordinationes prædictæ de libertate votorum in Congregationibus Conventualibus.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatibus destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum prætermitti, quibuscumque Superioribus districte, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impediant, aut deterreant quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere proponere, ac respondere valeant, præsertim in iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Congregationibus palam legantur.

De Novitiorum probatione exactius perficienda.

§. 2. Quo autem probatio Juvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hactenus fieri consuevit, cum per ejusdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congressus, ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a professione emittenda per pluralitatem suffragiorum exclusus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic exclusi directe, vel indirecte sub simili pœna impedire, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem pœna insuper injungentes, ne quovis prætextu, vel colore ullum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

De recenter professis in Professoriis per annum collocandis.

§. 3. Recenter autem professi per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistri ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatus omnino servent, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione, aut alio prætextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori, Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium donec annum prædictum exegerint, transferri valeant.

De muniis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissa.

§. 4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissa computandos nemini demandentur officia illa, quæ non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta ejusdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc ætate protinus munus illis admoveantur, quæ cum libertate sæpius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata pœna interdicimus, ne Religiosis præ-

dictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales aliis Religiosis ultra triennium jam professis, quibus dicta Officia conferre possint destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium, & Ægrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando.

§. 5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis prædicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Ægrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis æque injuncta reperitur, Prioribus localibus sub pœna suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibusvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim Religiosos sibi subjectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigilias, seu excubias faciendas cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, rejecto quocumque prætextu, eum per totam diem Hospitalium, & Ægrotorum servitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§. 6 Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjectæ illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de cætero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili pœna suspensionis præcipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum prædictarum, quo uberius Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quæstuatoribus, Procuratore, obsonatore e Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præscripta: & obedientia a Religiosis præstanda literis obedientialibus.

§. 7. Ad hæc autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatui destinatæ subjectæ existunt, Religiosos, etiam officiales quandocumque, sive ad alterius cujuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinarius regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abusum radicitus evellere cupientes, Priori locali sub pari privationis vocis activæ, & passivæ pœna, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque officia Ordinis obtinenda interdicimus, ne mutationes hujusmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controversiam revocare sicut cæteris Religiosis sub eadem pœna, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non exequi præsumant.

De residentia Prioris localis & Provincialis, ac de Literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Sæcularium favores.

§. 8. Alium quoque abusum præcedenti non absimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eo sæpe ire recusent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi benevisum commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla justa de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provinciis respective abesse, pœnam privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadæ spatium a suis Conventibus, vel Provinciis absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provinciarum spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum Superiores, tum subditos concedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

De Religiosis qui in hujus Almæ Urbis Conventu moram ducere possunt.

§. 9. Et ne in hujus Almæ Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum substentationem insumatur, quod Ægrotorum levamini debetur, statuimus istiusmodi Fratres in eodem Conventu nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasiæ a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis pœnis; Ne autem Fratres prædicti a Priore Generali præfato facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ necnon officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§. 10. Excommunicationis vero latæ sententiæ pœna innodamus Fratres ad quarumcumque Sæcularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recorrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eamdemque pœnam sancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus lacessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, seu admittentes eligere non dubitaverint.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§. 11. Sed, & quasdam controversias super præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter præcedant.

De administratione redituum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

§. 12. Insuper ut tutiori redditum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quæ summam duorum scutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipsis subjectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plenæ Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præsefert, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem prædictam deveniendi quæ per moram petendi, & præstolandi ab eis licentiam prædictam dilabi posset, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præsumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis, seu venditionis per eos

factæ subscribente cum juramento eadem Congregatione Religiosorum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut præferrur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peri, & obtineri nequaquam potuerit, nec occasio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur; Priores autem Conventuum, etiamsi immediate Priori Generali subsint, hanc licentiam nonnisi a suis Prioribus Provincialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servent, quotiescumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero præmissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conservatione supellectilium eorundem; deque Fratrum habitu.

§. 13. Conservationi quoque supellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quæcumque supellectilia bujusmodi extraneis commodent, idque sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant vetitam sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimiamve facilitatem, stricteque omnibus injungimus observantiam Constitutionum ejusdem Ordinis quaotum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit pœna privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos exercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se protinus emendaverint, adversus quos Superiores ad alias etiam pœnas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus resolutis minime vulgandis.

§. 14. Cumque experientia ipsa compertum sit, oblocutiones in Superiores rerum in Ordine contingentium extra Claustra delationes, seu evulgationes, necnon negotiorum in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac perniciosas esse nedum quia recto gubernio plurimum officiunt, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrabunt, privationem vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præsertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui si sufficientia adversus eos de præmissis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi, & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Próvinciam suæ professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recursis.

§. 15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum Judicium effugiant, melioremque prætensionum suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum meritorum, quinimo sæpe nec legum, & consuetudinum Ordinis prædicti gnaros per appellationes, seu recursus ita inordinate agere, ut eosdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recursus præfati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eumdem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis Justitiam.

Clausulæ.

§. 16. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscumquo Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, illiusque Provinciarum, Conventuum Hospitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hospitalibus, Domibus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plena, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 18. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXV.

Declaratur Superiores Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec. 5. P. 1. fit facultas Presbyteris dictæ Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure assistentium ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Sept. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur origo moris concedendi Lite-

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis, quod

Supe-

ras dimissoriales prædictas

Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione, exceptis pertinentibus ad Missiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissa solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

Qui postea confirmatur.

§. 1. Verum quia cum anno 1657., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ginnettus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorumdem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & hactenus confirmata fuit.

Causæ, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio prædicta innotescit, vel tametsi ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis, nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciæ penes ipsos existat, nihilominus prædictam facultatem admittere recusent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in præmissis declaratione a Nobis provideri summopere desideret.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Missionis, concedendi Literas Dimissorias suis Subditis ubicumque existentibus, prout illis competisse resolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præsenti competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Declaratio prædicta.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipitur, ut fides habeatur transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVI.

Conceditur Priori Generali Carthusiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusia; & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi.

Innoc. XII. Const. ed. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26 Sept 1725. An. 2

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiæ de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti pariter Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diœcesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte *Cap. 24.* §. 5. confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§. 1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & Sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsenti mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusia Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistentia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicti Indulti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &

fore, suosqoe plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inaue, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scieuter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia toboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Iudultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum teuores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis babentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum bac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque coutrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVI. Septemb. MDCCXXV. Pontificarus Nostri Anuo Secundo.

LXXVII. Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoqoe Romano in posterum offerantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LIcet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, propius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ eura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domioo possumus, sedulo providemus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quotannis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas de dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tom per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signara tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & ampliatus reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Cameræ Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant; & sicut Nobis etiam innotoit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institutum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos coosiderantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantor, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ banc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quo plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi muneris fiant participes, formam hac io re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine barum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadragiuta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatiooe per Senatorum, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabritio Episcopo Portuen, & S. Ruffinæ S. R. E. Cardinale Paulutio ouncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qoa istæ vigiuti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ vigiuti octo supradictis suffragautur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero vigioti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis Calices, & Cerei prædicti distribuantur, ita uimitum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subseqnenti 1727. viginti alia, quæ alternativa, sicot præmittitur, potiri debent, ac postmodum anuo 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præsata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Statutum præd. Motu proprio emanatum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omuia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumqne spectabit inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super bis a quoquam quavis auctoritate scientet, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsiro non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinarionibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolieis,

Chiro-

Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque tota tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVIII. Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 5. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1728. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ILlius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot abhinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum susciperet incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores, charitatis, aliarumque virtutum studia, magis magisque in dies florerent, & vigerent: Ac proinde ubi primum Apostolatus apicem conscendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Christianæ proficuam fore, non immerito speramus, promovendum duximus.

Unio præd. Congregationis cum ejusdem Provinciarum divisione.

§. 2. Hinc est, quod Nos ex Pastoralis Officii nostri debito, earumdem Congregationum (quarum etiam expressus ad id accessit consensus) felici statui, & commodis salubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis consistentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionensi institutæ, harum serie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in posterum unica sit, ac esse censeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ Avenionensis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Constitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionensi institutæ a Sede Apostolica approbatas, exacte observet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionensi, Tolosana, & Parisiensi constituatur, ipsique Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, subsint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & Settæ, necnon Sospitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, seu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionensi in perpetuum dismembramus, ac illa, & si quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, Villis, & Locis universi Status nostri Avenionensis, & Comitatus Venaysini, ac Regni Galliarum, seu alibi ultra Montes erecta, seu erigenda, præfatis Provinciis Avenionensi, Tolosanæ, & Parisiensi respective subjaceant.

Statuuntur nonnulla pro recto & utili ejusdem regimine.

§. 3. Quoniam vero Præpositus Generalis dictæ Congregationis Avenionensis, in Civitate Avenionensi, vel Parisiensi, ut plurimum residebit, in Capitulo Generali semper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & passivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia instituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto Præposito Generali facultates attribuantur, statuentes quod Provincialia quolibet triennio, Mense Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de sexennio in sexennium, Mense Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpositum Generalem pro tempore existentem discrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem sumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar esse noscitur, dilectos Filios Cajetanum Cioffum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpositus Generalis existebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Boriglionum modernum supradicti Collegii Sospitelli Rectorem in Assistentem Generalem ipsius Congregationis Avenionensis, usque ad Mensem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Massieram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionensi institutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ usque ad Mensem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc constituimus, ac deputamus, ipsisque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujusmodi Successoribus, duplex votum, seu suffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expensas pro Discretis ad hujusmodi Capitula mittendis facere possit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum suffragium ferent; ac dicto Dominico similiter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad instar aliorum d. Congregationis Avenionensis Assistentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipsi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secula-

ris ejusdem Provinciæ Romanæ, per superstites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum subrogandus, ac duo Consiliarii de dicta Provincia per eos assumendi, infra biennium insimul conveniant, & per secreta suffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt usque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., sicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Sospitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis distantiam accedere minime teneantur, sed sua suffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali intervenient, aut etiam si ita eis videbitur pro tempore existenti Vicario Generali committere ipsis licebit.

§. 4. Porro eidem Congregationi per præsentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus præeminentiis, prærogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis, quæ quatenus opus sit per præsentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Institutum exercere, sacras Missiones peragere, Congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac disciplinis, præsertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinariorum licentia Christifidelium confessiones excipere, aliaque Ecclesiæ Sacramenta administrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisiti, ac recepti fuerint, extruere, instituere, & in eorum Ecclesiis, quas de præsenti habent, ac inposterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera sepelire, & funera celebrare, sine tamen Jurium Parochialium præjudicio libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, seu interiores Capellas tam ad eorum, quam Domesticorum, Convictorum, Scholarium, aliarumque personarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias spirituales convenientium usum erigendi inibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta eisdem Clericis, Domesticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque personis præfatis administrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujusmodi convenientes communione Paschali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de præsenti instituta reperiuntur, & deinceps instituentur, etiam absque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæstuandi, dummodo a suis Præposito, vel Vicario Generali, seu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus respective ad id missi, seu destinati fuerint, ipsisque Præposito, & Vicario Generalibus, Superioribus, Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum, Clericorum, & aliarum personarum prædictæ Congregationis, Domesticorum quoque familiarium, & inservientium, ac Convictorum, Scholarium, & in eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris Ecclesiasticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apostolicæ minime reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi; atque eisdem Præposito, Vicario, Generalibus, Superioribus, Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, seu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vasa, vestimenta, paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, aliaque ad Divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra unctio adhibenda erit, benedicendi simplicibusque Clericis, quos Sacrariis Ecclesiarum, Oratoriorum, seu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiæ scrupulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eisdem Ecclesiis conceduntur, aliæque Clericis præd. Congregationis tribuuntur.

§. 5. Adhuc volentes Ecclesias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inposterum erigendas speciali dono illustrare, quod quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, seu alius secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus alicujus ex dictis Ecclesiis celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, itaut Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis sibi suffragari, a Purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipsis Clericis Secularibus, aliisque dictæ Congregationis personis, quam universis Christifidelibus vere pœniten., & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis die festo illius Sancti Titularis, sive Patroni a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore existentibus similiter pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Insuper eisdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Missiones per aliquot dierum spatium peregerint necnon Christifidelibus, qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Missionarii accesserint, & interea vere quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & sicut præmittitur, oraverint, similiter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujusque Missionis hujusmodi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsisque Clericis in actu Missionum vota quæcumque simplicia castitatis, ingressus Religionis, visitationis sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac Sancti Jacobi Compostellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Missionis Christifidelibus, ad quos accesserint nostram, & Apostolicam benedictionem impertiendi potestatem tribuimus, & facultatem præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, præeminentiæ, superioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, seu alias speciali, & individua mentione, & expressione

digni

digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, & sufficienter, aut nullo modo justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis justa, juridica, pia, & privilegiata causa, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu Jus, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessarioque, & specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas, & illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dictas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumque Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIX.

Publicetur Concilium Romanum.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Const. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis, Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiisse significatur.

§. 1. Quatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Alma in hac Urbe nostra solicite imprimenda curaverimus; illamet tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque cudendis insumtos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse, significamus.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§. 2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tempora præstituuntur, quandonam scilicet

eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem suboriri contingat, omnes, & singuli præsentium vigore, volumus a die inferius signanda, Decretis ipsis Concilii, universisque aliis Sanctionibus, & Constitutionibus ibidem relatis, obligati cœpisse sciant, prout eos obligatos esse, denunciamus.

§. 3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, nostras has literas de More in Almæ ejusdem nostræ Urbis locis solitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuspiam excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenùs non admitti, auctoritate Apostolica, statuimus, ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romæ apud S.ᵃ Mariam Majorem die XXV. Octobris MDCCXXV. Pontificatus nostri anno Secundo.

LXXX.

Præscribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia Dotalia Puellis Neophytis Conservatorii Catechumenorum, quotannis præstent.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Deputatorum Domus piæ Catechumenorum juxta Ecclesiam B. M. ad Montes nuncupat de Urbe positæ Nobis expositum fuit, quod cum Puellis, seu mulieribus Neophytis in Conservatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis subsidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque scutorum monetæ, quod ab ipsis Exponentibus illis assignari solet, ac eleemosyna aliorum septuaginta circiter scutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore existentes eisdem elargiri consueta suppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod est Christus, cognitionem noviter conversæ, longe difficilius opportunas nuptias, seu Matrimonium contrahendi occasiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Ecclesiæ gremio ortæ, sicut experientia ipsa compertum est, inveniant, ac proinde eas in Conservatorio præfato cum ingenti dispendio, ac incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conservatorii Mansionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deesse contingat; Multum vero levamenti eidem Conservatorio proveniret, si quatuor Dotes, seu subsidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Ecclesia ejusdem S. M. super Minervam de Urbe præfata canonice instituta distribui solent, Neophytis prædictis annis singulis præstarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conservatoriorum de eadem Urbe ex diversorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Indultis, seu Concessionibus quotannis præstari consueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujusmodi subsidiis adjutæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conservatorium prædictum gravi onere, & impensa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conservatorium commode recipi valerent.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Administratoribus, Officialibus, seu Ministris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut ipsi quatuor subsidia dotalia quadraginta scutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eamdem Archiconfraternitatem pauperibus puellis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ, totidem Neophytis Conservatorii Catechumenarum prædictarum in Causam earum Matrimonii, vel Monachatus singulis annis realiter, & cum effectu præstent, & assignent, seu præstari, & assignari curent, ita tamen, ut si unquam propter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redditTuum diminutionem cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor subsidia, salvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Præceptum præf. Archiconfraternitati Annunciationis.

§. 2. Quatuor autem subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, & assignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conservatorii præfati nullatenus a memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad dilectum filium nostrum Petrum Marcellinum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodatarium nostrum Modernum, ac pro tempore existentem ejusdem S. R. E. Cardinalem dicti Conservatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, seu nominare, quas vitæ, ac morum honestate, ætate, aliave ratione cæteris antecellere in Domino censuerit, penitus pertineat; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, seu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sane liberæ prorsus, & absque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præscribendum faciendæ erunt una cum pretio vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, dicto Cardinali Protectori consignari debeant penes eum, seu alios de ejus mandato asservandæ, donec, & quousque iisdem Neophytis sic electis, seu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, tradantur, ita scilicet, ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nominatæ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio standum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignatorum cadant, nec illa, seu illorum cedulas petere, consequi, & obtinere valeant, sed subsidia illis assignata, seu illorum cedulæ hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum respective secutam, sive ob aliam rationem effectum suum sortita non fuerint, aliis Neophytis ejusdem Conservatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore existentem pariformiter eligendis, seu nominandis assignantur, nec ista in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas disponendi de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi.

novæ cedulæ illorum promissoriæ a supradictis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur subrogandarum, seu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma supradictis consignari debeant.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causa.

§. 3. Cæterum quæcumque Conservatorii hujusmodi Neophytæ, quæ ad subsidia dotalia prædicta sicut præmittitur admissæ, seu nominatæ fuerint, processionibus, aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illorum occasione fieri solitis interesse minime teneantur, sed intra idem Conservatorium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliave pia opera, sive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, sive a quorumvis Testatorum, & piorum Largitorum dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

Quædam aliæ ordinationes.

§. 4. Eisdem vero Neophytis statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestatione a duobus ex Deputatis Domus piæ prædictæ subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata libere, prompte, nullaque interposita mora, & absque ulla cautione persolvantur; singulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo ex quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum Cardinalem Protectorem nequaquam admitti, seu nominari posse harum serie statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. ac Neophytis Conservatorii prædicti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testamentorum, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXI. Confirmatur Constitutio Clementis IX. super facultate novas erigendi Domos Carmelitis Discalceatis concessa.

Hujusmodi Constitutio ed. fuit 1668. Oct. 6. P. 2. & hic refertur una cum aliis Pauli V., & Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 9. Jan. 1726. An. 2.

Alias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet.

Constitutio Clem IX. confirmans Constitution. Pauli V. & Greg. XV., quibus præd facultas dd. Fratribus concessa fuit.

§. 1. *Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam.* Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina dispositione præsidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanasse noscuntur, ut firma semper atque stabilita persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter constabilimus. Dudum siquidem postquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster Superioribus Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ipsisque Fratribus Discalceatis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo Domus, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concesserat: rec. me. Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor noster eisdem Superioribus, & Religiosis, ut ubicumque locorum, quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria præfata, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujusmodi concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus fundare, & erigere possent dicta auctoritate concessit, & alias, prout obtinius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

Constit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

§. 2. *Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet -- *Paulus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad Ecclesiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina disponente Clementia præsidemus amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus. Cum igitur sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus dilecti filii Religiosi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati tam in Hispaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliisque Mundi partibus pergant assidue Deo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem, & contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, & Doctrina, solicite procurantes: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint: Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod adferre cognoscuntur removenda, merito propensiores sumus.

A præd. Paulo V. antedicta facultas conceditur.

§. 3. Quare Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: sub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus sui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, Do-

mos,

mos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Clementis Prædecessoris, quæ incipit -- *Quoniam ad institutam* sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno XII. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboris Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogarum esse solumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præseunium transumns, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 4. Cum autem sicut Fratres Discalceati prædicti Nobis nuper exponi secerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub prætextu nimiæ vicinitatis, & ex eo, quod per præinsertas literas certis Privilegiis eisdem Ordinibus a fel. rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, quibus caveatur, ne aliæ Domus Regulares, seu Monasteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari, & erigi possint sufficienter derogatum non fuit, eosdem Fratres Discalceatos in eorum novarum Domorum Regularium fundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Discalceati sibi desuper per Nos, ut infra opportune provideri summopere desiderent: Nos Fratres Discalceatos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literas Pauli Prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta literas Clementis Prædecessoris hujusmodi Domos, & Monasteria prædicta, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujusmodi magis vicina sint, quam in privilegiis illis, ut præfertur concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti, & Julii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, & Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi eisdem Fratribus Mendicantibus concessis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Greg. XV. denuo eadem licentia indulgetur.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Visitatione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum d. Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Discalceatorum in dies crescat, & in multis locis, præsertim Regnorum Hispaniæ, novas Domos, & Monasteria Fratrum hujusmodi erigi, & fundari desideretur; Verum non desint, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super hujusmodi fundatione eisdem Fratribus per literas præinsertas concessis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Joannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Astorga pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli & Gregorii Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

A prad. Clemente IX. relatæ Constit. approbantur.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ea-

rumdem

rumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subsctiptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si foteint exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova confirmatione.

§. 7. Cum autem sicut dilectus Filius Michael a Christo Procuraror Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecir, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti fundationibus, ac erectionibus, quas Christifideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis Mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingar eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S. Francisci Regularibus non habita privilegiorum sibi super hujusmodi fundationibus, sicur præmittitur concessorum ea, qua par est ratione, impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmissa firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret: Nos ejusdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super concessione, & confirmatione respective enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant, exacte observari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis IX. aliorumque Romanor. Pontificum.

Clausulæ.

§. 8. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus, omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis IX. aliorumque Prædecessorum prædictorum literis concessa sont non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus quoque, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXII

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regulat. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalc. in Hispania.

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apostoli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Jan 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

NUper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispania Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsa Provincia animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens sibi unum ex suis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Missionarii Apostolicis Missionibus unice dediti sint, cujusque Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipsum Seminarium strictissimis ipsius Provinciæ Constitutionibus gubernentur; ac Ministro, & Definitorio Provinciali immediate subditi sint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observatur, non autem immediate Prælato Generali subjiciantur, quemadmodum in quibusdam fel. rec. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum sit, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnus transire possit titulo Missionum, ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque gaudent alia Missionariorum etiam regularis observantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet, excepta tamen immediata subjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut supradictum est, spectare debeat ad Ministrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Augusti 1723. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S. Pauli ejusdem Ordinis Discalceatorum indultum, & subinde per quasdam nostras Literas desuper pariter in simili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædictæ Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ.

§. 1. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Corsini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentissimo Bellaga, benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis ad fundationem prædicti Collegii, seu Seminarii Missionariorum in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ sibi, & Definitorio Provinciali benevisa, juxta formam, prærogativas, privilegia,*

& onera

& anera contenta iu pracitatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pra fua arbitrio, & confcieutia, fervatis fervádis, deveniat, immediata tameu Jurisdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ refervatæ intelligantur eidem Provinciali modo fupra defcripto, & cum cxpreffa etiam conditione, ut Religiofi iftiufmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterias Provinciæ tranfire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiofas aliarum Ordinis Proviuciarum acceptare minime poffint, & valeant, firmis cæteroquin integris, & illæfis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Miniftra Generali Ordinis: Conftitutionibas Apoftolicis, & Ordinis, cæterifque contrariis qaibufcamque non obftantibas. Roma 7. Decembris 1725. F. Card. Paulutius -- P. A. Archiepifcop. Lariffa Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis Difcalceatorum.

§. 2. Cum autem, ficut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Difcalceatorum, & Retollectorum dicti Ordinis Sancti Francifci in Rumana Curia Procurator Generalis Nobis fubinde exponi fecit, ipfe præmiffa quo firmius fubfiftant, Apoftolicæ confirmationis noftræ patrocinio communiri plurimum defideret:

§. 3. Nos ipfius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poffumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & Interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis fi quibus quomodolibet innodatus exiftit, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, fupplicationibus ejus nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinfertum auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus; falva tamen femper in præmiffis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Claufulæ.

§. 4. Decernentes eafdem præfentes literas firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime fuffragari, & ab eis refpective inviolabiliter obfervari: Sicque in præmiffis per quofcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obftantibus præmiffis, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon quatenus opus fit primodictæ Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & confuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis & Literis Apoftolicis in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, illorum tenores præfentibus pro plene, & fufficienter expreffis, ac ad verbum infertis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum, hac vice dumtaxat fpecialiter, & expreffe derogamus cæterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum fub Annulo Pifcat. die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Noftri Anno Secundo.

LXXXIII.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Rofario, & SS. Nominis Jefu.

Similes Indulgentiæ conceffæ fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B. M. V. in Ecclefiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicanæ, Conft. ed. 1703. Jun. 23. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Jan. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quæ Animarum Chriftifidelium falus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Chriftifidelium devotionem, ut fpiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœleftium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Conceffio variarum Indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei mifericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apoftolorum ejus auctoritate confifi, omnibus, & fingulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Chrifti, feu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriufque fexus Chriftifidelibus Confratribus, & Confororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Rofario, & Sanctiffimi Nominis Jefu, tam hactenus in Ecclefiis ejufdem Ordinis Canonice erectarum, quam in pofterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos feptem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Ecclefiæ confueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujufmodi per duos quadrantes continuatos, vel faltem per quadrantem horæ fingulis diebus, & per totum menfem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confeffi, Sanctiff. Euchariftiæ Sacramentum fumpferint, ac pro Chriftianorum Principum concordia, hærefum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclefiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam femel quolibet menfe omnium peccatorum fuorum Indulgentiam, & remiffionem, quam per modum fuffragii Animabus Chriftifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare poffint, Apoftolica auctoritate tenore præfentium mifericorditer in Domino concedimus. Infuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Conftitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remiffiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & confequi poffint, & valeant, auctoritate, & tenore præfentium indulgemus.

Claufulæ.

§. 2. In contrarium facientes, non obftantibus quibufcumque, præfentibus ad feptennium tantum valituris. Volumus autem, quod fi pro impetratione, præfentatione, admiffione, feu publicatione præfentium aliquid minimum detur, aut fponte oblatum recipiatur, præfentes nullæ fint, quodque præfentium literarum tranfumptis, feu exemplis etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo Perfonæ in Ecclefiaftica dignitate conftitutæ munitis, eadem prorfus fides adhibeatur, ipfis præfentibus fi forent exhibitæ vel oftenfæ.

Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris die XIX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Noftri Anno Secundo.

LXXXIV. Erigitur nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus Discalceatis SSmæ Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniarum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. declaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ADmonet Nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut paternam Christifidelium, qui de fluctibus Seculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes felici illorum regimini, prosperisque in via Domini progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causæ Erectionis Provinciæ.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum SSmæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod cum prædictus Ordo per Regnum Poloniæ, & Magnum Ducatum Lituaniæ feliciter benedicente Domino propagatus reperiatur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum præcipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularis observantia viget, & Institutum Redemtionis Captivorum cum magna Populorum ædificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniæ existentibus unam Provinciam, pro cujus gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Constitutiones dicti Ordinis unus Minister Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, prærogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & consuetudine cæteri aliarum Provinciarum ministri Provinciales gaudent, summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gener.

§. 2. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiscopi Trapezuntin. nostri, & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium nostrum Augustinum Poloniæ Regem Illustrem Nuncii super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, & narrata attenderunt, consilio, prædictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compositam sub titulo Sancti Joachim B. M. Virginis Genitoris auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Erectio præd. Provinciæ 8. Cœnobiis compositæ sub tit. S. Joachim.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXV. Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis Ordinis Prædicatorum die Festo Omnium Sanctorum.

Clem XI. Const. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. concessa fuit Indulgentia Plen. perp. pro Ecclesiis ejusdem Ord. in Festo S. Pii V. Et hujus Const ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro septem Feriis sextis præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

Dat. 24 Ja 1726. An.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Ad perpetuam rei memoriam.

A Clem X Indulgen. præd. eidē in decennium conc sa fuit.

§. 1. ALias fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster supplicationibus quondam Antonini Cloche, dum vixit Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum existentibus, die nona Novembris, qua solemnitas, seu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apostolicæ celebrari solet, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

Extensio perpetua Indulg.

§. 2. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujusmodi pro prima vice a fel. me. Clem. PP. XI. Prædecessore pariter Nostro, tunc ad 21. annos pro omnibus Ecclesiis supradictis obtinuisse; precibus dilecti filii Thomæ Ripoll Magistri Generalis Ordinis prædicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI. ipsasque literas, servata tamen cæteroqui illarum forma, & dispositione, in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

§. 3. Volumus etiam, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVI.

Mandatur, servari Constitutiones Apostolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujusmodi Constitutiones hic referuntur.

Dat. 3. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus, Divina dispositione evecti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanasse dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini habitus S. Antonii Abbatis nuncupat. ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hospitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarræ, Aragoniæ, Cataloniæ, Valentiæ, Majoricæ, Minoricæ existentes, quod ad magis confovenda pietatis opera, eorum Ordini a prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Joanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Calisto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII. Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Constitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia concessa.

Preces eorundem Canonicorum.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat iidem exponentes, ne eædem Constitutiones, & Privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro majori robore, & observantia, & ad consulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium earumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Constitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antooit Abbaris emanatarum, ut præfertur, ac singulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præsertim illius Clementis PP. VII. circa quæstuationem privativsm erigendi Altaria ejusdem S. Antonii Abbatis, illisque, quæ incipit — *Ratioai congruit &c.* a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium — *Romani Pontificis &c.* & successive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ observantiam a nobis demandari summopere desiderent.

Mandatum observandi prædd. Const.

§. 3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas earumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones omnino juxta petita, dummodo Sac. Concilio Tridentino non adversentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium servari mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari debere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVII.

Conceditur Indulgentia in 7. feriis sextis, præceden. Festum S. Vincentii Ferrerii pro Ecclesiis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extensa fuit in perpetuum Indulgentia plen pro Ecclesiis eorumdem Fratrum in Festo omnium Sanctorum.

Dat. 6. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ concessionis.

CUM sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis ejusdem Sancti festum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præsenti, etiam viget:

Concessio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§. 1. Nos ad eam confovendam, & augendam Fidelium Religiosorum, ac animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti: omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligenda devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

§. 2. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi eisdem Christifidelibus vere pariter pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra visitantibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Clausulæ.

§. 3. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo

Pisca-

Piscatoris die IV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVIII.

Extenditur Constitutio super receptione Fratrum Prædicatorum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujusmodi Constitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 1.

Dat 8. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. Alias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinæ nuncupatæ ejusdem Ordinis ex diversis dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apostolica institutæ, religiosæ tranquillitati prospicere volentes, statuimus, & ordinavimus, quod si deinceps per Vicarium Generalem ipsius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ præfata, ejusve Conventibus in eandem Congregationem venisset, ac susceptus in ea fuisset, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ affiliationis, aliove ejusdem Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, nisi tamen ageretur de dimissione Fratris in præfata Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective remitti non posse decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in supradicta Congregatione suscepissent, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi, licentiam concedere, illosque dimittere nequiret, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuisset, ac hoc modo, & cum isto discrimine de cætero in præmissis procedendum esse declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Preces Magistri Generalis pro extensione præf. Constit.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Dominicus Ponsi sacræ Theologiæ Magister, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magistri Generalis totius Ordinis pro Provinciis Italiæ Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una scilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ respective Conventibus ejusdem Ordinis adinstar supradictæ Congregationis S. Sabinæ simili auctoritate Apostolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipse vero Dominicus prædictas literas nostras, ac in eis super dimissione Fratrum edicta Congregatione S. Sabinæ disposita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps servari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dictatum literarum nostrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas, ac dispositiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatione Sanctæ Sabinæ dimissionem, eorumque in aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Congregationum, ac Provinciarum hujusmodi, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegia quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & singulis, quæ in nostris literis prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXIX.

Declarantur nulla gesta per Sæcularem Potestatem in Ducatu Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ super moderatione expensarum pro Monialibus: Et hujus Const. ed. 1728. Sept. 25. P. 5. annullatur Constitutio Ordinum Regni Poloniæ contra Nuntium & Nuntiaturæ libertatem.

Dat. 14. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio sarta tecta vindicandi jura Ecclesiarum

IN sublimi Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus constituti, Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum Jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detrimenti inferri possit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

[...]ulta per [...]cularem [...]testatem [...]versus per[...]as. & bo[...] prædicti [...]onasterii [...]tata fue[...]

§. 1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam, non sine intimo Animi nostri mœrore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem potestatem in Ducatu Sabaudiæ, ac Pedemontii Principatu adversus personas, & bona Monasterii, seu Hospitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini non minus temere, quam nuiliter attentata fuerint, ac novissime eadem Sæcularis potestas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipsius Monasterii, seu Hospitalis Præpositum, priusquam ejusmodi Præpositturæ possessionem apprehendere posset ad præstandum sibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præposituram tamquam de Jurepatronatu ejusdem Sæcularis potestatis recognoscendam induxerit, seu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permisit, ut possessionem Præposituræ præfatæ, quam eatenus assequi nequiverat, adipisceretur.

§. 2. Porro, quamvis explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum, earumque immunitatis præsertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius prorsus esse roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones asserti Jurispatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emissa, seu potius ab ea extorta nullum plane jus, aut titulum ipsi Sæculari potestati tribuere, minusque ejusdem Monasterii, seu Hospitalis libertati aliquid detrahere posse, adeoque illa speciali improbatione, & cassatione nostra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Ecclesiasticorum oppugnatione torpescere videamur, ac Monasterii, seu Hospitalis præfati indemnitati peramplius consulere volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo gesti fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes; Motu proprio, ac ea certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula in præmissis, seu eorum occasione per dictam Sæcularem potestatem adversus bona, & personas Monasterii, seu Hospitalis prædicti quovis modo decreta, acta, gesta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Potestati a memorato Ludovico Bonifacio Præposito præstitum, ac quamcumque recognitionem asserti Jurispatronatus per eum, sicut præmittitur, facta cum inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, & a non habentibus potestatem de facto præsumta, nulliusque plane roboris, momenti, vel efficaciæ ab initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa ullatenus observari posse, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec factæ fuissent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Declarantur ex facta omnia attentata, nulla, illiusque roboris esse.

§. 3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac quatenus itidem opus sit, dictum Monasterium, seu Hospitale, illiusque Præposituram, ac bona, & Jura, ac illorum respective personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Bona, & Jura præfati Monasterii in integrum restituuntur.

§. 4. Firmas præterea, ac salvas esse volumus, atque decernimus quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ejusdem Sæcularis Potestatis administri, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem, quomodolibet præstiterunt cujusvis præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apostolicæ expresse reservata quatenus illi minime redierint ad cor suis loco, & tempore adversus illos ad alia Canonica, & severiora remedia procedendi.

Decernuntur firmæ censuræ, quas incurrerunt administri Sæcularis potestatis ob prædicta attentata.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima

Derogatoriæ.

men-

mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibosvis etiam derogatoriarum derogatoris, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, etiam motu, scienna, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulia, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibua, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XC.

Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonicotum Metropolitanæ Lucen. quoad Insignia.

Alia hujus Constitut. ed. 1725. Maji 8. P. 9. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 15 Feb. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in supremo Apostolicæ potestatis Throno, disponente Domino, super Universas Orbis Ecclesias constitutus, ad illas præsertim suæ indefessæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, Ecclesiarumque ipsarum Majestas magis elucescat, singulari suæ benignitatis Clementia, quantum sibi ex Alto conceditur, Personas in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illustrare consuevit, aliarum disponit, prout Ecclesiarum, & Personarum earundem qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Canonicis prædictis usus Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium jampridem concessus fuerat.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias Ecclesiam Lucanam, quæ singularibus insignita prærogativis, & conspicuis ornamentis, & honorum titulis decorare præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædecessor noster, extendendo, & ampliando literas Apostolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in quibus Prædecessores hujusmodi, quod tunc existentes Capitulum, & Canonici præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, eorumque Successores in certis tunc expressis anni solemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inservirent, Mitram albam sericeam ad instar Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium gestare possent respective concesserant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratiis decoraverit, & inter alia eisdem Capitulo, & Canonicis, quod ipsi Capitulum, etiam in Paschatis Resurrectionis Dominicæ, ac Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis Beatæ Mariæ Virginis respective Festis diebus, seu quoties eos processionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanæ in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemniis, prout moris est, accedere, sive in dicta Ecclesia Lucana festa duplicia, & Sanctorum Corporum in illa degentium solemnia per eos celebrari, seu unum eorum, per quem Missa decantari, aut in celebratione Vesperarum Pluviale induere contigisset ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædecessores, seu alterum eorum concessis, seu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens esse visum fuisset, eadem Mitra uti libere, & licite possent, & valerent Apostolica auctoritate perpetuo per alias ejusdem Julii Prædecessoris literas Apostolicas etiam concesserit, & indulserit, ac alias prout in singulis literis hujusmodi desuper tunc confectis plenius continetur.

Confirmatio Motu proprio facta prædictorum Indulti.

§. 2. Nos, qui Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur farta tecta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes ejusdem Ecclesiæ Lucanæ conspicuitatem, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ illiusque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori consulere, ac eosdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum super hoc pro eorum parte Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, ac liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædecessores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & super illis eorumdem Prædecessorum desuper, ut præfertur expeditas literas illarum tenores etiam veriores præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamos, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in Concessionum, & Indultorum hujusmodi obtentu forsan quomodolibet intervenerint Apostolica auctoritate præfata plenarie supplemus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Ampliatio præd privilegii ad omnia insignia Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium.

§. 3. Ac insuper concessiones, & indulta hujusmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac confirmata, & approbata in præfatis Prædecessorum hujusmodi literis, ut præfertur, expressas, & expressa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod post Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præsata Ecclesia Lucana dignitates respective obtinentes, ac omnes, & singuli Canonici ejusdem Ecclesiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore existentes de cætero perpetuo futuris temporibus in præsatis anni festivitatibus, & aliis temporibus, ac Ecclesiasticis functionibus, in præsatis literis Prædecessorum hujusmodi expressis, etiam absente Episcopo, usu omnium Pontificalium, ac omnibus insignibus Ab-

barialibus, ac Cruce, Annulo, & Baculo, aliisque Paramentis, & Indumentis, ad instar Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in suis Armis, & Insignis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Missarum, & Divinorum Officiorum hujusmodi, aliarumque Ecclesiasticarum functionum præfatarum solemnia, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, usum Mitræ, & Baculi habentes, supra Populum solemnem Benedictionem impertiri solent, libere, & licite possint, & valeant, seu quilibet eorum possit, & valeat, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, præmissa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ robur confirmationi addentes.

§. 4. Ac facultatem, & licentiam desuper impertimur, ac Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos, eorumque Successores super concessione hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, vel Primatialium, & Episcopalium, & quasvis personas, quavis auctoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, vel imo contradicturi sint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datæ specialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apostolica auctoritate decernimus.

Committitur Episcopo Lucano executio prædictorum.

§. 5. Quocirca Venet. Fratri nostro Episcopo Lucano Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium præfatorum Capituli, Dignitatum, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Lucanæ fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistens faciat auctoritate nostra illa omnia integraliter, & inviolabiliter observari, ac nunc, & pro tempore existentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum suppletione, roboris adjectione, extensione, & ampliatione, ac novis concessione & indulto, licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere juxta earumdem præsentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam sæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, servata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Clausulæ generales.

§. 6. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis, & singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes habenda sit in nostris literis mentio specialis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in eorum robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu

pari

pari derogamas, cæteriſque contratiis quibuſcumque. Aut ſi aliquibus commuoiter, aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, per literas Apoſtolicas non ſacientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Abſolurionis, Confirmattonis, Approbattonis, deſectuum Supplettonis, Roboris, Adjectionis, Extenitonis, & Ampliationis, ac novorum Conceſſionis, & Indulti, licentiæ, & ſacultaris impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infriugere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis aurem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XCI.

Supprimitur Eccleſia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe; ejuſque fructus, & jura uniuntur Eccleſiæ B. Angeli in Foro Piſcium; ipſaque Eccleſia Congreg. Divinæ Pietaris adſignatur.

Alia hujus Conſtit. ed. 1729. Mart. 26. P. 5. reintegratur Eccleſia S Euſtachii Urbis in poſſeſſionem Cappellæ S. Michaelis cum revocatione conceſſionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

Dat. 17. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX debito Paſtoralis officii noſtri ſedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuatur, in iis præcipue, qui curam animarum exercent.

§. 1. Nuper enim Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitum nuncupatam, Nos ipſi viſitantes, haud modica animi noſtri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili ſtatu poſitam, Sacra ſupellectile, aliiſque Divino cultui rite peragendo neceſſariis ornamentis deſtitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vaſthi modernum illius Rectorem, & Poſſeſſorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par eſt, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, ſive Œconomi ſolicite conſulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum ſalute opportune provideremus.

Cauſæ impellentes Pontificem.

§. 2. Itaque nobiſcum ſeria meditatione cogitantes, quod ſi Parochialis Eccleſia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & anguſta, ac Sæcularis, & Collegiatæ Eccleſiæ B. Anaſtaſiæ pariter de Urbe, filialis eſt, perpetuo ſupprimeretur, & omnino extingueretur, prorſus diſmembrata, & ſeparata ab hujuſmodi Parochiali Eccleſia Animarum cura, ſicque abdicata, & ſeparata ad aliam ex vicinioribus Eccleſiis juxta providam Tridentini Concilii diſpoſitionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujuſmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigeſceret; in hanc deliberationem maturo conſilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii ſuppprimeremus, & extingueremus, cujus fructus, & illi forſan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annuum valorem, ſeptuaginta ducatorum auri de Camera ſecundum communem æſtimationem, ut accepimus non excedunt. Dictis ergo aliiſque juſtis de cauſis Nobis optime notis, animumque noſtrum moventibus, Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtaris plenitudine eamdem Parochialem Eccleſiam B. Gregorii, ejuſque titulum collativum, ac denominationem, eſſentiam, & ſtatum Parochialem tenore præſentium perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, eſſentia, & ſtatu hujuſmodi perpetuo ſuppreſſam, & extinctam fore, & eſſe decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia univerſa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Eccleſia B. Gregorii per nos, ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Eccleſia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, ſuppreſſa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum eſſe decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut ſe quomodolibet in illius res temporales, & ſpirituales intromittere nullatenus debeat, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus perpetuo abdicamus, & abdicatum eſſe volumus, decernimus, & declaramus, ejuſdemque Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ bona, Domos, earumque penſiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Eccleſiam Beati Gregorii, ut præfertur, ſuppreſſam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque ſpectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujuſmodi in futurum ſpectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo ſeparamus, & diſmembramus, ac illa omnia, & ſingula ſic abdicata, & ſeparata, omneſque ejus Parochianos utriuſque ſexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Secularis, & Collegiatæ Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſcium, pariter nuncupatæ de Urbe, quæ vicina, & contermina, ac etiam Parochialis, & Baptiſmalis eſt, ſimiliter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ Parochiani hujuſmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Eccleſiam Beati Angeli pro Eccleſiaſticis Sacramentis recipiendis, Miſſiſque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infraſcripto Vicario jura Parochialia ſolvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatæ, & Parochialis Eccleſiæ Beati Angeli in Foro Piſcium hujuſmodi, nunc, & pro tempore exiſtens Curam Animarum Parochianorum hujuſmodi exercere, ac illis Sacramenta adminiſtrare, cæteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii ſic, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ, ſubire, & ſupportare, reſpective, poſſit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piſcium hujuſmodi omnia, & ſingula dictæ Parochialis Eccleſiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, ſuppreſſæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque penſiones, Canones, pretaticum, cenſus, reſponſiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præſentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam, ratione Stolæ, exercitii Curæ Animarum, adminiſtrationis Sacramentorum, ac Se-

Suſpenſio prædictæ Eccleſiæ ejuſque fructus, & jura Eccleſiæ S. cti Angeli in foro piſcium uniuntur.

pulturæ, officiorum, funeralium, Mortuariorum, & Anniversariorum, & in quibusvis aliis rebus consistentia (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium translationes, uniones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas præsentibus pro expressis habentes,) motu, scientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Assignatur congrua portio Vicario præd. Ecclesiæ S. Angeli, & quædam super eo statuuntur.

§. 3. Et præter assignatam congruam portionem, aliaque solita emolumenta ipsius Vicarii, ejusque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piscium Successorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem, ac pro supportandis oneribus Parochialibus primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: ac eumdem Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, necnon quatenus opus sit dictum Decium Felicem a quacumque solutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptæ assignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmissorum teneri, & obligati esse dici possent, & a quacumque obligatione desuper, Cameræ nostræ Apostolicæ, & illius Officialibus facienda penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujusmodi solvendum, & se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, seu illius Officiales præfatos, aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non solutionem, seu obligationem hujusmodi desuper a quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio molestari, aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis Officialibus, Depositariis, Commissariis, & aliis pro dicta Camera nostra agentibus, nec non omnibus illis, ad quos earumdem præsentium expeditio quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus visis eisdem præsentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, easdem præsentes absque ulla solutione annatæ, & quindennii, vel obligatione desuper facienda, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ex primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventibus scuta centum monetæ Romanæ pro ejusdem Decii Felicis congrua sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dicta portione scutorum centum monetæ post ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, assignati, applicati, & appropriati sint, & esse intelligantur, & censeantur; & augmento hujusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium solvi solita, & alias assignata in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium ad præsens gaudet in nihilo diminuatur.

§. 5. Præfatus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, tunc, & in eo casu, videlicet secuto ejusdem Decii Felicis obitu, de Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium in exercitio curæ Animarum illi incumbentis, & præsertim Parochianorum infra limites, ubi de præsenti Parochia Beati Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadjuvet cum congrua mercedis assignatione non minori julius viginti monetæ singulis mensibus providere, ipsoque providere recusante, aut negligente, idem Vicarius noster, vel ejus Vicesgerens Coadjutorem hujusmodi, sumtibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium deputare respective teneantur.

Concessio ejusdem Eccl. S. Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

§. 6. Dictam vero Ecclesiam Beati Gregorii, sic ab omni cura hujusmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemtam, illiusque Sacristiam seculari Societati, seu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis nuncupatæ de Urbe, canonice, ut asseritur, erectæ cum omnibus Campanis, & supellectilibus sacris in eadem Ecclesia Beati Gregorii, ejusque Sacristia actu existentibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, seu Congregationis hujusmodi, dictæ Ecclesiæ Beati Gregorii, sic sine cura existentis, illiusque Sacristiæ, & Campanarum, ac Supellectilium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & prædictæ Societatis, seu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ipsamque Ecclesiam Beati Gregorii instaurare, reparare, ampliare, & in quamcumque aliam decentem formam immutare, seu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Missas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia, alisque pietatis opera ea instituto ejusdem Societatis, seu Congregationis fieri solita, similiter facere, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Decernitur quid agendum a præd. Congregat. in signum Concessionis.

§. 7. Et in signum recognitionis præsentis concessionis, & assignationis, Operarii dictæ Societatis, seu Congregationis nunc, & pro tempore existentes, quotannis in perpetuum in die festo Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto pariter filio nostro ipsius Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore existenti, & vacante Titulo, in ejusdem Titularis locum dilecto filio nostro in alma Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ similis Capitulo dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ tradere, & quatenus ipsi Operarii Societatis, seu Congregationis hujusmodi Domum rectoralem, seu ædes, & Mansiones Parochiales, eidem Ecclesiæ Beati Gregorii contiguas, & cohærentes cum annexo situ, adjacentiis, & pertinentiis pro ipsius Societatis, seu Congregationis usu, commodis, & opportunitatibus, ut piis suis exercitiis facilius vacare possint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartimur, pretium exinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis stabilibus frugiferis, & ab omni hypotheca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum redditum dictæ Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium investire teneantur.

§. 8. Mandamus autem motu, scientia, & potestate paribus per præsentes eidem nostro in

Urbe,

Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, quatenus per se, vel alium, seu alios præmissa omnia, & singula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectare poterit in futurum, inviolabiliter observari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, jurium Parochialium, fructuum, reddituum, proventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, & ei, ut supra unitorum, & assignatorum pacifica possessione frui, & gaudere, & quatenus opus sit, in eorundem actualem possessionem inducat auctoritate nostra & defendat inductum, amotis quibuslibet Detentoribus, ab eisdem non permittens eum desuper a quoquam quavis occasione, vel causa indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernimus etiam, præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes ex quocumque capite, colore, aut prætextu, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Ecclesia Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, suppressa, & extincta non vacaret, aut ex Jure Institutionis, Matricitatis, tituli, & ex quacumque alia occasione Jus, & interesse habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocati, citati, vel auditi non fuerint, seu ex eo, quod dilecti filii Nostri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ, ipsiusque Decii Felicis ad hæc expressus non accesserit assensus, aut causæ propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juridica, justa, legitima, pia, & privilegiata causa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clausa, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, & interesse habentium, consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, ullatenus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ manabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existentem, ac Operarios præfatos quandocumque eligenda, concessas, ac illas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Jure quæsito non tollendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon fel. rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sixti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum annatas, & quindennia ratione beneficiorum unitorum valorem annuum 24. ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ, & Cancellariæ nostræ solvi præcipientium, alias uniones ipsæ pro infectis haberi censeantur, & sic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apostolica libere impetrari possint: necnon ejusdem recol. me. Pii IV., etiam Prædecessoris nostri de gratiis, interesse ejusdem Cameræ infra certum tunc expressum tempus insinuandis, & registrandis; alias gratiæ ipsæ nullius sint roboris, vel momenti, aut alias quomodolibet disponentium, aliisque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, vel edendis; specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Beatæ Anastasiæ, & Beati Angeli Collegiatarum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illarum respective Capitulis, earumque pro tempore existentibus Cardinalibus Titularibus, aliisque quibuscumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, ad hoc observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abdicationis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemtionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, tertio decimo Kal. Martias Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi.

Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provincia, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul. 14. P. 3. facta fuit facultas Magistris ejusdem Provinciæ suscipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Feb. 1726. An. 2

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Car-

te Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in Capitulis Provincialibus, Congressibus, & Congregationibus intermediis, aliisque actibus Communitatum, in quibus negotiorum resolutio per pluralitatem suffragiorum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones absolvitur, contingebat interdum, quod resolutiones, & Decreta æquitati parum consona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommoda fiebant, & quod ob scissuras partialitatum, illi præsertim dominabantur, qui exquisitis artibus vota, sive suffragia pro eorum fratribus consequendis cumulare studebant idque tunc potissimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque suffragium ferebant plures Religiosi, qui aliunde aliquo Consanguinitatis, & Affinitatis vinculo invicem conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum sanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpollebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: sicque in suas partes trahebant, eoque, quo ipsi vellent, ire compellebant, quod sane nedum alienarum libertatum læsivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale existebat.

§. 2. Ideoque pro parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, quod mala hujusmodi, aliaque ex præmissis oritura præveniendo mandaret, quod imposterum, si quando in eadem Provincia plures Religiosos Ordinis præd. cti, qui aliunde in primo, aut secundo respective gradibus Consanguinei, vel Affines fuerint, & privilegio suffragandi, aut ad præscriptum earumdem Constitutionum, aut etiam ex privilegio fruantur, adesse contingeret, in iis Capitulis, seu Congressibus, in quibus alii Affines, aut Consanguinei pariter suffragantur, ejusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamsi plures ac plures sint, nonnisi duo, iique Antiquiores actu suffragari possint, reliquis a voto abstinentibus, illisque solummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem subintrent, præcipiendo ejusmodi Decreti omnimodam observantiam, quibuscumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, & ita partialitatibus, & factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ consultum erit, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum præd. Cardin.

§. 3. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, censuit, & decrevit, quod in posterum in Capitulis Provincialibus præfatæ Provinciæ ad exposita incommoda, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, sive Germani, sive Consanguinei, aut Affines in prima, & secundo gradu sint, & non omnes Jure suffragandi gaudere possint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus servari mandavit, quibuscumque Statutis, & Consuetudinibus ipsius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obstantibus. Romæ 16. Novembris 1725. - F. Cardinalis Paulutius P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.

Preces prædictorum Fratrum.

§. 4. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIII.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliisque eis subjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipsæque Indulgentiæ quibuscumque aliis conceduntur.

Indulgentias ejusmodi vide Inn. XI. Const. ed. 1692. Dec. 24. P. 2. Et 1695. Dec. 26. P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 3 Martii 1726. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter plurima, & maxima signa immensæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia summam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejusdem filii Jesu Christi passionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti sumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Antecessores nostri eamdem passionem memoria recolentibus Apostolicas Indulgentias, & gratias donare consueverunt, quas ad pios Christifideles in Dominicæ passionis contemplatione sese exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Christiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Ab Inn. XII. concessa fuit Indulgentia plen. applicabilis animabus Defunctorum.

§. 1. Exproptet dilectus filius, Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui de observantia nuncupantur, petitionem nuper exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejusdem Ordinis pium exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ passionis

series

series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hierusalem loca ipsa, ubi Christus passus est, recolentes, & frequentantes, invisunt, contemplandæ proponeretur in varias Christianorum Provincias magno Animarum fructu intulisse, ac piæ recordationis Antecessorem Nostrum Innocentium Papam XII. hujusmodi exercitium largitione cælestium munerum promovisse per literas Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1692. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriusque sexus personis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de observantia subjectis, Christifidelibus Confratribus, & Consororibus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, sive sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, sive sub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonice erectarum, sive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione suæ regulæ, & Constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, perque totum mensem orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dummodo vere pœnitentes, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpsissent, proque Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces fudissent semel quolibet mense plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare possent Apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

Ab eadem aliæ Indulgentiæ communicatæ fuere.

§. 2. Postmodum dictus Innocentius Antecessor per alias Apostolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, sub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per se die xv. ejusdem mensis approbatum declaraverat, pia loca Viæ Crucis seu Calvarii ad recolendam, & meditandam Christi passionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliisve personis ad instar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque instituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessa, & literis piæ memoriæ Antecessoris nostri Innocentii PP. XI. in forma Brevis sub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi, ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iisdem literis Innocentii PP XI. expressis: quæ omnia sub Sententiis, censuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis ejusdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces Prioris Generalis pro Indulgentiarum confirmatione, earumque ampliatione.

§. 3. Cum autem sicut eadem petitio Fratris Josephi ab Ebora subjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, diebus festis tam pio operi adsignatis religiose peragatur, quamplurimis Christifidelibus Ministro Generali nequaquam subjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum salute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, concessa, & utriusque Innocentii Antecessorum Nostrorum literas superius memoratas, atque alias, si quæ sunt, idem exercitium respicientes, Decretumque a Ven. Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac postmodum Apostolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates, super ejus interpretatione forsan exortas, per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari cupiant, easdemque Indulgentias, & privilegia ad quoscumque Christifideles, etiam dicto Ministro Generali nullo modo subjectos, extendi, & ampliari enixe deposcant:

§. 4. Hinc ad dicti Fratris Josephi Mariæ preces, præmissis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ passionis memoriam sæpe animo repetant, & salutarem illius fructum percipiant, eumdem Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis concessa in literis utriusque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis literis Apostolicis idem exercitium Viæ Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodocumque ortam, aut fortasse orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum Sacrosanctos Ecclesiæ thesauros absque ulla Animi hæsitatione adipiscantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac personas superius memoratas exercitium Viæ Crucis hujusmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis sub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare, & participes fieri, proptereaque frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asseri, & censeri debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recensita, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur iisdem adjicimus, omnesque, & singulos, tam Juris, quam Facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio præd. Indulgentiarum.

§. 5. Insuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentias, etiam Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia superius expressa, etiam per viam Communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hierusalem concessæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac Personis jamdictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur ad quoscumque Christifideles utriusque sexus Ministro Generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Christianæ pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ a Fratribus, & Personis prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinis privative quoad alios quoscumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

§. 6. De-

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes, præſentes Literas noſtras inque eis contenta quæcumque de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Noſtræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium imperrari, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus, per Nos, vel Succeſſores Noſtros Romanos Pontifices, aut Sedem Apoſtolicam pro tempore ſactis, comprehendi non poſſe ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de novo ſemper conceſſas, ac perpetuo validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate ſungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obſtantibus quatenus opus ſit, piæ memoriæ Pauli PP. V. ſimiliter prædeceſſoris Noſtri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, ſive moderatione, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *ad inſtar*, dictique Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris, adjectionis, defectuum ſuppletionis, extenſionis, ampliationis, & Decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus noſtri anno II.

XCIV.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ ſublevamine, & ſecuritate Annonæ in mutuationibus.

Alia Statuta ad bonum Annonæ regimen & rei agrariæ beneficium habentur Conſt. ed. 1725. Oct. 15. P. 2.

Dat. 28 Mart. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

Cauſæ præſentis motus proprii.

§. 1. Essendo che per veder ſempre più accreſciuta la proficoa, e nobil'Arte Agraria colla ubertoſa Cultura ſpecialmente dell' Agro, e Diſtretto di Roma a commodo di tutti i Noſtri ſudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e provviſioni riferite nel precedente Noſtro Moto proprio ſegnato il dì 15. Ottobre dell' anno ſcorſo, dimoſtrato il Noſtro paterno amore colla gratuita impreſtanza ordinata di ſcudi 60. mila in ſollievo de' Cultori, Lavoratori, ed Affittuarj dell'Agro Romano, e di altri ſcudi 50 mila per li Diſtrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toſcanella, Vetralla, e Piperno, benche non compreſi nel ſudetto Diſtretto, come in altro Noſtro Chirografo ſegnato li 4. Febraro ſcorſo, provenienti dalla munificenza de' Noſtri predeceſſori, e da ſopravanzi attinenti alla Noſtra Camera, ed Annona, & accioche di queſto denaro, che gratuitamente impreſtarà la detta Noſtra Annona, e Camera conſeguiſca in ciaſcun anno l'intiera reſtituzione affine di conſervarlo in perpetuo per continuo impiego di queſta publica utilità, ſenza che abbia da ſoggiacere a perdita, e diminuzione.

Statuitur, ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis, & prælationis privilegiis gaudeat.

§. 2. Perciò inteſo il parere di Monſignore Anſidei Arciveſcovo di Damiata Aſſeſſore del Sant' Offizio, di Monſignore del Palagio Prefetto dell' Annona, di Monſignore Aleſſandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monſignore Fargna Aſſeſſore della medeſima deſtinati a queſto preciſo effetto dall'iſteſſa Congregazione; con queſto Moto proprio, e colla pienezza della Noſtra poteſtà, vogliamo, e comandiamo, che detta Noſtra Annona di Roma per li Crediti dell'Impreſtanze fatte, e che farà delli ſcudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli ſcudi 50 mila per il Diſtretto, e Luoghi di ſopra compreſi, ed anche per altre maggiori ſomme, che impreſtaſſe, debba godere tutti i Privilegj Fiſcali, che gode la Noſtra Camera per i Crediti, e denari Fiſcali tanto per dritto della ragion comune, quanto per uſo, e conſuetudine dell'iſteſſa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monſignore Prefetto dell'Annona l'impreſtanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarj coll'infraſcritte condizioni, e cautele (ſalve le ſigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giuſto di eſigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monſignore ſudetto Prefetto pro tempore) ſi abbia per provata la verſione del denaro impreſtato nella Cauſa, che ſi eſprimerà, e che perciò la noſtra Annona di Roma debba godere in concorſo d'altri creditori tutti quei privilegj d'anteriorità, poziorità, e prelazione, che le competerebbero, ſe pienamente, e concludentemente aveſſe provata la verſione nella Cauſa eſpreſſa, da cui l'aſſolviamo nel modo ſopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzj, ſentenzj, e diffiniſca, come ſe tal verſione foſſe pienamente provata.

Decernuntur quædam pro ejuſdem ſecuritate in mutuationibus.

§. 3. Le condizioni poi, e cautele, con cui ſi dovranno far dette Impreſtanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarj, ſaranno, che le medeſime Impreſtanze ſi faccino a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell' Agrimenſore, che con giuramento atteſti la quantità del Terreno ridotto a Maeſe colla ſpecificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarj del medeſimo Agro Romano ſi faccino non ſolo colla fede del Padrone, che atteſti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla ſpecificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obligo di Seminare rubia...... Ma di più che il medeſimo Affittuario, o Lavoratore debba eſibire altra fede giurata dell'Agrimenſore, il quale teſtifichi, che eſſo Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maeſe rub....... colla ſpecificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni de i Fondi, e Terreni, e gl'Agrimenſori faranno come ſopra ſi trovaſſero mai in tutto, o in parte non vere, e inſuſſiſtenti, in tal caſo vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimenſori reſtino per tutta l'Impreſtanza fatta li tenuti alla noſtra Annona *æque principaliter, & in ſolidum* con quelli, che avranno ricevute l'Impreſtanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Noſtra Annona prima di far Impreſtanza à Lavoratori, ed Affittuarj, debbano queſti far precedere un' Interpellazione a i ſudetti Padronali a giuſtificare ſe abbiano fatte l'Impreſtanze ad eſſi Lavoratori,

ratori, ed Affittuarj, o pure se vogliono essi far la sudetta Imprestanza nel modo, e in quella quantità, che stabilirà Monsignore Prefetto, col quale si debba prefigere il termine di soli tre giorni, e spirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Imprestanza, nè di volerla fare, in tal caso vogliamo, che la detta Nostra Annona senza altro consenso delli stessi Padroni, sia preferita sopra tutto il Grano, Biade, o altro, che si raccorrà nelle Maesi seminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Imprestanze, o si ritrovi nell'Ara, o sia stato condotto fuori del medesimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e commandiamo, che la Nostra Annona per l'Imprestanze fatte sopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di esse sia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giustifichino, che il Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso, solamente intendiamo restino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giustifichino, che detto Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come sopra di Pane, che apparisca somministrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio, e concorso della Nostra Annona, a quali per cio espressamente, e generalmente per l'effetto sudetto però solamente, e nei termini sopra riferiti deroghiamo, ed in specie a quelli concessigli sopra detta prelazione dalla fa. me. di Gregorio XIII., che incomincia -- *Sicut accepimus* -- e di Sisto V. che incomincia -- *Cælestis Pater* -- e di Urbano VIII., come anche ad altre concessioni di Nostri predecessori ancorchè avessero bisogno di special menzione.

Clausulæ peculiares.

§. 4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le sudette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo rispetto a i Padronali delle Tenute, Campi, e Casali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Rispetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Distretto, e Luoghi come sopra compresi, vogliamo, che adempite le sudette condizioni goda la Nostra Annona, e per essa li Commissarj Locali l'istessi Privilegj, e prelazione di sopra specificate. Dichiariamo in oltre, che sotto questo Nostro Moto proprio intendiamo compresi, conforme Noi coll'istessa Nostra piena, ed assoluta potestà (a causa di dette Imprestanze) comprendiamo universalmente tutti i Padroni, e Possessori (per qualsivoglia titolo) di esse Tenute, Terreni, Campi, e Casali, dell'Agro Romano, e Distretto tanto secolari, che Ecclesiastici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Ministri, che esercitano qualunque autorità, e potestà, anche li Reverendissimi Cardinali della S. R. C. Legati a Latere, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Abbati, Camerali, e tutti gl'altri, che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano qui per espressi, come pure tutti i Monasteri, Ospedali, Archiospedali, Luoghi pii, Chiese, Abazie, Basiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Censuarj, Duchi, Principi, Marchesi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo universalmente a tutti, e singoli privilegj, esenzioni, ed immunità concesse per lettere Apostoliche, anche consistorialmente per Breve, o di Moto proprio, benche con titolo oneroso, quali tutti per l'effetto sudetto d'adesso in perpetuo rivochiamo, cassiamo, abroghiamo, ed annulliamo, essendo tale la mente, e volontà Nostra espressa, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi dalla sudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agraria bene gerenda* nel precedente Nostro Moto proprio, alla quale concediamo giurisdizione, e facoltà di giudicare privativamente a qualsivoglia Tribunale, o Giudici, togliendo Noi ad essi tutte le facoltà, ed autorità di diffinire, ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità, e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il presente nostro Moto proprio benche non ammesso, nè registrato in piena Camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de registrandis, vaglia, ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, ove si gli possa opporre di sorrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico io Vaticano questo dì 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

XCV.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Augustini facultas creandi Magistros 50. in Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam.

De promotione ad Magisterium vide Urban. VIII. Const. ed 1625., Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 6. Maii 1726. Ann. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. CUpientes, ut debitus virtutis hujusmodi Religiosis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, qui in artibus & Sacræ Theologiæ studiis cursum perfecerunt, ac alias digni, & idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum literarum studia in dies magis, ac magis excitentur, supplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis prædicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiæ, aliisque ei adjacentibus quinquaginta Ordinis hujusmodi Professores, qui probitatis, & doctrinæ laudibus præfulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejusdem Italiæ Civitatibus verbum Dei decennio cum plausu, justaque fama prædicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magisterii gradum per Apostolicas, & Ordinis prædicti Constitutiones, atque Capitulorum Generalium illius Definitores, necnon statuta, & consuetudines, ac usus earum Provinciarum requisitis prædicti esse debeant, quique servata regularis disciplinæ observantia in eorum ordine morum probitate, aliisque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitæ innocentia, quam doctrina docendi habiles sint, & idonei, & dummodo ipsi promovendi prævio rigoroso examine coram iisdem Prioribus Generalibus modo, & forma quibus in Alma Urbe Nostra fieri solet, faciendo, ad hoc idonei reperiantur. Præterea in aliis extra Italiam ejusdem Ordinis Provinciis, alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis prædicti professores omnibus qualitatibus, etiam per Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon Constitutiones, consuetudines, & usus earum Provinciarum requisitis prædictos, & dummodo pariter ipsi promovendi prævio rigoroso examine

Concessio præd. facultatis in perpetuum, quibusdam tamen adjectis conditionibus servandis.

juxta formam Constitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Romanus Pontifex*, sub die 14. Aprilis 1615. emanatæ faciendo ad hoc idonei reperiantur, in Magistros in sacra Theologia supranumerarios promovere, illosque Magisterii, & Doctoratus hujusmodi insignia conferre, atque omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemtionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad hujusmodi gradus promoti de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & debeant perinde ac si ad hujusmodi gradus in similibus Studiorum Universitatibus promoti fuissent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magistrorum non nisi per concursum, & per secreta suffragia procedant.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de senario Magistrorum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI.

Conceduntur quædam Indulgentiæ in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini.

Pro omnibus Ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690. Nov. 19. P. 2. Indulgentia plen. perp. in festo S. Joannis a S. Facundo.

Dat. 13. Maii 1726. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio Indulgentiæ plen. visitantibus dd. Ecclesias die festo Titularium earundem.

§. 1. AD augendam fidelium religionem & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini existen. die Festo Titulari respective earumdem Ecclesiarum a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi respective singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus;

Et pro iis, qui interfuerint Litaniis indict. Ecclesiis recitandis.

iis vero, qui Litaniis B. M. V. in aliqua ex dictis Ecclesiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno existentibus singulis Sabbatis, singulisque ejusdem B. M. V. Immaculatæ festi diebus decantandis, seu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut supra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides haben. da transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVII.

Statuitur, ne Fratres Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini, ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ cæteris viget.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 29 Maii 1726. ann. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium a cura habenda Regularium.

APostolicæ sollicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Christifideles, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt charitatem singulari studio exercentes eorum stabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Serfale Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejusdem S. Joannis, ubi perfecta vita communi vivitur, nonnulli Religiosi ejusdem Congregationis sub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejusmodi vita communis minime servatur transire soleant, ipse Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis disciplina sustineatur, & observantia jam introducta non disperdatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Statutum præd.

§. 2. Nos ipsius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expresse professos Conventus, & Congregationis hujusmodi post Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri super eadem vita communi emanatam ad quascumque Provincias, seu Congregationes animo sese illis associandi, seu incorporandi, sine expressa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti consensu, nullo modo se transferre posse, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, quam super disciplina Regular.

deputa-

deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciæ, aut aliarum Congregationum adsiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad prædictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria; auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provinciarum, & Congregationum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. Regularium, in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum*.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorumdem Ecclesia, & Collegium S. Mariæ Montium de Urbe.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, exposito, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime præteriti obtinuissent non licere alicui extra prædictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, ipsi Exponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum magno eorumdem Exponentium æstimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas pœnas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium benevisas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum præd., quo sub certis pœnis prohibetur cuicumque extra Congr. Piorum Operariorum nomen Pii Operarii assumere.

§. 2. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, stetit in Decisis sub dicta die 14. Martii præteriti, nempe – Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout per præsentes injungitur, quatenus eamdem resolutionem in propria Diœcesi sub pœnis ab ipsis arbitrandis, servari mandent. Romæ 10. Maji 1726. I. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Larissa Secretarius.*

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XCIX.

Confirmantur Literæ Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat.

Hac de re vid. præd. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quæ hic citatur.

Dat. 12. Jun. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Facti.

§. 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis Sancti Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum

ejusdem Ordinis exposito, quod ipsi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum, & deinde ad aliud triennium confirmandum cœperant. Et in eadem expositione subjuncto, qood confirmatio hujusmodi ex diversis causis quas experientia docuerat, satis damnosa Congregationi hujusmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis esset maxime quia plura ejusdem Congregationis Monasteria in remotis Provinciis constituta tam brevi tempore per ipsum Abbatem Generalem visitari, & ut decebat reformari non poterant, propterea Superiores, & Monachi prædicti ab incommodis hujusmodi obviandis per dictum Paulum Prædecessorem super præmissis opportune providere desiderabant, idem Paulus Prædecessor supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis hujusmodi ad sexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita, itaut Abbas Generalis prædictus completo sexennio, seu alias alia ex causa dimisso officio, per aliud sexennium ab officio Abbatis Generalis cessare teneretur, neque eligi posset Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri.

A Paulo V. statutum fuit Abbas Generalis prædicti ad sexennium eligeretur.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædicti Exponentes supradictas Pauli Prædecessoris literas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Pauli Prædecessoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut præfertur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus

Preces Monachorum pro confirmatione.

Confirmatio literarum præd. Pauli V.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Pauli Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

C.

Supprimitur Confraternitas SS. Rosarii, *Cappata* vulgo dicta, Civitatis Anconitanæ, & Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ; necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico dictæ Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 5. P. 2. erectum fuit Hospitium Matritiea. de la Passion *in Conventum Fratrum Prædicatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Jun. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUanta Ecclesia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adolescentes a teneris usque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Ecclesiasticis puerorum Seminariis detinentur, provide considerantes, qood Seminariis eisdem honesti, & pro eorum indigentiis opportune redditus abunde suppetant ex animo concupiscimus; unde si ipsa aliquando decentibus carere subsidiis prænoscimus etiam per quarumdam Laicorum Confraternitatum suppressionem solicite subvenire existimamus, aliaque desuper illorum favore concedimus, quæ conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium a cura Seminariorum.

§. 1. Cum sicut accepimus utriusque sexus Christifidelium Confraternitas, Cappata nuncupata sub invocatione Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ Incoronatæ nuncupatæ, Conventus Ordinis Fratrum S. Dominici Prædicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanæ erecta, & instituta reperiatur, nos ex rationabilibus, & justis causis nobis notis animum nostrum moventibus motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, essentia, ac qualitate, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus, & extinguimus, eamdemque Confraternitatem perpetuo suppressam, & extinctam esse, & fore decernimus.

Suppressio prædict. Confraternitatis.

§. 2. Nos proinde infrascripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infrascriptæ Ecclesiæ indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte respective consulere volentes, ac Fratres eosdem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario hujusmodi applicationes, incorporationes, concessiones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas, si quæ sint præsentibus pro expressis habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus ejusdem Confraternitatis sic per nos, ut præfertur soppressæ, & extinctæ Capellam, seu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, seu Mansionibus subterraneis sub eodem Oratorio existentibus, quod est de directo dominio d. Conventus, & per pactum expressum in concessione illius fundi dicto Conventui reservatum remanet, necnon omnia mobilia, & supellectilia cujuscumque speciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vasa Sacra aurea, & argentea cujuscumque generis, & pretiosi valoris existant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam quomodolibet spectantia, ac bona omnia Actis hæreditarii per quondam tunc in

Ejusque bonorum applicatio præfato Conventui.

humanis

humanis agentem Josephum Bonifigli, dum vixit Pharmacopolam Anconitan., ac eredita omnia, actiones, & Jura quæcumque ad dictum Assem hæreditarium quomodocumque pertinentia, exacta, & exigenda, necnon scripturas, justificationes, libros, & noritias omnes, tam publicas, quam privatas, & in statu in quo de præsenti repeniuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque summam ascendentes, & eidem Confraternitati per nus, ut præfertur suppressæ, & extinctæ juxta ejusdem Josephi, sub quo ab bumanis decessit, dispositionem Testamentariam ad effectum, ut tot Capellaniæ ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad dispositionem Testamentariam præfati Josephi, loco Capellaniarum hujusmodi, tot Missas in Ecclesia S. Dominici præfatæ Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione secundo dicti Conventus Fratres præfati tot funda, & Bona stabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabilium ex præfato Asse Hæreditario desumenda, & ex eorum annuis redditibus summam sexaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa perpetua, annuatim respondentia, emere, & assignare similiter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Anniversaria, & Missæ perpetuæ a Testatoribus, aliisque disponentibus usque in præsentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ demandare, a pro tempore existentibus Fratribus secundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Ecclesia S. Dominici in perpetuum celebrari, & adimpleri debeant, solutis tamen secundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore existentibus per infrascriptum Seminarium singulis Mensibus eleemosynis Missarum secundodictarum ad rationem unius julii monetæ præfatæ pro qualibet Missa hujusmodi, & stipendiis pro adimplemento Anniversariorum hujusmodi ad rationem, & juxta quantitatem persolvi consuetam ab eadem Confraternitata per nos, ut præfertur suppressa, & extincta, perpetuo tenore præsentium eóam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prædicto, cum opportunis ordinationibus.

§. 3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Census, Canones, Domos, Vineas, Prædia, Possessiones, Responsiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quæcumque, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam cujuscumque speciei, quantitatis, qualitatis, & valoris existant, & usque dum administrata, percepta, & possessa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ competentia, spectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Ecclesiastico dictæ Civitatis Anconitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non solum eleemosynas, & stipendia pro adimplemento, & manutentione Anniversariorum, & Missarum perpetuarum hujusmodi, sed etiam pro dote, & manutentione Capellæ, seu Altaris ejusdem Sanctissimi Rosarii in dicta Ecclesia S. Dominici sitæ, seu siti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eisdem secundo dicti Conventus Fratribus ad honorem, & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore existentibus ejusdem secundodicti Conventus Fratribus præfatis scuta centum præfatæ monetæ Romanæ in perpetuum singulis annis exbursare, & solvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur suppressa, & extincta tenebatur, Conservatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitan. manutenere, dotes solvere, ac singulis annis legato scutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujusmodi Monialibus Monasterii Sancti Sebastiani præfatæ Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis debito satisfacere, ac personis in carceribus detentis exbursare solitam eleemosynam, necnon reliqua legata omnia, & onera universa quæcumque si quæ sint, etiam specialem mentionem requirentia, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & secundum Piorum Testatorum, Fundatorum, aliorumque disponentium voluntates, & dispositiones adimplere, ac omnibus legatis similiter, quæ præfata Confraternitas per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta satisfaciebat, satisfacere, eaque adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earumdem tenore præsentium respective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati respective bonis incorporamus, ac respective concedimus, & assignamus.

Clausulæ peculiares.

§. 4. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes etiam ex eo, quod præfatæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, aut auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, ullo nunquam tempore subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executor.

§. 5. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Æsin., & Auximan. Episcopis per præsentes motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel

alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum secundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requisiti fuerint solemniter publicantes, & in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter servari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ea secundodicti Conventus Fratribus, & Seminarium hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (servata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Secularis.

Derogatio specifica.

§. 6. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, in qua cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocare, seu ne Judices a Sede Apostolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis suas vices committere audeant, vel præsumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earumdem præsentium ad Judicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ erectione, ac præfati Josephi, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Testatorum, seu Disponentium voluntatibus, necnon Missarum, & Anniversariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum fundationibus, & quibusvis aliis dispositionibus, ac præmissis omnibus, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, & Conventus hujusmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus ad præmissorum effectum harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CI.

Declarantur ratæ censuræ latæ ab Episcopo Papiense in Canonicos.

Clem. XI. Const. ed. 1711. Decembr. 24. P. 12. Confirmatam fuit gen. interdictum Episcopi in Civitate Lycien., & Diœcesi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8 Julii 1726. An. 3.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

PErmolesta Nobis acciderunt, quæ contra debitam Episcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Ecclesiæ Dignitaribus, ac Canonicis perpetrata sunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Ecclesiasticam disciplinam, ullas Muneris nostri partes desideres, præsertim cum salutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adhibitis, obsecundaverint etiam, suppetiasque tulerint mandata nostra.

Ratæ habentur censuræ latæ à præfato Episc. po in Canonicos.

§. 1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad mensem, deinde a Divinis suspenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac veraute recitare ausi fuerint, post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositæ Appellationis, & Rescripti Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum, laudamus consilium zelumque Fraternitatis tuæ; Causam autem ejusmodi a quocumque Tribunali, ac judicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione, censuras antedictas, validas esse decernimus, ac declaramus.

Remittitur Episc., tanquam Delegato Apostolico, absolutio ab iisdem censuris: & facultas ad alteriores pœnas procedendi.

§. 2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis Beneficium petere possint, quam si resipiscentiam, debitamque tibi reverentiam idonea satisfactione, quam judicii, arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præstiterint, in tua potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant, censuris absolvere, quin etiam in irregularitate cum iis dispensare qui censuris obnoxii rem Divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem, veniamque poscere, tibique ut par est satisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apostolicus ad ulteriores pœnas procedere possis, eosque etiam dignitate, Canonicatu, & Præbenda privare, eandemque facultatem alteri, si absens fueris exercendam subdelegare valeas.

Consulitur in futurum.

§. 3. Non satis autem Officio nostro fecisse Nobis videmur, nisi præterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea cum ea antedicta matutini Officii recitatione ansam repugnandi arripuerint Canonici, per præsentes etiam literas declaramus

tuæ auctoritatis hactenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem iisdem Canonicis facere, sive licentiam impertiri, quoties, & quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis statutis recitationis temporibus.

Clausulæ.

§. 4. Quod quidem auctoritatis nostræ judicium, quoad singula, quæ præscripsimus, firmum manere volumus, itaut nulla auctoritate, aut exceptione, aut prætextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare possis non obstantibus Constitutionibus, Decretis, Rescriptis, Consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus similI scientia, & motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque Judicibus aliter interpretandi, aut judicandi facultate; irritumque esse decernentes, si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clausulas, & verborum solemnitates authoritate nostra supplentes, ac pro expresso habentes, si quid præterea esset exprimendum. Tuæ itaque sapientiæ confisi, ac de insignis istius Capituli perspecto semper alias gravitate, & prudentia præclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis Paternæ nostræ solicitudinis officiis; ac Fraternitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CII.

Abolentur omnes Coadjutoriæ quorumcumque Officiorum, quæ *ad viam Juris* reducuntur.

Clem. XII. Const. ed. 1732. Febr. 22. P. 2. revocantur diversæ facultates a Romanis Pontificibus nonnullis factæ voce, vel scripto.

Dat. 10. Julii 1726. An. 3

Monsignore Nicolò Maria Lercari Arcivescovo di Nazianzeno nostra Segretaria di Stato.

Exordium.

E' debito del nostro Pastorale Uffizio di impiegare la Suprema Autorità Ponficia, affinchè tutto sia diretto al bene dello Stato, e de' nostri Sudditi, e che questi diano la lor' opera per rendersi sempre più abili, e meritevoli di servire la Santa Sede nell' impieghi, Cariche, ed Uffizj alla medesima immediatamente, o mediatamente spettanti; E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la Beneficenza del Prencipe, così vien frastornato dall' esser destinate preventivamente le Cariche con aspettative, e sopravivenze, rendendosi tutti neghittosi, gl' uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl' impieghi, e gl' altri con disperare di potergli conseguite.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Ed abbiamo Noi riconosciuto anche coll' esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti l'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammettersi a quelle; con tutto ciò col riflesso, che le Persone graziate fossero in una certa buona fede, sono state queste preferite ad ogn' altro, lasciato forsi di conferirle a più abili, ed a più meritevoli. Quindi avendo Noi conosciuto, che il numero delle sopravivenze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tutto di non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, e senza fatiche preventive, di che tutto di non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, a senza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente, che è ridotto ad un stomachevole abuso. Noi per porre il tutto alla priniera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o supposta bona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam juris*, ed al pieno arbitrio Nostro, e de' Nostri Successori tutte le grazie di sopravivenze, aspettative di provviste di Cariche, con rivocare ed annullare tutto quello, che forsa di ciò è stato disposto tanto da Noi, quanto da' Nostri Predecessori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Ministri, benche Reverendissimi Cardinali, o con Patenti spedite in vigore di detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de' loro Uffiaj, anche per essere queste riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canoni, come lo riprovano nel *Cap. Detestanda de concess. Præbend. in 6.* inducendo il desiderio dell' altrui morte.

Abolitio prædicta.

§. 2. Onde di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo qui per espresso, e di parola in parola inserito il tenore de' Brevi, Chirografi, Lettere, Rescritti, Moto proprio, Patenti, e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annullate, e rivocate vogliamo che si abbiano tutte le grazie di sopravivenze, aspettative, di asserite, a pretese coadjutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedite, o concesse fin ora d' Impieghi, Cariche, ed Uffizj civili, militari, e di qualunque qualità, o nome concesse da Noi, o da' nostri Predecessori a beneplacito, e forsi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali in qualunque Uffizio, o Dignità costituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo sopra espresso, o fosse necessario d'esprimere, di modo che ognuno passi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba servire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per li suderti titoli si erano intrusi negl' Uffizj, e Ministerj, poichè così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per simili sopravivenze, che tendevano piacimento, e comodo alli stessi contraenti, ma danno, e discapito al buon servigio del nostro Stato.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 3. E vogliamo, che tutte le cose sudette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le Cariche, ed Uffizj in vigore di dette concessioni, si abbiano per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Persona, Ministro, Governatore, Reverendissimo Cardinale, non dovrà permettere per detti titoli, che alcuno eserciti dette Cariche, ed Impieghi sotto pena della Nostra indignazione, non ostante, che non siano stati citati, o sentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsita non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Costituzioni Apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta, o non scritta, la costituzione di Pio quarto *De Regiftrandis*: ed ogni altra cosa, che facesse in contrario, il tenore delle quali, avendo qui per espresso all' effetto sudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi darete gl' Ordini opportuni, ed occorrendo farete publicare Editto per notizia di ciascuno.

Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

CIII.

Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Marinicæ Insulis existentibus, facultas administrandi Sacramenta non Parochialia.

Alia hujus Const. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eodem Ordine, & nova concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17 Julii 1726. An. 3.

Facti Expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Banfi Prior Generalis Ordinis S. Joannis Dei, quod cum a præfectis missionum in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ respective Insulis existentibus charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectis ejusdem Ordinis Fratribus in sacro Presbyteratus Ordine constitutis in illis degentibus administratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Ecclesiis iis Christifidelibus ad eas confluentibus interdicatur, ab hac vero prohibitione scandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipse Bernardus Prior Generalis, quo ejusmodi scandalo, ac præjudicio remedium adhibeatur, opportune in præmissis per Nos provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderat.

Clausulæ.

§. 2. Nos ipsius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Presbyteris dicti Ordinis in dictis Insulis commorantibus, ut præfertur, ut ipsi iisdem Neophytis illorum Ecclesias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujusmodi absque ulla a memoratis Missionariis dependentia, non tamen in Paschate administrare libere, & licite possint, itaut in posterum prædicti Missionarii super ejusmodi administratione nullam eis molestiam afferre audeant seu præsumant, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque,

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIV.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit.

Alia hujus Const. ed. 1727. Aug. 30. P. 4. Tertiarii ejusdem Ordinis subjiciuntur Jurisdictioni Ministri Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 24 Julii 1726. An. 3.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejusdem Fratribus acceptus fuerit, possint ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque Successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. Die 6. Julii 1626. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum R. P. Procuratoris Gen. hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conserere, vi præsentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiariis acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum supradicto, sed in eo casu substituatur alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum sublata quibuscumque nostris Inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quæ contra præsentium nostrarum literarum tenorem inposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die, & anno, ut supra: Jo. Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco † Sig.

Preces Fratr. d. Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes præmissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, prohibitionem a memorato Gasparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque desuper illius Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis

habentes,

habeutes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CV.

Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usus Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejusd. Ord. Congregat. Lombardiæ gestant.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3. confirmantur quædam Decreta Capituli Gen. ejusdem Provinciæ, & Clem. XII. Const. ed. 1730. Oct. 11. P. 1. Confirmantur Constitutiones Congregationis Hispaniæ ejusd. Ordinis.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, aliique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejusque Monachale Institutum declaraverimus, illudque sit idem, quod dictus S. Hieronymus instituit, & una cum suis Discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi Successores per continuatam successionem existunt, prout sunt Monachi ejusdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hispaniæ instituti, ipsi Exponentes cum veri sint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime existimentur, ac Cuculla Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris existit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in supplicationibus tam intra, quam extra Monasteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monasterio egredi necesse erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujusmodi gestabunt, Cuculla pro superpelliceo uti possint, facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, itaut iisdem Exponentibus, etiam permissum sit, eorumque Successoribus, qui ejusmodi Congregationem ingredientur super d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare alicujus festivitatis solemnitatis occasione imponere, & cum ejusmodi Cuculla, & Stola absque superpelliceo Sacramenta, & Christifidelibus Sacram Communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces præfatorum Monachorum.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, qui relationem Venerabilis Fratris nostri Petri Episcopi Sabinen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Otthoboni nuncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio, ut ipsi Exponentes, & futuri ejusdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fusci, seu fulvi coloris per Constitutiones ipsius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præscripto, eo præciso modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, seu Longobardorum Italiæ gestant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, quam extra procedere possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jul. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CVI.

Confirmantur Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

In præcedenti Const. concessus fuit iisdem Monachis usus Cucullæ, ad instar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

Dat. 24 Julii 1726. An. 3

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti Expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Bertancurt. Prior Generalis Ordinis Monachorum S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu nostræ Dominicæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis sito Mense Majo anni 1724. celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes, ex eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus constituatur, istique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis existit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere possit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus divisis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Constitutionibus hujus-

modi

mo li præfixum sit, quæ pars eo casu prævalere debeat, sicuti etiam in iisdem Constirutionibus nihil circa Præsidentem Capituli Generalis statutum reperiatur, solumque dispositum, quod si quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitisset, hic ejusdem Capituli Præses esse debeat, & casus evenire possit, quod nullus ea Definitoribus Prior Generalis extiterit, indecisa tunc remanente dicti Præsidentis deputatione.

Decreta prædicti Capituli Generalis habiti anno 1724

De Præside Capituli Generalis.

De Novitiorum educatione.

§. 2. Ideo Capitulum generale supradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod imposterum sit, & esse debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo sui Generalarus officium absolvit, atque hic eveniente casu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem Capitulum rectæ Novitiorum educationi consulere cupiens, & ad evitandam regularis disciplinæ relaxationem ea eo potissimum oriam quod novi Alumni citius ab obedientia Magistrorum eaimuntur, mandavit, ut in posterum Novitii tam Conventuales, quam Collegiales sub obedientia suorum Magistrorum vivere debeant per seaennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali super ejusmodi Decreto, ejusque observantia dispensare, & alias prout in memoratis Decretis constare asseritur.

Preces Prioris Gener.

§. 3. Cum autem, sicut eadem eapositio subjungebat, dictus Franciscus Prior Generalis præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos dictum Franciscum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis eacommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus eaistit ad effectum præsentium dumtaaat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprascripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstanobus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CVII.

Adscribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacinta de Marescottis, Monialis Tertii Ordinis S. Francisci.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Francisci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium e debito promovendi cultus Sanctarum Virginum.

QUemadmodum Redemptor, & Magister Noster Christus Jesus, qui sedet ad dexteram Majestatis in Excelsis, Sacras Virgines, quæ in diebus suæ peregrinationis oblitæ popolum suum, & domum Patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo sub suavi Religionis Jugo obtulerunt in holocaustum, & odorem suavitatis, ac virtute ex alto indutæ, & spiritu, vitæque austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad Nuptias meruerunt; immarcescibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena statione gerimus, Magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipsarum Christi Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nuntiet Ecclesia, & quæ sequuntur agnum quocumque ierit, luctanti cum sæculi tentationibus imbecillitati nostræ adjutorii Cælestis opem, & præsidium a sponso jugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Judicium Congregationis pro prædictæ Servæ Dei Beatificatione.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Mariscottis Monialis Professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon Miraculis quæ ejus intercessione & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerint posse, quandocumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari valeant.

Preces nonnullorum.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Ruspuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Causæ Beatificationis hujusmodi Postulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Sancti Bernardini Viterbien. in quo præfata Serva Dei Hyacintha Professionem Regularem emiserat, ac diem obiit, supplicationibus (quas dodum plures etiam charissimi in Christo Filii Nostri Orthodoxi Reges, ac

alit

illi ſublimes Catholici Principes devotarum ſuarum precum acceſſione roboraverant) Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, paterna benignitate annuentes de memoratorum Cardinalium conſilio pariter, & aſſenſu, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium indulgemus, ut eadem Dei Serva Hyacintha de Mariſcottis in poſterum Beatæ nomine nuncupetur, ejuſque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in proceſſionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, ſeu ſplendoribus exornentur, atque de ea quotannis die Anniverſaria felicis ejus obitus, ſeu alia die non impedita illam immediate ſequenti recitetur Officium, & Miſſa celebretur de Virgine non Martyre, juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani.

Prædicta Serva Dei Beata declaratur.

§. 1. Porro recitationem Officii, & Miſſæ celebrationem hujuſmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infraſcriptis; videlicet in Terra Vignanelli Civitatis Caſtellan. Diœceſis, in qua dicta Serva Dei nata eſt, in Civitate Viterbien. ubi ad Cælos evolavit, ac Venerabile ejus Corpus requieſcit, & in univerſo Ordine Sancti Franciſci tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Miſſas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hiſce literis, & quoad Indias a die, quo eædem præſentes literæ illuc pervenerint, inchoando, in Eccleſiis Terræ, Civitatis, & Ordinis præfatorum ſolemnia Beatificationis ejuſdem Servæ Dei cum Officio, & Miſſa ſub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis reſpective conſtituta, & intra ſex Menſes promulganda, poſtquam tamen in Baſilica Principis Apoſtolorum de Urbe celebrata fuerint eadem ſolemnia, pro qua re diem primam Menſis Septembris proxime venturi aſſignamus, pariter celebrandi facimus poteſtatem. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Decretis de, & ſuper non cultu editis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Conceditur facultas celebrandi Miſſam, & officium ejuſdem Beatæ recitandi in certis quibuſdam locis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium ſubſcriptis, & ſigillo Præfecti ejuſdem Congregationis munitis eadem prorſus fides ab omnibus, & ubicumque tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Fides habenda tra. ſumtis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcat. die VII. Aug. MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CVIII.

Indulgetur Monachis Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipſorum Abbas Generalis ſemel tantum infra quadriennium ſui officii, viſitationem peragere teneatur.

Hac de re vide Pauli V. Conſt. ed. 1611. Decemb. 9. P. 7., necnon Greg. XIII Conſt. ed. 1573. Febr. 10. P. 1., & Urbani VIII. Conſt. ed. 1624. Jul. 5. P. 1., quæ hic citantur.

Dat. 19 Aug. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Congregationis Valliſoletanæ Ordinis S. Benedicti tam ſuo, quam eorum Abbatis Generalis nomine, quod in Capitulo Generali ejuſdem Congregationis anno 1610. celebrato ſtabilitæ fuerunt variæ Conſtitutiones, quarum una concernit viſitationem Monaſteriorum, quam infra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congregationis durante ejus officio bis perſonaliter peragere debet; Si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per ſuos Commiſſarios deputatos adimplere poteſt, ſed ſi poſſibile fuerit, ſemel ejuſmodi viſitationem per ſeipſum peragere tenetur, prout legitur in libro primo Statutorum Madriti anno 1606. editorum cap. 19. n. 1., per quæ mandatur, ut Abbas Generalis viſitet bis in quadriennio omnes Domus Religionis, necnon ſuæ Conventualitatis, & oneratur ejus conſcientia, ut has viſitationes per ſe perſonaliter agere procuret, primam ſcilicet annis duobus prioribus, & ſecundam duobus annis poſterioribus; Si vero propter morbum, aliaſque occupationes peragere eas non poſſit, decernitur, & ſtatuitur ſub pœna gravis culpæ, ut bis in quadriennio, aut per ſe, aut per ſuos Commiſſarios ullam Domum, ſed ſaltem ſingulas per ſeipſum ſemel viſitare non omittat.

Abbas Generalis prædictæ Congregationis juxta Conſtitutiones ejuſdem antea tenebatur bis infra quadriennium viſitationem peragere.

§. 2. In quibuſdam vero literis fe. re. Pauli PP. V. Prædeceſſoris noſtri deſuper in ſimili forma Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earumdem Conſtitutionum confirmatoriis, quarum initium eſt: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur ſic: Septimo, quod non ſint Viſitatores, nec Suppletores eorum, ſed quod Generalis bis viſitet Congregationem in quadriennio per ſe ipſum ſi potuerit, ſive per ſuos Commiſſarios, ſed ſi poſſibile fuerit non omittat per ſeipſum ſemel tantum viſitare omnia Monaſteria Congregationis, & alias prout in prædictis Pauli Prædeceſſoris literis uberius dicitur contineri.

Idemque ſtatutum fuit a Paulo V.

§. 3. Porro cum experientia docuerit enunciatas duas viſitationes hucuſque factas anno primo, & ultimo quadriennii fuiſſe parum fructuoſas, quippe primo anno Abbates novi nondum totaliter adminiſtrationem, ſive gubernium Monaſteriorum diſpoſuerunt, unde malæ adminiſtrationis redargui poſſint, quantum autem ad ultimum annum ſpectat ſimiliter inutilis eſt illa viſitatio, nam Abbates tunc deponunt ſuum officium, novique iis ſuccedunt, ac ſic creſcunt incommoda, & ſumptus Monaſteriorum, quorum debita jam ad quingenta millia Ducatorum monetæ Hiſpaniæ, aſcendunt, ideo in noviſſimo Capitulo Generali habito Valliſoleti in Monaſterio S. Benedicti Menſe Majo anni proxime præteriti omnium ſententia fuit ad Nos recurrendum eſſe rogando pro fructu Viſitationum, & Monaſteriorum indemnitate præcipere velimus, ut non obſtantibus Conſtitutionibus ſupradictis, ex literis ejuſdem Pauli Prædeceſſoris Abbas Generalis prædictæ Congregationis impoſterum ſemel dumtaxat in quadriennio omnia Monaſteria inchoando Menſe Septembri anni ſecundi ſui Generalatus viſitare teneatur, & poſt continuando ſine intermiſſione conſiderabili uſque dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius peragendi ante, aut poſt viſitationem extraordinariam Monaſteriorum, vel per ſe, vel per ſuos Commiſſarios, prout neceſſarium, & congruum tam Conſtitutionibus ipſius Congregationis, quam obſervantiæ regulari exiſtimabit.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dicti Exponentes ejuſmodi duas enunciatas viſitationes per Conſtitutiones præſcriptas & per literas Pauli Prædeceſſoris confirmatas, ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali perſonaliter in quadriennio reduci, & alteram extraordinariam pro ſuo arbitrio, ſi neceſſitas exigat peragi, ac Conſtitutionibus ejuſdem Congregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo Generali illas declarandi, alterandi, & mutandi, etiam a Sede Apoſtolica confirmatas, novaſque leges pro bono regimine condendi, prout temporum neceſſitudo, & experientia rerum poſtulabant, necnon aliis Gregorii XIII., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum literis deſuper ſub plumbo anno Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto Idus Februarii anno 1573. Pontificatus ſui anno Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624. Pontificatus ſui anno pariter primo reſpective expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fratribus &c.* & in ſacra &c. derogari ſummopere

Quædam aliæ poſtulationes ejuſdem Congregationis.

deſide-

desiderent, unde ex hoc major usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, & Monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus, incommodisque omni fructu, qui juxta intentionem earumdem Constitutionum resultare deberet, carentibus.

Preces Monachorum ejusdem.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Vallisoletanæ super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatas duas visitationes generales per Constitutiones Ordinis præscriptas, & a Generalibus personaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non sit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per se, vel suos Commissarios, si necessitas exigat reducendo juxta petita, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, & sic imposterum servari mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

Clausula cum derogatoriis.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Vallisoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIX.

Statuitur, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Vallisoletanæ, in posterum peragatur in Capitulo Generali ejusdem Congregationis.

Ad tenorem Regulæ Gregorius XV. Const. ed. 1621. Apr. 2. P. 1. decrevit electionem Abbatis fieri a Monachis dicti Monasterii, Clemens vero XI. ad Monachorum & Philippi Regis preces indulsit Const. ed. 1717. Mart. 9. P. 27. ut bis fieret in Cap. Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 19 Aug. 1726. Ann. 3.

Prius electio prædicti Abbatis fiebat a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii.

Alias charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & successive per quasdam piæ me. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apostolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii juxta juris dispositionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua statuta libere fieri deberet, & alias prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continebatur.

Postea vero a Clem. XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus, fieret.

§. 2. Verum compertum fuerat, quod ad tollenda dissidia, & scandala, quæ ex ejusmodi forma electionis suboriebantur non solum expediebat, sed quemadmodum tunc existens Procurator Generalis dictæ Congregationis existimabat necesse etiam esset, ac prædicto Monasterio, & Monachis, ut Regularis observantia, & primitiva disciplina Monastica in eodem Monasterio restitueretur, per quam utile, & proficuum ejusmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes, & plerique Monachi Monasterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia sua hujusmodi apud eumdem Clementem Prædecessorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum exposcebant, ita tamen ut in reliquis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Castellæ electione Abbatis, ac officiorum distributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædecessoris literarum dispositio firma remaneret, idem Clemens Prædecessor ejusdem Philippi Regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monasterii statui consulere cupiens, ejus supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate concessit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in prænarratis concordia, & Gregorii Prædecessoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædecessoris literis desuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto plenius continetur.

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hispaniarum Regis, ut idem in futurum servaretur, pariter concessum.

§. 3. Et subinde pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis pariter exposito, quod dicti Clementis Prædecessoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monasterium tam in spiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælato per Capitulum generale supradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipse Philippus Rex, ut in tam celebri Monasterio Regularis observantiæ perseveraret,

& ad

& ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali ipsius Congregationis firma remanente alternativa Castellanorum, & Aragonensium in posterum fieri posse desiderabat, Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiscopo Rhodien. Nostro, & Apostolicæ Sedis in earumdem Hispaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris existentibus narratis peritam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis supradicti Monasterii in Capitulo Generali hujusmodi juxta expetita, auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia impertiretur, servata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædecessoris concessi, & alias, prout in Nostris literis desuper in simili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus fusius continetur.

Hinc exortæ querimoniæ Monachorum prædicti Monasterii, quæ tandem placatæ sunt.

§. 4. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi supradicti Monasterii Nobis subinde exponi fecerunt, post Nostras literas, quæ executioni sb eodem Alexandro Archiepiscopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverunt, & eorum querimoniis ad infrascriptam Congregationem Cardinalium delatis, responsum fuerit, quod audirentur non retardata interim earumdem Nostrarum literarum executione, ipsi vero recurrentes postmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen Monasterii tam in spiritualibus, quam in temporalibus, & ad conservationem, atque augmentum regularis observantiæ, quod Abbas semper eligatur in Capitulo Generali juxta supradictas ejusdem Clementis Prædecessoris, & Nostras literas, prout in subsequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuræ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut se opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam singillatim requisiti, suum consensum præstiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis sæpedicti Monasterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænarratis Nostris literis dispositum reperitur.

Preces eorundem Monachorum.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, attentis, narratis, ac salva Alternativa inter eosdem Aragonenses, & Castellanos imposterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennium Abbatis electionem fieri, & quod si de currente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem devenire necesse sit eamdem duraturam usque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Viciniotis, & triom definitorum, vel quatuor Abbatum viciniorum Monasterio, in quo Abbas Generalis reperietur juxta sancita in Constitutionibus ejusmodi Congregationis Vallisoletanæ, & in literis rec. me. Clementis Papæ IX. itidem Prædecessoris nostri desuper in eadem forma Brevis die 15 Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apostolica tenore præsentium peragi mandamus,

Statutum prædictum.

sc proinde eisdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis supradicti Monasterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 6. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Nostris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanæ, & Monasteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

C X.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, concessa.

Pontifices qui hæc privilegia concesserant, sunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Constitutiones hic per extensum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

1. Procemium ab Officio Clericorum, morum integritatem servandi.

Vitæ, & morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen supra ceteros decet, qui in sortem Domini vocati, & Sacris Ecclesiæ Ministeriis contrectandis peculiariter admoti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones semper expressis, reliquos in sæculo militantes, instruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia pastorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Ecclesiæ Ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primævæ Ecclesiæ clericis, deductum, perque Apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri ad puriorem eorumdem vivendi normam se componentes, immortalis Dei cultum, & animarum salutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

Clericorum regularium institutio [illegible], & laus refertur.

§. 1. Tantum opus, nullo præconio satis pro dignitate commemorandum, sedente piæ recordationis antecessore nostro Clemente PP. VII.

peculiari Dei instinctu aggressus est Johannes Petrus Carasa Episcopus Theatinus, qui ad hanc beati Petri Apostolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, postmodum evectus est, dictusque piæ Memoriæ Antecessor noster Paulus Papa IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, eumque aliis probatissimis viris Ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum, & congregationem, a sancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ morum in Ecclesiasticis emendationi præluxit, Apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris semper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipse Sanctorum canoni pridem adscriptus, ejusdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus similis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentisnæ Presbyter Cardinalis Buralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Josephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomasius, doctrina & pietate ubique conspicuus.

Primus ordinis Parens Cajetanus juxta Bullam Canonizationis Innocentii XII. quæ Tertia hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani, vide citatam Bullam.

Preces Procuratoris Generalis eorundem pro confirmatione privilegiorum.

§. 5. Quum vero Antecessores Nostri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum regularium congregationem ab ipsis ejus incunabulis statim probaverint, multisque Apostolicis privilegiis identidem ornare, & fovere studuerint, nobisque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemtiones, libertates, & facultates iisdem Clericis olim concessas, auctoritate nostra ad posterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignaremur, nos ejusdem Procuratoris, & universæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præsenti constitutione nostra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apostolicæ, per Felicis Memoriæ Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iisdem Clericis concessæ omnibus pateant, eas præsentibus literis nostris de verbo ad verbum inserendas curavimus.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic est.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatinus, & dilecto filio Cajetano presbyters Vicentino, ac eorum Sociis, & successoribus Clericis regularibus, nuncupatis.

Referuntur Pontificum Constitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia concessa fuere: Ac primum Clem. VII.

§. 3. Exponi nobis nuper fecistis, quod vos, & nonnulli alii ejusdem propositi, socii vestri, divina, ut creditur inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipse dederit, servientes, sub nostra, & Apostolicæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere decrevistis, supplicatique nobis fecistis, ut de nostræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ plenitudine potestatis, solitaque clementia, in præmissis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis sociis, successoribusque vestris providere dignaremur.

Eorum institutum adprobatur.

§. 4. Nos, qui omnium Christi fidelium piis, & honestis desideriis libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisque hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quandocumque visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, ut peotis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra, & Sanctæ hujus Sedis Apostolicæ immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare; atque ex vobis inter vos singulis annis Superiorem eligere, Præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra, confirmari possit, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu laicos, qui Deo inspirante, ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, ad hujusmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam a vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis seu Successoribus nostris exhibita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur. Et ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæ, & loca eorum, vos, personæ, & loca vestra uti, potiri, & gaudere possitis quorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras Literas sub hac ipsa die expresse, & specialiter, concessa tenore præsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, ac Sociis, & Successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula, quibuscumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

Conceduntur eisdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranensis.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ Joanni Petro supradicto per alias nostras Literas reservavimus, Apostolicisque

licisque, aut aliis generalibus, aut specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiamsi, quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis baberi, & quibus, quoad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, aliis contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Alia Clementis VII. Literæ hæ sunt.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Successoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejusdem Clemen VII. Constitutio.

§. 6. Dudum pro parte vestra nobis exposito, quod vos sub trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem pie ducere, ac prædicatione Verbi Dei, audientia confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum studiis ad vestrarum, & aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveratis; nos vestris etiam tunc supplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores vestri Præpositi nuncupari pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum Sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum officiorum, aut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum, per ipsos superiores eis assignandorum non minus septem, aut sex cum divisione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem Horis Canonicis, & toti Divino Officio satisfecisse censerentur, & quibusvis Clericis, & Sociis vestris in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel decidendo in communi, vel speciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon super jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & concessionis etiam panis, in eis licite, & absque prævaricatione faciendæ, dispensare possint per alias; & postremo, ut vos inter vos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum vestrorum, aut Sedis Apostolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi vestras, ac vos eorum confessiones audientes ab absolutionibus hac forma uti possitis, & illi possent, videlicet post *Misereatur &c., & Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus, te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & Interdicti dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum *eadem auctoritate &c.* alias nostras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in absolutionibus non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & Laicis vestræ Congregationis pro tempore existentibus vobis pro tempore confitentibus, uti possetis extendimus, & ampliavimus, auctoritate Apostolica in perpetuum concessimus, & indulsimus, prout in illis plenius continetur.

Innovantur quædam alias eisdem concessa, quæ in superiori §. continentur.

§. 7. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, pro præmissorum omnium subsistentia firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujusmodi vestri propositi directione statui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut vobis super eis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præsertim sub paupertate, castitate, & obedientia Altissimo famulantium vobis, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, vestrum Institutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes, vestris in hac parte supplicationibus inclinati præmissa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hactenus concessa, innovamus. Vestrisque piis votis, & desideriis, quæ circa infrascripta omnia, & singula habere nobis exponi fecistis, ut sub nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ speciali protectione, & humili subjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti soli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori vestro canonice electo, pro tempore existentibus subsidii degere debeatis; Ac qui ad vestrum communem vivendi modum se contulerint, & ad Votorum professionem hujusmodi, modo, & forma præmissis admissi fuerint voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censeantur, perpetuo concedimus, quodque singuli Superiores vestri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate sequens confirmari; ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes, ac vos ipsi vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis reliquo vitæ cultu, & victu servandas cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, seu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis, Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præsint, & vestram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminentem exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis vestris illi tantum, qui ad id capitulariter admissi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possint, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuuntur nonnulla pro felici eorumdem directione.

Aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur.

§. 8. Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis quorumvis, etiam Cisterciensium Cluniacensium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hactenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere possint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac si hic de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes esse possitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in spiritualibus, quam in tempora-

libus in genere vel in specie etiam communicative, concessa, ut præfertur, ad vos extendimus, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decernimus, & declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vestris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et insuper præsentium Literarum transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis plenam ubique tam in judicio, quam extra, & eandem prorsus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præstaretur, si exhiberentur. Datum in Civitate nostra Bononiæ sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Nostri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic est.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV. Constitutio. Refertur summa Constitutionis primæ Clementis VII.

§. 10. *Motu proprio &c.* Cum alias, postquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædecessor Noster, illi pro parte nostra, qui tunc in minoribus constituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramua, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi, exposito, quod nos, & ipsi, ac nonnulli alii ejusdem Congregationis Socii, divina inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere, tria substantialia religiosæ vitæ vota paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Prædecessoris, & dictæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, nostris, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quandocumque visum forent, possemus tria substantialia religiosæ vitæ, pauperraris scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in manibus cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi, & de communi viventium in locis Religiosis, aut sæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipsa essent, concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos singulis annis superiorem eligere, præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque sæculares clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum, sese conferre vellent, recipere, & post annum probationis ad talem trium votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quæcumque & ordinationes, ac constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum condncere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis divinis Officiis, seu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, postquam condita, edita, reformata, instituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis exhibita forent, dicta auctoritate Apostolica approbata & confirmata essent & esse censerentur; & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæque, & loca eorum, nos quoque, & ipsi, ac nostri, & eorum personæ & loca uti, potiri, & gaudere possemus, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad nostrum, & eorum libitum expediri possent, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorum de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent expressa & nobis ac illis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitutionis ejusd. Clem. VII.

§. 11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædecessori etiam exposito, quod nos, & ipsi sub trium votorum substantialium emissione vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confessionum, & sacræ Theologiæ, ac sacrorum Canonum studiis ad nostrum, & eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveramus, & ipsi decreverant, idem Clemens Prædecessor nobis, & eis, ut tunc nostri, & eorum Superiores Præpositi nuncupati, pro tempore existentes, cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorom per ipsos superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum devotione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitandis, septem Horis canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in speciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon super jejuniis etiam de præcepto, etiam quadragesimalibus, & cum concessione vespertini jentaculi collationis nuncupati, & comestionis, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possemus, & possent, per alias, ac successive, ut nos, & ipsi inter nos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipsis, de Superiorum nostrorum, & successorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, nostras, & eorum, ac nos ipsi eorum confessiones audientes in absolutionibus, hac forma uti possemus, & possent, videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus te absolvat, & ego Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, anio-*

nique, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c. & per alias quas supradictus Clemens Prædecessor, postea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore existentibus nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum concesserat, & indulserat; & subsequenter idem prædecessor etiam nostris tunc, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per eum nobis, & eis eatenus concessa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat, ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, & nostro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad nostrum & eorum communem vivendi modum se conferrent & ad votorum professionem hujusmodi modo, & forma præmissis, admissi forent, voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censerentur etiam perpetuo concesserat, quodque singuli nostri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam nos, & ipsi, quam nostri, & eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, seu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & nostri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valerent & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quodque in nostris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat, & ordinaverat. Ac insuper nobis, & eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Cistercienfibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipsi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent, & deberent, indulserat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decreverat, per reliquas suas in forma Brevis literas.

Inseritur etiam summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus, Præpositis, eorumque electione, & quibusdam aliis.

§. 12. Et postremo piæ memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædecessorem facto, Congregationis hujusmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræsentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione super Præpositos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebatur; supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum generale solemniter celebraretur, & Vocales in Ecclesiis & locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior esset, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione jus supremum, & quandocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere posset, & maxime superveniente causa ne Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia possent etiam eorum loca tenentes etiam si ille, qui, ut Superior administraverat, in Præpositum eligeretur; tempus quo sine titulo præpositura administravisset, non impediret, quo minus possent, sicut ceteri Præpositi, usque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingebat per lapsum anni officia Præpositorum vacare, supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma, licet Officium præpositura suæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non desistat, in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, administrare, donec aliter fuerit provisum; provisoque suum sortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure præpositura vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in casu absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque ipsius Congregationis, Clerici, & professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus, quæ tamen, secundum conditionem locorum, & personarum, honestæ censerentur, eisque tempore probationis, simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent, Apostolica auctoritate concesserat, & declaraverat.

A Julio III. præd. Pontificum Constitutiones ap-

§. 13. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujus-

probatas fuisse narratur.

modi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam III. similiter Prædecessori nostro, exposito, quod ipsi, & qui in locum nostrum, & dicti Cajetani, successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari, Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas literas prædictas, etiam per suas in simili forma Brevis, literas approbaverit & innovaverit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecerit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Successoribus, Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse: necnon si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

Ab ipsomet Pontifice Paulo IV. prædictis Clericis Regularibus Ecclesiam S. Silvestri in Quirinali concessam fuisse, refertur.

§. 14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorumdem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis exposito, quod Congregatio hujusmodi locum in alma Urbe nostra, ad quem pro pertractandis negotiis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere possent, non habeant, eorum supplicationibus in ea parte inclinati, Parochialem Ecclesiam Sancti Silvestri in Exquiliis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forsan infra limites Basilicæ XII. Apostolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus bo. me. Durantis, ejusdem Basilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, existebat, consistere dignoscebatur, tunc certo modo, quem haberi volumus pro expresso, vacantem cum omnibus, & singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus suis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio nostro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto, & ex Congregatione hujusmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo literas concesserimus, & assignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem Ecclesiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridariorum, Vinearum, & aliorum bonorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in suos, & Congregationis hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Assignantur eidem quædam alia ædificia.

§. 15. Quum autem nuper a Nobis, seu de mandato nostro, & de nostris, & dictæ Sedis expensis dicta Ecclesia Sancti Silvestri, illiusque Officinæ in suis structuris, & Ædificiis ampliata seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illiusque Districtu, & forsan alibi ex nostris, & ejusdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipsam præ cæteris semper in visceribus gessimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejusque, ac illius personarum profectui, & felici successui, quantum in nobis est, consulere, singularum emptionum præfatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac Domorum, Vinearum, Viridariorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum desuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus, pro expressis habentes institutionem Congregationis hujusmodi, necnon Decretum, declarationem, ac concessiones, statuta, & ordinationes, necnon concessionem, & assignationem de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo desuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & singula in eis, & instrumentis, ac aliis scripturis prædictis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula observari, & Congregationi, ac illius personis præfatis suffragari, ipsosque illis, & eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine desuper quovis prætextu, seu quacumque occasione, vel causa etiam ex eo quod dicta Ecclesia Sancti Silvestri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Augustini, seu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, seu alicujus ipsius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex dispensatione Apostolica, vel alias fuerit, seu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo possessa, & tenta extiterit, & adhuc forsan quomodolibet esse, seu pertinere, dici, seu censeri possit, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte ullo unquam tempore molestari, perturbari, seu inquietari posse, seu debere; & ita in præmissis, & infrascriptis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, seu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, seu instantia, sublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnium etiam, forsan substantialium etiam, omissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsan in præmissis, seu eorum aliquo intervenerint supplemus.

Confirmatur concessio prædictæ Eccles. S. Silvestri, necnon præfata assignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

§. 16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, seu de mandato nostro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, seu illius ratione faciendas expensas, & sumptus, ac etiam ut præfertur, empta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet existentia cujuscumque pretii, valoris, & quantitatis existant, & fuerint, necnon pecunias inde expositas, & exponendas ad quamcumque summam, & quantitatem ascendant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum tenenda, & possidenda perpetuo remittimus, donamus, concedimus, & elar-

gimur;

gimur; ac remissa, donata, concessa, & clargita fuisse, & fore, ac ad dictam Congregatiouem perpetuo pertinere; ac præsentes ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmissa, seu eorum aliqoa de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu quovis prætextu, occasioue, vel causa notari, vel impugnari, aut revocari, seu in aliquo altetari non posse, neqne debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatoriæ amplissimæ.

§. 17. Non obstantibus Constiturionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quacunque, seu quibuscumque alia, vel aliis, simili, vel dissimili, aut similibus, vel dissimilibus, concessione, seu concessionibus alias de dicta Ecclesia, quovis modo vacante, aut alias eidem Basilicæ, seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam Basilicam degeutibus, seu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forsan super Ecclesia ipsa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apostolica auctoritate prædicta qoomodolibet factis, necnon dictæ Basilicæ, & prædictorum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis moderno, & pro tempore existenti Tituli Basilicæ hujusmodi Presbytero Cardinali, necnon Fratribus, eorumque Ordinibus præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipsius Urbis per forenses, & quibusvis aliis, etiam piis, & Regularibus, seu Secularibus locis, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis personis, quorum nomina, coguomina, tituli, qualitates, & concessiones hujusmodi exprimi, seu pro expressis haberi possint, sub quibuscuoque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, in literis, latissime extendendis, etiamsi de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine specialiter, & expresse derogamus; prædictas, & alias, ac concessiones, & assignationes quascunque de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, aliisque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas literas quascumque, & processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine, prædictis revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus, & nullos, & invalidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac desuper prædictis, & quibusvis aliis personis cujuscumque dignitatis &c. existentibus perpetuum silentium imponimus, illisque, ac præfatis, & aliis quibusvis Judicibus &c. etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum suarum, & aliis arbitrio nostro & Successorum nostrorum infligendis, & applicandis pœnis, ne se in præmissis qooquomodo intromittere audeant, seu præsumant, districtius inhibemus, ac omnibus illis, quæ in singulis literis prædictis concessa fuerunt, non obstare; necnon quatenus opus sit, de non tollendo Jus quæsitum, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regolis editis, & edendis, cæterisque cum clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, motu proprio I.

Aliæ clausulæ.

§. 18. Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, suppletione, novi concessione, assignatione, remissione, donatione, concessione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæsito, revocatione, annullatione, voluntate, silentii impositione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa, & quod singularum literarum, emtionum, instrumentorum, & scripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris & redditus etiam omnium, ac expensarum, & pecuniarum hujusmodi qoantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi, & inseri, & de verbo ad verbum possint, & si opus sit, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant cum potestate citandi etiam per Edictum &c. ac sub prædictis & quibusvis aliis censuris, & pœnis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam simili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione constitutionis de non, & duabus non tamen tribus diætis, latissime extendendo, & cum opportono decreto, quod literæ desuper conficiendæ de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ de facto notari, seu impugnari non possint, sed semper validæ, & efficaces existant, & eidem Congregationi, ac illius personis suffragentur, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, unionum, aut aliarum gratiarum sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per nos, aut per Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ sint, & esse censeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latissime extendeodo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimendo valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, & aliarum constitutionum &c. latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum nominum, cognominum, diœcesium, & fructuum &c., & dictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri, regula contraria non obstante aliorumque circa præmissa necessariorum major, vera, & amplior significatio, & expressio fieri, ac tenor singularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in literis, etiam per Breve nostrum simul, vel separatim super qualibet clausula seu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, si videbitur, expediendis, & cum decreto, quod literarum soper præsentibus conficiendarum transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra quæ eisdem literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ; latissime extendendo, seu si videbitur præsentis *Motus proprii* sola nostra Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra quacunque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum oonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Aliæ Pauli ejuſdem literæ hæ ſunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejuſdem Pauli IV. Conſtitutio.

§. 19. *Motu proprio &c.* Cum; ſicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium præfati cupiant ſingulas eis, tam ſub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII. & Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices prædeceſſores Noſtros, ut præinſertas ejuſdem Pauli III. Prædeceſſoris in forma Motus proprii, ut præfertur conceſſas, & inde quæcumque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa ſæpius fuerint Apoſtolica auctoritate approbata, & Noſtro, & Apoſtolica providentia ad ea, quæ per Prædeceſſores Noſtros conceſſa ſunt, ut illibata perſiſtant, libenter Apoſtolici muniminis adjicimus firmitatem, præfatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti Prædeceſſores Noſtri, verum amplioribus favoribus, & gratiis proſequi volentes, motu ſimili eidem Congregationi ſingulas literas, & Cedulas prædeceſſorum hujuſmodi, ac prout illas concernunt ſingula præmiſſa, & alia in eis contenta, & inde ſecuta quæcumque ex certa ſcientia, noſtra Apoſtolica auctoritate tenore præſentium cum opportuna omnium & ſingulorum, tam juris, quam facti defectuum ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſuppletione approbamus, & confirmamus, eiſque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia exiſtere, & ſuos plenarios effectus omnino ſortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari, & juxta eorum diſpoſitionem debite exequi, nec per quoſpiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari poſſe, neque debere, & ſic per quoſcumque Judices, & Commiſſarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, ſive Locumtenentes in qualibet Cauſa, & Inſtantia interpretari, judicari &c. debere ſublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Confirmantur prædictæ Pontificum Conſtitutiones.

§. 20. Ac Modernis, & pro tempore exiſtentibus Præpoſitis ſingularum Domorum, Eccleſiarum, & locorum quorumcumque Congregationis hujuſmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & ganſapia, ſive Tabulas, imagines, Cruces, Veſtes, Capſulas, Vaſa, & Tabernacula, & alia paramenta Eccleſiaſtica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Euchariſtiæ Sacramentum conſervatur, & defertur, & Reliquiæ tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro uſu Eccleſiarum ejuſdem Congregationis tantum benedicere, & conſecrare, ac tam per ſe, quam per Sacerdotes ejuſdem Congregationis, Euchariſtiæ etiam pro Viatico, & etiam conſtitutis in articulo Mortis, ac extremæ Unctionis Mercenariis, Famulis, operariis, & Servis ejuſdem Congregationis, ac quibuſvis hoſpitibus, & Sæcularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipſius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in caſu, quo non daretur ſpatium petendi talem licentiam propter repentinam neceſſitatem, etiam quibuſvis aliis perſonis, quæ in hujuſmodi neceſſitate intra Eccleſias, Collegia, Domos, vel habitationes præfatæ Congregationis repetiri contigerit, ac infirmis quibuſvis, etiam in Mortis articulo conſtitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, pœnitentiæ Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrare poſſint, concedimus, & indulgemus.

Conceduntur eiſdem quædam alia privilegia.

§. 21. Non obſtantibus quibuſvis Apoſtolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædeceſſores Noſtri in ſingulis eorum literis etiam præinſerta Cedula Motus proprii prædicti, voluerunt non obſtare, quibus ſimiliter derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque cum Clauſulis opportunis, & conſuetis.

Clauſulæ cum derogatoriis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum abſolutione a Cenſuris ad effectum &c. & cum poſterioribus confirmatione, approbatione, ſuppletione, adjectione, ac ſingulis etiam novis, conceſſione, indulto, ſtatuto, ordinatione, extentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliiſque ſupradictis modo, & forma præmiſſis, & in literis, & Cedula motus proprii prædicti contenti, quæ hic pro ſingillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratioſa latiſſime extendendo, & cum deputatione Judicum executorum, qui aſſiſtant &c. & faciant &c. permittentes, etiam ſub ſententiis Eccleſiaſticis, & pœnis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato &c. auxilio brachii Sæcularis cum derogatione Conſtitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latiſſime extendendo, & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulæ *Motus proprii* prædicti in toto, vel in parte, aliorumque neceſſariorum major ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in uſu, etiam per breve Noſtrum ſimul, vel ad partem, etiam in una, ſi videbitur, non facta mentione de alia vel aliis expediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romæ apud S. Marcum tertio Kal. Auguſti Anno Tertio.

Pii V. literæ hæ ſunt.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Conſtitutio Pii V.

§. 22. Ad immarceſcibilem vitæ &c. æternæ coronam, ad quam fortes Chriſti athletæ, non adverſus carnem, & ſanguinem prælianres, ſed contra ſpirituales antiqui hoſtis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus aſſiduo Fidei clypeo, & ſcuto bonæ voluntatis armati, lumbiſque præcincti colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefeſſe aſpirant, & quo optatum finem totius conſequantur, religionis arcem, unde inimicorum inſultibus, dante Domino, ſecurius reſiſtere; & hoſtilia tela propulſare queant, animoſe aſcendant, elevantes oculos mentis noſtræ, paterna pietate, & benevolentia ex noſtri paſtoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum ſtatui, quantum cum Deo poſſumus, prompte conſulamus, & his quæ propterea facta eſſe dignoſcuntur, auctoritatis Noſtræ adjiciamus firmitatem, aliaſque deſuper opportune provideamus prout perſonarum, & temporum qualitate penſata, conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Denuo ſumma primæ Conſtitution. Clemen. VII. deſcribitur.

§. 23. Dudum ſiquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Prædeceſſor noſter ſibi pro parte piæ mem. Pauli Papæ IV., etiam Prædeceſſoris noſtri, qui tunc in minoribus conſtitutus, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujuſmodi expoſito, quod ipſi, & nonnulli alii eorumdem Congregationis Socii Divina inſpiratione ducti, ob melioris vitæ frugem, &

ut cum

ut cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere possent, tria substantialia Religiosæ vitæ vota, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ humili, & immediata subjectione, ac speciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant, illorum in ea parte supplicationibus inclinatus, ipsis, & eorum cuilibet, ut quandocumque visum foret, possent tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manibus cujuscumque Presbyteri Sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujusmodi in communi, & de communi viventes in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipsa essent concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex se ipsis inter eos singulis annis Superiorem, Præpositum nuncupandum, eligere, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre vellent recipere & post annum probationis ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quæcumque, & Ordinationes, ac Constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis Divinis officiis, seu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam condita, edita, reformata, instituta, immotata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, & esse censerentur, & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, personæque, ac loca eorum, ipsi quoque, & eorum personæ, ac loca, uti, potiri, & gaudere possent, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri possent perinde, ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expressionem, & insertionem fuissent expressa, & eis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitut. Clemen. VII. præfati.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Prædecessori etiam exposito, quod ipse Paulus Prædecessor, tunc, ut præfertur, in minoribus constitutus, & Cajetanus, ac Socii Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ Confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreverant, idem Clemens Prædecessor eis, ut tunc eorum Superiores, Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui infirmitate pro tempore præpedirentur, super recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi infirmitate præpediti certum Psalmorum, per ipsos Superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum distinctione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem horis Canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis, super jejuniis etiam de præcepto etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & comestionibus, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possent per alias, ac successive, ut ipsi inter eos mutuas seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipsis de Superiorum eorum, & Successorum, aut Sedis prædictæ licentia pro tempore eligendi ipsorum de Congregatione Clericorum Regularium confessiones hujusmodi audientes in absolutionibus, ac forma uti possent videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus te absolvat, & ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi fidelium in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem *auctoritate &c.* per alias quas supradictus Clemens Prædecessor postea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi pro tempore existentibus eis pro tempore confitentibus uti possent, extendit, & ampliavit in perpetuum concessit, & indulsit, & subsequenter idem Clemens Prædecessor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per ipsum illis eatenus concessa per alias innovavit, & eis ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiori canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberent, ac quod qui tunc ad eorum communem vivendi modum se conferrent, & ad Votorum professionem, hujusmodi modo, & forma præmissis admissi forent Vota Religionis in genere emisso satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concessit. Quodque singuli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmari forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ea tunc immediate sequens confirmari, ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre ac tam circa Vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua seu quos eos pro tempore degere, vel mo-

rari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarum eis imminentem exerceret) eligere valerent, & omni tempore in benedictione Mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodque in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit, & ordinavit: ac insuper eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis quorumvis etiam Cistercienlibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possent, & deberent indulsit; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas suas in forma Brevis literas.

Iterum refertur summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. superius in prima Constitutione Pauli IV. jam relati.

§. 25. Ac postmodum recolendæ memoriæ Paulus PP. III. similiter Prædecessor noster vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædecessori, qui tunc in minoribus constitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eumdem Pauli III. Prædecessorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræsentaret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Præpositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebantur supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum Generale solemniter celebraretur; Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quomodocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia, possent etiam eorum locatenentes. Et si ille, qui, ut Superior administrasset, & in Præpositum eligeretur tempus, quo sine titulo præpositura administrasset non impediret quo minus posset, sicuti ceteri Præpositi usque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, quo contingeret post lapsum anni officia Præpositorum vacare supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma licet officium Præposituræ tunc tali die vacaret, tamen Superior, non desistat in spiritualibus, & temporalibus libere, ut ante administrare, donec aliter fuerit provisum; provisioque suum sortiatur effectum; necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure Præposituræ vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus Antiquior, ut supra, administraret in causa absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quæ tamen secundum conditionem locorum, & personarum honestæ censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignatæ ad professionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; sine tamen Vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit &c.

A Julio III. præinsertas Pontif. Constitutiones confirmatas esse denuo exponitur.

§. 26. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi inclytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædecessori nostro, exposito etiam, quod ipsi, qui in locum Pauli Prædecessoris, & Cajetani hujusmodi successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari idem Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contenta clausulis singulis literas prædictas, etiam per suas in simili forma brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1571. Pontificatus sui anno Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse, necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

Refertur summa secundæ Constitutionis Pauli IV, quæ superius relata est.

§. 27. Et deinde prædictus Paulus IV. Prædecessor Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumtus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædecessoris literas præinsertas habentem sub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus sui anno primo, quædam per cedulam ipsam declarata, & Capitula, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eidem Congregationi Clericorum Regularium per prædictum Paulum III. Prædecessorem commissam etiam ad hoc, ut illorum, & de Somasca Congregatione hujusmodi, ac omnes illorum personæ omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere possent

quomo-

quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converso uni, potiri, & gaudere licite possent, & valerent, Apostolica Auctoritate approbans, & confirmans, & innovans, illisque perpetuo, & valida robur adjiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere, & its judicandum fore, sublata quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem quicquid secus attentari contingeret decernens; Congregationi Clericorum Regularium, at tunc, & pro tempore existentibus Clericis Regularibus præfatis, ut ipsi, qui idonei forent, Eucharistiæ Sacramentum in omnibus, & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christifidelibus debire etiam non per eos, sed alios confessis, & alias, ut moris est administrare, ipsisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dilectis filiis Socirtatis Jesu Almæ Urbis nostræ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessia, & concedendia, & quibus Societas hujusmodi, tam in vira, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & injunctarum pœnirentiarum relaxationes, & ipsius Eucharistiæ administrationem, & alias quomodolibet, utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, & Clerici Regulares, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent concessit, & indulsit. Privilegia quoqua, Indolgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicativa concessa ad Congregationem, & Claricos Regulares præfatos extendit, & ampliavit, ipsisque, ut omnia, & singula tam per eosdem Clementem VII., Paulum III. quam Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, & per eundem Paulum IV. etiam Prædecessorem, & alios ex tunc imposterum concedenda privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, prærogativæ, exemptiones, & indulta roties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV. Prædecessorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregarionibus, & quorumvis ordinum Religiosis, & Monachis concessa, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restirui contingeret, etiam coocessit, & iodulsir cum Decrero, & clausulis, ac aliis certis modo, & forma runc eapressis &c.

Confirmatio præfatar. Constitutionum; cum concessione amplissimorum privilegiorum.

§. 18. Cum autem sicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præsenrium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et insuper eidem Congregationi Clericorom Regularium tam Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore existentibus Clericis præfaris, ut ipsi, & eorum singuli, qoi Præposiri fuerinr quorumcumque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, juara illorum ritum professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipsorum professionis, emissionis, seu alio ioferiori dia quocumque, eorum confessionibus per dictos Præpositos, aur eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, eacessibus, & delictis, ac quæcumque per eos eateous quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantumcumque gravibus, enormibus, per ipsorum, & eorum singulos usque ad dictam diem, quomodolibet perpetratis, omissis, & iocursis, etiam si talis forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propteraa dicta Sedes meriro consulenda esset. Necnon privationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis senrentiis, & censuris, & pœnis in eos a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodoliber innodatos, & ut tales declararos, & publicaros esse reperiri contigerit, sine tamen alicujus præjudicio, in quibuscunque etiam prædictæ Sedi Apostolicæ reservatis casibus, præterquam ramen conrentis in Bulla, die Cœnæ Domini lagi consueta, hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & totaliter liberare, & eis pro commissis pœnitentiam salutarem injungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate, per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac eriam, quia sententiis, censuris, & pœnis prædictis legati Missas forsan, ac alia Divina Officia, non ramen in comtemptum clavium celebraverint, aur alias se io eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex bomicidio voluntario proveniente, ac alias quomodoliber contracta, quodque bis præmissis, & aliis non obstanribus in suis, quos antea susceperunt, etiam Presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti ad illos omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines hujusmodi, alias tamen rita promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Ministario in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis, arque locis ministrare libere, & licite valeant dispensare, & ab illis, & aorum quolibet omnem inhabiliraris, & iofamiæ maculam, sive notam ax præmissia circa sos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon aos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant starum, & alias juxta prædictam formam, restituere, & tam Præpositi, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujusmodi, ounc, & pro tempore axistentes, qui tamen presbyteri fuerint Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac etiam constirutis in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteris Clericis, & Fratribus Congregarionis hujusmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregarionis, ac quibusvis Hospitibus, etiam Sæcularibus, & eatraneis, quos in locis vel Habitarionibus Congregationis hujusmodi, tunc reperiri contigerit, atiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contiugit, etiam Diœcesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque atiam, io quorum Civitatibus, & Diœcesibus, ac Ecclesiarum Parochiis respective Ecclesiæ, & loca ipsorum Congregationis ounc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime perita, nec obtenta, & in casu, in quo oon daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitarem etiam quibuscumque aliis personis, quæ in bujusmodi necessirate intra Ecclesias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum raperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis Infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in causa necessitatis supradictæ, etiam nullam ad hoc per aos petita, nec eis concessa licentia cujusvis Sacerdotis Curati, Pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujusmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere toros diea in Orationibus, ac Missis, & aliis Di-

vinis Officiis dicendis transigaot, & freqoeoter ipsos ab audiendis Pænitentium confessionibuesse, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibos, ipsi sicut alii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt, ad eum cæteris Urbis nostræ, & Neapolitanæ prædictarom, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Ecclesiæ, Domus, & Loca suot, & erunt quomodolibet in futurum, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam præfatorum, & aliorum quoromcumque Ordioum Regularium processionaliter in corom Processionibus poblicis, vel privatis etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur; oec ad id etiam si cæteræ personæ hujusmodi tam de jure, vel statuto, qoam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantor inviti, quavis etiam Apostolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, oec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis innodari, vel ligari possint, ac etiam siogulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existeotes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibosvis rebus, & Causis de soorum Congregatione Regolarinm hujusmodi Superiorum licentia, jussu, commissione, vel mandato, propriis Ecclesiis, vel Domibus adfuerint, & ad quasvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationom, Basilicarum, & Ecclesiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumqoe Ecclesiis, & locis, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratoriom, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanserint, aut io eis, quinque, vel quatuor, si tot exteot, aut pauciora Altaria devote visitando, semel Psalmum *Miserere &c.* & Orationem Dominicam, & salutarionem Angelicam, & Symbolum Apostolorom pro felici statu, & conservatione Militantis Ecclesiæ, & exaltatiooe Fidei Catholicæ, nostra qooque, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificom quorumcumque prosperitate recitando, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiooes visitantibus Basilieas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum qoorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis sitas Ecclesias visitantibus concessas, coosequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si singulis temporibus, & diebos supradictis Basilicas, & alias Urbis prædictæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præsatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omuia & singula, quæ pro hujusmodi indolgentiis consequendis qoomodolibet reqoiruntur adimplerent, Apostolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus, ac etiam perperuo statnimus, & ordinamus.

Clausulæ peculiares.

§. 29. Decerreotes, ut præsentes nostræ Literæ ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrariom admittatur, sufficiant, oec ad id alterius probatioois adminiculum reqoiri debeat, ac easdem præmissas, seu earum aliquas de subreptioois, vel obreptioois, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, defectu notari, impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces existere, ac eisdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari, & sub nullis, etiam totum earumdem præsentium tenorem io se continentibus revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similiom, vel dissimilium confirmatiooum, concessionum, & gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum qoibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabuot toties io pristinum statum restitutas, & plenarie reiotegratas existere, & censeri, & ita per qoos cumque Judices, & Commissarios, ut præfertur, sublata eis, & eorum cuilibet qoavis aliter jodicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, senteotiari, & definiri debere, irritum, & inane & qoidqoid secus super his a quoquam qoavis aoctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum.

§. 30. Quo circa Veoerabilibus Fratribos Nostris Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Episcopis per Apostolica scrita mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorom per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regulariom, ac aliarum personarum prædictorum, vel alicujus eorum fueriut requisiti, solemniter poblicantes, eisque, & coilibet ipsorum in præmissis efficacis defeosinnis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra literas, & in cis contenta hujusmodi firmiter observari, illosque, & quemlibet illorum cis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illns, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari; contradictores qunslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super bis habendis servatis processibus, censuras, & pœoas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus foerit ausilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 31. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri, in qua cavetur, ne quibus extra suam Civitatem, vel Diœcesim nisi in certis exceptis casibos, & in illis ultra unam Diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica Depotati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumqoe procedere, aot alii, vel aliis vices soas committere præsumant, & de duabus diætis, io Concilio Geoerali editis, dummodo ultra tres diætas, aliqois aoctoritate præsentium ad Jodicium non trahatur, necnoo etiam regulis nostris de uniooibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis, oecnon Lateranensis Coocilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Coostitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quæ singuli prædecessores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obstare, & quæ revocarunt, qoibusque derogarunt cum perpetui desuper silentii impositione, & inbibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sofficienti derogatione alias de illis, eorumqoe totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbom, non aotem per clausolas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exqoisita forma ad hoe servanda foret, tenores bujusmodi,

ac si

modi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insern forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§. 32. Volumus autem, quod præsentium transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis stetur etiam in Judicio, & extra, quæ eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nemo has infringere audeat.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adjectionis, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Aliæ ejusdem Pii literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Pii V. Constitutio.

§. 34. Romani Pontificis providentia circumspecta circa statum personarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paterna solicitudine libenter prospicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit esse suppositas, oppressiones, & gravamina relevat, ut quibuslibet perturbationibus semotia, facilius valeant altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi in dies eleemosynis vivere, seque non sine maxima, & ingenti rerum penuria sustentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis se immiscere, & ad illa intendere valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, Congregationem, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregationis, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore existentes illius Clericos in dicta Urbe commorantes, ac in communi viventes ab omnibus, & singulis subsidiis, gabellis, datiis, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuscumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem & octo doliis, necnon farinæ, carnium, aliarumque quarumcumque rerum cujuscumque generis, & qualitatis existentium pro usu Congregationis, & Clericorum hujusmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecunque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ex quacumque causa etiam justissima, & de necessitate exprimenda, tam per prædecessores Nostros, quam Nos, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Christianæ, & status Ecclesiastici tuitione, & defensione impositis, & imponendis necnon contribuitione in illis facienda Apostolica auctoritate, & ex certa Nostra scientia tenore præsentium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & esse, illosque ad præmissorum omnium, & singulorum, vel alicujus eorum solutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcunque minima quavis occasione, vel causa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari posse decernimus, districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmissis, aut alicui eorum contravenire præsumserint, Fisco Apostolico irremissibiliter applicandorum pœna, eo ipso, si, & quoties contra factum fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore existentibus Gubernatori, & quibusvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Castrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & singulis datariis, gabellariis, thesaurariis, quæstoribus, depositariis, capitaneis, marescallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejusdem status Nostri Ecclesiastici, ne Congregationem, illiusque pro tempore existentes Clericos præfatos super præmissis, aut eorum usu directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, sive præsumant.

Clericì Regulares præd. a quibuscumque vectigalibus eximuntur.

Clausulæ.

§. 35. Decernentes exemtionem, immunitatem, ac omnia, & singula alia præmissa per præfatos, & quoscumque alios perpetuo inviolabiter observari, necnon præsentes literas sub quibuscunque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, similium, vel dissimilium exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi; sed semper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, & sic per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur harum literarum exequutores.

§. 36. Quo circa venerabilibus Fratribus nostris Amerinensi, & Narniensi, ac Maceratensi Episcopis motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, &

eorum singulos exemtione, voluntate, inhibitione, & decreto, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas desuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoscunque alios ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem, præmissorum occasione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliasque opportunas censuras, & pœnas appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoria.

§. 37. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemtas quomodolibet editis, & edendis ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & municipalibus, & consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis, & aliis præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§. 38. Volumus autem, quod transumtis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ vel curiæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberi debeat, quæ literis ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, exemtionis, liberationis, inhibitionis; Decreti, Mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Gregorii XIV. litera subsequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XIV.

§. 39. Quam uberes, & salutiferos fructus in Ecclesia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & salutem produxerit, & indesinenter geminato quasi fructu edere satagat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quæ jam ab originis suæ initio viris pietate, sanctimonia, & doctrina insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria, & officia, spiritualesque functiones, & exercitationes tota continuo incumbit, & circa fructuosam agri Dominici culturam videlicet, populi in lege, & via Domini instructionem, spiritualemque consolationem, laboriosam, & indefessam operam præstare non desinit, aliosque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad cælestes inquirendos thesauros efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Pastoralis Officii, nobis licet immeritis divina dispositione commissi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipsius Congregationis statui, tranquillitati, & profectui salubriter consulatur, ac personæ in ea sub suavi religionis jugo, altissimo jugiter famulantes in professionis suæ ministerio se utilius, & fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim sine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & studiis juxta laudabiles Constitutiones a nonnullis RR. PP. prædecessoribus nostris sibi præscriptas, administrari consueverat ab Apostolica Sede in prima sui creatione, & institutione per felicis recordationis Clementem VII. Prædecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus & gratiis insignita extitit, quæ postea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Pium V. Pontifices, & Prædecessores nostros confirmata, & acta fuerunt; & insuper volentes prædictam Congregationem pro singulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par est cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia sibi concessa prædicta omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, & peccatorum remissionibus & relaxationibus, cæterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibusvis Religionibus, Congregationibus, & Ordinibus, quocunque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monasteriis, domibus, & aliis piis locis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illorum, utriusque sexus personæ, de jure, vel consuetudine aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia perinde, ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter & expresse concessa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & concedimus, & ad eos extendimus.

Clericorum Regularium eorundem privilegia confirmantur, & aliis Ordinibus concessa iisdem communicantur.

Clausulæ.

§. 40. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, nec ex quibuscumque aliis causis quantumvis legitimis, & juridicis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensio-

nibus,

nibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam motu sciencia, & potestatis plenitudine, similibusque pro tempore faciendis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam sub data per pro tempore existentem Præpositum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo concessa fore, & esse suumque plenarium effectum sortiri debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hierosolymitano Patriarchis, & dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpositi generalis seu Capituli, & ejusdem Congregationis fuerint requisiti, præsentes Literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, auctoritate Nostra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari, & Congregationem prædictam, illiusque Præpositum Generalem, illorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 42. Non obstantibus præmissis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una & in Concilio Generali edita de duabus dietis dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, atque nostra, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Cancellariæ Apostolicæ clausulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & breris Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præpositis Superioribus, Clericis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, necnon omnibus illis, quæ singuli Prædecessores prædicti in eorum Cedulis, supplicationibus, & literis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio esset facienda, eorum tenores, ac si ad verbum inserentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto ejusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die V. Aprilis MDXCI Pontificatus Nostri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic est.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pauli V.

§. 43. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus socios laudabiliter institutæ, bonis instituti affidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi aliisque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum instituto, ac profectui conspicimus in Domino profuturam. Sane Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratiis & indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus, similiter Prædecessoribus Nostris concessis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & subsistentia Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Ecclesia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Christianæ spirituale commodum, & utilitatem hactenus profluxerunt, & in dies profluunt fructus, specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, & prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac que omnia, & singula innovamus, & de novo concedimus, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Prædicto-rum privilegia denuo confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§. 44. Quocirca universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Congrega-

gregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 45. Non obstante felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

His literis plena fides habeatur.

§. 46. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Literæ vero Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XV.

§. 47. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est, quod cum dilecti filii Præpositus Generalis & Clerici regulares Congregationes Teatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem Nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus Socios laudabiliter institutæ, bonia institutis assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi, aliisque verbo atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum Instituto ac profectui conspicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias & indulta principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscunque Romanos Pontifices & Prædecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & singula innovamus, & de novo etiam concedimus.

Prædictorum Clericorum sæpe laudata privilegia iterum, ac tertio confirmantur.

Deputantur Executores.

§. 48. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 49. Non obstante felicis record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscumque Romanos Pontifices similiter Prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibos; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

His literis plena fides habeatur.

§. 50. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu Secretarii dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Alia litera Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Greg. XV. Constit.

§. 51. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tamquam Aaron, & a

& a Regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis Sæcularium præsertim studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent, nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus; ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristinæ observantiæ restituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Clericis, & personis cujuscumque ætatis, status, gradus, & conditionis existentibus præsentibus, & futuris, ne de cætero, habito ad Principum, & Prælatorum ac aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recursu, sive aliis quibuscumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro se, quam pro aliis, quæcunque ipsius Congregationis officia, vel guberna, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus sub quovis quæsito colore, vel prætextu etiam in genere assequi, & obtinere procurent sub excommunicationis latæ sententiæ a qua nonnisi per nos aut Romanum Pontificem sive ipsius Congregationis Præpositum Generalem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo absolvi, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujusmodi imposterum obtinenda ad quæ similiter nonnisi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, vel Capitulum Generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, aliisque pœnis tam per ipsos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipso incurrendis tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicitur Clericis Regularibus prædictis captare favores quorumcumque extra suam Congregationem.

Clausulæ.

§. 52. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna eidem Præposito Generali, & aliis Superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis, præsentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, & contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam Sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum ad officia, vel gubernia, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus hujusmodi providere audeant, seu præsumant. Et nihilominus quascumque electiones, & promotiones contra præsentium dispositiones (quod absit) faciendas, nullas prorsus, & invalidas esse, & fore, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas prædictas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac San. Rom. Eccl. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentium pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Clericis, vel personis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipsius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis ejusdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu dieta dictæ Congregationis publice legi, illasque sic, ut præfertur lectas omnes arctare perinde, ac si unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, vel alterius Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatio relatarum Constitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continebantur.

§. 53. Nos ergo eidem Joanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis supradictis specialem gratiam facere volentes ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti pœnis absolventes, & absolutos fore censentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV., Pauli V., & Gregorii XV. Antecessorum, respective, literas prædictas, & omnia, ac singula respective in eisdem contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibusvis quorum interest, sive pro tempore intererit, inviolabiliter observari volumus.

Confirmatur Rescriptum Urbani VIII. præposito pro tempore eorundem Clericorum Regularium concessum.

§. 54. Insuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore existenti prædictæ Congregationis Præposito Generali, ut ipse pro arbitrio suo Religiosorum numerum in singulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere possit juxta eleemosynarum pro tempore sponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Antecessor noster per suum Apostolicum Rescriptum eidem Præposito pro tempore existenti super hoc facultatem concessit, nosque facultatem hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus. Præsentes etiam nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari ullatenus posse decernimus, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus tam per nos ipsos, quam etiam per Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque Decretis, pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum existant includi, sed illis non obstantibus,

Clausulæ.

tibus, in suo robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegraras etiam sub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo concessas esse; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant vim validi, & afficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & ejusdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quuscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatoa, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 55. Quo circa dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per easdem præsentes Motu proprio mandamus, quatenus ipse per sa, vel alias præsentes literas, & in eis conteuta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eosdem præmissis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam super illis quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; Et nihilominus legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 56. Hæc autem decernimus atque statuimus, non obstantibus recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Antecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, qui vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, Ordinationibus, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis fiemitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriatum derogatoriis, aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; atque aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proptio & ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenotibus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, concessionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Kalend. Septemb. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXL.

Restituitur pristinæ suæ Provinciæ Calabriæ Monasterium de Sagittario, Anglonen. Diœcesis in Provincia Basilicata, Ordinis Cisterciensis.

Dismembratum fuerat dictum Monasterium ab Alexandro VII. Const. ed. 1664. Oct. 1. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine immutandi ea quæ alias constituta fuere.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ dispensationis Officio ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa sunt; ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & prosperæ directioni consulitur, revocamus, & immutamus, in hisque solicitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ab Alex. VII. præd. Monasterium a Provincia Calabriæ dismembratum, Provinciæ Tusciæ Congr. S. Bernardi Italiæ unitum fuit.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, quæ ex duabus Provinciis Tusciæ scilicet, & Lombardiæ constabat eximia Regularis observantiæ laude florebat, eaque de causa omnia dicti Ordinis Monasteria in Statu Ecclesiastico, & pleraque in Regno Neapolitano respective consistentia memoratæ Provinciæ Tusciæ auctoritate Apostolica ab ipso Alexandro Prædecessore unita fuerant; unde Divini servitii augumentum, exactiorque disciplinæ Regularis observantia, & major quies, & tranquillitas Religiosorum dictorum Monasteriorum consequuta erant, idem Alexander Prædecessor spirituali, temporalique Monasterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diœcesis, quod unicum in Provincia Basilicatæ dicti Regni, & tum ob Monachorum multitudinem, tum ob Regularis Disciplinæ vigorem conspicuum existebat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas literas Provinciæ Calabriæ Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitate pariformiter prospectum esse cupiens, præfatum Monasterium S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ perpetuo separavit, & dismembravit ipsumque Monasterium cum omnibus, & singulis ejus personis, & bonis illius mensæ conventualis Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, & alias prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. desuper editis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus ubetius continetur.

Hinc lites ortæ, quibus in Congregationem Episc. & Regular. discussis, decretum fuit servandas literas Alexandri.

§. 2. Et post modum emanata super dismembratione, ac unione hujusmodi respective inter tunc existentes Præsideotem supradictæ Provinciæ Calabriæ ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ex altera partibus, controversia, eaque in Congregatione tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, diu discussa emanavit ab ipsa congregatione Cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri prædecessoris literas servandas, & ab ejusdem S. R. E. Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectore curandum fore demandavit, ut visitationes in præfato Monasterio Sanctæ Mariæ de Sagittario omnino suo tempore fierent, quod de-

cretum subinde occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam elia Congregatione super disciplina Regulari dicte auctoritate deputata, fuit confirmatum.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterinm S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperiarur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro rempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen., & Ferrerien., longe etiam indu dissitis, alterois vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsidens, & Definitores præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tametsi a præfeta Cardinelium Congregatione rebus, & Consultarionibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque abhinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicesque abusus in dictum Monasterium sensim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatis ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consenguineos quasi per menus, & ed instar hæreditariæ successionis a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuetit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen., quem novissime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauretione, ec recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cai adjecet, ac cujus proinde Præsideus, & Definitores salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniarur, vix sperari possir, quod Religiose inibi quies, & tranquillitas, ac Reguleris observeutia usquequaque reintegretur.

Preces Procuratoris Generalis Ordin. Cistercensis.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationibus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expresse professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, oobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ea certa scientia, & mature deliberatione nostris, de que Apostolicæ potestatis plenitudiue præseti Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregetioni Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritetas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & fore decernimus & declaramus, ipsumque Monasterium Sanctæ Mariæ de Segittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ restituimus, ac prout ante prædictas Alexandri Prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, annectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitarionis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversautur.

Revocatio unionis prædictæ; & restitutio ejusd. Monasterii, pristinæ suæ Provinc. Calabriæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observeri; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiem substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retracteri, aut in controversiam revoceri, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu imperraro, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Pelatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legaros, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quevis alirer judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de noo tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & eliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregetionis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, eliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate elia roboraris Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorebilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbetis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradira observeta exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis; & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hec vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXII.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 26. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesia Setin. in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 3. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 2. Sept 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura omnium Ecclesiarum.

INscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militentis Ecclesiæ, meritis licet im

paribus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Cœlis in omnes Agri Dominici partes oculos nostræ mentis vigilis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariæ semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse lætentur, in his solicitudinis nostræ partes favorabiliter interponimus, opemque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ.

§. 1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta Civitas Lucana, quæ in amœno, & fertili solo Etruriæ sita, nobilium æque, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytæ etiam Comitissæ Mathildis de Romana Ecclesia egregie meritæ origine clara, Mœnium præsidio munitissima, Ædificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria prædicta Reipublicæ, ac strenue defensæ libertatis dignitate illustris existit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ semen Evangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transmissum in sinu suo alacriter, prompteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus Sæculis, benedicente Domino conservavit, illiusque Ecclesia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicæ Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Episcopo Turonen. consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitano, sed tantum eidem Sedi Apostolicæ a primæva ipsius Ecclesiæ Lucanæ institutione immediate subjectus reperiatur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potiatur insignibus pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præeminentia in Archiepiscopalem erigi mereatur.

Preces Civitatis prædict. pro hujusmodi erectione.

§. 2. Nos, quorum humilitatem Altissimus per ineffabilem Divinæ suæ Bonitatis abundantiam ad Apostolicæ Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur assiduis, ut ad illa solicite intendamus, per quæ nostræ provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis præsertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Personarum interventu, & præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento consulitur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxæ Fidei assiduo cultu; præcipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Confalonerii, & Optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmissis opportune consulere volentes, ac infrascriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Ecclesiæ gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Præsidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pallii, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insignibus Archiepiscopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus præfatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Præsules, qui Sedi Apostolicæ ab ipsa institutione immediate subjecti jamdudum potiri consueverunt, ad præsens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujusmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Lucanæ Prælatæ Præsules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi cætera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Diœcesibus a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de ejus Ecclesia Lucana prædicta de novo facienda provisione, seu præfectione in Archiepiscopum Lucanum præfectus esse intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quæcumque quæ de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiæ, illiusque Præsulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis Plenitudine præfata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis; eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in

illis

illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

.§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, Institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXIII.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennæ præsertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiolæ; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cesenaten., & Const. ed. 1726. Febr. 5. P. 2. statuuntur nonnulla pro recta justitia in alma Urbe administratione.

Dat. 18. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DIvina providentia, quæ nos regimini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfecit, voluit etiam ut curæ civili Populorum & Civitatum Beati Petri, cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, præficeremur.

Ravennatium Civitatis laudes.

§. 1. Quare oculos Pastoralis nostræ solicitudinis ad primariam, & huic Sanctæ Apostolicæ Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatium convertentes, quæ doctrinam Evangelicæ veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quæque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiæ provinciæ, justum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiæ benevolentiæ significationibus eam honestandi, ut quemadmodum piæ recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias perinsignes Civitates Beati Petri eximiis, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatium Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis abhinc sæculis feliciter subest, jucundius, & alacrius in posterum perseveret. Hæc cogitatio, quæ animo nostro, erga populos nobis subjectos summe benevolo, perquam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicæ auctoritatis, eidem Civitati Ravennatium atque ejus Populo, & Civibus universis privilegis, & gratias mox recensendas concederemus.

Collegii Jurisconsultorũ Ravennæ privilegia confirmantur, & ampliantur.

§. 2. Quum liberalibus disciplinis, & præserim jurisprudentiæ studiis populorum concordia, & fortunæ innitantur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis, & necessariæ doctrinæ fundamenta in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subjectis populis perpetuo servaturi, utriusque juris Doctorum Collegium & Universitatem Ravennæ olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, exemtionibus, prærogativis, legibus, & statutia, quibus hactenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quæ omnia nostræ Apostolicæ auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Præterea, quia honos alit artes, & præmium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatium ab hac die, qua hæc nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticæ facultatis præstantia probatos, præsertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad præclare agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

Locumtenentis Civilis, & generalis legationis Romandiolæ munus reservatur, uni ex Jurisconsultis Ravennatib. ad decennium conferendum.

§. 3. Etsi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciæ Flaminiæ, seu Romandiolæ, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Prætore, & Gubernatore Civitatis Ravennæ, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsides, & Rectores ejusdem provinciæ pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiæ consultis hactenus traditum fuerit; Nihilominus volumus, & jubemus, ut in posterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatium, qui jurisprudentiæ studium expleverit, in quæ curiis hujus almæ urbis nostræ, vel saltem Bononiæ per septennium se in Forensi jurisprudentiæ exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciæ Romandiolæ, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatium reperietur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolæ evehatur, in Collegio, & Universitate præmissa jurisconsultorum Ravennatium probatus, & laurea jurisprudentiæ ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiæ in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almæ Urbis, vel Bononiæ per septennium se laudabiliter exercuerit.

Præscribitur quid prædictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

§. 4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciæ Romandiolæ, a nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui muneris ingressu eorum Publico, & Generali cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennatium, adsistente corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem cœtus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione præ oculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & præsentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summæ, interque cujuscumque conditionis personas cumulative cum prædictis judicibus ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetu-

Ejusdem facultates recensentur.

dinam

dinem hactenus observatam, utque in judiciis ad easdem causas pertinentibus idem Locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepito, & figura judicii, tantummodo inspecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi, & decidendi causas agitatas, & vertentes inter ejusdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, secunda, & ulteriori instantia, etiam in casu, & casibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus causarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, coram Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Legatis, Præsidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi solitis, idem Locumtenens civilis, & generalis intersit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnesque, & singulos actus, facultates, & jurisdictiones exerceat, alias a Locumtenente civili, & generali exerceri solitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Variis privilegiis idem decoratur.

§. 5. Volumus, ut idem noster Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejusdemque futuri Successores fruantur usu, & habitatione in ædibus nostri Palatii Apostolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster Locumtenens speciatim, & distinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis, possit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod nostræ aulæ consistorialis advocati induere consueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejusdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis nativus, & originarius Civitatis Ravennæ sessionem, & locum habeat, atque suffragium in publicis consiliis, & cœtibus generalibus ejusdem Civitatis Ravennæ sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos, ut singuli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemtionis a represaliis, aliasque facultates in iisdem patentibus literis exprimi solitas distribuant; volumus ut noster Locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro judice suspecto haberi, & allegari non possit, nisi speciatim, & juridice probata, & ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem juris communis judex Ordinarius recusari possit. Cognitio autem hujusmodi exceptionis, & causæ tantummodo spectet ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iisdem causis, Judex Locumtenens sub pœna nullitatis Judicii rejici non possit: atque hæc voluntas nostra quod ad exercitium moneris ejusdem nostri Locumtenentis civilis, & generalis, statim post completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apostolici, vel eodem munere Locumtenentis vacaturo, suum effectum, & executionem obtineat.

Eidem stipendium quinquaginta scutorum singulis mensibus præter sportulas ordinarias adsignatur.

§. 6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro sua honesta sostentatione propinas tantum, vel sportulas, aliosque proventus incertos ejusdem muneris exigere consueverit, nihilominus quum ob temporum difficoltates eædem propinæ, sportulæ, aliique proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri, & muneri; propterea eidem nostræ Civitati Ravennatium concedimus, ut in posterum singulis annis tria millia mensurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ per aquas extrahere possit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujusmodi extractione percipiendis, eidem nostro Locumtenenti civili, & generali anticipate solvatur singulis mensibus summa scutorum Romanorum quinquaginta, si pretium eductum fuerit; sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem Locumtenens totam percipiat præter sportulas, propinas, ceterosque proventus incertos, superius nominatos, ea eodem munere percipi solitos, quibus per præsentes literas nostras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ summa, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personæ, quibuscumque privilegiis honestatæ, hujusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejusmodi trium millium rubbiorum tritici, singulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ nostræ Apostolicæ expediatur, & singulis vicibus in regestis Cancellariæ, seu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum suo valore, & pretio describatur, ut hoc pacto commode, & facile cognosci possit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda superesit. Ne communitas Civitatis Ravennæ nostris gratiis, & beneficiis umquam abuti ullo modo possit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, separatim concedendas unus noster Locumtenens civilis, & generalis subscribat, non vero alii, qua in re cæterorum quorumcumque, etiam Cameræ nostræ ministrorum, juri, quod signandi, & subscribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque similiter extractionem pro tota eadem summa trium millium rubbiorum tritici subscribat, onusque eidem nostro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis attestationem, & schedolam jurejurando firmatam de exitu, & venditione summæ ejusdem tritici ad unum ex Secretariis nostræ Cameræ Apostolicæ Romam transmittendi: quæ attestatio & schedula jurejurando firmata inferi & redigi debeat in acta ejusdem Secretarii eo prorsus modo, quo inserta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratia concedenda, locum habeat post præsentium literarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum Locumtenentem civilem & nostram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus seorsum ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc supradicto ejusdem Locumtenentis stipendio comporetur.

Declaratur nonnulla, si Locumtenens prædictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

§. 7. Cum nostram hanc dispositionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatium respicimus, in beneficium jurisconsultorum & Civium ejusdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ cessuram, edere decrevetimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut si quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejusdem Civitatis, & Provinciæ deesset promovendus ad munus nostri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus istud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo jam dicta scuta quinquaginta menstrua percipere possit, aut debeat, sed tantummodo propinas, aut sportulas, aliosque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari solitos. Nostra enim intentio est & voluntas expressa, ut idem salarium & stipendium scutorum quinquaginta menstruorum in

beneficium,

beneficium, & utilitatem Locumtenentis duntaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi specialiter ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iisdem tantum Civitati, & Provinciæ pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, assignamus, itaut reliquæ Civitates, & Provinciæ ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotiescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolæ repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Judex extraneus suum munus jam absolvisse censeatur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatinam Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis devenimus.

Thomas Sebastianus Barbuchiellus Jurisconsultus Ravennas creatur Locumtenens ejusd. Legationis.

§. 8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & præcipua doctrinæ, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra ætatem præstans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, quique in Curiis Forensibus hujus almæ Urbis nostræ septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Æmiliæ, seu Romandiolæ cum omnibus præmissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & cæteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictæ Sedis Apostolicæ auctoritate tenore præsentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

Decernitur, ut agens in Urbe negotia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligatur.

§. 9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negotiorum Civitatis Ravennæ antehac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negotia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

Modus eligendi eumdem Agentem præscribitur.

§. 10. In publico, & generali Cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque fiot ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quæ pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes pro munere agentis negotia Civitatis Ravennatis, manu nostri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptæ tradantur, remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujusmodi agens negotia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennæ solvendum percipiens, non tamen, si justis ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus; quæ causæ examini, & cognitioni cœtus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cœtus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostræ Consistorialis Aulæ Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus landabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

Cautelæ, & clausulæ.

§. 11. Demum cupientes, ut hæc nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu proprio, & ex certa nostra scientia eam cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & invinsibilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium, in eis forsan omissarum, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmiori subsistentia, quæcumque bis nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem præsentes nostras literas nullo omnquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controversiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas præsumi, & ob id viribus carere, minimeque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roborstis, comprehendi posse; Sed semper pro exceptis habendas, & quotiescumque illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Sicque & non alias ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Cameræ Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de registrandis in Camera prædicta gratiis, interesse Cameræ ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Cameræ prædictæ, & Annonæ nostrarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica,

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam Cameræ, illiusque Camerario, Thesaurario, & Clericis, necnon Annonæ prædictis, illiusque Præfecto, aliisque Ministris, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in posterum pro tempore commoranti, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, & ex certa scientia concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo hanc Constitutionem infringere audeat.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, sanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus nostri anno Tertio.

CXIV.

Conceditur Indulgentia plenaria, semel in anno lucrifacienda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, sitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jesu Civitatis Mexicanæ in Indiis.

Ab Alexandro VIII. in Indiis existentibus quamplures Indulgentiæ concessæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnulla facultates facta Const. ed. 1690. Mar. 30. P. 1.

Dat. 23. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Preces Hispaniarum Regis.

§. 1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ sitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis causa peregrinantibus, qui vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum in anno per unumquemque lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd. Indulgentiæ.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXV.

Erigitur Hospitale pro curandis pauperibus, tinea, & scabie laborantibus sub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Ministri adsignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla statuta fuerunt pro recto regimine Hospitalium Civitatis Casenæ.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura exhibenda pauperib., morbis laborantibus.

BOnus ille, æternusque Pastor, qui pro ovibus suis e veteri labe, & prisca servitute peccati redimendis, purisque, & liberis ad cælestia pascua adducendis, saluarem pretiosissimi Sanguinis sui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique nostram humilitatem, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus est, præcipuam paternæ charitatis nostræ sollicitudinem assidue excitat, ut ad ea vigili studio intendamus, per quæ miserabilium Personarum præsertim, non solum rerum inopia, verum etiam morbosa corporum calamitate oppressarum temporalibus, spiritualibusque occurramus necessitatibus, ut per impensa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoscant misericordiam, & deinde mandata membra exhibeant servire justitiæ in sanctificationem.

Summus Pontifex pias voluntates ope sua libenter fovet.

§. 1. Quapropter piis Christifidelium desideriis, quæ huic nostræ consonant voluntati, ac votivos, secundum cor nostrum, fortiantur effectus, opem, & operam nostram libenter impendimus, ac omnia, & singula, quæ hujus nostri consilii executioni, destinatique operis stabilitati, ac felici faustoque successui fore agnoscimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, statuimus, & ordinamus.

Perlustratis Urbanis Hospitalibus, nullum lepra, tinea, & scabie laborantibus excipiendis repertum.

§. 2. Sane attendentes, quod inter tot Nosocomia, seu Hospitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe nostra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Christianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miserabilium personarum tam dictæ Urbis incolarum, quam externarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliasque humanas calamitates, Christifidelium liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito pastoralis officii nostri summa cum paterni animi nostri jucunditate perlustravimus, nullum adhuc Hospitale pro miserabilibus personis lepra, scabie, ac tinea, seu prurigine in capite, respective, affectis, inibi recipiendis, curandisque destinatum atque institutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum, tunc suorum, vestigiis insistens, ac necessitatibus, morbis hujusmodi laborantium, qui cum in Hospitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in

viis publicis languescere, omnique humann auailio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eisque in Hospitalibus præfatis locum patere cupiens, statuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejusdem Urbis Hospitalibus aliquot cubilia seorsum, ac separatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miserabilium Personarum lepra, scabie; tinea, seu prurigine laborantium, in illis curandarum usum, & commodum instruerentur ac retinerentur; nihilominus hæc Alexandri Prædecessoris, tametsi saluberrima dispositio debitæ executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujusmodi morbis infecti non solum alios Ægrotos, sed etiam Ministros illis in dictis Hospitalibus inservientes eorumdem morborum contagione fœdarent, rectores, & administratores. ipsorum Hospitalium receptione hucusque avertit, & deterrit; unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro Predecessore præscripto frustrati atque a dictis Hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcina onusti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eisqoe deficere, & qnod magis dolendum est, quandoque etiam sine Sacramentis perire visi sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suosque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac universo ferme statui nostræ, & hujus Sanctæ Sedis ditioni temporali subjecto passim serpant, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & spirituali ope destituti, ac derelicti jacere conspiciuntur.

Hospitale S. Lazari unitum Archihospitali S. Spiritus in Saxia, curandis leprosis tantum constructum.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostria Hospitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra mœnia Urbis præfatæ non procol a Porta Angelica ad radices clivi Cinnæ, seu Montis Marii etiam nuncupatæ, situm, quod deinde Archihospitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apostolica perpetuo unitum fuit, curandis Leprosis dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie, ac tinea, seu prurigine affecti nusquam inibi etiam nunc respiciuntur; immo ob redditutum ipsius Hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujusmodi deventum fuit, nec omnes quidem Leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus verni temporis mensibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipsi Leprosi mendici reliquo anni, ac præsertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius sævire solet, quam alii, non adeo miserabiles Leprosi Urbis Incolæ, ac exteri, nec non omnes scabie, ac tinea, seu prurigine laborantes a dicto Hospitali exclusi, non habeant quo confugiant; præcipue vero pauperes puellæ, & mulieres, quæ tametsi miserrimæ, in eodem Hospitali nunquam recipiuntur.

Privata Domus a tribus annis Transtyberim, curandis ejusmodi morbis aperta.

§. 4. Simulque animo recolentes, quod inspirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filios Æmilius Lamius Presbyter Sabinensis, seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, Prior Sanctæ Gallæ vulgo in Urbe cognominatus, qui quædam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipse in regione Transtyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe præfata, conduxerat, & aperuerat, eleemosynarum sibi a recolendæ memor. Innocentio Papa XIII. Prædecessore itidem nostro, nonnullisque ex Venerabilib. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac aliis piis Christifidelibus collatarum subsidiis, duobus, & amplius abhinc annis multos hujusmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhuc fungebamur, & etiam postquam ad summi Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio, coram vidimus, sedulam, quæ eisdem ægrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene prædictas miserabiles persooas, quæ inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholicæ Fidei, ac doctrinæ Christianæ elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac ætate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiasse.

Ædificium novum Transtyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

§. 5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum ærumnas paterna charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilib. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut præfertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensius promovere non desistit, pastorali officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum alitrice, in qua alijs morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituere, in qua lepra, scabie, tinea, seu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eisque ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrentur, ac non minus corporum, quam animarum suarum saluti consulatur, in eumque finem locum, eidem domui vicinum intra *duos Pontes, quatuor Capitum, ac Sixtum* nuncupatos, situm in præfata regione Transtyberina, in qua ac circumvicinia regionibus prædictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus ac multis coemptis privatis ædibus amplum inibi ædificium cum Ecclesia, quæ viros a mulieribus separet, magna expensa a fundamentis ereximus, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprime instruximus, & benedicente Domino, ædificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus; ut jam præfatarum miserabilium personarum usui inserviat, & miserabiles personæ hujusmodi jam illuc introductæ existant. Hinc est, quod nos, qui hodie ædificium hujusmodi sic, ut præfertur, a nobis cum impensa fere septuaginta mille scutorum monetæ Romanæ absoluta una cum illius Ecclesiæ mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemni ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, cæteris Piis locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publicæ venerationi exposuimus, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unum in loco, ac domo prædictis

novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu prurigine in capite, seu quæ caput obsideant laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Supellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituimus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Æmilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in hujusmodi Hospitale transtulimus, & in illud translati reperiuntur.

Cubilia pro singulis Virorum, & fœminarum morbis hujusmodi adsignantur.

§. 6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus, ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis, ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorumdem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem & octo cubilia pro earum decem & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque pro earum aliis quinque leprosis, ac in earumdem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in utraque classe & utroque Hospitali parvo hujusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorumdem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali fœminarum construendo, huic novo Hospitali adnectitur.

§. 7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis juribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, piæ memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transtiberim utriusque Burgi, & Pontia Regionibus, ac viis, Longara, & Jolia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto hujusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV. Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma, ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum opportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus, ejusdem Chirographi dispositioni inhærentes, volumus, ut in prædictu novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut scabie in capite, non tamen Gallica, vel prurigine laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Vias hujusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adsportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac imminenti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex cæteris Urbis Hospitalibus advehantur.

§. 8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, hujusmodi in pacis amœnitate, & charitatis fœcunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Œconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca hujusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti hujusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale, per Nos, ut præfertur, erectum hujusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus fit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis

ant

aut earum alicui, ut præfertur, factua fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant, & teneantur, personasque ipsas Urbem præfatam in Civium nauseam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Æmilius Lamius Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

§. 9. Ipsum autem Æmilium Lamium Presbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præsentes constituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præsenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Christianæ rudimenta edocendi, & advigilandi, ut sanctissimæ Euchatistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote suscipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi serventur, & exacte custodiantur, usque in mansionibus, tum Viris, tum Mulieribus assignatis medicabulum, seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum Hospitale ad suam curationem procurandam recurrent, tametsi in Hospitali, & lectis præfatis non decumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore tectum atque ligna in loco novo Hospitalis parantur.

§. 10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præsertim tempore ob sævientes algores maxime periclitari solent, potissimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, postquam tota die victum per Urbem mendicatum quæritando defessi sunt subdio, ac gelido cælo miseras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis nostræ dexteram extendere, illisque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miserabilium personarum hujusmodi capacem prope Hospitale prædictum, cameram, seu habitationem, quo tot ex dictis personis; quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noctem transigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam salutem spectantibus sermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis spatio exerceantur.

Dos eidem novo Hospitali adsignatur pro ejus substentatione.

§. 11. Ad hæc cum eidem Hospitali sic erecto, pro ejus dote, ac subsistentia, ægrotorumque, inibi pro tempore existentium, sex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Ministrorum ei inservientium alimonia, & sustentatione, aliorumque onerum, & expensarum, ipsis incumbentium supportatione, præter & ultra hæreditatem supradicti Joannis Mariæ Lancisii ei, sicut præmittitur, a nobis applicatam, infrascripta alia, res, & bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus, atque concesserimus; nimirum unum vacabile, Seneschallatus nuncupatum, seu custodiæ Cancellariæ Nostræ Apostolicæ, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadaguoli Tiburtinæ diœcesis Dux, ex concessione ab ipso Innocentio Prædecessore sibi de eo ad sui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu alias quomodolibet, ex persona ejusdem Stephani Ducis vacavisset, & alterum, officia custodiæ Portæ Ostiensis seu sancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipsius Portæ custodis, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe præfata, desumendas, necnon occasione suppressionis Confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali Ecclesia sanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum una cum ipsa Parochiali Ecclesia, dilectis filiis presbyteris sæcularibus Congregationis doctrinæ Christianæ applicationis, novissimæ secutarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam sancti Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum sæcularis, & insignis Collegiatæ sanctæ Mariæ Transtiberim de eadem Urbe, sicuti etiam triginta loca montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium, diversarum erectionum cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis, injuncto tamen onere celebrationis Missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primæ, secundæ, & tertiæ erectionis, quæ, ad Datariam Apostolicam spectabant, & alias, prout in diversis pariter Chirographis manu Nostra subscriptis cedula motus proprii sub plumbo, seu aliis literis & scripturis desuper confectis uberius continetur, nos præmissorum firmissimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorem efficaciam eis adjungere volentes, ac omnium & singulorum Chirographorum, cedulæ motus proprii, literarum & scripturarum præfatarum tenores etiam veriores & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciarum aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, assignationem, concessionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii sub plumbo, seu alias literas ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus sit, illa omnia & singula innovamus, ac exacte & inconcusse servari præcipimus, eisque inviolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus, necnon omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præscripto, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet defectus, si qui in præmissis quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, amplissime, ac latissime supplemus & sanamus.

Annuus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

§. 12. Quoniam vero idem Hospitale ex primo, dicto Seneschallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu præfatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetæ ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, ex eleemosynis, quæ ex componendis dispensationum matrimonialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apostolicam prædictam & earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex persona ipsius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeout statim, secuta illius vacatione, Dataria præfata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta

immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia adsignantur.

§. 13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali prædicto ab ejusmodi morbis mundati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, iisque denuo inficiantur, statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assentistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe præfata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, ablutis & reconciunatis pauperes prædicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posterum per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assentistis fient, hoc onus eisdem Assentistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conficiendis adjiciatur.

Novum hoc Hospitale a solvendis vectigalibus eximitur.

§. 14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem ratæ, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vectigalibus, gabellis, datiis, duhanis, pedagiis & transitibus aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, aut datiorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores ad id valeat coarctari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hospitalibus præstare consuevit, annuatim subministrare debeat.

Indulgentiæ in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris conceduntur.

§. 15. Ut autem Hospitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut præfertur, munitum, ac personæ in eo degentes cælestibus quoque spiritualium gratiarum & indultorum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illiusque officialibus &: ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionia, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus præfatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christifidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, seu aliàs ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infirmos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesia dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, toties pro quolibet præfatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnia liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Morbis ejusmodi affecti a cibis vetitis dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis pœnis absolvi possint, eorum confessariis facultas datur.

§. 16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillis valetudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tantum conscientiæ absolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ suo arbitrio pœnitentia salutari, quodque eisdem infirmis, ministris, ac inservientibus omnia & singula Ecclesiæ sacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, servatis tamen sacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præscriptis administrare libere, licite & valide respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore existenti Parocho, seu Rectori parochialis Ecclesiæ, intra cujus limites Hospitale præfatum consistit, districtius

inhibentes

inhibentes, ne in eorumdem sacramentorum (excepto dumtaxat sacramento matrimonii quoad ministros, & alios inservientes, qui hac tantum ratione Parocho & parochiæ hujusmodi subsint) in dicto Hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturæ, seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & prætendere, ac desuper Hospitale, personas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, seu quovis modo præsumat.

Hospitale eximitur a jurisdictione spirituali Vicarii Urbis, ejusdemque Vicesgerentis, & Cardinali Protectori prorsus subjicitur.

§. 17. Ac proinde Hospitale præfatum, illiusque Priorem, Presbyteros, ministros, inservientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, illiusque Vicesgerentis jurisdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum sacri Concilii Tridentini, seu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia seu parochiali Ecclesia præfata, dictique Rectoris, seu parochi cura, & subjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimodæ jurisdictioni pro tempore existentis ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Hospitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure subjicimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejusdem Hospitalis ministrorum & inservientium ejus Priori similiter pro tempore existenti committimus & demandamus, eumque in ipsorum parochum, & animarum suarum Rectorem constituimus, itaut in Ecclesia Hospitalis prædicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque præcepto Ecclesiæ satisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hospitalis absque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præstatione, seu solutione tumulari possint & debeant.

Decernitur, ut idem Hospitale sit hæres infirmorum, ab intestato, & sine legitimis hæredibus decedentium.

§. 18. Insuper ut omnibus & singulis infirmis in eodem Hospitali ab intestato, & sine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hospitale præfatum loco, & vice Fisci dictæ Cameræ nostræ in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto Hospitali decedent, testamentum condere, ac confessarius, qui postremam ejusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, & scripturæ desuper confectæ, dummodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure præscriptam conditi testamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejusque Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria jurisdictione deputandus.

§. 19. Pro salubri autem ejusdem Hospitalis regimine, progressu, atque incremento, statuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. Cardinalibus dicti Hospitalis Protector ac Defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur, & ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam, ac plenariam jurisdictionem, non tamen contentiosam, in Hospitale, illiusque Priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, & solerti studio curet, quatenus ejusdem Hospitalis redditus fideliter administrentur, statuta, & ordinationes pro felici, ac prospera illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi, qua majori fieri potest diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia spiritualia, ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam, quam ad providam œconomiam & administrationem ipsius Hospitalis, ejusque bonorum & redditunm spectantibus, serio incumbat & invigilet.

Cui subjaceat Prior Hospitalis, qui hac prima vice electus prædictus Æmilius Lamius a solo Pontifice removeri possit. Eo decedente ex suis Presbyteris Hospitalis eligatur, & hæc electio a Protectore confirmetur.

§. 20. Adsitque perpetuo unus Prior dicti Hospitalis, qui eidem Cardinali Protectori subjaceat, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti suo, debite pareat & obediat; ipsorum vero Hospitalis, Ecclesiæ, eisque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum, ac servientium superior existat, cumque supradictum Æmilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hospitalis ad ejus vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejusmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectore, sed dumtaxat a Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus Nostris, idque eo dumtaxat casu, quo eumdem Æmilium, ipsi Hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Æmilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipsi Hospitali tunc inservientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantiæ laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem Presbyteris coram Cardinale Protectore præfato per secreta suffragia fiat, ac postquam facta fuerit, ab ipso Cardinale Protectore, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod si electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hospitalis judicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia, seu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire.

Prior sit perpetuus nec nisi a Cardinali Protectore ex gravibus causis deponi possit.

§. 21. Neque Prior sic electus & confirmatus seu deputatus, a Prioratus munere, vita sua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectore, idque justis & gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsum prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hospitalis prædicti spectantibus apprime versatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi noviriatum, seu probationem in eodem Hospitali commoratus fuerit, ac curæ & servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

Hospitalis infirmos curent viri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori subsint.

§. 22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus inserviendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personæ Ecclesiasticæ, quæ ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & æterni tantum, nulliusque terreni præmii mercedem sperantes, & præ oculis habentes, soloque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale præfatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Ægrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cælesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debebunt, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personæ Ecclesiasticæ hujusmodi, qui in dictum Hospitale, ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere intersint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea

quæ in præfaris morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque noviriatus, seu probarionis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumqne Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, accetsito, & adhibito secum, si ei libnerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idonens ioventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior restimonium super ejus idoneitate perbibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Noviitatu, agere debeant.

§. 23. Et qni exacto novitiatu præfato sic admissi fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exerciriis spiritualibus in eodem Hospirsli vaeare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deserviendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus teliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debebunt, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivio dicti Hospitalis asservando, descibantur, & tegistrentur, ne eorum memoria depereat: hocqne perseveranriæ votum dictus Æmilius Prior in manibns memorati Cardinslis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hnjusmodi peragendi, sicuri etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hnspitalis aperitione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, pet dictum Æmilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneanrnt.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promoveri possint.

§. 24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripri fuerint, ac enartatum votum perseverantiæ emisetint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, & alimentorum eis a dicto Hospitali præbendorum, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servaris alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, coneedimns patiter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardioali Protectore approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque evenerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab execurione sacrorum Ordinum per eum ad ritulum servirii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis fœminis deputatæ noviitatu probandæ.

§. 25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, sen prurigine in capite laborantium, fœminas deservire decet, volumus, nt Prior præfatus de consensu ejusdem Catdinalis Protectoris septem, ant etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probatæ vitæ deligat, quæ bieonium noviriatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfatæ postqnam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respective, officiis insteterint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spario, si eidem Cardinali Protectori ita expedire visom fuerit, illæque cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditionibus, & præcipne, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinale Protectote approbatis, ae eriam post emissum perseverantiæ vorum ob graves causas similiter approbatas, pet dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valesnt.

Puellæ in Hospitali servientes Priori pareant, & sua munera sedulo obeant.

§. 26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori pareant, & obediant, injunctisque sibi ab ipso Priore muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & teliquæ linearum vestium lixiviis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; itaut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinetur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Possint etiam curare fœminas extra Hospitale.

§. 27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigine in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis paupetibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi motbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcusculis, plagis, tuberculis eainde vel a tinea ortis propellendis gratis subministrent, easque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eisque utendi amantet, ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi, & serviendi, quæ ad morbos præfatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguisugis egere dignoscentur; itaut Mulieres his morbis infectæ eamdem plane opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Christianæ charitatis exemplum.

Deputatur primus Hospitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S.R.E. Card.

§. 28. Cæterom eidem Hospitali de valido, & idoneo Protectore providere cupientes, ac de memorati Petti Marcellini Cardinalis, & Prodatarii nostri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam ootitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hospitali præfato accessurum fore merito sperantes, motu, scientia, & potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum Hospitalis hujusmodi, illiusque bonotum, rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defensotem cum omnibus supradictis, aliisque facultatibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad sui vitam tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hospitalis præfati Priori, Presbyteris, Officialibus, Ministris, cæterisque personis nunc, & pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut eumdem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum in dicti Hospitalis Protectorem, & Defensorem juxta tenorem præsentium, recipientes, ea qua decet reverentia prosequantur.

Clausulæ peculiares.

§. 29. Decernentes pariter, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seo haberi quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint,

nullo

nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & substantiali, etiam quod solemnitates, & alia quævis, in præmissis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvari in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas, & in eis contenta sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Derogatoriæ amplissimæ.

§. 30. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, aliosve quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri; debere irritum &c. decernimus. Non obstantibus præmissis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujusmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Calisti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii similiter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de Rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, necnon de jure quæsito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad instar ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihospitalis, & quorumcumque superius explicite nominatorum, & comprehensorum, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, usibus, stilis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam, vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialia, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur; & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus plenissime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, fundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXVI.

Statuuntur nonnulla pro Monachis provisis de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Serfato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallisdemnæ, & Const. ed. 1729. Mart. 21. P. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosariis perapplicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Dec. 1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu sitis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependent, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates

tunc pariter exiitentes Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus respective dependeot, spectare, & pertinere dignoscitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apostolica, vel ordinaria auctoritate de ejusmodi Prioratibus provisi, a Monasteriis eis a Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregatinnis destinaris, & assignatis, absque eorumdem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis observantia, soli, vel cum famolo residere, aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine, & Monasticæ disciplinæ detrimento, quandoque prætendant, occasionem vagandi, seque ab obedientia, quam suis Superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac insuper documenta, cura, vel scripturas originales ad ipsos Prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare io grave Prioratuum, ac Monasteriorum præfatorum damnum, & irreparabile præjudicium præsumant, necnon de fructibus eorumdem Prioratuum ad sui libitum interdum disponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apostolica auctoritate provisis, seu in posterum providendis, in eisdem Prioratibus, seu apud eos, eorumve Ecclesias, sine Superiorum suorum Regularium licentia residere, seu commorari, atque aliter de fructibus ejusmodi Prioratuum, quam ad formam, & præscriptum Constitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, quæ incipit: *In supereminenti*, pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejusdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627, editæ disponere possit, & valeat, quodque præterea omnes, & singuli Monachi de dictis Prioratibus provisi, & providendi documenta, & scripturas originales, ipsos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica in Archivio Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeaot, ac teneantur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ per contrafacientes & contumaces, in præmissis eo ipso incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum serie statuimus, decernimus, & ordinamus.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis provisis.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monasteriorum, & Prioratuum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Literatum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CXVII.

Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ.

Vid. Const. ed. 1723. Jun. 4. P. 1. & duas alias Const. edd. 1726. Dec. 10. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN omnium Sanctorum, sed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicæ salutis palmam semper Virginibus dedit. In veteri Testamento filios Israel, Terra, Marique clausos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Evangelio auctorem Mundi, & Redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus Apostolus castam Virginem Christo Domino exhibuit. Virgo quoque est filia Sion, Virgo est cælestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponsas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ecclesia catholica passim dici non ignoramus.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo caræ sint.

S. Ambrosi exhortat. Virginitatis Cap. V.

Exod. XV. 20.

Luc. 1. 27.

2. *Cor. XI. 2.*

Is. XXXVIII. 22.

Apoc. XXI. 27.

§. 1. Ex his una Beata Agnes in nostro Ordine Prædicatorum quatuor abhinc sæculis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuscia anno salutis 1268., eximiisque virtutibus, quas Majores nostri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ sanctimoniæ præsagiis multoque signorum numero, & claritate Deus illustravit, præsertim ubi, etiamnum adolescentula, religiosum Institutum amplexa est. Ex patrio enim Monasterio ad aliud Proceni in Agro Urbevetano extruendum missa, eidem extructo præfecta est, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more futuri Parentis sui Beati Dominici Confessoris humi cubans, nec nisi majorum imperio sibi gratissimum vitæ ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhæsit, ut Deus Ancillam suam a solo extolleret, ac cælesti manna, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo & Ecclesiam ipsam mannæ granis, figuram Crucis referentibus, Episcopo ad Agnetem solemni cæremonia consecrandam accessuro, consperfit. Ei secreta cælestia patuerunt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis, procul fugere coactus est. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte assumtæ in Cœlum Beatæ Mariæ Virginis Infantem Jesum inter ulnas Matris videre meruerit. Ex quamplurimis gratiæ suæ donis, quibus Dominus Ancillam suam cumulavit, omnium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacramentum. Sanctæ etiam Palæstinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus, & passus est, ut visitaret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Christi sanguine aspersæ, divinitus data est. De reliquiis quoque Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli idem ei contigisse proditum est: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluisse, ut oleum, panem, & nummos multiplicare potuerit.

Beatæ Agnetis Politianæ ortus, vitæ integritas, & signa ab illa patrata.

§. 2. Quare

Ejus obitus.

§. 2. Quare Agnetis fama circumquaque diffusa, Politiani Cives sibi eam restitui summis votis, & precibus exorare non destiterunt, donec in Patriam redux, inque visu a Beatis Viris Augustino, Francisco, & præcipue Dominico ad se illam attrahente, mirifice recreata, sibi, & suis nutu Dei Monasterium, sacramque ædem condere statuit, imputo feminarum habitaculo in piarum Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis sub regula Ordinis Prædicatorum converso, quo in loco dæmones, Corvorum specie unguibus, & rostro Agnetem, adhuc Adolescentulam, tanquam sibi aliquando infestam futuram, vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto, invita, omnium consensu præficitur, ubi in dies Christianis virtutibus, signisque, & prophetico etiam spiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cælestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, constanterque toleratis, afflicta, decubuit, sumtisque magna Religione Ecclesiæ Sacramentis, Sororesque appropinquante sui transitu, mœstas solata, ac Dei patrocinio ob Sanctam regulæ observantiam illis promisso, in earum amplexibus pie obiit Decimosecundo Kal. Majas Anno Christi Domini 1317. Prima Dei Virgo Claustralis nostri Ordinis Prædicatorum, multis post dormitionem suam miraculis clara beatæ Catharinæ Senensis veneratione, ac laudibus inclyta, & eundem, ac Senensis Virgo, Beatum Raymundum a Capua, totius postea Prædicatorum familiæ generalem Magistrum, vitæ suæ Scriptorem nacta.

Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§. 3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore assidue perfusas, ob beneficia a Deo per ejus intercessionem accepta, Christifidelibus magna Religione confluentibus, felicis recordationis Decessor noster Clemens Papa VII. Apostolicis literis indulsit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Ecclesia, ac Cives Beatæ Agnetis Festum, Officiumque solemniter celebrarent: quod similis memoriæ Clemens Papa VIII. approbavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam piæ recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano describi jusserat. Alii quoque Antecessores nostri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S.R.E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere studuerunt.

In Sanctarum Virginum Canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§. 4. Quibus omnibus sub similis memoriæ Clemente XI. discussis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, post concessum a Sede Apostolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri disciplinæ, ac Sanctorum Patrum Constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Christianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, Nos demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S.R.E. disciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum, Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem nostrum Franciscum S.R.E. Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum Virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Thuribio Confessore, & Pontifice Ecclesiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confessore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam esse definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eamdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari possint, & quotannis decimosecundo Kal. Majas, quo ad cælestem Patriam evolavit, ejus festa solemnia, ut Sanctæ Virginis non Martyris celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentiæ concessæ.

§. 5. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam Beatæ Agnetis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum & quadragenam; iis vero, qui in Octava ejusdem Festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

§. 6. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribii Confessoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confessoris, solemni oratione, in Ara Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

Gratiarum actio.

§. 7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui est honor, & gloria in secula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ Agnetis Virginis, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat Nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostol. ubique fidem obtineant.

§. 8. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto Quarto Idus Decembres Pontificatus nostri anno Tertio.

Subscriptiones Pontifici, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Prebyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Marsellinus Tituli S Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardin. Corradinus.*
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†

†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
† *Ego Frater Augustinus Tituli S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.*
†
†
† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius*
† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
†
† *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Anciranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXVIII.

Decernitur ut quidam fundus, seu cumulus instituatur pro agenda Beatificatione, seu Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis fama obierunt.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 4. Pont. 1. promulgata fuit Canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

BENE-

Dat. 11. Dec. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura Sanctorum venerationis promovendæ.

Apostolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Nostræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præsertim sub suavi Religionis jugo Domino assidue famulantium votis ad promovendam in terris Christi Servorum, & Ancillarum cum eo in beatæ æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Facti expositio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Josephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ sanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fere tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum delitescit, eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita, ut moris est, agendas, seu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam suppetunt, destinative reperiuntur.

Proponitur a Priore, & Procuratore Generali dicti Ordinis ex quibus pecuniis posset institui prædictus fundus.

§. 2. Ipsi Exponentes præcipua sui Ordinis luminaria, quæ super candelabrum posita omnibus, qui in Domo Dei sunt, prælucerent, ita in abscondito, & sub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, qua absque gravi ejusdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam causam comparari, & congeri possent; cumque re universa accurate perpensa cognovissent usum olim in dicto Ordine invaluisse ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc existentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter deputata sublatum, quod Secretariis Prioris, sive Vicarii generalis pro tempore existentis ipsius Ordinis scutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exsolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum scutorum paris monetæ summa, quæ in privatam Prioris, seu Vicarii Generalis, ejusve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti usum hujusmodi retineri, seu instaurari, ac ea pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, seu fundum, ac multiplicum, sumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac decesserunt causis instruendis, & agitandis, seu Beatificationi, ac Canonizationi procurandæ, & faciendæ necessariis deputandum, institui summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces eorumdem.

§. 3. Nos igitur ipsorum Exponentium propositum hac in re quantum cum Domino possumus juvare cupientes, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod memoratus usus solvendi, ac exigendi respective scutum monetæ præfatæ pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigebat, sicut præmittitur, deinceps retineatur, ac servetur, sive de novo inducatur, nec ipsæ patentes Literæ antea relaxentur quam solutio realiter, & cum effectu secuta fuerit; pecunia vero inde proventura a supradictis Exponentibus, ac pro tempore existentibus Priore, & Procuratore Generalibus ejusdem Ordinis fideliter custodiantur, atque de Semestri in Semestre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Nostra deponantur, & in tot locis Montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium investiantur, ex quorum fructibus cumulus, seu multiplicum, ac fundus sumptibus necessariis pro causis, seu Beatificatione, vel solemni Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, seu Religiosorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque causam destinandus, ac deputandus instituatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus.

Instituitur præfatus fundus.

Nonnullæ Ordinationes hac super re.

§. 4. Ubi autem aliquot expensas in opus hujusmodi facere necesse fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter existentibus, ut cum consensu ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apostolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ necessaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo seu multiplico, ac fundo prædicto desumere, seu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expensas prædictas, & non in alios usus erogari libere, & licite possint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum serie impertimur. Quo si aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris seu Procuratoris Generalium prædictorum in præmissis quomodolibet admissi, seu pecuniæ præfatæ alio conversæ fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adversus res Sacras, & Ecclesiasticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis suis, ac voce activa, & passiva perpetuo quoque privati sint, ac esse censeantur eo ipso.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

CXIX.

Confirmantur declarationes, & sanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Cassinen., & Monasteria ejusdem a Depositi Capitularis solutione absolvuntur.

Alia

Alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmatæ fuerunt quædam literæ Apostolicæ in favorem Ecclesiæ, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

Dat. 23. Dec. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura gerenda Ord. Regularium.

COmmissi Nobis divinitus Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Monasticorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi norma, Regularique observantia confovere atque conservare satagamus, ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perennent, Apostolici muniminis præsidio roboremus, aliasque ad id sollicitudinis nostræ partes libenter interponamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina pensatis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tansius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum suborta essent quædam dubia super recta intelligentia Constitutionum ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali novissime celebrato, plures dictæ Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum usu præstantes, qui ea diligenter, & sedulo examinarent, atque juxta mentem, & spiritum Constitutionum prædictarum dirimerent, selecti, & deputati fuissent, ipsi Abbates nonnulla ex præfatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac resolverunt, Constitutionesque prædictas intelligendas, ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

Declarationes prædictæ. De Visitatoribus.

§. 2. Primo: Antiquior Visitator, qui successit Præsidentiæ ob mortem Præsidis, eligi possit in Definitorem in Capitulo proxime subsequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus est Visitator, nonnisi expleto sexennio a die Electionis, eligi rursus possit in Visitatorem. Tertio: Si Visitatorum quispiam ad Diætam venire non possit, in supplementum advocetur vicinioris Monasterii Prælatus, quamvis esset illius tantum Abbas Administrator. Quarto: Constitutio, quæ extat secunda parte *Constit. Cassin. cap. 3. num. 2.* decernens unum tantum ex Siciliæ Visitatoribus ad Diætam venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo Visitatores pro Provincia Sicula, ex Prælatis ejusdem Provinciæ assumentur; & tunc solum Abbas localis Monasterii, in quo Diæta celebratur, vel alius ex viciniori Monasterio supplere debet locum alterius Visitatoris absentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia assumeretur, & alter ex Provinciis Italiæ; quam enonciatæ Constitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 3. Septembris 1725.

De Administratoribus Monasteriorum.

§. 3. Quinto: Dum contingit aliquem Prælatum deputatum in Administratorem alicujus Monasterii tamdiu illi præesse, ut tempus in Administratione impensum computetur pro regimine prædicti Monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monasterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi possit in Visitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus est in Abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in Diæta præcedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa *Declarat. 3. ad 33.* Regulæ: *cum effectu, & realiter*, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio æstimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quæ habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam si extat apud alium, censeri debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita censeri debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecæ obnoxiam. Singraphæ pariter bancariæ quæcumque vulgo *Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario*, & si quæ aliæ sint ejusdem naturæ, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur esse illius Monasterii, in quo Monachus moritur. Octavo: Verba illa ejusdem Declaratorii tertii: *Nisi forte ad levandam conscientiam &c.* id unum tantum significant, quod solum possit, & debeat Monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monasterium, quando scit, & credit, res illas ad tale Monasterium spectare titulo Justitiæ ex motivo rigorosæ restitutionis. Nono: Æs alienum, quod Monachus extra Monasterium suæ professionis decedens, contraxerit legitime ad formam *Declaratorii 10. ad cap. 33. Regulæ*, parsolvatur a Monasteriis proportione habita ad bona, & credita, quæ illi respective cesserint.

De electione Visitatorum.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monasterio.

Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii.

§. 4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Administratore alicujus Monasterii, Prior, vel qui Superior ex præscripto Constitutionum præest, accitis omnibus Decanis, & si isti pauciores sint, quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat inventarium omnium, quæ destinata erant in usum ejusdem Abbatis, vel Administratoris defuncti, a prædictis subscribendum, & sigillo Monasterii signandum, & nihil amoveatur, vel distrahatur, quod conservari potest, usque dum Abbas Monasterii aliquis a Patre Præside, & Visitatoribus Administrator destinatus accesserit, vel ipsemet Prior, aut alius in Monasterii Pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Visitatoribus in actu Visitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per subsequens Triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus est, prout statuitur prima parte *Constit. cap. 22. numero tertio de Conventuum Ordinatione*; eoque tractatu præmisso, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per supplicem libellum a Superioribus subscriptum, sed in simplici schedula absque ulla subscriptione Patribus Visitatoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, & juratum testimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Constitutione præscriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Visitatoribus approbati, suo quoque tempore novo subjiciantur examini, & circa scientiam, & circa mores coram Prælato, & Patribus Monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi, vel reprobandi. Duodecimo: Ad præscriptum Decreti Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. emanati die 5. Julii 1724. pro reductione Missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die infra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniversarium in uno Monasterio ex singulis septem Provinciis, pro quibus destinantur Monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S. Vitalis Ravennæ, & S. Mariæ de Florentia, necnon Monasterium S. Justinæ de Padua, S. Joannis Evangelistæ Parmæ, & S. Catharinæ de Janua.

De promovendis ad Ordines.

De Anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

Sanctiones prælatæ.

§. 5. Præterea quædam novæ Sanctiones pro salubri, provvidaque ipsius Congregationis dire-

ctione

ctione in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui seqoitur, nimirum. Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbates, qui Taxas, & annuas quindenninrum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsunt, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translari fuerint; cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimeo prædicti Monasterii debiroris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit. Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererinc, diligenter examinent, ut definitorio voce, vel scripto testimonium proferre possinc de idoneirate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S. Anselmi admitti proponuntur. Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratoriæ Generalis.

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali.

De Studentibus.

De Regestis Congregat.

§. 6. Cum autem, sicut eadem exposirio subjungebat, ipsi Seraphino a memoraro Capitulo Generali injunctum fuerit, ot declarationum ejusmodi Constitutionum, oovarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmius subsistant, & serventur exactius approbarionem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, simulqoe nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria ipsius Congregationis a solutione depositi Capitularis, ut vocant, cui propter reductiouem illius Capitulorum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio sd triennium alias factam, juxta quasdam fel. recordat. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 16. Martii 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiuntur, eximeremus, cum modo alia suppetant congrua remedia suhlevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

Tum pro exemtione a solutione Depositi Capitularis.

§. 7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter snnuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratus prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inuodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio, omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac uovas respective iu præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinsertas, & iu eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitaris robur adjicimus, omues, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen. petitam a solutione enarrati depositi Capitularis exemrionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionum.

Concessio præfatæ exemtionis.

§. 8. Decernentes ipsas præsentes literas, ac declarationes, & Sanctiones præinsertas; uecnon exemrionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnis plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam qusvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriis.

§. 9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constirutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Nov. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXX.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostkæ Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati.

Vide Const. ed. 1726. Dec. 27. P. 3. & quasdam alias ante & postpositas: in Tomo X.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 31. Dec. 1726. An. 3.

DUm Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificaudi summe solliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem uos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beatæ memoriæ adulescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnisque miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum fastis adscriberemus.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masoviæ, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis

Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.

Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum, & temporum vices soluto Seminario Viennensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus ædes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per cælestes juvenes, præsente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spatio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Jesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itineri necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quæritante, divinæ gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Jesu tyrocinium, Dei amore inflammatus init, & pie obiit.

§. 2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Dilingensis in Diœcesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Jesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admissus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuæ pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salesio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1568. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno ætatis XVIII. regularis tirocinii mense decimo.

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentiæ adolescentis exuviæ biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ mem. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniæ in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniæ Regibus Sigismundo Uladislao, & Joanne Casimiro, de eo Sanctorum Canoni adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniæ, magnique Ducatus Lituaniæ, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit alius venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

Polonis, & Lituanis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum canonem referendo Decretum vulgatur.

§. 4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X, qui eum Polonis, & Lituanis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemni ritu rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislai rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus solemni ritu inter Sanctos connumeratur.

§. 5. Mox per orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislao Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. Tit Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Jesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari man-

davi-

davimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus solemnia, ut Sancti Confessoris non Pontificis, celebrari possint.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentiæ conceduntur.

§. 6. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem solemni die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreæ Apostoli Deo sacra in Quirinali adservantur, venerandas accesserint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejusdem diei festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet, eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid gestum in ejus Canonizatione.

§. 7. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc novoque luminari illustrare voluisset, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Kostkæ, & Aloysii Gonzagæ solemni oratione, in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem, & alterius Confessoris commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo flagitantes, ut per intercessionem electi sui Stanislai Kostkæ, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Hæ literæ Apostolicæ ubique fidem obtineant.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo eas infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, pridie Kal. Januarias Pontificatus nostri Anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*

†

† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

†

† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*

†

† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†

†

†

† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*

† *Ego Ludovicus Tituli S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†

† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†

†

†

† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†

†

†

†

†

†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†

†

†

† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*

†

†

† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†

†

†

† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

† *Ego Prosper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifuscus.*

†

† *Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Cosciæ.*

†

† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*

† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†

†

†

†

† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

†

†

† *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† *Ega Alexander S. Maria in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

† *Ego Alexander S. Maria de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

† *Ego Nicolaus S. Maria ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*

†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

Dat. 2. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciæ Bæthicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui præteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis præfati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet --

Decretum Capituli Generalis.

§. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit -- *Etsi præclari Ordinis vestri* -- ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris Documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est -- *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciæ Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bæthicam hoc præ cæteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistri in posterum constituantur triginta sex; in Bæthica vero triginta: nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bæthica, & triginta quinque in Aragonensi superstites Magistri remanserint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa facultate liceat præterire, & excedere, quavis consuetudine, quæ in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiæ 5. Novembris 1726.* -- Magister Frater Angelus Guillelmus Artesiani Rocchensis Ordinis Secretarius -- Similiter fidem facio prædictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papæ lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregari, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse -- Idem qui supra Ordinis Secretarius --

Preces Provincialis Provinciæ Bæthicæ.

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus præmissa quatenus ad dictam Provinciam Bæthicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum, quoad dictam Provinciam Bæthicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ordinationes nonnullæ.

§. 5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bæthica præfinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus præfatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quæ dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quasdam felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suæ amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciæ quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Provinciæ, quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Extremaduræ duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispalensi respectiva nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut præmittitur, auctis, æqua ratio distributionis pariter servetur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabiliatur, præcipimus, quod ea numero sic aucto duodecim partialitati Provinciæ, ac tria Extremaduræ, ac totidem Magisteria Hispalensi partialitatibus prædictis assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciæ partialitas viginti, ac quælibet è reliquis duabus Extremaduræ, & Hispalensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum, locus esse debeat in eorum collatione omnes, & singulæ conditiones; ac solemnitates, quæ in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciæ præfatæ ab eodem Innocentio Prædecessore per memoratas

[suas

suas literas confirmatæ servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta superstites remanserint, a Nobis factam, ut præfertur, sine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigesimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigesimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensæ forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unius, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris referta, reliquæ eis destitutæ remaneant, quibus Officia dictæ Provinciæ demandentur, quæ secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provinciæ consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictæ Provinciæ incommodum non sine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre posset.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CXXII.

Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

Dat. 7. Jan. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Priorem Provincialem Provinciæ Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subjectus reperitur Residentiæ prædicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quæ exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, antevertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter existenti Priori Provinciali Provinciæ præfatæ Conventum, & Hospitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctæ Mariæ de Pace, attenta Conventus præfati, & Hospitalis Sanctæ Catharinæ paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta præstandi eodem modo, quo moderno Priori Provinciali antehac subministravit, & adhuc de præsenti subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quemadmodum plenius continetur in Decreto a Diffinitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§. 2. *Adi 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera dell'a solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Banfi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioachino Maggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & Io infrascritto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerate le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono trà loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti dalla residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente sogetto alla giurisdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutta, come nell'altri Conventi della Provincia. E che chiestone il parere de' Padri Consiglieri questi unanimi risolsero, che dovesse scegliersi un Convento conforme alla proposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fù assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San. Gio. Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30. Aprile 1685. de Mandato Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. fù risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescovi e Regolari l'approvazione con formale Memoriale, in cui s'esponga l'utile, e necessità del sudetto Decreto. Inoltre &c. In fede &c. Præsens copia extracta fuit a Libro Congregationum Definitorialium Ordinis Sancti Joannis de Deo, quæ cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præsentes mea manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis*

communivi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybita Urbis die 6. Decembris 1726.- Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Joachinus præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ejusdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

CXXIII.

Abrogantur exemtiones, & privilegia personalia quæcumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ concessa.

A Clem. XI. Const. ed. 1703. Maji 10. P. 3. revocatæ fuerunt conventualitates perpetuæ a Prioribus dicti Ordinis, & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ, & Castellæ eorumdem Fratrum.

Dat. 10. Jan. 1727. An. 3

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet præsertim Regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam præfata privilegia irrepserint.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent.

A Nuncio Apost. Portugalliæ prædicta omnia semel, ac iterum revocata.

§. 2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in Universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exemti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres prædicti bis minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per Fratres sic exemptos quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolica super manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non sine ingenti etiam laico-

rum

Preces pro abrogatione eorumdem.

rum scandalo, etiam nunc confovere præsumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcunque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicæ in ejusdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earundem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quam primum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & congregationis prædictarum statuta, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Abrogatio prædictorum privilegiorum.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & Immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & Indultis, & literis Apostolicis quibus Provinciæ, & Congregationis prædictarum hujusmodi superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CXXIV.

Conceditur Fratribus Carmelitis antiquæ Observantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una Missa solemni.

De jure suffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Const. ed. 1716. Feb. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat 14 Janu. 1727. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici proponitur causa ad eum impellendum, ut prædictam facultatem concedat.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ, quod Conventus ejusdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Capellaniis antiquis, & modeste in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere Missarum ab aliquot Christifidelium Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmodi redditum pars, aut adeo tenuis existit, ut eleemosynæ manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperditis bonorum proprietatibus plane disperiit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquor Cappellaniis majoris eleemosynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ sustentationis Religiosorum Conventuum prætatorum, & maxime Conventus Ulyssiponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem Conventuum reædificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliisque expensis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum causam quatuor millia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quorannis insumuntur, prout ex libris Sacrarii dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expensæ hujusmodi absque nota, & Fidelium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Reguo Portugalliæ Divinas functiones splendide, & magnifice peragere mos est. Cum autem, sicut ea dem expositio subjungebat, Exponentes prædi-

ėti eo, quod redditus præfati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, eleemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis præsente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Missæ majoris eleemosynæ esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris eleemosynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpsit, ac pro Religiosis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus supradictæ Provinciæ has Missas celebrare nequivetit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense loco Missarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bæthicæ ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces, & vota prædictorum Fratrum.

§. 2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum incumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris eleemosynæ, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis prædicti, seu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, de specialis dono gratiæ, quæ non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsumque Conventum, ac illius Fratres per Missæ cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessio prosfatæ facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuslibet eorum Ecclesiis, singulis Mensibus, celebrando unam Missam solemnem satisfaciant cæteris oneribus Missarum, quas non potuissent celebrare.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXV.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executorem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Janu. 10. P. 3. & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ & Castellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Feb. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier Fratris expresse professi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum soliciris studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ea alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens, plerosque Fratres Provinciæ, præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas

Deferuntur prædictæ Literæ Apostolicæ ejusdem Benedicti hac super re.

tivas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non nisi quadragiota octo circiter Fratres ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent, de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, exposuit, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fe. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per fratres sic axemptos, quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§. 3. Cum autem sicut eadem axpositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commissiones a Sede Apostolica super Manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu sa in eisdem exemptionibus, non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiamnum consovere præsumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus quam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congragationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque & effectu vacua esse, & fore, nemini que ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super hix a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & Congregationis prædictarum statuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus; & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Provinciæ, & Congregationis hujusmodi Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur iisdem partibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisqua contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

Abrogatio prædictorum privilegiorum.

§. 4. Nunc autem easdem literas debitæ executioni, ut par est demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine denuo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyssipo-

nen.

Deputatio ejuſdem Patriarchæ, ſive ejus Officialis in Executorem prædictæ Conſtitutionis.

nen. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per præſentes, committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel alter eorum per ſe, vel alium, ſeu alios eaſdem præſentes, & præinſertas literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejuſdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmiſſis intereſſe habentium fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes faciant omnia, & ſingula præmiſſa ab iis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachii ſecularis.

Clauſulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obſtantibus fe. re. Bonifacii PP. VIII. prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præſentium in Judicium non trahatur, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ in literis præſentibus conceſſimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno III.

CXXVI.

Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem ſuam declaraverint de ſuſcipiendo Baptiſmo.

Inn. XIII. Conſt. ed. 1724. Feb. 10. P. 3. reſervata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipſorum bona, & Clem. XI. Conſt. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

Dat. 14. Febr. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EManavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana adverſus hæreticam pravitatem generalium Inquiſitorum auctoritate Apoſtolica deputatorum Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Conventu S. Mariæ ſuper Minervam coram Eminentiſſ., & Reverendiſſimis DD. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Decretum prædictum.

§. 2. Cum plures exortæ ſint controverſiæ ſuper intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriuſque ſexus denunciatos de eorum animi declaratione ſuſcipiendi Baptiſmum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquiſitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus ſit reformando, in poſterum illud ſequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Teſtes qui Hebræos denunciabunt, ſive mares, ſive fœminas de declaratione animi ſuſcipiendi Baptiſmum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præſcribenda cum ſpeciali monitione relevantiæ juramenti in ſcriptis coram eodem R. P. D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum ſubſcribere debeant, & quatenus duo Teſtes ſint de loco, tempore, & occaſione conteſtes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco ſeparato ad hunc effectum deſtinato, in eoque per duodecim dies detineri poſſint, ut ſuper veritate, & conſtantia declarationis eorum voluntatis ſuſcipiendi Baptiſmum explorentur. Si autem Teſtes erunt ſingulares, vel unus adeſt Teſtis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non ſtatim poſt denunciationem, & Teſtium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, ſed per R. P. D. Vices-Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Eccleſia, vel alio loco ſibi beneviſo, & intra tempus neceſſarium, & opportunum juxta facti ſpeciem, & circumſtantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices-Gerentis eorum voluntas explorandа erit. - Antonius Lancionus S. Rom., & Univerſalis Inquiſitionis Notarius - Loco + Sigilli.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujuſmodi robori, exactæque illius obſervantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Decretum præinſertum tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſeu interveniſſe dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi nunquam poſſent planiſſime ſupplemus, & ſanamus.

Clauſulæ.

§. 4. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcat. die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXXVII.

Confirmantur Conſtitutiones nonnullæ Pontificum, quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Obſervantia inibi morantibus conceſſa fuere.

Omnium Pontificum Conſtitutiones initio facto a Greg. IX. uſque ad Inn. XIII. quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic diſtinctis citationibus enumerantur.

BENE-

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a consuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terræ S. Indulgentias, vel concessas approbandi.

LOca Sancta Palæstinæ, in quibus Christus Dominus redemptionis humanæ mysteria ortu, vita, & morte sua consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis in tanta semper veneratione, & honore ab universis Christianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, religionis causa invisenda, undique fidelium turba confluxerit, proptereaque Antecessores Nostri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios, qui in eisdem Sanctis Locis commorantes, Divino cultui, & proximorum, ac peregrinantium saluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi, famularentur, larga manu contulerint, & alii postmodum Successores eadem collata probaverint, novisque gratiis spiritualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque ad Indulgentias, & privilegia hujusmodi, Apostolicæ auctoritatis Nostræ munimine salva, & illæsa servanda prompto animo accurramus.

Preces Procuratoris Generalis Minorum de Observantia.

§. 1. Siquidem Nobis dilectus filius Frater Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, se ad Terræ Sanctæ subsidium, ac suorum dicti Ordinis Fratrum Vineæ Domini excolendæ inibi multis sæculis operam dantium, peregrinosque ex omnibus Christianis Provinciis ad eadem loca Sancta pie veneranda accurrentes religiosa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna solatia præbentium, optare, ut omnia, & singula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, criminum remissiones, & relaxationes, hactenus ejusdem Terræ Sanctæ Locis, suis fratribus, aliisque personis, auctoritate Apostolica concessæ, & confirmatæ, per nos eadem auctoritate approbarentur, & speciali forma rursus confirmarentur.

§. 2. Nos igitur, qui ejusdem Terræ Sanctæ ubi steterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum possumus, promovere studemus, hujusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Josephum spiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibusvis excommunicationis, suspentionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, exemtiones, jura, Indulta, Indulgentias, peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, eisdem Locis Sanctis, eademque visitantibus, atque illorum Custodi, & Guardiano Cœnobii Hierosolymitani, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commorantibus, necnon eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terræ Sanctæ, & Palæstinæ Locis existunt, & vivunt, per infrascriptos Antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere, & in specie, aut alias quomodocumque concessas, tenore præsentium iterum confirmamus, atque forma amplissima approbamus, & innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris in suis Apostolicis Literis olim indultæ, & concessæ fuerunt. Hæ vero sunt; videlicet.

Confirmatio prædicta.

Enumerantur Apost. Constitutiones, quibus prædictæ gratiæ, Privilegia, & Indulgentiæ Minoribus de Observantia in Locis Terræ Sanctæ degentibus concessæ fuere.

§. 3. Primo. Gregorii IX. Literæ incipientes -- *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Perusii Kal. Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejusdem incipientes -- *Pro zelo fidei*; datæ Laterani 3. Kal. Februar. anno 1238.

3. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Cum Messis*, datæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes -- *Cum hora undecima*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes -- *Ex relata fide*, datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno 1257.

6. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum hora jam undecima*, datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno 1258.

7. Clementis V. incipientes -- *Quum hora undecima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Augustas anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes -- *Quum hora undecima*, datæ Romæ 6. Idus Augustas anno 1125.

9. Clementis VI. incipientes -- *Gratias agimus*, datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes -- *Piis fidelium studiis*, datæ apud Villam novam Diœcesis Avenionensis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejusdem incipientes -- *Ad ea, quæ in laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Urbani V. incipientes -- *Rationi congruit*, datæ Avenione 6. Id. Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes -- *Sicut de damnabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres 1375.

14. Aliæ ejusdem, incipientes -- *De Religiosa discretione*, datæ Avenione eodem die, mense, & anno.

15. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, & anno.

16. Urbani VI. incipientes -- *Ad ea, quæ Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Junias 1384.

17. Joannis in sua obedientia XXIII. incipientes -- *Cum a nobis*; datæ Bononiæ 4. Kalend. Julias MCDX.

18. Martini V. incipientes -- *Ad assiduum Christi servitium*, datæ Florentiæ 7. Kalend. Julias MCDXX.

19. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ septimo Idus Julias MCDXX.

20. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Cum a Nobis, quod justum est*, datæ eodem loco die, mense, & anno.

21. Aliæ ejusdem incipientes -- *Provenit ex vestra devotionis*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

22. Aliæ ejusdem incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 4. Id. Julias MCDXX.

23. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exigit vestra devotionis*, datæ ibidem eodem die, mense, & anno.

24. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 14. Kal. Septem. MCDXX.

25. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 7. Kal. Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejusdem, incipientes -- *His, quæ per Ecclesiasticarum*, datæ Romæ 16. Kal. Martias MCDXXI.

27. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Salutare studium*, datæ Romæ eodem die, mense, & anno.

28. Aliæ ejusdem incipientes -- *Studium, & sincerum*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

29. Aliæ ejusdem incipientes -- *Sinceritas vestra devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias MCDXXI.

30. Eugenii IV. incipientes -- *Dum onus*, datæ Bononiæ 5. Id. Iul. MCDXXXVII.

31. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Bonus Pastor*, datæ Bononiæ IV. Id. Jul. MCDXXXVII.

32. Aliæ ejusdem incipientes -- *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, mense, & anno.

33. Aliæ ejusdem incipientes -- *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ 17. Kalen. Januarias MCDXLI.

34. Aliæ ejusdem incipientes -- *Sacra Religionis*, datæ Rom. Kal. Februar. MCDXLIV.

35. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Dum præclara merita*, datæ Romæ quinto Idus Februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V. incipientes -- *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ 6. Kal. Aug. MCDXLVIII.

37. Aliæ ejusdem, incipientes *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ undecimo Kalendas Augustas MCDLI.

38. Aliæ ejusdem incipientes -- *Quum a vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.

39. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Romanus Pontifex*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.

40. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ 16. Kalend. Martias MCDLIII.

41. Calixti III. incipientes -- *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ 4. Idus Januar. MCDLV.

42. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum nuper*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Januarias MCDLV.

43. Aliæ ejusdem incipientes -- *Et si ex debito*, datæ Romæ quarto Idus Jan. MCDLV.

44. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

45. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ quarto Nonas Februarias MCDLV.

46. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Licet pro nostra*, datæ Romæ 5. Id. Majas MCDLV.

47. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Devotionis vestræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias MCDLVII.

48. Sixti IV. incipientes, *Suscepti curæ*, datæ Romæ pridie Id. Februar. MCDLXXV.

49. Alexandri VI. incipientes -- *Quum, sicut accepimus*, datæ Romæ Id. Aug. MCDXCVI.

50. Pii IV. incipientes -- *Divina disponente clementia*, dat. Rom. die 9. April. MDLXI.

51. Urbani VIII. incipientes, *Ut dilecti filii*, dat. Rom. die 21. Aprilis MDCXXXII.

52. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die 18. Junii 1644.

53. Innocentii X. incipientes -- *Salvatoris, & Domini*, datæ Romæ 19. Sept. 1645.

54. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum, sicut dilecti*, datæ Romæ 23. Sept. 1645.

55. Alexandri VII. incipientes -- *Piis Christifidelium* -- dat. Rom. die 3. Augusti 1655.

56. Clementis X. incipientes -- *Quum sicut dilectus*, dat. Rom. die 7. Julii 1670.

57. Innocentii XI. incipientes -- *Ad augendam*, dat. Rom. die 20. Sept. 1681.

58. Aliæ ejusdem incipientes -- *Piis Christifidelium votis*, dat. Rom. die 22. Junii 1684.

59. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exponi nobis*, dat. Rom. die 30. Aprilis 1686.

60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat. Rom. die 10. Nov. 1690.

61. Innocentii XII. incipientes -- *Alias a fel. record.*, dat. Rom. 5. Dec. 1696.

62. Innoc. XIII. incipientes -- *Piis Christifidelium votis*, dat. Rom. die 6. Junii 1721.

63. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum ad infrascriptam*, dat. Rom. die 13. Sept. 1721.

§. 4. Huc usque Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Observantia nuncupatos, in Locis Sanctis Christo Domino militantes, editæ Literæ Apostolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in ejusdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices quomodolibet scriptas, præsertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide, & legitime constet, in qua eisdem tam enunciatis, quam aliis quibusvis contenta quæcumque, etiamsi talia forent, quæ specialem, & specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non adversentur, eum integris suis tenoribus, & datis plene, & sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum præsentibus insertæ essent habentes, Apostolica auctoritate, præsentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam observantiam, ac pristinum, & validissimum suum statum restituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum, de Jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis fortasse omissarum, necnon quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui forsan in iisdem omnibus, & singulis quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio earumdem Constitutionum.

§. 5. Insuper omnibus, & singulis cujuscumque Ecclesiasticæ Dignitatis, status, & conditionis, quantumvis privilegiatis personis, expresse inhibemus, quominus contra vim, & formam privilegiorum, concessionum, facultatum, jurium, & Indultorum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, sive personas, prædicto Guardiano Hierosolymitano subjectas, ejusque curæ mandatas, respicientium, ullum Jurisdictionis, aut superioritatis actum sub quocumque prætextu in locis, & personis prædictis, absque nostra expressa facultate sub pœnarum, in iisdem Literis Apostolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto concessis, approbatis, & innovatis contentarum, incursu, exercere præsumat.

Nemo contra hujusmodi privilegia Minoribus eisdem præjudicium inferat.

§. 6. Præsentes quoque Literas Nostras, inque eis comprehensa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio, quantumvis substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, decernimus; Sed illas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & singulis ad quos nunc spectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet spectabit, & pertinebit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit, perpetuo, & inviolabiliter observari debere; nec sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas censeri; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Guardianum, & Fratres prædictos quomodocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus,

Præsens etiam Constitutio ab omnibus perpetuo observetur.

& per omnia fortiri, & obtinere, eisque perpetuo suffragari: Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, judicari, & definiri debere volumus, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

§. 7. Quocirca dilectis filiis Nostris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, vel eciam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus nunc, & pro tempore existentibus, seu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S. R. E. Cardinalibus, munus Protectoris hujusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi Cardinales Protectores, seu munus hujusmodi gerentes, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, seu Procuratoris Generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in præmissis habentium, fuerint tequisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistantes, ipsas præsentes Literas, inque eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciant auctoritate Nostra inviolabiliter observari, ipsosque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, in futurum præsentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Apostolicis literis, quibus cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeat, seu præsumat, inque Concilio generali edita Constitutione, de duabus dietis, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum facientibus, quomodolibet editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Ordipsiionibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos ipsos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus conjunctim, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Horum exemplis omnimoda fides habeatur.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumtis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Observantia, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii, ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo has infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ concessionis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringera, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo septimo V. Nonas Martias, Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXVII

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2. Fratribus ejusdem Ord. Provinciæ Aragoniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3 Ma[…] 1727. Ann.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causa ad Pontificem impel[lendum u]t hujusmodi facultatem indulgeat.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Josephus de Castro, & Josephus Barinono fratres expressa professi, ac Procuratores Provinciæ Bæthicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lecturam expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliqua publica studii Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ regularis plerumque longe vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, plurasque suorum laborum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memora-

tum Priorem Generalem, & rerum necessariarum inopiam, rec. mem. Innocentius Papa XIII. Prædecessor etiam Noster, Priori Provinciali ac nonnullis in Sacra Theologia Magistris Provinciæ Portugalliæ indulsit, ut illus Religiosos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea sub certis modo, & forma tunc expressis insignire valerent, Nosque simile indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentiæ ejusdem Ordinis, etiam concessimus, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Provincia Bætica præfatæ Conventuum numero, ac Religiosorum frequentia floreat, & in Civitate Corduben. in ejus centro sita, ubi nulla adest publica Universitas hujusmodi, duo ejusdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter est insigne Collegium sub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejusdem Theologiæ studia non sine ingenti plausu vigent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ Bæthicæ præfatæ ad literarum studia alacriori animo suscipienda, ac perficienda excitentur spe aliquando laborum suorum præmium in propria Provincia consequendi, quod alias, aut nunquam, vel sine maxima difficultate, ac dispendio obtinere nequirent, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Preces Fratrum Procuratorum Provinciæ Bæthicæ.

§. 3. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes, & singuli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto cursu, & lecturæ scientiarum juxta statuta dicti Ordinis ad supradictum Collegium Sancti Rocchi Corduben. accesserint lauream Doctoratus inibi prævio rigoroso examine coram ejusdem Collegii Rectore, & actualibus Sacræ Theologiæ Lectoribus, duobusque in dicta Theologia Magistris Ordinis præfati, ac cum eorum approbatione, servatisque aliis servari solitis ab ipso Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Concessio prædicta.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Statuitur ab omnibus observandum Cæremoniale Episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum.

CXXIX.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Mart. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Licet alias fel. rec. Clemens VIII., ac subinde Innocentius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri Cæremoniale Episcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis compertum est novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, & negligentia in illud irrepsisse, ac proinde Nos, qui in minoribus constituti per annos quinquaginta Episcopi, ac Metropolitæ munere, & dignitate perfuncti sumus, cum nihil antiquius habuerimus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias secundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Ecclesiæ disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu, ac studio animadvertimus utile, ac necessarium maxime futurum, si rursus idem Cæremoniale novis curis recognitum ederetur, obscura quædam in eo, & ambigua illustrarentur, corrupta alia, & depravata emendarentur, nonnulla præterea inter se pugnantia, & contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermissa suis locis opportune adderentur.

Cæremoniale vetus innumeris scatebat erroribus.

§. 2. Ubi primum igitur ad summi Apostolatus fastigium, licet immeriti, & obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam solicitudinem cogitationes nostras direximus nosque ipsi hoc opus aggressi, illud nonnullis, etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, sacrorum Rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso Cæremoniali emendando, ac restituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque ne tam utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re labor suo frustretur effectu, Motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cæremoniale Episcoporum hujusmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum, & emendatum perpetuo confirmamus, & approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus, & singulis personis, ad quas spectat, & in futurum spectabit perpetuo observandum esse in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujusmodi, sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præstanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præscriptum, teneri neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, servatis, satis facere posse, perpetuo statuimus, & ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogare censeri volumus, sed illorum etiam usum salva emendatione prædicta permittimus.

Cæremoniale prædictum ab ipsomet Pontifice emendatum.

Cæremoniale præfatum sic emendatum comprobat, & observandum esse præcipit.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synoda-

Clausulæ derogatoriæ.

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda hujus Constitutionis exemplis.

§. 4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim mensibus integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur. Quodque earumdem præsentium literarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXX.

Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia de Aracæli Conventus Minorum de Observantia.

Innocentii XI. Const. ed. 1689. Maji 11. P. 13. erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.

Dat. 1. April. 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ suprema sua auctoritate olim instituit, cælestibus Indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque Christifidelium pro illo pie celebrando, sibi porrectis, benignas frequenter aures præbere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatissimam Virginem per alicujus sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Observantium pro hujusmodi erectione.

§. 1. Itaque dilectus Filius Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci de observantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujusmodi Fratres, qui Cælorum Reginæ verbo, & scriptis augendæ venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Christifidelibus proposita, sacrisque laudibus in festi ejusdem Conceptionis obsequium, rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non destiterunt, nec desistunt, summopere optare, ut Christianus Populus ad pia opera sub auspiciis ejusdem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ excitetur, & propterea in Ecclesia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Aracæli nuncupatæ de Urbe, unam utriusque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate nostra institui postulare sub Invocatione ejusdem Conceptionis, illamque, postquam, ut infra, erecta, & instituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de causis, tunc adductis, in insigni, sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso nuncupata, de eadem Urbe, per Nos suppressæ, & extinctæ quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta spiritualia tantum substitui, & subrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

§. 2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Ecclesia Catholica optime meritum, semper eximia dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei Matris Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque salutem paterna charitate promovere cupientes, dictumque Josephum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Ministro, sive in ejus defectu, Vicario, aut Commissario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum serie indulgemus, ut in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ de Aracæli de Urbe unam utriusque sexus Christifidelium Archiconfraternitatem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Nostra Apostolica erigat, atque instituat, ad Omnipotentis Dei laudem animarumque salutem, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apostolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctissimi Rosarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quem Nos ipsi professi sumus, Fratrum Prædicatorum, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Nostri in Urbe prædicta ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, atque eamdem Archiconfraternitatem sic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infrascripta participatione Indulgentiarum, eidem concessarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur.

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum concessione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

§. 3. Cæterum, ut Christifideles spiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, se eidem Archiconfraternitati alacrius inscribant, Nos eam substituimus, & subrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indultorum, aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore suppressionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adversentur; non vero eamdem Archiconfra-

Subrogatur præd. Archiconfraternitas in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ.

ternitatem subrogamus in locum alterius quoad Jura quæcumque conferendi, & nominandi, ac temporalia bona quæcumque.

Nonnullæ aliæ Indulgentiæ eidem conceduntur.

§. 4. Insuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Rosarii observantur, auctoritate nostra tenore præsentium extendimus, & ampliamus, nna cum quibuscumque aliis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraterniratum, sub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus; ac tribus Ordinibus Beati Francisci, bucusque per Romanos Pontifices quomodolibet, respective, concessæ fuerunt, earom omnium sub Plumbo, quam in forma Brevis confectarum literarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis, & insertis habentes.

Conceditur Magistris Generalibus Ordinis Minorum de Observantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§. 5. Ministro autem, seu Vicario, vel Commissario Generalibos primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus, tenore earumdem præsentiom concedimus pariter, & indulgemus, nt utriusque sexus Confraternitates sub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubivis locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis Ecclesiis, vel Oratoriis sub eorum directione, aut regimine qunmodolibet existentibus, vel non existentibus erigere, & instiruere possint, necnon easdem, & quascumque sub eadem Invocatione ad præsens canonice erectas, & institutas, & in posterom canonice erigendas, & instituendas Confraternitates, & quoad erectas, & instituras, prævia cessatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipsis qoovis modo per viam cujusvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aur alias concessarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregare libere, & licite valeant, servata tamen forma Constitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, super dictarum Confraternitarum erectionibus, & aggregationibus editæ, privative qooad alios, circa hujusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes, easdem præsentes ollo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aur nullitatis vitio, vel inrentionis nostræ, seu quopiam alio defecto notari, impugnari, invalidari, retractari, aot revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas existere, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere; sicque & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ae Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidqoid secus super his a quoquam quavis aoctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 7. Non obstantibus piæ memoriæ Antecessorum Nostrorum, ejusdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, similium gratiarum revocatoria, seu moderatoria, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de Indulgentiis non coocedendis adinstar, ac de jure quæsito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis qoibuscumque.

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis subsint.

§. 8. Volomus autem, ut Confraternitatum, quas in posterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, seu administratores pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, ordinariis locnrum subjecti permaneant.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, impartitionis, sobstitutionis, subrogationis, extensionis, ampliationis, indulti, & absolutionis infringere, vel ei ausu temerario cootraire. Si quis autem hoc attenrare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ae Beatorum Petri, & Pauli Apostolorom ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Domioicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXI.

Confirmantur, & declarantur privilegia super exemptione a Decimis, alias Universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum ejusdem Ordinis.

Dicta privilegia concessa fuerunt a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Constitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exarata non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii solicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata persistant, Apostolici mnniminis præsidio roboremus.

Universus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemptus fuit a solutione Decimarum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectos Filius Michael a Christo Procuraror Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiantur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquisitorum, & acquirendorum, tametsi extra septa Conventuum positorum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literis respective plenius continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ io Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, eujus Fratres exactam paopertatem profitentes bona extra septa eorum Conventuum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum, dictisque Conventibus inclosum, & incorporatum, quem propriis sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gavisi, & potiti fuerint.

A Parochis, & Capitulis nonnullis adversus Fratres prædict. Congregat. in quibusdam Provinciis ac super

§. 2. Nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa S. Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hispaniis nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de

Remedios

re excitatæ fuere lites.

Remedios nuncupat., Civitatis Hispalensis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyssibonensis posito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus ex eorum Hortis, seu Terrenis hujusmodi collectis, & in posterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiam num pendent, eis desuper moverunt, eo potissimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædecessorum nostrorum literis dispositioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hispalensis Conventum prædictum, quod eædem literæ Apostolicæ suffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipse vero Michael neutram ex his objectionibus, etiamsi ad trutinam, & rigorem juris examinari, ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet, tum quia si aliqua portio fructuum, olerum, & aliarum rerum, quæ supersunt a Fratribus dicti Hispalensis, seu aliorum ejusdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus, & necessitates ipsorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & substentationem, quibus, utpote bona extra septa præfata possidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur usibus ipsorum Conventuum, & Fratrum semper deserviunt, tum quia expressam derogationem supradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædecessorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis suffragarentur, nusquam de Jure necessariam fuisse existimat, & quatenus etiam illa requireretur satis esset, quod in similibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, seu Institutis, vel Societatibus Regularibus concessis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædecessor etiam noster, Ordini, & Congregationi præfatis indulsit, derogatio ejusmodi diserte opposita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Michael pro Religiosa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendentium, & quæ progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione Decimarum prædictarum, eis, sicut præmittitur, concessam, quo firmius subsistat, ac servetur exactius, Apostolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus sit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam post fundationem acquisita intra Muros eorumdem Conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ejusdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, causarum hujusmodi, in quibusvis Tribunalibus pendentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Colligitantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites, & Causas a quibusvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis concessa, seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædecessorum literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, *quo ad Bona quæcumque intra muros tamen earumdem Conventuum, ac sub vera, & formali eorum Clausura existentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus sit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, Illorumque fructus, qui non solum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipsorum Conventuum usu consumuntur, sed interdum ad aliis eorum indigentiis subveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari mandamus.

Supprimuntur præfatæ lites, ac Privilegia præfata super exemptione a solutione Decimarum eidem Congregatio[illegible] concessa confirmantur, atque extenduntur.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint justificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatori

§. 6. Non obstantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Nostræ Regula de Jure quæsito non tollendo aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum

præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXII. Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regularium super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum.

De confirmatione similis Decr. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed. 1724. Sept. 5. P. 1.

Dat 3 Aprilis 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provincialium Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso Sanguine Domini Jesu Christi redemptarum saluti proficere possent in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis cujuslibet respective Provinciæ hujusmodi designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicæ Missioni unice essent dediti erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant, cujus quidem Collegii, seu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipsum Collegium, seu Seminarium strictissimis earumdem Provinciarum Constitutionibus gubernarentur, & Ministris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore existentibus subjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejusmodi Collegiorum, seu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis Conventibus observabatur, non autem Prælato Generali subjicerentur, quemadmodum in quibusdam rec. me. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum ad familiam Hispanicam spectan. disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, seu Seminaria jam erecta exiterant, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Missionis ad aliam Provinciam transire possit, concedendo pariter his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædecessoris literis contenta quibusque alia Missionatiorum, etiam Regularis Observantiæ Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata subjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut supra dictum est, ad Ministros, & Definitoria Provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Augusti 1723., & 7. Decembris 1725. Provinciæ SS. Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac subinde per quasdam Nostras desuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis referente Eminentiss. Belluga, benigne indulsit, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris existentibus narratis ad fundationem prædictorum Collegiorum, seu Seminariorum Missionariorum in uno ea Conventibus earumdem Provinciarum sibimet ipsis, & Definitoribus Provincialibus benevisu juxta formam, prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San. Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eisdem Provincialibus, modo supra descripto, cum expressa etiam conditione, ut Religiosi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardiani horum Seminariorum erigendorum Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant; firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P. Prælato Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ 24. Januarii 1727. -- Cardinalis Franciscus Barberinus -- P. A. Archiepiscopus Larissæ Secr.

Preces Procuratoris Gen pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suof-

que

que plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIII. Confirmantur Literæ Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jan. 16. P. 1. confirmatum fuit Decr. Congr. Episc. de Alternativa officiorum pro Provincia S. Ant. in Lusitania, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Sept. 10. P. 3. agitur de distributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris eorumdem Fratrum.

Dat. 4. Apr. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantis Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, etiam nuncupatorum animadvertisset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non sine maxima partialitate distribui, itaut illius Fratres Natione Germani præsertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthæus Minister Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ scilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos æqualitatem præscripsit, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Literæ Patentes præd. Magistri Gen.

§. 2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Francisci Minister Generalis, & Servus.- Cum sicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religiosis specialiter requisitis nostra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere assolent Germani Gubernatores, aliique tam Ecclesiastici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religiosi præsertim Superiores jugiter agere debent; propterea opportunum, ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familia ii Religiosi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum distributiva Justitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eamdem Germanicam linguam perfecte tenent.- Quia pariter abunde Nobis probatum est, Germanos Patres in præmemorata nostra Provincia, & si præ cæteris in Vinea Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schismaticos degentium ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Professionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis Catalogis a Provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem Præfecturas, dignitates, & officia non sine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata constat, cum notabili præjudicio Justitiæ distributivæ, & aliorum Religiosorum. Ex quibus profecto non sine publico detrimento, Religiosa pax, & quies nimium obturbari dignoscitur.

Instituitur tripartita Alternativa in præfata Provincia.

§. 3. Idcirco ad fraternam charitatem, Justitiamque distributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum salutem magis procurandam ad tres partes eamdem Provinciam ingenii linguis, & Nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religiosos itidem 241. continentem, & Slavonicam, sub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 181. constituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout præsenti nostro Decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis Hungarus, Custos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica assumatur, & Amanuensis scriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Custos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis. Secretarius Germanus, Amanuensis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Custos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuensis Germanus, sicque singulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de qualibet parte dictarum Nationum instituatur, ita tamen distributa, ut quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio Populo in Prædicationibus inservit, ejusdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

Ordinationes hac super re.

§. 4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus servitur, Alternativa conservetur, ut semel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario semper existente de altera Natione, quam sit Guardianus, & Discretus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum quælibet Natio in suo loco habeat sub suo primario, & secundario Magistro, ita, & professorium sub duobus Magistris. Quoad Lectores omnis possibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum distributione num-

quam Croatæ rationabiliter conqueri possint. Volumus autem, etiam ad majorem omnium præfatorum firmitatem, ut autequam hæ nostræ diffinitiones executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per P. Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & solicitetur. Datum Romæ ea nostro Conventu Aracælitano 1t. Martii 1727. Fr. Matthæus a Paretta Minister Generalis -- Loco ✠ Sigilli. De Mandato Suæ Reverendiss. Paternitatis -- Fraociscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorum.

§. 5. Com autem, sicut eadem eapositio subjungebat, dictus Procurator Generalis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Procoratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicatioonibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclioati præinsertas memorati Matthæi Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum literarum Patentium.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarioa, & iotegros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Cnnstiturionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opos sit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum renores præsentibus pro pleue, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis babentes, illis alia in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIV.

Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo uoitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun. 20. univit mensæ Capitulari dictæ Basilicæ inter alias Abbatiam S. Rufilli Foropompilen., & Inn. XI. Const. ed. 1678. Feb. 25. P. 2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictæ Abbatiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat 26 Apr. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Bonitatis abuodantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, præsertim Almæ Urbis Nostræ Basilicarum, quarum specialis Nnbis a Domino credita est solicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis jugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenrer consulimus, sicuti omnibus maturæ considerarionis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

A Pio IV. non..ulla Monasteria Capitulo præfato unita fuere cum eorum jurisdictionibus.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicæ S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum alias postquam fe. re. Pios PP. IV. Prædecessor Noster intuitu, ac in remuneratiooem quorumdam subsidiorum a Capitulo, ac tunc eaistentibus Canonicis ejusdem Basilicæ in Sedis Apostolicæ levamen collatorum, per suam Cedulam Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio veriori tempore expeditam, diversa Monasteria Abbatias nuncupata, & præserrim illæ S. Ruffilli Oppidi Foropompilii in Ravennaten., & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respective, seu aliis Provinciis consistentia, una cum universis eorum Jurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perperuo univerat, & incorporaverat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien., Policastren., & Caputaquen. io Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc eaisteus Episcopus Policastren. Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus visitandi sibi competere prætendisset, exhibita pro parte Capitnli, & Canonicorum præfatorum dicta Cedula Mntus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationum utrinque deductarum momenris per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere præfato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium præfatum visitare.

Verum variæ ei indictæ fuere lites, præsertim super facultate concedendi literas dimissoriales subditis eorum Monasteriorum.

§. 2. Postmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam eaistens Episcopus Britonorien., qui ad almam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli visitarum venerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conquestus fuisset, quod spolium suæ ordinariæ Jurisdictionis in dicto Oppido Foripompilii, & Terræ de Meldola, quæ a præfato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien. mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis prædictis, dedoceret, plura dubia in dicta Congregarione Cardinalium, & inter alia, an prædicti Capirulum, & Canonici literas dimissoriales personis Jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & Controversia per plures anuos siluit, donec illa reassumpta, ac præsertim super facultate concedendi dictas literas dimissoriales, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiamsi

Quæ in Congregatione Episc. & Reg. plures disceptatæ fuere.

constaret

constaret de Territorio separato Capitulum, Canonici prædicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 1720. inter cætera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissoriales prædictas concedendi supplicarent: Unde ipsi fe. re. Innocentio PP. XIII. prædecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis ejusmodi literas dimissoriales suis subditis tam ratione Sancti Rufilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum præfatorum dandi potestatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis prædictis, remissæ fuerunt ubi die 21. Maji 1722. proposito altero Dubio, num præstandum foret consilium pro concessione ejusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causæ super Territorio separato pendentis in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cujus voto alias cognoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eamdem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorumdem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Rufilli, & deinde præfatus Episcopus Britonorien. Decisiones, ac Resolutiones Rotales hujusmodi acceptavit, & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediri obtinuerunt.

Preces ejusdem Capituli pro indulto præfato obtinendo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expensas in ejusmodi controversia, ac præsertim super Territorio separato, pro cujus comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parare debuerunt, sustinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot abhinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex præmissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissoriales hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos eamdem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eamdem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eisdem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Rufilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan. respective, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio facultatis prædictæ.

Clausulæ

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo

ad ver-

ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die XXVI. Aprilis MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

:XXXV.

Confirmantur universo Prædicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolicæ Constitutiones in ejusdem gratiam emanatæ pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a prædecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fuse retexitur.

it. 26 Maii 27. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

...xordium a ...libus Or...is Prædi...torum.

PRetiosus in conspectu Domini Fratrum Prædicatorum inclytus Ordo, quem Divinus Sponsus ad cumulandos dilectæ Sponsæ suæ Sacrosanctæ Ecclesiæ in Terris militanti cælestes Triumphos, excitavit, & quem Nos ab ineunte ætate nostra expresse professi sumus, promeretur, ut ea, quæ ob innumera, & in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmentur, & de novo, novis etiam supervenientibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ea ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque, Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§. 1. Hinc Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod Literæ super Indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Prædicatorum hujusmodi amplioribus gratiis, & favoribus prosequi volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Guilielmum Molum Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum Prædecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respective tenores præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti forent, pro expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessiones cujuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratribus, & Sororibus quibuscumque prædicti Ordinis Prædicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Pœnitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

Confirman... r Constitu...nes omnes ...omanorum ...ntificum, ...ibus Indul...ntiæ, gra...e, ac privilegia eidem Ordini concessa fuere.

§. 2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu; sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Prædicatorum originem duxisse, Prædecessor Noster S. Pius V. in Literis -- *Decet Romanum Pontificem* -- 21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis prædicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei prædicatorem dixerat Pius PP. IV. in Constitutione -- *Salvatoris* -- Idibus Aprilis 1574.) a prædicto Pio IV. in alia Constitutione incipien. -- *Injunctum Nobis* -- eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis -- *Alias per fel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien. -- *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583. cæterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V. -- *Quum certas unicuique Confraternitati* -- 31. Octobris 1606. -- *Pias Christifidelium* -- 28. Septembris 1612. -- *Quum sicut nuper accepimus* -- 1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI. -- *Quum dudum* -- 18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta prælibatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis præfati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres prædictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiatur; necnon ad normam prædictarum Pauli V. Literarum -- *Quam certas* -- potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse privative adjudicandam.

Confirmantur primo Indulgentiæ Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, concessæ.

Cum nonnullis declarationibus.

§. 3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam prædicti Ordinis Prædicatorum, ea qua tamquam a prima, & principe innumeræ aliæ in totum qua late patet Christianum Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodiere, a Prædecessoribus Nostris ab ejusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione -- *Dominus noster Jesus Christus transiturus* -- pridie Kal. Decembris 1539. & -- *Ad providam* -- Gregorio XIII. -- *Pastoris æterni* -- octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione -- *Quum certas* -- 3. Novembris 1606.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ concessæ Confraternitati SS. Corporis Christi in Eccl. S. M. super Minervam præd. cti Ordinis.

§. 4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordinis Prædicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore; instituti a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim vero a laudato Sancto Pio V. LXXVI. --

Indulgentiæ insuper, & gratiæ concessæ Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

Inter

Inter desiderabilia -- 28. Junii 1569., & a Sixto V. xxr. -- *Dum ineffabilia* -- 30. Januarii 1586., Urbano IV., Joanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X. (qui in Constit. XLVI. -- *Pastoris aeterni* -- Pridie nonas Octob. 1520. concesserat, ut Confratres, & Consorores Rosarii per Confessarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus, & censuris, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, sine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Visitationis Liminum BB. Apostolorum Petri & Pauli, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quæ quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, sed intelligenda, & accipienda volumus, & declaramus juxta sancita a Clemente VIII. in Constitutione CXV. -- *Quæcumque a Sede* -- 7. Decembris 1604. §. 9. ; Nimirum ut Confessarii prædicti ab Ordinario Loci, & a suis Superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus prædictæ Sedi reservatis, & ab ipso Clemente VIII. ibidem expressis, aut reservatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque dispensare valeant cum prædictis super quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III. Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedis de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. -- *Nuper pro parte* -- 31. Julii 1671., similque decreta novissima per Congregationem SS. Indulgentiis præpositam edita 11. Apr., & 13. Augusti 1726., & per Nos approbata. Ad consolationem personarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Mysteriis in præfato Sancto Rosario comprehensis minus idonearum, præterea declarantes easdem devota, ac pia ejusdem Rosarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta posterius hoc Decretum, Mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus, ut iisdem Reparationis nostræ Mysteriis Sacratissimis meditandis juxta Rosarii institutum assuefiant.

Cum quibusdam declarationibus.

§. 5. Ut tamen devotio Deo, a B. M. V. adeo accepta, ac Populis salutaris in dies augeatur, de Apostolica benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra Octavam, vel in ipsa Octava Festi Rosarii Cappellam, in qua erecta sit Societas ejusdem Rosarii, die per eosdem eligenda, Indulgentiam plenariam consequantur, si confessi, ac Sacra Eucharistia refecti, pias de more Ecclesiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædecessorum Nostrorum, hanc & cæteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus Cappellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui Capellam ipsam, sive Altare, non vero quamcumque Sanctissimæ Virginis Rosarii Statuam extra Capellam prædictam constitutam visitaverint.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejusdem Rosarii devotionem.

§. 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, Constitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. -- *In supremo* -- editam die 28. Maji 1664. respectu Rosarii vulgo *Seraphici*; & aliam Clementis XI. -- *In supremo* -- ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. respectu alterius Rosarii in honorem Sanctissimæ Trinitatis nuncupati, consulta Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut supra, easque, & in eis contenta quæcumque extendimus, & ampliamus, Motu, scientia, & potestate similibus, ad cætera quæcumque Rosaria de novo inventa, aut invenienda sine opportuna prædictæ Sedis facultate, quibus authenticum Rosarium prædictum, Deo, & B. M. V. sacrum, non sine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expressa ratione eidem Ordini privative circa Missam Votivam privilegiatam prædicti Rosarii incipien. -- *Salve Radix Sancta* -- Constitutionem XXIX. Clementis X. incipien. -- *Cœlestium munerum* -- 16. Februarii 1671.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcumque aliæ Constitutiones editæ respectu quorumcumque Rosariorum.

§. 7. Prædecessorum insuper quorumvis Nostrorum Constitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus post S. Pium in prædicta Constitutione -- *Inter desiderabilia* -- asserta est privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Rosarii, eisque prædictas Indulgentias communicandi soli Magistro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut per præsentem Constitutionem nostram Motu, scientia, & potestate prædictis Indultum illud per Prædecessores Nostros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apostolicis Literis suis similiter incipien. -- *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* -- 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis existenti Ordinis prædicti Magistro quoad viveret concessum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hispania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Missionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Rosarii, in illis Regionibus longissime distantibus, substituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorem reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardin. Concilii Trident. Interpretum, non solum ad modernum primo dictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magistrum, etiam respective ad Provincialem de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctissimi Nominis Jesu, & Sac. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates supradictas ejusdem Nominis Jesu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus. Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpositæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliisque Societatibus non requiri distantiam illam, quæ per antiquiores Apostolicas Ordinationes sancita fuerat, dummodo cætera serventur requisita.

Necnon Constitutiones super facultate privativa Societates Rosarii erigendi, Magistro Ordinis concessa.

Ac super distantia minime servanda in illarum erectione.

§. 8. Deinde Indulgentias omnes, ac singulas, & gratias a Sede Crucesignatis, ac Ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

§. 9. Ulterius Indulgentias omnes, & singulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Cinguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda sub protectione ejusdem in arduo tentatæ castitatis certamine victoria, ac respective propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, concessas pro diversis Ecclesiis Conventuum nostri Ordinis prædicti ab Apostolica Sede per Innocentium X. Brevi dato ad Lovanienses 21. Martii 1654., Innocentium XI. pro Ecclesia sub nuncupatione Rosarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Ecclesia Conventus Mutinen. sub die 24. Decemb. 1695. ac pro Ecclesia Conventus Cæsaraugustani ad

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Crucesignatis, ac Ministris Sancti Officii concessæ.

Confirmantur præterea Indulgentiæ, & gratiæ Societati *Militiæ Angelicæ* concessæ, eique unitur Societas Academiæ studiorum S. Thomæ: cum privativa facultate Magistro Ordinis, ac Vicario Generali prædictas Confraternitates erigendi.

Sanctum

Sanctum Idelphnnsum in Coostit. incipiente -- *Considerantes nostra martalitatis* -- Idibus Septemb. 1693., cui inbærentes præcipuum hujus Societatis Festum declaramua diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris sacrum, eamque Societatem cum prædictia Indulgentiis, & grauis a Prædecessoribus uostris concessis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut supta, eatendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus sit unientes, & incorporantes Societatem Academiæ Studenrium ejusdem S. Thomæ, fundatam iu Ecclesia Barchinonen. Fratrum Prædicarorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & plusibus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Constitutione sua -- *Salvatar Noster* -- Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Constiturione incipien. -- *Pietatis, & Christiana charitatis* -- 4 Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. -- *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* -- 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædecessoribus nostris huic Societati Academiæ concessas, ac illi antea ex aliis prædictis Apostolicis Indultis non convenientes, ac expresse, & signanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Conclusionibus, & Disputationibus Theologalibus ejusdem Societatis interfuerint: quo sic Angelico S. Thomæ lacte pasti, ac nutriti Consratres, & Consorores, castiratis donum Deo dante feliciùs tueantur, aut consequantur amissum; Eadem Auctoritate Apostolica præfaras Confraternitates erigendi, & instituendi ubique facultatem, & quidem privativam, concedentes Magistro Ordinis, ac Vicario Generali pro rempore.

Denique Indulgentiæ quibuscumq, aliis Societatibus in Ecclesiis ejusdem Ordinis erectis; vel ejus Ecclesias visitantibus concessæ; cum nova Indulgentiæ concessione deosculantibus Religiosum Ordinis habitum.

§. 10. Demum Indulgentias quarumcumque aliarum Societatum in Ecclesiis quibusvis Ordinis prædicti cannnice erectarum eisdem a prædicta Sede concessas, sicuti & quaslibet Indulgentias Ordinis Ecclesias visitantibus a quocumqu concessas; Iisque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus Religiosum Habitum Ordinis benedictum.

Sanciuntur, & declarantur nonnulla super Congregationibus sæcularium administrantium bona ad prædictas Societates spectantia.

§. 11. Quum vero Nobis multiplici cnnstet experimento, Congregationes ab usu, vel non usu Cappæ, *Cappatas*, & respective *non Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium administrantium temporalia bona ad prædictas Nominis Jesu, Rosarii, aliasque Societates Seculares in Ecclesiis præsati Ordinis fundatas spectantia, quæque de directo Dominio præfatorum Fratrum, sive eorum Conventuum, aut Ecclesiarum, iu opus pium etiam determinatum convertenda, vera & realiter sunt, & quatenus opua sit, vere & realiter esse, ac fore quandocumque, Mutu, scientia, & auctoritate prædictis declaramus, & sancimus: sive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eisdem Ecclesiis, aut in aliqun Oratorio ad prædictum Ordinem quoque spectaute, quomodocumque introductas, contra suam ipsarum Institutionem; in apertam Dei, B. M. V. Sanctorumque, sub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundaræ, gravemque injuriam, Fidelium scandalom, & prædicti Ordinia Fratrum perturbationem, ac præjudicium, passim contra ipsorum Superiorum ejusdem Ordinis Auctoritatem per despoticam bonorum predictorum administrationem per lites acerrimaa Fratribus intentaras, ac non nisi expensis Societatum præsatarum in præposterum usum conversis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quandoque, quod longe intolerabilius est, per violentam sui ipsorum introductionem in Sanctuarium, sive in ea, quæ mere spiritualia, aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures alios diversos modos, utique damnandos sese erigere, atque intromittere; hinc ad tantum malum tollendum, per novissimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commissione II. ad Nos delatum, & ad consulendum Dei, B. M. V., & Sanctorum famulatui, Ecclesiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non solum hactenus aliquas ejuscemodi effrænes Congregationes per Apostolicas Literas suppressimus, verum, ut Apostolica providentia Nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendar, Motu, scientia, & potestate prædictis sub interminatione Divini Judicii, uecnon sub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipso, absque aliqua alia declararione incurrenda, a qua solum per Magistrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, absolvi possint, omnibus, & singulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ne, ubi hactenus prædictæ, aliæve consimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & institutæ non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attentare, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præsumant. Ubi vero primum sub veræ devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & causa in Ecclesiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & institutæ reperiuntur, districtissime in virtute Sanctæ Obedientiæ eisdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque singulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religiosum, ac pium Societatum, quarum sunt Ministri, institutum, omnino intra certos modestiæ terminos ita sese contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæsa undique sit debita respectivis Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religiosis, obedientia, & subjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipsam, sive spiritualia sint, sive temporalia, & nominatim ac signanter & expresse dispensationem, custodiam, ac usum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque spectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem suavitatis ministrent.

Supprimuntur Congregationes prædictæ si obsistere pergant iis, quæ sancita sunt.

§. 12. Si vero, quod absit, Congregatio aliqua prætextu consuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujuscumque tituli adhuc obsistere pergat in iis, quæ præsenti hac nostra Constitutione sancita sunt, Motu, scientia, & potestate similibus eam, ejusque omnia, & singula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & post mortem omnibus, & singulis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus quibuscumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, spectantibus, eamque, vel eas supprimimus, atque dissolvimus, quinimmo privatas, suppressas, & dissolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinariis, ut de hoc ipso per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, talem dissolutionem, & suppressionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in universum, & quibuscumque favore Ecclesiæ Fratrum, immobilibus vero dumtaxat post deductam favore ejusdem Ecclesiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, seu Altaris, necnon pro missis perpetuo per ipsos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio sibi bene viso,

quoties

quoties tamen bona prædicta tam mobilia quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua gravissima causa minime relinquenda fore visum fuerit. Si vero bona ipsa leviora sint, eadem omnino Capellæ, sive Altari, & Conventui plenarie applicanda sancimus, & applicata declaramus.

Idem quod supra præscribitur sæcularibus congregatis ad administranda bona Societatis Rosarii, & SS. Nominis Jesu.

§. 13. Eandem vero subjectionem Prælatis, ac Religiosis Ordinis circa prædicta omnia præstabunt etiam seculares quicumque, congregati ad administranda bona Societatis Rosarii in iis locis, in quibus auctoritate Apostolica, vel Magistri Ordinis erecta fuerit Societas, postquam in ipsis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipso plenarie, ac subjective accedit Societas hujusmodi cum omnibus, & singulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibuscumque suis spiritualibus, & temporalibus, non solum ex Literis Erectionis per Magistrum Ordinis dari solitis, sed etiam ex Apostolica Gregorii XIII. Constitutione -- *Dudum siquidem* -- 2. Augusti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia similiter extendentes ad Societatem Sanctissimi Nominis Jesu) nunc pro tunc talem Societatem cum cujuscumque generis bonis spiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & sic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, sive Ecclesiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipsam, & bona quævis spiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum observari. Quoad temporalia vero quotiescumque justa de causa a Magistro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipsius licentia expressa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus consentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum assignatione, ad quem effectum eidem Magistro necessarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta subjectione iidem congregati recedat, eorum Congregationem pari ratione dissolvendam, immo dissolutam, ex nunc; ut prædictum est, declaramus, volumus, & mandamus.

De Processionibus a supradicti Ordinis Fratribus peragendis, Confirmantur nonnullæ PontificumConstitutiones.

§. 14. Quoad Processiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, scientia, & potestate, ut supra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis dans 20. Junii 1570. quod soli possint peragere Processionem cum Augustissimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Christi hora qua maluerint, & per vias semel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis, & consequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Quum interdum* -- 21. Martii 1573, non solum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Constitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP. V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quoscumque, non modo jam erectos, sed quandocumque erigendos, concessa Indulgentia plenaria interessentibus eidem Processioni; quæ omnia amplissime confirmamus, ut prædictum est, quibuscumque, ut infra, plenissime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione seposita prædictam Processionem solemniter instituant prædicta die, in iis saltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obstacula efficaciter submoveant: ad hoc, ut quæ a Prædecessoribus Nostris Prædicatorum Ordini, cujus filius clarissimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per sacrum hujusmodi tempus recinendis, gloriam Sanctissimi Sacramenti in Catholica Ecclesia auxit, perennavitque, ac propterea de aucta simul, & propagata veneratione Corporis Christi tantopere benemerenti, beneficia jure maximo collata, restituta in Domino gaudentes videamus.

Quoad Processiones Rosarii.

§. 15. Indultum præterea eidem Ordini per nostras Literas incipien. -- *In supremo* -- 20. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejusdem Ordinis Fratres Processionem solemnem Rosarii juxta dictas Literas Nostras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & respective possint absque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requisita, sive sint in possessione eandem Processionem faciendi, sive non. Ex quo vero nonnullis in Locis, sicut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concursu alterius consimilis Processionis aliorum Conventuum ejusdem Ordinis, vel ex alia causa, talem Processionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta consuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ sacro quot annis publicam Processionem ejusdem Rosarii peragunt, Motu, scientia, & potestate sæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & singula in eo contenta pro eisdem circumstantiis extendimus, & ampliamus.

Quoad Processiones SS. Nominis Jesu.

§. 16. Pari ratione concedimus, ac volumus in quolibet primo anni die eosdem Fratres solemnem Sanctissimi Nominis Jesu Processionem libere, & licite ubique Locorum peragere posse, ac debere. Similiter confirmamus consuetudinem pluribus in locis saltem aliquibus abhinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Processionibus Nominis Jesu, & Rosarii, quæ singulis mensibus a Fratribus prædictis, juxta supra memoratas concessiones Apostolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eædem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, consulatur: districte prohibentes, ne super his a quocumque quavis auctoritate pollente impediri possint, aut molestari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiosus videri posset intra, & circa Claustra circuitus pro eisdem Processionibus debite instituendis, convenientem transitum extra Ecclesiam, & Claustra, cum Ordinario Loci tantummodo, & semel dirigendum, illum nunc pro tunc Apostolica auctoritate tenore præsentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes.

Declaratur ex prædictis Processionibus nullum Parochorum jurisdictioni præjudicium inferri.

§. 17. Et quia prædictas sacras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei servitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis persuasum est, per easdem suam ipsorum Jurisdictionem deturbari: quum de reliquo jugi, ac tumultuario Secularium per easdem vias, in quibus fierent Processiones, excursu, eidem propriæ jurisdictioni nullum præjudicium inferri noscant, & sciant; ad hujusmodi controversiarum radicem evellendam, Motu, scientia, & Potestate, ut supra, sancimus, decernimus, & declaramus, ex Processionibus prædictis, aut aliis quibuscumque, etiam cum Cruce erecta, & Stola nullum aut de jure, aut de facto generari, & sequi posse præjudicium Parochorum Juribus: nec non Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stolam gestantes sine licentia Ordinarii, & interventu Parochi easdem Processiones, omnesque alias peragere posse, ac debere.

Decernitur quibus Processionibus interesse debeant Fratres prædicti Ordinis.

§. 18. Quum insuper Nobis compertum sit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari observantiæ, ac etiam Ecclesiasticis Functionibus extraordinariæ illæ Processiones, ad quas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi con-

tingit, Motu, scientia, & auctoritate similibus, volumus, & mandamus, qood Fratres prædicti oon teneautur accedere, nisi ad Processiones seqoentes: ad illam scilicet, quæ fit in die Corporis Christi: illas, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & Rogationibus: & alias, qoæ pro bono, causa, aut honore publico, ab Episcopis indicentur, juata Decretum generale anni 1628. Circa quas tameo non intendimus aliqnid iunovare pro illis Conventibus, & Locis, in quibus ex Apostolica dispensarione, Decreto aliquo Congregationum S. R. E. Cardinalium, vel consuetudine, Fratres ad omnes, vel aliquas Processiones accedere antehac non teoebantur, aut non consueverunt: qnos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus: easque Indolta, & Consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipsis Apostolicæ firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque Decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & cooventionibus, ac cæteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini concessum super Altaribus privilegiatis.

§. 19. Aliud quoque Indultum ipsi Ordini per Nos concessum in Literis datis 22. Septembris 1724. & incipien. -- *Exponi Nobis* -- circa Altaria Privilegio affecta non solum, ut supra, confirmamus, & innovamus, & de oovo concedimus, verum præterea declaramos, accipiendum juata alias Literas Clementis IX. -- *Qaam fel. rec. Alexander PP. VII.* -- emanatas sub 23. Septembris 1669. ita, quod Missæ secundum tenorem Literarum nostrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & sint eodem Privilegio affectæ, non siut Defunctorum, sive siut ea obligatiooe, sive ex devotione, quotiescumque Missa Defunctorum celebrari non possit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis.

§. 20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Constit. -- *Exposuit Nabis* -- 23. Julii 1518., quod scilicet *quoties Festivitates SS. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes qaalibet ex causa, etiam extra tempas Interdicti transferrentar, etiam Indalgentia, Ecclesias visitantibas in Festivitatibus hujusmodi, & per earam octavas pro tempore canceſſa, ad tempas celebratianis hujusmodi sint, & censeaatar translata*, auctoritata Apostolica approbautes, innovantes, & de novo concedentes, ot supra, pari ratione extendimus ad alias Festivitates aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum Fastis adscriptorum, vel iopostemm adscribendorum, & ad Festum omnium ipsius Ordinis Sanctorum qnod die IX. Novembris celebrari solet, atque ad Octavas, & Indulgeotias pro eisdem a Prædecessoribus Nostris, vel a Nobis hactenus concessas, ac quaodocamque eoncedendas: ae etiam ad Festum, & Octavam Sanctissimi Rosarii quoties ob occurrentes majores Festivitates, vel alias causas transferri contingar.

Necnon Facultas concessa Prælatis Ordinis absolvendi, & dispensandi sibi subditos fratres, & sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis.

§. 21. Facultatem quoque datam a sæpedicto Sancto Pio V. in Constitutione CXXXII. -- *Romani Pontificis tircamspecta benignitas* -- 21. Julii 1571. Prælatis Ordinis, absolvendi sibi subditos Fratres, ac Sorores, & cum eis dispensandi, sicut absolvere, & dispensare possunt Episcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Tridext. seſs.* XXIV. *cap.* VI., interdicto tamen penitus iisdem Fratribus, & Sororibus usus Cruciatæ, sive alterius cujuscumque Privilegii, ad eligendum sibi Confessarium, & obtinendas ejuscemodi dispensationes, & absolutiones, quem usum etiam provida interdixerunt Clemens VIII. Constitutione LXIV. -- *Romani Pontificis* -- 23. Novembris 1599., & Urbanus VIII. Constitut. *Cum in specula* -- 19. Junii 1630. iisdem Prælatis confirmamus, ot supra, innovamus, & quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper attendentes, Julinm II. Prædecessorem Nostrum in Constitutione -- *Exponi Nobis* -- inferius referenda, decrevisse, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. io Constitutione VII. -- *Regimini* -- Kal. Jannarii 1474. §. 4., & in alia incipien. -- *Qaaniam omnes* -- 28. Maji 1481. concessa fuerat potestas absolvendi, & dispensandi snos Subditos in casibus Sedis Apostolicæ reservatis, etiam io Bulla Cœnæ, & Gregorium IX., Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac successive alios Prædecessores Nostros, ut Religiosorum excursibus, Ordiois decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem Prælatis Ordinis circa sibi subditos Fratres, & Mooiales, facultatem dedisse, ut super casibus, & censuris eidem Sedi alias reservatis absolverent, & dispensarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ot prædictum est, coocedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos absolvere posse Fratres, & Sorores sibi subjectos, & subjectas ab omnibus, & singulis casibus, & censuris Sedi Apostolicæ etiam per Bullam Cœnæ reservatis, exceptis dumtaaat illis, qoos laudati Sixtus IV., & Julius II. in præmissis eorum Constitutionibus excipiendos fore voluerunt; Eosque dispensare posse super quavis irregularitate, ea homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Possit tamen solus Magister Ordinis ab irregularitate hujusmodi dispensare cum Fratribus ibi subditis, dummodo homicidium oon fuerit appensatum, & iotra Claustra extiterit consummatum.

Statuunt ac nonnulla circa privilegia absolvendi, & relaxandi Juramenta, & vota commutandi pro Confessariis dicti Ordinis quoad personas seculares.

§. 22. Aoimo quoqoe repetentes, a Sede Apostolica fuisse concassa quamplora privilegia circa absolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorom commutationem, pro Confessariis Ordinis prædicti quoad persooas seculares, ac præcipue spectantes ad Societates supramemoratas, ad tollendas snper hoc quascomqne dobietates ex diversis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ax Auctorum in diversa abeontium opioionibus subortas, volumus, sancita in prædicta Const. Clementis VIII. incipien. -- *Qaacumqae a Sede* -- ab omnibus, circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est, quod circa personas prædictis Societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, & de Apostolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confessariis Ordinis Prædicatorum absolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, sicut de Confratribus, & Consororibus Rosarii, supra diaimus, & concessimus, possint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctissimi Nominis Jesu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta superius innovatas Constitutiones Pii IV. -- *Injunctam* -- & Gregorii XIII. -- *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* -- Pro aliis vero Societatibus io Festo præcipuo ipsarum, & tribus diebus tale Festum immediate antecedentibus. Et circa reliquas personas seculares Societatibus minime adscriptas, iisdem Confessariis Ordinis concedimus, ut easdem ab aliis prædictæ Sedi reservatis Casibus, & Censuris absolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta solvere, juxta privilegia, quæ ipsorum, aut alii ex inferius recensendis, sive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apostolica Sede concessa esse, nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

Circa approbationem audientium Confessiones secularium personarum.

§. 23. Circa audientiam vero Confessionum Secularium personarum quarumcumque servandus erit tenor Constitutionis CXXXIII. S. Pii V. -- *Romani Pontificis providentia* -- 8. Id.

Augu-

Augusti 1571. §. 2., qua nimirum cavetur, semel approbatos prævio examine ab Episcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Constitutionis VII. Clementis X. incipien. -- *Superna* -- §. 6., qua disponitur, cunctis Fratribus unius Conventus simul adimi non posse facultatem, Confessiones audiendi, inconsulta Sancta Sede.

Confirmantur porro Indulta quæcunque eidem ordini concessa quoad verbi Dei prædicationem.

§. 24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, & quantum proinde meritum sibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis ejusdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* insignivit, Indulta desuper a Prædecessoribus Nostris concessa pro insertis habentes, atque Fratribus ipsis quamplenissime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, scientia, & potestate prædictis confirmamus, facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini sess.* XXIV. *cap.* IV. & declarationis S. Pii V. in Constitutione -- *Etsi mendicantium* -- & -- *Ad hoc Nos Deus* -- §. 8., quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut supra; quod iidem Fratres ex Altari, aut suggestu in Ecclesiis, sive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Rosarii potissime, tanquam ejusdem Ordinis insigne Patrimonium, ejusque Indulgentias, sicuti & cæterarum Societatum in ipsis Ecclesiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite possint, ac valeant.

Necnon privilegia Missionariorum Ordinis.

Privilegia quoque Missionariis Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ discrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis Insulis, ac alibi Fidem Catholicam strenue propagare pergentibus, concessa ante, & post Joannem vulgo XXII. in Constitutione -- *Quum sit hora* -- 4. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, Indulgentias insuper omnes, ac cæteras quascumque gratias, pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, & elargimur.

De Sacramentis administrandis, & sepeliendis famulis, aliisque in Conventibus dicti Ordinis.

§. 25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejusdem quævis Sacramenta etiam in Paschate, & in mortis articulo ministrare, eorumque Cadavera, quum obierint, in ipsorum Cœmeteriis sepelire, inconsulto prorsus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. -- *Qui Deum tota mente diligitis* -- 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Mari magno* -- a Gregorio XI. in Bulla similiter incipien. -- *Qui Deum* -- & a Nicolao V. in Bulla -- *Justis, & honestis* -- pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Constitutione incipien. -- *Exponi Nobis fecistis* -- 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel casu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Vestimenta Ecclesiastica, aliaque.

§. 26. Insuper facultatem indultam Superioribus quibuscumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Vestimenta, aut Paramenta Ecclesiastica, in quibus non intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Const. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kal. Maji 1402., ab Innocentio VIII. loco statim referendo, & a S. Pio in Brevi incipien. -- *Volentes iis* -- 25. Junii 1571.: Solemniter, & juxta ritum Ecclesiæ, aqua prius a Catholico Episcopo benedicta, reconciliandi pollutas Ecclesias, Cœmeteria, aut Claustra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam -- *Benignitas* -- 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 16. Junii 1569. eidem Ordini, ejusque Superioribus prædictis motu, scientia, & auctoritate similibus, confirmamus, & innovamus, & respective declaramus, prædictis Superioribus esse præterea permissum aqua, ut supra, ab Episcopo benedicta, novas Ecclesias, nova Cœmeteria, Capitula, Claustra, & Oratoria benedicere, & hæc omnia etiam de novo concedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diœcesanus Episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo aquam in ejus Diœcesi benedictam ad prædicta præstanda accipere, & asportare.

Declaratur Fratres Prædicatores extra tempora sacris initiari posse.

§. 27. Quia vero ad aures Nostras pervenit, non obstante nostra, ac etiam novissimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit.* v. *Cap.* 11. sententia, quod *Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora sacris initiantur*, etiam post Decreta Concilii Tridentini, a nonnullis etiam Episcopis in dubium revocari, an inter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, scientia, & authoritate prædictis, declaramus, eosdem Fratres ex nostra, ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem Privilegio frui, ac potiri posse, & debere; & quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contraria dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostra erga prædictum Ordinem, intra cujus dilectissimum sinum adhuc versati gloriamur, dilectione, iisdem Fratribus signanter, specifice, & individuo concedimus, quatenus a Diœcesano, eoque renuente, aut non valente, a quocumque Catholico Episcopo Ordines extra Tempora suscipere, & Episcopi ipsis conferre, libere, & licite valeant juxta declarationem S. Pii V. in Bulla -- *Etsi mendicantium* -- Decretum Clementis VIII., & uberius explicata in *dicto Concilio Romano Nostro* *Tit.* v. *Cap.* 2. & *Tit.* XXI. *Cap.* 12.

De Monialium directione, ejusdem Ordinis Fratribus demandata; eorumque Confessariis, confirmantur quæ ab aliis Pontificibus statuta fuere.

§. 28. Recolentes quoque quantum Monialium directio, & Clausura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejusdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriusque in hac ipsa Alma Urbe nostra Institutori; Ac attendentes, Clementem IV. in Constitutione -- *Affectu sincero* 8. Idus Februarii 1267. Apostolica sollicitudine commendasse Filiis tanti parentis curam illam Monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius, & felicius insisterent Ministerio Verbi, facta ipsis plenissima potestate, easdem Sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque Confessiones non solum per Magistrum Ordinis, & Provinciales, sed etiam per alios Fratres idoneos audiendi: Bened. XI. ejusdem quoque Ordinis in Constitutione -- *Sacra vestra Religio* 3. Kal. Martii 1304. easdem Moniales a Jurisdictione cujuscumque extra prædictum Ordinem existentis exemisse, quod Sanctus Pius in sua Constitutione -- *Etsi Mendicantium* aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *Sess.* XXV. *cap.* IX., omnia hæc supradictis motu, scientia, & potestate confirmantes, innovantes, ac quatenus opus sit de novo concedentes decernimus, & declaramus. Jurisdictioni Prælatorum Ordinis subesse etiam Puellas educationis causa aliasque Mulieres ex legitima dispensatione introductas, & degentes in Monasteriis ejusdem Ordinis Monialium exemtis, & respective subjectis, ut supra Prælatis dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordinis

conscientiam summopere in diem Domini oneramus) & ab Ordine ipso de more ad Monialium sibi subjectarum Confessiones audiendas destinatos, Locorum Ordinariis debitam reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinum, & Sedem Apostolicam circa Monasteria exemptorum delegata auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostræ huic Constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adjutrices adhibere, nullatenus vero ab iisdem Ordinariis examinandos esse pro prædictarum Monialium Confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro Fratrum Ordinis Confessionibus excipiendis, tametsi quandoque contra eosdem prædicta delegata auctoritate procedere possint, ac valeant; multo autem minus Superiores, sive Locales, sive Provinciales, sive etiam Magistrum ipsum Ordinis, qui ea prædicta Apostolica commissione Deo plenam reddituri sunt rationem de sibi subjectis Monialium animabus; ut sic illæso, ac custodito veluti primario potestatis Spiritualis charactere, quemadmodum alias ligare possunt, ac ligant, ita etiam libere solvere possint, ac valeant sibi subjectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese Sacramentaliter audiri postulaverint, quod plane alias, aut nullo modo, aut ægre admodum præstare possent; non obstantibus Constitutionibus Gregorii XV. -- *Inscrutabili*, & Clementis X. -- *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales.

§. 29. Iisdem omnibus, & singulis Superioribus, atque ab ipsis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus sibi subjectis liberam esse debere, Superioribus quidem prorsus, & omni modo, Delegatis vero Religiosis cum Superiorum eorum missione, & benedictione. Administrationem temporalem dd. Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evidenti Monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad Moniales, & Monasteria sibi subjecta, prædictos Superiores posse, ac debere Jurisdictionem suam secundum Apostolicas Sanctiones tueri; salva in reliquis Jurisdictione jure delegato Episcopis competente; quibus tamen auctoritate Apostolica penitus interdicimus, ac prohibemus, ne circa Visitationem Clausuræ ultra facultates a Concilio sibi factas, & concessas, ullatenus sese extendant, neve ejusdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum sunt, se intromittant. Si vero Moniales ipsæ servare renuant, quæ pro observantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem easdem Monasteria libere dimittendi ex Apostol. Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ -- *Exponi Nobis* -- Dat. a Leone X. 6. Novembris an. 1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum Monialibus, sicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emissam Professionem constitutis, integrum esse frui, & potiri Indulto S. Pii V. in Constit. CIX. -- *Summi Sacerdotii Cura* 23. Aug. 1570.

Recensentur Constitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, quæ, & confirmantur.

§. 30. Quum autem silere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S. Thomæ Aquinatis, cui ipsemet Ordo salubriter insistit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis suis in Ecclesiam meritis extollamus. Satius ergo ad absolutum illius præconium putamus commemorare, ipsam ex Salvatoris Crucifixi ore, sicuti pie testatur historia, fuisse probatam, & constanti Summorum Pontificum testimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potissimum suis Constitutionibus, & Literis Apostolicis præstitere Joannes vulgo XXII. in Const. xx. cujus initium -- *Redemtionem misit* -- 15. Kal. Aug. an. Domini 1525. Clemens VI. Constit. -- *In Ordine* 8. Idus Febr. 1344. Urbanus V. in Diplomatibus -- *Copiosus*, & *laudabilis* dat. 10. Kalen. Julii, & prid. Kal. Sept. 1368., S. Pius V. xxxvi. *Mirabilis Deus* 3. Idus Apr. 1567., Sixtus V. lxxvi. *Triumphantis* prid. Id. Martii 1588., Clem. VIII. *In quo Nos*, & *Quarum prodesse* 22. Nov. 1603., & *Sicut Angeli*.... Paulus V. *Splendidissimi*: 17. Decemb. 1607., & Alexander VII. *Literas* 7. Augusti 1660.; Æquum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis instar Mundum universum illustrans uberrima Christianæ Ecclesiæ bona peperit, paritque in dies singulos multiplici fructu, Supremo Apostolicæ Sedis Magisterio adversus quoscumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fidelissime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque assiduis fere experimentis probe noscentes per alias peculiares nostras Literas incipien. -- *Demissas preces* -- Dat. 6. Novemb. 1724. calumnias, ejusdem Angelici Doctoris, & S. Augustini doctrinæ temere irrogatas retudimus, & prout rei gravitas exposcebat, auctoritatis nostræ præsidio eliminavimus. Luculentius vero æstimationis argumentum in ipsam S. Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magisque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipsius Sectatores ad illius sinceram, & tutam professionem inflammentur, prædictas omnes, & singulas Decessorum nostrorum Constitutiones, Literas, seu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & singula in eis contenta, suprema, qua fungimur, auctoritate, motu, scientia, & deliberatione præmissis comprobamus, & rursus quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinaces tranquillitatis Ecclesiæ Catholicæ perturbatores desinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præposteris, & a veritate alienis interpretationibus Apostolicas ipsas Literas nostras, non sine aperta, ut accepimus, verbis nostris, ac etiam Decessorum Nostrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Asseclas, & Sectatores intellere sudeant, Constit. 98. quæ incipit -- *Pastoralis Officii* -- fel. rec. Clem. XI. omnibusque in ea contentis firmiter inhærentes, sub divini Interminatione Judicii, iterumque sub canonicis pœnis omnibus, & singulis Christifidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S. Doctoris, ejusque insignem in Ecclesia Scholam, præsertim ubi in eadem schola de Divina Gratia per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita Prædestinatione ad Gloriam sine ulla meritorum prævisione, agitur, ullatenus dicto, vel scripto contumeliose impetant, ac veluti consentientem cum damnatis ab Apostolica Sede, & signanter a Const. 64. d. fel. rec. Clem. XI. incipien. -- *Unigenitus* --, Jansenii, Quesnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S. Thomas, & vera Schola Thomistica quam longissime abest, & abfuit, universis tam antiquis, quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus hæresibus, & perniciosis asseria adversans. Damnamus item Folia, Theses, & Libros antehac Typis impressos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, seu fovendam doctrinæ S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliisque genuinæ Thomisticæ Doctrinæ Asseclis invidiam, designatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ assertive renovantur, vel in aliam a germana prædictarum nostrarum Literarum sententia, sive Decessorum nostrorum mente, honorifica, atque faventia Doctrinæ Thomisticæ verba fallacissime detorquentur.

Præscribitur omnibus Christifidelibus, ne S. Thomæ doctrinam, præd. contumeliose impetant Damnatis etiam libris in ejusdem Doctrinæ calumniã conscriptis.

Deum

Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriæ suæ iocrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magistro salutari Doctrina, qoam ipsius innocentium morum, & illustrium virtutum imitatione proficiat.

De privilegiis Adolescentium Secularium in pralaudati Doctoris studiis insignioribus.

§. 31. Ne autem Adolescentes Seculares a prælaud. Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea præmium, nulla expedita via pateat ipsis per Theologicas disciplinas ad dignitates illas, quæ solis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia consequutis conferri debent, ac possunt; Motu, scientia, & potestatis plenitudioe, ut supra, ad universa insigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quæ ad minus quatuor constent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lectoribus in quibuscumque provinciis Ordinis prædicti erecta, vel erigenda extendentes concessionem factam a Gregorii XIII. Fratribus ejusdem Ordinis Provinciæ S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatam, & confirmatam per Paulum V. in suis Literis incipien. -- *Militantis Ecclesiæ* -- prid. Non Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Constit. -- *In supremo* -- 10. Kal. Martii 1644., necnoo privilegia omnia, & singula Apostolica in id concessa prædictis Fratribus ad omnia prædicta Studia, Conventus, & Universitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut post emensum certum, oec unquam minus quam duorum annorum, stadium, ad percipiendam Sac. Theologiæ juxta inconcussa, & tutissima S. Thomæ Dogmata intelligentiam accommodatom, a Studiorum illorum Moderatoribus, sive Lectoribus, numero, & procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis præscribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apostolica, ut prædictum est, confirmatis, post præmissas Scholasticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas consuetudines, vel methodum ab eodem Magistro præscribendam, ac præmisso diligenti examine, Laurea Doctoralis, sive Magistralis, Præsentatura, ac Licentia, sive Gradus Baccalaureatus, ac alii coosueti in S. Theologia (quos quidem pari Apostolica auctoritate Motu, & scientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in Academia Romanæ Sapientiæ, Salamantina, aut Parisiensi, vel alia quacumque insigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri possint, ac valeant Scholaribus secularibus, Studentibus in insignibus Civitatibus, aut Locis, io qoibus ad eorum Scholam juvenes seculares accedere permittuntur, idque tametsi ibidem alias publica pateat Universitas, hoc dumtaxat casu præstitis per divites, a tali solutione de cætero non exemptos, consuetis Universitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores præfatos idoneos repertos Officiales Universitatis ad eosdem Gradus promovere tenuerint, poteront ad gradus prædictos promovere Lectores, & Magistri præfati nostri Ordinis. Illudque quam maxime coocedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, io quibos Secularibus Doctrinæ D. Thomæ, prout in hujus receptissima Schola traditæ, Gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque, & innovantur quæcunque facultates concessæ Magistro Generali, aliisque Prælatis, ac Provinciis Ordinis præfati.

§. 32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Constit. sua -- *Quam Sacer Ordo Prædicatorum* -- Nonis Martii 1572. amplissime concessam, ut possit ex sibi subjectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem similiter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens -- *Debitam Pastoralis* -- 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare possint, ac valeant Fratres Ordinis in Notarios pro exequutione mandarorum Apostolicorum. Et generaliter quæcumque, & cujuscumque generis gratias, Indulta, Privilegia, præeminentias, facultates, a Sede prædicta Ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Constitutionibus, & Ordinationibus Comitiorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anoo 1629. Denunc. III., auctoritate Apostolica, quæ omnia bic similiter pro insertis habentes, confirmamus, inoovamus, & ut præfertur concedimus, non obstantibus Brevibus Apostolicis Clementis X. -- *Ad Apostolicæ* -- 5. Sept 1675., & Innocentii XI. -- *Quum non alias* -- 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & signanter concessa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis suis Literis -- *Exponi* -- 3. Decembris 1631. Cum excommunicatione latæ Sententiæ, Magistro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reservata, contra Fratres, & absolutione ab Officiis ipso facto incurrenda contra Prælatos ejusdem Ordinis, qui per se, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconsolto, in Romana Curia negotium aliquod tractare ausi foerint: ac deinde Provincialibus, ac cæteris quibusvis Ordiois prædicti Prælatis, & Superioribus. Indulta quoqoe, & quomodocumque elargita Provinciis, & signanter spectatissimæ Nostræ otriusque Lombardiæ, ac etiam Monialium Monasteriis amplissime confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus.

Confirmantur parner gratiæ omnes concessæ Tertio Ordini Pœnitentium S. Dominici.

§. 33. Pro Fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Pœnitentium S. Dominici* nuncupato Gregorio IX. in Constit. -- *Detestanda* -- Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. -- *Congruum existimantes* -- 1. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. -- *Quum de Mulieribus* -- Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. io Constit. -- *Humilibus, & honestis* -- 11. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulæ ejusdem Ordinis incipien. -- *Sedis Apostolicæ* -- 6. Kal. Julii 1405. Eogenius IV. in consimili Constit. -- *Provisionis nostra* -- pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Constit. -- *Sacrosancta* -- 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. -- Considerantes -- 30. Sept. 1465., Julius II. -- *Considerantes* -- 14. Decembris 1509. -- *Exponi Nobis fecisti* -- 27. Febr. 1510., Leo X. -- *Dum intra mentis* -- 19. Decembris 1516., & -- *Nuper* -- 1. Martii 1518. Paulus III. -- *Exponi Nobis nuper fecisti* -- 26. Julii 1542., necnoo S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., aliique Prædecessores Nostri per suas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & personas, domos, Asceteria, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujusmodi omnes, & singulas Literas, Gratias tam spirituales, quam temporales, Concessiones, Exemptiones, Indulta, ac cætera quæcumque, cujuscumque generis, & nominis, spiritualia, & temporalia Privilegia plenissime confirmamus, & ionovamus, & ubi opus sit de oovo concedimus; præcipue pro Christifidelibus utriusque sexos, qui collegialiter, aut in Claustris vivont, aut solum votum perpetuæ castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis Domibus, vel cum affinibus, & Consanguiocis, dommodo habitum Ord. gestent, & Altissimo sub Regula, & Instituto d. Ordinis Tertii caste, & pie famulatum præstent. Contrariis quibuscumqoe non obstantibus, & præcipue Concilio Lateranen.; quibus omnibus in hac parte Motu, scientia, & potestatu similibus amplissime derogamus.

Idemque verus Ordo Regularis declaratur.

Hujusmodi vero Institutum tanquam sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, præcipue ex collegialiter, aut cum Claustralibus, aut in Domibus Consanguineorum, sive propriis sub solo, & simplici voto inviolabilis castitatis, cæterisque modo, forma, habitu, Novitiatu,

Professione, ac Regula viventibus compositum, & consequenter ab omnibus Confraternitaribus, de quibus agitur in Constitutione san. me. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, sicut sunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi, fuisse, & esse decernimus, ac declaramus: Moruque simili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam juxta præmissa, & inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apostolica auctoritate perpetuum firmitaris robur adjicimus.

Approbantur quoque Constit. omnes, quibus concessa fuir Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, aliisque superioribus suprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

§. 34. Omnes insuper Apostolicas concessiones, quibus asserta fuit Ordini Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Provincialibus, cæterisque aliis substitutis Superioribus, præeminentia, auctoritas, & Superioritas super præfati Instituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obrinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus sit, easdem præeminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædecessores Nostros Innocentium VII.; & Eugenium IV. fuisse approbatam Regulam prædictam, ejusque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipso B. Dominico suscepisse, ejusque præcepta executioni mandasse, eidem Generali Magistro privative quoad alios quoscumque confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subjectos Fratres quoscumque facultate opportuna, ac necessaria instructos, Personas ad dictum Ordinem, juxta ipsius Statuta recipere, habitu donare, atque elapso debito probationis tempore ad professionem recipere, itaut Personæ quæcumque aliter receptæ, nec sint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejusdem Privilegiis, ac Indultis potiantur, nisi pro peculiaribus Personis, & casibus per Nos, & Successores Nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque, aut Visitatorem instituere; Magistrum quoque, Directorem, ac Confessarium ætate, moribus, pietate, scientia, & prudentia gravem concedere, & deputare qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, aut Congressus convocet, & in ipsis, sicut in aliis quibuscumque Actibus, & Functionibus præsideat: Necnon, Locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque cujusvis status, gradus, & conditionis existant, & quacumque fungantur auctoritate semper exclusis, Congregationes illas, ac Personas Tertii Ordinis, sive Virorum collegialiter, aut in Claustris, sive Mulierum cum expresso Voto, ut supra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conservatoria, Hospitalia, Monasteria, sive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Ecclesias pleno Jure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite, quam in membris ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, restituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipsius Collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & statu procedere: aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejusdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties sibi libuerit libros, & rationes redditum, ac bonorum, sive Congregationum, sive Collegiorum quorumcumque, non secus ac Monasteriorum, ac singulorum, sibi pleno Jure subjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Administratoribus quibuscumque rationem redditum per eos administratorum recognoscere, examinare, ac exigere possit, & valeat, Motu, scientia, & potestate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quosvis Administratores justa de causa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religiosum quempiam idoneum substituendi.

Præscribitur ejusdem Ordinis professoribus, ut agnoscant in Superiores præd. Magistrum Gener. aliosque.

§. 35. Ut autem prædicta omnia cum spirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, districte præcipimus omnibus, & singulis Ordinis Professoribus per totum Orbem existentibus, ac extituris cujuscumque gradus, ac conditionis existant, & præcipue quibuscumque gradibus, & quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Claustris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & secundo Monialium, eumdem habet Patrem, & Patriarcham in cœlis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc. VII. in Bulla supradicta omnes appellentur *Fratres, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Fratres, & Sorores de Pænitentia S. Dominici*: ita cum utroque illo Ordine unum, eundemque in Terris Successorem B. Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magistrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magistro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia sese conforment; maxime quum Regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad pœnam, ejusque rationabilis relaxatio sit in manu discreti Superioris constituta: iisdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Instituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, pareant, & obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, Habitu spoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec resipiscant, vel absolute quoque dimitti possint; quemadmodum alias Regulas ipso cap. 19. pro quibusdam casibus disponit: Insuper, & Collegia ipsa supprimi, ac dissolvi, sin minus dimitri, ac relinqui ab eisdem possint, & valeant, & respective nullis Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

Injungitur præfato Magistro Generali ut ejusdem Tertii Ordin. Reformationi advigilet.

§. 36. Ordinis Magistro pro tempore, sicut & Ordini ipsi in Generalibus Comitiis quandocumque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem statum, ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam potestatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac personarum opportunitate in Domino judicabunt sic melius disponenda (salva tamen ejusdem Regulæ substantia, & intactis Sacris Canonibus) nunc pro tunc Apostolica auctoritate ejusdemodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

Statuuntur nonnulla pro d. Reformatione.

§. 37. Deinde quum nonnulla sint Capita, super quibus potissime Tertiarias Personas, sive in Domibus prædictis seorsim, sive etiam in Asceteriis collegialiter Virginalem, aut cœlibem, aut castam Vidualem expresso Voto, & sub Habitu, & Regula prædictis vitam traducentes, necnon Fratres Ordinis Prædicatorum ipsas vexari, ad Nos delatum est, ideo expresse declaramus, & volumus. Quod tametsi omnes, & singulæ prædictæ personæ summam debeant habere reverentiam Locorum Ordinariis, ce-

A quorum Jurisdictione Tertiariæ personæ exemtæ sint.

terisque

terisque Prælatis inferioribus, quemadmodum earum quoque Reguls præscribit: Atque juxta Decrstum Congregationis Venerabilium Fractum nostrotum S. R. E. Cardinalium Episcopotum; & Regulatium consultationibus præpositæ sdirum sub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ in privatis Domibus perpetuo mansuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, sas sibi posse de victu, & vestiru sufficienter providere; illasque fore bonis moribus prædictas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Consanguineis, aur Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu conjunctis, aut saltem cum viris perspectæ probitaris, vitam traducturas, eas tamen juxta præmissa Tertiarias effectas a cujuscumque alterius insrioris extra Ordinem Prædicatorum constituti Prælati, & ipsius Ordinarii loci Jurisdictione exsmtas esse volumus, & fore dsclaramus, districteque mandamus, eisque de novo talem exsmtionem concedimus.

De ætate ad Ordinem recipiendarum.

Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendatum bac nostra Constitutione perpetuo valitura injungimus, & mandamus, quod nisi in particularibus Asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter sollegialiter perperuo viventes, non admittantur, nisi tempors Professionis excesserint annum 18. Quo vero ad eas, quæ in Domibus, ut supra, seorsim cum certis castiratis Voto, Habiru, & Statutis, sunt vitam traducturæ; quum secundum S. Scripturas bonum sit portanti jugum ab adolescsntia sua, & Ordo prædictus ea Regula sua vigilias, jejunia, pluresque abstinentias habeat jugiter perferendas; Virginum quoque Sponso placest sibi cito promissa Virginitas: Plurimæque insignes Virgines prædicti Ordinis *de pœnitentia* non solum *a* teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cælsti Sponso consectaverint, Habitumque induerint, sed florenti adhuc ætate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmen ducers potest cælestis Virgo S. Catharina Senensis, de Apostolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, scientia, & potestate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eædem, quibuscumque noo obstantibus in contrsrium, post decimum octavum annum, vel etiam in minori ætate juxta consuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint, ac valeant: Revalidantes quascumque acceptationes, & Professiones, si quæ forte ex defectu ætstis hactenus factæ dici possent invalidæ.

De habitus uniformitate.

Habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse Habitus formam, quæ pro regionum diversitats hactenus ab eisdem Tertiariis ssrvata est. Licere quoqus Mulieribus, quæ emisso Voto seorsim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *Suprajectam* vocant, carbasum pectorals, quod nuncupant *Sottogola*, & Scapulare, seu *Patientiam*.

Suadentur præd. Tertiariis emissio trium Votorum, & clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli posse declaratur.

§. 38. Tertiariis prædictis emisso solo Castitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino suaderi trium Votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque Clausutam, juxta propositum Constitut. 8. S. Pii V. incipien. *Circa Pastoralis* -; inhærentes tamen Literis Apostolicis superius memoraris Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria Vota, declaraturque per hæc ipsa - *ad Clausuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam ex Regula Tertii Habitus*, ac aliis Clementis IX. *Alias propositis* - 10. Decembris 1667., in quibus Tertiariæ sollegialiter vivsntes, ad clausuram nullatenus compelluntur: Attendentes insuper per annos, ut accepimus centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per seculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum 20. Decembris 1616., sjuscemodi Tertisrias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus, ac tacentibus Ordinariis, floruisse, ac etiamnum florere sine clausura, declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus, etiam Apostolicis quibus expresse per præsentes derogamus. Licet circa Sacramentorum susceptionem; & sepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula; & Statutis, & sub captesso perpetuæ Virginalis, aut Vidualis Castitatis Voto sive collegialiter, sive in peivatis Domibus, viventes; ex recitatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum, sarum sexui non repugnantibus, & pleno jure subesse Fratribus, & in primis Magistro Generali ejusdem Ordinis: hisque liceat *authoritate Apostolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Pascha, sive Festi Resurrectionis D. N. J. Christi, & infra ejus Festi octavam; quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistia, & alia Sacramenta Ecclesiastica quacumque exbibere, & ministrare* etiam in *Domibus propriis*: Necnon *illarum Cadavera ad earumdem Fratrum Ecclesias tumulanda deferre, etiam Parochialium Ecclesiarum Personarum earumdem Rectorum licentia desuper minime requisita, & contradictione qualibet non obstante.* Ne tamen desuper Tertiarias, & respective Fratres Ordinis Prædicatorum indebite molestari contingat, expresse declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas *de Pœnitentia S. Dominici* sive collegialiter, sive separatim in Domibus, ut prædictum est, viventes cum expresso Voto, a solis Fratribus prædicti Ordinis Prædicatorum, contradictione qualibet, & quacumque sonsuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die Sanctæ Paschæ, & in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi præcepto de Communione Paschali, & in casu mortalis infirmitatis, sive in mortis articulo, Sacram Eucharistiam, Extremam insuper Unctionem absolute recipere posse, & debere; Earumdemque post mortem Cadavera (nisi forsan collegialiter viventes habeant, aut sit aliquando legitime babituræ in earum Ecclesia, Oratorio, aut Collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos Fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad Fratrum Ecclesiam tumulanda deferri posse, ac debere, & quidem absque interventu, licentia, & requisitione Parochi, nullaque eidem soluta quarta; Et sicut volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & respective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & respective tumulari per Fratres, & in Ecclesiis illorum, ita disponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad ministranda Sacramenta dd. Tertiariis utriusque sexus possint, & debeant, ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ cum Cruce erecta, & processionaliter condigne afferre Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, tam in casu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in casu talis infirmitatis, quæ impediat accessum ad Ecclesiam dictorum Fratrum, pro satisfactione præcepti Paschalis; ac etiam titulo devotionis circa consuetas majores Ecclesiæ solemnitates & similiter Defunctorum Cadavera ad propria

Ecclesiam asportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum sit ministrare Sacramentum in casu repentinæ infirmitatis, quæ spatium non permittat vocandi Fratres prædictos.

Innovantur Constit. omnes emanatæ circa ambitiosos Ordinis Fratres.

§. 39. Ut porro quantum in Domino possumus consulamus indemnitati obedientiæ, Superioribus prædictis ab eorum respective Religiosis debitæ, & ut simpliciori via oitantur omnes in semel Deo promissam Regularem observantiam, motu, scientia, & potestate sæpedictis in primis quoad omnia, & singula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Constitutiones emanatas adversus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII. incipien. -- *Quum nihil magis* -- 5. Junii 1580. Clemen. VIII. -- *Religiosos Viros* -- 23. Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7. Jan. 1608. Deindeque pro tuenda Regulari Disciplina confirmamus, & innovamus Constitut. IV. Bonifacii VIII. -- *Ad augmentum* 6. Id. Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis excessibus Subditorum volumus, peragendum, *postpositis rimulis, & apicibus Juris secundum consuetudines, & Statuta Ordinis etiam facienda.*

Ac super corrigendis excessibus.

Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis observantiæ enervantes, ac evertentes, nisi retineatur, & servetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque si fieri possit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Episcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus similiter quæcumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, & præcipue Constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcitatis Literis incipien. -- *Ad augmentum* -- Bonifacii IX. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kalen. Maji 1402, Julii II. -- *Exposuisti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & singula in eis contenta, etiam quoad Censuras latæ Sententiæ, & pœnas, etiam contra quoscumque Judices Ecclesiasticos, & Seculares de hujuscemodi appellationibus cognoscere volentes, contra ordinem contentum, & rationem præscriptam in prædictis Literis Apostolicis.

Necnon circa appellationes.

§. 40. Immo quum etiam Nobis certo constet, Superiorum præfatorum auctoritatem eludi, & contemni, si circa concernentia statum ipsum Regularem, quæ totaliter remissa sunt, & esse debent ipsorum religioni, & judicio, cujusmodi sunt Fratrum Assignationes, Remotiones, Dispensationes, Lectionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcumque per Constitutiones Apostolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recursus ad Apostolicos Nuncios Nostros, Vice-legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Nostræ Ministros, istis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica mandamus, & præcipimus, ne in iisdem sese ullatenus in posterum intromittant, atque in illis ipsis, quæ per viam appellationis ex Apostolico aliquo speciali Indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret non aliter id facere posse, ac debere declaramus, & volumus, quam præmissa per Fratres illos graduali appellatione per præsentes has nostras Literas perpetuo constituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quascumque Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra Fratres quoslibet nostri hujusce Ordinis ad retinendam Regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

Similiter confirmantur Constit. super Ordinis habitum.

§. 41. Attendentes deinde quæ sanxerunt Prædecessores nostri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Constitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confusio habitur* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8. Kal. Aprilis 2244., & Gregorius XI. -- *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374. Clemens VIII. in Constit. CIV. -- *Ex injuncto Nobis* 2. Octobris 1603., ac novissime Alexander VII. in Constitutione -- *Ex injuncto nobis* 8. Februarii 2666., illa omnia auctoritate, motu, & scientia prædictis confirmantes, ac innovantes, similiter districte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipsi adeo similem deferre, ut Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum credi facile possit, exceptis tamen Eremitanis S. P. Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica Habitus albus ejusdem Ordinis permissus est; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam secundum prædictam Clemen. VIII. Constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Constitutione -- *Meminimus Nos* Idibus Octobris 1259., districtissimeque ipsis Eremitanis prohibemus, ne extra Claustra propria audeant ullatenus cum solo Habitu albo prædicto procedere, amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipsisque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad instantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defecisse comperetint, procedere possint, ac debeant.

Inhibitiones quædam hac super re.

Concedimus tamen Fratribus ipsis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad mœnia Urbium, ad Campos, & similia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Constitutionum, secundum quas Nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum Cappa nigra sese conferre tenentur, cum solo Habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id præcitata Constitutione Clem. VIII., accedere, ac procedere libere, & licite possint, & valeant.

Ac novæ concessiones.

§. 42. Considerantes quoque antiquitatem non minus, quam excelsa merita hujus Ordinis, quibus perspectis Leo X. in Constit. -- *Accepimus nuper* -- 3. Julii 1518., & S. Pius V. in Const. LXXI. *Divina disponente* -- 27. Augusti 1568., & Clemens VIII in Constitutione XIII. -- *Inter cætera* 25. Sptembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicarunt præcedentiam supra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaut primi, & immediati post antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranensibus inconcusse obtinuere: prædictas Constitutiones omnes motu, scientia, & potestate supradictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus sit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Constitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino servandum esse, eisdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præsentium priori, digniori, & honorabiliori loco post Ordines Monachales prædictos in omnibus, & singulis Processionibus, Actibus, & Functionibus, assignato, & constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apostolica Sede editis, vel specifice etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

Confirmantur pariter Apost. Constitutiones super præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus.

§. 43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue substentari valeant, nec tractu temporis

Necnon Exemtiones iisdem concessæ.

Con-

Conventus propter inopiam necessario Fratrum numero carere cogantur, Exemtiones omnes a quibuscumque Decimis, Datiis, Collectis, Gabellis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomina nuncupatis, & ex quacumque gravi, & gravissima causa impositis, prædicto Ordini concessas per S. Pium V. in Constitutione -- *Dum ad uberes* 29. Julii 1566. -- *Etsi Mendicantium Ordines* -- Kalen. Julii 1567. -- *Ad hoc Nos Deus* -- 23. Septembris 1571. -- *Romanus Pontifex* 3. Octobris 1567., & *Injunctam Nobis* prid. Non. Augusti 1569. Et per Nos etiam in Literis incipien. -- *Solicitudo* editis 4. Idus Decembris 1725., amplissime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis, quam pro futuris impositionibus ex urgentissima dumtaxat causa Belli contra Turcas, teneri possint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de Camera, & nonnisi de residuo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari posse in prædicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis nostrorum Prædecessorum pro particularibus Conventibus, si quæ sunt, decernentibus, esse præservandam a qualibet impositiona ampliorem, seu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per nostram Constitutionem incipientem -- *Credita*, & decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, *exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causa vere, & proprie onerosa indulsit, ut ab onere Taxa exemti sint*, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exemtio ab hujusmodi taxa, quam prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in sua Constitutione -- *Romanus Pontifex*, ac in alia -- *Et si Mendicantium* -- hanc ipsam exemtionem, easdemque, ac alias quascumque per Prædecessores nostros desuper editas Constitutiones, & declarationes expresse confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magistros, & Doctores præstet, ac alere, & substentare teneatur, *ex quorum Doctrina Fratres Novitii, eruditi postmodum effecti gregem Dominicam suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus juvent, & pascant*, ejusdemque Ordinis *Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erecta sunt, Seminaria vocari possint*, æquissimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari posse pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac nostra perpetuo valitura Constitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam plenissime derogantes.

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemtum esse.

§. 44. Per nostram Constitutionem -- *Romanus Pontifex*, ac etiam decreta novissimi Romani Concilii, injunximus Parochis solvendam esse Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Insulis adjacentibus ab omnibus, & quibuscumque Regularibus quocumque privilegio suffultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriusque sexus in eisdem Italia, & adjacentibus Insulis reverenter pro consueta ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientia dispositioni nostræ, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus, & mandamus inposterum servari, ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam spectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & sine ulla prorsus controversia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Ecclesiam tumulandum associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver*, seu Feretrum, *ac etiam in Altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen sibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliisqua, de quibus in ea Constitutione mentio expressa facta non fuit; quæ Regularibus prorsus illæsa, & inviolata perpetuo manere voluimus, decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitima probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem assignent, hanc eamdem, prout ante Nostram prædictam Constitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis nostræ in ea edenda Constitutione fuerit consulere quidem Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ii qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eamdem quartam consequi possent, non autem, ut qui majus emolumentum, seu plus quarta prædicta ex consuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ nostræ Constitutionis, aut etiam Concilii Romani sibi arrogara possent, voluimus propterea, ut iidem Parochi, vel præcisa perciperent statutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo starent Consuetudini, Conventioni, Concordiæ, sive Statuto, ut prædictum est; Ne autem super hujusmodi clara cæteroquin intelligentia Nostræ Constitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expressa ita declaramus dictam nostram Constitutionem, & Decreta Concilii Romani, simulque motu, scientia, & potestate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parochis relinquant optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel standi Consuetudini, Statuto, Concordiæ, seu Conventioni, eamque pacifica sequantur, ut suæ ipsorum quieti religiose juxta eamdem mentem nostram consulant; Parochi vero semel factam optionem immutara nullatenus possint, aut valeant.

Quædam alia declaratio super Quarta funeralis Regularibus solvenda Parochis.

§. 45. Ea itidem Privilegia Fratribus Ordinis Prædicatorum Indulta per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones, ut possint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in suis Ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus: utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum sinistras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Christifidelium scandalo, & pietatis simulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & sancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eisque inservientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra Claustra, Domos, Hospitia, & Asceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hospitiis, Domibus, & Asceteriis prædictis, Cadavera tumulanda esse in dictis Ecclesiis Ordinis, Diœcesani Loci, aut alterius cujuscumque licentia minime desuper requisita. Liberam prorsus præterea fore cuique Fidelium, sive pro seipso, sive pro suis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Ecclesiis, & Cœmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in Ecclesia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta dispositione, sepulcrum præexistat; tursus ex Testamento, Codicillis, vel alia morientis simplicis etiam scriptura, item ex dicto aut Confessoris, aut duorum testium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini concessa de Laicis tumulandis.

si Pa-

si Parochus velit illos judicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, sub prætextu ad ipsos pertinere numerum determinare Fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum secularium: aliove deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes sibi quasi in Ecclesia Parochiali Sepulturam, teneri ad eleemosynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam sub emendicato titulo coarctivæ celebrationis Missarum, & Anniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Ecclesiis, prius exponendi, & respective ratione transitus per limites aliarum Parochiarum, persolvenda esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum Fratrum associare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito respectu ad numerum Clericorum secularium. Per Cathedrales vero Ecclesias, Parochiales, seu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse Fratres Ordinis, seu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causa transitus; itaut inposterum soli Parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac plenissime morientibus observata, sibi eligendi sepulturam, libertate. Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, ac deinum renuente accedere ad associandum Cadaver in Ecclesiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra statutam pro oblatione Cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eandem Ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnantur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre posse, ac debere volumus, atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, Fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Processiones Funebres per quasvis Parochias, singulorum propriis erectis Crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus Processionibus contingit, & ita etiam in Ecclesiam tumulantem ipsorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo asservatur Sanctissimum Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis recedere: Parocho quoque in eandem Ecclesiam tumulantem cum Stola intrare; ac respective Fratribus associare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis supersedere, in Parochialem Ecclesiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apostolica, Motu, & scientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obstantibus, quod prædicta omnia, & singula consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse, ac plenissime derogamus; Declarantes, &, quatenus opus sit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stolæ delationem, & ingressus in Ecclesias in omnibus, & singulis enumeratis, ac cæteris quibuscumque similibus casibus, nullam penitus Jurisdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque, & quomodocumque irrogare, & inferre posse. Postremo prohibemus, posse per Parochos invitis Fratribus in istorum Ecclesiis, aut Cœmeteriis Cadavera sepeliri, & respective Missas celebrari, ac Exequias quascomque persolvi. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis secularibus in Ecclesiis Ordinis Exequias peragat, absque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero jurisdictio in propriis Ecclesiis salva, & illæsa remaneat, eique nullum imaginabile præjudicium per hujusmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur prædicti Fratres etiam a Canonica, quam dicunt, portione.

§. 46. Ulterius circa exemptionem a Canonica Portione, sive a Decimis quibuscumque Ecclesiasticis, sive Canonicis, Parochialibus, Episcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Personalibus, quam Realibus, non solum de Novalibus, Hortis, animalium Nutrimentis, Virgultis, Bonisque propria manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos Colonos, Arrendatarios, & similes quoscumque, qui Fratrum prædictorum, ac Sororum, indigentiis de prædictis eorum bonis hac vita subvenire teneantur, expresse, ac specifice confirmamus Privilegia ipsi sive directe cum necessariis, & opportunis derogationibus, & respective etiam Conc. Lateran. seu *cap. Nuper de Decim.*, ut in Constitutionibus Honorii III. -- *Religiosam Vitam* -- 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. -- *Qui Deum tota* -- 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. -- *De pia, & sancta* -- 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. -- *Laudabilis* -- 15. Kal. Augusti 1297., Benedicti XI. -- *Sacra vestra Religio* -- 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. -- *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374., Bonifacii IX. *Etsi pro cunctorum* -- 5. Kal. Maji 1401., Martini V. -- *Ad Summi* -- Kal. Maji 1420., Eugenii IV. -- *Ad statum* -- 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. -- *Licet ex debito* -- Prid. Non. Decembris 1448., & -- *Licet ea* -- 8. Idus Augusti 1451., Sixti IV. -- *In Mari Magna Prædicatorum* -- & Sancti Pii V. -- *Etsi Mendicantium* -- & -- *Ad hoc Nos Deus* -- & -- *Injunctum nobis* -- Pauli V. -- *Ex Apostolicæ Sedis* -- Clementis VIII. -- *Injuncti* -- & -- *Exposcit* -- 25. Martii 1592., & -- *Pastoralis Officii* -- Julii 1595., & Urbani itidem VIII. -- *In plenitudinem* -- Sive indirecte, & virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum, per amplissimas communicationes Privilegiorum, & præcipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus, & Societati Jesu, quemadmodum liquet ex præcitatis Constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujusmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Prædicatorum utriusque sexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuscumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expressa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, amplissime concedimus, & elargimur.

Innovantur pariter Constitut. Apost. quoad privilegia Mendicantium præfato Ordini concessa.

§. 47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum concessa, prævia derogatione Constitutioni a Gregorio XIII. -- *In tanta* -- editæ prima Martii 1573., innovamus Constitutiones S. Pii V. -- *Etsi Mendicantium* -- & -- *Ad hoc nos Deus* -- & quatenus opus sit in his contenta de novo disponimus, & respectiva concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & dispositis in hac nostra peculiari Constitutione non sint contraria, ut etiam dem an-

darunt

darunt Clemens VIII. in Constitutione -- *Injuncti* -- 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Constitutione -- *In plenitudinem* -- 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc restrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipsi attributam in præcitatis Literis S. Pii V.

Communicantur amplissima eidem Ordini Privilegia omnia quæcumque, ac Indulgentiæ quibuscumque aliis Ordinibus concessæ.

§. 48. Inhærentes præterea vestigiis Prædecessorum Nostrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & singula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, sive ampliationem, aut extensionem intra ipsum Ordinem Prædicatorum adeo, ut concessa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Ecclesiæ, Monasterio, & aliis, etiamsi concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, cæterisque pariformiter comprehensa, & concessa perpetuo sint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remissiones, & similia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædecessoribus Nostris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriusque sexus Tertiariis, concessa, amplissime, & validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum Apostolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, scientia, & potestate prædictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus, ac Constitutionibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, supplendo quosvis defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, ut in Apostolicis Constitutionibus, & signanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. -- *Sacra Religionis* -- 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædecessores post Innocentium IV., quod nullæ Literæ Apostolicæ *sub quibusvis formis, & verborum expressionibus, & cum quibuslibet derogatoriis Privilegiorum, etiam Mendicantium*, quandocumque emanandæ possent eidem Ordini præjudicare, *nisi de Ordine ipso, ac de Magistro Ordinis, & Privilegiis ipsi concessis signanter, & notanter, specialiter, & expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validissime confirmatur, quod, & alii postmodum Romani Pontifices decrevere; insuper Nicolai V., Sixti IV. -- *In Mari magno* -- ac in -- *Bulla aurea* -- Julii II. -- *Alias ad supplicationem* -- Junii 1509. Leonis X. duabus Literis similiter incipien. -- *Quem inter cæteros* -- 12. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis -- *Dudum per Nos accepta* -- 10. Decembris 1519., Julii III. -- *In Sacra Beati Petri* -- 10. Julii 1551., Pauli IV. -- *Ex Apostolicæ Sedis* -- 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Constitutionibus -- *Etsi Mendicantium* -- *Injuncti* -- *In plenitudinem* -- easque quidem omnes, & singulas Constitutiones, ac supplendo quoscumque defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, confirmantes, ac innovantes, & quatenus opus sit omnia, & singula in eisdem, ac cæteris quibuscumque pro Ordine Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Personis quibuscumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationes, Cardinales Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios, & Ministros, & per alios quoscumque, & quacumque potestate pollentes, aut alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, particularis, ac specialis concessionis cujuscumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime præscripta, aut acquisita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac nostra Constitutione non sint expresse contraria, Motu, scientia, ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac si opus sit de novo concedimus Magistro Ordinis, Capitulis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctisque Fratribus, sive Clericis, sive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque Ecclesiis, Conventibus, Monasteriis, ac Domibus, ministris, famulis, cunctisque tam Conservatoribus, & Officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas, Oratoria quoque visitantibus, necnon Confratribus, & Consororibus tam supradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Ecclesiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & institutarum, vel quandocumque erigendarum, ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore exstituris: omnibus pariter, & singulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & aliis regularibus locis, & personis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus in omnibus, & per omnia quoque subsistere absque ulla prorsus differentia, ut prædictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant.

Abolentur lites omnes ortæ, vel quæ oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis prædictis.

§. 49. Ac demum, ut Ordo ipse Fratrum Prædicatorum, illiusque Magister Generalis, Provinciales, Priores, aliique Superiores, Fratres, Famuli, & Personæ quæcumque ab Ordine ipso, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore existentes, omnium, & singulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum, & de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi a data præsentium constituantur, constitutique sint, & esse censeantur, omnes, & quascumque lites, & causas, si quæ sint, quarum omnium, & singulorum respective status, & merita eisdem præsentibus haberi volumus pro expressis super præmissis, seu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoscumque alios ex altera partibus, in quocumque judicio coram quocumque Judice quavis etiam Apostolica sibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque instantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apostolica auctoritate, Motu, ac potestatis plenitudine prædictis penitus extinguimus, & extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

§. 50. De-

Clausulæ peculiares.

§. 50. Decernentes omnia, & singula præmissa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extensa, de novo concessa, & indulta, easdemque præsentes semper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religionisque propagationem respicientia, valida, & efficacia, ac validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus perpetuo sortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa resiliri, aut decedi, neque de nullitatis, obreptionis, subreptionis vitio, & intentionis nostræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adversus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac sub quibusvis clausulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis minime confundi, vel comprehendi posse, nisi de toto earumdem præsentium tenore, & data expressa mentio, nihil penitus omisso, habita, & revocatio, derogatio, suspensio, limitatio, restrictio, & alia quæcumque contraria dispositio Magistro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis expresse, & distinctim, ac nominatim intimatis, iisque per trinas distinctas literas Apostolicas tribus diversis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id specialiter vocatis factæ fuerint, & si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari, & restringi contingat, hujusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem, & restrictionem, nullius esse roboris, & momenti, & quoties illæ emanabunt toties in eorum pristinum, & validissimum statum sub quacumque etiam posteriori data per Magistrum Generalem, & Fratres pro tempore existentes prædictos eligenda restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam concessas esse, & fore, ac vim validi, & efficacis contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magistrum Generalem, & Fratres prædictos initi habere. Sicque, & non alias, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in quavis causa, vel instantia judicari, sententiari, & definiri debere, necnon quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quousque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Dilectissimi Ordinis alicui cedere, mandamus tamen de futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, eisque in Domino hortamur, ut pro plena nostræ hujus Constitutionis executione apud Pontifices totis viribus, aclanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuscumque in Ecclesiastica dignitate constitutis executio prædictæ Constitutionis.

§. 51. Executionem vero contentorum in præsentibus Nostris Literis committimus, & mandamus universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Apostolicæ hujus Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore existentibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac Dilectis Filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuscumque Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Magistri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore existentium, aut alicujus eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio adsistentes, faciant auctoritate nostra firmiter observari, eosque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem præsentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ.

§. 52. Non obstantibus priori voluntate nostra, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de non tollendo jure quæsito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati contra quoscumque procedere, seu alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, & quibusvis universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apostolicis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinum Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, & locis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum instantiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie hac vice dumtaxat Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus; derogamus; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides habenda transumptis.

§. 53. Volumus autem, quod ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, solemnem extra Italiam, sigillo, & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessio-

conceſſionis, extinctionis, impoſitionis, indulti, decreti, declarationis, commiſſionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire; ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo ſeptingenteſimo viceſimo ſeptimo, ſeptimo Kalendas Junii Pontific. Noſtri Anno Tertio.

CXXXVI.

Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præſentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Aſſiſtentium generalium in Provincia Portugalliæ Eremitarum S. Auguſtini, juxta Ordinis inſtituta deinceps concedantur.

Alia hujus Conſt. ed. 1718. Jan. 5. P. 4. confirmantur universa privilegia eidem ordini alias conceſſa. & Inn. XIII. Conſt. ed. 1723. Sept. 20. P. 3. moderata fuit Conſt. Clem. XI. de voto FF. conſanguineorum.

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitores Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejuſdem Provinciæ Fratres Privilegia Priorum Exprovincialium, Præſentaturum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales ſupra numerum inibi de præſenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejuſdem Provinciæ, exceſſivus, ac nimium oneroſus dignoſcitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciæ ſimilia, ac etiam Exaſſiſtentium Generalium privilegia, aliaſque exemptiones ab eadem ſede impetrare nitantur, quæ ſi concederentur, in grave ejuſdem Provinciæ damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multaſque Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ turbas, diſſidia, atque diſpendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciæ præfatæ Religioſis ſibi bene affectis, & addictis teſtimonia, quæ interdum a veritate deviant, procurari ſolent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat; Ipſi Exponentes, ne præ multitudine gratiarum, & exemptionum hujuſmodi ſtatuta, & gubernium dictæ Provinciæ, illiuſque Religioſa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eiſdem gratiis, & exemptionibus aditum in poſterum præcludi, ac inſuper ne Religioſis ejuſdem Provinciæ, qui ſuis literarum ſtudiis illius decus, & ſplendorem augeant, condigna laborum ſuorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus deſtituti fuerint, præripiatur, Magiſteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præſcriptum Conſtitutionum ejuſdem Ordinis, auctoritate Apoſtolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia ſtabilitas partitione vigentis diſtribui plurimum deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere & ut infra indulgere, de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Statutum prædictum.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, quod de cætero, nulla privilegia, exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præſentatorum Prædicatorum; vel Exaſſiſtentium generalium, ac etiam diſpenſationes ſuper tempore lecturæ pro obtinenda Jubilatione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciæ inſtituta quibuſvis dictæ Provinciæ Fratribus concedantur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eoſdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore exiſtente, ſeu de ſede præfata peti, procurari, & obtineri, ſub privationis vocis activæ, & paſſivæ tam per eos, quam per alios Fratres, ſeu Superiores dictæ Provinciæ qui Teſtimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipſo facto abſque alia declaratione, incurrenda pœna prohibemus; In Magiſteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia diſtribuendis, illius fratrum merita, & labores ſemper, & rigoroſe attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciæ Conſtitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujuſmodi alternativam ſervari, eadem auctoritate harum ſerie præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinare, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliiſve quibuſvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus noſtri anno Quarto.

CXXXVII.

Immutatur aliqua in parte Conſtitutio quædam hujus Pontificis quoad ſuffragium Miniſtri Provincialis, Cuſtodis, & Definitorum Ordinis Minorum, pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Conſt. ed. 1730. Octob. 14. P. 1. moderantur alia hujus Conſtitutiones pro iiſdem Fratribus edita.

Dat. 14 Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice alias ſtatutum fuit, ut Miniſtri Provinciales, Cuſtodes, & Definitores dumtaxat Ordinis Minorū voce deciſiva frui deberent.

§. 1. ALias nos per quamdam noſtram conſtitutionem, cujus initium eſt, *Univerſalis Eccleſiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum Fratrum Minorum S. Franciſci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem obſervantiam in eo ſartam, tectamque tuendam, & reſtituendam non ita pridem edidimus, inter alia diſpoſuimus, quod in Definitoriis, Congre-

gationibus, & Capitulis Provincialibus respective eorundem fratrum, tam de observantia, quam Reformatorum, Discalcearorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncuparorum sub directione, ac gubernio Ministri Generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps Patres Definitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi nimirum Minister Provincialis, Custos, & Definirores, qui numero quatuor esse solent voce consultiva, & decisiva uti, & frui deberent, prout in eadem nostra Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Familiæ Ultramontanæ pro moderatione supradictæ Constitutionis.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Provinciarum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis ejusdem sancti Francisci Familiæ ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessaria hactenus, apud eos servata, ac tam Capitulis generalibus ejusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicæ, sicuti ex quibusdam fe. re. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri literis constare dicitur, probata consuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujusmodi præter Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores præfatos, duo alii Fratres quo ad Provincias eorum de Observantia, & unus dumtaxat quoad illos Recollectorum, & Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, isque usus invaluerit, potissimum, ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis desint Religiosi in rebus ad easdem Provincias pertinentibus versati, qui Officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, præsertim cum dictæ Provinciæ vastæ existant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem officiales recenter electi, debitam de ipsis Provinciis, earumque statu cognitionem non habeant. Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progressum, & tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus hisce justis, & rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram Constitutionem in hac parte tantum declarare, ac moderari, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis Difinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus Provinciarum Fratrum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ ultramontanæ, in quibus tamen antequam præfata nostra Constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigebat, & non alias, ultra Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prædictos, Exminister Provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre & habere, ac quoad Provincias ipsorum fratrum de observantia præter eumdem Exministrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius insuper Religiosus quolibet triennio a senioribus, seu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendi ita scilicet, quod Patres Ordinis Exministros Provinciales actuales vero illos, qui habituales vocantur præcedant & si non adsint Fratres his qualitatibus prædit, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejusdem nostræ Constitutionis præscriptum subrogandi veniunt, accersantur, & admittantur similiter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide possint, & valeant auctoritate Apostolica harum serie concedimus, & permittimus.

Declarationes quædam.

§. 4. Cum hoc tamen, quod ejusmodi Exminister Provincialis, ac alius Religiosus fratrum de observantia a Definitoriis, Congregationibus, & capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum Patrum subrogari valeant, cum mens, & intentio nostra sit providere, ne istorum Exministri Provincialis, & alterius Religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistant, ac propterea volumus, quod in sequenti Capitulo præter Exministrum Provincialem immediatum præfatum ita substituantur Antiquiores, & Seniores Patres in Provinciis Fratrum de observantia, uti supra dispositum fuit, quod si in uno Triennio Pater Ordinis vocem habuerint, sequenti triennio, nisi alius Pater Ordinis, sive actualis, sive habitualis adfuerit Pater Provinciæ succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus hujusmodi per Nos in memorata nostra Constitutione præscripto.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, nostra præfata, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eadem nostra Constitutione concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CXXXVIII.

Confirmantur Literæ Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum emanatæ, super facultate libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione.

Prædicta Martini V. Const. hic inserta ed. est 1418. Jun. 29. P. 2. & alia hujus Const. ed. 1727. Aug. 21. P. 4. confirmantur quædam decreta pro bono regimine Provinciarum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Junii 1727. Ann. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælestis Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris favore Religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum præsertim, qui sub peculiari Gloriosissimæ Dei Genitricis Mariæ Vexillo assidue Altissimo famulantes; Christifideles in teterrima Infidelium captivitate constitutos, juxta laudabilia eorum Instituta redimere consueverunt, pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

A Martino V. prædicti Ordinis Fratribus facultatē ubique petendi charitativa subsidia pro Redemtione Captivorum, concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Martinus Papa V. Prædecessor Noster Magistro Generali, ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis Fratres, & Nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus Redemtionis eorumdem Captivorum procurandum, & alia prædicto Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendi in Regnorum Aragoniæ, Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provincias, & Comitatum Provinciæ, aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia hujusmodi absque ulla contradictione, & difficultate inibi libere petere valerent, utque locorum Diœcesani, eorumque Officiales, & Religiosi

exempti,

exempti, & non exempti in suis Ecclesiis, & extra eas prædictos Fratres, & Nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re molestare, seu quomodolibet impedire præsumerent, & alias prout uberius continetur in ipsius Martini Prædecessoris literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædicta Martini V. Constitutio qua d. facultas concessa est.

§. 2. Martinus Episcopus servus servorum Dei. *Dilectis Filiis Magistro Generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum salutem, & Apostolicam Benedictionem.* Sinceræ devotionis affectus, quem ad Nos, & ad Romanam Ecclesiam geritis non indigne meretur, ut ad illa favorabiliter intendamus, quæ vobis fore conspicimus opportuna. Exhibita siquidem Nobis pro parte vestra petitio continebat, quod licet vos de antiquo approbata, & hactenus pacifice observata consuetudine in Aragonia (cujus Reges Fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provinciis, & Comitatu Provinciæ, ac certis aliis partibus pro Charitativis elaemosynarum subsidiis ad Redemptionis Captivorum, & alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda, petendis, Fratres, aut nuntios vestros mittere consueveritis & iidem Fratres, aut nuntii absque impedimento, & contradictione quibuscumque ad id recipi, & admitti soliti sint, tamen nonnulli locorum Diœcesani, & Officiales eorum, ac Religiosi exempti, & non exempti eosdem Fratres, & Nuncios ad petenda subsidia eleemosynarum hujusmodi in eorum Ecclesiis admittere nolunt, quinimo eos impedire super his præsumunt. Quare pro parte vestra fuit Nobis humiliter supplicatum, ut providere vobis super hoc de opportuno remedio dignaremur.

Concessio prædictæ facultatis.

Nos igitur intendentes vos favoribus gratiosis prosequi in hac parte, hujusmodi supplicationibus inclinati volumus, & Apostolica vobis auctoritate concedimus, ut Fratres, & nuntii vestri prædicti, cum a vobis ad id missi fuerint in Provinciis, & Comitatu, ac aliis partibus hujusmodi absque difficultate, & contradictione, quibuscumque charitativa subsidia prædicta libere petere valeant, quodque Diœcesani, & Officiales, ac Religiosi prædicti in eorum Ecclesiis, & extra eas eosdem Fratres, & nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Districtius inhibentes eisdem Diœcesanis, ac officialibus, & Religiosis, ut Fratres, aut nuncios antea dictos occasione quacumque super eis molestare, seu quomodolibet impedire præsumant, ac decernentes ea nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, concessionis, inhibitionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Florentiæ 3. Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Preces Magistri Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem sicut Dilectus Filius Gabriel Barbastro Magister Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecit, tam ipse, quam Dilecti Filii Fratres ejusdem Ordinis, qui adeo pio, & salutari operi, quod cæteris corporalibus misericordiæ operibus facile antecellit, & in quo uno fere omnia quasi per compendium simul exercentur omni cura, ac studio, nullique labori, & periculo parcentes assidue incumbunt, præmissa quo firmius subsistant, & inviolabilius serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ad uberes Christianæ charitatis, & pietatis fructus, quos Ordo præfatus in agro militantis Ecclesiæ jugiter proferre dignoscitur, quosque oculis Nostris Anno Jubilæi novissime elapso, quo scilicet trecenti septuaginta ex diversis Nationibus Fideles a misera servitute per ejusdem Ordinis Fratres recenter redempti Nobis coram exhibiti fuerunt, non sine intimo cordis Nostri solatio spectare datum est, paterna dirigentes considerationis intuitum specialemque Gabrieli Magistro Generali, & Fratribus prædictis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Gabrielis Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas Martini Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 4. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, cæterosque Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Statuuntur nonnulla de Archivis in Italia Sedium Episcoporum, aliorumque Religiosorum Locorum erigendis, pro custodienda jurium, scripturarum ad ea pertinentium.

Hac de re pro Regno Siciliæ vid. Pii V. Const. ed. 1571. Mart. 1. P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

MAxima vigilantia, quam majores nostri in rerum suarum monumentis ad posterorum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata, & passim Literis tradita est, ut nostris verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum scriptis, Sacrisque Conciliorum, & Ecclesiæ Sanctionibus legitur, quam Scrinia, Tabularia, Archiva, Conditoria, & Armaria, a temporum, atque hominum injuria servandis rerum gestarum documentis, chartis, diplomatibus, Codicibus, Instrumentisque, constructa; unde fides, & veritas

rerum ad Successorum recordationem rranfmitti posset. Nec rantum veteres quidem Romani Pontifices Antecessores nostri singularem hanc Providentiam io custodiendis ejusmodi Actis, & monumentis identidem ostenderunt; sed cæterarum quoque Ecclesiarum Pastoribus rantæ rei gravitas maxime innotuit, proptereaque rerum sibi creditarum Testes Lireras ad instructionem futurorum summa fide servari voluerunt, quippe qui probe nossent quantæ inde utilitares manarent. E recentioribus Ecclesiastieæ Disciplinæ Reparator Insignis, Beatus Carolus Borromæus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis in Concilio Provinciali I. non uni suæ, sed cæterorum etiam Antistitum Ecclesiis, Sacræ suæ Metropoli contributis, summe cavit ob illarum Jura sarta recta servanda de Atchiivis, & Tabulariis in singulis Episcopatibus speciatim erigendis, peculiares Canones promulgari statuens, quod, & nos ram gravem, & Piam Disciplinam præ oculis habeotes, olim in Concilio nostro Provinciali I. Beneventann, Deo favente, statuimus, majorum eaempla secuti, qui in suis Constitutionibus non solum Romæ, sed præcipue in universis Regionibus, & Civitatibus, Beari Perri Apostolorum Principis Temporali Imperio subjectis, Archivia, & Tabularia erigi jusserunt, ne Scripturæ ad res publicas attinentes dispergerentur.

Ex neglectis Ecclesiarum Archivis multa damna proveniunt.

§. 1. Quum vero ad aures nostras rumor pervenerit, in multis Episcopatibus, & Ecclesiis rem raro providam, utilemque non sine privato, & publico damno negligi; quod nisi opporruno remedio tollere satagamus, incommoda Ecclesiarum facile in immensum crescent; Nos ex debiro Pastoralis Officii Constitutionem a Pio V. Antecessore nostro pro Archivis Sedium Episcopalium utriusque Siciliæ olim vulgatam, & fraudes, ac subreptiones Scripturarum, quæ tempore Sedium Vacantium perpetrabantur, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias Ordinationes, & statuta his nostris Apostolicis Lireris, perpetuum robur habituris, edere tenoris sequentis, videlicet.

Const. CXXI.

Statuitur primo, ut omnes præsules Italiæ Archiva intra sex Menses construere curent.

§. 2. Ut omnes Patriarchæ, Metropolitæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores, Ordinarii Locorum, nullius Diœcesis, Jurisdictionem Episcopalem exercentes, in rota Italia, eique adjacentibus Insulis, qui in suo Palario Episcopali Locum tutum, nec cuivis facile ad eundem, pro servandis in eo Scripturis ad Dignitatem, & Jurisdictionem Episcopalem sive Ordinariam, Mensam, & Forum suæ Curia pertinentibus, non habent, statim de loco tantæ rei destinando serio cogirent, in quo loco tuto, congruo, oon humescenti, unde Scripturis lapsu temporis pernicies ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipieodis Scripturis, & Codicibus apta, secundum instructionen Italicam, inferius subjiciendam, disponantur, & diligenter clausa custodiantur. Quoad Archiva, & Tabularia olim erecta, iidem Prælati pro sua vigilanria eorumdem statum sedulo recognoscant, illorum apræ capacitati, arque ordini, juxta supradictam instructionem, ut quoad fieri potest, structura, & dispositio omnium Archivorum sit uniformis, intra sex Menses post harum publicationem, provisuri.

Universa Capitula idem curent.

§. 3. Hic idem terminus sex Mensium injungitur quibuscumque Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam insignium, quam non insignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum disponant in aliqua mansione cathedralis vel collegiatæ Ecclesiæ, ubi commode serventur, & custodiantur scripturæ, jura, & status eorumdem capitulorum respicientes, Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad jura, & statum particularem Ecclesiarum cathedralium, collegiatarum attinentibus Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis, quæ sunt Ecclesiarum cathedralium, & collegiatarum omnino distinguantur; ideoque in prospectu, & facie sive anteriori parte cujuscumque archivi sive armarii exterius scribatur cujusnam sir illud arebivum, an scilicet Ecelesiæ, an vero capituli.

Omnes Superiores Regulares, Collegia, & Loca pia utriusque sexus idem curent.

§. 4. Hæc observanda etiam præcipimus a quocumque Abbate, Priore vel Superiore regulari cujuscumque ordinis, etiam mendicantium, etiam Societaris Jesu, vel cujuscumque instituti, etiam speciali nota digni, necnon hospitali Beari Joannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione seu constitutione Archivi in loco apro, modo, quo supra, intra claustra propriæ Domus, Monasterii seu conventus: idemque omnino eaecutioni mandandum curent Abbatissæ vel Priorissæ, & Superiores cujuscumque Monasterii monialium, & Sacrarum Virginum, domuumque piarum mulierum, quæ Conservatoria appellantur, quæque per hæc scripta non intendimus approbare. Similiter hæc eadem constitutio nostra in construendis, & custodiendis Archivis observerur ab Ecclesiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospiralibus, montibus pietatis, aliisque locis piis cujuscumque generis, & quocumque nomine censeantur, sub administratione rectorum, ministrorum, & officialium temporaneorum, sive perpetuorum eaistentibus.

Secundo præcipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur.

§. 5. Omnes jamdicti Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarii locorum, & Superiores regularium utriusque seaus, ut supra postquam congesserint, & clauserint vel disposuerint scripturas in archivo eatructo vel extruendo, omni diligentia, & solicitudine earumdem catalogum, & inventarium conficiendum, & cum brevi singularum scripturarum synopsi, & lemmate vel summario describendum curent, Episcopi, & Ordinarii eumdem Catalogum, & inventarium a Notario seu Cancellario Curiæ Episcopalis vel ordinariæ, aut, eo impedito, ab alia persona, per eum substituenda, confici curent coram se ipsis seu Vicario Generali, vel alia persona ab iisdem substituenda idemque catalogus, & inventarium ab eodem Notario seu Cancellario singulis paginis subscribatur. Catalogus vero in fine totius operis a Prælato, postquam ipse accurate, & sedulo recognoverit singulas paginas diligenter conscriptas, fideliterque a Notario seu Cancellario propriæ Curiæ, vel a persona ei substituta, eaaratas, subscribatur. In Seminariis autem Episcopalibus Archivum, ut supra, erigatur, & ioventarium scripturarum per publicum Notarium, ab Episcopo sive Ordinario eligendum, qui non sit Cancellarius Curiæ Episcopalis sive ordinariæ, conficiatur coram Vicario Generali aut alia persona Ecclesiastica a prædictis Ordinariis substituenda, & coram uno ex deputatis Seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum subscriptione illius, qui eidem confectioni interfuerit, ut supra.

Catalogi Archivorum, Cathedralium, Collegiatarum, & Monasteriorum a quibus conficiendi.

§. 6. Catalogus, & inventarium Archivi capitulorum Ecelesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, per Archivistam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus cathedralis, & collegiatæ eo ordine & subscriptione, quam supra memoravimus. Inventarium tamen, & Catalogus Archivi Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, distincti ab Archivo Capituli, per hominem a proprio Episcopo sive Ordinario deputatum, coram Vicario Generali vel Persona Ecclesiastica, ab ipsis Ordinariis eligenda, necnon coram Canonico antiquiore Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, appositis subscriptionibus eorumdem,

conficiatur,

conficiatur, ut supra Inventaria, & Catalogi Scripturarum, quæ in Archivis Monasteriorum, & locorum regularium servantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per Archivistam regularem ipsius Monasterii seu Conventus, ut inferius, eligendum, & coram Abbate vel Superiore Monasterii, & antiquiore ex Monachis regularibus Monasterii vel Conventus: qui quidem Abbas vel Superior suam subscriptionem apponere debeant.

Catalogi vero Archivorum, in Monasteriis Monialium & Locorū piorum a quibus conficiendi.

§. 7. In Monasteriis monialium, inque domibus piis, quæ conservatoria nuncupantur, inventarium, & Catalogus conficiatur, & subscribatur, ut supra, per hominem ab Episcopo sive Ordinario deputatum, coram proprii Monasterii confessario, & Abbatissa vel Priorissa, sive Superiore, & Vicaria.

In Ecclesiis conventualibus, Collegiis, Seminariis, & Hospitalibus Catalogi eidem Archivorum a quibus conficiendi.

§. 8. In Ecclesiis Conventualibus seu receptitiis, Collegiis, & Seminariis, seorsum a Seminariis Episcopalibus, ut supra, memoratis, in Conventibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis, ut supra, inventarium, & Catalogus coram primo Officiali, & Camerario cum eorum subscriptione per Archivistam, si ibi erit, alias per virum idoneum, ab administratoribus eorumdem locorum deputatum conficietur.

Præterea duo exemplaria Catalogi ejusdem conficiantur.

§. 9. Hujusmodi inventarii, & catalogi, sic, ut diximus, confecti, duo exemplaria inter se prorsus similia conficiantur, quorum unum in Archivo ipso Episcopali servetur, alterum apud Prælatum Diœcesis, ut supra, antiquiorem Canonicum Cathedralis vel Collegiatæ, Abbatem vel Superiorem Monasterii aut Conventus, Abbatissam vel Priorissam, aut Superiorem Monasterii monialium, & Conservatorii Rectorem, vel primum Officialem locorum piorum, respective, ut supra, ita tamen, ut præfuncti suo munere, successoribus illud tradant.

Archiva duabus clavibus, & seris claudantur.

§. 10. Eadem Archiva duabus clavibus, & seris inter se diversis aperiantur; quarum una, quoad Archiva Episcopalia sive Ordinariorum, a Prælato sive Ordinario servabitur; altera a Cancellario seu Notario Curiæ Episcopalis, vel Ordinariæ. Archivi autem Seminariorum Episcopalium una clavis ab Episcopo sive Ordinario, altera ab Archivi præfecto, per Episcopum sive Ordinarium eligendo, cum consilio deputatorum eorumdem Seminariorum, custodiatur. Archivi capituli Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ unam clavim ejusdem Archivi Præfectus servabit, aliam Canonicus antiquior.

Claves Archivi Beneficiatorum Cathedralium, & Collegiatarum.

§. 11. Ubi mos est, ut Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ Archivum habeant distinctum a capitulari, de more unam ejus clavim retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivi Præfectus, sive Archivista, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivum una cum capitulari conjunctum haberi consuevit, ejus claves juxta eandem consuetudinem retineantur; Sique ab uno ex Beneficiatis retineri consuevit, ita pariter observetur. Si vero Beneficiati carent Archivo separato, & distincto, neque scripturas ad sua jura pertinentes in Archivo capitulari conservant, tunc jubemus atque præcipimus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ordinariis, ut Archivum cum armariis seorsum erigendum curent, modo superius memorato, ut scripturarum conservationi prospiciatur. Quoad vero particulare Archivum ipsius Ecclesiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejusdem Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ, per Episcopum sive Ordinarium deputando, altera vero ab ipso Episcopo sive Ordinario retineatur.

Monasteriorum Regularium.

In Monasteriis seu Conventibus regularium una ex clavibus Archivi a Superiore Conventus, altera ab Archivista retineatur.

Monasteriorum Monialium, & piorum domuū.

In Monasteriis Monialium, piisque domibus, quæ Conservatoria appellantur; una ex clavibus & Abbatissam; vel Priorem aut Superiorem localem, altera per confessarium Monasterii aut Conservatorii custodiatur.

Aliorumque locorum a quibus retinendæ.

In aliis locis supra memoratis unam Archivi clavim Rector, vel primus Officialis custodiat, alteram Archivista, ut inferius; eligendus.

Quotannis Catalog. Archivi adjungantur Scripturæ, anno præcedenti confectæ.

§. 12. Quotannis Mense Januarii Inventario sive Catalogo Scripturarum illæ scripturæ adjungantur, quæ anno præcedenti confectæ vel alias neglectæ fuerunt.

Episcopi Archiva omnino visitent.

§. 13. Episcopi; & Ordinarii tempore visitationis, ex præscripto Sacrosancti Concilii Tridentini faciendæ. Archivum Episcopale sive ordinarium omnino visitent. Item visitent Archivum Ecclesiæ Cathedralis vel Collegiatæ; nimirum armaria, in quibus jura Ecclesiæ Cathedralis vel collegiatæ custodiunt, & Scripturas ac jura eadem recognoscant; præsentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus capituli. Archivum scripturarum, quæ statum, & jura capituli cathedralis tantum respiciunt, pariter visitent, exploraturi, utrum scripturæ sint bene dispositæ, secundum Instructionem huic nostræ Constitutioni adjungendam; idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen possit Episcopus, sive Ordinarius rimari scripturas, quæ res ejusdem Capituli respiciunt. Præterea Episcopus, sive Ordinarius Archivum Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter visitet, diligenter observaturus, utrum hujus nostræ Constitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero Beneficiatorum Archivum cum capitulari commune est, in ejus visitatione sibi adjungat duos Beneficiatos præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut supra dictum est, visitet.

Visitent etiam Archiva locorum, quæ jure delegato visitant.

§. 14. Episcopi, & Ordinarii, quoad Archiva Ecclesiarum, aliorumque locorum, hoc ipsum agant ad tenorem hujus nostræ Constitutionis, quam ubique observari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus visitationem jure ordinario peragere possunt, eodem jure ordinario Archiva prædicta visitent. In locis vero, in quibus iidem Episcopi, & Ordinarii jure delegato visitationem peragere possunt, hujusmodi etiam jure delegato memorata Archiva explorare, & executionem eorum, quæ hac nostra Constitutione traduntur, promovere possint, & debeant, inque relatione sua, tempore visitationis sacrorum liminum facienda, separatim referant statum Archivorum. Prælati vero *Nullius*, ad visitationem sacrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E. Cardinalium Interpretum Concilii Tridentini de statu Archivi, deque observatione hujus nostræ Constitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Visitatores Ordinum Regularium visitent Archiva.

§. 15. Itidem Generales, Provinciales, & Visitatores cujuscumque Ordinis, & Instituti Regularis, ut supra, in suis visitationibus, quas facient in singulis Monasteriis, & Conventibus Regularium, ac Monialium sibi subjectarum, peculiariter quærant, an singula in hac nostra Constitutione comprehensa, adamussim servata fuerint, ac serventur, pœnisque in eadem contentis, inobedientes ad observantiam, etiam juris remediis compellant. Iidem Visitatores suis Superioribus in relatione visitationis statum Archivorum in dictis Monasteriis, & Conventibus visitatis, a se repertam referant; seque executioni hujus Constitutionis, sedulo invigilasse omnino doceant: pro qua executione, ubi necessitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non desinant. Immo in Capitulis Provincialibus, & generalibus Superiores Conventuum, & Monasteriorum, seu Provinciarum, de observantia hujus nostræ Constitutionis, quoad Archiva

erigenda, & conſervanda in ſuis Monaſteriis, ſeu Conventibus, rationem hujuſce rei exigant.

In Capitulis.

§. 16. In ſingulis Capitulis Cathedralium, ſeu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archiviſta ex corpore Capituli eligatur. Idem pariter de Monacho, ſeu Religioſo in Monaſteriis, ſeu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, ſive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monaſteriorum, ſive Conventuum. In reliquis Locis Piis, ſive Confraternitatibus, ſuperius memoratis, ubi adeſt Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi ſolitos omnino eligatur Archiviſta pro fideli cuſtodia dictorum, reſpective, Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deeſt Collegium, eos electurum, atque homo, Archiviſtæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii cuſtodiat Archivum, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejuſdem cuſtodia deputet.

Et in Locis Archiviſta eligatur.

Prælati, & Superiores Scripturas Archivo inferendas curent

§. 17. Prælati, ſive utriuſque ſexus Superiores ſuæ Eccleſiæ ſcripturas Archivo inferendas curent, ſecundum inſtructionem, inferius recitandam.

Ordinarii chartas inquiri curent inferendas.

§. 18. Ordinarii priuſquam inventarium Archivi ſui concinnandum curaverint, ſedulo inquirant chartas ſcripturaſque uſurpatas alio diſtractas, atque diſperſas; quod præſertim, ſede vacante, contingere ſolet; & quæcumque neceſſaria remedia adhibeantur, ut eædem ſcripturæ Archivo reſtituantur, vel ubi lateant, manifeſtetur. Qui non ſunt ordinarii, coram ordinariis auxilium judiciarium præſtantibus, agant pro ſcripturarum recuperatione, inque Archivum ſuum tranſlatione.

Epiſcopus deceſſurus, vel ad longum tempus abiens cuinam inventarium Archivi tradere debeat.

§. 19. Deceſſurus vel ad longum tempus extra Diœceſim abiens Epiſcopus, Prælatus, ſive Ordinarius inventarium ſcripturarum Archivi, ſuo ſigillo obſignatum, teneatur omnino dare proprio Confeſſario, aut alicui Superiori Regulari ejuſdem Civitatis cum ſyngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam Pii V. Prædeceſſoris noſtri Conſtitutionem. Superior autem novo electo Epiſcopo ſeu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, reſtituta ſyngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jamdicti confeſſarii vel Superioris ante novi Epiſcopi, ſeu Ordinarii electionem, ſive reditum ſupradictum evenerit, tunc inventarium, & ſyngrapha memorata confeſſariis eorum, reſpective, adhibita ſimili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipſi, morte præventi, adimplere nequiverint.

Obeunte Prælato quid agendum de inventario Archivi.

§. 20. Obeunte Prælato, capitulum antequam ad Vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an inventarium ſcripturarum archivi epiſcopalis, quod penes ſe ſervare debebat, repeiatur, agnoſcatque, an impleta fuerit prædicta noſtra diſpoſitio, qua traditio inventarii, proprio confeſſario facienda, decernitur, ut ſuperiori regulari tribuatur: quod inventarium ſi repertum fuerit, capitulum illud ſuperiori regulari, ab eo tute & fideliter uſque ad novi Prælati electionem cuſtodiendum, tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque conſtiterit, fuiſſe traditum modo, quo ſupra; tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes ſe ſuſcipere, idemque archivum coram duobus teſtibus presbyteris non capitularibus, ſuis propriis ſigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reſerari poſſit. Nec capitulum vel Vicarius capitularis ejuſdem archivi ſigilla diſrumpere, aut reſerare audeant aut poſſint, niſi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis ſigillis & aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, ſcripturas ipſas contulerint cum inventario authentico, quod juxta noſtram hanc diſpoſitionem in eodem archivo ſervandum eſt. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, jamdicti duo canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium ſcripturarum archivi, ut ſupra, conficere, quorum unum in archivo ſervetur, alterum Superiori regulari, ut ſupra, tradatur: alias ſi hujus noſtræ Conſtitutionis & diſpoſitionis tranſgreſſores extiterint, & archivum reſerare præſumſerint, præter pœnas generales, inferius imponendas, tam capitulum, quam Vicarius capitularis obſtricti ſint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti & Fiſco ob ſcripturas, ex archivo ſubreptas; necnon aliis pœnis, arbitrio ſucceſſoris Epiſcopi ſeu ordinarii ſubjaceant.

Mortuo Epiſcopo quid de Archivi clavibus agendum.

§. 21. Poſt obitum Epiſcopi, claves archivi apud duos Canonicos, a capitulo deputandos, remaneant, nec Commiſſario Apoſtolico, ſede vacante, ullo pacto tradantur: ſed tantum permittatur, ut ille una cum canonicis deputatis, in archivo ſcripturam aliquam, ſuæ commiſſioni neceſſariam, ſcrutari poſſit: inde tamen nullam transferat; cum novus Epiſcopus a capitulo ſcripturarum ex archivo epiſcopali translatarum, omniumque ad eccleſiam, ſeu menſam epiſcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino ſeſſ. xxiv. cap. xvi. de Reformatione.

De Scripturis ex Archivo extrahendis.

§. 22. Ex archivis non liceat efferre ſcripturas ſine Prælati vel Superioris facultate illas exſcribendi, eaſdemque poſt triduum in ſuum locum reſtituendi, ubi ſyngrapha receptionis, triduano tempore limitata, reponatur. Hanc ſyngrapham ſcripturas recipiens, ſua manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivo, ſubſcribat; ordinariis tamen locorum reſervata facultate protogationis temporis, quæ moderate concedatur.

Proceſſus tradendi Archiviſtæ, qui Succeſſoribus ſuis Scripturas exhibeat.

§. 23. Ad proceſſus quacumque occaſione poſtulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Actuarii unius menſis ſpatio ab expeditione cauſarum, Archiviſtæ eoſdem proceſſus quoſcumque, criminales, civiles, & quamcumque rem continentes, Eccleſiaſticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos atque ſervandos: quos pariter inventario ſcripturarum ſingulatim recenſebit ſub pœna tranſgreſſoribus privationis officii, & futuræ ad id obeundum inhabilitatis, præter alias pœnas, in hac Conſtitutione ſancitas. Ubi Archiviſtas, & Scripturarum cuſtodes mutari contigerit, hi ſucceſſoribus ſuis omnes ſcripturas, per publicum documentum inde confectum, exhibeant; alias hi æque ac ſucceſſores de ſcripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conſervationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum.

§. 24. Denique, ut proſpiciatur conſervationi ſcripturarum, ad Eccleſiam, Parochias, capellanias, Altaria, loca pia, & cauſas quoque pias pertinentium, quæ per collationem vel nominationem ſeu præſentationem Canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & adminiſtrantur virum Eccleſiaſticum vel Secularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius eſt Archivium, ſecundum jamdictam Inſtructionem formatum conſtituere, volumus, ut Ordinarii in ſuis viſitationibus pro ſuo arbitrio, & prudentia eidem ſcripturarum conſervationi provideant, erectionem Archivii fieri mandantes, regulaſque præſcribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, ſubjectæ Inſtructioni ſe conformare pro opportunitate curantes.

Prædictorum omnium executio ſub certis pœnis demandatur.

§. 25. Omnium, & ſingulorum hactenus expoſitorum executionem ſub præcepto Sanctæ Obedientiæ quibuſcumque, ut ſupra, perſonis, reſpective, injungimus, ab iiſque ſervari volumus, & mandamus; immo rurſus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiſcopis, Epiſco-

po,

po, aliisque ordinariis, habentibus usum Pontificalium, sub pœna suspensionis ab eorum usu, arbitrio Summi Pontificis; Capitulis autem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum sub pœna interdicti; reliquis Ecclesiasticis sæcularibus in sacris constitutionibus sub pœna suspensionis a divinis: Regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio, & privationis vocis activæ & passivæ; secularibus sub pœna excommunicationis majoris; quarum censurarum, & pœnarum absolutio, & relaxatio reservetur Romano Pontifici.

Prælati curent hæc observari.

§. 26. Curent propterea universi Prælati supradicti, & Superiores Regulares omni diligentia quælibet hac nostra Constitutione contenta, undequaque observari, ad avertendum præjudicium grave, quod imminere posset Ecclesiis ex occultatione jurium, pro quorum custodia, & conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, nedum juris remediis ad observantiam eorum, quæ hac Constitutione vulgantur, cogere possint, sed debitis pœnis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

Hæ literæ perpetuo validæ sint.

§. 27. Decernimus autem, easdem præsentes de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus vel controversiam vocari nunquam posse; sed illas semper perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri: atque ita per quoscumque judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, quavis aliter judicandi vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 28. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis de non tollendo jure quæsito, & quorumvis Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium exemplaribus manu, & sigillo cujusvis publici Notarii, vel alterius personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc Constitu. infringere audeat.

§. 29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ institutionis, voluntatis, mandati, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo XVIII. Kal. Julias, Pontificatus Nostri Anno IV.

CXL.

Statuuntur nonnulla, ac quædam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionen. Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ; necnon Indulgentiæ quædam conceduntur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 28. P. 2. prædicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Jun. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Credita Nobis Cœlitus dispensationis ratio exigit, ut paternam Christifidelium quorumlibet præsertim Christianæ pietatis, & charitatis operibus ad procurandam suam, & proximi salutem assidue incumbentium curam gerentes, illorum statui, & felici regimini quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Alias ab hoc Pontifice prædictæ Congregationi unita fuit altera Congregatio Regni Neapolis.

§. 1. Alias siquidem Nos Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistebat alteri eorundem Clericorum Secularium Congregationi in Civitate nostra Avenionen. institutæ perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret congregatio Avenionen. nuncupanda in diversas Provincias distincta pro cujus salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia, & gratias tum Spirituales, tum temporales concessimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 28. Septembris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

Indulgentur prædictæ facultates nonnullæ.

§. 2. Nunc autem Nos eamdem Congregationem sic unitam, quo firmius subsistat, ac majora in dies suscipiat incrementa, novis, & amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ejusque bono regimini, & tranquillitati prospicere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie benigne indulgemus, ut Præsides capitulorum Generalis, & Provincialium ejusdem Congregationis illorum vocales ab Ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum Capitulorum validitatem, & in foro conscientiæ dumtaxat absolvere, ac tam Capitulum Generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servata tamen inter Provincias æqualitate, quam Præpositi Provinciales de suorum consiliariorum consensu, ac annuente Deffinitorio Rectores Domorum, seu Collegiorum dictæ Congregationis, ubi ejusmodi Domum, seu Collegiorum necessitas, vel utilitas exegerit, de unius Domus, seu Collegii regimine ad alterius Domus, sive Collegii ejusdem Provinciæ Gubernium ad tempus, quo dicti Rectores in eorum muneribus durare solent, pariter duraturum transferre, attenta vero redditUum Provinciæ Romanæ dictæ Congregationis præsertim in præfato Regno Neapolis, tenuitate, quæ tempore unionis ejusmodi non satis innotuerat, & ad parcendum ingentibus sumptibus, quos vix ad præsens sufferre posset, ut vocales ejusdem Provinciæ Procuratores, qui eorum nomine, ac pro eis Capitulis generalibus, & Provinciali interveniant, deputare, ita tamen, ut nemo quovis titulo, vel prætextu plusquam duo suffragia in eisdem Capitulis habere, & ferre possit, & si quis a duobus, vel pluribus vocalibus in Procuratorem deputari contigerit, pro eo ex Constituentibus, qui majori dignitate præcellet, & si

dignitate pares fuerint, pro antiquiore, ratione professionis in dicta Congregatione emissæ, Suffragium feret, & alii Constituentes jure suffragandi ea vice privati remaneant, utque Præpositus Generalis ejusdem Congregationis, & quisque Provincialis de suorum consiliatiorum, atque Rector de Propositi Provincialis, ejusque Consilii consensu adversus sibi subditos inobedientes, aut contumaces, seu discolos ad pœnam suspensionis a Divinis procedere, ac resipiscentes ab illa absolvere libere, & valide possint respective, & valeant.

Declarantur Constitutiones quædam Alexan. VII. & Clem. X. & eis inhærendo statuuntur nonnulla.

§. 3. Porro cum fe. re. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis literas die 26. Septembris 1659. editas, inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei judicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiæ, paupertatis, & castitatis, necnon votum, seu Juramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum, seu relaxandum a quocumque alio, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel deffinitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipsum Capitulum Generale, vel Definitorium minime dispensaret, sive relaxaret hujusmodi votum, seu Juramentum alicui ea promotis ad Sacros Ordines, nisi sibi prius constitisset, etiam ex literis testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, & si aliquis dictis votis, & Juramento, ut præfertur, emissis, sine dispensatione, & relaxatione prævia recessisset ab eadem Congregatione, eo ipso remaneret suspensus, donec hujusmodi dispensationem, & relaxationem obtinuisset, licetque subinde piæ me. Clemens PP. X. Prædecessor etiam noster per suas literas itidem in forma Brevis die vi. Junii 1676. emanatas, illas Alexandri Prædecessoris interpretando declaraverit Capitulum generale, seu Definitorium dictæ Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, judicio ejusdem Capituli Generalis, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent, seu nolint; Unde satis apparet eumdem Clementem Prædecessorem dictæ Congregationi modum, & viam patefacere voluisse, quibus sine ullo ejus incommodo, dyscolis, & incorrigibilibus exonerari, ac repurgari posset, nihilominus aliquibus non satis inde certum, exploratumque videatur, capitulo generali, seu Definitorio hujusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in pœnam suorum notabilium demeritorum, seu incorrigibilitatis ex ipsa congregatione dimittendi, qui ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præscriptæ Congregationis promoti fuerint, si aliunde non habeant, unde commode vivere possint; Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione quantum cum Domino possumus, avertere, & submovere cupientes. Capitulum Generale seu Definitorium prædictum non posse quidem dimittere ejusdem Congregationis Clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi priùs constiterit ex literis testimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœcesi degunt, ipsi aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant, posse vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem Capituli, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur, cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, statuimus, & declaramus.

Concessio Indulgentiarum.

§. 4. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti præter, & ultra Indulgentias, & peccatorum remissiones, quæ aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis erectis, & in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis, ac ejusdem Ecclesiæ Sancti Titularis, sive Patroni visitantibus auctoritate Apostolica concessæ reperiuntur, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis aliquam ex Ecclesiis hujusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum, preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christifidelium lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus; In cæteris vero anni mensibus, nec non Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus præmissa peragen., septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes ipsas presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Provinciarum, Domorum seu Collegiorum hujusmodi; etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud &c.

CXLI.

Confirmantur Privilegia Ordinis Carthusianorum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 26. P. 1. concessum fuit Generali dicti Ordinis posse e majori Carthusia egredi pro Monasteriorum visitatione.

Dat. 18. Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officio, pateruam Regularium Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac multiplici virtutum laude fulgentium curam gerentes, ea, quæ ex circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, ad eorum favorem, & commodum processerunt, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Preces totius Ordinis prædicti.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii Antonius de Mongesond Prior Carthusiæ Majoris Gratianopolitan. Diœcesis totius Ordinis Carthusien. Minister Generalis, ac Vincentius Dinelli Prior Domus Carthusiæ Beatæ Mariæ Angelorum nuncupat. de Urbe, & ejusdem Ordinis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Superioribus, Monachis, personis, ac bonis, & locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratias, & Indulta per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, confirmata, & innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantia, quia tamen majorem obtinent roboris firmitatem, quæ sæpius Apostolica auctoritate muniuntur, ipsi Antonius Minister, ac Vincentius Procurator Generales illa omnia per Nos quoque approbari, & confirmari, ac alias in præmissis opportune provideri summopere desiderent.

§. 2. Nos, qui Ordinem præfatum, utpote fecundam arborem in agro Militantis Ecclesiæ dextera Domini plantatam, ac uberes Justitiæ fructus jugiter proferentem propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio Ministro, & Vincentio Procuratori Generalibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, exemptiones, Immunitates, libertates, facultates, Jurisdictiones, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, Indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, cæteraque Indulta spiritualia, & temporalia prædicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, & locis, necnon Ministro Generali, Prioribus, Priorissis, aliisque superioribus, Religiosis, Monachis, Monialibus, Conversis, Donatis, Novitiis, Inservientibus, Familiaribus, Ministris, Colonis, Agricolis, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, illorumque bonis, & rebus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam sive conjunctim, sive divisim tam in genere, quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis, & extensionis, aut alias quomodolibet quandocumque, & qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivæ vocis oraculo concessa, & attributa, ac confirmata, & approbata, expeditasque desuper literas Apostolicas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium, in iis omnibus, quæ Decretis Concilii Tridentini non adversantur perpetuo pariter approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum, etiam de Jure, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

Confirmatio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur nonnullis exequutio hujus Constitutionis.

§. 4. Quo circa dilecto filio nostro Annibali tituli Sancti Clementis ipsius S. R. E. Presbytero Cardinali Albano nuncupato moderno, & pro tempore existenti ejusdem Ordinis Carthusien. apud Nos, & Sedem præfatam Protectori, seu Viceprotectori, Curiaque Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ministri Generalis, Priorum, Priorissarum, Superiorum, Religiosorum, Monachorum, Monialium, aliorumque prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum, aut quoscumque alios desuper contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac fel. re. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, etiam præfatis locorum Ordinariis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & sin-

gulis

gulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habend. transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXLII.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum.

De facultate canendi horas Canonicas pro Fratribus Eremitis S. Augustini Provinciæ Franciæ vid. Clem. XI. Const. ed. 1711. Jan. 29. P. 1., & pro aliis Provinciis vid. hujus Const. ed. 1726, Jan. 22. P. 2.

Dat. 20 Jun. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Ministrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum consisten. Nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupati menti, & intentioni nostræ ei vivæ vocis oraculo expressæ inhærens die 20. Martii proxime præteriti Ministris provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eisdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad usum S. R. E. ordinati promovere curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis Decreto desuper edito, tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum prædicti Magistri Generalis Ordinis.

§. 1. Quoniam literis nostris nuper expeditis pro tota hac nostra familia Cismontana de mente, & oraculo Sanctissimi D. N. Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & singulis Conventibus cujuscumque Instituti, tam Observantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum sub cura nostra officium Diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus, & festivis juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem Majorum nostrorum, hujusmodi piissimæ menti, & oraculo Sanctissimi inhærentes, nedum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujusmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expositis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, sicut harum tenore præcipimus, quatenus Ministri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religiosis peritis, & expertis in Juvenibus exercitium, & notitiam ejusmodi Cantus firmi, seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S. R. E. ordinati, & a Majoribus nostris in toto Ordine introducti, & practicati juxta mentem Seraphici Patris nostri S. Francisci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expressit, & intimavit. Datum Romæ in hoc nostro Aracælitano Conventu die 20. Martii 1727. -- Fr. Matthæus a Pareta Minister Generalis. Loco † Sigilli.

Preces Minorum Tertii Ordinis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicti Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIII.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

Alia hujus Const. ed. 1727. P. 4. statutum fuit ut Privilegia Præsentatorum &c. in Provincia Portugalliæ juxta Ordinis Instituta deinceps concederentur.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum

S. Augu-

S. Augustini, quod cum Fratres ejusdem Provinciæ a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Perusin. die 3. Novembris anni proxime præteriti eougregato Præsentaturas de gratia in Provincia præfata annullari, illas vero de pulpito, seu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Insulis Balearibus augeri petiissent, & ab eodem Definitorio decreta, & Constitutiones Ipsius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis præfati ita servari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali desuper edito tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum prædict. Prioris Generalis Ordinis.

§. 2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis Sacræ Theologiæ Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris nostri Augustini Prior Generalis. -- In Definitorio Generali Perusiæ congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit a Patribus Provinciæ Aragoniæ expostulantibus praxim Constitutionum Ordinis; qua parte decernunt Præsentaturam omnem ea Gratia annullari oportere, petieruntque iidem, Præsentaturas pro Concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas: ea lege, ut sint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Insulis Balearibus duæ. Et sancitum fuit, Decreta, & Constitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino servari oportere: Nosque propterea ita servari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu nostro Sancti Patris Augustini, Perusiæ 5. Novembris 1726. -- Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magister -- Fr. Angelus Gulielmus Artegiani Roccgensis Ordinis Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Preces Prioris Provincialis Aragoniæ

§. 3. Ipse Thomas Prior Provincialis Decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac insuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiusque Conventus Fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejusdem Provinciæ Professor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui possit, qui Prior Provincialis Provinciæ prædictæ revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione ejusmodi exemptionum multa Provinciæ, & Conventibus præfatis detrimenta antehac exoriri consueverint; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, sicut præmittitur, editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Præterea, quod nemo ex Professoribus supradictæ Provinciæ deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejusdem Provinciæ frui, gaudere, aut potiri possit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausul

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLI

Confirmatur Constitutio Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini in processionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

Laudata Constit. Pii V. hic inserta, edita fuit 1570. Decem. 23. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. J 1727. An

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordiu

MIlitantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, ea, quæ ea circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum providentia ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur libenter constabilimus.

Canoni præfatis p cedentia um post rum Sæc rem a Pi concessa

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius PP. V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis statim Clerum Secularem non exemtum subsequi; dum ipsi sobsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Constit præd. Pii

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illæ curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet, quod suum est, benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis

sublatis obstaculis quilibet pacis amænitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus dilecti filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolicis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas tam Sæculares, quam Regulares in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite separare, sed tamen eis locum debitum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint consulere volentes, ac omnium, & singularum litium quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquo modo possint status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinceps processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum Secularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate sequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus; ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exemti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, aut quando hoc ipsius Ordinarii Mandato continget, ipsi canonici similiter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum Clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Provinciali, Archiepiscopali, aut alia dignitate præfulgeant sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel interpretari audeant.

Concessio supradictæ præcedentiæ.

Clausulæ amplissimæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes, vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas quare præmissa a nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos erigenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Vice-Protectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis vi præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§. 4. Non obstan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno

Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, Decimo Kal. Jan. Pontificatus nostri anno Quinto.

Preces eorundem Canonicorum pro confirmatione.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejusdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris literæ in plena ac viridi observantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonstraten. in eadem Civitate, vel Diœcesi Olomucen. consistentes sub obtentu, quod prædictæ literæ subinde auctoritate Apostolica confirmatæ non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano præcedentiam in processionibus, & aliis actibus de facto præripere, ac disputare nitantur; Dictus vero Alexander Maximilianus, easdem literas, quo firmius subsistant, ac remoto quocumque prætextu hujusmodi, serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret.

§. 6. Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Pii V.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CXLV.

Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Brasilia, a Generali Ordinis ad Magisterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provinciæ Aragoniæ Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2.

Dat. 25. Junii 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur haud dissimilia quibusdam aliis ejusdem Ordinis Provinciis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis aliique Fratres Vicariæ Maranionis in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias postquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Augusti 1624. expeditas literas concesserat quondam Theodoro Stratio tunc temporis Priori Generali ac professoribus Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ ejusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujusmodi Instituta requisitis, ac servatis, alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Teresiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædecessor Noster indulsit, quod omnes, & singuli dictæ Provinciæ Lusitaniæ professores quos pro tempore existens Prior Generalis Ordinis hujusmodi in eadem Sacra Theologia Magistros instituisset, & creasset, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Lusitaniæ, & quatuor in ipsa Sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Colimbrien. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magistris sumere valerent, ac subinde simile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, & alias prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac supradictis Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, & Preces Fratrum prædict. Vicariæ.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Professorum Provinciæ Lusitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII. Prædecessore eis facta fuisset tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque Religiosis tum Hispanis, tum Lusitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro assequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At separatis postmodum dominiis, idem Indultum sine ullo effectu, ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permissum fuit; Et alterum indultum hujusmodi professoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero Vicaria Maranionis, utpote in remotissima parte vastæ Regionis ipsius Brasiliæ sita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa distet, nec regiæ Naves, quibus ejusdem Vicariæ Religiosi in Lusitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio prælaudati Indulti.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes, & singuli fratres expresse professi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Modernus, seu pro tempore existens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magistros, servatis pariter servandis, instituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, prævio rigoroso examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra

Theologia Magistris, sive Regentibus, ac illorum approbatione, servatis cæteroquio conditionibus per Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Vicario Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmar, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective ioviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, oecnon quatenus opus sit, Vicariæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoria die XXV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXLVI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Augustini super Constitutione numeri triginta sea Magistrorum in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

De confirmatione similis Decreti pro Provincia Betica ejusdem Ordinis vid. hujus Const. ed. 1727. Jun. 2. P. 3.

...ii. 27. Junii ...27. Anno

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

...cti exposi...

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod perlectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusin. celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevia ad ipsum Capitulum Generale datis literis, quibus inter alia Fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus, quatenus in eam curam magnopere incumberent, ne Provinciæ ejusdem Ordinis Magistrorum multitudine gravarentur, & quoniam Provinciam Aragoniæ hoc præ cæteris incommodo laborare inaudiveramos, mandavimus, ut in dicta Provincia Aragoniæ triginta sea Magistrorum numerus, quem nemini præterire, & excedere liceret imposterum constitueretur, Fratres prædicti eo, quo par est, obsequio monitionibus, & mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, & alias prout in Decreto in eodem Capitulo, seu eorum definitorio Generali desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Prio...s Provinciæ ...s d Provin...æ.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Thomas præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon quædam Dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione facile suboriri possent, a Nobis declarari, ac submoveri summopere desideret. Nos ipsius Thomæ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutionem, ac præfixionem numeri triginta sea Magistrorum in supradicta Provincia Aragoniæ, sicut præmittitur factam, ac editum desuper in dicto Capitulo, seu Diffinitorio Generali decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

Confirmatio præd. Decr.

Ordinationes hac super re nonnullæ.

§. 3. Porro in ejusmodi triginta sea Magisterii antiquum numerum duodenarium eorumdem Magisteriorum dudum a fel. rec. Clemente VIII. & Urbano etiam VIII. Romanis Pontificibus Predecessoribus nostris Provinciæ præfatæ concessum comprehendi, & includi, ac comprehensum, & inclusum esse, & fore, nec inposterum Magisteria supranumeraria in dicta Provincia concedi posse auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus. Volentes insuper, ut in distributione duodecim Magisteriorum prædictorum forma per prædicti Urbani Prædecessoris literas præscripta, ac in eadem Provincia diu laudabiliter observata deinceps quoque omnino servetur, atque quoties unum ex Magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter Frater expresse professus dictæ Provinciæ juxta ejus inconcussam praxim in illius locum eligatur, & subrogetur; deficientibus vero Magistris supranumerariis nullus substituatur, donec omnia magisteria præfata ad præfinitum numerum triginta sea redacta fuerint: in collatione autem Magisteriorum, ut præfertur, auctorum omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in creatione Magistrorum antiqui numeri duodenarii præscripta reperiuntur, prout etiam methodus, ac ordo, quos idem Urbanus Prædecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod ex magisteriis sic auctis septem in Regno Aragoniæ, ac totidem in Regno Valentiæ, necnon alia septem in Catalonia, & reliqua tria in Insulis Balearibus distribuantur, quo omnes Fratres dictæ Provinciæ, ejusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad literarum studia, aliaque per Constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munera obeunda, & capessenda alacrius excitentur.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ,

& Ordinis

& Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLVII.

Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate Camerinensi.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenatensi.

Dat. 1. Julii 1727. A... 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Venerab. Fratri Episcopo Camerinensi, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium.

Liberalium Disciplinarum studiis, unde in rei Sacræ, & civilis rectam, absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi præsertim in generalibus Universitatibus, & Gymnasii Christiani adolescentes, optimis artibus, sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiæ Regimini a Deo præpositos, promoveri maxime decet, præcipue in Civitatibus Beati Petri Apostolorum Principis imperio subjectis, ut inde ad summam Dei gloriam, Sanctæque Apostolicæ Sedis dignitatem Populorum nostrorum spiritualis, & temporalis felicitas, benedicente Domino augeatur.

Preces Communitatis prædictæ Civitatis pro Universitatis præfatæ erectione.

§. 1. Itaque nobis dilecti filii Communitas, atque homines Civitatis nostræ Camerinensis nuper exponendum curarunt, se jamdudum in votis habuisse, ut sui liberi, & Cives in Divinis rebus, & moribus Christianis reipublicæ gerendæ maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; propiereaque præter Grammaticæ artis humaniorum literarum, & eloquentiæ Præceptores se multis abhinc annis publicum, etiam Philosophiæ professorem suis impensis instituisse. Cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse Professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet, qui Sacr. Theologiam prælegeret, alium vero, qui Jus Pontificium, & civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem Consilio Generali Civitatis Camerinensis, cum conditionibus, & annuo honorario, suo tempore stabiliendis, ut his dispositis, & introductis, Universitas Studii Generalis cum infrascriptis privilegiis, & Indultis auctoritate nostra in eadem Civitate erigeretur.

Nonnullæ aliæ ejusdem petitiones ad hujusmodi erectionem perficiédam.

§. 2. Interim eadem Communitas suam petitionem, & enixas preces Nobis exhibens rogavit, ut ex benignitate Apostolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum, & viginti annuis monetæ Romanæ, quæ a Camera nostra Apostolica proque illa a Thesaurario Civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario Capitanei, seu Judicis exteri appellationum ab eodem Consilio generali eligendo, quorum scutorum centum & viginti portio una applicari possit salario eorumdem Professorum Sacræ Theologiæ, & utriusque Juris, reliqua autem salario memorati Judicis, & solutioni onerum, quæ ipse subire debeat. Præterea eadem Communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit, ut in posterum officium, & munus proxime memorati Judicis appellationum exerceatur ab uno ex suis Civibus Jurisconsultis per Consilium Generale quotannis eligendo cum assignatione æqui salarii, & legibus, & conditionibus ab ipso Generali Consilio statuendis. Non obstantibus quibuscumque dispositionibus Statuti municipalis, & Consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa jam exposita non sufficit pro annuo salario utriusque Professoris, Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici, ac Civilis, idem Consilium Generale decrevit, a nobis humiliter postulare, ut quotannis sibi liceret, fructus locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum, cum obolis octo, & sexaginta piæ abundantiæ operi nuncupato ejusdem Civitatis olim assignatis, sumere, quod pium opus de suo instituit bon. mem. Bernardus Bonjoannes Camerinensis Episcopus eidem Civitati perpetuo largitus quingentas tritici sarcinas, rubia, hoc est mensuras trecenta, & septuaginta quinque constituentes, cujus pii operis administratio per quædam capitula a piæ me. Antecessore nostro Paulo PP. V. Apostolicis literis confirmata jam fuit, civibusque, ac Generali Consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres Cives quotannis eligendos, & præsidente Episcopo, eadem administratio perageretur. Deinde sub re. me. Antecessore quoque nostro Clemente PP. X. cum Frumenti quantitas ejusdem pii operis superabundaret, portio Rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque, atque unius oboli monetæ Romanæ. Inde percepto eumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sexcentesimorum cum obolis octo, & sexaginta. Cum autem totus assis pii operis abundantiæ ad Rubia mille septingenta quinque jam ascendere comperiatur, inde quinque millium scutorum valoris locorum Montium summa consurgit, cumque scuta quingenta quinque cum obolis octoginta quinque a Depositario ejusdem pii operis abundantiæ retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca Montium per se investiri petierunt; quandoquidem ea, quæ superest frumenti quantitas, Civium indigentiam abunde explere potest, nec alias ipsa Civitas, quæ etiam in districtu Populorum frequentia destituitur tritici inopiam pati potest ob Annonæ copiam, quæ ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentiis commode, & tenui cum dispendio, consulere valent: licet vero in præmissis Capitulis a Paulo PP. V. approbatis, caveatur, ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut eodem pio opere adimpleto, si magna vis frumenti supersit, tunc salva semper, & illæsa remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessaria de reliquo Mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, Pupillis, Orphanis, Puellis, & Viduis, ut in iisdem Capitulis latius continetur. Hinc pro duorum Professorum congruis stipendiis, aliorumque onerum levamine, iidem Camerinenses prædicta scuta centum viginti, & loca Montium memorata Universitati studii Generalis erigenda per Nos concedi, assignari, & applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subjungebat in eodem Generali con-

filio ob præmissa, & infrascripta a Nobis, & Apostolica Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt Nobis pro parte communitatis, atque hominum prædictorum humillime supplicantes, ut eorum commodo, utilitati, ac decori prospicientes, eis in prædictis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

§. 3. Nos igitur Camerinum præcipuam Umbriæ Civitatem, quæ alias fuit caput Marchiæ, inde dictæ, & Sedes Legati Apostolici, quæque Episcopatu in Provincia Romana constituto, ideoque huic S. Sedi immediate subjecto, ejusdemque communitatem, atque homines speciali favore, & gratia prosequi volentes, illosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon pii operis hujusmodi fundationis, & capitulorum per dictum Paulum PP. V. approbatorum, & dicti Clementis PP. X. literarum, prædictæque Civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus veris existentibus narratis, & si illa diligenti examine, veritati nixa repereris, in prædicta Civitate Camerinensi Universitatem Studii Generalis, ubi prædicti, aliique imposterum adjungendi Magistri, & Professores Theologiam, Jus Canonicum, & Civile, Philosophiam, Medicinam, Mathematicam, aliasque ingenuas disciplinas, atque artes publice docere, & perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto Studiorum curriculo, habiles, & idoneos reperiri contigerit, ad Magisterium in Theologia, in utroque jure cumulative cum Collegio Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, & in Medicina quoque postquam hujus artis Professor, iisdem Magistris adjunctus fuerit, servata in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad Doctoratus gradum, promovere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum Generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo erigas atque instituas; ac eidem Universitati Studii Generalis sic erectæ, ac institutæ, ejusque Præceptoribus, & Magistris, Professoribus, Doctoribus, Prælectoribus, Scholaribus, Officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis gaudeant, qui in Universitates Studii Generalis jam erectas per viam communicationis, & alias quomodolibet collatæ olim fuerunt, atque iis pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo largiaris, atque indulgeas.

Committitur Episcopo Camerinensi erectio prædictæ Universitatis.

§. 4. Prærerea scuta centum & viginti monetæ, quæ hactenus Capitaneo, seu Judici extero appellationum prædictæ Civitatis per dictum Thesaurarium soluta fuerunt pro una tantum portione, altera quæ Concilio Generali dictæ Civitatis sufficiens visa fuerit salario dicti Capitanei, seu Judicis appellationum, ut infra eligendi a remanente eum hujusmodi locorum Montium Cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo, & sexaginta ad dictum pium opus spectantibus assignes, quia idem pium opus aliunde, ut præfertur adimpleri, & Civitas Camerinensis, ejusque districtus aliunde, etiam copia frumenti ubertim ali potest, quas portiones, & loca Montium, ideo a prædicto pio opere sive administrationis justitiæ, quæ a Capitaneo, seu Judice appellationum reddi solet, piique operis adimplementi læsione, & præjudicio eadem auctoritate perpetuo distrahas, & separes. Pro duorum autem Theologiæ scilicet, ac utriusque Juris Professorum, aliorumque imposterum adjungendorum congruis, & juxta providam in Consilio Generali Camerinensium, semel, aut sæpius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum, & per dictum consilium Generale statuendorum tolerantia, & supportatione eadem scuta centum, & viginti pro una ex duabus portionibus prædictis tantum ab assignatione salarii hujusmodi distracta, & sæpe memorata loca Montium ab opere pio, ut præfertur separata, eidem Universitati Studii Generalis per Nos erectæ, & institutæ juxta providam, & liberam ab eodem Consilio Generali semel, aut sæpius ad id convocando distributionem faciendam liceat eidem Universitati, & pro illa ejus Rectoribus, seu Ministris centum & viginti scutorum, pro una tantum ex duabus portionibus prædictis, atque locorum Montium hujusmodi, ut præfertur distractorum, & separatorum veram, & realem, actualem, & corporalem possessionem libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere possint, scutaque centum, & viginti pro una ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum Montium fructus percipere, exigere, & transferre, inque duorum eorumdem Professorum stipendia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios Universitatis erectæ usus juxta distributionem faciendam convertere libere, & licite valeant, nullius hac in re facultate requisita, iisdem Apostolica auctoritate perpetuo concedas, atque indulgeas. Postremo, ut Cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem, & Romanam Ecclesiam integerrima fides semper enituit, & inter quos Collegium unius, & viginti Jurisconsultorum variis, præcipuisque Privilegiis ornatum reperitur, deinceps Jurisprudentiam alacrius prosequantur, aliquo etiam eis proposito præmio excitentur, & pii operis prædicti utiliori, tutiorique statui prospiciatur, concedimus eidem Civitati, & hominibus, qui Concilium Generale componunt, ut pro munere Capitanei, seu Judicis appellationum, quod antea ex vi Statutorum ejusdem Civitatis, seu veteris & approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, Civem Camerinensem Jurisconsultum habilem cæteroquin, & idoneum, qui idem Judicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur, & debeat imposterum eligere, necnon scuta quingenta circiter monetæ prædictæ, quæ penes Depositarium dicti pii operis serventur in totidem loca Montium Cameralium ad favorem ejusdem operis pia abundantia nuncupati, quæ quidem loca Montium pro omnimoda indemnitate dicti pii operis abundantia semper stare, & nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus dumtaxat respective impendere libere, & licite valeat, eadem auctoritate, licentiam & facultatem pariter indulgeas, & perpetuo impertiaris.

Necnon eidem præscribitur, ut petitiones Communitatis, supra relatas, executioni mandet.

§. 5. Nos vero omnia, & singula præmissa, si per Te vigore earumdem præsentium fieri contigerint, necnon easdem præsentes literas nostras etiam ex eo, quod aliarum quarumcumque, etiam speciali nota dignarum Universitatum Rectores, & Officiales, Doctores, Professores, seu Prælectores, Procuratores, Defensores, Protectores, vel Agentes, aliive quomo-

Clausulæ peculiares.

dolibet

dolibet interesse habentes ad hoc vocari non fuerint, aut ex quavis, vel quibusvis aliis causis, occasionibus, vel prætextibus de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, sive etiam per nos ipsos, ac Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem prædictam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiti, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter observari debere, necnon Universitatis Studii Generalis Camerinensis hujusmodi, illiusque Rectores, Magistros, Professores, Doctores, Prælectos, Officiales, aliasque personas jam dictas super præmissis omnibus, & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Universitates, vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri nequaquam posse: Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ speciales.

§. 6. Non obstantibus dicti Berardi Bonjoannis Episcopi voluntate prædicta, necnon hujusmodi pii operis fundatione; ac Nostræ Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon Capitulis per eumdem Paulum V. Antecessorem Nostrum approbatis, aliisque omnibus, & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & præsertim Capitulis a prædicto Paulo Prædecessore nostro, ut præfertur approbatis, necnon fe. re. Pii PP. V. de gratiis interesse Cameræ Nostræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus; intra certum tum expressum tempus in eadem Camera registrandis, & insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Jus, vel interesse ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ concernentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus ac dictæ Civitatis Camerinensis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, præsertim illis quibus caveri dicitur expresse ne munus Capitanei, seu Judicis appellationum jam dictum Civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ac etiam aliis Universitatibus prædictis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLVIII.

Indulgetur Eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum, & Indiarum, ut sandaliis ex pelle nigri coloris uti possint.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2. nonnulla decernuntur pro servanda habitus uniformitate ab iisdem Fratribus quarumdam Provinciarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Julii 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum d. Congregationis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Congregationis Hispaniarum, & Indiarum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chorda, seu cannabe, quæ hactenus deferre consueverunt, deponere, ac illorum loco sandaliis ex pelle nigri coloris ejusdem tamen formæ, seu figuræ, quam ea, quæ de præsenti gestant, non minus propter eorum status, ac majorem in celebratione Sacrosancti Missæ Sacrificii decentiam quam, ut se consuetudini in aliis ejusdem Ordinis Congregationibus viginti etiam hac in parte conformet, ac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant respondeat uti posse plurimum desiderant, si nostra, & hujus Sanctæ Sedis sibi super hoc licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indultum prædictum.

§. 2. Nos igitur dictorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut ipsi deinceps in locum sandaliorum ex chorda, seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, ejusdem cæteroquin formæ, seu figuræ, ac ea, quæ hactenus detulerunt, gerere, & deferre, illisque uti libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac præfatorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro

plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertia habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIX.

Indulgetur Votantibus Signaturæ Justitiæ, ot gestare possint semper, & ubique Galeri Redimiculum, *Cordone* vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 12. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in Terris a Domino constituti prnvidentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administranda Justitia ad publicam utilitatem, & Sedis Apostolicæ honorem in dies laudabiliter sustinent, & quorum fidem, industriam, prudentiam, ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenrer concedit per quæ eis aliqua fiat decoris acessio, ut eo alacrius majora eidem Sedi obsequia sua impendant, & in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

§. 1. Iraque ad egregia dilectorum filiorum Votantium Signaturæ nostræ Justitiæ in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem, aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicatinnis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxar consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, mera deliberatione Nostris, deque Apostnlicæ potestaris plenitudine, eisdem Signaturæ Justitiæ

Indultum prædictum.

Votantibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum coloris violacei io quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectar, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque io præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritare scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CL.

Confirmatur Decretum Generalis Conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat.

De potestate Superiorum Congregationis Missionis in suos Subditos vid. aliam hujus ed. 1725. Sept. 17. P. 2.

Dat. 19. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Bonnet modernus Superior Generalis Congregationis Missionis tam suo, quam totius ejusdem Congregationis nomine, quod in novissimo Generali Conventu Parisiis anno 1724. convocato inter alios editum fuit quoddam Decretum, quo declaratur modus, & forma dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus Superioris Generalis, vel ejus Admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quæ juxta Constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 1. *Conventus unanimi voce statuendum duxit, & statuit, imposterum Assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius Superioris Generalis, Assistentium, & Visitatorum, qui sunt in Europa, sicut pro ejus suspensione definitum fuerat in Conventu anni 1692. §. 12., aut si res dilationem non pateretur ad plura suffragia Superioris Generalis, Assistentium, Visitatoris Provinciæ, Superiorum quinque viciniorum Domorum, Secretariis, & Prosuratoris Congregationis Assistentis Domus, si non sit ex Assistentibus Congregationis, & sex Sacerdotum, eorumque ratione vocatione antiquorum Domus, in qua commoratur Superior Generalis, quod nomine ejusdem Superioris Generalis, & totius Conventus a S. Sede confirmati est enixe postulandum.*

Preces Superioris Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Superior Generalis statutum, seu Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & serverur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Superiorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodoliber innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, firmo tamen, & in suo vigore permanente Decreto, quo Nos dudum dimissionem quandam Petri de Hymbert, tunc prædictæ Congregationis Assistentis approbaveramus, & confirmaveramus, quod denuo auctoritate, & tenore præfatis innovamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscum-

que

que Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLI.

Confirmatur Decretum Congregationis Immunitatis, quod distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ.

Alia hujus Caus. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. decretum fuit ut provisi de Beneficiis mediam annatam solverent fabricæ suarum respective Ecclesiarum.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum prædictum.

§. 1. NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositorum emanavit Decretum, tenoris qui sequitur videlicet. *Mediolanen. Discussis in Sacra Congregatione super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 17. Junii 1727. -- Infrascriptis Dubiis, propositis ad instantiam Cleri Regularis Diœcesis, & Status Mediolani tenoris prout sequitur, videlicet -- Primo an Distributiones quotidianæ, quæ recipiuntur per Residentiales comprehendantur, & calculandæ sint sub onere contribuendi pro subsidio ex Indulto S. Sedis indicto anno 1717. -- Secundo an sit locus nova repartitioni ex integro faciendæ ad effectum in ista calculandi omnes, & quascumque distributiones non calculatas, & quæ usque ab initio erant calculandæ -- Tertio -- An illis de utroque Clero Seculari, & Regulari competat pro rata excessus diminutio Taxæ & respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta. -- Eadem Sacra Congregatio sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati Cleri Regularis allatis rescripsit -- Affirmative in omnibus. -- In quorum fidem. Datum Romæ hac die 21. Junii 1727. F. Cardinalis S. Agnetis S. de Riccis Secretarius.*

Preces Cleri Regularis Mediolanensis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Clerus Regularis Diœcesis, & Status Mediolanen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus, sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLII.

Confirmantur reformationes quædam Constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis.

Alia hujus Const. ed. 1726 Aug. 8. P. 1. quædam decreta fuerunt pro Tertiariis ejusdem Ordinis.

Dat. 1. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis officii quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illa quæ pro felici, prosperoque eorum regimine statuta, seu ad jam statutorum reformationem, & declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici præsidii robore muniamus.

Constitutiones prædictæ pro Provinciis præfatis, quum unitæ erant, conditæ fuerunt; sed eisdem divisis reformatæ.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum Germaniæ, & Bohemiæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis, quod alias dum ambæ Provinciæ præfatæ invicem unitæ reperiebantur, & unicam Provinciam constituebant, quædam particulares Constitutiones ad Regularem observantiam in ejusmodi Provinciam inducendam, inibique conservandam conditæ tempore fe. re. Clementis PP. XI. prædecessoris nostri auctoritate Apostolica approbatæ, & confirmatæ, ac exinde observatæ fuerunt; verum cum ob acquisitionem novorum Conventuum, aliasque justas, & rationabiles causas, ad divisionem ejusdem Provinciæ postmodum deventum sit, & ex una duæ, altera scilicet Germaniæ, & altera Bohemiæ Provinciæ præfatæ erectæ, & institutæ fuerint, enarratarum Constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utraque Provincia hujusmodi servari nequivit. Unde exponentes prædicti cum suorum respective Definitorum consilio facultate moderandi, augendi, & diminuendi e dictis Constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salva hujus Sanctæ Sedis auctoritate in eisdem Constitutionibus attributa, utentes, nonnullas & ejusmodi Constitutiones, ut facilius utrique Provinciæ sic erectæ, & institutæ aptarentur, ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando, & cassando respective, eisve aliquid addendo reformarunt, & alias prout continetur in Scriptura desuper confecta, tenoris qui sequitur videlicet.

Reformatio prædict. Constitutionum.

§. 2. Declarationes, mutationes, additiones, & cassationes visæ, & approbatæ ab Eminentiss. ac Reverendiss. D. D. Laurentio S. R. E. Cardinali Corsino totius Ordinis Servorum B. M. V.

Protectore in Constitutionibus Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germania profitentium. - In capite 1. n. 10.

Addenda in Cap. I.

additum est, idem Ave Maria usque ad verbum Jesus inclusive dicatur etiam a Patribus Concionatoribus antequam in Cathedra Crucem faciant.

Et Cap. II.

In Cap. 2. num. 1. positum est, Cæremoniale nostrum num. 5. positum est, nostris necessitatibus, Num. 8. additum est, ita tamen ut diebus festialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, & si Completorium cum Salve Regina, & Litaniis choraliter, vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam: eadem oratio mentalis per dimidium horæ spatium habeatur post Matutinum diei persoluta, veruntamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur. Num. 9. additum est, & Beati Alexii Confessoris. Num. 10. additum est de nomine, & conceptione B. M. V. & num. 11. additum est, & B. Alexii. - In Cap. 3. num. 1. positum est, cum aliquis ex nostris Fratribus has Constitutiones profitentibus. Num. 5. positum est eadem hæc suffragia pro defunctis nostris Fratribus in Germania statuta, fiant etiam pro Fundatoribus, eorumque Contheralibus pro tempore erectæ fundationis in vivis existentibus, & Fundatricibus intra Provinciam. Num. 6. positum est, Vicariis Generalibus, & Prioribus Provincialibus nostris. Num. 7. positum est pro fratribus aliarum Provinciarum, uti, & pro fratribus intra Provinciam existentibus, & additum est pro quolibet una Missa, & ante Missam eum dicitur pro fratribus aliarum Provinciarum unum Nocturnum cum Laudibus Defunctorum. Num. 8. positum est Fratribus nostris has Constitutiones profitentibus, & num 14. positum est, nostrorum Fratrum.

Et Cap. III

Delenda in Cap. IV. & addenda.

§. 3. In Cap. IV. num. 2. deleta sunt illa verba, pollice dextro. Num. 18. additum est, quod idem de lectore mensali intelligendum est excepta lectione Sacræ Scripturæ. Num. 26. positum est, extra loca vero Provinciæ additum est, Ordinem Instituti Nostri. In Cap V. pro autem

In Cap. V.

positum est primævam nostram consuetudinem. In Cap. VI. num. 4. deletum est, an insuper cujus Conventus filii futuri sint. Num. 5. positum est, se ad hoc fideliter præstandum in conscientia obligatos, & num. 11. positum est, ex primæva pia nostra consuetudine. In Cap. VII. num. 2.

Addenda in Cap. VII.

positum est, a se deputandum, & num. 7. positum est, pro iis statutarum. In Cap. VIII. num. 8.

Addenda & delenda in Cap. VIII.

positum est præscriptum in Cæremoniali nostro, & deleta sunt hæc verba, observantiæ Germanicæ, atque additum est, necnon secundum Constitutiones Servorum B. M. V. pro tota Germania specialiter approbatas. Num. 10. positum est, Provincia N. & item Constitutionum harum. Num. 15. deletum est, & nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id munceris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a cura, & præsentia suorum quocumque prætextu impediantur, atque de eo, illorumque educatione pariter omnis intelligantur, quæ supra Cap. VII. de Magistro Novitiorum, & Novitiis statuta sunt, & additum est, quibus Magister Novitiorum, in absentia vero Magistri Priori locali in omnibus subsint. Num. 17. deletum est, in observantia nostra professionem. In Cap. X. num. 2.

In Cap. X. Idemque in Cap. XI.

additum est, vel Professorium. In Cap. XI. n. 4. deletum est cum Juramento, & additum est, onerata desuper eorum conscientia dandum. Num. 6. positum est, examinari possunt. In

Pariter in Cap. XII.

Cap. XII. num. 1. deletum est prout Capite præcedenti de promovendis ad Ordines præscriptum est, num. 2. deletum est, & non ultra, donec iterum examinentur, & cum præfatis duplicibus testimonialibus sibi iterum præsententur, exceptis Lectoribus, & Constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi, Patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine, si tamen alias reperti fuerint idonei, & additum est, ad triennium tantum. Illi autem Patres Confessarii, & qui Theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico. Item illi Theologi, qui licet tribus annis in Theologia permanserint, attamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ea omnibus Mysteriis instituendum dedere profectus sui specimina, debent tempore Visitationis, vel alias a Provinciali, Socio Provinciali, & uno, vel pluribus Examinatoribus Provinciæ, si adsint denuo examinari, quando invenientur minus idonei pro excipiendis Confessionibus, tunc Provincialis dictos negligentes pro qualitate culpæ, & negligentiæ puniat.

Addenda, & delenda in Cap. XIII.

§. 4. In Cap. XIII. num. 5. positum est videant, ut adminus semel intra Mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant. Num. 8. deletum est cum Juramento; Item deletum est sigillatim cum Juramento, & additum est singillatim Prior, & Patres Discreti, vel ii, qui steterint loco Discretorum in eo Conventu, in quo is ante resederit saltem per Annum onerata sua conscientia. Num. 13. positum est proprius Lector præsideat, & deletum est, & non alius. Num. 15. deletum est cum Juramento, & additum est onerata sua conscientia. In cap. XIV. Num. 2. positum est, qui idoneitatis suæ testimonium non habuerit, & dele-

Idemque in Cap. XIV.

tum est juratum. Item positum est, in Refectorio Themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitæ, ac morum, prout supra de approbandis Lectoribus præscriptum est, habere teneatur. Num. 3. mutata est dictio *ordinarie*, & apposita est *regulariter*. Num. 6. additum est, scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando munere prædicandi careat per quinquennium, & deletum est, munere prædicandi in perpetuum careat. Num. 7. positum est sub pœna arbitraria Provincialis. In

Pariterque in Cap. XV.

Cap. XV. Num. 2. additum est, proprii lectores tantum. Item deleta est dictio *rigorosissime*, & apposita *rigorose*. Num. 3. positum est, vocem tam activam, quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat, additi sunt ex cap. 31. & cap. 42. atque huc translati sequentes duo numeri, videlicet. Num. 4. Nihilominus Lectores, & concionatores habita ratione suorum laborum, qui per decem Annos actualiter legerint Theologiam speculativam, aut Philosophiam, aut utramque simul, & Concinnatores, qui per idem tempus concionati fuerint, sive, qui partim docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium Lectores ejusmodi lectioni, & Concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activæ, & passivæ in Capitulo Provinciali, ita tamen, ut tam Lectores, quam Concionatores inter se mutent vices, videlicet, ut ex lectoribus deremualibus unus tantum mutando vices singulis triennis ad Capitulum Provinciale comparere possit ut Vocalis, & numerus quintus. Similiter cum honor Religionis, vel maxime dependet a Lectoribus, & Concionatoribus, hinc Patres Lectores actuales Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ uti, & Concionatores Ordinarii indiscriminatim censeantur digni isto favore, & quævis Conventuum discretoria ingredi, & in iis suffragium ferre valeant.

Necnon in Cap XVII.

§. 5. In cap. XVII. num. 7. additum est, facta deosculatione Sancti habitus, & deinde

Mensæ

Et Cap. XVIII.

Ac in Cap. XIX.

Mensæ surgant. Num. 8. deletum est, privatis observantiæ nostræ, & positum est privatis nostris. In cap. XVIII. num. 4. positum est, sine consensu Provincialis pro tota familia pro particulari autem persona ex rationabili causa possit Prior, etiam in his jejuniis dispensare. In Cap. XIX. num. 11. deletum est, possintque in itineribus esse nigri coloris, & additum est, albi, vel nigri coloris prout Provinciæ fert consuetudo. Additus est, integer numerus 18. prout sequitur, ne autem Superiores Conventuum totum onus instruendorum rite vestiatiorum suis successoribus relinquant & consequenter his incumbant, cum modica Conventuum Oeconomia, ejusmodi grave onus portare, idcirco hunc in finem injungitur omnibus superioribus localibus, ut quolibet anno pro cujusvis Religiosi nostri vestimentis tam exterioribus, quam interioribus, & pileis, computando omnia tum ad Sartoriam, tum ad Sutoriam quomodolibet spectantia ex taxa ordinaria pro victu, & vestitu cujusvis Religiosi pro Conventibus determinate ad minimum viginti Floreni applicentur. Quod si hac parte superiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel literæ quotannis mittendæ ab officialibus conventuum nequaquam subscribantur, nec a Diffinitorio approbentur, unde Provincialis ex officio provideat, & ejusmodi transgressores pro modo culpæ puniat. In Cap. XXI. num. 5. positum est, in concedendo secundo exitu, si debito respectu Superiori locali id insinuaverit. Num. 10. positum est, arma cujuscumque generis non habeantur præsertim in Civitatibus, & Oppidis, in locis tamen solitariis, & periculo deprædationis subjectis haberi possint, ita tamen, ut non in Cellis Patrum aut Fratrum, sed in loco aliquo specialiter deputato occlusa asserventur, & custodiantur. In Cap. XXIV. num. 9. deletum est, vel pœna privationis officii; In cap. XXV. n. 1. positum est, Prior Generalis ex Provinciis Nostris eligibilis sit ex iis, qui juxta Cap. XV. n. 2. examinati, & approbati fuere num. 7. positum est, a Nobis in Germania habeat annuatim saltem viginti duo scuta argentea Romana, & si ad Capitulum, aut diætam Provincialem, ad visitandum, aut quacumque ex causa ad aliquem ex nostris Conventibus venerit præter expensas ad agendum post Provincias nostras iter necessarias, quibus pro filiali in Patrem suum observantia tam pro eo, quam pro suis Sociis. Provinciæ nostræ omni adjumento non deerunt per totum tempus, quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei, ac sociis pro dignitate subministrentur, nec eidem decet minora cultus, charitatisque signa Patri exhibere, quam nostrarum Provinciarum filiis exhibeamus. Num. 14. positum est, in locum Defuncti Generalis extra Provincias nostras & item, si autem contingat in Provinciis nostris.

Item in Cap. XXVI.

§. 6. In Cap. XXVI. num. 1. positum est Procurator Ordinis in Romana Curia ex Provinciis nostris eligibilis sit ex iis qui juxta dicta Cap. XV. num. 2. examinati, & approbati fuere. Num. 8. positum est, Prior Provincialis in hisce nostris Provinciis num. 10. positum est, aliquis extra Provincias num. 12. deletum, & nihil aliud num. 1. positum est, & si is fuerit Theologus ex examinatis, & approbatis, assumat sibi Prosocium Definitorem Provincialem in Cap. XXVIII. num. 6. positum est usque ad futurum Capitulum Provinciale quartum Definitorem Provincialem. In cap. XXIX. num. 1. deletum est, cum nostra Germanica observantia, & additum est cum ordo noster in Germania. Item deletum est quælibet hujus observantiæ Provincia, & positum est quælibet Provincia. In Cap. XXXI. num. 1. additum est, Concionatores, tam decennales, quam actuales num. 2. additum est, qui sic partim legendo partim prædicando decennium absolverunt, & deletum est, uti, & illi, qui post sex saltem annos sic legendo, aut prædicando transactos ad Vicariatum Generalem, Provincialem, Socialem, Procuraturam Provinciæ, Prioratum, Magisterium Novitiorum, aut Juvenum professorum assumpti in eo reliquum tempus decennii compleverunt. In cap. XXXII. num. 2. deletum est de sexennio in sexennium & positum est unde, vel unaquæque ex hisce nostris Germaniæ Provinciis suum peculiarem habeat Vicarium Generalem constituendum a Generali ex sibi præsentatis, vel liberum sit Generali vices suas Provincialibus respective committere, prout necessitas, aut commodum postulaverit. Eligendus vero in Vicarium Generalem omnes qualitates habeat, quæ supra pro Provinciali requisitæ sunt. Num. 3. positum est, informet ergo Diffinitorium Provinciale cujuslibet Provinciæ super qualificatis, & a se præsentatis Generalem, & de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quæ in his Constitutionibus de Priore Generali dicuntur, cumque munus, & onera ipsius Generalis portet, etiam (si tamen distincta a Provinciali Persona fuerit) locum ejusdem ubique durante officii sui tempore teneat, possitque ea omnia agere, quæ facere possit ipse Generalis, si adesset, nisi ab eodem auctoritas ei fuerit restricta. Num. 4. additum est, habeat autem (si a Provinciali sit distincta Persona) sigillum triplex. Item deletum est per Germaniam, & additum est, per Provinciam. Num. 5. positum est, & in aliis locis suæ Provinciæ serventur, & item positum est, vel ex ærario publico suæ Provinciæ. Num. 6. positum est concedere facultatem Fratribus ex sua Provincia abeundi, & item positum est, Fratres etiam, qui modum vivendi pro Germania specialiter approbatum non sunt professi, ordinari non permittat sine Generalis, vel suorum Provincialium Dimissoriis, nisi saltem per annum sub illo vixerint. Num. 7. additum est, simulque accessum habeat ad omnia Provincialia Capitula, non tamen ingressum ad Diffinitorium.

Addenda in Cap. XXVIII.

Delenda, & Addenda in Cap. XXIX.

Idemque in Cap. XXXI.

Et in Cap. XXXII.

Addenda in Cap. XXXIII.

§. 7. In Cap. XXXIII. Num. 3. additum est ratiocinia scrutentur, libros quoque Sacristæ, num missis perpetuis fundatis, atque etiam manualibus satisfactio fuerit præstita ex integro perquirant. Num. 4. additum est, poterunt (servato tamen ordine correctionis fraternæ) Prælato revelare. In Cap. XXXV. Num. 1. positum est, Breviarii Romani Reformati, & Cæremonialis Nostri. Num. 2. additum est, qui arma quæcumque intra septa Monasterii retinet (quod tamen ita intelligendum, sicut animadversum est Cap. XXI. num. 10.) aut itinere. In Cap. XXXVIII. Num. 4. deletum est, eumque carceri includat usque ad mandatum Provincialis, quod generaliter occurrente quocumque excessu gravioris, aut gravissimæ culpæ, observet, & additum est, Provinciali denuntiet, interim tamen (si res visa fuerit præsentaneum remedium postulare) de consilio Discretorum delinquentem carceri mancipet, aut in Monasterio releget, prout necessitas, aut scandalum postulaverit. In Cap. XL. Num. 2. deleta est dictio *Tyrolis*, & apposita *Germanica*. Num. 6. positum est, quempiam ex provinciis nostris compellere. In Cap. XLI. Num. 1. positum est, Vicarios Generales Nostrarum Provinciarum, Provinciales Num. 3. positum est secundum Cæremoniale nostrum. In Cap. XLII. Num. 1. positum est, Lector item, & Concionator decennalis juxta dicta Cap. XV. Num. 4. & Num. 7. positum est, quorum primi duo sint Theologi, ex examinatis, & approbatis. Item deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 8. Num. 31. olim 32. positum est, Definitoribus quoque perpetuis, Lectore, & Concionatore ex com-

Et in Cap. XXXV.

Delēda & addēda in Cap. XXXVIII.

Et in Cap. XL.

Addenda in Cap. XLI.

Addenda, & delenda in Cap. XLII.

muni

muni Provinciæ ætario deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 33. qui olim erat 34. In Cap. XLIII. Num. 24. deletum est, aut in Constitutionibus obscura declaranda. In Cap. XLIV. Num. 1. positum est, super his impetratæ apud Nos omnino, & Num. 3. positum est, statuta facienda videantur Provincias nostras, aut earumdem statum concernentia, id non fiat, nisi Patres nostri in Capitulis suis Provincialibus per majora vota.

Delenda in Cap. XLIII. Addenda in Cap. XLIV.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quæ per Ven. Fratrem Nostrum Laurentium Episcopum Tusculanum S. R. E. Cardinalem Corsinum nuncupatum ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam Protectorem jussu nostro revisa, & approbata fuerunt, ut præfertur, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desiderent: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione super præmissis a memorato Laurentio Episcopo Cardinale, & Protectore Nobis facta, supradictarum Constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Preces Priorum Provincialium.

Confirmatio Reformationis relatæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLIII.

Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemp. Capt. Congregationis Hispaniæ pro bono Regimine Provinciarum dictæ Congregationis.

De confirmatione quorumdam decretorum Capituli Gen. pro bono Regimine ejusdem Ord. vid. Clem. XI. Const. ed. 1703. Aug. 3. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 4. Aug. 1727. An. 4.

Procemium.

Militantis Ecclesiæ Regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa, quæ pro felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur, libenter eum a Nobis petitur Apostolico munimine roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Congregationis Hispaniæ, de mandato expresso Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Romana Curia Procurator Generalis, quod die 13. Mensis Septembris Anni proxime præteriti in Sess. VII. dicti Diffinitorii Matriti Toletan. Diœcesis habita pro bono Regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & quarumcumque aliarum Provinciarum Congregationis hujusmodi in posterum erigendarum unanimiter, & conformiter stabilita, & ordinata fuerunt quædam Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Primo quod in prænominata Provincia S. Joachimi perpetuis futuris temporibus sint unus Provincialis, & alii duo successuri in defectum Priorum, ac unus Redemptor Provincialis, & unus Provinciæ Procurator. Secundo, Quod in supradicta Provincia celebretur Capitulum Provinciale de Triennio in Triennium Sabato ante quartam Dominicam post Pascha. Tertio, Quod Capitulum Provinciale hujusmodi celebrari incipiat ab anno 1730. Quarto, Quod in Diffinitorio Generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem Diffinitorium Generale eligat supranominatæ Provinciæ novos, sive primos Diffinitores Provinciales ejusdem Provinciæ, & duos actuales Socios, qui conformiter ad ea, quæ in Nostris Constitutionibus stabiliuntur, sint etiam Ministri actuales, ac demum duos Socios in defectum Priorum, qui eligi possint, licet non sint actu Ministri, & qui successive unus post alium subintrent, & suppleant vicem cujuscumque habentis vocem activam in Capitulo Provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequierit alias eligi qualiter de Sociis Generalibus in defectum respective statuitur ad Capitulum Generale. Quinto, Quod ad primum Capitulum Provinciale supradictæ Provinciæ celebrandum anno 1730. concurrant vocem activam habentes; Primo tanquam Præses Capituli Minister Generalis Ordinis, vel qui ex dicta Provincia eligatur Præses Capituli a dicto Ministro Generali. Secundo Diffinitor Generalis totius Ordinis, qui in Capitulo Generali immediate præterito exortis de Regno Poloniæ electus fuerit. Tertio Pater Provincialis, qui spirat, & electus fuerit in Diffinitorio Generali. Quarto quatuor Diffinitores Provinciæ, qui electi pariter fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quorum Officium spirat in dicto Capitulo Provinciali, in quo præcedent juxta ordinem eorum electionis factæ in prædicto Diffinitorio Generali: Hos sequentur Ministri actu Socii servantes, etiam Ordinem ipsorum electionis factæ in dicto Diffinitorio Generali: Post quos sequentur primo Redemptor, deinde Procurator Provinciæ, & hi duo eligendi sunt in Diffinitorio Generali anni 1728. posteriori nimirum Capitulo Generali ejusdem Anni, ad quod spectat illorum electio quemadmodum usque hodie observatum fuit, & istorum Officium spiret prædicto Anno 1730. post celebrationem Capituli Provincialis.

Decreta prædicta Diffinitorii Generalis præfatorum Fratrum. Decretum I.

II.

III.

IV. De eligendis Diffinitoribus Provincialibus.

V. Qui in Capitulo Provinciali celebrando debeant habere vocem activam.

§. 3. Quod

VI. De celebratione Capituli ejusdem de triennio in triennium; deque electionibus in eo faciendis.

§. 3. Quod ut Capitulum Provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dicta Provincia S. Joachimi, atque in eo fiant electiones ad Capitulum Provinciale spectantes, quemadmodum, & illæ, quæ ad Diffinitorium immediatum Capitulo Provinciali attinent, ideoque vacent, & spirent in prædicto Capitulo Provinciali celebrando Anno 1730. omnes prælationes, & omnia Officia tam illa, quæ collata fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quam quæ provisa fuerint in Capitulo Generali celebrando Anno 1728., necnon Officia Redemptoris, & Procuratoris Generalis, quæ juxta Nostri Ordinis Constitutiones provideri debent in diffinitorio Generali immediato Capitulo Generali prædicto.

VII. Quod pro hac unica prima vice supradictum Capitulum, & Diffinitorium Provinciale possint respective unumquodque reeligere, & providere in eisdem Officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos, qui per duorum Annorum spatium tantum prælibata officia exercuerint.

VIII. A prædictis vocalibus qui eligendi.

Quod supramemorati undecim Vocales convocati literis Præsidentis Capituli Provincialis insimul congregati in Domo Capitulari cum consilio, & assensu Ministri Generalis pro nunc, & in futurum cum consilio, & assensu Ministri, aut Commissarii Generalis eligant Provincialem, & quatuor Definitores Provinciæ, qui inter se servabunt ordinem propriæ electionis in præcedendo, necnon eligant omnes Ministros Provinciæ, & Ministros actu Socios, qui quidem eligentur ex jam electis Ministris, ita quod prius eligantur Ministri omnes, & postea ex Ministris jam electis, electione distincta, & posteriori eligantur Socii actu Ministri, post quos eligantur Socii in defectum, qui non ingrediantur in Domum Capitularem, sed commorantes in aliis Domibus proximis Domui Capitulari, præsto sint ad supplendum defectum cujuscumque undecim Capitularium, ita quod primus Socius in defectum primo subintret, & suppleat, & secundus Socius in defectum secundo loco suppleat, & subintret, nec tamen supplebunt, aut subintrabunt in qualitate, aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum, & integrandum numerum undecim Vocalium.

IX. Quod novum definitorium Provinciale electum in supradicto Provinciali Capitulo nigris, & albis fabis eliget Redemptorem, & Priorem, & Chronistam Provinciæ atque Redemptori, & Priori Generali legalem facultatem impartiatur.

X. Quod in Capitulo Generali celebrando anno 1728. ex sex Diffinitoribus Generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine eligatur unus, qui sic filius Provinciæ Sancti Joachimi.

XI. §. 4. Quod supradictum Capitulum Provinciale possit facere statum, & ordinationes respicientes bonum particulare prædictæ Provinciæ, dummodo in nullo contrarientur bono regimini, & rigorosiori observantiæ nostri Instituti in prædicta Provincia.

XII. Quod in casu, quo Minister Generalis nominet, & designet Præsidem Capituli Provincialis, aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali. Quod si Minister ille fuerit ex Sociis actualibus, tunc succedat, & habeat suffragium in Capitulo, qui primus electus fuit Socius in defectum.

XIII. Quod in casu, quo post triennium scrutinium discordia suffragiorum electionem non præfecerit, eo ipso habeatur tanquam legitime electus antiquior in Ordine, pro qua steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum.

XIV. Quod novum Diffinitorium Provinciale post Capitulum Provinciale immediate congregetur, & eligat Redemptorem, Procuratorem Generalem, & Chronistam.

XV. Quod Diffinitorium Provinciale congregetur de semestre in semestrem in Domo, quam designabit de uno in aliud Diffinitorium, sive Congregationem.

XVI. Ex quibus congregandum Definitorium Provinciale.

Quod Diffinitorium Provinciale congregari debeat ex P. Provinciali Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habeant, & insimul possint admittere renunciationes, & facere electiones, & ordinationes, & omnia illa respective ad dictam Provinciam, quæ Diffinitorium Generale facere potest respective ad totum Ordinem.

XVII. Quod supradictum Diffinitorium Provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem Capituli, quam post illius celebrationem intra sex Mensium spatium, quas si omiserit, eo ipso jus eligendi devolvatur ad Diffinitorium Generale.

XVIII. Quod Provincialis, quoties illi benevisum fuerit possit congregare Diffinitorium ultra, & præter binam regularem Diffinitorii Congregationem singulis annis fieri solitam.

XIX. Electiones in Capitulo factæ confirmandæ a Definitorio.

Quod Præses Capituli Provincialis, & Pater Provincialis, & Diffinitor Generalis si ad fuerit, necnon Diffinitorium Provinciale debent confirmare omnes, & singulas electiones in Capitulo Provinciali factas, excepta tamen electione P. Provincialis, quæ a toto Capitulo Provinciali confirmanda erit.

XX. §. 5. Quod Diffinitorium Provinciale confirmet electiones, quas fecerit.

XXI. Quod in casu discordiæ suffragiorum Diffinitorii Provincialis post trinum scrutinium observetur, quod in simili stabilitum est pro Capitulo Provinciali.

XXII. In casu vacationis, Provincialis eligendus a Definitorio, qui perduret usque ad Capitulum.

Quod si renunciationis Mortis, vel promotionis causa contingat a Diffinitorio eligi Provincialem, is in officio sub nomine Ministri Provincialis perduret usque ad immediatum Capitulum Provinciale, & suum munus statim ab electione exerceat, præstito tamen prius juramento, quod si per tempus licuerit, ostendet Diffinitorio Provinciali confirmationem Ministri Generalis.

XXIII. Quæ qualitas requiratur pro habituris vocem passivam.

Quod qualitas, & graduatio requisita in habituris vocem passivam Provincialis Ministri, Redemptoris, & Procuratoris Generalis in dicta Provincia sit, quæ exigitur a Constitutionibus Generalibus Ordinis, hoc excepto, quod circa vocem passivam Diffinitoris Provincialis sufficiat graduatio, & qualitate exacta pro illis eligendis in Ministros.

XXIV. In vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas.

Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, & non repetitio, sive reelectio in iisdem officiis ad tenorem Constitutionum Nostri Ordinis, quod etiam intelligendum est de Diffinitoribus Provinciæ conformiter ad ea, quæ disposita sunt pro Diffinitoribus Generalibus.

XXV. Quid observandum in vacatione Provincialatus.

Quod in vacatione Provincialis, observetur quidquid dispositum reperitur in Constitutionibus Nostri Ordinis, excepto, quod in casu defectus, vel impedimenti ob aliud officium Provincialis prædecessoris, aut in illius absentia, ac in casu defectus, vel impedimenti Diffinitoris Generalis assumet Provinciæ gubernium Diffinitor Provincialis Prior, qui in Domo reperiatur.

XXVI. Quod Diffinitorium Generale singulis trienniis de Diffinitorio Provinciali legitimam facultatem ad causas Criminales in forma opportuniori.

XXVII. Quod Diffinitorium Generale de his, quæ ad ipsum privative pertinent, vices suas Diffinitorio Provinciali committat, prout magis expedite illi videatur.

XXVIII. Quod Minister Generalis de his, quæ ad ipsum privative spectant, nec differri judicaverit opportunum, vices suas Provinciali committet.

XXIX. Qui convocare debet ad electionem in casu vacationis Provincialis, vel alicujus Diffinitoris.

§. 6. Quod in casu vacationis officii Provincialis, vel alicujus Diffinitoris Provinciæ, Diffinitor Generalis convocet ad electionem, & præsideat si fuerit in Provincia, & Diffinitore Generali absente, convocet Provincialis, & in hujus defectu Diffinitor Provincialis dignior, ita quod in casu absentiæ Diffinitoris Generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad Diffinitorium. Quod si absens, vel cujus est vacatio fuerit Provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad

XXX. Declaratis super quædam superius ordinata.

electionem Socius Provinciæ Prior. Quod quæcumque ordinantur tam de præsidentia Capitulorum Provincialium, quam de designando Præside eorumdem per Ministrum Generalem intelligantur observanda, usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini Nostro bipartitionem ad instar, illiusque datur in Religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad Commissatium Generalem electum ab illis Provinciis, quarum non sit Minister Generalis.

XXXI. De præcedentia Diffinitorum.

Quod præcedentia diffinitorum Provincialium tam intra, quam extra Diffinitorium in propria Provincia censeatur, & observetur conformiter ad illa quæ nostræ Constitutiones disponunt pro Diffinitoribus Generalibus hoc uno excepto, quod Diffinitor Generalis præsens præcedat quemcumque Diffinitorem Provincialem.

XXXII. Ad quem pertineat regimen Provinciæ, absente Ministro Conventuali.

Quod Ministro Conventuali absente, regimen Conventus pertineat ad Diffinitorem Provinciæ quemadmodum juxta Nostras Constitutiones pertinet ad Diffinitorium Generale, excepto dumtaxat casu, quo Diffinitor Generalis præsens inveniatur in Conventu, nam tali casu perprius attinebit regimen ad Diffinitorium Generale secundum easdem Constitutiones.

XXXIII. A quo accipienda benedictio.

Quod cum in Conventu adest Provincialis, aut Diffinitor Generalis debent accipere benedictionem, & Socium a Provinciali, & hoc absente a Diffinitore Generali, & in utriusque absentia a Ministro Conventuali, qui licentiam denegare non valeat, & in casu, quo per absentiam Ministri præsit in Conventu Vicarius, qui præceditur etiam illo eventu a Diffinitore Provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, & associare quem ex Religiosis maluerit, dummodo non sit Officialis Conventus, qui de aliis rebus curare teneatur.

XXXIV. De visitandis Definitoribus.

Quod Provincialis in fine sui trienni, & ante Capitulum visitet Provinciæ Diffinitores, inquirendo de iis, quæ eorum personas, & mores concernunt, & novum Diffinitorium Provinciale visitet præteritos Diffinitores Provinciales in spectantibus ad Diffinitorum Officium.

XXXV.

§. 7. Quod si novum Diffinitorium id præcipiat, Pater Provincialis suum prædecessorem visitare teneatur casu, quo remaneat subjectus, & nisi fuerit prius visitatus intra triennium a Ministro Generali, vel ab illius vicea specialiter habenda. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam præfati Provincialis, quam de concernentibus officium Provincialatus, & remittenda est Diffinitori Generali illius Provinciæ, ut illam præsentet in Diffinitorio Generali.

XXXVI.

Quod Minister Generalis ad instantiam Diffinitorii, aut majoris partis illius, sive ad instantiam sex Provinciæ Ministrorum possit dirigere & nominare Visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de Religiosis filius illius Provinciæ, nisi instantia, vel petitio talis Visitatoris contrarium postulet.

XXXVII.

Quod Diffinitoribus actualibus & præteritis Provinciæ fieri debeant in sua Provincia eademmet suffragia constituta pro Diffinitoribus Generalibus.

XXXVIII. In obtinendis officiis filii Provinciæ præferantur.

Quod, ut possint obtinere officia Provinciæ reputentur illius filii non solum in ea professi, sed etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem in Provinciam functi sunt aliquo officio, aut præstiterunt in illa Conventuales, necnon illi, quos Minister Generalis in tali Provincia incorporaverit conformiter ad Nostras Constitutiones, quod ultimum non nisi raro, & ex gravi causa utique fiat.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædictus Michael Procurator Generalis Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, confirmationis nostræ patrocinio communiti summopere desideret. Nos ipsius Michaelis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio relatorum Decretorum.

Decreta præinserta a memorato Diffinitorio Generali stabilita, & ordinata, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CLIV.

Eriguntur decem Conventus Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum in Novam Provinciam.

Nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus ejusdem Ord. erecta fuit alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Aug. 1727. Ann. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante divini favoris auxilio proferre assidue studentium Statui, & felici directioni consulere peculiari solicitudine studemus, sicut Nos omnibus matura consideratione trutina perpensis ad Omni-

potentis

potentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causæ, quibus impulsus Pontifex ad hujusmodi erectionem.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus Filius Michael a Sancto Josepho Commissarius Generalis pro Italia, ac in Romana Curia Congregationis Hispaniarum Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures Conventus nempe Viennen., Illeben., Possonien., Tirnaricen. in Austria, Comoronien., & Agrien. in superiori, & inferiori Hungaria, Pragen. in Bohemia, Albæ Carolinæ in Transilvania, Belgraden. in Servia, Sassanien. in Moravia, & Hospitia; sive residentiam Constantinopolitanam fundaverit, & in quibus non solum regularis viget observantia cum magna fidelium ædificatione, verum etiam Collegia insignia pro studiis Religiosorum ejusdem Ordinis, necnon ampla, & aptissima domus pro educatione Novitiorum stabilita reperiuntur atque insuper in illis partibus dicti Religiosi magno zelo piissimo instituto Redemptionis Captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione, & Tyrannico Infidelium jugo liberarunt, multis, ac copiosissimis in partibus Turcarum, & Tartarorum Redemtionibus factis, extractoque Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis Hospitio pro levamine, ac promptiori, & opportuniori redemtionis Christifidelium sub Paganorum servitute degentium, dictus vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis Conventus hujusmodi in novam dicti Ordinis Provinciam adinstar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Commissarii Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos Conventus in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Superiore Provinciali, aliisque officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Superior Provincialis, cæterique officiales, & Fratres pro tempore existentes, omnibus, & singulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus alia dicti Ordinis Provincia tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio prædicta.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLV.

Statuitur, ut nemo Testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus Purgatorii relinquat.

Alia hujus Const. ed. 1727. Mar. 11. P. 4. confirmata fuere privilegia, & Indulgentia personis Terræ Sanctæ concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Aug. 1727. An. 4

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Alias nomine Charissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito quod cum in oppido Matriti Toletan. Diœcesis quidam Mons Pietatis pro Animabus in Purgatorio existentibus, cui ipse Philippus Rex pro illius stabilitate, & augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique Dilectus Filius Franciscus Pigner tunc illius Capellanus, dictique Montis administrator generalis magnam utilitatem, quæ a tam pia erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno 1723. octoginta millia circiter, & sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetæ illarum partium distributa essent & ex eadem Montis erectione centum triginta septem mille centum viginti tres Missæ pro earumdem Animarum purgantium suffragio celebratæ, ipse Philippus Rex hoc sanctum opus in dies augeri exoptans, ut in Testamentis, aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum Regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet cum concessione, etiam alicujus Indulgentiæ, pro illis, qui subsidium hujusmodi Testamento, aut ultima voluntate legassent, & aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent a Nobis injungi desiderabat.

Refertur erectio, & progressus prædicti montis.

Preces Philippi Regis Hispaniarum.

§. 2. Nos Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, ut Populos sibi subjectos excitarent ad devotionem relinquendi in suis Testamentis aliquid sibi benevisum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quæ cum dictis eleemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate Apostolica insinuavimus, quo vero ad petitas Indulgentias negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Reliquiis, & Indulgentiis præpositorum remisimus, & alias prout in nostris literis desu-

Aliæ hac re ab hoc Pontifice expeditæ Literæ.

per in simili forma Brevis die prima Februarii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Repetitæ preces ejusdem Philippi Regis.

§. 3. Cum autem sicut pro parte dicti Philippi Regis Nobis denuo expositum fuit ipse personis secularibus, ne ullum Testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemosyna pro dicto Monte relinquatur, præcipere possit, & in facultate Episcoporum sit Ecclesiasticas personas abhortari, ut id ipsum pro sua devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus Rex præceptum tam Laicis, quam Ecclesiasticis pro eleemosyna in eorum Testamentis relinquenda, & prædicto Monti applicanda ad hoc, ut illi, qui ex illis partibus venerint non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiantur, quemadmodum in partibus Hispaniæ pro locis Terræ Sanctæ, & Captivorum Redemtione fieri memoratur. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati ad ejusmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt consilio, ut nullum Testamentum in partibus Indiarum confici valeat, sive Testator sit Laicus, sive Ecclesiasticus, quin per ipsos aliqua eleemosyna pro eorum arbitrio, & devotione prædicto Monti applican. relinquatur, dicta auctoritate tenore præsentium præcipimus, & ordinamus.

Præceptum prædictum.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis nostris literis concessionis non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctã Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLVI.

Conceduntur nonnulla, & confirmantur quædam alia, Abbati Montis Casini, Ordinis Sancti Benedicti, ejusque Ecclesiæ, & Monasterio.

De privilegiis Monasterii & Abbatis Montis Casini vid. aliam hujus ed. 1725. Aug. 4. P. 2.

Dilecto Filio Sebastiano Gadaleræ Abbati Montis Casini Ordinis Sancti Benedicti.

Dat. 27. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium Literæ in forma Brevis.

QUi prosperum fecit Nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram Metropolim, Deoque dicandam Ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a Nobis ibi extructam accessimus: Gaudio nostro cumulum adjecit, cum ad hanc Almam Urbem regredientibus dedit, ut instante tua filiali pietate, solemni ritu consecraremus Templum istud Religione, & Sanctitate celeberrimum. Quod enim Sanctissimus Patriarcha Benedictus, Ethnicæ superstitioni ereptum, Christiani sacris expiaverat, tum Zacharias anno 748. post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno 1081. Alexander II. Prædecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis cæremoniis inauguraverant, vehementer angebamur, novis quidem temporum injuriis labefactum, terræque motu dejectum, sed magnificentius nostra ætate instauratum, ac restitutum, cum externam vetustæ molis majestatem vinceret, mystica amissæ consecrationis dignitate carere. Voti tamen jam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut eorumdem Prædecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam lætitiam perenni Pontificiæ liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiæ argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Casinense Monasterium totius inclyti Ordinis Caput, quod iterum, & tertio invisimus, jucunda veteris Sanctimoniæ recordatione, & suavissimo florentia inter vos disciplinæ odore illecti, præcipuæque Religionis stimulis excitati.

Templum Monasterii Montis Casini ab hoc Pontifice Romam Benevento repetente consecratum.

§. 1. Libenti proinde lætoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine Nobis exposuit Dilectus Filius Seraphinus Tansius istius Congregationis Procurator Generalis, prudentiæ laude, & virtutis meritis charitati nostræ imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque, ut celebritas Dedicationis tum Ecclesiæ, tum Aræ maximæ, a Nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatæ, quam die 19. Mensis Maji peregimus, atque in diem primam Mensis Octobris quotannis recolendum transtulimus, solemniori memoria renovetur, proprias in Officio Lectiones Secundi Nocturni jam rite probatas, ab universo Clero Sæculari, & Regulari totius Diœcesis Casinensis, eadem illa die prima Octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum Diœcesani Clerici de more conveniunt ad præstandam Abbati, seu Monasterii Præfecto obedientiam in Ecclesia Cathedrali, seu quasi Cathedrali Montis Casini. Officium præterea Sancti Victoris III. Prædecessoris nostri qui generis origine Civitatem, & Metropolim nostram Beneventanam, Abbatiali dignitate, ac regimine Monasterium, & Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitæ sanctitate, rebusque gestis illustravit, libenter concedimus, ut die 16. Mensis Septembris a Monachis istic degentibus celebretur.

Decernitur recitandas esse lectiones proprias dedicationis Ecclesiæ prædictæ ab universo Clero Diœcesis Cassinensis die prima Octobris.

Necnon conceditur celebrari posse Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione a Monachis Montis Casini die 16. Septembris

§. 2. Ad hæc, omnes jurisdicendi facultates, & jurisdictionis actus a Prædecessoribus nostris concessos Abbatibus, & ea antiqua, & immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt, congregare Synodum, concursum ad conferenda Beneficia Ecclesiastica curata, etiam in mensibus Apostolicis, instituere, Œconomos deputare, Commissiones Apostolicas, etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi; Sacrum Chrisma a Catholico Episcopo consecratum, confirmando ministrare, suos subditos ad primam Tonsuram, & ad Minores Ordines promovere, illisque etiam per suos Vicarios ad eosdem, & ad majores Ordines suscipiendos literas dimissorias concedere, Altaria tam fixa, quam portatilia, Calices, & sacra Vasa consecrare, & alia peragere, quæ Jurisdictionis quasi Episcopalis a nostris Prædecessoribus concessa sunt, ut prædiximus, & ab immemorabili per Abbates pro tempore exercentur, confirmamus, & quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula Privilegia a Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, & a quibusvis aliis, sive Ecclesiastica, sive sæculari dignitate præditis tuo Monasterio collata, firma esse

Confirmantur quæcunque jurisdictionis facultates Abbatibus concessæ quasi Episcopalis.

Necnon omnia privilegia Monasterio elargita.

volu-

volumus ; & ſi aliqua ſubſit novæ conceſſionis neceſſitas, iterum concedimus, & elargimur.

Enumerantur Loca, in quibus Abbati pro tempore licebit prædictos juriſdictionis actus exercere.

§. 3. Enumeratos autem Juriſdictionis actus exercere licebit Abbati pro tempore, in omnibus locis, & territoriis memoratæ Diœceſis Caſinenſis, quæ ſunt, uti aſſeris Loca -- Civitatis Sancti Germani, Caſalis Sancti Baſilii de Catra, Sancti Eliæ, Cerbarii, Sancti Victoris, Sancti Petri in fine, Roccæ Euandri, Sancti Salvatoris de Cucurrutio, Sancti Angeli in Theodoice, Pignatarii, Sancti Apollinaris, Sancti Andreæ, Sancti Ambroſii, Sancti Georgii, Vallis Frigidæ, Caſtrinovi, Sancti Petri in Curulis, Bellimontis, Vallis rotundæ, Saraceniſchi, Sancti Secundini, Sorbelli, Sancti Vincentii, Caſtelloni, Rochettæ, Scapuli, Collis, alterius Caſtrinovi, Aquævivæ, Fornellii, Pizzonis, Sanctæ Mariæ de Oliveto, & Cetri cum ſuis Caſalibus. In Samnio -- Cellini, Vallis regiæ, ſeu Barreæ, Civitellæ, Villettæ, Sancti Petri de Avellana, Peſculi Conſtantii, Serræ Monaceſchæ, Faræ filiorum Petri, Ripæ Corbariæ, & Villæ Oliveti. In Calabria -- Cetrarii, & Caſalis Sancti Angeli : Et Caſtra Incolis deſtituta, videlicet Sanctus Petrus in Monaſterio, ſeu Caſinua, Plumbariola, Sanctus Stephanus, Mortula, Bantra, Junctura, Sanctus Gregorius, Teroculus, Cardetus, Teramus, Ceraſolus, Vallis Poteina, Collis Stephani, Tenſenuſius, Licinoſus, Pantanus, Spina, Sanctus Vitus, Quercus cuppa Roccha Sieca, & Sanctus Blaſius de Capite fluminis. In Samnio -- Rocca Tramontis, Sanctus Martinus, Cantalupus, Pomarium, Sanctus Angelus, Sanctus Petrus Monialium, Polegra, & Carceres. In Calabria -- Fella.

Confirmantur aut conceduntur Abbatibus prædictis aliæ facultates.

§. 4. Facultates etiam, quas Anteceſſor Noſter fel. rec. Gregorius XIII. Epiſcopis tribuerat in rebus ad Eccleſiaſticam immunitatem ſpectantibus, ita Abbatibus Caſinenſibus confirmamus, aut concedimus, ut eaſdem ad caſus etiam expreſſos, & comprehenſos in Apoſtolicis literis noſtris nuper editis, & in Appendice Concilii Romani adjectia, liberaliter extendamus.

Confeſſariis duobus prædictæ Eccleſiæ facultates conceduntur.

§. 5. Denique Chriſtifidelium ad Sacram Ædem iſtam confluentium pietati, ac Religioni ſalubriter obſecundare, & proſpicere volentes, duobus Sacerdotibus ad audiendas Confeſſiones a Caſinenſi Abbate pro tempore exiſtenti eligendis, quos etiam removere poſſit facultates omnes elargimus, quæ Pœnitentiariis Sacræ Ædis Lauretanæ conceſſæ ſunt.

Clauſula Literæ in forma Brevis.

§. 6. Futurum autem certo confidimus, ut Studia noſtra ad augendam in veſtri nominis dignitatem, claritatemque Monaſterii tam inſignis inventa, redundare ſentiamus ad Monaſticæ diſciplinæ incrementum, atque ad luculentius teſtimonium paternæ benignitatis, qua præclare animati ſumus erga Caſinenſem S. Patris Benedicti familiam de Chriſti Eccleſia egregie meritam, & univerſum Benedictinum Ordinem, unde tot illuſtria extiterunt per omnes ætates documenta virtutum. Dum vero Cœlorum Dominum obſecramus, ut rata ſint vota noſtra, Tibi, Dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Auguſti MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CLVII.

Confirmantur Privilegia Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis de Obſervantia in Regnis Hiſpaniarum,

De privilegiis dictæ Congregationis vid. Clem. VIII. Conſt. ed. 1594. Maji 24. P. 2. quæ hic laudatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 28. Aug 1727. Ao 4

Ad futuram rei memoriam.

Exordium

AD Paſtorale faſtigium meritis licet imparibus, divina diſpoſitione evecti ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & Apoſtolicæ Sedis benignitate in favorem Monaſticarum Congregationum in Eccleſia Dei pie, ſancteque erectarum, & inſtitutarum, ac perſonarum in eis Altiſſimo jugiter famulantium proceſſerunt, Apoſtolici muniminis noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

A Clem. VIII. alia privilegia d Congregationis confirmata per quaſdam Literas in forma Brevis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Generalis, aliique Abbates, & Monachi Congregationis de Obſervantia nuncupari in Regnis Hiſpaniarum Ordinis Sancti Benedicti, quod dudum felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædeceſſor noſter omnia, & ſingula privilegia, donationes, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, gratias ; & Indulta eidem Congregationi, ejuſque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Viſitatoribus, Prioribus, Monachis, Monialibus, cæteriſque perſonis, necnon ſingulis Eccleſiis, Monaſteriis, Prioratibus, Domibus, Univerſitatibus, collegiis, & Locis dictæ Congregationis per quoſvis Romanos Pontifices Prædeceſſores ſuos, & Sedem prædictam conceſſa, communicata, extenſa, confirmata, approbata, & innovata, auctoritate Apoſtolica perpetuo approbavit, & confirmavit, & alias, prout in ipſius Clementis Prædeceſſoris literis in ſimili forma Brevis die 24. Maji 1594. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac de verbo ad verbum inſerto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Abbatum, & Monachorum pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, firmiora, atque ſtabiliora ſint ea, quibus ſæpius Apoſtolicæ Sedis prædictæ accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem Generalis, aliique Abbates, & Monachi præfatas Clementis Prædeceſſoris Literas Apoſtolicæ confirmationis noſtræ præſidio roborari, Nos ipſorum Generalis, aliorumque Abbatum, & Monachorum votis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere, eoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio prædictarum Clementis Literarum.

Clementis Prædeceſſoris literas præfatas, omniave, & ſingula in eis contenta, quatenus tamen ſint in uſu, ac Decretis Concilii Tridentini non adverſentur, nec ſint revocata, aut ſub aliqua revocatione comprehenſa, tenore præſentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illiſque perpetuæ, & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes illa, necnon præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inconcuſſe obſervari : Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere ; ac irritum, & inane,

si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens in supradictis literis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLVIII.

Confirmantur Literæ Apostolicæ in forma Brevis super separatione trium Conventuum cum Residentia a Provincia S. Andreæ; eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Observ. Recollectorum.

Laudatæ literæ ab eodem Pontifice editæ fuerunt 1726. Oct. 12. P. 3.

Dat. 30. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Plurimi Conventus inter Bellorum tumultus a Provincia Flandriæ dismembrati; & Provinciis S. Antonii in Artesia, & S. Andreæ uniti.

§. 1. Alias pro parte Dilecti Filii Guilielmi Jodoque Ministri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum Nobis exposito, quod cum inter novissimos bellorum in Belgicis ditionibus sævientium tumultus, ultra viginti septem Monasteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus Audomarem scilicet Biezen., Rentioen., Avesteen., Guieten., & Barbarisonieo. a dicta Provincia dismembrati, & avulsi, tresque priores S. Antonii in Artesia, ac tres reliqui Conventus ejusmodi cum residentia Insulen. Sancti Andreæ respective Provinciis ejusdem ordinis uniti, & incorporati fuissent, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat. Fratres vero præfatæ Provinciæ S. Andreæ Conventus Monten., Bichien., & Tornacen. cum residentia de Pott a Cansffe nuncupata sub ditione charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi consistentes possiderent, qui nullum Ministrum Provincialem tunc agnoscebant, ac corpus ab eadem Provincia S. Andreæ segregatum, & divisum constituebant;

Provinciæ S. Andreæ quidam conventus erant cum Residentia, qui quoddam corpus ab eadem Provincia divisum constituebant.

Hinc petitiones Ministri Provinciæ Flandriæ pro unione suæ Provinciæ horum Conventuum.

Proque Alternativa stabilienda inter Fratres Leodienses, & Flandros dictæ Provinciæ.

ipse Guilielmo tum in compensationem memoratorum Monasteriorum, & Conventuum e sua Provincia Flandriæ dismembratorum, ut præfertur, tum pro salubri horum trium Conventuum cum ejusmodi residentia regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari: Et quia in ipsa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienses, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, seu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia constabat octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occasione distributionis officiorum multiplices turbæ, & discordiæ enasci consueverunt, aliquam pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienses, & Flandros prædictos Alternativam in officiis præfatis præscribi, atque stabiliri plurimum desiderabat.

Hinc ab hoc Pontifice prædicta separatio, & respectiva unio confecta fuit.

§. 2. Nos supplicationibus ipsius Guilielmi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmissis, aliisque justis ex causis Nobis notis adducti, supradictos tres Conventus Monten., Bichien., & Tornacen. cum præfata residentia de Pott a Cansffe a memorata Provincia S. Andreæ separavimus, & dismembravimus, illosque sic separatos, & dismembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus, annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis consecutive Minister, ac tres Definitores ejusdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, seu aliunde oriundis, ac tunc Custos cum uno Definitore ex Leodiensibus eligerentur, altera autem, seu tertia vice Minister cum uno Definitore esset ex Leodiensibus, Custos vero cum tribus Diffinitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, sicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter juxta numerum Conventuum utriusque Nationis distribuerentur, statuimus, atque præcepimus, & mandavimus, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac subinde tunc existens Minister Generalis Ordinis prædicti per suas patentes literas die 23. Novembris ejusdem anni vigore facultatis sibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & singulis Fratribus præfatorum trium Conventuum, ac residentiæ Filiis, seu in eis degentibus potestatem fecie sese, si vellent dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eosque ex tunc, ac perpetuo unitos, & incorporatos a die suscepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & absque ulla differentia haberentur, ac si in eadem Provincia Flandriæ educati, ac professi fuissent.

Necnon Alternativa constituta per quasdam suas in forma Brevis Literas.

Causæ præsentis confirmationis, & preces prædicti Ministri Provincialis pro ea obtinenda.

§. 3. Cum autem sicut supradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam enarratæ literæ nostræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejusmodi super dismembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum ac tam præfata de Pott a Canasfe, quam alterius residentiarum de Petteghem, etiam nuncupat. eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, ut per eos componeretur per Nos remissa fuisset, ipsique Cardinales nihil hac in re innovandum censuissent, & decrevissent, atque inscio Guilielmo prædicto, tunc existente Minister Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ S. Andreæ eorumdem Cardinalium sententiam, seu Decretum per quasdam nostras sub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuissent, nulla vero de lite, Decreto, illiusque confirmatione, ac expeditis literis hujusmodi in primodictis literis nostris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque secutorum validitate dubitari possit; Cumque primodictæ literæ nostræ nec memoratam residentiam de Petteghem, nec Monasteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac residentia dictæ Provinciæ Flandriæ sic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejusdem Caroli Regis pariter consistunt, comprehendant; Nobis propterea dictus Guilielmus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsum Guilielmum amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam dicti Ministri Generalis patentium, quam nostrarum sub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia

quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras in pari forma Brevis, dictique Ministri Generalis patentes literas, ac separationem, & dismembrationem trium Conventuum Monten., Binchien., & Tornacen. cum residentia de Pott a Canaffe a Provincia S. Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime secuta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & validamus ac valere, validaque, & efficacia existere, & fore, decernimus in omnibus, & per omnia perinde ac si in eisdem nostris in forma Brevis literis, de illis sub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite. & Decreto Congregationis particularis Cardinalium specifica, & individua mentio facta, Ipsisque literis sub Plumbo sufficienter derogatum fuissent.

Confirmatio prædictarum Literarum in forma Brevis pro d. separatione Conventuum, & respective unione.

§. 5. Præterea residentiam de Petteghem, necnon Monasteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera de Pott a Canaffe residentiia dependentia, in Dominio tamen ipsius Caroli Regis sita, a dicta Provincia S. Andreæ similiter dismembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & incorporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Residentiæ de Pott a Canaffe Fratribus sese eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Ministro Generali in suis patentibus literis præfatis, attributa fuit, sicut præmittitur, ad omnes, & singulos itidem Fratres istius residentiæ de Petteghem eadem auctoritate, harum serie extendimus, eisque pariformiter tribuimus, & impertimur, firma tamen, ac in suo robore remanente in reliquis, & præsertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, seu aliunde oriundos, ac Leodienses in distributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem nostrarum in forma Brevis literarum dispositiones.

Uniuntur insuper præfatæ Provinciæ Flandriæ Residentia quædam, ac nonnulla Monialium Monasteria.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes quoque ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Residentiarum, & Monasteriorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLIX.

Permittitur Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara Ordinis S. Francisci de Observantia, ut eleemosynas pecuniarias pro Missis celebrandis procurare, & recipere possint.

Alias hoc prohibitum fuerat iisdem ab Urbano VIII. Const. ed. 1642. Maji 28. P. 20.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Sept. 1727. An. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Dudum per felic. record. Urbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod in Provincia reformata Vallis de Mazzara nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupat. semper servatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Missis pecuniæ reciperentur, sed Missæ gratis pro Benefactoribus juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem usum, & observantiam hujusmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædecessor turpis quæstus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præsertim adeo sacra e medio tollere pro pastorali sua sollicitudine volens ne de cætero perpetuis futuris temporibus in provincia prædicta nullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis exigerentur, ac etiam sponte oblatæ reciperentur, sed Missæ gratis, ut consueverat, celebrarentur, sub vocis activæ, & passivæ, ac quoad Superiores etiam suorum Officiorum privationis pœna eo ipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apostolica interdixit, & prohibuit, & alias prout in memorati Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 28. Maji 1642. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Ab Urbano VIII. interdictum ne in prædicta Provincia ullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis reciperentur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Institutum devotionem, numerumque Religiosorum auctum ad ejusmodi eleemosynas pecuniarias modis tamen licitis, & a Constitutionibus Ordinis prædicti præscriptis conquirere necesse fuerit, ac ita a nonnullis lustris usque in præsens piæ Urbani Prædecessoris literæ in usu amplius non sint, neque observentur, ex hac vero illarum antiqua inobservantia in Religiosorum conscientiis aliqua perturbatio, seu inquietudo exorta sit, ideoque dictus Minister Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Causæ antiquæ inobservantiæ Urbani VIII. Literarum, & preces Ministri Provincialis pro obtinenda præd. permissione.

§. 3. Nos ipsius Ministri Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum dumtaxat præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujusmodi Eleemosynæ quantumvis pecuniariæ modis tamen per Sedem Apostolicam, & ab ejusdem Ordinis Constitutionibus approbatis, procurari, & recipi possint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & respective receptas fuisse

Permissio prædicta.

memoratur, dicta auctoritate, tenore præsentium permittimus.

§. 4. Non obstantibus supradicti Urbani Prædecessoris, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLX.

Statuitur juxta quasdam Urbani VIII. literas, ut quisque Frater Ordinis Eremitarum S. Augustini per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo, & Animæ suæ vacare teneatur.

Laudata Urbani VIII. Constitutio hic inserta edita est 1635. Maji 18. P. 12. de eadem re vid. Clem. XII. Const. ed. 1733. Feb. 5. P. 3.

Dat. 27. Sept. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. præd. Statutum jam antea id fuerat pro Eremitis S. Augustini Congregationis Discalceatorum per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§. 1. DUdum per fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in Vinea Domini fructus afferebant, idem Urbanus Prædecessor, ut Congregatio præfata felicioribus in dies proficeret incrementis providere volens, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua Vicarii Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, & Visitatorum Generalium, Provincialis, aut Prioris Officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio nominatorum Officiorum absolutus Deo, & animæ suæ vacare teneretur, statuit, & ordinavit, & alias prout uberius continetur in ipsis Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædictæ Urbani VIII. Literæ.

§. 2. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia personarum sub suavi Religionis jugo Divini numinis obsequiis mancipatarum præcipuam gerens sollicitudinem ea statuit, & ordinat, quæ felici earumdem personarum statui dignoscuntur profutura, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferant; Nos, ut Congregatio prædicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia Capitula Generalia celebrata fuere ad quæcumque Officia Religionis, tam Generalia, seu Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, vel Visitatorum Generalium, quam etiam Provincialia, seu Conventualia, Provincialatus nimirum, vel Prioratus, aut aliquod eorum electus fuerit, dictaque officia, vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper, & continuo, sed diversa illorum, vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit, & administraverit, non possit in Capitulo Generali propediem celebrando; nec subinde per triennium immediate subsequens ad aliquod ex præfatis officiis eligi, sed quoad ea omnia, & singula voce passiva dicto tempore careat, ac Deo, & animæ suæ vacet; in posterum vero, qui spatio duorum Capitulorum Generalium successive ad præfata Officia, vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio Capitulo Generali, ac per biennium immediate subsequens ad nullum ex eisdem Officiis, vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passiva dicto tempore, quoad ea omnia careat, ac Deo pariter, & animæ suæ vacet.

Statutum prædictum motu proprio editum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes omnes, & singulos, qui Officia hujusmodi, ut præfertur, exercuerint ad illa, vel eorum aliquod contra præsentium tenorem assequenda, & exercenda inhabiles esse, & fore, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrio nostro infligendis pœnis omnibus, & singulis dictæ Congregationis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut præfertur, gesserint, & exercuerint, ad illa de novo contra earumdem præsentium formam & tenorem eligere, iis vero, quos sic eligi contigerit officia prædicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant, & præsumant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini, & Congregationi hujusmodi, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maji MDCXXXV. Pontificatus nostri Anno XII.

§. 4. Cum

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Commissarii, ac Procuratoris Generalis.

§. 4. Cum autem sicut Dilectus Filius Joannes Jacobus a Sancto Adalberto Commissarius, ac Procurator Generalis Congregationis Italiæ, & Germaniæ ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti, & ambitiosi Religiosi, eo quia forsan, quod ad Officia assumpti non fuerint, sub mentita zeli specie contra Superiores suos litigando, & communem pacem dictæ Congregationis turbando easdem Urbani Prædecessoris literas ad alia etiam Officia in illis minime expressa a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, extendi procuraverint, & amodo in dies majorem, & majorem literarum extensionem novis litigiis, quærere non desistant cum gravissimo præjudicio supradictæ suæ Congregationis, quæ attenta tam ampla extensione vacantiæ ad officia, ob tantam multitudinem Religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces, & indignos in Superiores eligere cogatur, prædictus vero Joannes Jacobus Procurator, & Commissarius Generalis deplorabilem memoratæ suæ Congregationis ruinam prævidens, ac vi officii sui impedire cupiens, prædictas quidem literas per nos confirmari, præterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore, aut prætextu extensionem ad alia quæcumque sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa, quæ in literis hujusmodi exprimuntur, officia attentare, aut quomodolibet procurare præsumat, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earumdem literarum tenorem jam factas annullari, dictasque literas ad primævam suam observantiam reduci plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgete de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur ipsum Joannem Jacobum Procuratorem, & Commissarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super præmissis relatione, per dilectum Filium Secretarium ejusdem Congregationis, una cum voto dilecti Filii nostri Josephi Renati ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Imperialis nuncupati prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris nobis facta, ac etiam motu, scientia, ac matura deliberatione similibus præinsertas Urbani Prædecessoris literas, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac alia officia præter illa, quæ in supradictis præinsertis literis exprimuntur, nullo modo vacantiæ subjacere debere, quæcumque illa sint, sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen Definitoribus Provincialibus Provinciarum Italiæ juxta Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium Anno 1704. emanat. harum serie declaramus. Volentes, ut quæcumque derogatio harum nostrarum literarum in amplissima forma extendenda nullam vim, ac robur habeat, nisi in casu, quod ad petitionem Capituli Generalis obtenta fuerit.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernent quomodolibet in futurum cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter, & inconcusse observari, necnon de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse haben. consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum pariter volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Sept. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXI.

Conceditur facultas Generali, & Deffinitorio Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt., erigendi unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus.

De erectione alterius Provinciæ pro iisdem Fratribus vid. aliam Const. hujus ed. 1726. Aug. 14. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30 Sep 1727. Ann. .

Ad futuram rei memoriam.

Alias olim tres Conventus ab Innocentio XI. petiverunt Congregationi Hispaniæ uniri.

§. 1. Alias felic. record. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod cum alias tunc pariter existentes Fratres Discalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis ob defectum Regularis observantiæ, aliisque injustis, & rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita probatis, & justificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus, seu in temporalibus Religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniæ eorumdem Fratrum Discalceatorum uniri petiissent, & successive Superiores dictæ Congregationis consensum suum unioni hujusmodi præstitissent, ac deinde iidem Fratres Discalceati Provinciæ prædictæ supplicem libellum piæ mem. Innocentio Papæ XI. pariter Prædecessori Nostro pro ejusmodi unione obtinenda porrexissent, iisque ab ipso Innocentio Prædecessore ad

dictam Cardinalium Congregationem, & ab ista ad bo. mem. Alderanum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectorem remissus fuisset, dictus Alderanus Cardinalis, & Protector suum pro dicta unione votum justis de causis cum eo relatis prædictæ Congregationi Cardinalium exhibuerat; necnon cum die 6. Maji 1690. causa in ipsa Cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus prædictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religiosi sub obedientia Ministri Generalis dicti Ordinis juxta formam tamen in quibusdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. itidem Prædecessoris Nostri Literis in simili forma Brevis die 12. Septembris 1629. expeditis præscriptam permanerent.

Verum per Congregationis Episc. & Regularium decretum ex tribus Conventibus iisdem constituta fuit separata Provincia Italiæ.

§. 2. Et in eadem Expositione subjuncto, quod dicti Religiosi observantiam Constitutionum dictæ Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illæ vero ipsos ad subjectionem pro tempore similiter existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis Hispaniæ omnino obligabant, ipsique proinde quo facilius vota sua Altissimo reddere, & propria Instituta Regularia adimplere valuissent, memoratæ unionis gratiam expectabant, idem Clemens Prædecessor de nonnullorum ex etiam tunc existentibus Venerabilibus Fratribus tunc suis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super causa unionis hujusmodi dictæ scilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religiosorum prædictæ Congregationi Hispaniæ inter dictum Procuratorem Generalem ex una, & alium Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex altera Partibus controversa a prædicto Clemente Prædecessore specialiter deputatorum, qui utrumque Procuratorem Generalem tam ore, quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem prædictam fieri posse censuerant, consilio, prædictam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ auctoritate Apostolica univit, annexuit, & incorporavit, ac tunc, & pariter existenti Ministro Generali ejusdem Ordinis subjecit, & alias prout in prædictis memorati Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Novembris 1705. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

A Clemente XI. postea prædicta Provincia Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ unita.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Michael a Sancto Josepho Commissarius pro Italia, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis laudabili zelo, multisque expensis plures alios Conventus superioribus annis intra Italiam ut pio Religiosissimæ Italicæ Nationis desiderio satisfecerent, & in eadem Regione Institutum Redemptionis Captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque Conventus hujusmodi ad paucitatem Religiosorum Italorum per Hispanos Religiosos magna ex parte manutenere studuerint; ipse vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis ad confirmationem, & meliorem formam dictorum Conventuum expediens, ac necessarium existimet, si Ministro, & Deffinitorio committatur, ut ex dictis tribus Conventibus, nempe Taurini, Liburni, & Falconii, & ex aliis, quos Religio habet Mediolani, Alexandriæ, Pelestrinæ, Forolivii, Prænestæ, & Cotronæ ex his omnibus, vel eorum aliquibus, prout dicti Minister Generalis, & Deffinitorium magis in Domino expedire judicaverint, una quasi de novo Provincia erigatur, quæ tamen titulum Sancti Joannis de Matha, & antiquitatem a tempore suæ primævæ erectionis conservet, fruaturque, & gaudeat omnibus, & singulis gratiis, præeminentiis, Indultis, & privilegiis, quibus aliæ similes Provinciæ fruuntur, & gaudent. Nobis propterea supradictus Michael Commissarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & alias ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis pro dicta Facultate obtinenda.

§. 4. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ministro Generali una cum Diffinitorio ex antedictis tribus Conventibus Taurini, Liburni, & Falconii, unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex supra sex aliis specificatis Conventibus, vel ex eorum aliquibus cum titulo, & antiquitate primævæ suæ erectionis, ac gratiis, præeminentiis, indultis, & privilegiis supradictis erigendi plenam, & amplam facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur, & quod sic in Italiæ Provinciam erecta in omnibus, & per omnia ad formam novissimarum Constitutionum per Nos confirmatarum pro Provincia Sancti Joachimi, aliisque Provinciis in posterum erigendis gubernetur. Præterea eo quia exiguus admodum est numerus Religiosorum Italorum, ut in electionibus faciendis requisita a Constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex Officiis provenientem præscripta, habita tamen ratione probitatis, & doctrinæ eligendorum minime serventur, ad sexennium dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Concessio facultatis prædictæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium habeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXII.

Conceditur Ministro Generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi Discretos conventuales in Provinciis Hispaniarum.

Hac de re vid. Innoc. XII. Constitutionem ed. 1693. Mart. 29. P. 2. & aliam ed. 1693. Septemb. 12. P. 3. ubi dicti discreti abrogati fuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum pro parte clar. mem. Caroli II., dum vixit Hispaniarum Regis Catholici, fel. rec. Innocentio Papæ XII. Prædecessori Nostro exposito, quod alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regno-

Ab Innocentio XII. Discreti præd. in Hispaniarum Provinciis abrogati fuerant.

rum

rum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ nuncupatarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum ex electione discretorum, qui a Conventibus ad effectum suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosæ pacis, & concordiæ, ac regularis disciplinæ præjudicium passi fuerant, idem Innocentius Prædecessor per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 29. Martii 1693. expeditas Literas discretos prædictos in dictis Provinciis sustulit, ac removit, & subinde inter alia remotionem, & abolitionem discretorum hujusmodi expeditasque desuper literas prædictas ad Provincias Bætiçæ, & Navarræ per alias suas itidem in simili forma Brevis Literas die 12. Septembris ejusdem anni emanatas auctoritate Apostolica extendit, & ampliavit, & alias prout in dictis Innocentii Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri Generalis præfati pro restitutione eorundem Discretorum.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, propter Discretorum hujusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum, ac præjudicium regulari observantiæ allatum fuerit, & adhuc de præsenti afferatur, ideoque idem Hartmannus Minister Generalis electionem eorumdem Discretorum omnibus Hispaniarum Provinciis restitui summopere desideret, quemadmodum recol. mem. Clemente XI. Belgii, & Innocentio XIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris Sardiniæ respective Provinciis Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur. Nobis propterea dictus Hartmannus Minister Generalis tendentibus etiam in id Clarissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio facultatis prædictæ.

§. 2. Nos igitur ipsum Hartmannum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati prædicto Hartmanno Ministro Generali serio, prudenter, ac diligenter examinata, omnibus, & singulis Hispaniarum Provinciis de cætero electionem Discretorum hujusmodi, si id divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis observantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, restituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Derogatoria.

§. 3. Non obstantibus prædictis Innocentii Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno IV.

CLXIII.

Interdicitur Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum prædicatio, ut Scholarum exercitio incumbere valeat, adempta etiam Superioribus facultate super hoc dispensandi.

De Privilegiis hujus Congregationis vid. Inn. XI. Const. ed. 1686. Sept. 5. P. 10. & Alex. VIII. Const. ed. 1691. Jan. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Oct. 1727. An. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Adolphus a S. Georgio Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Scholarum Piarum nuncupat., quod hujus Congregationis Institutor, prævidens quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra Ecclesias præfatæ Congregationis habendæ, allaturæ essent, in suis Constitutionibus, auctoritate Apostolica confirmatis, tertia parte, *cap. 7.* de Concionatoribus, expresse cavet in hæc verba: *Nemo publice prædicabit, nisi a Generali, vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus, & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostratum prædicabit, & extra id tempus, nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu.* Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tametsi successu temporis a variis Capitulis Generalibus declaratum fuerit, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi extra easdem Ecclesias tempore Adventus, & Quadragesimæ, ut præfertur, ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim prævisi malo occurreretur, adjectæ fuerint; nihilominus experientia magistra dictus Adolphus Præpositus Generalis edoctus, per conciones prædictas ministerio hujusmodi Scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod Verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra Domos memoratæ Congregationis commorantes Scholis adjici nequeant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiant; Nobis propterea dictus Adolphus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

A Congregationis prædictæ Institutore cautum fuit, ne quisquam publice prædicari valeret, nisi de licentia Generalis, vel Provincialis.

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Præpositi Generalis.

§. 2. Nos igitur ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam disposita sunt, imposterum firmiter, ac inviolabiliter servari, & ne ullo modo convelli, vel labefactari possint, providere, ac ejusdem Adolphi Præpositi Generalis Votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam particulam ex Constitutionibus memoratæ Congregationis Scholarum Piarum exceptam (ut præfertur) auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnia, & singula per eam disposita inconcusse observari mandamus, & præcipimus, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali facultatem super præmissis dispensandi, auctoritate, & tenore prædictis adimimus.

Confirmatur relatum statutum Institutoris Congregationis, & super eo dispensandi facultas Generali adimitur.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas sem-

Clausulæ

per

per firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

[C]LXIV.

Confirmatur Alternativa Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Augustini Discalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca.

De alternativa Officiorum in Regnis Lusitaniæ, & Algarbiæ servanda vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 26. Et alia hujus Const. ed. 1727. Sept. 29 P. 4. determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

[D]at. 3. Oct. [1]727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Alternativa præfata instituta [fu]it.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Provinciæ Bethicæ, Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupat., quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 10. Mensis Maji proxime præteriti in Collegio Sanctissimi Sacramenti Villæ de Almagro Præsidente Dilecto Filio Joanne a Sancta Teresia Lectore Jubilato Tribunalis Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum auctoritate Apostolica institutis, & Vicario Generali Congregationis Hispaniarum, & Indiarum d. Ordinis celebrato assistentibus omnibus Vocalibus, quibus Capitulum prædictum constabat, ipsi Vocales sic legitime congregati prævia matura deliberatione conservationi, ac paci, quieti, & tranquillitati Provinciæ prædictæ consulere cupientes, Alternativam Officiorum inter eosdem Exponentes, & Fratres della Manca, seu Mancia nuncupat. instituendam decreverunt, eamque dicto Capitulo stabiliverunt in hunc modum, tenoris, qui sequitur videlicet.

Modus Alternativæ [pr]ædictæ.

§. 2. *Fra Giovan di Giesu Lettore Giubilato, e Secretario della Provincia d'Andaluzia dell' Ordine Discalceato di S. Agostino fo fede, e certifico qualmente tra gli Decreti, & stabilimenti, che furon fatti nel Capitolo Provinciale prossimo passato, che fù celebrato nel Collegio del Santissimo Sagramento della Villa d'Almagro di detta Provincia, che cominciò alli 10. di Maggio del corrente anno 1726., nel quale fù presente il Molto Reverendo Fra. Gio. di S. Teresa Lettore Giubilato qualificatore della suprema, e Vicario Generale della Congregazione di Spagna, e Indie dell' Ordine Scalzo di S. Agostino, quale confermò tutto quello si stabilì in detto Capitolo vi è un Decreto, e Statuto, che è ad imina settima fol. 89. del libro di detta Provincia, nel quale si scrivono gli Capitoli, che in essa si celebrano, & è del tenore seguente -- Item per quanto questa nostra Provincia d'Andaluzia comprende nelli suoi termini tanto la detta parte d'Andaluzia, come anche la parte, e Territorio della Manchia, ò Mancia, e tra gli Religiosi dell' uno, e l'altro paese per essere differenti nel genio, di che sono nate varie emulazioni, e contrasti, lamentandosi alcuni circa la divisione inegnale delli posti, & Officj de' Padri, che governavano detta Provincia senza poterli riparare, il zelantissimo, e religioso fervore delli prelati Superiori: per tanto stabilì, e determinò questo presente Capitolo assistendo ad esso tutti gli Vocali, nemine dempto, che si supplichi, e preghi al S. Pontefice, si degni concedere Bolla d'Alternativa, in questa forma, che si giudica assai conveniente, cioè, che nel Capitolo Provinciale prossimo venturo si sceglia, e numini Priore Provinciale di questa detta Provincia un Religioso, che sia dell'altra parte, di dove sia il Prior Provinciale eletto nel presente Capitolo, di modo, che se nel presente Capitolo sarà eletto in Provinciale un Religioso d'Andaluzia, in quest' altro prossimo Capitolo sia della Manchia, ò Mancia, quello che si dovrà eleggere in Provinciale, e così vadino alternative in questo Officio gli Religiosi dell' uno, e dell' altro Territorio, e se accadesse mancare qualche triennio il Provinciale eletto, o sia per renuncia, o sia per morte naturale, o civile, sia obligo del venerabile Disinitorio Generale, che a questo tocca provedera detta mancanza a eleggere in Rettore Provinciale, che concluda il triennio, o un Religioso, che sia del medesimo Territorio, che era quello, che mancò, e in caso di non fare detto Disinitorio Generale la sudetta elezione, in tal caso subentrerà a concludere detto Territorio il Provinciale assoluto più immediato del medemo Territorio di dove fù il Provinciale, che mancò, osservandosi in questo proportionabiliter le nostre sacre Leggi, e Costituzioni.*

§. 3. Che gli quattro Desinitori di detta Provincia, che in tutti gli Capitoli, si elegeranno, cominciando dal futuro Capitolo, debbano essere, e siano due sogetti d'Andaluzia, e due della Mancia, e per sostituire detti Officj, quando vacaranno, secondo stabiliscono le nostre Sacre Costituzioni debbano essere, e siano addetti delli due Desinitori d'Andaluzia quelli soggetti, che del medemo Territerio averanno più voti, & il simile si debba pratticare delli due Desinitori della Mancia, che doveranno sostituirsi quelli, che averanno più voti in quelli del suo Territorio, di modo tale che sempre il Desinitorio di questa Provincia costi di due soggetti d'Andaluzia, e due della Mancia, al qual effetto, si scriveranno quelli, che tanto dall' una, quanto dall' altra parte averanno più voti. Che gl' altri Officiali di questa detta Provincia, cioè Priori, Secretario, a Maestro di Novizj, si debbano dividere, e provedere in modo, che tanti siano dell'una, quanti dell' altra parte avendo il Prelato a chi secondo le nostre Costituzioni tocca, & appartiene provedere le vacanze di detti Officj obligazione di conferirli, e distribuirli alli soggetti naturali di quel Territorio, da dove erano gl' Officiali, che mancheranno, acciòche così si conservi l'equilibrio, e distribuzione giusta, & eguale di detti Officj. Che li due Desinitori Generali, e li due Discreti, che si nominano, & eleggono nel Capitolo Provinciale, acciòche concorrano a nome della detta Provincia all' elezione del Vicario Generale

siano

siano respettivamente due d' ogni parte, cioè un Definitore, & un Discreto del Territorio della Mancia, e gl' altri due d' Andaluzia, provedeodosi parimente le vacanze di qualsivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. E acciochè non nascbino sconcerti, & ambiguità tra gli soggetti, che dovranno essere Offiziali, e non restino esclusi, quelli, che non sono nè d'Andaluzia, nè della Mancia, come sono li Castigliani, Estremegni &c., si determina siano appartenenti alla Mancia quelli, che son naturali delli Porti de Sierramorena verso Madrid, quelli, che sono naturali delli Porti di Sierramorena guardando verso Siviglia, e Granata.

Preces Fratrum d. Provinciæ.

§. 4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Exponentes prædicti, præmissa quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, præinsertam Alternativæ concordiam, omniaque, & singula in ea contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præd. Alternativæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXV.

Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari, qua decernitur, ut oppositores vitæ communis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquiescerent.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. instituta fuit reformatio dictæ Provinciæ S. Alberti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 15. Oct. 1727. An. 4

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Petri a Jesu, & Maria Procuratoris Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia Nobis exposito, quod cum in dicta Provincia perfecta regularis observantia eorum Regulæ mitigatæ, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari deputatæ, decretis literis Apostolicis, & oraculo nostro stabilita fuisset, post multas contradictiones nonnullorum ejusdem Provinciæ Religiosorum illis discussis, ac examinatis, & tandem uti insubsistentibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religiosi oppositores a tardanda operis tam sancti pace minime cessaverat; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum instantiis a prædicta Congregatione declinantes mentem Nostram molestia afficerent, idipsum Exponentes, quod per sex annorum cursum matura consideratione a prædicta Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & subinde pro insubsistenti, & pro puta æmulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis supplicaro, ut perpetuum silentium a Nobis super hujusmodi oppositionibus tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ ejusque Religiosorum præjudicialibus imponeretur. Nos supplicem libellum Nobis super præmissis porrectum ad eamdem Congregationem remisimus, quæ quidem Congregatio edidit suum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. *Sacra Congregatio super disciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiscopo Messanen. Episcopo Syracusano, & Vicario Capitulari Catanensi, referente Eminentissimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquiescant. Romæ 18. Julii 1727. Joseph Renatus Cardinalis Imperialis Præfectus. - F. Episcopus Elusin. Secretarius.*

Preces Procuratoris de Fratrum.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spe-

ctabit

ctabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judicea Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultie, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XV. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

LXVI. Confirmatur Decretum Episcoporum, & Regularium approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Augustini Provinciæ Castellæ.

De Confirmatione cujusdam Decreti Capituli Generalis d. Ordinis super numero 36. Magistrorum Provinciæ Aragoniæ, vide aliam hujus ed. 1727. Jun. 27. P. 4, & de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ord. vide sequentem Const.

[margin: ...22 Dec. ...7. Ann. 4.]

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

[margin: ...expo...]

NUper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Diffinitorum Provinciæ Castellæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositio, quod in novissimo eorum Capitulo Provinciali die 4. Maji currentis anni in Conventu Matricalensi dictæ Provinciæ celebrato, multa Statuta, seu acta Capitularia pro regularis disciplinæ observantia condita fuerant, inter quæ dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis ejusdem Ordinis de Assistentium suorum consilio confirmaverat, & approbaverat sequentia videlicet.

[margin: ...a Capi... a præ... ...ne Pro... ...re hu... ...is Provin... ...æ Romæ ...cedo.]

§. 1. Propositum fuit in Diffinitorio an expediret Romæ habere Procuratorem hujus Provinciæ pro Causa Venerabilis Crosco, & pro eo, quod huic Provinciæ occurri valeat in Romana Curia. Determinatum fuit, quod ibi habeatur Religiosus hujus Provinciæ quemadmodum ab aliis Religionibus practicatur in similibus Causis, & ne pecuniæ destinatæ pro Causa Venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum Reverendo Patri Provinciali facultae arbitrandi media suaviora Provinciæ, quin gravetur Conventus novis pecuniarum exactionibus. Diffinitorium dedit facultatem nostro admodum Reverendo Patri Provinciali, ad hoc, ut casu, quo noster Procurator Romanæ Curiæ absit ab ea possit alium nominare, qui sit filius hujus dictæ Provinciæ. Diffinitoriom commendat admodum Reverendo Patri Provinciali, ut curet, & faciat observari acta 31. & 32., (quæ in suo compendio sunt 29., & 30.) anno 1718., conformia Decreto, quod Illustrissimus Dominus Aldovrandi, dum esset in his Re-

[margin: De exequutioni mandandis Decretis quibusdam.]

gnie Hispaniarum Nuncius Sanctitatis Suæ publicari mandavit, & publicatum fuit die 13. Septembris 1717.; io quo ordinatur, quod nullus Religiosus exeat a Domo solue, & declaratur, in hoc ordine universali (excepto Procuratore Generali) non solum includi Conventuales, & Collegiales nostrarum Communitatum Sancti Philippi, & Conventus Matritensis, in quibus Pater Rector assignabit Patri Administratori socium sibi benevisum, prout etiam Prior Sancti Philippi Officialibus suis; verum etiam omnee exteros hujus Provinciæ, & aliarum in Curia existentes, qui debent incedere cum Sociis Religiosis, non ita tamen cum Donatis, qui incipiunt introduci, & nunquam fuerunt in usu in hac Provincia ad sociandum, quapropter Definitorium decrevit, quod non permittantur Donati, nisi ii, quos Provincia habuerit pro ejus servitio, qui nollum Religiosum extra Domum associent.

[margin: De vestibus gestandis a Religiosis, quum domo exeunt.]

§. 2. Pariter mandat Diffinitorium, quod nullus Religinsus hujus Provinciæ, neque extraneus (excepto Patre Procuratore Generali) exeat a Domo cum Cappa sine manicis longis, vel protensie, cum clamyde, vel Pallio, & galero, neque Missam celebret extra Conventum, neque resideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admissione Exterorum ignoratis diligentiis, ratione quarum veniunt, & ex ignorantia status illarum sequootur nonnulla inconvenientia, Diffinitorium ideo mandat Patri Priori pro tempore existenti Regii Conventus Sancti Philippi, quod juxta praxim Romanæ Curiæ expressam in nostris Sacris Constitutionibus 3. parte Cap. 6. n. 2., & 4. cum assistentia Patris Procuratoris Generalis Provinciæ examinent motivum, propter quod Religiosus venit ad Curiam, ut prædictus Pater Procurator Generalis notum faciat illud nostro Admodum Reverendo Patri Magistro Provinciali, & cum ejus approbatione permittatur illi residere Matriti, & terminatis diligentiis compellatur reverti in suam Provinciam, vel Conventum, & Patribus Priori, & Rectori Collegii, qui permiserit contraventionem hujae, seu præcedentis Acti, quæ tantum ad Religiosam observantiam, & bonum exemplum imponitur pœna privationis Officii, quam Pater Provincialis statim mandet executioni, absque ulla dispensatione.

[margin: De exteris examinandis cur ad Curiam accedant.]

§. 3. Hæc sunt, Reverendissime Pater, Capituli nostri electiones, & acta, pro quorum approbatione, & confirmatione ad pedes Paternitatis vestræ submissi provolvimur humillime obsecrantes, ut iisdem favoribus, ac paterni amoris affectibus, quibue semper Nos prosequirur, Deus optimus maximus Paternitatem vestrem Reverendissimo Eremitico Ordini diu servet incolumnem. Datum in hoc Conventu Sancti Patris nostri Augustini Matricalensi die 7. Maji anno Domini 1727.

[margin: Preces Capituli ad Reverendiss. Procuratorem Generalem pro relatorum actuū approbatione.]

Frater Franciscue de Legano Præsidens.
Frater Petrus Portocarrero Exassistens Generalis.
Frater Mathias Teran Diffinitor.
Frater Petrus Manso Proviocialie absolutus.
Fraret Barnabas Barcina Diffinitor.
Frater Joannes Taxardo Diffinitor.
Frater Joannes Can Visitator.
Frater Franciscus de Aviles Provincialis.
Frater Julianus Orense Diffiniror.
Frater Franciscos de Rio Visitaror.
Fratri Fulgentio Bellelli Buccinensi Sacræ Theologiæ Magistro totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Priori Generali.

§. 4. Inspectia retroscriptis Actis Capituli Provincialis hoc anno 1727. in nostra Castellæ Provincia celebrati, omnes, & singulas actiones, electiones, ac determinationes in actis ipsis insertas, & descriptas, harum serie, nostrique mu-

[margin: Approbatio Procuratoris Generalis.]

neris

neris auctoritate, necnon de consilio admodum RR. PP. Nobis Assistentium, confirmamus, & approbamus, illasque ratas, & firmas esse, & haberi volumus, & mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Datum in Conventu Nostro S. Patris Augustini de Urbe die 23. Junii 1727. - Frater Fulgentius Bellelli Generalis: Nostri muneris sigillo - Magister Frater Angelus Guilelmus Rochensis Ordinis Secretarius - Registrat. lib. 2.

§. 5. Et in eadem Expositione subjuncto, quod Prior, ad Diffinitorium hujusmodi, Statuta, seu Acta Capitularia prædicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dictæ Congregationis Cardinalium confirmari plurimum desiderabat. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione hujusmodi Domini Cardinalis Imperialis prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, Acta Capitularia superius expressa confirmata, & approbata a Patre Generali, præsenti Decreto itidem approbat, atque confirmat. Romæ 2. Octobris 1727. - Cardinalis Franciscus Barberinus - P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Decretum prælatum eadem acta approbans.

§. 6. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Hieronymus Flores frater expressæ professus dicti Ordinis, & Procurator præfatæ Provinciæ Castellæ Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Hieronymum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris dictæ Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXVII.

Indicitur Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, divinam opem implorantibus pro existentibus necessitatibus.

Ab hoc Pontifice indictum fuit Jubilæum Anni Sancti 1725. Const. ed. 1724. Jun. 26. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Sept. 9. P. 2. indicitur Jubilæum universale pro initio sui Pontificatus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Jan. 1728. An.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum justus, ac misericors Dominus assiduis hominum flagitiis lacessitus, iracundiæ, ac ultionis suæ flagella per nuperos terræ motus, quibus plurima Status Nostri Ecclesiastici Loca, Civitates, Terræ, & Oppida graviter concussa fuerunt, atque Aquarum inundationes, tempestates, ac spiritus procellarum, & etiamnum per continuas pluvias, quæ Agrorum vastitatem, aliaque publica detrimenta minantur, non obscure ostenderit; Nos Dominici gregis curæ Nostræ cælitus crediti calamitatibus, ac terroribus tenerrimo paternæ charitatis affectu compatientes, manus Nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine Animæ Nostræ deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furoris sui, sed superexaltet misericordia judicium, & qui longanimi patientia homines ad pœnitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multa, & gravia abluant eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes vetus fermentum, novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ac obsecrationibus, jejuniis, & eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram adversus Nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus Nos corripit, ac deterret ad emendationem, clementer a Nobis avertat, & qui castigat Nos propter scelera nostra, ipse salvet Nos per misericordiam suam.

Exordium publicis calamitatibus ductum.

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio aperire, & larga mano erogare decrevimus, Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit: Universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erat primæ Mensis Januarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam

Conceditur gen. plenaria ... Romæ degentibus

Tum in Italia & Insulis adjacentibus.

prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designata per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia susceperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum Domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, & captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Pro Regularibus, aliisque in Claustris degentibus.

Et in carcere, & captivitate existentibus, vel alia re impeditis.

Conceditur Confessariis amplissima facultas absolvendi a quibuscumque peccatis, necnon vota dispensandi.

§. 3. Insuper præfatis omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe, quam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedis Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Præcipitur publicatio harum Literarum.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Italiæ, & insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terra, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sive Ecclesias visitandas designent.

Declarantur quædam nullo modo dispensari posse nec absolvi.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & Censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut coram partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Derogatoria.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutionum regularium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac forma in eis tradita observata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 7. Ut autem præsentes Nostræ Literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri anno quarto.

CLXVIII.

Confirmatur Indultum, seu Determinatio Provinciæ Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis dictæ Provinciæ suffragium ferre possit in Capitulis Provincialibus.

De

De voto Fratrum Consanguineorum in Capitulis ejusdem Ord. vide Ina. XIII. Const. ed. 1723. Sept. su. P. 3.

Dat. 26. Jan. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Diffinitorium Provinciæ Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod ab immemorabili tempore, & forsan a primæva dictæ Provinciæ fundatione, attenta Religiosorum Vocalium paucitate, & ratione alicujus Indulti, seu ipsius Provinciæ determinatione, cautum reperitur, quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis præcipui, & Principalis in dicta Provincia vocem, & votum habeant in Capitulis Provincialibus, cujus tamen Indulti, seu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, in Provinciis hujusmodi Religiosi ad Missiones & munera Parochialia deputandi sint, multaque aliis Officiis distribui debeant, paucique existant Priores, & nullus adsit Magister, qui vocem habeant in Capitulis, ipsi Exponentes ad majorem Indulti, seu determinationis hujusmodi validitatem, & conscientiæ quietem illa per Nos approbari, & confirmari summopera desiderent.

Preces Fratrum Provinciæ prædictæ.

Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indultum, seu determinationem, per quæ Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis prædicti vocem, & Votum habent in Capitulis Provincialibus, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, itaut iidem Procurator Generalis, & superior eorumque in prædictis muneribus successores in perpetuum in memoratis Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Philippinarum suffragium ferre possint, & valeant.

Confirmatio Indulti, seu determinationis præfatæ.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iisdem exponentibus, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Conventus, Provinciæ, & Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno IV.

CLXI

Præcipitur universis Fratribus Discalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant.

De uniformitate in Cantu Gregoriano servanda a Fratribus Eremitis S. Augustini quarumdam Provinciarum vide aliam hujus ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

Dat. 28. 1728. An.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. CUm sicut accepimus Provincia Siciliæ, & Italiæ, ac totus Ordo Fratrum Discalceatorum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum multum detrimenti patiantur ex causa Cantus in Choro, quippe qui sine notis, & concentu adhibetur, & valde laboriosam, molestamque admirationem ita inducit, ut nonnulli Religiosi ab assistentia Chori sese abstineant. Hinc est, quod Nos hisce inordinationibus pro Pastoralis Officii nostri debito remedium afferre volentes Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis Ministro Generali, Provincialibus, Prioribus, & universis Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi de cætero Cantum Gregorianum tantum in Choro omnino adhibere teneantur, tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Præceptum prædictum motu proprio emanans.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci posse, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam

etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Januarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXX.

Extenduntur Privilegia Tertiariorum Ordinis S. Francisci ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum.

De Privilegiis Tertiariorum Ordinis S. Francisci vide aliam hujus ed. 1725. Dec. 10. P. 2., & Const. ed. 1726. Jul. 9. P. 3.

Dat. 16 Febr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel Barbastro Magister Generalis, & Alexander Illomæi Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum in dicto Ordine usque ab ejus origine, prout ex illius Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis distinct. 4. cap. 1. constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens floresçat, alìæque ex eis emittunt, aliæ vero vota simplicia observant, & reliquæ observantiæ regulari proposito religiosi sese addicunt, & inter has aliquæ reperiuntur, quæ separatim regulas in dictis Constitutionibus præscriptas custodiunt, illisque felic. record. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster nonnullas Indulgentias juxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in Literis Apostolicis die octava Augusti 1681., & in aliis die 12. ejusdem Mensis, & anni respective expeditis plenius dicitur contineri.

Preces Magistri, & Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat pro majori Dei servitio, observantia, & ejusdem Tertii Ordinis augmento illa præscriptio, privilegiorumque concessio, quæ ab hac Sancta Sede Tertiariis Ordinis Sancti Francisci impertita fuerunt maxime consentanea sit, ad hoc, ut magis animarum devotio accendatur, similisque Instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia hujusmodi Tertiatiis secundo dicti Ordinis concessa, ad Tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per Nos extendi summopere desiderant; eo magis, quia Ordo primodictus non solum per communicationem, aut participationem, sed etiam ob individuam, & specialem concessionem omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, & vigore concessionis, & declarationis a recol. memor. Alexandro Papa VIII. pariter Prædecessore Nostro factæ, ac specialis Nostri Indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia Tertiariis secundo dicti Ordinis S. Francisci, ut præfertur, concessa, ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio prædicta.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXI.

Conceditur facultas Capitulo Generali, & post eum Definitorio Generali Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis redemptionis Captivorum decreta, & statuta condendi.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 27. P. 1. facta fuit facultas Capitulo Generali eorumdem nominandi judices Conservatores in Provinciis Castella, Legionis, Navarra &c.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ ad impellendum Pontificem.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonsus a Jesu Maria Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quod cum Deo dante prædicta Religio jam sit valde extensa, & quotidie plus per Orbem extendatur, eaque de causa maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus paragraphis Regulæ, & Constitutionum suarum in rebus ad gubernium Provinciarum, & ad Capitulorum Generalium, & Provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi præscripta videntur fuisse tantum pro tribus Provinciis Hispaniæ decreta, & determinata, & consequenter alibi ad praxim reduci minime posse, Superiores majores ipsius Congregationis novas Constitutiones ad uniforme omnium Provinciarum gubernium, tam hactenus intra, & extra Hispaniarum Regna, & dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, & spectantes etiam ad Capitulorum Generalium, & Provincialium hujusmodi celebrationem condere posse summopere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsum Ildefonsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommu-

nica-

nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis seutentiis, eensuria, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolvenies, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Capitulo Generali ejusdem Congregationis proxime celebrando, & post ipsius Capituli celebrationem Definitorio Generali, ut ad effectum prædictum oova Statuta, & Leges universales habendo præ oculis ad hanc efformationem quasdam nostras Literas desuper io simili forma Brevis die 4. Augusti anoi proxime præteriti pro regimine Provinciæ Sancti Juachimi in Regno Poloniæ expeditas, itaut aasdem Literas axplicare, & extendere, moderari, & aceommodare possint, condere libere, & licite valeaut, auctoritate Apostolica, tenore præsentium eoncedimus, & impertimur, dummodo tamen omnia nova Decreta in vim facultatis hujusmodi eondenda, & facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant.

Concessio facultatis præd.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, snosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad qnos spectar, & pro tempore quandocnmque spectabir, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunqoe Judices ordiuarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & iuane si secus super his a quoquàm quavis anctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & eonsuetudinibus; privilegiis quoqua, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quatto.

CLXXII.

Confirmatur Canonicis Regularibus Præmonstraten. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordiuis.

De Confirmatioae similis Decreti in gratiam eorumdem vide aliam hujus ed. 1725. Jua. 18. P. 2.

Dat. 8. Mart. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EManavit ouper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Canonicorum Regularium Præmoustraten. decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Cum ex parte Patris Norberti Mattens Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. Procuratoris Generalis pro continuatione in posteram recitandi in universo suo Ordine Officia Sanctorum, seu Beatorum ejusdem Ordinis, scilicet Beati Godefridi Confessoris, Sancti Gilberti Abbatis, Beati Friderici Abbatis, Beati Hermanni, Joseph Confessoris, Sancti Gerlaci Eremitæ, & Confessoris, Beatæ Gertrudis Virginis, & Sancti Siardi Confessoris, quæ a multo tempore in communi, & antiquo dicti Ordinis Breviario, prout asseritur, inserta reperiuntur, necnon pro sanatione omnium, & singulorum defectuum in prædicta insertione forsan incursorum Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. humillime supplicatum fuerit, Sanctitas Sua quibuscumque Constitutionibus, Ordinationibus, & Decretis in contrarium quomodolibet disponentibus minime obstantibus Oratoris Instantiis juxta petita benigne annuit. Die 22. Januarii 1728. N. Cardinalis Coscia -- N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius --*

Facti expositio.

Decretum prædictum.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, qno firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Norberto gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, eensuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existir, ad effectum præsentium dumtaxar consequandum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & ioane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXIII.

Instituuntur quinque Consiliarii sive Socii, ac Secretarii Generales, ex diversis Nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum.

De quatuor Assistentibus Generalibus ejusdem Ord. vid. Inn. XII. Const. ed. 1698. Aug. 30. P. 8.

Dat. 5. Apr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Officii, quod anctore Domino, gerimus solicitudo postulat, ut felici, prosperoque Christifidalium sub suavi Religioois jugo maocipatorum regimini, & gubernio, quantum eum Domino possumus, providere jugiter satagamus.

Exordium.

§. 1. Ad præclarum itaque Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, paternæ dirigentes considerationis intui-

tum, ſimulque attendentes ſalubri ejuſdem Ordinis, illiuſque Fratrum directioni, regularisque inibi diſciplinæ conſervationi conducibile fore, ſi in dicto Ordine, ubi non ita pridem Aſſiſtentium generalium munera auctoritate Apoſtolica abolita, ac ſuppreſſa fuerunt Conſiliarii juxta morem in inclyto, quem profitemur, Fratrum Prædicatorum Ordine laudabiliter vigentem conſtituerentur, ac ſtabilirentur; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in ſupradicto Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Conſilium ad inſtar ipſius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod ex quinque Religioſis, morum gravitate, ac rerum uſu præſtantibus, & totidem diverſis Nationibus, Italica ſcilicet, Germanica, Gallica, Hiſpanica, & Luſitana coaleſcere debeat, harum ſerie perpetuo inſtituimus. Volentes, ut quinque Conſiliarii hujuſmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, ac Secretariæ generalis primodicti Ordinis, cujus ſingulare, unique Religioſo hactenus demandari ſolitum officium ex nunc itidem perpetuo ſupprimimus, nec unquam Aſſiſtentium generalium nomine utantur, ipſis autem Conſiliariis, ſive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquæque eorum reſpective Natio de victu, & veſtitu, aliiſque neceſſariis ſumptibus honeſte provideat, ita quod illi ſingulis menſibus proviſio, ſeu domeſtici ſumptus procuratori, necnon Fratri, qui eis ab Epiſtolis erunt, impenſas perſolvere teneantur.

Inſtitutio prædicta motu proprio.

§. 2. Porro iidem Conſiliarii, ſive Socii, ac Secretarii generales voce activa, & paſſiva in Capitulis Generalibus prædicti Ordinis gaudeant, ſintque diſcreti nati Conventuum Sanctæ Mariæ Tranſpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejuſdem Ordinis cum voto conſultivo, non vero deciſivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum immutationes Conſtitutionum dicti Ordinis, ac Statuta illius Capitulorum Generalium ſpectant, in quibus ſemper habebunt votum deciſivum, Officium ſuum ſaltem per triennium exerceant, quo elapſo, libere a Priore Generali ipſius Ordinis pro tempore exiſtente amoveri poſſint, re tamen prius cum Protectore ipſius Ordinis communicata, in omnibus eidem Priori Generali ſubſint, & ut aliis Fratribus bonum præbeant exemplum Choro, & Divinis Officiis Diurnis, ac nocturnis, aliiſque piis, & Religioſis exercitiis intereſſe debeant, ubique ſuavem Chriſti odorem præſeferentes.

De munere, auctoritate dd. Conſiliariorum.

§. 3. Ad hæc de infraſcriptorum Fratrum expreſſe profeſſorum Ordinis prædicti fide, prudentia, integritate, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confiſi, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus dilectos filios Joſephum Solari Italum, Alphonſum a Sancto Claudio Gallum, Joſephum Fuentes Hiſpanum, & Laurentium Correa Gama Luſitanum Fratres Ordinis præfati expreſſe profeſſos pro quatuor nationibus hujuſmodi in Conſiliarios ejuſdem Ordinis ad triennium proximum a data præſentium computandum, cum omnibus, & ſingulis prærogativis, facultatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis tenore præſentium facimus, creamus, conſtituimus, & deputamus, necnon dilecto Filio moderno Priori Generali Ordinis prædicti ſimilem Conſiliarium enarratis qualitatibus prædictum juxta datam ſibi a Domino prudentiam pro natione Germana ſimiliter creandi, & conſtituendi, illique moderno, & pro tempore exiſtenti Priori Generali, ſi aliquis ex quatuor Conſiliariis a Nobis ſicut præmittitur, deputatis officium hujuſmodi obire recuſaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum ſubſtituendi, ac ſubrogandi; ſucceſſivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, poſtquam hi quinque Conſiliarii tempus ſuum abſolverint, alios e dictis Nationibus Conſiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

Deputantur prima vice a Pontifice prædicti Conſiliarii, & a quibus deinceps eligendi ſtatuitur.

§. 4. Decernentes ipſas eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſulæ.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, ſupradicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die V. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CLXXIV.

Conceditur Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præſidendi.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Maij 4. P. 1. confirmatæ fuerunt quædam reſolutiones Capituli Generalis ejuſdem Congregationis, & Conſt. ed. 1728. Sept. 13. P. 5. nonnulla decernuntur in favorem præfatæ Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 9. April. 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

CUM ſicut Dilecti Filii Definitores Generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, in Conſtitutionibus ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica approbatis, nulla expreſſa mentio fiat, quod Præfectus Generalis Ordinis hujuſmodi facultatem convocandi Capitula Generalia, & in eis præſidendi habeat; ac proinde ipſi Exponentes opportune in præmiſſis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri ſummopere deſiderent; Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſu-

Expoſitio facti.

per

Concessio prædicti indulti.

per hoc humiliter porrectis incliuari, ut tam dilectus Filius modernus Præfectus Generalis dicti Ordinis, quam cæteri illius Successores proxime ab Officio expiranres; seu ad ultimum anuum novennii sui Generalatus accedentes, perpetuum jus babeant convocandi Vocales ad Capitulum Generale pro uovennio immediate seqneoti, ac etiam præsideudi in eodem Capitulo Geoerali.

Provisiones nonnullæ hac super re.

§. 1. Si vero inrra Officii Generalatus novennium e vira decesserint, tunc Vicariatus Generalis specter ad Præsectnm, qui tunc temporis confirmatus existeret, & in actuali gubernio Hospitalis de Guatimala reperiretur; & casu quo Præfectus iste cum causa, vel sine causa de eo tempore coufirmarionem non obtinuisset, Vicariatus Generalis præsarus rraoseat ad Assistentes Generales, & alios respective Vocales, qui sequuntur, servata semper eorum antianitate juxta dispositiouem quarumdam nostrarum literarum desuper in simili forma Brevis die 4. Maji 1725. expedisarum, & Constitutiones prædicti Ordinis; Quarenus vero idem Præfectus Generalis ab humanis decedat in Regno Peruano, & electio fieri debeat in nova Hispania, tunc, & eo casu Assistens antiquior Peruanus Vocales tantum ejusmodi Regni Peruani convocet, ad boc, ur sic facilius ad Capiruli Generalis celebrationem faciendam in nova Hispania, inrra unius anni terminum, ad formam earumdem Constitutionum concurrere possint; Ar decedenre eodem Præfecto Generali in prædicta nova Hispania, tunc, & eo casu Capirulum Generale hujusmodi actualis Præfectus de Guatimala convocet, ac in eo præsidear auctorirate Apostolica tenore præseotium, concedimus, & indnlgemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas lireras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabir, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditures, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis aucturitate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Otdinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavia firmitate alia roboratia Sraturis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, coufirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & Insficienter expressis, ac de verbo ad verbum iosertia habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibnscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præseotium literarum transumptis, seu exemplis eriam impressis, mann alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique lucorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annolo Piscatoris die IX. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXV.

Confitmatur Decretum Congregationis Ritnum pro concessione Recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia Trium Sanctorum ejusdem Ordiuis.

De Confirmutione similis Decreti pro iisdem vide aliam bujus ed. 1728. Mar. 8. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat 12. Apr. 1728. An. 4

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EManavir nuper ad supplicationem Dilecti Filii Norberti Marreus Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraren. a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibua præpositorum Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet -

Decr. præd.

Ad bumillimas preces Patris Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Pramonstraten. Sacra Rituum Congregationi porrectas pro extensione Officiorum Sanctorum Evemodi, Isfridi Episcoporum, ac Ludolphi Episcopi, & Martyris ejusdem Ordinis ad universum suum Ordinem, illasque relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, inhærendo concessioni sub die 18. Octobris 1727. a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. Monasterio Stiuagiensi, ejusque Ecclesiæ filiali Namburgensi factæ, prædictorum Sanctorum Officia cum lectionibus secundi Nocturni propriis in universo præfato Ordine in posterum recitari posse benigne indulsit, atque concessit, Die 20. Martii 1728. - N. Cardinalis Coscia. N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacra Rituum Congregationis Secretarius.

Preces Procuratoris Gen.

§. 2. Cum autem, sicut dictua Notbertus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecir, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmatiunis nustræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Norbertum Procuratorem Generalem specialibus savoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvia excommunicatiouis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœuis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodoliber innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxar consequendum, harnm serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humilirer porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsenriuns approbamua, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimua; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregarionis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ

§. 3. Decernentes easdem præseutea literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabir in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordiuarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Audirores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secua super his a quoquam quavia auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attenrari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinsrionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibnscumque.

Datum Romæ apud S. Petrnm sub Annulo Piscatoris die XII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXVI. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua pro Monialibus Monasteriorum S. Ursulæ in die renovationis votorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit indulgentia plen. perpet. omnibus Monialibus die earum relationis, benedictionis, & consecrationis.

Dat. 17. Apr. 1728. An. 4

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CUM sicut accepimus, Moniales Monasteriorum Monialium S. Ursulæ ex laudabili eorum Instituto, seu Regula tria vota post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum solemniter renovare teneantur.

Concessio prædictæ Indulgentiæ.

§. 2. Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam earumdem Monialium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Monialibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ vota sua præfata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus hujusmodi solemniter renovaverint, ut præfertur, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXVII. Confirmatur Constitutio quædam S. Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis in Processionibus; pro Congregatione omnium Sanctorum Olomucen.

Laudata Pii V. Constitutio huic inserta ed. est anno 1570. Dec. 21. P. 5. quæ alias ub hoc Pontifice confirmata fuit pro aliis omnibus generatim Canonicis Lateranensibus Const. ed. 1727. Jun. 21. P. 4.

Dat. 27. Apr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia, ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, & inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter confirmamus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti Augustini ubicumque locorum existentes in Processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expedius tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutio præfata Pii V.

§. 2. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum acie compareatur, illius autem gubernium Romano Pontifici Beati Petri vero Successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si ille curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet quod suum est benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis, quilibet pacis amœnitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, quam Regulares, in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a Capite separare, sed tamen eis debitum locum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire, exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint, consulere volentes, ac omnium, & singulorum litium, quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquomodo possint, status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligiantium, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinde processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedent, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate subsequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus. Ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum, Corpus Christi, seu aliæ Reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, ut quando hoc ipsius Ordinarii mandato contingeret, ipsi Canonici similiter ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria ferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus.

Conceditur præfata præcedentia.

Clausulæ.

§. 3. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, aut alia dignitate perfulgeant, sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel impetrare audeant. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis

vitio,

vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas, quare præmissa a Nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, ac plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos eligenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio executorum.

§. 4. Quocirca Dilectis Filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Viceprotectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis in præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 5. Non obstantibus felic. record. Papæ Bonifacii Prædecessoris nostri, etiam qua cavetur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati, extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Pœna in contravenientes.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, Ordinationis, Inhibitionis, Decreti, Mandati, & Derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo 10. Kalendas Januarii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Preces Præpositi Conventus Olomucen. ejusdem Congregat.

§. 7. Cum autem, sicut Dilectus Filius Alexander Maximilianus Kibosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olemucen. ejusdem Congregationis Lateranen. Nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris Literæ in viridi sint observantia, nihilominus ipse Alexander Maximilianus illas quo firmius subsistant Apostolicæ quoque nostræ confirmationis præsidio communiri summopere desideret: Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Const.

Clausulæ

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXVIII

Erigitur Motu proprio Terra Roncilionis in Civitatem.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem.

Dat. 28. Maii 1728. An. 4

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN ſupremo Militantis Eccleſiæ ſolio meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam conſtituti, ad ea propenſis ſtudiis intendimus, per quæ Terrarum temporalis S. R. E. ditionis decor amplietur.

Preces Univerſitatis Terræ prædictæ.

§. 1. Cum itaque, ſicut Dilecti Filii Priores, Conſilium, ac Univerſitas, & Homines Terræ noſtræ Roncilionis Sutrinæ Diœceſis Nobis nuper exponi fecerunt, dicta Terra Gubernatorem cum titulo Judicis, & novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Caſtrum S. Eliæ, Burghettum, Inſulam Farneſianam, & Vicum eidem Judici ſubjecta habeat, necnon quinque mille, & ſexcentos circiter Incolas, & habitatores contineat, ac in ea Sæcularis, & Collegiata Eccleſia, cum Archipresbytero, & viginti uno Canonicis, Parochiali Eccleſia, quatuor Ordinum Regularium Conventus, & Collegium Clericorum Sæcularium Doctrinæ Chriſtianæ, Tertiariorum Ordinis Sancti Franciſci Conſervatorium, ſeptem Confraternitatum Oratoria, tria Hoſpitalia, unum pro Infirmis, & alterum pro Convaleſcentibus, & reliquum pro Peregrinis reperiantur, ipſi Exponentes pro eorum, ac Terræ hujuſmodi, necnon ſingulorum Incolarum, & habitatorum decore Terram ipſam Civitatis nomine inſigniri ſummopere deſiderant; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Erectio ejuſdem in Civitatem.

§. 2. Nos igitur ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Terram Roncilionis prædictam Civitatem Roncilionis nuncupandam, tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus; Ac Terram prædictam Incolas, & habitatores prædictos Civium nomine decoramus, ita tamen, ut nunc, & pro tempore exiſtens Epiſcopus Sutrin. in ea reſidere minime teneatur, ſed Terra hujuſmodi in Civitatem ſic erecta, Cathedrali Eccleſiæ Sutrinen., ut prius ſubjecta remaneat.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis jus, vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Cauſæ propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ fuerint, aut ex alia, quantumvis legitima, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu impetrato, aut etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Camerarium, ac alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſcumque quavis præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit Terræ præfatæ, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & locis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & insererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXVIII. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLXXIX.

Damnantur, & prohibentur Folia quædam Gallico idiomate impreſſa, quorum titulus -- *Conſultation de Meſſieurs les Avocats du Parlement de Paris au ſujet du jugement rendu à Ambrun contre Monſieur l'Evêque de Senez.*

Clem. XI. Conſt. ed. 1713. Sept. 8. P. 13. damnatæ fuerunt quamplures propoſitiones ex lib. ſub tit. Nouveau Teſtament, &c., *& alia hujus Conſt. ed. 1728. Jun. 25. P. 5. damnantur duo libri Gallici.*

Dat. 9. Junii 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expoſitio.

§. 1. NUper ad Apoſtolatus noſtri notitiam, non ſine maximo animi noſtri dolo-

re,

re, pervenit, Laicos quosdam simulantes loqui pacem, & veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, juxta iter scandalum Fidelibus posuisse, atque ea, quæ fidei certa sunt in controversiam vocare, Ecclesiastica judicia nedum retractare, sed etiam subvertere, & cum Oves sint, Pastores ipsos ducere, & redarguere præsumentes, folia quædam æternæ salutis immemores, evulgasse, typis Gallico idiomate edita absque tempore, ac loco impressionis, & nomine impressoris, quorum titulus -*Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du Jugement rendu à Ambrun contre Monsieur l'Evêque de Senez.*

Damnatio & prohibitio prædd. foliorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Hinc est, quod Nos pro commissa Nobis Divinitus Gregis Dominici cura, Animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfatorum foliorum lectione, & usu provenire possent, Pastorali vigilantia, ac sollicitudine, quantum in Domino possumus occurrere volentes: de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine folia prædicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, perniciosas, contumeliosas, Apostolicæ Sedis, & Episcoporum auctoritati contrarias, & injuriosas, atque hæresi faventes, necnon schismaticas respective, & hæreticas, suo supra expresso, aliove quocumque titulo, & idiomate, seu quavis editione, & versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut (quod absit) deinceps imprimenda, & describenda, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo, a quoquam præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis Articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorundem.

§. 3. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campifloræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, utque ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CLXXX

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia. Cum Declaratione.

Hac de re vide etiam Clem. XII. Const. ed. 1731. Mart. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Jun. 1728. An. 5

Ad futuram rei memoriam.

A Donatis præd. dictis l. intentata coram Congregatione Episc. & Re

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Præpositus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, seu Conversi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis, cibos Mensæ imponere, & promiscue una cum Religiosis Choristis ad omnia alia humilitatis Officia Domus Regularis operam conferre sese minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita intentarunt, & in ea iterato Causa præposita, emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta instructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lectisque proinde, & per Capitulares instructionibus hujusmodi auditis, ipsi Decretum ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -*Ex actis Capituli nostri generalis celebrati in Conventu nostro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. sessione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium teneatur Capitulum generale dare suum votum in causa Fratrum Donatorum. Propositum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali Congregatis, an ex vi nostrarum legum censeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi Choristæ etiam Sacerdotes.* Responsum fuit -*Affirmative per secreta suffragia cum 50. ex 57. votis -Philippus a Sancto Nicolao Præpositus Generalis. Fr. Philippus a Sancta Teresia Capituli Secretarius -*

A qua emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis exquireretur

A quo responsum fuit affirmative per præsens Decr.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Præpositus Generalis præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & perpetuum eisdem Donatis silentium imponi, ac scandalosam hujusmodi litem finiri summopere desideret. Nos eamdem litem penitus, & omnino tollere, ipsumque Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis super præmissis silentium imponimus, ipsosque Donatos non esse amplius audiendos harum serie eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ peculiares

§. 3. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere,

& fore,

& fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quibus ita peractis a Donatis citata est adversa pars pro apertione oris.

§. 5. Fidem facio per præsentes ego Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ac Illustrissimi, & Reverendissimi D. Auditoris Sanctissimi Notarius publicus infrascriptus, qualiter unus Cursorum retulit in scriptis se die 19. Julii 1728 pro parte, & ad instantiam Fratrum Conversorum, seu Donatorum Provinciæ Venetæ Principalium, sive &c. coram eodem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Auditore Sanctissimi per acta mei &c. citasse D. Gulielmum Ricca exadverso Procuratorem ass. Reverendissimi P. Præpositi Generalis, ac RR. PP. Choristarum Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Venetæ exadverso Principalium ad dicendum contra Memoriale cum rescripto Sanctissimi, & videndum prævia oris apertione adversus Breve Apostolicum ex adverso, ut asseritur, impetratum die 12. Junii proximi præteriti, seu &c. remitti Causam super abstersione scutellarum, servitio Mensæ, aliisque actibus humilitatis remitti ad Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium, coram qua eadem Causa pendet indecisa, & interim viden. sibi inhiberi, ne sub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio &c. audeat, seu præsumat quidquam attentare, seu innovare, aut attentare, vel innovari facere, quatenus opus sit, capi quamcumque provisionem Illustrissimo, & Reverendissimo D. benevisam, & decretum quodcumque desuper necessarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p. d. Die 21. Julii 1728. Relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantoniis Procurator petiit, ut supra. Ex tunc Illustrissimus D. habuit terminum pro servatu, Procuratore exadverso præsente &c., & latius prout in eisdem actis mei &c. ad quæ &c. In fidem &c. Datum Romæ hac die 3. Septembris 1728.

Ita est Salvator Paparozzius A. C. Notarius.

Intus -- Beatissimo Padre.

Tenor memorialis porrecti pro parte Donatorum Sanctissimo D. N.

§. 6. Si degnò la S. V. ad istanza del P. Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia di confermare con suo Breve sotto li 22 Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel prossimo passato Aprile, in cui si decretò che li Conversi di d. Religione Oratori umilissimi della S. V. siano obligati a fare gl'officj ebdomadarj, di servire alla mensa, lavar piatti ed altri officj d'umiltà sin ad ora eseguiti da' soli Coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli Oratori. E benche paresse a questi di restar pregiudicati da d. Breve, e di potere esperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Vescovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa causa de' Conversi della Provincia di Venezia. Contuttociò in venerazione de' Santissimi ordini della S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tanto che da essi non professato, che sia per imporsi loro dalla S. V.

Ma perche il calore dell' impegno potrebbe trasportare il moderno P. Generale, ed altri suoi parziali a pretendere in vigore di d. Breve d'obligare all'esecuzione de' predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali esercitano nella Religione officj fissi. E per altra parte non è stata mai mente della S. V. (quale ha la piena comprensione delle materie claustrali) d'obligare a doppio gravame gli Oratori; Questi sulla fidacia della paterna clemenza della S. V. ad effetto di schivare le liti fra Religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare, che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli Oratori, a' quali sarà nella Religione assegnato uno de' seguenti officj, cioè di Vestiario, altrimenti detto Robbiero, di Canavaro, di Spenditore, di Ministro del Refettorio, d'Ortolano, o sia Sovrintendente di Campagna, e di Cercante d'elemosine, di Speziale, o sia Infermiero di Cuoco, di Sottosagrestano, e Portinaro. Che della grazia &c.

Foris -- Alla Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII.

Per

Li Conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti Donati.

DECLARATIO BREVIS.

Die 3. Septembris 1728, Ex Audientia Sanctiss.

Tenor Declarationis.

§. 7. Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium Voti editi per Capitulum Generale celebratum Mediolani die 16. præcedentis mensis Aprilis super obligatione Fratrum Donatorum Oratorum ad exercenda officia Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, nimirum, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Vestiarii, Sacristæ, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Ministri Cellæ Vinariæ, Infirmarii, Ministri Refectorii, & similia, eosdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos esse ad exercenda munera prædicta, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, non obstante quacumque contraria dispositione Constitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmissum effectum dumtaxat, expresse, & plenissime derogavit.

J. Archiepisc. Episcopus Imolen. Auditor.

Loco ✠ Sigili.

CLXXXI.

Damnantur, & prohibentur Libri duo Gallico idiomate impressi.

De alia prohibitione quorumdam foliorum Gallico etiam idiomate impressorum vid. aliam hujus ed. 1728. Jun. 9. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25 Junii 1728 An. 5.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. CUM, sicut accepimus, in lucem prodierint duo Libri Gallico idiomate absque nomine Auctoris, seu Auctorum typis editi, unus quidem in duos Tomos divisus, alius quidem sub titulo infrascripto videlicet

Disserta-

-- *Diſſertation ſur la Validité des Ordinationt des Angloir, & ſur la Succeſſion des Evêques de l'Egliſe Anglicane, avec les Prenver juſtificatives des faits avancès dans cet Onvrage. Premiere Partie. A Braxeller chez Simoa T'Serſtevens Libraire, prèr les RR. PP. Dominicains, 1723.* -- , & altera Pars eodem titulo inſcripta -- *Seconde Partie* -- , alius vero, cui titulus -- *Défeaſe de la Diſſertation ſar la Validité des Ordinations des Anglois, contre les différentes Réponſes qai y ont été faites, avec les Preuves juſtificatives des faits avancès dans cet Onvrage, par l'Auteur de la Diſſertation, Tome II. Partie I. &c. à Braxelles chez Simon T'Serſtevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains, 1724.* -- & altera Pars hoc itidem poſtremo titulo inſcripta -- *Tome II. Part. II.* --

Damnatio, & prohibitio prædictorum librorum ſub pœna excommunicationis.

§. 2. Nos pro commiſſa Nobis ab æterno Paſtore gregis ſui cura, Dominicas Oves, quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præſervare cupientes, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, qui librorum hujuſmodi relationem, & cenſuram audiverunt, remque mature, & diligenter diſcuſſerunt, conſilio, ac etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, libros ſupradictos, & eorum quemlibet, uti continentes propoſitiones falſas, temerarias, ſeditioſas, ſcandaloſas, pernicioſas, piarum aurium offenſivas, Sanctæ Sedis, & Conciliorum auctoritati injurioſas, & contumelioſas, ſchiſmaticas, erroneas, Sacrarum Ordinationum, aliorumque Eccleſiæ Sacramentorum everſivas, & hæreticas reſpective, ſub ſuperius expreſſis, aliiſve quibuſcumque titulis, ubicumque, & quocumque alio idiomate, ſeu quavis editione, & verſione hucuſque impreſſos, ac manu deſcriptos, aut (quod abſit) imprimendos, & deſcribendos, tenore præſentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impreſſionem, deſcriptionem, lectionem, & uſum omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus etiam ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione dignis, ſub pœna excommunicationis per contrafacientes ipſo facto, abſque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorumdem.

§. 3. Volentes, & Auctoritate Apoſtolica mandantes, ut quicumque Libros prædictos, vel aliquem illorum penes ſe habuerint, illos, ſeu illum ſtatim atque præſentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquiſitoribus tradere, atque conſignare teneantur; Hi vero exemplaria ſibi ſic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Decernitur publicatio harum literarum.

§. 4. Ut autem eædem præſentes litteræ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quiſquam illarum ignorantiam allegare poſſit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curſoribus noſtris, ut moris eſt, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & ſic publicatæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter notificatæ, & intimatæ fuiſſent; Utque ipſarum præſentium litterarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ eiſdem præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XXV. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno V.

CLXXXII.

Applicantur, & uniuntur Capitalia quædam Seminario Civitatis Plebis.

Alia hujus Conſt. ed. 1725. Maii 30. P. 1. ſtatuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus Seminarii Eccleſiaſtici Caſenaten., & Clem. XII. Conſt. ed. 1731. Nov. 6. P. 1. Statuuntur nonnulla pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hiſpaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26 Junii 1728. An. 5.

Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Procemium.

MOTU proprio &c. Inter multiplices curas, quæ mentem noſtram undequaque ſolicitant, illi ſumma ope jam pridem incumbendum Nobis eſſe ſtatuimus, ut Seminaria, ubi jam reperiuntur erecta, ſed congruis redditibus ad Alumnorum, Magiſtrorumque ſubſtentationem neceſſariis non ſunt ſufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis Adoleſcentes Eccleſiaſticæ Militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, literarumque ſcientiam informentur.

Preces Episcopi prædict. Civitatis pro ſuppeditanda Seminario congrua ſubſtentatione.

§. 1. Quapropter auditis ſenſibus Epiſcopi Civitatis Plebis, quod ob redditaum Menſæ Epiſcopalis, cæterorumque, tam dictæ Civitatis, quam Diœceſis Beneficiorum tenuitatem, ſubſidiariam reſponſionem pro illius Seminarii congrua ſubſtentatione, nec Menſa, nec ſibi ſubjecti Eccleſiarum, & Beneficiorum Titulares, explere valeant, volentes, quantum in Nobis eſt, tam neceſſariæ Clericorum inſtitutioni ſedulo proſpicere, receptam Sacri Concilii diſpoſitionem *cap.* 18. *ſeſſ.* 23. *de Reformat.*, & reſpective *cap. Tua nobis de Teſtament.*, ducimus eſſe ſequendum.

Recenſentur quædam Legata relicta a qu. Ludovico Manni Communitati præfatæ Civitatis variis piis operibus applicanda.

§. 2. Expoſuit ſiquidem idem Epiſcopus ex parte ſui Seminarii in ſupplici libello Nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dicta Civitate inter vivos donaſſe illi Communitati ſcuta 2100. ad effectum illa reinveſtiendi in tot Cenſibus annui redditus ſcutorum 150., quorum 100. eſſent applicanda pro alendis binis Juvenibus de eadem Civitate oriundis in certis pro eorum libito Civitatibus, Legalibus, vel Theologicis diſciplinis operam dantibus; Reliqua vero ſcuta 50. pro dotatione Puellarum, quodque priores dictorum Capitalium fructus in ſumma ſcutorum 300. inveſtirentur in ſimilibus Cenſibus annui redditus ſcutorum 22. 50. quolibet anno impenden. in tribus diverſis Anniverſariis pro ejuſdem Donatoris ſuffragio, & ſtatuta elargitione pro Magiſtratu; Et ſimiliter eundem Ludovicum Manni donaſſe alia ſcuta mille pariformiter inveſtien. in tot Cenſibus, ex quorum fructibus conſtitueretur aliud Capitale in ſumma ſcutorum 300., ita ut efformaretur Patrimonium ſcutorum 1300., & ex iſtius redditibus ſubminiſtrarentur duobus Capellanis ſcuta 40. pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primæ donationis, onere injuncto eiſdem Capellanis nonnullas Miſſas celebrandi, fructuſque enunciatorum Capitalium exigendi, exactoſque conſignandi Depoſitario, ad hoc ſpecialiter deputato, lege Depoſitario præſcripta de non ſolvendo iiſdem ſtipendium, ſive eleemoſynam, niſi ad rationem exacti, & non aliter.

Applicantur præfato Seminario donationes omnes prædicti Ludovici ſub quibuſdam oneribus juxta Teſtatoris mentem.

§. 3. Cumque ex dictorum Capellanorum, Depoſitariique redditione rationis noviſſime a Congregatione Concilii eidem Epiſcopo demandata compertum ſit, pias hujuſmodi diſpoſitiones fuiſſe hucuſque ſubverſas, non adimpletas, & fere ab initio pia opera male fuiſſe adminiſtrata; Hinc eſt quod procliviores facti ſumus ad

applicandum, uniendum, & incorporandum favore prædicti Seminarii pleno dominio, & possessione omnes, & singulos Census, & Capitalia quæcumque utriusque donationis una cum fructibus prædictorum Censuum, & redditibus Capitalium, tam exactis, quam inposterum contra quoslibet Debitores exigen. Transferentes omnia jura, & actiones, quavis causa, & titulo contra quoscumque quomodolibet competen., prout ex nostræ Potestatis plenitudine, parique Motu applicamus, unimus, incorporamus, & assignamus eidem Seminario pro recto, felicique ejusdem regimine sub onere alendi, & educandi, nedum binoa Juvenes a Donatore volitos, atque prælatos, verum etiam alios duos, tresve Juvenes nominan. a generali, & publico Consilio Civitatis antedictæ cum approbatione Episcopi pro tempore; Onere quoque adjecto dicto Seminario exsolvendi quolibet anno scuta 50. Puellis pro earum subsidio dotali, pariter ab ipso Fundatore contemplat. nominan. a dicto generali Consilio, Episcopo tamen approbante: Superaddito subsidio dotali annuorum scutorum 25. pro alia Puella per Episcopum præligen.; Si verò contingat, favente Deo, quod istud Patrimonium adaugeatur prævia recuperatione aliorum Capitalium, & fructuum ex incuria, malaque administratione in præsentiarum deperdit., & de pecuniis existentibus in manibus Depositarii, teneatur idem Seminarium constituere multiplicum usque ad productionem fructuum sufficientium pro assignanda mercede alicui utriusque Juris Professoris, qui (si Episcopo videbitur expedire) simili studio incumbere volentes in Civitate edoceat. Item Seminarium prædictum ex omnibus prænunciatis proventibus, fructibus, atque redditibus curet, ut legata a dicto Donatore præfinita omnino impleantur; ac satisfiat, eleemosynas pro Anniversariis ab eodem taxatas persolvat, una cum solita muneris elargitione desuper Magistratui juxta volitum a Fundatore subministrans.

Deputatur prædictus Episcopus Exequutor harum Literarum.

§. 4. Quo circa dictæ Civitatis Episcopo nunc, & pro tempore existent. per hæc Apostolica scripta committimus, quatenus universa, & singula contenta in hoc nostro Motu proprio executioni mandet, & pro hujusmodi effectu jure delegato facultatem, & Jurisdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces, & inobedientes, omnesque Administratores quoscumque. Derogantes cuivis substitutioni, fideicommisso, supraintendentiæ, administrationi, devolutioni, cæterisque, tam in dictis donationibus, quam in alia quacumque ejusdem Donatoris voluntate dispositis, atque comprehensis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis; Voluntatem dicti Donatoris in iis, quæ huic unioni, & incorporationi adversantur, commutantes; Non obstantibus regulis de Jure quæsito non tullendo, consuetudinibua, cæterisque contrariis quibuscumque.

Inhibitio prioribus administratoribus.

§. 5. Inhibentes præfatis Cappellanis, Depositario, cæterisque Administratoribus, & quomodolibet interesse haben., ne de cætero unquam in præmissorum administratione, quavis causa, titulo, ingenio, prætextu, sive quæsito colore, sese ingerere, dictumque Seminarium directe, vel indirecte molestare, vexare, perturbare, & impedire audeant, sive præsumant.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes omnia, & singula præmissa executa, & quæcumque exequenda valida, & efficacia fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere. Sicque, prævia avocatione Causæ, & Causarum hujusmodi a quacumque Congregatione, & Tribunali per quoscumque Judices, & præfatam Congregationem Concilii, sublata eis quavis aliter judicaudi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Decernentes, unionem, incorporationem, applicationes, Indultum, inhibitionem, ac præceptum prædicta præsentesque litteras, nullo unquam tempore, etiam ex quacumque, & inexcogitata causa, etiam sub prætextu, quod in forma Juris facta non fuerit, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos Juris reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis defectu notari, vel impugnari posse. Volentes insuper, quod præsens noster Motus proprius, licet non admissus, nec registratus in Camera, vigore Bullæ Pii IV. nostri Prædecessoris de Registrandis, valeat, & habeat suum plenarium effectum, & executionem in vim nostræ simplicis Signaturæ, & non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus, & singulis pro expressis habentes, & de verbo ad verbum insertis pro hac vice dumtaxat, & pro hujusmodi effectu specialiter derogamus. Pro plene &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sexto Kalendas Julii MDCCXXVIII.

Placeat Motu proprio V. M.

CLXXXIII.

Confirmatur Instrumentum quoddam Emphyteuticum super Abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius Diœcesis, Provinciæ Theatinæ; inter Eminentissimum & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cælestinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monasterii S. Spiritus de Murrone, ejusdem Congregationis confectum.

Hæc Abbatia S. Clementis nono Ecclesiæ sæculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Episcoporum quorumcumque jurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Cælestinus III. soli Romanæ Ecclesiæ subjectam, *atque* ab omnium Ecclesiarum seu personarum jugo liberam *esse decrevit ubi præter Abbatem nullus alius exercere possit jurisdictionem. Horum Pontificum, & aliorum similes Constitutiones collectæ reperiuntur inter* Rerum Italicarum scriptores *Tom. 2. pars. 2. De aliis jurisdictionibus Abbatiæ S. Spiritus de Murrone, cui hæc S. Clem. unitur* tanquam si radicitus in ejus Abbate fundata fuisset, *vide S. Cælestini V. Const.* ed. 1294. *Nov. 13. P. 1. Urb. V. Const. ed. 1363. Feb. 23. P. 1., Eugen. IV. Const. ed. 1434. Octob. 28. P. 4. &c.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exposuit nobis nuper dilectus filius noster Franciscus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam, ac Monasterii Abbatiæ nuncupati Sancti Clementis in Piscaria nullius Diœcesis Provinciæ Theatinæ Sancti Benedicti, seu alterius ordinis, quod in commendam ad sui victum ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, conditionem efficeret meliorem, prævia opportuna facultate, & licentia sibi a Nobis die duodecima Mensis Januarii proximi præteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & singula bona, res, & Jura ad prædictum Monasterium quomodolibet spectantia cum Jurisdictione tam spirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Con-

grega-

gregationi Monachorum Cælestinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore existentibus Abbati, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in viciniis Civitatis Sulmonen. siti, quod caput, & præcipuum Monasterium præfatæ Congregationis Monachorum existit, & in quo Abbas Generalis ejusdem Congregationis Monachorum residere consuevit, & in Emphyteusim perpetuam sub annuo Canone quadringentorum sexaginta trium scutorum monetæ Romanæ præter, & ultra alia octoginta septem scuta paris monetæ, quæ ex locis Montium Cameræ nostræ Apostolicæ non vacabilium in Alma Urbe nostra consistentium ad supradictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Francisco Antonio Cardinali ejusque in Monasterio hujusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac simul eum prædictis quadringentis sexaginta tribus scutis annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum hujusmodi in totum constituunt, cum diversis pactis, & conditionibus concessit per solemne, ac publicum die v. Mensis Aprilis novissime elapsi desuper stipulatum Instrumentum, quod subinde nempe die VIII. Mensis Maji subsequentis a Capitulo Generali totius Congregationis eorumdem Monachorum, tunc temporis in memorato Monasterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud simile confectum Instrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit, & alias prout uberius continetur in binis Instrumentis hujusmodi tenorum qui sequuntur primi &c.

Instrumentum prædictum.

§. 2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno a salurifera SSmi Domini Nostri Jesu Christi MDCCXXVIII. Indictione sexta, die vero quinta Mensis Aprilis tempore Pontificatus Sanctissimi in eodem Domino Nostro Jesu Christo, Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti divina providentia Papæ XIII. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus D. Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infrascripta omnia, & singula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ Sancti Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis, & vigore benignæ permissionis, & licentiæ desuper obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacræ Congregationis EE. & RR. DD S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex rescripto in calce precum prælibato Sanctissimo Domino per Eminentiam suam, priusquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Curtium Origo ejusdem Sacræ Congregationis Præfectum subscripto sub die duodecima elapsi Januarii, quod ad effectum in præsenti Instrumento inferendi mihi &c. originaliter traditur tenoris inferius registrandi sponte &c., ac alias omni modo meliori &c. supradictam S. Clementis in Piscaria Abbatiam cum Territorio separato, ac jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni nempe, Pierranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque tam mobilia, quam stabilia semoventia, omniaque alia cujusvis generis, & speciei ad eamdem Abbatiam quomodolibet, & sub quovis nomine, & titulo spectantia, & in ea illiusque Territorio ac alias ubilibet posita, & existen., usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus decursis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum administrandi, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ intentandi, prosequendi, & terminandi Lites pro recuperandis ejusdem Abbatiæ bonis, & juribus a quopiam forte occupatis, & usurpatis, & cum libero exercitio dictæ jurisdictionis laicalis in prædicta Terra Bolognani, & cujusvis alterius jurisdictionis civilis cujuscumque generis, quas dicta Abbatia de præsenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictæ Abbatiæ S. Clementis retinendis, fruendis, & exercendis per Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non solum ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, sed, & cæteris Abbatibus Commendatariis pro tempore ejusdem Abbatiæ, absque eo quod a quopiam possit sub quovis prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. prætendi, peti, & obtineri recursum aliquod adversus Abbatem Murronem pro tempore super rebus concernentibus interesse dictæ Abbatiæ, gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis, quæ poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exerceri, perinde ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso P. Abbate Murronensi radicitus fundata, eo modo, & forma, quibus residet in eodem Eminentissimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & singulis aliis facultatibus necessariis, & opportunis, nihilo penitus excluso, neque excepto, & reservatis tantummodo ad ipsius Eminentissimi D. Moderni Abbatis Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia successorum, Locis montium hic in Urbe ad eamdem Abbatiam spectan., quæ in præsenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelliganrur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad mensuram, & pro tantis, quanta eadem bona sunt, in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates successores omni meliori modo &c. locavit, atque concessit &c. Reverendissimo P. Abbati, & RR. Monachis Cælestinis Venerabilis Monasterii Murronensis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in viciniis Sulmonæ, quod Monasterium est Caput Venerabilis Congregationis Cælestinorum, & in eo tamquam Abbas residet Reverendissimus Pater Abbas Generalis ejusdem Venerabilis Congregationis, licet absentibus pro eis præsente Reverendissimo P. Abbate D. Cælestino Galliano tamquam Procuratore Generali ejusdem Venerabilis Congregationis Cælestinorum, sicuti constat ex Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata præsentibus inferitur, tenoris inferius registrand., pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum, de quo infra, nihilominus ad abundantiorem cautelam de rato in forma, & de faciendo cuncta infrascripta ratificare in proximo Capitulo Generali ejusdem Venerabilis Congregationis, & dictæ ratificationis Instrumentum in actis mei &c. existendo promittente libere &c. ita prædictæ alias &c. Refque uti Procuratore ad hunc effectum specialiter, atque capitulariter constituto per DD. Reverendissimum P. Abbatem, & RR. Monachos Murronen. ex Instrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratulis rogatum sub die 11. Januarii proximi, cujus copia publica interisque legalitatis munita mihi &c. tradita præsentibus inferenda tenoris inferius registrandi, & in vim dictæ præinsertæ Pontificiæ licentiæ acceptandi,

& una me cum Notario legitimain stipulanre: Et ex causa, & titulo concessionis hajusmodi io Emphyteusim dictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius præsens pro se, & successoribus in eadem Abbatia virtute dictæ Pontificiæ licentiæ, ut supra obtentæ cessit quoque, & renunciavit &c. favnre dicti Vencrabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, ut supra absente stipulanta prædicta interventione omnia, & singula jura &c. nullo jure &c. nisi directo dominio, & proprіatata bonorum ejusdem Abbatiæ, atque infrascripto anno perpetuo Canone, pactisque, Capitulis, conventionibus, promissionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimendis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. constituens &c. & donec &c. constituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteusim perpemam concessionem supradictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Franciscus Antonius Finy, quo supra nomine, & vigora supradictæ Pontificiæ licenriæ fecit, facareque dixit, & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendissimi Patris Abbatis, & RR. Monachorum Cælestinorum Monasterii Murronen., ut supra absen. stipulante prædicta interventa pro annuo perpetuo Canone scutorum quadringentorum sexaginra trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto solvend., & exbursan., prout idem Reverendissimus Pater Abbas D. Cælestinus Galliano Procurator Generalis prædictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monasterii Congregationis Cælestinorum, omniumque, & singulorum ejus Monasteriorum insolidum, animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi televationem a prædicto Venerabili Monasterio Mutronensi in casu &c. solvera, & exbursara promisit, seque obligavit &c. dicto Eminentissimo, & Raverendissimo Domino Cardinali Francisco Antonio Finy moderno Abbati Commendatario ejusque in dicta Abbatia successoribus pro seipso, & eis dicto Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy præsente &c. in duabus solutionibus æqualibus, prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ mense Junii, & altera in festivitare Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ mensa Decembris currentis, & deinde cujuslibet anni ab hodie in posterum decurien. hic Romæ libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infrascriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipsas partes amicabiliter conventis, & concordatis, inviolabiliterque observandis, & materno sermone appositis, videlicet.

Pacta quædam conventa inter ipsas partes.

§. 3. E primieramente si conviene come si è detto di sopra, che nella presente concessione non s'intendino ne siano comprese li sudetti luoghi di Monte di Roma spettanti a detta Abbazia, ma quelli di qualunque erezzione, denominazione, qualità, e quantità siano, restino, e debbano restare a comodo di detto moderno Eminentissimo Abbate, & altri Successori in detta Abbazia, senzache detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi sopra, e per causa di essi possano pretendere, domandare, o conseguire cosa alcuna perche così &c. Secondo si conviene per patto espresso, che oltre il sudetto annuo perpetuo Canone da pagarsi come sopra debbono restare a carico, e peso di detto Venerabile Monastero Morronese tutte le spese del mantenimento di due Cappellani della solita adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della spesa per le due feste solite in ciascun anno delle suppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chiesa, ed altri Edifizii, ed ogni altra qualsivoglia spesa tanto ordinaria, quanto straordinaria per il mantenimento, e miglioramento de' beni di detta Badia, perche così &c. Terzo si conviene per patto espresso, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e detta Venerabile Congregazione de' Celestini, e ciascheduno Monastero della medema in solidum *sempre*, & in perpetuum *siano tenuti, & obligati conforme detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale ne' nomi sudetti promette, e s'obbliga a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Fini Abbate Commendatario sudetto come sopra presente, & altri Successori in detta Abbazia il sopradetto annuo perpetuo Canone di scudi quattrocento sessanto tre moneta come sopra convenuto, non ostanti le sudette spese, e non ostante, che detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi non cavassero utile alcuno da detta Badia, e suoi Beni, e non ostante anche i Terremoti, Guerre, Peste, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempestà, Carestia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualsivoglia altro Caso benche fortuito, solito, & insolito, pensato, e non pensato qui non espresso, e dal quale fosse necessario farne special menzione, & anco non ostanti qualsivoglia Dazi, Gabbelle, Tasse, imposizioni, & altri pesi imposti, e da imporsi da qualsivoglia persona d'autorità per sussidio, o per altre cause, ed occasioni, alli quali, ed altri casi benche venissero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale in nome come sopra espressamente rinuncia, e prende tutti sopra detto Venerabile Monastero Morronese, e sua Venerabile Congregazione de' Celestini tante volte, quanto accadessero, senza potere domandare defalco, ristoro, o compensazione di sorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarsi intieramente, e senza diminuzione, & eccezzione alcuna perche così &c. Et all'incontro detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, ed altri qualsivoglia Abbati Commendatarii Successori in detta Badia non possono mai in alcun tempo per qualsivoglia pretesto, e Causa benche affatto nuova, impensata, & insperata pretendere, domandare, o conseguire alcun augumento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in essi fatti, e da farsi benche considerabili, a considerabilissimi in modo che il detto annuo perpetuo Canone debba sempre, & in perpetuo essere inalterabile, ed immutabile per ciascheduna delle parti non ostante qualsivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come sopra, perche così &c. Quarto si conviene per patto espresso, che in evento, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e sua Venerabile Congregazione delli Celestini fossero morosi, e negligenti, ò in qualsivoglia modo mancassero di pagare a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, & altri Abbati commendatarii* pro tempore *di detta Badia il sopradetto annuo perpetuo Canone per due termini, e paghe continue, benche non ne fossero ricercati, overo in caso, che per qualsivoglia causa vendessero, dassero, o permutassero, & in qualsivoglia modo alienassero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciascheduno di essi, overo i miglioramenti fatti, e da farsi in essi, e sue ragioni, o pure sopra di essi imponessero censi, o speciali ipoteche, o qualsivoglia altra servitù senza espressa licenza, e consenso di detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno o altro Abbate Commendatario* pro tempore, *e senza beneplacito Apostolico espresso, i detti beni sue ragioni e miglioramenti in essi fatti di qualsivoglia qualità, quantità, e valore, ancorche fosse notabilissimo devolvano, e ricadino, e si intendono divoluti, e ricaduti all'Abbate Commendatario* pro tempore, *e sia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & attual possesso di propria autorità, e di fatto senza Decreto di Giudice, vizio di spoglio, nullità, & attentati, e senza speranza, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi possano in modo alcun purgare la mora, benche minima,* etiam de æqui-

tate

rate Canonica, *perche così &c. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità, ed osservanza del presente Istromento, e cose in esso convenute, e perche non possa mai impugnarsi ne in tutto, ne in parte da qualsivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo Istromento assieme con tutte le cose in esso contenute, & espresse debba sempre, & in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non controvertersi, che detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini debba, conforme promette tra sei mesi prossimo ottenere a proprie spese la conferma del medemo Istromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inserzione del presente Istromento per la di lui perpetua validità, ed osservanza con tutte le clausole, e deroghe necessarie, ed opportune perche così &c.* Promittens antedictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius prædictus bona, jura, facultates, Jurisdictiones, exemptiones, & privilegia, ut supra concessa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis spectasse, & pertinuisse, spectareque, & pertinere, neminique alteri fuisse, & esse cessa, concessa, vel assignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliqua eorum parte fuisse, nec esse factum, aut in futurum factum apparebit in præjudicium hujusmodi perpetuæ concessionis, quam promisit esse, ac semper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, sibique nomine, pacto, & vigore dictæ præinsertæ Pontificiæ permissionis facere, licuisset, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commendatarios Successores, attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. Et in eam facere, consentire omnes, & singulos Abbates Commendatarios successores in dicta Abbatia, & alias quasvis personas jus, aut interesse aliquod desuper haben., vel habere quomodolibet præten. ad omnem solam, simplicem, & extrajudicialem requisitionem dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium libere &c. ita quod alias &c. litemque aliquam desuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, imo omnem litem, & molestiam si quæ &c, in quovis judicio petitorio, possessorio, summario, summarissimo, sive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in solidum in prima, & aliis ulterioribus instantiis avocata, vel non avocata possessione in se ipsum uti Abbatem Commendatarium prædictum, & alias in eadem Abbatia Successores suscipere susceptamque prosequi, mediare, terminare, pariter & finire omnibus suis sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati, absque ulla cura, opera, impensa, vel labore dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, quos semper, & perpetuo manutenere, & conservare promisit &c. in quieta, & pacifica possessione, liberaque fruitione bonorum Jurium, & aliorum, ut supra concessorum, easque eximere, defendere, & liberare ab omnibus lite, molestia, & molestante persona, alias in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis, aut rescissionis præsentis contractus ex quocumque capite resultante ultra præcisam, & inviolabilem observantiam ad quam &c. teneri etiam ipsum, & alios Successores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut supra concessorum, & cujuslibet eorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida, atque in Urbe solita, & consueta, necnon ad omnia, & singula damna &c. de quibus &c. quæ omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Finy quo supra nomine seipsum, & cæteros in dicta Abbatia Successores, bonaque omnia, & Jura quæcumque ejusdem Abbatiæ. Dictus vero Reverendissimus Pater Abbas Procurator Generalis bona omnia, & Jura quælibet dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, & totius Venerabilis Congregationis Cælestinorum, cunctorumque ejus Monasteriorum in solidum in ampliori R. C. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. virtute supradictæ præinsertæ licentiæ respective obligarunt more &c. jurarunt &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura publicum, seu publica, Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus. Actum Romæ in Palatio Vaticano, & mansionibus solitæ Residentiæ dicti Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Finy juxta &c. præsentibus, audientibus, & intelligentibus his videlicet, Illustrissimis DD. Co. Xaverio Canali fil. bo. m. Co. Joannis Mariæ Interamnen., & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina testibus ad prædicta omnia, & singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

Supplex libellus porrectus SS. suo à prædicto Cardinali pro obtinenda licentia relatum Instrumentum conficiendi.

§. 4. Tenor supradictæ Pontificiæ licentiæ talis est videlicet. *Beatissimo Padre. Francesco Antonio Fini Arcivescovo di Damasco moderno Abbate di S. Clemente in Pescara prostrato à Santissimi piedi di V. S. umilmente l'espone come la detta Badia situata nella Provincia di Chieti Nullius con Territorio separato, o giurisdizione quasi Vescovile sopra cinque Terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre de' Passeri, e Bolognano, nella quale ultima Terra possiede, & esercita ancora la Giurisdizione Laicale civile, fù dalla B. Memoria del Cardinal Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto in varj tempi, che egli l'ha posseduta in diversi prezzi or più, or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è stato di ducati parimenti di Regno seicento quaranta coll'andare a conto dell'istesso Abbate tutte le seguenti spese, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'Adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciaschedun anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento sì della Fabbrica della Chiesa, e della Sagra suppellettile, come pare quello d'altre fabbriche della stessa Badia, di maniera che le sudette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell'ultimo fitto di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritrattone sia stato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta Romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattro cento. Doppo che l'Oratore è stato proveduto della stessa Badia dalla S. V. ha egli pratticato tutte le diligenze possibili per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fitto procuratone anche coll'accensione della Candela la maggior offerta è stata di ducati di Regno quattrocento cinquanta con dovere andare anche a conto suo tutte le sudette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta non verrebbero à costore netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più, che scudi duecento settanta in circa, è ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia posti in luoghi alpestri, e fuor di mano in potere de' Fittuarii, & amministratori alla giornata sempre più deteriorano oltre a sudetti beni, e rendite, che sono tutte nel Regno di Napoli, possieda*

in Roma la stessa Badia ottanta sette scudi Romani annui in tanti luogi di Monti, che si esiggono immediatamente a drittura dall' Abbate non compresi nel fittu, che si fa in partibus di tutto il remanente della Badia. In questo stato di cose a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempare, crede l'Oratore essere espediente di darla a locazione, o sia Enfitensi perpetuo a Monaci Celestini del Monastero Morronese volgarmente chiamatu la Badia di S Spirito nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farne la concessione per l' annuu Canone di scudi Romani quattrocento sessanta trè, che offerisconu li medemi pagare ciascun'anno in Roma bipartitamente in due Semestri, cioè la metà in S. Gio. Battista di Gingno, e l'altra metà in S. Gio. Apostolo, e Evangelista di Natale netti, e franchi da qualunque spesa all' Abbate presente, come auche a futuri Abbati pro tempore in perpetuum. *Coo undare a conto de' medemi PP. Celestini tutte le sudette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento de' Beni della Badia potessero occorrere, obligando per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monastero Morronese tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, o col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i beni della stessa Badia di S.Clemente sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni solite a prasticarsi in simili contratti, sovru de' quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne Istromento in forma, col cuncedere viceversa u PP. Celestini del sudetto Monastero pienissima potestà di amministrare a loru arbitrio, e di migliarare i beni della stessa Badia di S. Clemente, d'intentur liti, e prosegairle per ricuperare i Beni della medema in caso trovassero esserne stati da chi che siu nsurpati col libero esercizio à medemi PP. Celestini dell' accennato Monastero di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli Abbati* pro tempore *della Giurisdizione sivile Laicule nella Terra di Bolognano, e di ogni altra Giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia si abbia, e che col tempo possa aversi, con espressa dichiarazione, che riuscendo a sudetti Monaci di migliorare i Beni di essa Badia di S. Clemente, e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati sotto qualunque pretesto, u motivo possa pretendersi maggior cenzo di quello ora concordato, e stabilito di scudi Romani quatrocento sessanta trè di giulii dieci l'una, sicchè uniti a questi gli altri sovracennati scudi ottanta sei de' luoghi de' Monti, che si esigeranno immediatamente dall' Oratore, e dagli Abbati suoi Successori in Roma, viene ad assicurarsi il frutto certo anmo in perpetuu della Badia dello somma di scudi Romani cinquecento cinquantu, che difficilmente potru aversi, non che fermarsi, & accettarsi ogn' anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e consenso della S. V., il sudetto contratto si stima per utile alla medema Badia di S. Clemento, ed alle Terre, che sono sotto la sua quasi Vescovile Giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque Terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal sudetto Monistero Morronese, ed Abbate di esso, perche dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, o non più che dieci miglia lontano du S. Clemente potrà con magior profitto di quell' anime esercitarla. Ma acciochè col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li sudetti Monaci inquietati, o molestati da liti viene umilmente la S. V. supplicata, nel conferire ad essi Monaci tal giurisdizione, di comunicare ad essu Monistero, ed Abbate Marronese tutti i privilegii, esenzioni, e prerogative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giurisdizione si debba esercitare dal sudetto Abbate Marronese, con totale independenza non solo dall' Abbate presento, ma auche da futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque pretesto possa a medemi Abbati farsi ricorso alcuno per cose concernenti interessi della Badio, governo della Chiesa, ed esercizio di detta Giurisdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morronese esercitarsi* perinde, ac si omnimoda Jurisdictio quasi Episcopalis esset io ipso Abbate Murronen. radicitus fundata *nella manieru, che ella trovasi nellu stessu Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccame riuscirà di grandissimo utile allu sudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati si* pro tempore, *così pure sara profittevole all' anime, che sano sotto la Giurisdizione dellu medema, senza che sia per essere svantaggiosu ul Monastero Morronese, i di cui Monaci con la loro presenza, ed attenzione patranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che possono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, o da lantano per mezzo d'altri lo amministrano, e perciò l'Oratore supplica umilmente la S. V. volerglielo concedere il solito beneplacito Apostolico, con la facoltà a Monaci sudetti di obligarsi nella maniera espressa di sopra, e stipularne colle dovute solennità l'Istromento, che il tutto &c.*

Tenor permissionis, & licentiæ obtentæ à Pontifice.

§. 5. Die duodecima Januar. MDCCXXVIII. Sanctissimos Dominus Noster Oratoris precibus benigne annuens, facultatem ioeundi supradictum perpetuum contractum cum omnibus, & singulis pactis, & conventionibus supra expressis juxta petita eidem Oratori, ac supradictis Monachis Cælestinis impertitus est. C. Cardioalis Origus Præfectus. P. Archiepiscopus Episcopus Anconæ Secretarius. Loco † Sigilli. Gratis etiam quoad Scripturam.

Tenor Literarum Patentalium Generalis Congregationis Cælestinorum ad Cælestinum Galliani, cum quo prædictum Instrumentum confectum fuit, quibus ille totius Congregationis Procurator Generalis declaratur.

§. 6. Tenor aotem prædictarum literarum Patentalium est infrascriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritos de Murrone ac Præsidens Generalis totios Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Beoedicti. Dilecto Nobis in Christo Fratri Cælestino Galliani Abbati nostri Collegii Cælestini Urbani, ac Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ io Posterulis de Urbe, salutem in Domino, & io commissis fidelem diligentemque executorum Antiqua, & approbata Patrum nostræ Congregationi consuetudine per oostras Constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis ejosdem Congregationis probatæ vitæ, sufficientis scientiæ, congruæ experientiæ, & diligentis prudentiæ Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monasteria, castra, loca, & membra, Personas, & Vassallos ab injuriis defendeodos apud Romanam Curiam, & S. Apostolicam Sedem io Generalem totius Nostræ Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & constituatur. Cum igitur tu talis repertus, talique officio dignus in præsenti Generali Capitulo fueris electus, & constitutus, prout in actis ejusdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitorialis nostri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, sufficientia, rerum experientia, atque erga nostram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confisi, Te prædictum dilectum Fratrem nostrum D. Cælestinum Galliani Abbatem, ut supra Generalem Procuratorem, specialemque Nuncium totios oostræ Congregationis apud Sanctissimum Domioom, S. Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam, ubique existentem, tenore præsentium nominatum, electum, creatum, & constitutum declaramus, & ad omnium ad quos spectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, potestatem, ac facultatem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pro dicta nostra Congregatione, ejusque locis, membris, Personis, Vassallis, & quomodocumque subjectis anoexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali totius

tius Congregationis nostræ Provinciæ, Nuncio, & Economo ad causas omnes, & singulas, ac loca, & Personas ut supra quomodocumque pertinentes peragendas destinato; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Ecclesiastico, quam Sæculari, & coram quibuscumque personis tam publicis, quam privatis cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis existentium apud dictam Romanam Curiam & S. Apostolicam Sedem pro causis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem prædictam, ejusque loca, & personas, ut supra spectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi insuper cum iisdem Judicibus, Tribunalibus, & personis quæcumque de Jure, vel consuetudine in favorem dictæ nostræ Congregationis, ejusque locorum, & personarum, ut supra contra quascumque personas erunt peragenda, citandi, accusandi, denunciandi, litem movendi, motas contestandi, agendi, prosequendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romam de nostro mandato pro tempore mittitur recipiendi, easdem pecunias, & alias omnes ad dictam nostram Congregationem, ejusque loca, & personas, ut supra quomodocumque spectantes a quibusvis personis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, seu fructus quoslibet sive censuum, sive locationum, sive locorum Montium, tam decursos, quam in futurum suis loco, & tempore decurrendos, sive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet spectantium tam ad Monachos dictæ nostræ Congregationis, aliaque loca, & personas Nobis subditas, & subjectas, & de rescriptis quod ipsas quietantiæ juxta morem, & usum faciendi. Defendendi quoque omnia, & singula nostra Monasteria, loca, Personas, Vassallos, & quomodocumque subjectos, ipsorumque Jura, & Jurisdictiones tuendi, bona quæcumque earumdem conservandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & singula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quæ ad dicti Procuratoratus generalis officium de Jure, vel consuetudine quomodocumque spectare dignoscuntur juxta procurationis mandatum, & per Nos ipsos si personaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adessemus fieri, & perfici possent. Nos enim pro prædictorum omnium, & singulorum executione, concedimus tibi omnem necessariam, & opportunam auctoritatem, & nostræ Congregationis nomine totum nostrum posse etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro præfatorum omnium, & singulorum executione, ac inde quomodocumque emergentium, annexorum, & connexorum, actum, gestum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has præsentes fieri jussimus nostra subscriptione firmas nostrique Sigilli impressione munitas, & roboratas. Datum ex prædicta nostra Regali Abbatia Murronensi die XV. Maii MDCCXXV. D. Theodorus Abbas Generalis -- D. Cælestinus Brancia Secretarius -- Loco † Sigilli.

Instrumentum aliud, quo à Capitulo Generali totius Congregationis Cælestinorũ in Monasterio S. Spiritus de Murrone congregato, relatũ prius instrumentum approbatum fuit.

§. 7. Tenor tandem supradicti Instrumenti mandati Procuræ est sequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo, die vero decima secunda Mensis Januarii in Regali, & Venerabili Monasterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum campanulæ claustralis, ut moris coadunati omnes infrascripti Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monasterii Murronensis Congregationis Cælestinorum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infrascripto ubi pro rebus, & negotiis dicti eorum Monasterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari solent videlicet. Reverendissimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monasterii, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiæ. D. Cælestinus Rolli Secretarius Reverendissimi Patris Generalis. D. Justinus Valignani Socius Reverendissimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Cimaglia Procurator, & Vicarius Castrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philosophiæ, & Cancellarius. D. Joseph Calenzali Archipresbyter, & Vicarius Forensis. D. Fabritius Noja Lector Moralis. D. Benedictus Valletta Depositarius. D. Matthæus Venditta Archivista. D. Carolus Gandlosi Sacrista, Archivista, & Depositarius. D. Octavius Tomachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zanchi. D. Aloysius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuolfangus Piscopus, & D. Albinus de Angora asserentes, & mediante &c. affirmantes ipsos, & majorem, & saniorem partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum repræsentantes nihilominus pro absentibus, & infirmis, si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. sponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & constituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monasterii Procuratorem P. D. Cælestinum Galliano Procuratorem Generalem ejusdem Venerabilis Congregationis licet absentem, & in alma Urbe commorantem, sed tamquam præsentem &c. specialiter & expresse ad ipsorum R. D. Monachorum Constituentium, dictique eorum Venerabilis Monasterii nominibus, & pro eis prævia tamen necessaria, & opportuna facultate Apostolica, debitaque permissione concessionem in locationem, seu Emphyteusim perpetuam duraturam, & quæ afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Successores Abbatiæ S. Clementis in Piscaria nullius Diœcesis cum Territorio separato, & Jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Allani nempe, Petranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum Jurisdictione laicali civili in dicta postrema Terra Bolognani, omniumque, & singulorum ejusdem Abbatiæ S. Clementis bonorum mobilium, stabilium, semoventium, & aliorum quorumcumque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & in ea ubique locorum existentia, Jurium quoque, membrorum, pertinentiarum, adjacentiarum, usuum, & commoditatum universarum etiam ad effectum recuperandi bona ejusdem Abbatiæ casu quo reperientur a quopiam usurpata, & occupata, nihilo penitus excepto, neque excluso, & solum non comprehensis locis Montium in alma Urbe ad dictum Abbatem spectan. per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Franciscum Antonium S. R. E. Cardinalem Finy ejusdem Abbatiæ modernum Abbatem Commendatarium favore eorum Venerabilis Monasterii modo quo supra faciendam, cum amplissima quoque facultate tribuenda eorum Venerabili Monasterio semper, & in perpetuo dico, & perpetuo administrandi pro libero arbitrio RR. Monachorum pro tempore, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ, lites, & causas instruendi, & prosequendi, & terminandi, aliaque necessaria, & opportuna ad eorum libitum agendi, & exercendi absque ulla dependentia a dicto Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & aliis in ea pro tempore successoribus, etiam quoad jurisdictionem civilem cujusvis generis nonc; & pro tempore ad eamdem Abbatiam competere, & com-

petituram, & quam eadem Abbatia habet, seu in futurum habere posset, & cum communicatione eorum Venerabili Monasterio Murronensi illius Reverendissimo Patri Abbati pro tempore omnium, & singulorum privilegiorum, exemptionum, & prærogativarum dicti Eminentissimi Domini Abbatis Commendatarii, & aliorum pro tempore in eadem Abbatia successorum haben., & exercen. per eorum Reverendissimum P. Abbatem cum totali independentia ab eodem moderno Eminentissimo D. Abbate Commendatario illiusque pro tempore successoribus in eadem Abbatia in perpetuum absque eo quod sub quovis prætextu adversus Reverendissimum P. Abbatem ejusdem Venerabilis Monasterii pro tempore haberi, & fieri possit quicumque recursus quoad res concernentes interesse ejusdem Abbatiæ gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis per eundem Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. omni futuro tempore habendæ, fruendæ, & exercendæ, perinde, ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Reverendissimo Patre Abbate Murronensi pro tempore radicitus fundata, eoque modo, & forma quibus ad præsens residet in eodem Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & non alias &c. acceptandum &c. eamdemque Abbatiam cum suis præfatis bonis, & juribus, modisque, & formis superius expressis in eamdem locationem, & Emphyteusim perpetuam, observandamque etiam per quoscumque Abbates Commendatarios successores cum solitis, & consuetis clausuris conducendum &c. pro annuo perpetuo canone scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto, eundemque annuum perpetuum canonem in alma Urbe solvere, & exbursare duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate S. Joannis Baptistæ mense Junii, secunda vero in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ mense Decembris singulo anno perpetuis futuris temporibus dicto moderno Eminentissimo D. Abbati Commendatario, aliisque futuris Abbatibus promittendum, seque obligandum &c. atque insuper de subeundo ultra dictum Annuum perpetuum canonem omnes, & quascumque expensas tam ordinarias, quam extraordinarias occurrentes, & necessarias pro manutentione Ecclesiæ, & bonorum ejusdem Abbatiæ faciendum, & in forma valida emittendum. Ulterius vero conveniendum, & cum dicto Eminentissimo, & Reverendiss. D. Abbate Commendatario concordandum quod solutio supra præfati annui perpetui canonis scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ ut supra facienda eidem Eminentissimo D. Abbati Commendatario ejusque successoribus in perpetuum sit, esseque semper, & perpetuo debeat integra, & intacta in eadem supra præfata summa quatuor centum sexaginta trium scut. pro Abbate Commendatario, quodque nullatenus minui possit, etiamsi dictum Venerabile Monasterium tantam redditiuum quantitatem ex dicta Abbatia ejusque bonis non perciperet, & non obstantibus quoque bello, peste, glacie, sterilitate, grandine, incendio, siccitate, inundatione, tempestate, penuria, fame, grillis, furcis (quod Deus avertat,) & tandem non obstantibus quocumque alio casu licet fortuito solito, & insolito, cogitato, & incogitato, hicque non expresso, & necessario forsan exprimen., & non obstante etiam quibuscumque Datiis, Gabellis, Taxis, impositionibus, & aliis oneribus impositis, & imponendis quacomque auctoritate ob subsidia, vel alias quascumque causas, etiam si reiterato acciderent, e converso autem idem canon nullo unquam tempore augeri possit, nec prætendi valeat aliquod illius augmentum ab Abbatibus Commendatariis pro tempore, sive aliis, ex causa meliorationis dictorum bonorum, seu ingentis, & ingentissimi redditus, qui perciperetur ab eodem Venerabili Monasterio, & ex alia quavis causa etiam prorsus nova, incogitata, & insperata in modum, ut dictus Canon semper persolvi, & respective exigi debeat in dicta sola, & immutabili summa scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ non obstantibus omnibus supradictis casibus, aliisque quibuscumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato. Item conveniendum, quod nullatenus liceat dicto Venerabili Monasterio ejusque RR. Prioribus Abbatibus pro tempore bona, & jura dictæ Abbatiæ, neque in toto, neque in parte licet minima, vendere, donare. permutara, dare in solutum, vel partem soluti, censuare, hypothecare, vel alias, quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latissime sumpto sub pœna caducitatis, & devolutionis ipso facto incurrendæ, & isto casu omnia bona præfata cum suis melioramentis licet considerabilibus, & præmaximis revertantur ad eamdem Abbatiam ejusque DD. Abbates Commendatarios absque eo quod ab eorum Venerabili Monasterio prætendi possit, necnon etiam eadem caducitas, & devolutio incurratur in casu morositatis in solvendo canone per tempus a præfato Reverendissimo Patre Procuratore, ut supra constituto concordandum, & stabiliendum absque eo quod peti, nec prætendi possit admissio ad beneficium purgationis moræ, etiam de æquitate Canonica, quinimo eidem beneficio etiam mediato renunciandum &c. omniaque alia, & singula pacta, Capitula, conditiones, & conventiones ex nostra contractus apponenda, & apponendis eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitas, & bene visas concordandum, firmandum, & stipulandum obligationemque per dictum Eminentissimum D. Abbatem Commendatarium faciendam, & successores, etiam comprehendentem de manutenendo dictum eorum Venerabile Monasterium in quieta, & pacifica possessione bonorum, & jurium dictæ Abbatiæ, & de illorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida amplissime, & latissime extendi, accepian. Quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dicta concessione eorum Venerabilis congregatio, se obligat de ea sæpius fuerit relevando, atque ab omnibus damno, expensa, & interesse liberando, obligatione in forma amplissima faciendum, & emittendum &c. Et præmissorum causa, & occasione quodcumque instrumentum, & instrumenta cum quibusvis pactis, & capitulis, conditionalibus, promissionibus, clausulis, & cautelis in similibus apponi solitis, & consuetis, eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitis, & benevisis, atque per eum arbitrandis, per acta cujusvis publici Notarii fieri, recipi, rogari, & stipulati, faciendum, illiusque, & eorum adstipulationi interveniendum &c. & pro illorum, & in eis promittendum observantia, & inviolabili adimplemento bona omnia, & jura quæcumque dicti eorum Venerabilis Monasterii in quavis validiori, & de jure strictiori etiam R. E. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. obligandum &c., & hypothecandum &c. obligationesque Instrumento, & alio quovis robore valendum &c., & generaliter in præmissis omnibus, & singulis gerendum ea omnia, & singula, quæ facere, & gerere possent ipsi Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi si præsentes, & personaliter interessent, etiamsi talia forent, quæ magis speciale, & individuum pro-

curæ

curæ mandatum, quam præsenribus est expressum requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procuræ prætendi, opponi, & allegari nequeat, non solum isto, sed & omni &c. promittentes &c. relevantes &c. super quibus &c. omnibus observandis &c., & ut &c. prædicti constituentes obligarunt seipsos, posteros, & successores, ac bona omnia mobilia, & stabilia, præsentia, & futura &c. cum potestate &c. constituentes &c., & renunciaverunt &c., & juraverunt &c. unde &c. laus Deo &c. præsentibus opportunis &c. -- Extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis Apostolica per totum Orbem auctoritate Notarius, Judex Ordinarius in Archivio Romanæ Curiæ descriptus, & meo solito sigillo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✠ sigilli de Amicis -- Testor ego infrascriptus supra fatum Paulum de Amicis a Pratulis esse talem, qualem se facit ejusque privatis, ac publicis scripturis omnem esse fidem habendam &c. in cujus rei testimonium &c. Datum ex Regali Abbatia Murronensi prope Sulmonem hac die decima tertia Januarii ſ728. D. Theodorus Carli Abbas Generalis Cælestinorum, ac Ordinarius Terræ Pratularum. Ego Dominus Friditicus de Judice Cancellarius. Loco ✠ Sigilli. Ita est pro D. Petro Nicolao de Cantarellis Curiæ Capitolii Notario de prædicto Instrumento rogatus fui. Ego Sebastianus de Bernardinis Romanus Civis Dei gratia, & Apostolica authoritate Notarius publicus ejusdem Curiæ Capitolii præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi, meoque solito signo signavi requisitus &c. Locus ✠ signi.

Instrumentum alterum ejusdem tenoris.

§. 28. Alterius vero in Dei nomine Amen Die octava mensis Maji anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo in Regali, ac Venerabili Abbatia S. Spiritus de Murrone, & prope &c. Reg. &c. Nos &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum Campanæ, & præmissis solitis cæremoniis, ut moris, in Capitulo Generali coaduuari omnes infrascripti Reverendissimi PP. Præsideus Generalis Abbates, & Vocales Venerabilis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti in loco infrascripto, ubi pro habendo, & tenendo Capitulo Generali congregari, & coadunari solent videlicet Reverendissimus Pater D. Theodorus Carli Abbas hujus Abbatiæ, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. R. P. Coabbas D. Bernardus Paglioni Abbas S. Eusebii de Urbe, ac Vicarius Generalis. R. P. Coabbas D. Matthæus Vecchi Abbas S. Mariæ de Casaluce. P. D. Hiacyntus Cotinelli Abbas S. Joannis in Plano, & Prior hujus regalis Abbatiæ. P. D. Dionysius Cimboli Abbas S. Benedicti de Nursia, ac visitator primus. P. D. Hieronymus Marini Abbas S. Mariæ de Pedemontio, ac Visitator secundus. P. D. Cælestinus Cortese Abbas Sanctissimæ Annuntiatæ de Tarento, ac Visitator tertius. P. D. Franciscus Righi Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Faventia ac Visitator quartus. Pater D. Maurus Torlini Abbas S. Onuphrii de Camiplo ac Dcfinitor primus. P. D. Gaspar Cotinelli Abbas S. Joannis Baptistæ de Bononia, ac Definitor secundus. P. D. Bernardus Sassi Abbas S. Joannis Baptistæ de Uria ac Definitor tertius. P. D. Gaspar Maggioni Abbas S. Mariæ de Magenta, ac Definitor quartus. P. D. Cælestinus Galliano Abbas S. Mariæ in Posterula, ac Procurator Generalis in Romana Curia. P. D. Cælestinus de Jorio Abbas S. Mariæ Collismadii de Aquila. P. D. Silvester Calenzali Abbas S. Spiritus de Magella. P. D. Fortunatus Palumbo Abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli. Pater D. Joseph de Castro Abbas S Bartholomæi de Luceria. P. D. Andreas de Stephanis Abbas S. Catharinæ de Terra nova. P. D. Ramirus Delmatis Abbas S. Petri Cælestini de Mediolano. P. D. Ambrosius Biancolella Abbas S Gregorii de Novo. P. D. Petrus Hieronymus Bareellini Abbas S. Michaelis de Florentia. P D. Cælestinus Cornice Abbas Sanctissimæ Trinitatis de S. Severo. P. D. Cælestinus de Lecto Abbas Sancti Angeli de Celano. P. D. Joseph Amati Abbas S. Petri ad Magellam de Aversa. P. D. Ludovicus de Leon Abbas S. Benedicti de Monte Gargano. P. D. Beda de Mari Abbas S. Mariæ Civitatis Theatinæ. P. D. Aloysius Mattiolis Abbas S. Mariæ ad Magellam de Capua. Pater D. Ramirus Tabbassi Abbas S. Nicolai de Bergamo. P. D. Theophilus Galeucci Abbas Sanctissimæ Annunciatæ de Gesvaldo. P. D. Bonifacius Pepe Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Birulo. P. D. Antonius Meroni Abbas S. Mariæ Mejulanæ de Corropolo. P. D. Antonius Sgarzi Abbas S. Hieronymi de Cæsena. P. D. Cælestinus Paladini Abbas S Jacobi de Salerno. P. D. Maurus Zaccagna Abbas S. Stephani de Bononia. P. D. Maurus Trojani Abbas S. Mariæ de Messapia. P. D. Zaccarias de Ellectis Abbas S. Petri Cælestini de Siponto. P. D. Joannes Baptista Talleoni Abbas S. Nicolai de Arimino. Pater D. Benedictus Rossi Abbas S. Catharinæ de Benevent. P. D. Hieronymus Cobicci Abbas Titularis, Prior Vici Æquensis, ex Brevi speciali Summi Pontificis Regnantis &c. Asserentes, & mediante Juramento &c. affirmantes ipsos omnes habere votum, & vocem in eorum Capitulo Generali, illudque integraliter, valide, & legitime constituere, repræsentare, nihilominus pro vocalibus infirmis, & absentibus si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. asserentes quoque, & similis juramenti affirmantes ipsos habere plenam notitiam, certam scientiam, & informationem de Instrumento rogato per acta D. Cantarelli Curiæ Capitolii in alma Urbe Notarii sub die quinto mox elapsi Aprilis, quo mediante Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy uti modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ S. Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis vigore benignæ permissionis, & licentiæ in forma specifica obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. concessit in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, etiam quoad alios Abbates Commendatarios successores Venerabili Monasterio, & Reverendissimo P. Abbati pro tempore, ac RR. Monachis S. Spiritus de Murrone eorum Venerabili Congregationi in vicinis Sulmonis supradictam Abbatiam S. Clementis in Piscaria cum Territorio separato, & jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni nempe, Petranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in eadem Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque ejusdem Abbatiæ, una cum omnibus, & singulis suis juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus, decursibus, pendentibus & maturis a die prima Januarii proximi, privilegiis quoque, facultatibus, & jurisdictionibus universis pro annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto immutabiliter, & absque ulla diminutione solvendo, & exbursando eidem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, & aliis Abbatibus Commendatariis in perpetuum duabus solutionibus æqualibus in Urbe faciendis, prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ Mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mense Decembris nunc currentis, & deinde cujusli-

het

bar anni in posterum decurrentis, & pro qua solntione annui perpetui canonis Reverendissimus P. Abbas D. Cælestinua Galliani tunc in Romana Curia Procurator Generalis obligavit totam eorum Venerabilem Congregationem omniaque, & singuls Monasteria, cunctaque bona, & jura insolidum animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregarionem, & cætera ejus Monasteria habendi, & consequendi relevationem adversus dictum Venetabile Monasterium Murronense ejusque bona in casu &c. & cum promissione per dictum Reverendissimum Patrem Procurarorem Generalem emissa de faciendo omnia per gesta ratificari in præsenti Capitulo Generali, ac de omnibus, & singulis pactis, Capitulis, conditionibus, promissionibus, obligationibus, caduciranbus, clausulis, & cautelis in eodem Instrumento concessinnis, in Emphyteusim, ut supra rogato contentis, & expressis, & nihilominus in abundantiorem raurelam melius per me certiorati mediante lectura ejusdem Instrumenti, mihi &c. in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque, & singulorum in eo contentorum præsentibus RR. DD. de verbo ad verbum, & a prima usque ad nltimam syllabam facta intelligibili, & clara voce quibus per eosdem RR. PP. auditis, & bene, ut dixerunt, & mediante &c. affirmarunt intellectis sponte &c. in vim supta expressæ Pontificiæ licentiæ, & alias omni meliori modo &c. idem supradictum Instrumentum concessionis in emphyteusim perpetuam, ut supra factam pro dicto annun perpetuo canone scutorum quadringentorum sexagınra trium monetæ Romsnæ, cum obligatione dictæ Venerabilis Congregationis, cunctorumque illius Monasteriorum ut dictum est in Urbe solvendorum, omniaqoe, & singula in eodem Instrumenio contenta, & expressa a primo ad ultimum, nihilo penitus excluso neque excepto, sed singula singulis congrue referendo acceptarent, ratificarunt, approbarunt, & confirmarunt, & pro plenissime arceptatis, ratificatis, approbatis, & confirmatis haberi voluerunt, & voluit non solum isto sed omni &c. quam quidem acceptationem &c. supradicti RR. PP. in Capitulo Generali, ut præmittitur congregari promiserunt &c. se seque obligatunt &c. semper, & perpetuo habere ratam, gratam, & firmam, & pro tali, ac tsmquam talem attendere, manu tenete, & inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, excipete, apponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. totam eorum Venerabilem Congregationem cunctaque illius Monasteria, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cametæ Apostolicæ fotma solitis cum clausulis &c. citra &c. in solidum obligarunt &c. appellationi &c. renunciantes &c. consentientes &c, unica &c. & tactis pectoribus de more &c. jurarunt &c. super quibus &c. Præsentibus opportunis &c. licet aliena manu &c. extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis utraque auctoritate Notarii, & facta collatione, concordat, meliori semper salva &c. & meo solito signo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✠ signi. De Amicis.

Preces Cardinalis, & Monachorum prædictorum, pro relatorum confirmatione

§. 9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, idem Franciscus Antonius Cardinalis præmissa omnia, & singula pro perpetua eorum validitate inviolabili tobore, efficacia, exactiorique observantia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio etiam juxta pactum in primo, & præinsertis Instrumentis inter partes conventum communiri summopere desideret. Nobis propterea d. Franciscus Antonius Cardinalis tam suo, quam modernorum Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii Sancti Spiritus de Murrone, tntiusque Congregationis Monachorum Cælestinorum præfatorum nomine humiliter supplicavir, ut sibi, & eisdem Abbati, Monachis, & Congregationi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 10. Nos igitur ipsos Franciscum Antonium Cardinalem Abbatem, Monachos, & Congregationem specialis favo e gratiæ prosequi volentes, dictorumque Abbans, Monachorum, & Congregationis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem omnium, & singulorum bonorum, rerum, ac jurium supradicti Monasterii S. Clementis in Piscatia cum jurisdictione spirituali, & temporali ab eo dependente eidem Congregationi Monachorum Cælestinorum, & pro ea Abbati, & Monachis Monasterii S. Spiritus de Marrone in Emphyteusim perpetuam a memorato Francisco Antonio Cardinale factam, & per Capitulum Generale ejusdem Congregationis Monachorum ratificatam, ut præfertur confectaque desuper bina Instrumenta præinserta, cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus, & aliis quibuscumque in eis respective contentis, & expressis, authoritate Apostolica, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos tsm juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque rum ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præsertim super alienationibus bonorum Ecclesiæ editarum, tum ex præfatorum Monasteriorum, illorumque Congregationis, & ordinis, & aliorum quorumvis statutorum, consuetudinum, usuum, & privilegiorum Apostolicorum, quorumcumque præscripto, seu alias de stylo in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis formulas, naturales, & substantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis seu eorum aliquo principaliter, vel accessorie, seu alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi quovis modo possent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, perimimus, & aholemus.

Confirmatio prædictorum omnium.

Clausulæ.

§. 11. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo qund quilibet illi in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ proprer quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, occasinne, colore, prætextu, & capite etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio cnocesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, vali-

das, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective, inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque preæminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 12. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Monasteriorum Congregationis, & Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formia, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, aut forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut finita, seu quomodolibet deficiente concessione Emphyteutica prædicta bona, res, & jura sub illa comprehensa cum suis membris, & pertinentiis universis, necnonélioramentis desuper pro tempore factis ad dictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pleno jure, atque omnino libere revertantur, illique cedant absque eo quod renovatio concessionis hujusmodi a quoquam sub quovis prætextu, seu ea quacumque causa peti, vel prætendi possit.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXIV.

Subjiciuntur Tertiarii Ordinis Carmelitarum jurisdictioni, & Regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis.

De Commissario Tertii Ordinis Carmelitarum Provinciæ Fluminis Januarii vide aliam hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 5.

Dat. 30 Aug. 1728. Ann. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias, ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis, quo similibus in Ordinarionibus occurratur, literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam, Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Francisci a jurisdictione, & Superioritate Ordinariorum eximuntur, ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desiderat. Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini eorum Ministri Generalis subjiciuntur, ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus; itaut illi, Priori Generali pro tempore existenti hujus Ordinis curæ, & superioritati subjecti omnino sint.

Subjectio prædictorum Tertiariorum.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Aug. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXV.

Statuuntur, & confirmantur nonnulla favore Congregationis Fratrum Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus.

De aliis privilegiis iisdem concessis vide aliam hujus Const. ed. 1728. Apr. 9. P. 4. & Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

[..]ai 13. Sept. [..]728. Ann. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

[..]Quum nonnulla decreta Capitulo [G]enerali præfatæ Cong. Constitutionibus [p]lan. contraria edita fuissent: habito nonnullis recursu ad [S.] Sedem.

§. 1. Alias pro parte tunc existentiom Præfecti Generalis, & Vocalium Capituli Generalis Congregationis Fratrum Betlemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quæ in veram Religionem auctoritate Apostolica erecta reperitur, Nobis exposito, quod cum in præcedenti Capitulo Generali ejusdem Congregarionis Anno 1724. celebrato, contra formam Constitotionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, statutum fuisset Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis perpetuum, sive ad Vitam Electi esse debere, ac nonnulla alia Decreta præfatis Constitutionibus plane contraria edita essent, adversus quæ plurium Hospitalium, sive Domorum dictæ Congregationis nomiae habito ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum recursu, ac rei cognitiooe Congregationi ronc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regulatium præpositæ per eumdem Clementem Prædecessorem demandata, & ab hac tribus ipsius Congregationis Cardinalibus ad id specialirer deputatis remissa, prodiisset a Congregatione parriculari dictorum trium Cardinalium die 12. Aprilis 1709. Decretum tenoris sequentis videlicet.-- *Revocatir Decretir asserti Capituli Generalis ia ea parte, in qua sunt contraria Coustitutionibus Apostolica auctoritate confirmatir, serventur omnino eadem Constitutioner, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationir, & quateaus tuac temporir Archiepiscopur obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis.*--

Emanavit præsens Decret. Congregationis particularis, quo revocata fuere prædicta Decreta Constitutionibus contraria.

Aliis deinde Instantiis coram eadem Congregatione propositis, ab ea emanavit Decretum pro convocatione Capituli Generalis; in quo discuterentur, & resolverentur puncta in præfatis instantiis proposita.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione particulari Cardinalium nonnullæ aliæ Instantiæ per tunc pariter existentes in Alma Urbe dictæ Congregationis Fratrum Procuratores propositæ essent, quas ipsa Congregatio particularis Cardinalium die 31. Januarii 1710. admittere noluerat, sed Votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandaverat, iterumque ad trutinam in dicta Congregatione particulari Cardinalium revocata resolutione, ab eadem die 12. Aprilis capta, reque die 5. Februarii 1714. accurate discussa, emanasset ab ea Decretum, quo persistendo in Decisis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704. ut præfertur editorum, & Coovocationem dicti Capituli Generalis injunctum fuerat per vota secreta in hoe proximo Capitulo generali exquiri, an expediret Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis Fratrum in posterum fore ad sexennium, seu potius ad oovennium, exculsa omnino illius perpetuitate.

Uti factum est.

Quamobrem cum in Capitulo Generali hujusmodi in Civirate Limana celebraio, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti Præfecti generalis, discussa in eo, & resoluta fuissent puncta in præfatis Instantiis proposita, ac successive a Nobis eorum confirmatio, & approbatio expetita fuisset, Nosque eorundem examen supradictæ Congregarioni Cardioalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ commisissemus, eadem Congregatio Cardinalium post auditam desuper relationem dilecti Filii oostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici noncupati præfatæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, visaque jora distribura, & auditum Votum bon. mem. Caroli Augustioi, dum viveret ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabroni ouncupari Causæ Ponentis, ejusmodi resolutiones in Capirulo Generali præfato noanimirer captas die 20. Aprilis 1725. mature examinaverat, atque in hunc, qui sequitur, modum reformaverat, & approbaverat, nimirum.

Resolutiones in Capitulo Generali captæ; verum a Cardinali Fabrono, Causæ Ponente, reformatæ, & approbatæ.

De quibusdam officiis ad novennium duraturis.

De permittendo Religiosis Sacerdotio. Cum nonnullis tamen conditionibus.

§. 3. *PRIMO.* Officium Præfecti generalis, ac omnia Officia illorum, qui in Captulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes generales, aliiqoe Assistentes particulares utriusque Regni, durare debere ad novennium, servatis tamen quoad electiones Superiorum Localium Coostitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de ttiennio in triennium. *SECUNDO.* Expedire permittere Religiosis, ut promoveri possint ad Sacerdotium, cum sequentibus tamen conditionibus videlicet. *Prima*, dummodo nullus promoveatur, nisi post elapsom decennium a die ingressus in Religionem. *Secunda*, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium, nullus directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtineoda licentia a Patre Generali, & Assistentibus generalibus, sed proponi præfato Generali debeat, a Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus Generalis; Si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, ipsi pioponatur a Superiore, & a Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda, debeantque præfati Vice-Præfectus, & Assistentes, Superior, & Capitulum Patri Generali, ejusque Defioitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitates promereri posse crediderint. *Tertia*, si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, *ipso facto* incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit. *Quarta*, ad Sacerdotium promoti teneantur celebrare, & applicare Sacrificium juxta intenrionem Præfecti Localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus, & quod si pro celebratione aliquam Eleemosynam receperiot, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti Localis, ubi Missæ celebrantur, vel cojus Subditus foerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. *Quinta*, in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casom obitus in aliis Conventibus. *Sexta*, casu vero quo de licentia, etiam Patris Generalis, & Assistentium aliqui ultra numerum præfixum promoverentur, si id ex propria Promotorum culpa contigerit, isti celebrare non possint, nisi supervenerit Vacatio alicujus Loci per obitum alterius Sacerdotis. Superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activa, & passiva remaneant privati. *Septima*, Sacerdotes, ut supra promoti, debent in omnibus sequi Vitam Regularem, & deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotom Ordinis Sancti Joannis Dei, & nonquam, nec etiam per breve temporis spatjum possint esse Præfecti generales, nec ullam Prælaturam io Religione habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscunque alterius Superioris, sed solummodo possint esse Discreti Conventuom, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. *Octava*, denique, si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens pro sua devotione peteret ad habirum Religionis, antequam obiret, admitti, possint Pater Generalis, & Definitorium pro hujusmodi admissione alicui de Præfectis Localibus licentiam concedere, ao cedente tamen consensu illius Communitatis, noo obstante, quod io eodem Conveotu alii duo adsiot Sacerdotes, ot supra.

De non suscipiendis in Religionem iis.

§. 4. *TERTIO*, neque Præfectus Generalis, neque alius quicunque Superior illos possit in

Religionem

qui Religioni inserviunt, vulgo Donados.

Religionem suscipere, qui eidem Religioni inservierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*, quod si secus factum fuerit, admissio per ejusmodi emissa, nullius sit roboris, vel momenti, reservata tamen Capitulo Generali facultate *Donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire censuerit.

Qui præsidere debeat Capitulo generali, & illud convocare.

QUARTO. In casu obitus Præfecti generalis, quando ad eum spectaret convocare Capitulum, seu Vicarii generalis, vel in casum gravis infirmitatis, seu cujuscumque alterius legitimæ causæ eos legitime impedientis, jus convocandi Capitulum generale, & in eo præsidendi pertineat ad Assistentem generalem antiquiorem, seu etiam eo impedito, ad alios Assistentes, juxta eorum antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum antianitate.

De Vice-Præfectis.

QUINTO. Demum defunctis Vice-Præfectis generalibus Limæ, aut Mexici, seu Præfecto cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus illius Regni, ex omnia gerere possit, quæ a Constitutionibus Ordinis Vice-Præfectis generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio ab iisdem Constitutionibus præscripta; Et si justis de Causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant, dummodo ea aliunde Sacris Canonibus, & Constitutionibus ejusdem Ordinis contraria non sint.

Quæ resolutiones alias a Pontifice confirmata fuere.

§. 5. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Præfectus generalis, aliique Vocales præmissa Apostolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderarent: Nos supplicationibus, eorum nomine, nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Capituli generalis resolutiones auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 4. Maii ejusdem anni 1725. expeditis literis, uberius continetur.

Verum postea justis de causis aliquot declarationes & reformationes a prædictis Fratribus in ultimo Capitulo Generali editæ fuere, preces addentes, ut ab Apostolica Sede confirmarentur.

§. 6. Et postmodum pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium dictæ Congregationis Fratrum Nobis exposito, quod aucto Hospitalium, seu Domorum ipsius Congregationis Fratrum numero, quem semper magis in dies, benedicente, ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam, Pauperumque ægrotantium levamen, auctom iri sperabant, eadem Congregatio Fratrum nonnullis gratiis, & prærogativis, illius vero Constitutiones a Sede Apostolica confirmatæ aliquot declarationibus, & reformationibus præsenti Religionis statui accommodatis indigebant, atque tam istas, quam novam breviorem in ultimo Capitulo Generali confectam Professionis Regularis emittendæ formulam per Nos approbari, & præscribi summopere cupiebant, precibusque Nobis super hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, jussu nostro, similiter remissis, dicta Congregatio Cardinalium, auditis prius ipsius Ludovici Cardinalis, & Protectoris, necnon Dilecti pariter Filii nostri Ludovici dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati, Ponentis, relationibus sibi desuper factis, negotioque mature expenso, die 12. Julii 1726., & 21. Novembris 1727., eisdem precibus annuendum censuit ut infra.

Reformatio Professionis in posterum emittendæ.

§. 7. Nempe. *PRIMO.* Firma, & valida permanente Professionem illorum Religiosorum, qui hactenus sub veteri formula professi fuerunt, approbandam fore novam breviorem formulam in Capitulo Generali exaratam, sub qua Solemnis Professio per Religiosos in posterum professuros emitti debeat, quæ quidem formula est tenoris sequentis, videlicet -

FORMULA PROFESSIONIS.

In nomine Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; Ego N, N. libera, & spontanea voluntate solemniter voveo, & promitto Omnipotenti Deo, juxta Regulam Sancti Patris Augustini, & Constitutiones Ordinis Hospitalitatis sub titulo de Bethlehem, in manibus R. V. observare obedientiam Sanctissimo P.N.S. Pontifici N.N. ejusque Successoribus, & R.P. nostro Præfecto Generali, aliisque meis Superioribus, eorumque Successoribus, ac insuper voveo, & promitto paupertatem, castitatem, & exercere Hospitalitatem usque ad mortem erga pauperes, infirmos, etiam infideles, licet contagiosa infirmitate afficiantur.

Acceptatio Superioris.

Et ego N.N. facultate mihi concessa a R. P. Præfecto Generali, & nomine meæ Religionis, tuam Professionem accepto, ratamque habeo, & siquidem usque ad mortem Vota tua Domino reddideris, & promissa tua, adjuvante gratia, adimpleveris, nomine ejusdem Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti vitam tibi æternam, atque immortalem gloriam tibi promitto.

Declarationes nonnullæ prædictæ. Quod voce activa, & passiva gaudere debeant Præfecti generales, præter ultimum, qui tantum activa.

SECUNDO. Qui Præfecti generalis munus expleverunt, in Capitulo Generali perpetuum tam activum, quam passivum Votum habeant, ultimus vero Præfectus Generalis post expletum sui Generalatus Officium, in Capitulo Generali immediate sequenti voce passiva careat, ita ut pro Novennio immediate sequenti in eodem Officio nec confirmari, nec eligi valeat.

Suffragium Præfecti Generalis decidere debet suffragiorum æqualitatem.

TERTIO. Quia aliquando contingere solet, quod in scrutandis materiis, & controversiis bonum Regimen, ac gubernium Religionis concernentibus, sive in Definitorio Generali, sive in particulari suffragia Vocalium reperiantur æqualia, ne ob ejusmodi æqualitatem materiæ remaneant indecisæ, per novum Præfecti Generalis ibidem præsidentis suffragium, quæcunque materia, seu discordia in suffragiorum æqualitate posita, & constituta dirimatur, & decidatur.

De Sacramentis ab iis, qui Hospitalibus Bethlehemiticis inserviunt, quocumque tempore administrandis.

QUARTO. Cum præcipuum, imo unicum hujus Religionis Institutum sit Hospitalia retinere, in eisque omnes recipere Infirmos quacunque infirmitate etiam epidemica laborantes, Capellani, sive Sæculares a Superioribus Bethlehemiticis electi, sive Sacerdotes ex eadem Religione Bethlehemitica, vel ex quacunque alia assumendi tam illis, qui ipsis Infirmis, & Convalescentibus inserviunt, quam omnibus aliis Hospitalium servitio addictis, etiam in Paschate, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta possint, & valeant administrare, dummodo præfati Capellani pro Pœnitentiæ Sacramento administrando, Mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu suam Ecclesiam gubernet, licentiam Confessiones excipiendi habeant.

De Hospitalibus pro mulieribus infirmis.

§. 8. *QUINTO.* Quamvis autem in Constitutionibus ejusdem Ordinis *Cap. 6. §. 3.* ita statutum sit -- *Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus Personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnæ Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles* -- Nihilominus in iisdem excipiuntur Mulieres, quæ nec ut curentur, nec ad invisendos Infirmos in Hospitalibus debent admitti. Quia vero nonnullæ Civitates, & Loca Religiosos Bethlehemitas, ad erigendum in ipsis Hospitalia vocarunt, vel admiserunt, & quamplures ea lege Hospitalia fundarunt, vel Eleemosynas contribuerunt, ut in ipsis sub cura Mulierum, & in ædibus separatis ab illis Virorum, pauperes Mulieres infirmæ excipi, & curari possint, compertumque experientia sit in maximum id Proximi cedere auxilium, ideo firma remanente præfata Constitutione quoad Hospitalia Virorum, approbanda esse Hospitalia, seu Domus, ut supra erecta, aliaque posse in futurum erigi, ac fundari, in quibus Mulieres infirmæ recipi, & curari valeant, dummodo hujusmodi Hospitalia, seu Domus ab Hospitalibus, & Domibus Virorum, nedum sint separata, verum etiam nulla ex parte eisdem sint immediate contigua

ac dummodo in Hospitalibus, vel Domibus Mulierum, nonnisi Religiosus seaagenarius pro Rectore, & unus, vel duo Sacerdotes ætate provecti pro administrandis Sacramentis, constitui valeant, quin alius Religiosus commorari ibi possint, ita, & taliter quod, si alio modo fiat in aliqua Domo, vel Hospitali, eo casu eadem Domus, vel Hospitale *ipso facto* subjectum sit, & remaneat Visitationi Episcopi, & Ordinarii loci. *SEXTO.* Cumque necesse sit, quod Religiosi Bethlehemitici, & Capellani continuo moram trahant in Hospitalibus, ne detur casus, quod aliquis infirmus repentino accidente correptus absque Sacramentis, debitaque assistentia decedat, declarandum, & quatenus opus de novo concedendum fore, quod tam præfati omnes Religiosi Ordinis Bethlehemitici, quam Præsbyteri Sæculares, vel Regulares alterius cujusque Religionis, qui per Superiores præfati Ordinis in Capellanos assumpti sunt, & inposterum assumi contigerit, sint exempti a quocumque onere Processionum publicarum, vel functionum Ecclesiasticarum, ob quas teneantur abesse etiam pro modico tempore ab Hospitalibus, ad instar Religiosorum Sancti Joannis de Deo.

[Margin: ...e Cappella...s prædicto...m Hospita...um a quo...s onere exi...endis.]

§. 9. Cum autem sicut iidem Præfectus, & Assistentes Generales Nobis denuo nuper exponi fecerunt ipsi præfatas declarationes, reformationes, & novas Constitutiones ab ipsa Congregatione Cardinalium conditas, seu approbatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ quoque nostræ Confirmationis præsidio roborari maxime desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, declarationes, reformationes, & novas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, itidem, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, atque tam illas, quam præinsertas quoque resolutiones in supradicto Capitulo Generali captas, & a Nobis per literas nostras præfatas similiter approbatas, & confirmatas, sicut præmittitur, in praxim, & usum redigi, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit religiose, & inconcusse servari præcipimus, & mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

[Margin: Preces Præ...fti, & Assi...ntium ge...ralium.]

[Margin: ...onfirmatio ...eclaratio...um, & Con...tutionum ...latarum.]

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, quos concernunt, & pro tempore concernent, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[Margin: Clausulæ.]

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

[Margin: Fides habenda transumtis.]

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Sept. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

Statuuntur nonnulla motu proprio in Gabellarum fraudatores. CLXXXVI.

Similia Statuta a Romanis Pontificibus, aliisque judicibus inferioribus Urbis confecta hic confirmantur, præsertim illa a Sixto V. contra pulsos in exilium, & contra fraudatores vectigalium emanata Const. ed. 1585. Jul. 2. P. 1. & 1588. Nov. 17. P. 4. & ab Inn. XII. Const. ed. 1700. Jun. 19. P. 9. & Clem. XI. Const. ed. 1717. Jan. 12. P. 17.

BENEDICTUS PAPA XIII.

[Margin: Dat. 17. Sept. 1728. Ann. 5.]

MOTU PROPRIO &c.

BEnche da molti Sommi Pontefici nostri Predecessori con diverse loro Costituzioni, e dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e nostri *pro tempore* Tesorieri Generali con le loro Ordinazioni, Editti, e Bandi publicati in diversi tempi sia stato più volte proibito espressamente a tutte, e singole Persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, e Congregazione il commettere Contrabandi, e Fraudi di qualunque cosa, benchè in tenue quantità in pregiudizio delle Gabelle, Dazj, ed imposizioni dovute alla nostra Camera, tanto in questa nostra Città, quanto nelle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente soggetti a questa Santa Sede, sotto gravissime pene pecuniarie, corporali, ed anche spirituali espresse in dette Costituzioni, Editti, e Bandi da incorrersi, ed applicarsi respettivamente nella forma, che in essi è disposto; E sebbene avendo Noi inteso sin dal principio del nostro Pontificato, che da molti con poco timore, e rispetto delle Costituzioni, Ordinazioni, e Bandi sudetti, e con tanto pregiudizio della nostra Camera, e suoi Appaltatori si continuano l' istessi contrabandi, e fraudi, procurassimo far' innovare tal proibizione, mediante un' Editto fatto publicare dal nostro Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, ed ordinassimo altre provisioni, che stimassimo espedienti per evitare tali pregiudizi:

[Margin: A multis Summis Pontificibus in Vectigalium fraudatores Constitutiones editæ fuere.]

§. 1. Con tutto ciò essendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave molestia dell'ani-

[Margin: Causæ hujus Constitutionis.]

mo-

mo nostro, che da molti senza verun timore delle pene sudette, anche con sofferenza, o almeno dissimulazione de' Baroni, e Feudatarj de' predetti Luoghi si fabricano robbe soggette a dette Gabelle, e susseguentemente si comprano, e vendono, con audacia de' Contrabandieri uniti, ed armati si trasportano in questa Città, ed altri Luoghi del nostro Stato per esitarle, in gravissimo, ed evidente pregiudizio di detta nostra Camera, e suoi Appaltatori, e che per rimediare a tali disordini non è giovata la spedizione fatta in diverse occasioni, de' Commissarj, con grave dispendio di detta nostra Camera, ed Appaltatori, mentre detti Contrabandieri così uniti, ed armati hanno incusso timore agl' Officiali, e Ministri di Giustizia, con resistergli arditamente, ed offenderli, anche nelle Persone, fino al termine di ucciderli, restando poi i Delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della Giustizia, e ricovrandosi ne' Luoghi Immuni per salvar non solo le proprie Persone, ma insieme le robbe di contrabando, per ivi contrattarle, e venderle con maggior franchezza, e libertà.

Confirmantur Constitutiones quædam Summorum Pontificum, & Edicta in latrones publicarum viarum, & vectigalium fraudatores emanata.

§. 2. Volendo perciò Noi con ogni possibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti Contrabandieri, che così uniti, ed armati, turbano anche la quiete del nostro Stato, e rendono altresì poco sicure le publiche strade, e così provedere all'Indennità della nostra Camera, e suoi Appaltatori, & insieme alla sicurezza de' nostri Sudditi, e respettivamente degl'Officiali, e Ministri di Giustizia, e rimuovere affatto ogni occasione di disturbo, abbiamo determinato di rinovare, ampliare, e dichiarare le sudette Costituzioni, Ordinazioni, Editti, e Bandi, acciò da tutti siano inviolabilmente osservati nella forma, come in appresso. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Costituzioni publicate dalla felice memoria di Sisto V. nostro Predecessore, una cioè contro i Banditi, e malviventi spedita il primo Luglio 1585., che comincia -- *Hac nostri Pontificatus initia* -- e l'altra contro i Contrabandieri del Sale per suo Moto proprio spedito li 17 Novembre 1588., de' Chirografi della felice memor. d'Innocenzo XII. segnato li 19. Giugno 1700., diretto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, e della felice memoria di Clemente XI. segnato li 12. Giugno 1717. diretto al Reverendissimo Cardinal Camerlengo, de' Bandi Generali della Congregazione della nostra Consulta, del Bando Generale del Governo di questa nostra Città, degl' Editti, e Bandi in diversi tempi publicati dal nostro Segretario di Stato, dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e dal nostro Tesoriere Generale, e specialmente di quelli publicati sotto li 23. Agosto 1664., 17. Luglio 17 7., e 2. Aprile 1727., di tutto, e singole pene in essi comminate, imposte, & ingionte, de' premj promessi, degl'ordini, e regole respettivamente dati, e prescritte, & ogn' altra cosa, quanto si voglia necessaria ad esprimersi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà, confermiamo, approviamo, e rinoviamo tutte le sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, e specificamente tutte, & singole proibizioni in essi espresse, pene ingionte, e premj promessi, e salvo le seguenti dichiarazioni, restrizioni, & ampliazioni, vogliamo, che in tutto, e per tutto, & in tutte le loro parti debbano inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi da qualunque Persona, anche Ecclesiastica, Secolare, e Regolare, di qualunque stato, grado, e condizione, comprese anche le undici Congregazioni, l'Ordine Gerosolimitano, e qualunque altra, che per comprenderla si ricercasse speciale, & individua menzione, sotto le medesime pene, non ostante qualunque preteso Privilegio, ed Esenzione, anche risultante da qualunque Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori, quali tutte in questa parte, e per l'effetto sudetto rivochiamo, annulliamo, & aboliamo, e vogliamo, che s'abbino per rivocate, annullate, & abolite.

§. 3. E se bene nella sudetta Bolla di Sisto V. dell' anno 1585., ne' Bandi generali della Congregazione della nostra Consulta *al Cap.* 13., e nell'Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato venghi proibita la Coadunazione, e Conventicole di più Persone armate, dichiarandosi, che per Conventicola, e Coadunazione quella, quando saranno trovate insieme più di sei Persone armate, e più di dieci senz'armi, e nel Bando altresì del Governo di questa nostra Città di Roma, proibendosi *al Cap.* 83. le medesime Coadunanze, e Conventicole, si dichiari esser Conventicola, quando saranno ritrovate più di quattro Persone armate, e più di sette senz'armi, tuttavia confermando, e rinovando Noi con il presente nostro Moto proprio per quanto faccia di bisogno le proibizioni, come sopra fatte nella sudetta Bolla del detto nostro Predecessore Sisto V., e Bandi successivamente sopra di ciò emanati, come se qui il tenore di ciascun di essi fosse stato di parole in parola registrato, vogliamo, e dichiariamo, che quando la coadunazione di tali Persone armate sarà fatta a fine di far Contrabandi tanto di Sale, quanto di Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, o altra qualunque cosa soggetta al pagamento delle sudette Gabelle, portando le Persone coadunate seco qualche quantità di dette robbe di Contrabando, s'abbia ad intendere, e sia tenuta per Conventicola quella, che comporrà il numero di sole tre Persone, al qual numero, nel caso solo di detti Contrabandieri riduchiamo, e restringiamo tali Conventicole, e Coadunazioni, volendo, che le sudette tre Persone armate, & unite, come sopra per il fine sudetto s'intendano subito incorse, e soggette a tutte le pene ingionte, ed espresse nella sudetta Bolla, ed Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, benchè in essi, e nell'altri Bandi suddetti sia prescritto diverso, e maggior numero di Persone: E vogliamo inoltre, che dette tre sole Persone armate portando seco qualche quantità di ciascuna di dette Robbe di contrabando siano riputate, e tenute, come Ribelli del nostro Stato, e che tanto gl'Esecutori, e Ministri di Giustizia, quanto altre qualunque Persone private, anche senza mandato di Giudice, possano arrestarle, carcerarle, ed ucciderle impunemente secondo alla disposizione di detta Bolla, Bando, ed Editto, e che se il Contrabandiere arrestato, carcerato, overo ucciso, fosse anche Bandito di Vita, o di Galera, possano gl'Arrestanti, Carceranti, o pure Uccisori conseguire, oltre la suddetta nomina, anche l'altra, che gli si deve unitamente con la Taglia, a tenore dell'Editto contro i Banditi, e Facinorosi.

Declarationes ... Conventiculorum.

§. 4. Proibendosi espressamente nel sudetto Moto proprio della felice memoria di Sisto V. dell'anno 1588. sotto diverse pene li Contrabandi del Sale, Noi per l'effetto sudetto estendiamo la detta proibizione, anche alli Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, e di qualunque altra cosa sogetta alle Gabelle, e Dazj sudetti, dichiarando, che sotto le pene in esso imposte per le fraudi della Gabella del Sale, s'intendano comprese anche le Fraudi, e Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, & altre robbe sudette, come se tutte fossero specialmente, ed espressamente comprese, e specificate in detto Moto proprio. Avendo la felice memoria d'Innocen-

Extensione earundem.

zo XII. nell' accennato suo Chirografo de' 19. Giugno 1700. concesso a Monsignor Tessoriere Generale pro tempore la facoltà di poter per invenire Fraudi, e Contrabandi perquirere non solo nei Molini, Case, Collegj, Conventi, ed altri Luoghi Immuni, ma ancora nelle Chiese de' sopradetti Ecclesiastici, ed Ordini Militari, anche de' Gierosolimitani, ove da' Defraodatori, e Contrabandieri fossero state ascose, trafugate, e custodite robbe, per le quali si dovesse pagare la Gabella alla nostra Camera, e di far ivi tutti gl'atti, che avesse stimato necessarj, senza licenza degl'Ordinarj, Protettori, e loro Giudici privativi, con l'intervento però, ed assistenza d'una Persona Ecclesiastica da deputarsi da esso Monsignor Tesoriere Generale, e di venire anche all'estrazione di dette robbe di Contrabando, con facoltà di potersene servire per corpo di delitto nel Giudizio Criminale. Noi per estirpare in ogni modo questi Contrabandieri si pregiudiziali tanto alla nostra Camera, e suoi Appaltatori, quanto alla publica quiete, ampliamo, ed estendiamo le sudette facoltà, anche rispetto alle Persone de' Contrabandieri, e dichiariamo, che quando questi saranno trovati ne' sudetti Luoghi Immuni, e che ivi ritenessero robbe di Contrabando, sia lecito agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, ed altre Persone, anche private di poter liberamente, impunemente, con l'assistenza però di detta Persona Ecclesiastica, da deputarsi da d. Monsignor Tesoriere Generale, arrestare, ed estraere, da detti Luoghi Immuni non solo le robbe di Contrabando, secondo la disposizione del sudetto Chirografo, ma insieme le Persone delli stessi Contrabandieri; Volendo, ed ordinando, che a questi, ritenendo appresso di se in detti Luoghi Immuni robbe di Contrabando, e così abusandosi de' Luoghi Sagri, non vaglia, nè suffraghi alcun beneficio d'Immunità Ecclesiastica, non ostante, che nel sudetto Chirografo sia ristretta tal facoltà alle sole robbe di Contrabando, come sopra.

Præcipitur publicatio harum literarum.

§. 5. Et affinchè queste nostre Ordinazioni, Provisioni, e dichiarazioni abbino la dovuta, ed inviolabile osservanza, ed esecuzione senza veruno ostacolo, ed impedimento, incarichiamo in virtù di santa obbidienza alli Reverendissimi Cardinali, anche Legati a latere, Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, che per l'effetto sudetto debbano far publicare la presente nostra Ordinazione nelle Chiese Catedrali, e Collegiate delle loro Diocesi, acciò venga a notizia di tutti, e specialmente degl'Ecclesiastici, inculcandone a medesimi la piena esecuzione, ed osservanza, ed al medesimo effetto, comandiamo, come sopra, a tutti i Provinciali, Visitatori, Guardiani, Priori, e Rettori de' Regolari di qualunque Ordine, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gerosolimitani, che debbano invigilare, affinchè da' loro Religiosi, e Ministri non si comprino, vendano, o ritengano le sudette robbe di contrabando, o in qualunque modo si presti ajuto, e favore a detti Contrabandieri, sotto pena della privazione della voce attiva, e passiva, & altre a nostro arbitrio.

Statuuntur nonnulla ad hanc Vectigalium fraudem evitandam, ad eosum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos.

§. 6. Comandiamo in oltre in virtù di santa Ubbidienza, come sopra a tutte, e singole Persone a Noi mediatamente, & immediatamente soggette di qualunque stato, grado, condizione, e qualità, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Duchi, Prencipi, Marchesi, Conti, e di qualsisia altra Dignità, e Preeminenza, così Ecclesiastica, che Secolare, e Regolare, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gerosolimitani, e li Reverendissimi Cardinali di Santa Chiesa, siccome altresi a Governatori, Castellani, Capitani, & altri Officiali sì di Fortezze, e Torri, che di Galere, e Milizie di Soldati, che sotto qualsivoglia pretesto, causa, o quesito colore in qualunque modo non ardiscano, o presumano, o alcun di loro ardisca, o presuma fabricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, distribuire, o in qualsivoglia altro modo contrattare, nè respettivamente permettere, che nelle Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri, ed altri Luoghi ad essi in qualunque modo soggetti si fabrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donino, distribuiscano, o in qualsisia modo contrattino robbe di qualsivoglia sorte, ancorchè di minima quantità, e valore, soggette alle Gabelle, e Dazj spettanti, e dovuti alla nostra Camera in pregiudizio delle sue Dogane generali, e respettivamente degl'Appaltatori, volendo, che i Baroni, e Feudatarj predetti, Governatori, Luogotenenti, e qualunque Officiale delle Città, Terre, e Luoghi sodetti, come anche i Castellani, Capitani, ed altri Officiali delle Fortezze, Torri, Galere, e Milizie di Soldati non ardiscano, nè presumano in modo alcuno pretendere, ed allegare alcun privilegio, ed esenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua risposta, o ricognizione cogl'Appaltatori Camerali, sotto pena in quanto ai Baroni, e Feudatarj della nostra Indignazione, di scudi 500. d'oro, ed altre, anche più gravi a nostro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta Costituzione, e Moto proprio di Sisto V. de' 17. Novembre 1588., da Noi, come sopra confermato, ed ampliato, quale vogliamo, che s'abbia qui per inserto, e repetito di parola in parola, ed inquanto agl'Appaltatori, parimente della nostra Indignazione, ed altre a nostro arbitrio, nè in verun modo impedite, che i Commissarj, Ministri, ed Officiali della nostra Camera, e degl'Appaltatori, e Conduttori sudetti, che *pro tempore* saranno deputati sopra tali Fraudi, non possano liberamente *perquirere*, ed esercitare il loro officio nelle loro Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri di Soldati, Case di Persone particolari, ed altri luoghi, ancorchè fossero tali, che godessero l'Immunità Ecclesiastica, alla quale intendiamo di derogare in questa parte, come abbiamo sopra disposto, e far' altre diligenze, che stimeremo necessarie, anche all'improviso, senza notificarlo precedentemente agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, purchè adempito il loro Officio, faccino a quelli costare delle loro facoltà; Anzi essendo li Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni delle Milizie, richiesti dagl'Officiali, e Ministri di Giustizia, tanto esplicitamente col chiamarli, o farli chiamare in loro ajuto, quanto implicitamente con il suono; che d'ordine di quelli si farà, della Campana all'Armi, vogliamo, che li medesimi debbano prestare a detti Officiali, e Ministri di Giustizia ogni ajuto, favore e braccio, accorrendo subito con i loro Soldati armati, a prestare l'effettivo ajuto, braccio, ed assistenza, alli sudetti Ministri di Giustizia, che vorranno apprendere, arrestare, o uccidere li Delinquenti sudetti, ovvero a quelli levare, e togliere le robbe di contrabando, che seco portano; sotto pena in caso di contravenzione, non solo della perdita, e privazione irremissibile delle Cariche, ed altre respettivamente espresse nelle sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti Ministri di Giustizia, e nostri Appaltatori Camerali patissero, o avessero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della Giustizia, tanto li Delinquenti sudetti, che le dette Robbe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento, e reintegrazione

di esse

di esse li detti Governaturi dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni di Miliaie, a favore di detti Ministri di Giustizia, ed Appaltatori Camerali, basterà, che costi dal detto di due Teshmonj, che averanno vedute le dette robbe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, secondo la loro credulità, del valore di dette robbe, ovvero, che in questa parte s'abbi a prestar tutta la fede all'istessi Esecutori di Giustiaia.

Committitur amola hac super re facultas Cardinali præcipue S.R.E. Camerario.

§. 7. Ordiniamo pertanto al Reverendissimo Cardinal Cammerlengo, al nostro Tesoriere Generale, a Reverendissimi Cardinali Legati, Vice-Legati, Presidenti, Governarori, Rettori, Luogotenenti, ed altri Giudici Ordinarj delle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente a Noi soggetti, e particolarmente de' Luoghi marirtimi, e de' Confini del nostro Stato, siccome anche agl'Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, Giudici, ed Officiali, che debbano esattamente invigilare per la piena, & inviolabile osservanza di quanto da Noi è stato come sopra prescritto, ed in caso di Contravenaione procedere contro i Delinquenti, Trasgressori, e Inubbidienti all'esecuzione delle pene sudette, e ad altri rimedj, che di ragione stimeranno opportuni, eccettuate pero le Persone costituite in Dignità Ecclesiastica, e quelli, che sono decorati di Titoli temporali, quali sotroponiamo, e soggertiamo, e vogliamo, che restino sottopnsti, e snggetti privativamente alla giurisdiaione del Reverendissimo Cardinale Camerlengn, e del noltro Tesoriere Generale, alli quali riserviamo anche la facoltà di prender altra provisioni, e publicar novi Editti, e Bandi, per la pionta, ed esatta esecuaione di quanto da Noi è stato come sopra ordinato, per esser così mente, e volontà nostra espressa.

Clausulæ.

§. 8. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, non possa mandarsi, nè opporsi di surreaione, orreaione, nè di alcun altro viaio, o difetto della nostra volontà, ed intenainne, nè che mai sotto tali, o altri pretesti possa esser impugnara, moderata, o rivocara, e che così, e non altrimente debba sempre giudicarsi, definirsi, e interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregaaioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legari a Latere, dalli predetti Reverendissimo Cardinal Camerlengo di S. Chiela, e nostro Tesoriere Generale, della piena Camera, e suoi Chierici, Presidenti, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e Giurisdizione di definire, e interprerare diversamente; E dichiarando Noi fin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, e invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposiaione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, essecuzione, e vigora con la sempliee nostra sottoscriaione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi avesse ro, o pretendessero avervi Interesse, ancorchè fossero Persone Ecclesiastiche, privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, & individua menaione, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente qualunque Indulto, Privilegio, Esenaione, e licenaa contro le cose predette da Noi, e dà nostri Predecessori, dalla nostra Camera in qualsivoglia tempo e per qualunque causa, e titolo a favore di qualsisiano Persone, tanto publiche, quanto private, Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari in qualsivoglia modo concesse, confermate, approvate, ed innovate, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollenda*, e qualsisiano altre Costituaioni, e ordinaaioni Apostoliche nostre, e de' nostri Prædecessori, benchè Concistoriali, e munire di qualsivoglia clausole, e forme, anche Derogatorie delle Derogatorie; ed altre più efficaci, effrenare, ed insolitate, e con Decreti irritanti, quali vogliamo, che qui s'abbino, come se di parola in parola fossero registrate, la Disposiaione de' Concilj Generali, Provinciali, e Sinodali, le Resoluaioni, e Decreti della nostra Congregaaione dell'Immunità Ecclesiastica, Leggi Civili, e Cannoiche, Statuti anche confermati da questa S. Sede, Riforme, stili, usi, consuetudini anche immemorabili, delle quali se ne ricercasse una special menzione, e specificazione, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total' esecuzione, ed effetto di quanto si esprime nella presente Cedola di nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Fides habenda transumptis.

§. 9. Decretando inoltre, che questa nostra Cedola affissa, e publicata nei Luoghi soliti di questa nostra Città, lighi, ed astringa ogn' uno, come se fosse stata a tutti personalmente intimata, e che alli transunti impressi di essa, muniri col sigillo del detto Reverendissimo Cardinal Camerlengo, o del predetro nostro Monsignor Tesoriere Generale, e sottoscritti da uno de' Segretarj della nostra Camera, si presti l'istessa fede in giudicio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola originale.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVII. Settembre MDCCXXVIII.

CLXXXVII.

Prohibetur Monialibus S. Radegundis Mediolanen. Musicos concentus figuratos in usu habere.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Die 19. Sept. 1728. An. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositi, & causæ hujus Constitutionis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julius Aresius Abbas Monasterii Sancti Simpliciani Civitatis Mediolanen., ac Præsidens Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in antiquis Constitutionibus a Monachis dictæ Congregationis jussu fel. rec. Leonis X. editis, & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum approbatione munitis, Musica instrumenta, & Cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, ut vix in Ecclesiis ejusdem Congregationis organa permittantur; quod adeo sancte, & constanter receptum est, ut eamdem prohibitionem, seu interdictum in recentioribus Constitutionum Congregationis hujusmodi editionibus repetere superfluum fuerit; Moniales vero S. Radegundis Civitatis prædictæ, tametsi eximia cum laude, & ingenti Monasticæ disciplinæ commendatione, regulam ejusdem Sancti Benedicti juxta ritus, & consuetudines prædictæ Congregationis sub cura, & regimine pro tempore existentis Abbatis primodicti Monasterii profiteantur, nihilominus aliquæ ex illis neglecto Cantu Gregoriano, quem Monachi ejusmodi Congregationis hereditario veluti Jure a Sancto Gregorio Magno, & aliis acceperunt, nonnullis abhinc annis

 consna-

consueverunt, & de præsenti etiam festis diebus, & præcipue solemnioribus, dum sacra peraguntur, & Vespertinæ horæ decantantur, Musico concentu figurato uti, & præter organa, varii generis instrumenta sæcularem levitatem redolentia pulsare solent, & quia in cantu, & sono addiscendo, vel docendo integros fere dies impendunt, cæteras Moniales, quæ silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum est, Moniales illæ, qui artem Musicam perfecte callent, non semel Magnatum, & nobilium personarum, quæ in dictam Civitatem se conferunt, Officiosis deprecationibus devictæ in locutoriis Musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra Superioribus reclamantibus, & contranitentibus, qui a piæ mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris rescripta has cantilenas, & Symphonias sub certis pœnis interdicentia impetrarunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, longa experientia compertum sit, ejusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, & hæc licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, ne dum timendum est, sed etiam dolendum, coerceatur, dictus Julius Abbas, & Præsidens opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desiderat. Nos pro commisso Nobis Cælitus Pastorali munere, Monialium secundo dicti Monasterii, quæ oblitæ domum Patris sui, totas se Jesu Christi Domini Nostri earum Sponsi obsequiis devoverunt, quieti, peculiari studio jugiter consulere, ejusdemque Julii Abbatis, & Præsidentis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Monasterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, & quibusvis aliis Puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicæ licentia degentibus, ne de cætero quæquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore existentibus sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione Musicos concentus figuratos in usu habere, & Musicis instrumentis in Ecclesia, & Choro uti audeat, seu præsumat sub pœna interdicti Ecclesiæ; In locutoriis vero, & Cratibus sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio prædicta.

§. 3. Prætera, ut præsentes Nostræ literæ debitæ executioni mandentur, eidem Julio Abbati, & Præsidenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in secundo dicti Monasterii, Sacristia, Choro, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, constitui, & collocari curet.

Deputatio executoris.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos, & quas spectat, seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit secundo dicti Monasterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXVIII.

Declarantur nulla quædam acta per Ordines Regni Poloniæ emanata adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 14 P. 2. declarata fuerunt nulla gesta per sæcularem potestatem in Ducem Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi Ord. Canonic. Reg S. Augustini, & Const. ed. 1729. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edicta sæcularium contra extensionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Sept. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, nostra, & hujus Sanctæ Sedis Jura, Ecclesiasticamque libertatem ex commissi Nobis cælitus Pastoralis Officii debito sarta tecta tueri, & si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere, & vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

§. 1. Alias siquidem per Nos accepto, quod Ordines Regni Poloniæ in eorum dieta, sive Comitiis Grodnensibus mense Octobri 1726. habitis quamdam novellam legem, seu Constitutionem, non minus adversus bo. me. Vincentii, dum viveret, Archiepiscopi Trapezuntin. Nostri & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium Nostrum Augustum Poloniæ Regem Illustrem tunc temporis Nuncii personam, ac dignitatem, & Nunciaturæ Apostolicæ in eodem Regno Tribunal, quam adversus Ecclesiasticam libertatem, nostramque, & dictæ Sedis auctoritatem, & Jurisdictionem tulerant, atque promulgaverant, ac sub inde, nempe die die 16. Mensis Novembris immediate subsequentis quinque articulos, quos gradus executionis dictæ novellæ legis, seu Constitutionis vocant, ediderant, quibus inter alia sub Carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus pœnis, & multis etiam pecuniariis districte

Ab Ordinibus Regni Poloniæ in Comitiis Grodnensibus novella quædam Lex, seu Constitutio lata fuit adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eodem regno tribunal, & Ecclesiasticam libertatem.

Necnon quinque articuli pro dictæ Legis exemptione editi.

distriĉte inhibebatur omnibus, & singulis Causidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiscopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Causas, & lites, ut moris erat, defendere, & actitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel justitiæ remedia, negotiorumve expeditiones obtinere auderent. Parochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monasteriorum, & Conventuum Censuras Ecclesiasticas, quæ a dicta Nunciatura Apostolica emanarent, in suis respective Ecclesiis publicare sub pœus sequestri bonorum, quæ possidebant, prohibebantur, ac insuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictam Milites statuerentur, qui nedum Causidicos, & Procuratores hujusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eamdem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent, & amandarent, expedire decernebatur, aliaque in maximum Ecclesiasticæ, & Pontificiæ potestatis contemptum, & injuriam præscribebantur, perinde acsi inclytæ nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & constantem in Romanos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotæ fuissent gravissimæ per Sacros Canones irrogatæ pœnæ, ac censuræ in eos, qui Arcam Dei sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Qui super res Pontifice tum ad Episcopos, & proceres Regni Poloniæ transmissæ sunt literæ.

§. 2. Nos præmissa omnia in amaritudine cordis Nostri serio considerantes, tum paternis Nostris literis, quas ad memoratum Augustum Regem, necnon Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, & Proceres Regni Poloniæ conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati excessus debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea Nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe aberraverant justitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præstolabamur, non sine novo animi nostri mœrore ad novellæ legis seu Constitutionis, ac quinque articulorum hujusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Causas, ac negotia procuranda comparerent, factam, processum fuisse ex Epistolis ejusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet literæ nostræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibitio Cancellario, Causidicis, & Advocatis hujusmodi, sicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, seu Constitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque spetabamus, abolitionem deventum est.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

§. 3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non desuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eumdem Augustum Regem, Polonamque Rempublicam Nostram, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret.

Verum frustra.

Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem sæcularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius jussu Nostro sedulo præstitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio hactenus teneri nequiverit.

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, seu Constitutionis; necnon quinque articulorum pro illius executione editorum.

§. 4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tametsi notorii, & explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apostolicæ, ac Ecclesiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissimè præservaverit; Nunc tamen Ecclesiæ, & ipsius Sedis Apostolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quælibet in præmissis, seu eorum occasione in dictis Comitiis Grodnensibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratur itidem censuras a sacris Canonibus inflictas incurrisse eos, qui prædictis omnibus operam suam præstiterunt.

§. 5. Ad hæc omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis Ecclesiasticæ, & sæcularis fuerint, qui novellæ legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis hujusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt,

& denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & inflictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ pœnas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, & pœnas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides jam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CLXXXIX.

Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1 Dec. 1728. An. 5.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontificatui, totique Ecclesiæ perutiles.

IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum recte dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Reipublicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

Ordo Carmelitarum de instituendo

§. 1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga

eos

Bononiæ Collegio studiorum a consilium init.

eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum, suæque familiæ decus in suis cœnobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se una cum præcipuis ejusdem sui ordinis sociis, in cœnobio Sanctæ Mariæ Transpontinæ hujus almæ Urbis degentibus, consilium iniisse, ut in nostra Civitate Bononiæ, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt generale Collegium, & Gymnasium pro suæ Regulæ Alumnis, in cœnobio Beatæ Mariæ Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostra institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præsertim nostri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjungentes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Cælestini fieri quoque concessimus.

Cœnobii Carmelitarum Oppidi Medicinæ redditus novo eorum Collegio Bononiæ erigendo, incorporandi Consilium exponitur.

§. 2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propositum est, ut Conventum Beatæ Mariæ ejusdem Ordinis, & Provinciæ situm in Oppido Medicinæ Diœcesis Bononiensis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, redditusque ejusdem Cænobii Medicinensis, non quidem Civium eleemosynis, sed ære quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adscendere dicuntur novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriæ, & Ecclesiæ utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo Apostolicæ firmitatis robur adjicere constituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequaque arbitramur.

Cœnobium Medicinense sit Grangia, & prædium Collegii Carmelitarum Bononiæ instituendi, servatis tamen Constitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

§. 3. Atque eumdem Antonium Josephum Amabilem cum suis sociis a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diœcesis Bononiensis ut dictum est in Grangiam, & Prædium Conventus Bononiensis Beatæ Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem servata, Generali Collegio uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore præsentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum quærendo bonas horas in posterum terant; Constitutionibus tamen inhærentes felicis recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papæ X. quæ incipiunt, *Instaurandæ*, atque, *ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi observantiæ, pro nostri Pastoralis Officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononiensi Beatæ Mariæ Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus laicis probatæ vitæ, & regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiæ jugi obsequio, ac famulatui mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis Conventus novos alumnos ejusdem loci filios futuros prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante præfinierit.

Filii Conventus Medicinensis, sint Conventus Bononiensis

§. 4. Omnes filii Conventus Medicinensis, hactenos legitime electi, in posterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen si triginta annos religiosæ professionis impleverint, liberum sit in alterutro Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicinense præscribitur.

§. 5. In Conventu Medicinensi nullus Prior amplius instituatur; neque ullæ omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligat, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus præsit, quique ibi sit œconomus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suæ villicationis Officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpæ gravitate puniri possit.

Bononiensis Conventus fabricæ perficiatur & duo Anniversaria ii celebrentur

§. 6. Prior, & clavarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus Fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & Religiosis Alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt; quæ una cum valetudinario, & Hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

Hæ literæ perpetuum robur obtineant.

§. 7. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, Motu proprio, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem præsentes semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere: nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent. Etiamsi causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ aut comprobatæ non haberentur; vel intentionis nostræ aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum om-

nino exprimi necessario deberer, foriasse propterea quod de voluntsie nostra, cæterisque superius enarratis nusquam apparerer, aur nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos jutis reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitin iis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, & jubemus; universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

Hæ literæ illis revocationibus, & limitationibus subsint, & Bononiensem Archiepiscopum executorem habeant.

§. 8. Has easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocarionibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenote, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decreris: licet in eis de his nostris literis, eorumque roto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse aur debere comprehendi statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restirutas, repositas, & plenarie integraras, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere: sicque secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attenrari, hoc totum irritum, & inane habendum esse decetnimus. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc, & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse pet se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice frui, & gaudere, non permittens eumdem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declatando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obsint.

§. 9. Non obstántibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis Constitutionibus, Concilii, aliisque, ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitare roboratis, eorumqoe reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, lireris Apostolicis, quæ iisdem Fratribus Conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque majoribus concessæ fuissenr; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusqoe decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, hoic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, adprobatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis pet quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, vel iis censeatur his derogatum.

Clausulæ derogatoria.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aur quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, eapressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaaat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indulrum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat haoc paginam nostræ constitutionis, reddituum, & proventuum incorporarionis, & applicarionis, Collegii, & Gymnasii instirutionis, & erectionis, sanctionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

CXC.

Eaimitur Terra, vulgò -*Vetralla*-, a Jurisdictione Præsulis Gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis.

Alia hujus Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Constit. ed. 1736. Sept. 18. P. 3. nonnulla statuuntur pro Civitate Ravenna.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. VOlendo Noi rimostrare alla nostra Terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trenta mila scudi farra da quella Communità nell'Erezione d'una Chiesa Collegiata ad onore del Glorioso Apostolo S. Andrea, ma anche per

il

il merito fattosi presso di Noi, e nostri Predecessori in diverse contingenze; perciò, e per gl'accertati rincontri avuti, che la Terra sudetta, oltre ad essersi resa copiosa in se stessa d'Abitatori, abbia anche un Contado numeroso di circa tre cento Casali abitati, con speranza, mediante il Divino ajuto, che possa andar sempre più crescendo in avvenire.

Declaratio prædictæ exemptionis.

§. 2. Di qui è, che noi di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Autorità, per decorazione maggiore di detta Terra, vogliamo, che in avvenire in perpetuo sia indipendente, ed esente, conforme Noi l'esentiamo, e dichiariamo affatto libera, separata, ed indipendente dalla Podestà, e Giurisdizione del Governatore pro tempore della Città di Viterbo, e nostra Provincia del Patrimonio in tutte, e singole cause Civili, Criminali, mere, o miste in prima, seconda, e qualunque altra istanza; Volendo Noi, che tutte le Cause de' Cittadini, o Abitanti di Vetralla sudetta, e suo Contado attive, e passive spettanti al Foro Secolare, dalla data del presente nostro Moto proprio, si debbano incominciare, proseguire, e terminare in prima istanza dal Governatore presente, e pro tempore di detta Terra di Vetralla, che vogliamo sia in avvenire, & in perpetuo eletto per Breve da noi, e nostri Successori; E che da Decreti diffinitivi, o Sentenze del Governatore sudetto si possa domandare, ed avere il ricorso, o appellazione a' Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel Distretto.

Causæ omnes deinceps dijudicandæ a Gubernatore in eadem met Terra præsente.

§. 3. Ordiniamo perciò espressamente in virtù di Sant' Obbedienza al Governatore di Viterbo, e Provincia del Patrimonio presente, e pro tempore, e sotto le pene arbitrarie a Noi, e nostri Successori, ai loro Luogotenenti, e Ministri di qualunque titolo, che dalla data del presente nostro Moto proprio, sotto qualunque pretesto, o privilegio conceduto gli anche da Noi, e nostri Predecessori, non presumano d'ingerirsi anche ad istanza, e col consenso dell'istesse Parti, nelle Cause Civili, Communitative, Criminali, mere, o miste de' Cittadini, ed Abitanti di Vetralla, e suo Contado sudetto; Ma solamente possano proseguir quelle, che si trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queste debbano averle intieramente decise, e terminate come crederanno di raggione per tutto il Mese d'Aprile dell'entrante Anno 1729.; Volendo Noi, che spirato tal termine, sia spirata affatto la loro giurisdizione nelle Cause già introdotte come sopra, e che le Cause sudette non terminate, nello stato, e termine, in cui allora si troveranno, s'intendano onninamente, e pienamente devolute a sudetti Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel Distretto di essa.

Inhibitio Gubernatori Viterbii hac super re.

§. 4. Per le Cause poi Criminali il sudetto Governatore di Vetralla dovrà unicamente, ed immediatamente dipendere dalla Consulta; e per le Cause di quella Comunità, Economia, e buona Amministrazione di essa, suoi effetti, e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente, ed immediatamente dalla Congregazione del buon Governo, all'arbitrio della quale rimettiamo il tassare, e stabilire un convenient salario, o provisione da pagarsi mestrualmente dalla stessa Comunità tanto al Governatore perchè possa vivere con onesto decoro, quanto al Barigello da eleggersi conforme il solito dalla Consulta col peso di tenere continuamente quel numero de Birri, che si stimeranno necessarii al buon servizio della Giustizia, ed alla custodia in oltre della Selva communitativa.

Quoad Causas Criminales quomodo novus Gubernator in prædicta Terra se gerere debet.

Clausulæ.

§. 5. Volendo, e decretando, che il presente nostro Moto proprio, benchè non ammesso, nè registrato in Camera, e ne' suoi libri, abbia in perpetuo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione; E contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di orreaione, e surreaione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione; nè qualsivoglia difetto, benche degno d'espressa speciale, & individua menzione. E che non si possa diversamente interpretare, giudicare, o diffinire anche dalle sudette, ed altre Congregazioni de' Reverendissimi Cardinali; Dichiarando Noi nullo, ed irrito tutto ciò, che si facesse, o si attentasse in contrario. Non ostante quanto a tutte, e singole cose premesse, che non vi siano stati citati, chiamati, o sentiti, il sudetto Governatore di Viterbo, e suoi Ministri, il nostro Fiscale Generale, il Commissario della nostra Camera, anche per l'interesse, che vi potesse avere a titolo dell'Affitto delle Cancellarie di detta Provincia, ed ogn'altra persona, che vi avesse, o potesse avere interesse; La regola della nostra Cancellaria de Jure quæsito non tollendo, le facoltà, prerogative, e privilegii conceduti a tutti li sopradetti, ed ogni, e qualunque altra ordinazione, o Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori, Leggi civili, e Canoniche, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, per questa volta sola ampiamente deroghiamo, perche tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà.

Dato in Roma dal nostro Palazzo Apostolico in Vaticano il dì 7. Decembre 1728.

Dat. 20. Dec. 1728 An. V.

Confirmantur Motu proprio provisiones, & conventiones initæ inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemtione a Gabellis, Collectis, & Datiis.

Hac de re vide aliam hujus editam 1728. *Sept.* 28. *P.* 5. *& Const.* Pretiosus *quæ hic laudatur, ed.* 1727. *Maii* 26. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

Ab Ordine Prædicatorum variæ obtinebant exemptiones a Gabellis.

§. 1. Godendo pacificamente la nostra Religione Domenicana tanto in questa nostra Città di Roma, quanto in tutto il nostro Stato Ecclesiastico in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varii particolari Privilegii, concessigli anche forse a titolo oneroso da diversi Pontefici nostri Predecessori, e specialmente dalla gloriosa memoria di S. Pio V., ed ultimamente da Noi nella nostra Costituzione -- *Pretiosus* -- data in Sezze li 26. Maggio 1727., l'esenzione da tutti, e singoli Dazii, Gabelle, Collette, Imposizioni, ed altri qualunque pesi, sì Camerali, che Comunitativi, alcuni de' quali specialmente del Macinato ne' tempi passati da detta Religione sono stati pagati, non ostante detta esenzione, ed essendo nondimeno in sorte alcune controversie tra detta Religione, e li Ministri della nostra Camera, sopra la liquidazione, e tassa di dette esenzioni da Noi benignamente ampliare, ed accordate nell'accennata Costituzione -- *Pretiosus* --, fattosi perciò a Noi ricorso dal P. Procuratore Generale di esso Ordine, che da Ministri di detta Camera:

Hinc ortæ controversiæ inter ipsum & Ministros Cameræ Apostolicæ.

§. 2. Noi a fine di assicurare con ogni modo più facile l'esenzione a detta nostra Religione, ed insieme provedere all'indennità di essa nostra Camera, con levare ogni sospetto, ed apertura alle frodi, e pregiudizii, e così porre fine a qualunque controversia, che potesse insurgere in avvenire, rimettessimo l'esame di tal affare al Reverendissimo Cardinale Accoramboni già

Quæ a Sanctissimo remissæ sunt Auditori suo examinandæ, quique auditis partibus ad SS. referret.

nostro

nostro Uditore, a fine, che sentite le parti, quanto alli predetti pesi Camerali solamente, eccettuatene però li beni di prima Erezione de' Conventi, Monasterii, e Collegii fondati in detto nostro Stato Ecclesiastico, ed eccettuati ancora li Pesi, Dazii, Gabelle, ed altre qualunque imposizioni meramente, e solamente Comunitative, anche imposte con autorità Apostolica, dalle quali volemo onninamente in tutto, e per tutto esente detto nostro Ordine, a tenore del dritto comune di detta nostra Bolla -- *Pretiosus* --, ed altre Costituzioni Apostoliche, e delle precise dichiarazioni di nostra Mente sopra ciò fatte per mezzo del nostro Reverendissimo Segretario di Stato, particolarmente sotto li 20. Novembre 1727., riferisse a Noi tutte le controversie sopra ciò insorte, e le ragioni, che dall'una, e dall'altra parte si fossero addotte, per potere poi prendere quelle risoluzioni, che si fossero stimare adequate per

Uti factum 2.

l'indennità d'ambe le parti: ed avendoci susseguentemente esso Reverendissimo Cardinale riferito, che doppo essersi tenuti avanti di lui diversi Congressi, con l'intervento di Monsignor Commissario di detta nostra Camera, del suo Sostituto, e del P. Maestro Fr. Giovanni Domenico Agnani compagno del detto P. Procuratore Generale, intervenuto anche per parte, ed a nome del P. Maestro Generale dell'Ordine, e dello stesso Procuratore Generale, e del Computista del nostro Convento della Minerva, per l'interesse tanto del medesimo P. Generale, e suo Ospizio, e de' Conventi, e Collegii di Roma, quanto di tutti gl'altri Conventi dello Stato Ecclesiastico, e de' Monasterii di Monache, e Collegii di Terziarie si di Roma, che dello stesso Stato, che vivono sotto l'ubbidienza, e regola Domenicani, ed in essi Congressi, esaminate maturamente tutte l'Esenzioni concedute da Sommi Pontefici, si generalmente alla Religione Domenicana, dell'uno, e l'altro Sesso, che alli Conventi particolari del detto Ordine, specialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle Gabelle, che da' medesimi si pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla sudetta nostra Bolla -- *Pretiosus* -- ed avanti, che quella emanasse attualmente, e realmente, senza contrasto godevano l'esenzione per il vitto, vestito, mantenimento di Chiesa, e tutt'altro che occorreva per servizio de' Religiosi, Conventi, e loro Chiese, fosse finalmente nel Congresso tenutosi nel di 25. Aprile prossimo passato, di comun consenso, con riserva però della nostra approvazione, stabilito nel modo seguente, cioè:

[Pr]ovisiones, [et] conventiones præ[di]ctæ. Qui[bu]s in rebus [pr]ædictos [Or]do exem[pti]one a Ga[be]llis dein[ce]ps gaude[bi]t.

§. 3. Primo, che in avvenire, come si dirà in appresso, tanto il Convento della Minerva, ed il P. Generale colli Religiosi del suo Ospizio; e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresovi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasterii di Monache, e Collegii di Terziarie, si di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e Regola dell' Ordine de' Predicatori debbano pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'Esenzione nell'istesso modo, e forma, che l'han godute per il passato, e le godano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra) tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, Risposte, ed Imposizioni, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' Beni, si in Roma, che nello Stato Ecclesiastico sudetto, alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a quali spettassero dette Gabelle, e pesi come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a guisa de' quali colle riserve sudette dovranno tenersi, riputarsi, e regolarsi. Secondo, che a tale effetto, e colle riserve, ed eccettuazione delli sopradetti Beni, e Pesi, debbano i sudetti Padri, Monache, e Collegii di Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, si di Roma, che del detto nostro Stato, mediante il Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o suo Compagno rinunziare a tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'Esenzioni sudette, e non altrimenti sin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benche fossero quelli stati conceduti col titolo oneroso, con dichiarare di non volersene per detto effetto valere in avenire, e che s'abbino a considerare di niuna forza, e valore, appunto come se non gli fossero mai state concedute.

Renunciandum omnibus Constitutionibus Apostolicis, & Privilegiis quoad exemptiones prædictas.

§. 4. Terzo, che all'incontro, ed in corrispettività della sudetta rinunzia, come sopra da farsi da detti Padri, e Monache Domenicane si di Roma, che di detto nostro Stato, mediante il detto Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o suo Compagno, e non altrimenti, la nostra Camera sia tenuta ed obligata di pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute sino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale, in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione, a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè per il detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto Padre Generale, e così in tutto per bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero sei Religiosi, altri scudi sedici Annui al Collegio della Penitenzieria per numero 8. bocche, altri scudi sedici similmente Annui per numero 8. bocche nell'Ospizio di S. Quirico, altri scudi settantotto annui per numero 39. bocche nelli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de' Perfetti, ed altri scudi quaranta parimenti annui per numero 20. bocche nelli Conventi de' Santi Sisto, e Clemente, che in tutto sono scudi seicento ventiquattro, che dovranno pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma. Quarto, che essendosi stabilite, e fissate nelli Conventi esistenti nello Stato Ecclesiastico bocche numero 976., sia tenuta la nostra Camera in corrispettività, come sopra di detta renunzia di pagare per i detti Conventi, e loro Religiosi annui scudi novecento settantasei, regolando per questi l'Esenzione a ragione di uno scudo per boccha. Quinto, che quanto alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altri, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dar nota distinta dal P. Procuratore Generale, debbasi dalla nostra Camera pagare per tutte l'Esenzioni competenti, e pretese, come sopra, rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma, a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciascheduna di esse annualmente, come sopra.

A Camera Apostolica quantum pecuniæ annuatim solvendum prædicto Ordini pro renunciatione præfata.

§. 5. Sesto, che dalla nostra Camera di sei in sei mesi, da principiare come si dirà in appresso, debbano farsi i sudetti pagamenti in mano del Procuratore Generale pro tempore di detto Ordine, al dicui carico, e peso dovrà restare di farne il dovuto ripartimento a ciaschedun Convento, Monastero, e Collegio si di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza verun peso, cura, e risico della nostra Camera. Settimo,

In cujus manu facienda prædicta solutio.

De Sale, ut antea largiendo.

che

che la detta nostra Camera debba dare il sale nel modo, e forma, e oella quantità, che si è praticato fin' al presente.

§. 6. E riflettendo Noi, ehe le sopra espresse provisioni, e risoluaioni ridondano in evidente otilita di essa nostra Camera, attesa la generalità di dette Esenaioni, e respettivamente riescono di molta quiete a' detti oostri Religiosi, e che in tal forma vieoe tolta l'occasione d'ogni litigio, ci siamo determinati di confermarle, ed approvarle, affinchè in perpetuo abbino la dovuta esecuzinoe, eome in appresso. Quindi è, che con la presente nostra Cedola di Moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore di tutti i Brevi, Chirografi, e eostituaioni Apostoliche, e particolarmente della nostra sopra accennata Costituzione -- *Pretiosus* --, e di tutti, e singoli altri Privilegi da questa Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta oostra Religione Domenicana dell'uno, e l'altro Sesso per l'Esenziooe del pagamento delle Gabelle, Dazi, ed altre imposiaioni spettanti alla nostra Camera, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, inerendo alle sopra registrate provisioni, e risoluaioni, quali io tutto, e per tutto confermiamo, ed approviamo, pet l'esecuaione di essa, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pieneaza della nostra suprema, ed Apostolica potesta, dichiariamo, decretiamo, e vogliamo, cbe in avvenire dall' infrascritto giorno, tanto il detto Conveoto della Minerva di Roma, ed il Padre Generale colli Religiosi del suo Ospiaio, e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, comptesivi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e di S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Teraiarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienaa immediate, e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare, conforme Noi efficacemeote l'obblighiamo a pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'esenaione nell'istesso modo e forma, che l'hanno goduta per il passato, e la godevano presentemente, e di qualunque peso Comunicativo, come sopra), tutte, e qualsisiano Gabelle, Daai, Pesi, risposte, ed imposiaioni Camerali, tanro per ragione di vitto, e vestiro, qnanto per raggione de' beni, sì in Roma, che in detto Stato Ecclesiastico alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a' quali dette Gabelle, e pesi spettassero, come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenainne, a' guisa de' quali colle riserve sudette, vogliamo, che in avvenire siano tenuti, e reputati: al quale effetto, Noi in nome, e per li sudetti Padri, Monache, e Teraiarie del detto Ordine de' Predicatori, si di Roma, che del detto nostro Stato, colle riserve, ed eccettuazinni delli sopradetti beni di prima Erezione, e Pesi Comunitativi, e non altrimenti colla nostra suprema autorità cediamo, ed espressamente rinunaiamo a' tutte le Costituzioni, Brevi, Chirographi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'esenzioni sudette, e non altrimenti fin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benchè queste fossero state cnncedute col titolo oneroso, dichiarando, volendo, ed ordinando Noi, cbe oon possano per detto effetto valersene io avvenire, e che s'abbiano da considerare di niuna foraa, e valore, come se appunto oon gli fossero state mai cnncordate.

Confirmatio relatarum conventionum.

Statuitur, ut deinceps Gabellarum solutioni in omnibus (quibusdam exceptis) Prædicatorum Ordo teneatur.

Fit à SS. nomine omnium renunciatio omnibus Constitutionibus, & privilegiis hac super re.

Præscribitur ut a Rev. Camera Apostolica annuatim prædictis solutio erogetur singulis Romæ, & ditionis Eccl. sticæ conventibus.

§. 7. Ed all'incontro in correspettività della rinunzia, che abbiamo come sopra fatta per li detti Padri, Monache, e Terziarie Domenicane, sì di Roma, che del detto nostro Stato; vogliamo, ed ordiniamo, che detta nostra Camera sia tenuta, ed obligata, conforme Noi efficacemente, e validamente l'obblighiamo a dovere pagare annualmente pet tutte l'Esenaioni godute, e eoncedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenaione a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè rispetro a detto Convento per bocche numero 150., cosi fissate, e stabilite, e per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto P. Generale, che in tutto sono bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero 6. Religiosi, altri scudi dodiei annui, al Collegio della Penitenziaria per numero 8. boccbe, altri scudi sedici annui all'Ospizio di S. Quirico, parimente per numero 8. bocche altri scodi settantotto anni alli Conventi di S. Sabina, a di S. Nicolò de' Persetti per bocche numero 39., ed altri scodi quaranta parimente annui alli Conventi di S. Sisto, e di S. Clemente, che io tutto fanoo la somma di scudi seicento ventiquattro, da pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma, e quaoto alli Conventi esistenti in detto nostro Stato Ecclesiastico, essendosi stabilite, e fissate boeche numero 976., e per queste essendosi regolata, e stabilita l'Esenzione a ragione di scudo uno per boccha; Vogliamo, che la nostra Camera in correspettività della sudetta rinunaia sia tenuta, e obligata, eonsotme Noi parimeote l'obblighiamo a pagare per li detti Conventi, e loro Religiosi anoui seudi novecento settanta sei; Rispetto poi alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclasiastico, e Collegi delle Terziarie della detta nostra Città di Bologna soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altro, de' quali Mnnasteri, a del nomero delle loro Monacbe, e Terziarie respettivamente, si dovrà dare nota distinta dal Padre Procuratore Generale, dovrà esser tenuta detta nostra Camera, enme Noi, come sopra l'obblighiamo a pagare per tutte l'Eseozioni sudette rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monacbe dello Stato, e Terziarie di Bologna a ragione di gioli cinque per ciascheduna di esse annoalmente come sopra, e tali pagamenti vogliamo, ehe dalla oostra Cametа siaoo prontamenta effettuati, ed adempiti, e di sei in sei Mesi, da principiare dalla data della presente Cedola di Moto proprio, e che debbano farsi in mano del Procuratore Generale pro tempnre del detto Ordine, a di cui Carico, e peso dovrà restara il farne il dovuto repartimento a ciaschedun Convanto, Collegio, e Monasterio, si di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza che la nostra Camera abbia ad averne, e sentirna cura, peso, a risieo alcuno, ordinando Noi per tale effetto al oostro Monsignor Tesoriere Generale, che in adempimento di eiò ne dirigga i suoi ordini a' suoi debiti tempi, al Depositario generale della nostra Camera, e cb'egli oe accetti, e bonifichi in appresso li pagamenti ne' detti suoi conti, a tolto ciò senaa verun pregiudiaio della limosina del Sale, solita darsi dalla nostra Camera alli Conventi, e Collegi sudetti, quale vogliamo, che debba cootinuarsi ancbe iu avvantre, nel modo, e forma, e oella quantità, come si è praticato sin ora.

Clausulæ.

§. 8. Volendo, dichiarando, e decretando Noi con la pienezza della Nostra Potestà Pontificia. che tutto, e quanto e stato da Noi come sopra disposto, ed ordinato per il buon regolamento di detta esenzione, debba perpetuamente, ed iovioIabilmente osservarsi, ed eseguirsi,

tanto per parte della Camera, quanto de' Conventi de' Religiosi, e Monasteri di Monache Domenicane, sì di Roma, che del nostro Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato, ed a riguardo della sudetta rinunzia, si reputi, come fatto a titolo oneroso, ed appunto, come se vi fosse intervenuto il positivo consenso, obligo, e giuramento d'ambe le parti, senza che veruna di essa possa in verun modo, ed in alcun futuro tempo sotto qualunque pretesto, e causa benchè inopinata, ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di sopra disposto, e stabilito imponendo loro, ed a ciascuna di esse perpetuo silenzio, e vogliamo, che per la perpetua osservanza ed esecuzione delle cose premesse, e ciascuna di esse restino perpetuamente obligati, conforme Noi colla nostra suprema autorità validamente, ed efficacemente obblighiamo la detta nostra Camera, e respettivamente i detti Conventi, e Monasteri dell'Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del nostro Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e qualsisiano respettivamente loro beni, effetti, rendite, e ragioni nella più ampla forma di detta nostra Camera, essendo tale la Mente, e volontà nostra precisa.

Derogatoriæ peculiares.

§. 9. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio d'ammettersi, e registrarsi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Prædecessore de Registrandis, non possa mai in alcun futuro tempo opporsi di surrezione, orrezione, ne' di alcun' altro vizio, e difetto della nostra volontà, ed intenzione, che mai sotto tali, o altri pretesti possa essere impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dal Reverendissimo Cardinale Camerlengo, da' Tesorieri Generali, e da qualsivoglia altro Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, e da qualsivoglia Congregazione, ancorchè composta de' Reverendissimi Cardinali, e da questi ancorchè Legati a Latere, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi fin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, ed invalido tutto, e quanto da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare, contro la forma, e disposizione della presente nostra Cedola di Moto proprio, quale vogliamo che vaglia, e debba sempre avere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, ne citati Monsignore Commissario della nostra Camera, ed i Conventi, Monasteri, e Collegi suderti, tanto di Roma, quanto di detto nostro Stato, ed i loro Superiori, Sindici, e Deputati, ed ogn'altro che vi avesse, o pretendesse avervi interesse non ostante qualsisiano Brevi, Chirografi, e Costituzioni de' Nostri Predecessori, anche la nostra supraccennata - *Pretiosus* - sopra la concessione si generalmente, che particolarmente fatte alli Conventi, Monasteri, e Collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroso, e per quanto facci bisogno, anche le Bolle di Paolo II., e Paolo IV. e del detto Pio IV. *De rebus Ecclesiæ & Cameræ non alienandis &c.*, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, questa volta sola, e per l'effetto sudetto ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con amplissima Derogatoria delle Derogatorie più insolite, ed effrenare.

Fides habenda transumptis.

§. 10. Decretando in oltre che alle Copie impresse di questa nostra Cedola munita col Sigillo di Persona costituita in Dignità Ecclesiastica, e sottoscritte da qualunque Notaro publico si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola Originale.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì X. Decembre MDCCXXVIII.

CXCII.

Declarantur inhabiles ad Officia, & dignitates Religiosi S. Basilii Magni sibi procurantes Archiepiscopatus, & Episcopatus, aliasque dignitates.

Consimilem proibitionem contra ambitum officiorum sive intra, sive extra Religionem obtinendorum, habent fere omnes Religiones.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16 Dec. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis, & preces Procuratoris Generalis nomine totius Ordinis.

§. 1. CUM sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Sancti Basilii Magni tam suo, quam ejusdem Ordinis nomine Nobis nuper exponi fecit, juxta consuetudinem hactenus servatam in Ecclesia, & ritu Græco unito ad Archiepiscopatus, & Episcopatus Religiosi Basiliani assumantur, sæpe vero contingat, quod aliqui prædictas Dignitates per commendationes Magnatum, non fine præfati Ordinis perturbatione sibi procurent, dictus Procurator Generalis, quo ambitiosis via præcludatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret.

§. 2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Declaratio inhabilitatis prædictæ.

ad officia, & dignitates Monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expresso Superioris Generalis seu Protoarchimandritæ pro tempore existentis, & memorati Ordinis consensu sibi Archiepiscopatus, Episcopatus, Archimandrias, aut quascumque alias Dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robora-

tis,

tis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIII.

Erigitur Custodia Alsatiæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alsaticam nuncupandam.

De divisione Provinciæ Insulen. eorumdem Fratrum, vide Clem. XI. Const. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternatia Officialium Provinciæ Brixien.

Dat. 16. Dec. 1728. An. V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, solicitudo Nos admonet, ut felici, prosperoque Religiosorum Virorum divinis obsequiis sub austerioris vitæ disciplina mancipatorum, suavique Christi odore de bona conversatione fragrantium statui, regimini, & progressui, interdum etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere studeamus, sicut sublimium Principum de Ecclesia Dei optime meritorum vota postulant, ac rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Quibusdam de causis Conventus Alsatiæ, olim de Provincia Helvetiæ, ab ea segregati, & in Custodiam quandam erecti.

§. 1. Nomine siquidem Charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus sitis constabat, inter alios Conventus hujusmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alsatia Dominio ejusdem Ludovici Regis Christianissimi subsunt, multipliciaque incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alsatiæ, eorumque Fratribus inde enata fuissent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipsius Ordinis in alma Urbe nostra novissime celebrati exposuissent nullum aliud efficacius hujusmodi damnis sarciendis, aliisque in posterum avertendis remedium suppetere, quam quod prædicti eorum Conventus Alsatiæ non modo ab Helveticis plane segregarentur, sed etiam in novam Provinciam erigerentur, Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. censuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alsatiæ ab ipsa Provincia Helvetica penitus, & totaliter separarentur, ac tanquam Custodia a præfata Provincia Helvetica in posterum independens, pro tunc donec sufficientem, ac necessarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, soli Ministro Generali ejusdem Ordinis immediate subjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujusmodi desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Causæ eosdem Conventus in Provinciam erigendi.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per enarratam provisionem a Diffinitorio dicti Capituli Generalis, sicut præmittitur, captam, minime statui, ac Religiosæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alsatiæ usquequaque consultum sit; prædicta vero custodia undecim ad præsens Conventus, & quatuor Hospitia, necnon singuli Conventus Religiosos regulari observantiæ, & disciplinæ numero sufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato Conventuum numero constituuntur, duoque ex dictis Hospitiis, utpote in quibus satis, & Religiosorum in Conventus formales facile erigi valeant, & si Fratres Helvetii eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejusdem Ludovici Regis Christianissimi existentium, ac in Helvetia positorum gessissent, etiam antehac erigi potuissent, hisque accedat, quod in custodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ac quorum numerus augeretur, si per Ministrum Provincialem regeretur Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ studia vigeant, quodque intra dictæ Custodiæ limites illius Fratres ad victum, & vestitum necessaria abunde, nec magno labore ex quæstuatione, ac Fidelium liberalitate parent, & inveniant.

Preces Galliarum Regis

§. 3. Quibus, aliisque gravibus rationibus consideratis plurimum expedire videtur, Custodiam præfatam in Provinciam erigi: Nobis propterea ejusdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro ipsius Ludovici Regis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac firmiori, solidiorique memoratorum Conventuum in Alsatia prædicti Ludovici Regis dominio subjecta, ut præfertur consistentium, statui, & quieti, prosperoque regimini salubriter prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatam Custodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum Provinciam Alsaticam nuncupandam, quæ a propriis Ministro Provinciali, ac Definitoribus, cæterisque Superioribus juxta ejusdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac ipsi novæ Provinciæ sic erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Hospitiis, Domibus, ac Ministro Provinciali, & Definitoribus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & personis quibuslibet, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hospitia, Domos, Superiores, & Fratres aliæque personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIV.

Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. super præcedentia eorumdem in Provincia Romana.

Hac de re vide Urbani VIII. Const. ed. 1642. Dec. 22. P. 20., & Alex. VIII. Const. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

[Margin: Dat. 16. Dec. 1728. An. 5.]

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

[Margin: Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscriptus, ab Urbano VIII. approbatus fuit.]

§. 1. Cum, sicut accepimus, alias postquam jussu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri quædam pro salubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Cismontanæ, generales Constitutiones in ipso primordio institutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, seu ordo præcedendi inter ipsos Fratres sub gravibus pœnis præscriptus, & ab ipso Urbano Prædecessore per suas in simili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium est: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Ordinis exacte servarunt, donec instantibus Ministro Provinciali, Definitorio, Ministris Exprovincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejusdem Provinciæ Romanæ, re. me. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster per suas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Pastoralis &c.* formam ejusmodi præcedendi moderando statuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, sive honoratioris loci competeret, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illis, qui ad habitum per dictos Fratres gestari solitum susceperant, ac de cætero susciperent, quam ii, qui se a Fratribus de Observantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice transtulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis ejusdem Cismontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri essent, qui post Superiores actuales immediate locum haberent, & alias prout in ipsis Alexandri Prædecessoris literis uberius continetur.

[Margin: Postmodum vero ab Alexandro VII., prædict. præcedendi formam moderando, aliam statutum fuit.]

[Margin: Hinc orta dissidia.]

§. 2. Difinitores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandri Prædecessoris literæ prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apostolica Deputatorum, tametsi non sine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretarii Generales actuales, Exprocuratores, & Exdefinitores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædecessoris literis comprehensi; præcedentia juxta supradictas generales Ordinis Constitutiones, & Urbani Prædecessoris literas, non tamen absque querimoniis gavisi fuerint; & ad sedanda dissidia subinde enata, eamdem præcedentiam sub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ Visitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliisque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non mediocri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

[Margin: Pro quibus sedandis multum operæ datum est, sed frustra.]

§. 3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. institutum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædecessoris literarum, sed cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita demandasset exquiri desuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadversum fuisset, quod præter dilationem celebrationis ejusdem Capituli Generalis in eo vix tractari, ac discuti soleant res ad universum Ordinem præfatum spectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones: Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorumdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hujusmodi examinando deventum fuit; verum quia nonnulli Fratres Missionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in possessione, seu quasi possessione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opponentium habito adversus ejusmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem pariter nostrum recursu, ipse Clemens Prædecessor per tunc quoque existentem Auditorem suum mandavit, nihilominus innovandum esse, neque dictum Decretum executioni demandandum fore, donec, & quousque controversia per præfatam Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam resolveretur, ac interim servari debere in omnibus, & per omnia sopradictas Alexandri Prædecessoris literas. Cumque, sicut Nobis quoque innotuit cura, & studio graviorum dictæ Provinciæ Religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos placare, & ne ejusmodi lis, & quæstio in publicum efferretur impedire adnixi sunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoscendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

[Margin: Causæ hujus Constitutionis.]

§. 4. Hinc est, quod Nos attendentes nihil magis spiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adversari, quam similes super præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religiosæ, & fraternæ quoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes rationi, ac recto ordini consentaneum esse, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Constitutiones, ac Ur-

Avocatio cauſæ.

bani Prædeceſſoris literas præſcriptam, quam tenent ſere omnes reliquæ ipſins Familiæ Ciſmontanæ Provinciæ obſervent, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione, noſtris, deque Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine litem, & Cauſam ſuper eadem præcedeotia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, ſeu alibi ubicumque pendentem (illius ſtatum, ac merita, & alia quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſenribus pro plene, & ſufficienter eapreſſis, & ſpecificatis habentes) in ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum ac quibuſcnmque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum ſerie avocamus, illamque perpetuo ſnpprimimus, & eatinguimus, ac perpetuum deſuper ſilentium imponimus.

Præcipitur, ut ſerventur Conſtitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas.

§. 5. Præterea generales Conſtitutiones quoad præcedentiam pro Fratribus ejuſdem Ordinis editas, ut præfertur, emanataſque deſuper ſupradictas Urbani Prædeceſſoris literas, quarum initium eſt: *Alias &c.* in præſata Provincia Romana ab omnibus, & ſingulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcuſſe ſervari, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus tenore præſentium præcipimus, & mandamus.

Clauſulæ.

§. 6. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, nec de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe babentinm conſenſus, alione quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, in controverſiam vocari, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, ſeu impetrato, ac etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo unquam poſſe: Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatus, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentiâ, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & anctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 7. Non obſtantibus ſupradictis Alexandri Prædeceſſoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apnſtolicis, necnon quatenus opus ſit præſatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri Anno Quinto.

CXCV.

Conceditur facultas Definitorio Generali Congregationis Hiſpaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten. creandi unum vocalem in quolibet Capitulo Generali.

De habitu, Miſſale, & Breviario Præmonſtratenſium d. Congregationis Hiſpaniarum vid. Clem. XI. Conſt. ed. 1705. Maji 30. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Dec. 1728. An. 5

Ad futuram rei memoriam.

Cauſæ hujus conceſſionir.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Definitores generales Congregationis Hiſpaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonſtraten., quod cum in dicta Congregatione multoties reperiantur aliqui Canonici Regulares titulo, ſeu gradu Prædicatorum generalium inſigniti, & alii virtute, ac meritis præſtantes, qui progreſſus in literarum ſtudiis facere, dictæque Congregationis decus, ac dignitatem augere adnituntur; in Capitulo vero generali ejuſdem Congregationis pauci vocales adeſſe conſueverunt, ipſi Eaponentes, quo Religioſi, ac literarii ejuſmodi Canonicorum Regularium labores aliquo condigno præmio donentur, Definitorio Generali ejuſdem Congregationis unum ex prædictis Canonicis Regularibus in ſingulis Capitulis Generalibus, vocalem creandi, ac conſtituendi facultatem tribui plurimum deſiderent, Nobis propterea humiliter ſupplicari fecerunt, ut in præmiſſis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Conceſſio prædictæ Facultatis.

§. 2. Nos igitur ipſorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere volentes, eorumque ſingulares perſonas a quibuſvis eacommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis Sententiis, Cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaaat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, eiſdem modernis, & pro tempore exiſtentibus Definitoribus generalibus dictæ Congregationis Hiſpaniarum, ut ipſi in quolibet Capitulo Generali dictæ Congregationis unum ea præſatis Canonicis Regularibus, qui titulo, ſeu gradu Prædicatoris generalis inſignitus reperiatur, aut alias doctrina, & meritis reſulgeat, vocalem ejuſdem Capituli Generalis cum omnibus, & ſingulis privilegiis, prærogativis, honoribus, & oneribus, quibus alii vocales hujuſmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere poſſunt, creare, conſtituere, & declarare libere, & valide poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Derogatoriæ.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & Conſuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter eapreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaaat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XVII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus noſtri anno Quinto.

XCVI.

Confirmatur Chirographum, quo denuo Gubernium Castri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apostolici, cum nonnullis declarationibus, & facultatibus.

De jurisdictione & facultatibus Præfecti Palatii Apostolici vide aliam hujus Const. ed. 1728. Sept. 24. P. 5.

at. 20 Dec. 28. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

ÆQuitatis, ac justitiæ ratio, ac præclara Venerabilis Fratris Camilli Patriarchæ Constantinopolitani Palatii Nostri Apostolici Præfecti in Nos, & Apostolicam Sedem Fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita, assiduis, quos pro Nobis, & eadem Sede indefesse sustinet, laboribus conjuncta postulant, ut non solum ea, quæ ad ejus, suorumque in Præfectura Palatii Apostolici hujusmodi Successorum favorem a Nobis prodierunt, quo inconcussa juxta mentem, & intentionem Nostram firmiter subsistant, Apostolicæ confirmationis præsidio roboremus, sed etiam uberioribus illum in dies favoribus, & gratiis prosequamur.

Alias per Chirographum ... Gubernium Castri Gandulphi ... Præfecturæ Palatii Apostolici unitum.

§. 1. Cum itaque alias postquam dilectus filius Noster Annibal Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Albanus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius gubernium Terræ nostræ Castri Gandulphi Albanen. Diœcesis, quod per aliquot annos exercuerat, & antea Præfecturæ ipsius Palatii Apostolici cum plenaria Jurisdictione, ac independenter a quocumque alio Tribunali, annexum esse consueverat, sponte in manibus Nostris dimisisset: Nos volentes, ut hujusmodi Gubernium Præfecturæ præfatæ eidem modo, & forma, quibus olim reperiebatur, tametsi hoc medio tempore, quo ab eadem Præfectura separatum fuerat, quædam in illo innovationes quoad exercitium Jurisdictionis factæ fuissent, de cætero quoque annexum remaneret, per Chirographum manu nostra subscriptum, & eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto directum, Gubernium dictæ Terræ Præfecturæ præfatæ cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, prærogativis, ac plenaria, & privativa Jurisdictione in negotiis, & Causis Civilibus, & Criminalibus Præfecti ejusdem Palatii pro tempore existentis, independenter a quocumque alio Tribunali, ac nonnisi Nobis, & pro tempore itidem existenti Romano Pontifici immediate subjectum denuo univimus, & annexuimus, statuentes quidquid dicto tempore intermedio in contrarium præmissorum actum fuisset, nullum statum in præjudicium ipsius Præfecturæ facere, seu fecisse, ac quatenus opus esset, revocantes, & annullantes quodcumque Indultum, Mandatum, & Chirographum adversus præmissa quomodolibet emanatum; Et insuper memorato Camillo Patriarchæ, & Præfecto, ut ratione Gubernii hujusmodi negotiis, & Causis Criminalibus præfatis se immiscere, ac in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, & debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequeretur, libere & licite, ac absque ullo irregularitatis, aut censuræ Ecclesiasticæ incursu posset, & valeret, dummodo tamen a Sententia in Causa Sanguinis per se ipsum ferenda abstineret, indulsimus, & alias prout uberius continetur in dicto Chirographo, tenoris, qui sequitur videlicet --

Chirographum prædi-

§. 2. *Monsignor Camillo Cybo Patriarca di Costantinopoli, e Maggiordomo del Nostro Palazzo Apostolico, Avendo il Reverendissimo Cardinale Annibale Albani dimesso nelle Nostre mani il Governo di Castel Gandolfo dal medesimo esercitato per il passato, e che per prima era stato sempre unito alla Prefettura del Nostro Palazzo Apostolico con piena giurisdizione, independentemente da qualsivoglia altro Tribunale; Volendo riunire il sudetto Governo nello stato, modo, e forma, che prima si ritrovava non ostante, che in questo tempo intermedio fossero seguite delle innovazioni in ordine al medesimo nell' esercizio della sua Giurisdizione di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà, riuniamo il sudetto Governo alla Prefettura del Palazzo Apostolico, con tutti, e singoli Privileggi, Onori, Prerogative, e con plenaria, e privativa Giurisdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle Criminali del Nostro Maggiordomo* pro tempore *independentemente da qualsivoglia altro Tribunale, e solo a Noi immediatamente soggetto; Volendo, che tutto ciò, che si fosse praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun stato in pregiudizio di detta Prefettura, rivocando anche, ed annullando, quando faccia di bisogno ogn' altro Indulto, Ordine, e Chirografo, che vi potesse esser in contrario, ancorchè richiedessero speciale, & individua menzione, il tenore de' quali si abbia qui per espresso di parola in parola, essendo così mente, e volontà Nostra, & affinchè detta riunione di Governo nello stato, e forma di prima, ed esercizio di plenaria, e privativa Giurisdizione di ogn' altro Tribunale, eccetto che da Noi independente abbiano il loro pieno effetto, concediamo a Voi con la Nostra Apostolica Potestà le libertà, quando però ne abbiate di bisogno, e quando le facoltà ordinarie della Prefettura del Nostro Palazzo non si stendessero anche al detto Governo di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio, e Causa Criminale per conto del medemo Governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eseguire, o far esseguire qualunque consiglio, Ordine, e Mandato in voce, o in scritto ancorchè ne seguisse effusione di sangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, senza che perciò in corriate in veruna irregolarità, o Censura Ecclesiastica, purchè vi asteniate dal proferire per Voi stesso, Sentenza di Sangue; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi Libri a tenor della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore* de registrandis *vaglia, ed abbia forza, e vigore non ostante qualsivoglia altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica Nostra, e de' Nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualsivoglia altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone quì il tenore per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, ed all' effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo dì 17. Aprile 1728.*

BENEDICTUS PP. XIII.

Admissio in Camera prædicti Chirographi.

§. 3. Die 19. Aprilis 1728. supradictum Chirographum Sanctissimi in plena Camera exhibitum, & præsentatum fuit, illudque Commissum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Passarino Cameræ Apostolicæ Clerico, & in Camera Consistoriali diei 24. ejusdem mensis ad relationem præfati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Passarini, citato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nicolao Lana dictæ Reverendæ Cameræ Commissario Generali admissum, & registratum fuit in Libro Signaturarum Sanctissimi sub folio 120. -- Ita est Antonius Petruccius Cameræ Apostolicæ Secretarius --

§. 4. Nunc autem Nos considerantes validiora, & stabiliora esse illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde præmissorum firmiori robori, & efficaciæ peramplius prospectum esse cupientes, simulque eidem

Quum Camillo Cybo, tunc Palatii Apostolici Præfecto directum.

Camillo

Camillo Patriarchæ, & Præfecto rem gratam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad ipsius Camilli Patriarchæ, & Præfecti, vel cujuscumque alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum Chirographum, omniaque, & singula in eo contenta, & in executionem Chitographi hujusmodi facta, & gesta, ac inde secuta, & secutura quæcumque, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, ac inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque, quarumvis formalium & substantialium, & de Jure, Statuto, Stylo, seu consuetudine, sive ex Constitutionum, & Ordinationum Apostolicarum, etiam Consistorialium præscripto, & alias quovis modo etiam de necessitate in similibus observandam, & requisitam, & alios quoscumque etiam inexcogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis quomodocumque, & qualitercumque intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi unquam possent, plenissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, removemus, & abolemus.

Confirmatio relati Chirographi.

Declarationes quædam.

§. 5. Præterea attenta connexione, & dependentia, quas Gubernium dictæ Terræ habet cum Præfectura ejusdem Palatii Apostolici, ne aliqua progressu temporis dubitandi oriatur occasio, præfatam plenariam, ac privativam, & a quocumque Tribunali independentem Jurisdictionem in Causis, & negotiis Civilibus, & Criminalibus dictæ Terræ eidem Camillo Patriarchæ moderno, seu pro tempore existenti Præfecto Palatii Apostolici, sicut præmittitur, competentem, ejusdem plane naturæ, extensionis, & qualitatis esse, & censeri debere, ac illam, quam ipsi Præfecto Palatii Apostolici quoad Causas familiarium Nostrorum, seu Romani Pontificis hujusmodi per alias Nostras desuper in simili forma Brevis die 24. Mensis Septembris proxime præteriti expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, prout etiam ad Causas mixtas, dictæque Terræ Comitatum, & districtum extendi, ac illas, & illos comprehendere harum serie statuimus, & declaramus.

Facultates nonnullæ.

§. 6. Porro eumdem Camillum Patriarcham modernum, ac pro tempore existentem dicti Palatii Apostolici Præfectum, utpote Nostris, seu Romani Pontificis prædicti obsequiis continuo addictum, in præfata Terra Castri Gandulfi ejusve Comitatu, & districtu residere non posse, attendentes, quo præmissa plenius, faciliusque suum sortiantur effectum, eidem Camillo Patriarchæ Muderno, & pro tempore existenti Præfecto hujusmodi, ut etiam in Alma Urbe, & Romana Curia omnimodam jurisdictionem præfatam in negotiis, & Causis Civilibus, & Criminalibus, ac mixtis, quæ ad illum in Terra, Comitatu, & Districtu prædictis, ut præfertur, spectat, per se ipsum, seu Auditorem, aut Locumtenentem suum in omnibus, & per omnia ac in quavis Instantia, etiam restitutionis in integrum, & recursuum, perinde ac si in ejusmodi Terra, Comitatu, & Districtu personaliter resideret, & inibi Causas præfatas cognosceret, & terminaret, seu cognosci, & terminari faceret, exercere libere, & licite possit, & valeat, & quibusvis Judicibus quacumque auctoritate, dignitate, & præeminentia Ecclesiastica, vel Sæculari etiam in ipsa Curia præfulgentibus inhibendi, ne in causis, quæ ad suam omnimodam Jurisdictionem hujusmodi pertinent, se intromittant, sed illas ad se, seu Auditorem, vel Locumtenentem suum, ut præfertur, remittant, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, & liberam facultatem, & licentiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie concedimus, & impartimur, ita tamen quod propterea non liceat præfatis Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto, seu Auditori, vel Locumtenenti suo ratione gubernii prædicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam ex Terra, Comitatu, & Districtu, neque aliquam executionem personalem, realem, vel mixtam extra Terram, Comitatum, & Districtum prædictum facere.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes ipsas præsentes Literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu, seu nullitate impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces fore, & esse; Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinalem, etiam Camerarium, necnon Cameræ Apostolicæ præsidentes Clericos, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Regula Nostra de Jure quæsito non tollendo, necnon felic. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes Literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac stylo, & usu Urbis, & Curiæ hujusmodi, & tam ejusdem Urbis, quam Terræ, Comitatus, & Districtus præfatorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis, & Judicibus sub quavis forma concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum, & quorumcumque aliorum hic forsan exprimendorum, & inserendorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCVI

Confirmatur Decretum, de prohibitione Libri, cui Titulus, *Istoria delle Guerre di Europa del Marchese Francesco Maria Ottieri.*

Const. ed. 1728. Jun. 15. P. 5. damnati fuere alii duo Libri Gallico idiomate scripti, & Const. ed. 1729 Oct. 8. P. 6. annullantur quædam folia eo-

d m idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

Dat. 17. Janu. 1729. An. 5.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacræ Congregationis Indicis, quo prædictus Liber prohibitus fuit.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubicunque, & quocunque Idiomate impressus, imprimendusve Liber cui titulus: *Istoria delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia per la successione alla Monarchia delle Spagne dall' anno 1696. all' anno 1725. scritta dal Conte, e Marchese Francesco Maria Ottieri Accademico della Crusca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expressiones offensivas, & injuriosas Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Ministeriis conspicuis, & narrationes rerum minime subsistentium. Nemo itaque cujuscunque gradus, & conditionis prædictum Librum in posterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti.

§. 2. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis De Via supradictæ Sacræ Congregationis Præfecti præsens Decretum signatum, & munitum.

Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXIX.

CXCVIII.

Conceditur Indulgentia Plenaria visitantibus die 11. Februarii aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque existen.

Aliæ Indulgentiæ iisdem Ecclesiis concessa fuerunt a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jun. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

Dat. 19. Janu. 1729. An. 5

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio præfatæ Indulgentiæ plenariæ ad septennium tantum.

§. 1. AD augen. Fidelium Religionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sac. Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque existen. die undecima mensis Februarii a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

§. 2. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CXCIX.

Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Cisterciensi adhuc concessa.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Const. ed. 1586. Maji 17. P. 2. quæ hic inseritur, & confirmatur.

Dat. 25 Janu. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religiosis Ordinibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Pietas instituit, ac sincerm Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, provide concessa, ut firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus.

Ordo Cisterciensis pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus, tum ab aliis Principibus ornatus extitit.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernor Abbatis Generalis totius Ordinis Cisterciensis Nobis expositum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Ecclesiæ Doctore Mellifluo illustratus, ita Alumnorum suorum Sanctimonia præsulsit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Ecclesiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religiosos Ordines fœcundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Predecessoribus nostris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibusque, & aliis sublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiusque Monachi liberius divinis Officiis vacare, & adversus quoscumque ausus, ac noxios incursus sese tueri possent, muniri, ac donari promeruerit, quæ novissime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædecessore nostro confirmata, ac innovata fuerunt per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas litteras tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuere.

§. 2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Pontifex Romanus primarias Christi Dei, & Domini Nostri in terris gerens vices, sicut totius Dominici gregis pascendi curam, & onus sustinere dignoscitur, ita in eos quos gravius laborare, & suo præcipuo auxilio indigere perspexerint, propensius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religiosorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altissimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum statum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac salubri munimine fulcire. Sane sicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monasterii Cistercii Cabilonensis Diœcesis totius Ordinis Cisterciensis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expositum, quod Cisterciensium Monachorum Ordo a Divo Roberto institutus, & a Divo Bernardo illustratus, cæterisque coram Successoribus propagatus,

multorum

multorum Virorum Sanctimonia praecellens, tam a Praedecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur: Sed tamen ea est quorundam hominum improbitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi saepius eadem iterentur, & legum poenis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporum iujuria optimae leges, & Privilegia conculcentur; quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subjungebat, multi plae mem. Praedecessores nostri, praecipue vero Paschalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III., Lucius similiter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Joannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegis, praerogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias Monasterio, seu Abbatiae Cistercii, necnon Firgitatis, Pontigniaci, Claraevallis, & Morimundi Cabilonensis, Autissidorensis, & Lignonensis respective Dioecesum quatuor ipsius Monasterii Cistercii Filiabus appellatis, totique Ordini Cisterciensi, & Capitulo Generali ejusdem concesserit, & indulserit.

Enarrantur privilegia quaedam peculiaria dicto Ordini a quibusdam Pontificibus concessa.

§. 3. Inter caetera vero Gregorius IX. ne ullus Episcopus, aut quaelibet alia Persona cujuscumque dignitatis, & praeeminentiae existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere; Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti (causa fidei dumtaxat excepta) ad sua Iudicia, & Tribunalia trahere; Sixtus IV. Commendatarius Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit; Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto se ab aliis difformare praesumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eisdem, eorumque Ministris, caeterisque Personis Saecularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templa, & alia loca Regularia, & ad Monachorum usum destinata Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres, cujuscumque conditionis introducerent, nec sese in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve spoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respective statuerunt, mandarunt, & districtius praecipiendo vetarunt, ac etiam alii Romani Pontifices Praedecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt, concesserunt, indulserunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis tam praedictorum, quam aliorum quorumcumque Praedecessorum nostrorum litteris sub quacumque forma, & data respective (quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

Confirmat praedictorum privilegiorum per Sixtum V. ac... ximus.

§. 4. Quare ipsius Ordinis Cisterciensis afflicto Statui paterno affectu, & ex Pastoralis officii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Cistercii ipsius Ordinis Generalis, nec alterius cujuscumque pro eo, sive toto Ordine ipso Nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & spontanea voluntate, & certa Scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, praedicta omnia, & singula Privilegia, praerogativas, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias Cistercii, & quatuor filiarum nuncupatorum praedictis Monasteriis, & Ordini Universo, ejusque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuscumque per supradictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros concessa, & innovata, concessasque, & innovatas, praeserrim vero ipsas literas Gregorii IX. Sixri IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum ausu temerario, contemptam a multis observationem ejusdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis status periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illisque omnibus, & singulis perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus. & de novo, (quatenus opus sit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui in singulis Privilegiis, indultis, & literis Apostolicis praedictis, vel aliis quibuscumque quomodolibet intervenerint, motu, & scientia similibus eodem praesentium tenore supplemus.

Clausulae

§. 5. Decernentes omnia, & singula in ipsis Privilegiis, & indultis, ac praesentibus nostris contenta, & comprehensa, quatenus sint in usu, & Sacris Canonibus, & praecipue vero Concilii Tridentini decretis non adversentur, perpetuo valida, & efficacis, ac firma, & stabilia fore, & esse, suusque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, ac praesentes nostras etiam ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam posse, sed eas semper perpetuo valere, & tenere, ac viribus subsistere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino suffragari. Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Sacri nostri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque potestate, & dignitate fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus nostris, & dictae Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque existentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinis praedicti Conservatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiae Causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, ipsorumque singulis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus praesentes, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Visitatorum, & aliorum praefatorum, seu alicujus eorum desuper fuerioe requisiti solemniter publicantes, ipsisque efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarius, Visitatores, & alios praedictos confirmatione, approbatione, adjectione, sup-

pletione, concessione, statuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdicto, revocatione, abolitione, ac sui generalis voluntatis mandatis, Decretis nostris, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac præsentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcusse observari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, Superiores, ac alios prædictos desuper contra literarum earumdem, præsentiumque tenorem quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione postposita) compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, & sanctæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibusvis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio haberda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Literis Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædecessorum prædictorum expressum fuit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret easdem præsentes ad diversa loca, Provinciasque circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis hujusmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorsus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Clausulæ præservativæ Constitutionis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipsa edoctus, eam esse rerum humanarum vicissitudinem, ut optimæ etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque sensim labefactentur, nisi novis præsidiis sæpius fulciantur, præmissa, quo firmius subsistant, serventurque exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore constabiliri plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Cisterciensem præclatis in Ecclesia Dei meritorum decoribus, ac laudum præconiis eximie, ac longe, lateque fulgentem in visceribus paternæ gerimus charitatis, ipsius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Sixti V. Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias universo Ordini præfato, ejusque Monasteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Personis quibuscumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & alias juxta easdem Sixti V. Prædecessoris literas) tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie innovamus, seu de novo concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Sixti V., omniumque privilegiorum præfato Ordini Cisterciensium concessorũ.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus posse: Sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futorum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Sixti V. Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alteriusve ex Superioribus Ordinis hujusmodi muni-

tis,

tis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CC.

Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Kotska.

Dat. 16 Feb. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ.

Refertur Decretum prædictum.

§. 1. CUm a Sanctissimo D.N. Benedicto XIII. die XI. Januarii Anni currentis 1729. coacta coram se fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendissimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, seu Relatorem proposita Causa Pragen. Canonizationis *B. Joannis Nepomuceni* Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici super Dubio -- *An, & de quibus Miraculis constet in casu, & ad effectum de quo agitur* -- Sanctitas vero sua auditis tunc votis DD. Consultorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, post fusas ad Deum preces die 18. ejusdem Mensis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propositis Miraculis, sequentia approbaverit, nimirum primum, *Perennis Incorruptionis Linguæ Beati Joannis in secundo genere*, secundum in actu recognitionis ejusdem Linguæ coram Pragensi Archiepiscopo, aliisque Judicibus a Sede Apostolica Delegatis, pluribusque de Clero, & Populo Nobilibusque Viris patratum videlicet, *Repentinæ intumescentiæ, & mutationis coloris prædictæ linguæ, item in secundo genere*: Quartum, *Instantaneæ sanationis Annæ Teresiæ Cretsin a paralysi in brachio sinistro in tertio genere*; Et Sextum, *præservationis a submersione Rosaliæ Hodanchianæ, quæ in Flumen deciderat; similiter in tertio genere*:

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

§. 2. Tandem ad instantiam R. P. D. Joannis Rodulphi Sporck Episcopi Adratensis electi, Canonici Metropolitanæ Pragæ, & Postulatoris habita fuit die 15. Februarii ejusdem Anni coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propositoque per memoratum Reverendissimum Dominum Cardinalem ab Althan; altero, quod supererat in eadem Causa, Dubio .- An scilicet, *stante approbatione quatuor Miraculorum tuto quandocumque procedi possit ad solemnem Canonizationem ipsius Beati, in casu &c.* Omnibusque unanimi sententia *Affirmative* respondentibus, idem Sanctissimus Dominus Noster accitis postmodum coram se R. P. D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore, & me infrascripto Sacræ Congregationis Secretario, præsens Canonizationis B. Joannis Nepomuceni quandocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejusdem Mensis Febr., & Anni MDCCXXIX.

Conficitur in altera Congregatione Decretum pro Canonizatione.

CCI.

Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Cerasoli Nationis Bergomen., ejusque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno*.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18 Feb. 1729. An. 5.

§. 1. MOnsignor Francesco Maria Pitoni Vescovo d'Imeria nostro Uditore. Ci è stato rappresentato per parte del Conte Girolamo Cerasola di Bergamo, che il fu Flaminio Cerasola nel di lui Testamento rogato per gl' Atti del Salvetti Notaro di questa nostra Città li 10. Novembre 1640. istitui sopra tutti i suoi Beni, che possedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommisso a favore del fu Girolamo Cerasola Seniore, e de' di lui Descendenti sì maschi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peso però che de' frutti di detti suoi Beni si dovessero investire ogn'anno scudi 300., e sempre moltiplicarsi per fino a tanto che con questi si fosse costituito un Capitale sufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in questa stessa Città, quale dovesse chiamarsi il Collegio Cerasola, capace di sei Alunni Bergamaschi sotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'istessi ordini, regole, e statuti, co' quali si trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei; E perchè il detto Girolamo Cerasola suo primo Erede istituito si trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva assistere all' adempimento di questa sua volontà, nominò, e dichiarò suoi Essecutori Testamentarj, ed Amministratori perpetui di detta sua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Alessandro della Nazione Bergamasca, incaricando a questi il peso di fare detto Investimento, e moltiplico, e di adempire con ogni possibile sollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinche questi non ricusassero tale Amministrazione lasciò alla stessa Compagnia un Legato di scudi 100. annui da detraersi, e ritenersi prima d'ogn'altra cosa dalli frutti delli stessi Beni Primogeniali, col solo peso in perpetuo d'una Messa quotidiana, e d'un Anniversario, dando insieme alli stessi Guardiani la facoltà di nominare li sei Alunni, seguita che fusse l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medesimo, e sostituendo in oltre detto Collegio alla successione dell'intiera Eredità in caso di mancanza delle linee mascoline, e femminine dell'Erede istituito.

Dirigitur Chirographum Auditori ejusdem Pontificis.

Jam inde ab anno 1640 Flaminius Cerasola testamento legavit, ut ex fructibus suorum bonorum quædam investirentur in multiplicum, donec ex eo Collegium prædictum erigi posset.

Ad quæ exequutioni mandanda exequutores testamentarios designavit.

§. 2. E che fin dell' anno 1641. li predetti Guardiani Essecutori Testamentarj entrarono in possesso dell' Amministrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo fin' all'anno 1708., dopo il decorso d'anni 68., non poterono gl'Eredi istituiti, e sostituiti goder verun frutto di detta Primogenitura, poiche l'Entrate di esse amministrate da' detti Essecutori Testamentarj con poca diligenza, ed economia appena erano sufficienti alla sodisfazzione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri pesi, e Legati Pii ordinati dal Testatore; E che dopo la morte del sudetto Girolamo Cerasola Seniore primo Erede istituito portatosi a Roma il Conte Gerardo Cerasola di lui Figlio, Padre di esso supplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intentò giudizio contro detti Guardiani Essecutori Testamentarj, per l'immissione al possesso de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amministrazione di essi, attesa la sua attual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e dispendiosa lite sostenuta nel Tribunale della nostra Rota, gli riuscì ottenere con due sentenze conformi l'immissione al possesso de' Capitali spettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con restare a loro peso la continuazione del Moltipli-

Verum rebus negligenter ab exequutoribus administrans variæ ortæ fuerunt lites, eis ab hæredibus substitutis intentatæ.

co co' frutti de' Capitali già fino a quel tempo investiti, e moltiplicati; Alla qual lite si aggiunse anche l'altra non meno strepitosa, e dispendiosa, proseguita anche dallo stesso supplicante dopo la morte di detto Conte Gerardo suo Padre fino al presente avanti ad una Congregazione particolare di Prelati deputata dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, sopra il rendimento de' conti dell'amministrazione fatta da detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore, e sopra l'effettiva aperizione di detto Collegio, nella qual Congregazione venuta a causa anche la Fabrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta Opera Pia, dopo varie Perizie giudiziali, fù da detta Congregazione riconosciuto apertamente con quanta negligenza fossero state amministrate dette rendite, poiche sotto li 17. Febraro 1726. fù da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia sudetta a dover reintegrare il moltiplico destinato per il Collegio Cerasola nella quantità di Luoghi 74. di Monti per l'importo di scudi 8510. non investiti a suo debito tempo, abilitando insieme la medema a poter per detta somma crearne un Censo a favore di detto Moltiplico, & a pagarne i frutti alla ragione de' Luoghi de' Monti, e ordinando, che il Collegio dovesse aprirsi in principio dell'anno 1727., per quale aperizione Noi con nostro Breve spedito li 30. Settembre di detto anno 1726. gli prorogassimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta Proroga, il libero godimento de' frutti di detto Moltiplico in beneficio di detta Compagnia; E proseguitasi da esso supplicante la causa in detta Congregazione particolare si per detto rendimento de' Conti, che per lo stabilimento de' Capitali necessarj per l'erezione, e mantenimento di detto Collegio, poichè trovandosi questi ascendere al valore di sc. 36956. 40. credeva esso Supplicante, che fossero esuberanti per tal mantenimento, e che perciò come Primogenito, e Cessionario di detta Fabrica gli si dovesse con tutta giustizia assegnare, ed applicare tutto il sopravanzo di detti Capitali, non ostanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, questa con suo Rescritto de' 30. Settembre 1728. dichiarò, che si dovesse omninamente aprire detto Collegio in principio dell'anno 1730., in cui terminava la detta nostra Proroga, coll'assegnamento di tutte l'entrate di detto Moltiplico, e con facoltà di erogare la somma di scudi 600. de' Capitali di esso in provista delle necessarie supellettili per detta aperizione, tassando anche la pigione di Casa, dove si dovesse aprire il Collegio, che non eccedesse annui scudi 180., e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad esso Supplicante la somma di scudi mille per doverli erogare in estinzione de' propri Debiti, l'assolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che questi fossero stati legitimamente resi, e confermando insieme la precedente risoluzione sopra l'imposizione del Censo per il valore de' sudetti Luoghi 74. de' Monti non investiti.

Quibus litibus hæredes prædicti pene facultatibus omnibus consumti sunt.

§. 3. E che per sostenere egli lungo tempo tante dispendiose liti, gl'è convenuto per pura necessità di supplir alle gravi spese di esse, e al proprio mantenimento gravarsi di varj debiti, e in particolare d'un Censo in sorte di scudi 1500. imposto l'anno 1720. a favore dell' Abbadia di San Gregorio di Roma, con obbligo de' Beni di detta Primogenitura in vigore d'Indulto impetrato dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, e per esser continuate anche susseguentemente le spese di dette liti, non avendo perciò egli potuto corrispondere al pagamento de' frutti di detto Censo, e molto meno dell'annuo Legato di scudi 100. dovuto a detta Compagnia de' Bergamaschi, si trova per tal causa sequestrate da molto tempo le sue Entrate, dalle quali per sola pietà de' Giudici gl'è stata assegnata la tenue somministrazione di scudi cinque il Mese insufficienti al proprio necessario mantenimento; Vedendosi perciò ridotto in stato si deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter passare allo stato Matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal Testatore nell' istituzione di detta Primogenitura; e che nella lunga serie d'Anni 89. ancora non si è adempita l'erezione di detto Collegio con tanto pregiudizio della propria Patria, benchè dal Testatore si ordinasse l'adempimento più presto, che si fosse potuto:

Hinc preces ultimi hæredis, ut Collegium prædictum erigendum uniretur Collegio nobilium Urbis, vulgo Nazareno, sub quibusdam conditionibus, quæ inter ipsum, & Rectorem d. Collegii convenerant.

§. 4. Egli si per veder effettuata con stabilità, e profitto l'Opera Pia, che per dar qualche sollievo alle sue estreme necessità, ha implorato la nostra Clemenza, supplicandoci, che vogliamo con la nostra suprema autorità unire, ed aggregare detto nuovo Collegio Cerasola al Collegio Nazareno di questa Città, e ordinarne in esso l'erezione, e benignamente permettere ad esso Supplicante, che come moderno Possessore di detta Primogenitura possa farne l'effettiva erezione, & aggregazione, ed assegnare a detto Collegio Nazareno tanti capitali del sudetto moltiplico, quanti siano sufficienti per il mantenimento non solo de' sei Giovani Nazionali secondo la mente del Testatore a nomina perpetua de' predetti Esecutori Testamentarj, e nella forma prescritta in detto Testamento, ma insieme di altri due Giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello stesso Supplicante, ed altri Primogeniti Possessori pro tempore, nella forma, e con le condizioni espresse in varj Capitoli concordati col Rettore di detto Collegio, tra quali si conviene, che per memoria perpetua del Testatore, e di detto nuovo Collegio sopra una Porta di detto Collegio Nazareno situata in Strada publica, visibile agli occhi di tutti si debba porre l'Iscrizione -- *Collegium Cerasoli* -- o altra consimile, come da detti Capitoli sottoscritti da detto Rettore li 21. Gennaro prossimo passato del tenore seguente, cioè --

Capitula quædam, quibus prædictæ conditiones continentur.

§. 5. *Io infrascritto Rettore del Collegio Nobile detto il Nazareno di Roma mi esibisco, ed accetto di prendere li sei Alunni del Collegio Cerasoli da erigersi, e respettivamente gl'altri due, che si vogliono aggiungere, con li seguenti patti però, e condizioni. Primo saranno li sudetti Alunni nel predetto Collegio ammaestrati non solo in tutto ciò, che concerne il santo timor di Dio, la civiltà, ed il buon costume, ma ancora in tutte le scienze, cominciando da i primi rudimenti della Gramatica fino a tutta la Teologia; E di più nella Geometria, Geografia, e ogn' altra scienza Mattematica; E tutti questi Studj gl'averanno in Collegio senza alcuna loro spesa, e con tutta comodità senza andare fuori di Casa. Secondo, li sudetti otto Alunni saranno distribuiti secondo la loro età nelle Camerate de' Signori Convittori Nobili di detto Collegio, da' quali non doveranno esser differenti nell'esatta osservanza della Disciplina del Collegio medesimo, siccome ne meno nella qualità degli Abiti tanto in Casa, quanto fuori da provedersi a proprie spese, essendo tale la mente del Testatore. Terzo, la nomina de' medesimi Alunni restarà sempre libera appresso quelli, che ha ordinato il Testatore, e respettivamente a chi sarà dovuta, o riservata dalla Santità di Nostro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno, che sia minore d'anni nove, o maggiore d'anni 16. rendendosi a questi difficile la disciplina del Collegio, e nel caso, che avessero maggiore età d'anni 16., resterà in arbitrio del Rettore di esso Collegio di riceverli secondo l'informazioni favorevoli, che ne averà; Parimente non potranno eleggere, se non chi è nato Nobile in conformità della mente del Testatore, il quale vuole, che i suoi Alunni si eleggano a tenore delle Costitazioni del Collegio de' Signori Mattei di*

i Roma,

Roma, e diverſamente eleggendaſi, il Collegio ſudetto non ſarà obligato ad accettarli. Quarto ſe mai accadeſſe, che alcuno de' predetti Alunni foſſe inſofferente oſtinatamente, & inoſſervante delle leggi ſoſtanziali del Collegio, e commetteſſe qualche grave colpa, per cui meritaſſe di eſſerne licenziato, in tal caſo ſarà libero al Rettore del Collegio poterlo licenziare, acciò non reſti tutto il Convitto pregiudicato dalla malizia di un ſolo; Dovrà però prima paſſarne parola, con chi averà la nomina de' medeſimi per buona convenienza, ad acciò poſſino ſoſtituire altro ſoggetto. Quinto, per gl' Alimenti de' ſudetti Alunni ſi contenterà il Collegio, che gli ſi dia un fiſſo perpetuo aſſegnamento annuo, da pagarſi tre meſi per tre meſi anticipatamente, e da concordarſi fra li Superiori del medeſimo Collegio, ed il Signor Conte Girolamo Ceraſola odierno Erede del Pio Benefattore: E ſiccome il Collegio ſi obbliga a tenere otto Luoghi perpetuamente addetti al ſervizio, & educazione de' predetti Alunni, ſenza poterne diſporre a favore di altri Convittori, che ſe gli preſentaſſero, così non intende, che il predetto aſſegnamento annuo debba ceſſare in caſo da' Signori, a i quali appartiene, ſi traſcuraſſe la nomina di alcuno de' ſudetti Alunni e ſi laſciaſſe vacante alcuno degl'otto predetti Luoghi; Ma dovrà correre continuatamente lo ſteſſo annuo aſſegnamento. Seſto, quando però ſi ſtimaſſe meglio di aſſegnare al Collegio un fondo e ſia Capitale certo, ſicuro, e non fallibile in Roma, che dia il medeſimo annuo frutto da concordarſi, come ſopra, il Collegio l'accetterà, a condizione però che reſti obligata l'Eredità all'evizione di tal fondo, e capitale per tutti gl'accidenti, che poteſſero accorrere, eccetto però ſe ſaranno Luoghi de' Monti Camerali, e non vacabili. Settimo, acciò poi reſti perpetua la memoria del Teſtatore, e del Collegio Ceraſoli ſi porrà ſopra una Porta del ſopradetto Collegio Nazareno ſituata in una publica Strada viſibile agl'occhi di tutti una Iſcrizione con le parole ſequenti, o altre ſimili -- Collegium Ceraſoli. *Ottavo ſuccedendo il caſo di qualche lite, che da chiunque poteſſe muoverſi ne' tempi preſenti, e ſucceſſivi per cauſa dell'aggregazione delli ſudetti Alunni al Collegio Nazareno, eſpreſſamente ſi dichiara, che il medeſimo Collegio non intende, ne vuole eſſere obligato ad alcuna moleſtia di lite, ma che debba qualunque moleſtia, e lite aſſumerſi dal ſopradetto Erede e ſuoi Succeſſori. E così mi eſibiſco, obbligo, ed accetto come ſopra, e nel nome ſudetto, avendo ſottoſcritto la preſente di proprio pugno, e corroborata con il ſolito ſigillo del Collegio, queſto dì 21. Gennaro 1729. Paolino di S. Giuſeppe Rettore del predetto Collegio Nazareno &c. Loco ✠ Sigilli --*

Idem ſupradictus hæres ſe obligavit duos Alumnos præter ſex a teſtatore præſcriptos in prædicto Collegio ſeſe aucturum.

§. 6. Facendo ancora il ſudetto accreſcimento delli due Giovani, a motivo di eſſerſi dal ſopradetto Teſtatore ordinato, che ſeguita l'erezione per detti ſei, e creſcendo in avvenire l'entrate, doveſſe accreſcerſi maggior numero di Giovani, benchè queſt'accreſcimento mai ſarebbe ſtato ſperabile, ò almeno aſſai difficile dall'amminiſtrazione de' Guardiani della Compagnia de' Bergamaſchi, che per il paſſato ſi ſono ſempre oppoſti alla detta erezione, pretendendo non eſſere le rendite del moltiplico nè pur ſufficienti alla medeſima erezione di ſoli ſei, per voler erogare largamente una gran parte di eſſe rendite nell' altre ſpeſe neceſſarie per l'iſteſſa formale erezione; E che fatto il ſudetto aſſegnamento, ed accettato dal Collegio Nazareno, e ſuo Rettore ſudetto, vogliamo applicare tutto il ſopravanzo de' Capitali di detto moltiplico, libero, ed eſente da qualunque vincolo, e peſo a beneficio di eſſo ſupplicante, affinchè col prezzo di eſſo poſſa intieramente ſoddisfare a' ſuoi Creditori, e così liberare i beni della Primogenitura da' predetti ſequeſtri, e inſieme ſovvenire ad altre proprie urgentiſſime neceſſità.

Cauſæ præſentis Chirographi.

§. 7. E Noi riflettendo, che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del Teſtatore ſin'ora traſcurata, e che queſta riuſcirà non ſolo ſtabile, e permanente colla memoria del Collegio Ceraſoli bramata dall'Iſtitutore, atteſa l'accordata Iſcrizione, ma inſieme di molto maggior vantaggio della Nazione Bergamaſca per l'inſtantaneo accreſcimento degli altri due Giovani, oltre li ſei prefiſſi dal Teſtatore, e di conſiderabiliſſimo profitto di quei, che ſaranno eletti, poichè col buon eſempio, e direzione sì de' Religioſi di detto Collegio Nazareno, che degl'altri Giovani, che in eſſo in gran numero continuamente ſi ritengono, e col comodo della moltiplicità delle Scuole, che ivi ſi eſercitano, potranno con maggior facilità, e beneficio apprendere le virtù Criſtiane, ed ogni qualità di ſcienze, il che non ſi potrebbe veriſimilmente ſperare in un piccol Collegio diſtinto in Caſa privata, compoſto di ſoli ſei Giovani ſotto la direzione, e cura di un ſol Rettore, ed un Pedante ſecondo l'ordinazione del Teſtatore, ſenza comodo di Scuole in Caſa, e che non ſi reca verun pregiudizio alla Compagnia de' Bergamaſchi, e Guardiani di eſſa, alli quali ſi riſerva l'iſteſſa facoltà di nominare perpetuamente i ſei Giovani Studenti, non dovendoſi avere in conſiderazione l'amminiſtrazione, e governo del Collegio riſervatagli dal Teſtatore, perchè in una Compagnia compoſta di tanti Soggetti, atteſa la ſolita annual mutazione, e variazione de' Guardiani pro tempore deſtinati Eſecutori, & Amminiſtratori, non può perfettamente adempirſi tal peſo con profitto del Collegio, e riſguardando altresì al preſente ſtato infelice del Supplicante Poſſeſſore di detta Primogenitura, al quale come Deſcendente dal pio Teſtatore, mediante la preſente grazia, ſi dà con giuſtizia, e con equità qualche ſollievo col ſopravanzo del moltiplico, proveniente dalle rendite della ſteſſa Primogenitura, ſenza verun pregiudizio dell'Opera Pia, ſiamo volentieri condeſceſi a fargliene la grazia nella forma, come in appreſſo.

Brevis Epilogus omnium quæ ante dicta ſunt.

§. 8. Avendo pertanto nel preſente noſtro Chirografo per inſerto, e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore del Teſtamento del ſudetto Flaminio Ceraſoli, come ſopra rogato; Dell'ordinazione di detto Moltiplico da farſi dalli Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Aleſſandro de' Bergamaſchi deputati perpetui Eſecutori Teſtamentarj; Dell'obbligo di eriggere detto Collegio Ceraſolo, colla prefiſſione di ſei Giovani della Nazione di Bergamo ſotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, ordini, e Statuti, co' quali ſi trovava già eretto il Collegio Mattei, e coll'amminiſtrazione, e governo di detti Eſecutori Teſtamentarj, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, peſi, ed altro in eſſo preſcritto; De' Decreti, Riſoluzioni, e Sentenze di detta Congregazione Particolare; Della Proroga di tre anni da Noi conceſſa a detta Compagnia ad eriggere detto Collegio, ed applicazione in tanto dell'entrate di detto Moltiplico a beneficio della medeſima per le cauſe eſpreſſe nell'accennato Breve; Del preciſo ſtato, capacità, Regole, e Coſtituzioni di detto Collegio Nazareno; Della preciſa quantità: e qualità de' Capitali di detto Moltiplico, e loro annua rendita; De' Debiti, de' quali eſſo Supplicante ſi trova come ſopra, gravato, ed ogn'altra coſa quantoſivoglia neceſſaria d'eſprimerſi.

Mandatur prædicto Auditori Pontificio, ut non nulla exequutioni mandet ad prædictam unionem conficiendam.

§. 9. Di noſtro moto proprio, certa ſcienza, e pienezza della noſtra Suprema Poteſtà vi ordiniamo, che in nome noſtro diate, e concediate, ſiccome Noi diamo, e concediamo al predetto Conte Girolamo Ceraſoli Supplicante, ampla, ed aſſoluta facoltà di poter liberamente e non oſtante le riſerve, e dichiarazioni fatte dal predetto Teſtatore a favore de' Guardiani

pro tempore di detta Cnmpagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi sì rispetto all' erezione, ehe all' amministrazione, e governo del Collegin erigendo, e qualnnque altro ostacolo risultante dalla disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, e non ostante le Risoluaioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e Proroga, come sopra, da noi concessa, alle quali cose tutte colla pienezza della nostra Potestà motu proprio deroghiamo, istituire, ed eriggere, e respettivamente unire, e aggregare detto nuovo Collegio Cerasoli dentro lo stesso Collegio Naaareno ne' modi, e forme stabilite, e concordate ne' sopra inserò Capitoli, colla destinaaione in perpetuo de' sei Giovani della stessa Naaione da eleggersi sempre da' Guardiani della detta Compagnia de' Bergamaschi nel modo prefisso in detto Testamento, e con l'augumento di altri due Giovani della medesima Naziooe, quando ci siano, ed in mancanaa di questi anche di qualunque altro Luogo, e Naaione, da nominarsi però da esso Supplicante, ed altri Possessori pro tempore di detta Primogenitura, a nell' atto di detta Erezione, assegnare, cedere, e rinunziare irrevocabilmente, ed in perpetuo a detto Collegio Nazareno l'entrante rata de'Capitali fruttiferi di detto Moltiplico, come sopra, terminato, quanta sia sufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto Giovani nel modo, che si concordarà con li Superiori di detto Collegio, con far trasferire detta rata di Capitali in credito del medesimo.

Unitur prædictum Collegium, ut supra, ac præscribitur ad quos spectet Alumnos nominare.

§. 10. E seguita per istromento publico detta Erezione, ed assegna, Noi unimo, ed aggreghiamo detto Collegio Cerasolo a detto Collegio Naazareno, e lo soggettiamo a tutte le Costituzioni, Leggi, Statuti, e Regole di esso Collegio, ed adesso, e per quando sarà seguita la stipulazione dell' Istromento, consegniamo, ed approviamo detta Ereaione, ed aggregazione, dichiarandola valida, e legittima, e che con questa sia stata pienamente, e intieramente adempita la mente del sud. Flaminio Cerasoli Testatore, come se così, e in questa precisa forma fosse dal medesimo ordinato, e prescritto, sanando ogni vizio, e difetto sì di ragione, che di fatto, che da qualunque Persona sotto qualunque pretesto, e causa si potesse in qualunque tempo allegare, e dedurre contro detta Erezione, e aggregazione, con trasferire al Collegio aggregato, e per esso al detto Collegio Nazareno tutti, e singoli pesi, e prerogative volute, e ordinate dal sudetto Testatore, sicome se fosse seguita l'effettiva, e formale Erezione del Collegio Cerasola. Et affinchè questa abbia senza verun ritardo la proota esecuzione, e che detta Nazione Bergamasca non venga defraudata del beneficio di detta Erezione, a l'Opera Pia non resti in alcun tempo infrottuosa, vogliamo, e decretiamo, che detta Compagnia, e suoi pro tempore Guardiani interpellati giudizialmente dell' Erezione, ed Aggregazione di detto Collegio debbano, secondo la facoltà concessali dal Testatore, nominare, ed eleggere li sei Giovani Bergamaschi, che dovranno entrare per Alunni in detto Collegio, e mancando quelli di nominare, o li Giovani nominao di accettar la nomina, col portarsi effettivamenta al possesso de' Luoghi destinati in detto Collegio, passati che saranno quattro Mesi dal giornn dell'Interpellazione, vogliamo, che tal nomina per questa sola volta si devolva, e spetti a detto Sigoor Conte Girolamo Cerasola Supplicante, e che l'istesso debba servarsi in tutta l'altre future vacanze di qualche Luogo di deoi Alnnni, con la prefissione però del termine d'un sol Mese dal giorno della vacanza, con che però detto Supplicante, ed altri Primogeniti Successori pro tempore debbano nominare Giovani dell'istessa Nazione, ne' quali concorrano sempre li Requisiti prescritti dal Testatore.

Præscribuntur quædam alia exequutioni mandanda favore ultimi hæredis supplicantis.

§. 11. E seguita l'assegna, come sopra, de' Capitali, ehe si concorderanno, vi ordiniamo, che tutto il sopravanzo di essi Capitali del Moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i Capitali dell'intiero moltiplico da noi applicaò a detta Compagnia oel soptariferito nostro Breve a tutto il corrente anno 1729. non esatti dalla detta Compagnia de' Bergamaschi, alla qual applicaaione Noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare) l'applichiate, rilasciate, e condoniate liberamente, conforme Noi l'applichiamo, rilasciamo, e condoniamo, allo stesso Conte Girolamo Cerasola Supplicante libero, ed esente da qualnnqne vincolo, ed obbligo, col peso però di far qnalche pia elemosina a suo arbitrio a favore della Chiesa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nnovamente si fabrica per ordine nostro, affinchè con detto sopravanzo di Moltiplico possa esso Supplicante sodisfare i snoi Creditori, e ricuperar l'entrate della Primogenitura, come sopra, sequestrate, ed insieme supplire ad altre sue premurose urgenze, ed a tal fine esimerete, e liberarete il sopravanao di detti Capitali da tutti li pesi, e vincnli di esso moltiplico, ereaione, e dotazione di detto Collegio Cerasoli, e da qualunque altro, a quali si trovano presentemente sogetti detti Capitali, ed in questa forma, senaa far precedere alcuna citazione, o altro atto giudiaiale, e senaa attendere qualnnque inibiaione, nihil transeat, o altro impedimento di qualsivoglia Giudice apposto, o che si potesse apporre sopra detti Capitali di moltiplico, ne pronunciarete Decreti, concederete le opportune facoltà, darete gl'ordini opportuni, e tanto per l'assegna, e cessione dell'entrante rata di detti Capitali, quanto per la cassazione, e delezione de' Vincoli dal sopravanao di detto moltiplico, e libera consegna a favore di detto supplicante gliene concederete, e farete spedire i necessari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento, e perpetua fermezza, e sossistenaa di questa nostra grazia stimarete in qualunque modo esser necessario, per esser così mente, e volontà nostra precisa, ed espressa.

Clausulæ amplissimæ cum derogatoriis.

§. 12. Volendo, e decretando eha al presente nnstro Chirografo, benchè non ammesso, nè registrato in piena Camera; non possa mai darsi, nè opporsi di sorreaione, orrezione, nè di alcun' altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenaione, ne che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti, ed eccezioni, benchè valide, e legittime anche di Jus quæsito al teran, e pregiudizio di esso, possa essere impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad viam Juris, proibendo anco ogni aperiaione oris, e che così, e non altrimente in adempimento della nostra precisa volontà debba sempre giudicarsi, difinirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di S. Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Ruta, Chierici di Camera, Giudici della Fabrica di S. Pietro, e qualnnqoe altro Tribunale, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, e d'interpretare diversamente, e dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascheduno di essi con qualsivoglia autorità scientemeote, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o che si tentasse di giudicare contro la forma, e disposizione del presente nostro Chirografo, quale vogliamo che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la sem-

plice

plice nostra sottoscrizione, benchè non vi sieno stati chiamati, sentiti, nè citati detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi, e suoi moderni Guardiani, Agenti, e Procoratori, gl'ulteriori Sostituti a detta Primogenitura, ed altre qualsisiano Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente la disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, l'obbligo imposto a detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore d'eriger detto Collegio sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, e con le regole, e Statuti del Collegio Mattei, e con l'amministrazione, e governo perpetuo di detti Guardiani Esecutori Testamentari, ed altri obblighi, pesi, dichiarazioni, ed altro risultante dal sopra riferito suo Testamento, le risoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e per quanto facci bisogno l'accennato nostro Breve di Proroga, ed applicazione, li privilegi competenti alla Fabrica di S. Pietro, benchè risultanti da Costituzioni Apostoliche, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, la regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, Decreti Camerali, e Concistoriali, la Costituzione sopra la riforma de' Tribunali di questa Città da noi pubblicata l'anno 1728., e qualsisiano altre Costituzioni, ed ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, benchè munite di forme, e clausole anche derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate, insolite, inusitate, ed irritanti, delle quali se ne ricercasse speciale individuazione, quali vogliamo, che si abbiano qui per registrare di parola in parola; la disposizione de' Concilii generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consuetudini, e qualonque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, e per questa volta sola, e per la piena, e totale esecuzione, ed effetto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVIII. Febraro MDCCXXIX.

CCII.

Statuitur Alternativa in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus Custodiis Brixien. & Bergomen. facienda, Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Decemb. 16. P. 5. erecta fuit Custodia Alsatiæ Min. Capuccinorum in Provinciam Alsaticam nuncupandam.

Dat. 21 Febr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAsturalis Officii Nobis divinitus commissi cura animum nostrum sollicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Religiosorum Virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctiori vitæ jugo devoverunt, quieti, & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes Maria a Venetiis Frater expresse professus, & Definitor, & Custos Provinciæ Venetæ, necnon Commissarius Visitator generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum dicta Provincia Brixien. constet duabus Custodiis, seu nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet: Fratres Bergomenses utpote votorum sive suffragiorum numero inferiores passim excluduntur ab honore Provincialatus, ac etiam a præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per sexennium continuum perdurant, unde & ambitus confovetur, & Justitia distributiva læditur, ac vitiosa personarum acceptio inducitur, inter quas duas Custodias, seu Nationes præfatas graves contentiones, odia, & scandala frequenter, & præsertim occasione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ oriuntur, non sine notabili Religiosæ Disciplinæ, & fraternæ charitatis detrimento.

Preces Visitatoris d. Provinciæ, ut præfata Alternativa institueretur.

§. 2. Ideo ipse Joannes Maria, qui occasione Visitationis ejusdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit animi sui sensum protulit ad occurrendum ejusmodi aliisque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ stabiliatur, ita ut bis Minister Provincialis ex Custodia Brixien., quæ plures habet Conventus, ac semel ex Custodia Bergomen. eligatur; & quia Custodia Brixien. decem abhinc annis Provincialatum hujusmodi obtinet, idem Minister Provincialis in Capitulo Provinciali proxime celebrando ex Custodia Bergomen. assumatur, Definitorum vero Provinciæ præfatæ duo ex singulis Custodiis hujusmodi esse debeant, Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipsius Ordinis consuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini, & superioritati assuescant, quodque Guardianatibus unius Custodiæ indiscriminatim præficiantur Fratres alterius Custodiæ, ac familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utriusque Custodiæ promiscue adscribantur. Quare dictus Joannes Maria Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & , ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsius Joannis Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in præfata Provincia Brixien. supra memorata Alternativa in illius Provincialatu exacte servetur, ita quod duobus trienniis Minister Provincialis ex Fratribus Custodiæ Brixien. altero vero triennio ex Fratribus Custodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Minister Provincialis ex eadem Custodia Bergomen. assumatur, utque ex singulis Custodiis præfatis duo Definitores Provinciales semper esse debeant, & Guardiani ultra triennium in ejusmodi muneribus durare non possint, Guardianatus autem unius Custodiæ absque ullo discrimine conferantur Fratribus alterius Custodiæ atque in Conventibus Provinciæ præfatæ Fratres utriusque Custodiæ de familia promiscue, ac insimul collocentur, & convivant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Statuitur prædicta Alternativa ex duabus Custodiis Brixien., & Bergomen.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore,

re, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Custodiarum, & Conventuum præfatorum, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCIII.

Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejusdem.

Dat. 24 Febr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM

Constantinen., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, Primi ex Missionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

Refertur Decretum præd.

§. 1. HAbita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendissimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, seu Relatorem, ad Instantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Postulatoris proposita fuit Causa Constantien., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, super Dubio -- *An constet de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Signis seu Miraculis in casu, de quo agitur* -- In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Consultorum, tum Reverendissimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, sed Resolutionem differre voluit, ut prius de more tum suis, tum aliorum precibus Cælestis luminis, & auxilii uberiorem copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infrascripta die Divo Matthiæ Apostolo sacra, postquam in Ecclesia S. Sixti Ordinis Prædicatorum novissime electum Adrarensem Episcopum consecrasset, super proposito Dubio sequens Responsum, sive Decretum edidit, videlicet -- *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Miraculis*, Primo *Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ statim post invocatam Servi Dei opem secuta.* Quarto *subitæ Sanationis Dexteræ Mammillæ Sororis Caciliæ Munsingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus.* Quinto *Instantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Francisci Papussin.* Et Septimo *Repentinæ Sanationis Gasparis Stiber a diuturno Dorsi dolore cum læsione motus*, tamquam Miraculis tertii generis.

Prima Decretum constare de Martyrio, necnon de Miraculis.

Postea confectum Decretum de Beatificatione, ac mandatum, ut illud publicaretur.

§. 2. Præsensque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Literas Apostolicas in forma Brevis cum consuetis Indultis in Basilica Lateranensi quandocumque facienda Decretum expediri, & publicari mandavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

CCIV.

Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Const. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Constitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

Dat. 7. Martii 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo mancipārunt, curam gerentes, felici illorum statui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis in Domino expedire arbitramur.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac Constitutione sancitur statutum fuit pro Provin. Carthaginen.

§. 1. Dudum siquidem felic. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor Noster provide considerans in Provincia Carthaginen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam existere, ut si alii ibidem de novo erigerentur, illorum Religiosi Christifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi eleemosynas ad vitæ sustentationem pararent, his, aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per quasdam suas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo statuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nollus Fratrum ejusdem Ordinis Recollectorum, & Discalceatorum etiam nuncupatorum Conventus eximisisset. Et subinde ad tollenda gravia dissidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum Conventuum non sine maximo regularis disciplinæ detrimento, ac populorum scandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices prædecessores nostri memoratas Clementis Prædecessoris literas, præviis Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hispaniarum Provincias, sed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujusmodi per diversas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædecessorum literis,

Necnon ab Alex. VII. aliisque Pontificibus Literæ Clemen. VIII. ampliatæ fuere.

quarum

quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, frequentes nempe Conventuum erectiones in veterum damnum.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, processu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum Literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres recollectos, & discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obstare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris severaliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi Institutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio nostro, & dictæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujusmodi passim excrescentem necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent.

Pontifex lites hac super re pendentes ad se avocat.

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinariis locorum, Nunciove præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novos Conventus prædictos erigendi concessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exortas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium quorumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi harum serie ad Nos avocantes, illasque penitus, omnino extinguentes,

Prohibitio prædicta super novorum Conventuum erectione.

motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum Minorum de observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris, seu etiam a Nobis hactenus concessorum, seu confirmatorum, salva

Eximitur Ordo Prædicat.

tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum nostrarum sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. septimo Kalendas Junii Pontificatus nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentes nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel causa, intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, sine speciali, & expressa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum

conceffis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno V.

CCV.

Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur non esse participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium Gratiarum.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi indictum fuerat ad hoc Pontifice Const. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

Dat. 8. Mart. 1729. An. 5

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverant literæ in forma Brevis pro Civitate & Diœcesi Parisiensi, indulgentias anni Jubilæi, aliasque spirituales gratias concedentes.

§. 1. NUper Nos attendentes, Christifideles in Civitate, & Diœcesi Parisiensi diversis impedimentis detentos ad hanc Almam Urbem nostram pro cælestibus Thesauris Anni Jubilæi a Nobis indicti consequendis accedere non potuisse, & propterea illorum spirituali consolationi, & animæ saluti providere volentes, supplicationibus dilecti Filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuncupati, Metropolitanæ Ecclesiæ Parisiensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili forma Brevis die 13. Mensis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatis, & Diœcesis hujusmodi vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quatuor Ecclesias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro Personis infirmis, senibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesias vel Cappellas, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse voluimus, devote, & reverenter visitantibus, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, atque Ecclesiæ necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilæo ejusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent; Et ad hunc effectum illis, ut Confessarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis deputasset, sibi eligere valerent Presbyteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui, Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon Censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possent; Necnon ut illi, qui forsan Romam venerant, ac Jubilæum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus. Præterea eidem Ordinario, ut cujusvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasteria, domosve suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis nostris prædictis, ad bimestre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 2. Cum autem Nos probe agnoscentes, pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & custodienda præcipue sitam esse, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communione Ecclesiastica separati reperiuntur, Indulgentiæ ejusmodi Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris literis concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apostolici nostri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmissis dubitandi occasionem removere, mentemque, & voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, palamque, & notum facimus nostræ intentionis nullatenos esse, aut fuisse præfatas literas nostras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiasque spirituales præfatas, ac alia in eisdem literis concessa, & contenta quæcumque iis suffragari posse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ communio Ecclesiastica existit; Quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hactenus constanter adhæsimus, ac semper benedicente Domino inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

Declaratio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causa-

rum

rum Palatii Apoftolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quofvis alios qualibet auctoritate fungentes, feu functuros, fublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obftantibus, quatenus opus fit, literis noftris prædictis, ac quibufvis Apoftolicis, & in Univerfalibus, Provincialibufque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel fpecialibus Conftitutionibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & fingulis illorum tenores præfentibus pro plene, & fufficienter expreffis, & de verbo ad verbum infertis habentes, illis alias in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat fpecialiter, & expreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præfentium literarum tranfumptis, feu exemplis etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in Ecclefiaftica dignitate conftitutæ munitis, eadem prorfus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipfis præfentibus, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud S. Petrum fub Annulo Pifcatoris die VIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Noftri Anno Quinto.

CCVI.

Difpenfantur & abfolvuntur a voto Magiftratus, & Electi Civitatis Pampilonenfis; quo fefe adftrinxerant fcenicas operas, & Comœdias nullo unquam tempore permiffuri.

De Commutatione prædicti voti cum alio opere vide alias hujus Conft. ed. 1725. Mart. 9. P. 1. & 1726. Apr. 28. P. 2.

Dat. 17. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Voto prædicto fefe adftrinxerunt Magiftratus Civitatis præfatæ, ut a Contagio liberarentur.

§. 1. MOtu proprio &c. Expoui nuper Nobis fecerunt Magiftratus, feu Electi publici repræfentantes Civitatis Pampilonen, quod cum ipfi de anno 1721., ut a Contagio, feu Peftilentiæ imminenti flagello liberarentur, cum approbatione, & confenfu Vicarii Generalis, etiam nomine Civium, & incolarum prædictæ Civitatis, illorum tamen confenfu præcedenter non requifito Voto perpetuo fefe adftrinxerint nullo unquam tempore Scenicas Operas feu Comœdias facere, nec illas fieri permittere, neque cœtus Comœdorum, feu Hiftrionum admittere; Et fubinde paucos poft annos Voti prompte fervati, tefte experientia agnoverint illius obfervantiam potius ad deftructionem, quam ad publicam ædificationem effe verfuram, non folum quia Cives, & Incolæ dum prius Comœdiis honeftis detinebantur, prout fumma cum honeftate femper illæ expletæ fuerunt, ad alia minus honefta oblectamenta, Choreas, Tripudia, aliafque privatas recreationes fefe divertebant, fed etiam quia pia Domus Orphanorum, & Superiorum prædictæ Civitatis cujus eft Theatrum, in quo prædictæ Comœdiæ recitabantur redditibus, & proventibus, qui ex dd. Comœdiis non modice exigebantur, ex quibus prædicti Orphani, & Spurii alebantur, privata prorfus remanfit.

Caufæ, quibus impulfi iidem difpenfationem ab illo petiverunt.

Et re vera obtinuerunt commutari in aliud pium opus annuum prævia tamen ejufdem difpenfatione.

§. 2. Hinc ne pia Domus prædicta perpetuo Subfidio diutius orbata remaneret, ac ut Cives, & Incolæ præfatæ Civitatis Gratiæ receptæ memoriam perpetuo confervarent, mediante aliqua pia actione publica, feu Sacra Functione fingulis annis in Gratiarum actionem explenda, iidem Oratores Votum prædictum prævia difpenfatione in utroque Foro in obligationem publice exponendi folemni Ritu, & pompa Sanctiffimum Eucharistiæ Sacramentum per tres continuos dies a Reverendiffimo Epifcopo Civitatis prædictæ præfcribendos, quorum ultimo poft folemne Sacrificium, Hymnum Te Deum laudamus pro Gratiarum actione, muficis modulis cantare facere, & in Fefto Purificationis Beatæ Mariæ Virginis pariter fingulis annis folemnem fupplicationem indicere tenerentur, per Nos commutari obtinuerunt per literas Apoftolicas in forma Brevis noftræ Pœnitentiariæ, de illius confultatione, & de mandato noftro expeditas fub datum feptimo Idus Martii, Pontificatus Noftri anno primo, directas eidem Reverendiffimo Epifcopo Pampilonen. vel ejus Vicario Generali.

Rurfus quibufdam de caufis, loco fupradictæ annuæ commutationis aliud pietatis opus pro unica vice tantum præfcriptum eifde fuit.

§. 3. Cumque fuper hujufmodi commutationis executione non leves ortæ fuerint difficultates, & præfertim, quia pro tridua expofitione Sanctiffimi Venerabilis annuatim facienda cum Miffa folemni, & Mufica, ac Proceffione pariter Ritu folemni peragenda vifum fuit, quod omnino dos congrua perpetuo affignanda foret, ne contingeret aliquando ob hujufmodi defectum tales folemnes, & votivas functiones præteriri, & pro tali certa dote conftituenda coarctari deberent omnes de gremio dictæ Civitatis ad certam contributionem, quæ non ita de facili habenda prævifa fuit, citra cenfuram, quod ea, quæ pietatis intuitu præfcribi contingeret, extorfioni imputarentur; Ideo ad hæc evitanda, ac pro majori confcientiarum quiete, habito per ipfos noviter ad Nos recurfu, fupplicando, ut loco fupradictæ annuæ commutationis aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, fed pro unica vice tantum præfcribere dignaremur. Nos, attentis expofitis, prædictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemofynam fcutorum quingentorum monetæ folvendorum fabricæ Ecclefiæ Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hifpaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere conftare Nobis feciffent de effectiva folutione enunciatæ eleemofynæ pro unica dumtaxat vice, prout ex confimili Brevi noftræ Pœnitentiariæ fub Dat. 6. Kal. Maji Pontificatus Noftri Anno II.

Quod quum executioni mandaviffe ab obfervantia hujufmodi emiffi voti foluti declarati funt.

§. 4. In cujus noftri Brevis executionem cum iidem exponentes plene conftare Nobis feciffent de reali folutione fuperius memoratæ eleemofynæ per autenticam quietantiam, feu atteftationem Prioris, & Fratrum ejufdem conventus in eadem noftra Pœnitentiaria exhibitam; Nos benigne declaravimus prædictam Civitatem Pampilonen., ejufque Magiftratum, Cives, & Incolas de cætero ab obfervantia hujufmodi emiffi voti in utroque foro folutos effe, ac remanere ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente, & quovis intuitu, & prætextu eadem opera, & fcenicæ recreationes impofterum impediri poffent, prout ex alio confimili Brevi ejufdem noftræ Pœnitentiariæ de fimili mandato expedito 12. Kal. Aprilis Pontificatus Noftri Anno III.

Lites hac fuper re inter Ordinarium & eofdem exortæ; quibus factum eft ut a Pontifice votum præd. ad priftinam obfervantiam reftitutum fuit.

§. 5. In cujus pariter executionem cum ipfi Oratores, obtenta prius debita licentia ab Officiali principali Ordinarii Pampilonenfis, cœperunt comœdias parare, & affuetam Comicorum Societatem inftruere, paratifque omnibus ad recitandum, Ordinarius prædictus, nemine inftante, aut reclamante, diffinitivam promulgavit Sententiam, in qua fine præjudicio prædictorum Brevium, declaravit fæpedictum votum validum, legitimum, ac obligatorium, & omnibus interdixit recitationem comœdiarum fub pœnis pecuniariis, & Cenfuris Ecclefiafticis, & occafione hujufmodi Sententiæ plures recurfus hinc inde habiti fuere ad Reverendiffimum No-

ſtrum in Hiſpaniis Nuncium, aliaque Tribunalia; Ac expoſito ſubinde Nobis ex parte Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis ejuſdem Civitatis, a veritate alienum eſſe quidquid per Oratorea pro obtinenda relata commutatione fuerat præcedenter Nobis narratum, quæ propterea exequutioni nullatenus demandari, ſed immo penitus revocari debebat, veluti ſubreptionis, aut obreptionis vitio laborans, nedum circa expoſita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem Comœdiarum, & Hiſtrionum, ex quorum obſcenis artibus Animarum pericula oriri ſolent, attento quoque, quod enunciata ſe. 500. in eleemoſynam, ut ſupra ſoluta ex tracta fuiſſent, ut ipſe aſſerebat, ab Hoſpitalibus dd. Orphanorum, & Expoſitorum, non vero erogata de proprio, prout ab Oratoribus aſſertum fuerat, Nos, mutato in melius conſilio, ſupra enunciatas litteras in forma Brevia editas pro commutatione prælaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus, ae pro revocatis haberi volumus, ac ſi nunquam editæ fuiſſent; Votum hujuſmodi propterea per Nos ſubreptitie commutatum ad priſtinam, & plenam obſervantiam reſtituimus, ex novo ejuſdem Pœnitentiariæ Brevi ſub Dat. 10. Kal. Januarii Pontificatus Noſtri Anno IV.

...reces præ- ...ti tum ...g ſtatuū ...revoca ...ne hujus ...ti emi ...tvis.

§. 6. De quo habita per exponentes notitia, & de rationibus ſubreptionis, & obreptionis per Vicarium prædictum Nobia deductis, iidem Oratores ſentientes ſeſe valde læſos tam propter expreſſionem, quod comœdiæ ſint inhoneſtæ, & obſcenæ, quando in oppoſitum tam opera, quam recitationes omni honeſtate repræſentantur, & a Catholico Rege permittuntur, quam ex cauſa ſolutionis enunciatæ eleemoſynæ per ipſos de proprio adimpletæ, non autem ex effectibus ejuſdem Hoſpitalis, Nobis idcirco iterum ſupplicarunt, ut prævia confirmatione priorum Brevium, ad Nos avocando, & extinguendo quamcumque litem deſuper quomodolibec, & ad cujuſvis inſtantiam exortam, ae ſublato de medio quocumque alio poſteriori Brevi in contrarium ut ſupra obtento, benigne declarare dignaremur, Magiſtratum Oratorum, &, Populum prædictæ Civitatia haberi, & reputari pro liberis, & abſolutis a quocumque voto, & ligamine vigore enunciatorum Brevium in utroque Foro diſpenſato. Nos itaque, habita prius in præmiſſis relatione tam præfati Reverendiſſimi noſtri Nuncii, quam plurium Religioſorum ejuſdem Regni Hiſpaniarum, attenta ſolutione memoratæ eleemoſynæ de proprio adimpletæ, & in eadem noſtra Pœnitentiaria legitime juſtificatæ, Juſtitiæ quoque cauſa publicæ, ne præjudicium ullo modo afferatur Hoſpitali prædicto Orphanorum, & Projectorum, & quod juxta relationes prædictas comœdiæ, & opera ſcenica ibidem ea qua decet honeſtate exponi, & repræſentari aſſolent, pro ipſorum, & Populi prædicti conſcientiarum quiete, attento præſertim Civium, & Incolarum diſſenſu, qui in expoſitione memorati voti vocati, neque requiſiti ullatenus fuerunt, prout Nobis ſufficienter conſtare curarunt, eorum precibus annuere, prout infra decrevimus.

Confirmat... & appro... ...tur Brevia ſupra p... ...ata favore Oratorū ...cedita pro commutatio... & diſpen... ...one præd. ...ti.

§. 7. Motu igitur proprio, certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, verum, & integrum tenorem omnium ſupra relatorum Brevium tam diſpenſationis, & communicationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac ſtatum, & merita cauſæ ſuper illorum executione, ac obſervatione reſpective prædicti voti quomodolibet introductæ, & adhuc forſan penden. in eadem Curia Epiſcopali Pampilonen., & coram eodem Nuncio Apoſtolico Hiſpaniarum, & alio quocumque Judice, & Tribunali præſentibus pro expreſſis habentes, lites prædictas ad Nos avocantes, illas penitus extinguimus, & abolemus, ac Procuratori Fiſcali dictæ Curiæ Epiſcopalis, & aliis quibuſcumque ad cauſam quomodolibet admiſſis, & intereſſe quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum ſilentium imponimus, ac prævia revocatione, annullatione, & abolitione noviſſimi Brevis revocatorii ad inſtantiam prædicti Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis Pampilonen. tanquam ſubreptitie, ſeu obreptie obtenti, quod nullius roboris, & efficaciæ declaramus, ac ſi nunquam emanaſſet, ſupra relata priora Brevia favore dictorum Oratorum expedita pro commutatione, & diſpenſatione voti ſignanter annis 1525. & 1527. cum omnibus in eis contentis ſpecialiter expreſſe, & ampliſſime confirmamus, approbamus, renovamus, & reconvalidamus, ac totali, & omnimodæ exequutioni demandari decernimus, & mandamus.

Denuo iidē abſoluti a ſæpedicto voto declarantur.

§. 8. Necnon quatenus opus ſit, attenta ſolutione prædictorum ſcutorum quingentorum per Oratores expleta, prout per Nos in ſecundo Brevi injunctum extitit, de qua plena, & per authenticam quietantiam, ſeu atteſtationem Prioris, & Patrum Conventus prædicti conſtare fecerunt, iterum declaramus prædictam Civitatem Pampilonenſem, ejuſque Magiſtratum, Cives, & Incolas ab obſervantia hujuſmodi emiſſi voti in utroque foro ſolutos eſſe, ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungatur; & quovis ſub prætextu, cauſa, vel quæſito colore eadem opera, ac ſcenicæ recreationes impoſterum perpetuo impediri poſſint.

Clauſulæ.

§. 9. Decernentes præſenti noſtro motui proprio, licet non admiſſo, neque in Camera Noſtra regiſtrato non poſſe ullo unquam tempore opponi de ſubreptione, obreptione, vel altero quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis noſtræ, etiam ex eo quod prædictus Proviſor, ſeu Vicarius Generalis, vel ejus Procurator Fiſcalis, & alii forſan intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis alia cauſa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam neceſſario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, & in Jus, ac controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, vel Delegatos, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Nuncioſque Apoſtolicos judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliuſque roboris, & efficaciæ, quidquid ſecus ſuper iis, & circa ea, quavis auctoritate etiam a Nobis, aut Succeſſoribus Noſtris pro tempore exiſtentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac noviſſimo Brevi revocatorio ſupra relato, Conſtitutione Pii IV. Prædeceſſoris Noſtri de regiſtrandis, Regula Cancellariæ noſtræ de jure quæſito non tollendo, Conſtitutionibus conciliaribus, generalibus, & ſpecialibus, ac quibuſvis aliis legibus, ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, conſuetudinibus, reformationibus, decretis, Conſtitutionibus, Ordinationibus, privilegiis, & Indultis Apoſtolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam motu ſimili conceſſis, confirmatis, approbatis, ſeu innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, ac omnibus aliis hic non expreſſis, quæ forſan præſenti Gratiæ obeſſe poſſent, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, & certa forma ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ex-

pressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XVII. Martii MDCCXXIX.

CCVII. Confirmatur Summarium Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. actum fuit de modo electionis Abbatis dicti Monasterii.

Dat. 21. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Piis Orthodoxorum Principum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studiis paterna charitate libenter obsecundamus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Christifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam, & confovendam salubriter in Domino expedire arbitramur.

Summarium præd. a Congregatione Indulgentiarum recognitum, & approbatum fuit.

§. 1. Pro parte siquidem Charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Elisabethæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Conjugum Nobis nuper expositum fuit, quod alias Summarium Indulgentiarum Crucibus, numismatibus, Rosariis, & Coronis à pro tempore existente Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis Sancti Benedicti in Cathalaunia benedictis concessarum de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum per sex Consultores ad id specialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Refertur ipsummet Summarium.

§. 2. Sommario dell'Indulgenze date alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato in Spagna.

La Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII., doppo aver'udito il voto della Sagra Congregazione dell'Indulgenze, e Reliquie, concede alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato le seguenti Indulgenze.

I.

Chi farà solito dire una volta la settimana la Corona del Signore, o della Madonna, o il Rosario, la terza parte, o l'uffizio divino, o il piccolo della Madonna, o de' Morti, overo i Sette Salmi Penitenziali, o Graduali, overò averà per usanza d'insegnare la Dottrina Christiana, o visitare i Carcerati, o gl'Infermi di qualche Spedale, o di sovvenire i Poveri, o d'intervenire alla Messa, o dirla essendo Sacerdote, se veramente pentito, e confessatosi da Confessore approvato dall'Ordinario si communicarà in qualsivoglia degl'infrascritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Resurrezione, Ascenzione, Pentecoste, Feste della Santissima Trinità, e Corpus Domini, Feste della Purificazione, Concezione, Annonziazione, Assunzione, e Natività della Beatissima Vergine, nel primo di Novembre Festa di tutti i Santi, e nel giorno Festivo di S. Benedetto, e divotamente pregherà Dio per l'estirpazione dell'Eresie, e degli Scismi, per l'augumento della Fede Cattolica, per la pace, e concordia de' Prencipi Cristiani, e per l'altri bisogni di S. Chiesa, in esso giorno acquista la remissione di tutti i suoi peccati, e l'Indulgenza Plenaria.

II.

Chi farà le stesse cose nell'altre Feste del Signore, della Beatissima Vergine, nelle Feste de' Santi Apostoli, di San Giuseppe, e di Santi Mauro, e Placido, Scolastica, e Geltrude dell'Ordine di S. Benedetto, in ciascuno di detti giorni conseguirà sette anni, ed altretante quarantene d'Indulgenza.

III.

Chi farà solito dire una, o più volte il giorno benedetta sia la purissima, ed Immacolata Concezione, guadagni per una volta il giorno quaranta giorni d'Indulgenza.

IV.

Ciascuno, che dirà il Rosario, o corona della Madonna in onore della sua Purissima, ed Immacolata Concezione, pregandola, che interceda appresso il suo Divino Figliolo, acciò viva, e muoja senza peccato mortale, consegna sette anni d'Indulgenza.

V.

Chi farà ogni giorno orazione per l'estirpazione dell'Eresie, consegua ogni settimana vent'anni d'Indulgenza.

VI.

Ciascuno, che la sera prima di andare a dormire farà l'esame della sua Coscenza, e dirà cinque volte *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* con proposito di confessarsi, consegua un'anno d'Indulgenza, ed essendo confessato, e comunicato in quel giorno ne consegua dieci anni.

VII.

Ciascuno, che mosso dalla devozione, che porta a S. Giuseppe, S. Benedetto, San Mauro, S. Scolastica, e S. Geltrude dirà il Salmo *Miserere mei Deus &c.*, o cinque volte il *Pater Noster*, & *Ave Maria*, dicendo che Dio Signor Nostro, per le loro intercessione, conservi la sua Chiesa, ed a lui dia buona morte, consegna cento giorni d'Indulgenza.

VIII.

Chi farà solito una volta almeno la Settimana dire la Corona, o il Rosario, o l'Ufficio della Madonna, o de' Morti, o i Vesperi, ed un Notturno almeno colle Laudi, o sette Salmi Penitenziali colle Litanie, e sue Preci, o per divozione del Santissimo Nome di Gesù, o delle cinque Piaghe dirà cinque volte il *Pater Noster*, o per divozione del Nome della Madonna cinque volte l'*Ave Maria*, o l'Antifona *Sub tuum præsidium &c.* con qualsivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno che ciò dirà cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Chi farà qualunque sorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la Messa o communicarsi, o di recitare l'Offizio del Signore, o della Beata Vergine, conseguisca ogni volta cinquanta giorni d'Indulgenza.

X.

Chi visitarà i Carcerati, o gl'Infermi degli Spedali, ajutandoli con qualche opera pia, ovvero in Chiesa insegnando la Dottrina Cristiana, o in Casa a proprj Figli, Parenti, o Servitori, oltre l'Indulgenze perciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta ducento giorni d'Indulgenza.

XI.

Chi nel giorno di Venerdì pensarà divotamente alla Passione, e Morte di Gesù Cristo Signor Nostro, e dirà tre volte il *Pater* e l'*Ave Maria*, in quel giorno guadagni cento giorni d'Indulgenza.

XII.

XII.

Chi accompagnerà divotamente il Santissimo Sagramento, quando è portato per Viatico agl' Infermi, oltre l'Indulgenze, che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquisti sett'anni d'Indulgenza.

XIII.

Chi per devozione della Passione di Gesù Cristo Signor Nostro digiunerà li Venerdi dell'anno, o per divozione della Madonna li Sabati, guadagnerà per ogn'uno de' sudetti giorni Indulgenza di sette anni, e sette quarantene, e quei, che confessati, e comunicati averanno esercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'Indulgenza Plenaria, quale goderanno quelli, che morendo dentro l'anno, averanno avuta intenzione di compirla.

XIV.

Chi dirà tre volte il *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* per li Fedeli, che sono in transito' conseguirà quaranta giorni d'Indulgenza.

XV.

Chi col suo esempio, o consiglio ridurrà a penitenza qualche Peccatore, consegua il perdono della terza parte delle pene dovute a suoi peccati.

XVI.

Chi si confesserà, e comunicarà nelli giorni di Giovedi Santo, e Pasqua, e pregarà sua Divina Maestà per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa, e conservazione del Sommo Pontefice, consegua l'Indulgenza, che Sua Santità concede in detti giorni nella Benedizione, che dà publicamente al Popolo.

XVII.

Chi udirà, o sentirà la Santa Messa, e se è Sacerdote, pregarà per la prosperità de'Prencipi Cristiani, e per la tranquillita de' Stati loro, guadagni l'Indulgenza di sett'anni, e sette quarantene.

XVIII.

Chi pregarà per la conservazione, & augumento della Religione di S. Benedetto, sarà partecipe di tutte quelle opere buone, che si faranno in essa Religione.

XIX.

Qualsivoglia, che per infermità, o altro impedimento legittimo non potrà sentire, o dir Messa, e recitare l'Ufficio divino, o di Nostra Signora, o fare altri esercizj di virtù prescritti, per conseguire le sudette Indulgenze, le conseguirà dicendo in luogo di esse tre *Pater Noster*, e tre *Ave Maria*, ed una *Salve Regina*, ed al fine d'essa dirà, Benedetta sia la Santissima Trinità, e lodato sia il Santissimo Sagramento, e la Purissima Concezione della Santissima Vergine Maria concepita senza peccato originale, con condizione però, che sia confessato, e comunicato, o almeno sia contrito nel cuore, con proponimento di confessarsi.

XX.

Qualunque nell'articolo di Morte, avendo ricevuti li Sagramenti, o non avendoli ricevuti per alcun' impedimento, sarà contrito, dicendo Gesù, e Maria col Cuore, non potendo colla bocca, guadagni Indulgenza plenaria di tutti i suoi peccati.

XXI.

Tutte le Indulgenze dette di sopra può ciaschuno guadagnarle per se, o pure applicarle per l'Anime del Purgatorio.

Declarationes Sanctitatis Suæ, & prohibitiones hac super re.

§. 3. Commanda Sua Santità, che nella distribuzione, ed uso di queste Medaglie, Corone &c. si osservi il Decreto della felice memoria di Alessandro VII. stampato sotto li 6. Febraro 1659., cioè, che le Medaglie, Corone &c. benedette colle sopradette Indulgenze non passino la persona di quelli, a quali saranno concedute, o a quali da questi saranno distribuite per la prima volta, e che non possino prestarsi ad altri, o darsi precariamente, altrimenti perdano l'Indulgenza, che hanno, e che perdendosene una, non se ne possa sostituire in suo luogo un'altra, non ostante qualunque concessione, o privilegio in contrario.

In oltre dichiara, che se qualcheduna delle sudette Croci; Corone, Rosarii, o Medaglie si perdesse, non se ne possa sostituire un'altra, che non sia stata benedetta dall'Abbate di Monserrato.

Proibisce di più, che per queste Croci, Corone, Rosarii, e Medaglie non si possa prendere qualunque minima cosa, sotto pena della perdita di tutte l'Indulgenze, ed altre pene Canoniche da darsi da' Vescovi, o dall'Inquisitori della Fede a' Questori, o altri che rendono venali le cose sagre.

Dichiara ancora la Santità di Nostro Signore, che tutte le altre Indulgenze, e Grazie, che si asseriscono concedute a dette Medaglie, Croci, e Corone, le quali non sono contenute espressamente nel presente Sommario, siano nulle, e dalla Santità Sua espressamente revocate. Dato li due Gennaro 1727.

L. Cardinalis Pico Præfectus.

Raffaello Coscino Girolami Segretario.

Preces Regis, & Reginæ Hispaniarum.

§. 4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat dicti Philippus Rex, & Elisabetha Regina, Summarium hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Elisabethæ Reginæ erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, pisque eorum precibus favorabiliter annuere paterna benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, præinsertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relati Summarii.

Præterea hunc, & pro tempore existenti Præsidenti, seu Superiori prædicti Monasterii, absente, vel impedito illius Abbate Cruces, Rosaria, Numismata, & Coronas hujusmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausula.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Con-

CCVIII. Confirmatur Constitutio Innocentii XIII. super prohibitione Mercaturæ rerum novarum Judæis tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus.

Laudata Const. edita fuit 1714. Jan. 14. P. 3.

Dat. 21. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Constitutio præd. Innoc. XIII. qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit, Clementis VIII. vestigiis insistens, cujus Constitutionem refert, & confirmat.

Alias emanarunt a rec. me. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet.-

§. 1. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem per felic. record. Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & locis degentes sola arte straccíariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usus humanos necessariarum facere nequirent, a fa. mem. Pio Papa V. Prædecessore nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris, tunc suis Venaissini in desuetudinem trahere dignoscebantur; Idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita observarent, & observari curarent; ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Ministris signanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaissini prædictis pro tempore existentibus districte præcipiendo mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatam in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere, & mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in Literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet.-

A Clem. VIII. idem statutum, & mandatum fuit.

Constitutio præd. Clem. VIII. cum insertione literarum Pii V. & Pauli IV. eadem super re.

§. 2. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum semper accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices revocari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet.-

Literæ Apostolicæ d. Pii V confirmatoriæ Constitutionis Pauli IV. de eadem re emanatæ.

§. 3. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.- Romanus Pontifex Christi Vicarius in terris nonnunquam ea, quæ pro zelo Religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant, approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus Papa IV. Prædecessor noster zelo Fidei Christianæ motus, certum modum vivendi, & habitandi Judæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet.-

Constitutio Pauli IV. præfati.

§. 4. Paulus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.- Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos recepter, & eorum cohabitationem sustineat Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent. Nos ne quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe nostra, & nonnullis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione cohabitare; verum etiam Domos in melioribus Civitatibus Terrarum, & Locorum, in quibus degunt Vicis, & Plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac Nutrices, & Ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemtum Christiani Nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judæos tolerare in testimonium veræ Fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, & quandiu in eorum erroribus persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii Liberæ, filiis famulentur Ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Domino possumus, salubriter providere, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit in duobus, vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis Vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam denuo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimmo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere.

Sancitur, ut Judæi a Christianorum domibus penitus sint sejuncti.

Præcipitur, ut Judæus quisque signum quoddam adferat, ut dignoscatur.

§. 5. Et ad hoc, ut pro Judæis ubique dignoscantur Masculi birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione biretti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium

vel

vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alioa illi præsidentes Personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum Vicelegatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint; Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquomodo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant.

Prohibentur eisdem quædam alia.

§. 6. Judæi quoque præfati sola arte *Stracciariæ*, *seu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis Medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum, accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a Pauperibus Christianis dominos vocari patiantur. Et mensės in eorum rationibus, & Computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies, qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro Mensibus integris, sed solum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis datæ fuerunt decem & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam Menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignora hujusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quæ eorum eredito superfuerit Domino pignorum consignare, Et Statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur, & sic in præmissa in aliquo quomodolibet defecerint, juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium nostrum, aut alias a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus, & tanquam rebelles, & criminis læsæ Majestatis rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint.

Statuuntur nonnulla super eorundem mercatura.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ex certa scienția, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto pridie Idus Julii Anno Primo.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 8. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, motu proprio, & ex certa nostra scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione Constitutionem, Statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt, omnia, & singula in dictis Prædecessoris literis contenta, & inde secuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub inrerminatione Divini Judicii & præcipimus ea omnia in posterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, sed etiam ubique Locorum, & ad omnea circa colorem birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *gialde* dicitur.

Confirmatio relatæ Const. Pauli IV. per Pium V.

§. 9. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes Seculares, alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obtestamus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, & Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, & contrafacientes pœnis etiam temporalibus afficiant.

Mandatur omnibus, ut prædicta ubique exequutioni mandent.

§. 10. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & Statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis etiam urgentissima, & onerosa causa, ac motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse; quod ad celationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non, ut præmittitur, in loco clauso habitare teneantur, & quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad Annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret,

Clausulæ derogatoriæ.

da foret, & in eis caveatur, qood nullatenus derogari possit, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas ad servandas, pro individoo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, qood interdici, suspeodi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes pleham, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & Extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula qoæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii subsctiptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, Decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc atteotare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio decimo Kalendas Maji, Pontificatus nostri aoon Primo.

C. Glorierius.

Confirmatio relatarum Constitutionum Pii V. & Pauli IV. per Clementem VIII.

§. 11. Cum autem, ut liquido apparet, præinsertam literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris Venaissini, & in desuetudinem trahere dignoscantur: Nos volentes literas, & Constitutionem prædictas, ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem Literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ Confirmationis perpetuæ munimine roborantes auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis, quos Literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant, & nihilominus dilectis Filiis nostro, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Veoaissini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas io Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicti, & seu Legationis Avenionen. omnino observari faciant, ac inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis, disponitur vendere, aot mercari præsomant expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Februarii 1593, Pontificatus nostri Anno Primo.

Causæ quibus Innoc. XIII. Constitutionem suam edidit pro confirmatione Constitutionis Clem. VIII. prædicti.

§. 12. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venaissini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem Mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsompseriot, & etiamnum præsumant: Nos ipsorum Mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorom Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis strazzariæ, seu cenciariæ exercitium sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus, ac exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen., & Comitatus Venaissini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus: Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitionem tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate *Cocoa*, Italice vero *Coccone*, seu *Boccio* appellant comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Confirmatio relatæ Constit. Clem. VIII. per Innocent. XIII.

Ejusque declaratio, & extensio.

Clausulæ.

§. 13. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præseotes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis coocessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1724. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Causa præsentis novissimæ Confirmationis Benedicti XIII.

§. 14. Cum autem, sicut dilecti filii Mercatores Civitatis, & Comitatus Avenionen. exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos

Confirmatio præinsertæ Constit. Innoc. XIII per Benedictum XIII.

fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas Innocentii Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 15. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. etiam de Latere Legatos, Civitatisque, & Comitatus præfatorum Vicelegatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ idem Innocentius Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCIX.

Conceduntur nonnulla Privilegia quibusdam Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Ab eodem Pontifice Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 1. concessa fuerunt Privilegia omnibus Familiaribus, & a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Jul. 25. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Martii 1729. An. 5.

Diriguntur præsentes literæ Familiaribus iis, quibus privilegia conceduntur.

Venerabilibus Fratribus Francisco Burghesio Archiepiscopo Trajanopolitano, Cubiculi nostri Præfecto, Francisco Mariæ Pironio Episcopo Himetien. Auditori nostro, Angelo Mariæ Errico Beneventan. Capellano Secreto, Joanni Baptistæ Calsamilia Jannen. Magistro Domus nostræ, Joanni Capobianco Clerico Capellæ nostræ Secretæ, & Carolo Antonio Fiorillo itidem Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum, Cubiculi nostri Adjutori, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Circumspecta Romani Pontificis Gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solent, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Privilegia prædicta, quæ prædd. concedit exponuntur.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ Vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impenditis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari præcipimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostri, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Vos, & quemlibet vestrum respective in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, & Nobiles Romani, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Creantur Notarii Sedis Apostolicæ.

Sac. Pal., & Aulæ Lateranensis Comites, atque Auratæ militiæ Equites, & Cives Nobiles quarumcumque Civitatum Ecclesiasticæ ditionis.

Privilegiis prædictorum omnium eisdem Familiaribus frui concessit.

§. 2. Vobisque, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus Domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen) exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, & gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiti, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliorum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iisdem subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive cum vestris cum respective composita gestare possitis, prout Vobis placuerit, concedimus.

§. 3. Et

Eximuntur a quibuſvis decimis, & vectigalibus.

§. 3. Et inſuper vos, veſtraque Beneficia, & Officia Eccleſiaſtica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediate, vel immediate ſubjectis conſiſtentia, prædia, Domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac ſemoventia, necnoo actiones, & jura præſentia, & futura cujuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujuſvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a Vobis vendenda, ac pro veſtris, & familiarum veſtrarum uſibus emenda ab omnibus, & quibuſcumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portotiis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionis mœnium, & pontium, portarum, & molirurarum, & mercium cujuſcumque generis, tranſitus ſeu paſſus, & vecturæ, etiam in alied Territorium ſeu Provinciam Terra, Mari, & Flumine, necnon Equorum mortuorum, ſtabulationum Militum, inſtitutionis Seminarii Eccleſiaſtici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & graviſſima cauſa (pro ſubventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod vos, & quilibet veſtrum nihil omnino horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneamini, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu Vectigalium, & tributorum hujuſmodi Redemptores, conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu ſervitiis noſtris inſtitueritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Conceditur pluralitas beneficiorum, necnon a reſidentia eximuntur.

§. 4. Ad hæc vobiſcum, & cum quolibet veſtrum reſpective, ut quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſub ſingolis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel Officium fuerit, ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel Officium hujuſmodi conſuevetit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam juriſdictionalis immineat animarum, ſi aliquis veſtrum eligatur, præſentetur, aut alias aſſumatur ad illa, & inſtituatur in eis, recipere, dummodo illa omnia (uno excepto) perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inſervietis tantum in Beneficiis Eccleſiaſticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per Vos pro tempore reſpective obtentis etiam de jure ſtatuto, fundatione, vel privilegio, perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis poſt Pontificalem majores, ac Collegiatis Eccleſiis hujuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum earumdem Capitula, ſeu quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inviti compelli poſſitis, omneſque, & ſingulos nihilominus veſtrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante ſervitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſive locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel poſt modum, ſi volueritis in Romana Curia, vel extra eam a quocumque quem malueritis, Catholico Antiſtite, gratiam, & communionem ejuſdem ſedis habente, quem duxeritis eligendum ad omnes etiam ſacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtivis diebus, etiam extra tempora a Jure ſtatuta, proprii Ordinarii, aut cujuſvis alterius licentia deſuper minime requiſita, ſi alias ad id idonei reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare, necnon etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & beneficia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Univerſitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſerit, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujuſmodi facultate vos promoveri facere, ipſaque jura etiam publice docere atque Judicis, & Advocati, & Procuratoris Officium in Cauſis Eccleſiaſticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Indulgetur eiſdem, ut poſſint ad Sacros Ordines promoveri a quocumque Antiſtite.

Permittitur eiſdem electio cujuſcumque in proprium Confeſſorem, cui ampla facultates conceduntur.

§. 5. Liceat quoque Vobis, & cuilibet veſtrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum ſæcularem, vel cujuſvis Ordinis Regularem in veſtrum eligere Confeſſorem qui vita cujuſlibet veſtrum comite Vos, & quemlibet veſtrum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſervata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ preceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas, etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, ſeu conſilii vel favoris ad id præſtationibus, jejuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito conſulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reſervatis, aliiſque quibuſvis caſibus, ſemel in anno, Confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apoſtolica abſolvere, & Vobis pro commiſſis pœnitentiam injungere ſalutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, Caſtitatiſque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgetur eiſdem reſervatio, & aſſignatio fructuum quorumcumque Beneficiorum, & penſionum.

§. 6. Vobiſque ulterius, & cujoſcumque loci Ordinariis, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos reſpective coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque penſiones annuas vobis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis Sancti Joannis Hieroſolymitani, quomodocumque, & qualitercum-

que qualificatorum ſructibos, redditibus, proventibos, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeo illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, diſtributiones, & emolumenta Vobia, nunc, & pro tempore aſſignata, & reſervata, ac reſervanda pro ſumma videlicet trecentorum docatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrum qoandocumque alicui veſtrum reſpective placuerir, ſimol, vel ſucceſſive in toto, vel iu parte, etiam in cojuslibet veſtom murtis articulo, caſſare, & exringuere, ac poſtquam caſſatæ, & estinctæ fuerint, alias ſimiles penſiones annuas ſupet eiſdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & diſtributionibus, ac emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiooes, diſtributiones, & emolumenta hujuſmodi uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis perſonis etiam per vos oominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiallica obtineotibus, & expectantibus Clericis, ſeu clericali charactere inſigniri volentes, etiam eis quoad viaerint, ſeu eorum Procoratoribus ad id ſpeciale ab eis maodatum habenribus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſervatæ, ſeo aſſignata, & conceſſa fuerint reſpective, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones ſolvere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſervari de novn faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventinnes, ac diſtributiones, & emnlumenta hujuſmodi, etiam pluries caſſatæ, & de oovo aſſignata fueriot uſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſervationibus, & aſſigoatiooibua hujoſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſotis, & pœnis in prioribus reſervationibus hujuſmodi contentis, & conceſſis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris juribus, etiam qunad quaſi poſſeſſionem eaigendi, in qua iunc eritis, integre perſolvendas; ſervata tamen forma Conſtitutionis felic. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoria noſtri ſupet tranſactionibus penſionum editæ, reſervate, conſtituere, & aſſignare valeant, aoctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas teſtandi, & diſponendi poſt eorum obitum de fructibus beneficiorum ad certam uſque ſummam.

§. 7. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & ſingulis Domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac Juriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint Altaris, ſeu Altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earumdem Eccleſiarum Divino cultui, ſeu uſui deputata, ſeque moventibua, cujuſcumque qualitatis, qoantitatis, valoris, ſpeciei, pretii, & cooditionis exiſtentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiatum, etiam Cathedralium, & Metrnpolitanarum quibua vos forſan præeſſe contigetit, necnon Monaſteriorum, Prioratoum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cora, & ſine cura, ſæcolatiom, & qoorumvis Ordinom Regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apnſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, & alias quomodolibet obtiouetitis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructnum, redditnum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annoarum ſuper ſimilibus ſructibus, redditibus, & proventibus vobis reſervatorum & aſſignatorum, ac reſervandarnm, & aſſignandarum, quos, & quas perceperitis, & percipietis in futnrum, necnon emolumentorum qoorumcumque Romanæ Coriæ Officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibos, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnou veſtra, & eojuslibet veſtrum induſtria, & labore quomodolibet, & ondecumque, licite tamen requiſitis, & acqoirendis, ac alias etiam de muneribos, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere cootigerit, & alias qoavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad voa perventis, & pervenrutis, etiamſi in pecunia nomerata, & Jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtaot, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annoos valores, etiam talia forent, quæ generali appellatione bonotum, & ſuppellectilium non venirent, ſed ſpecialibus iodigerent vocabolis, præſentibus, ac ſi ſpecifice, & ſingillatim eaprimerentur, & denominarentur, & pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) uſque ad ſummam ſex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoqoe veſtrum, ac etiam de ipſis fructibus, redditibos, & proveotibus, & penſionibus debitis, & debendis (ſervata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarom jam editarum, & ſi quas deinceps edi contigerit ſupet fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis ſunebtibos, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibos ſervierint, etiam ultra ſervitii meritom, ac in veſtrorum Conſanguineorum, & Affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & uſum, ac alias pro arbitrio, & volontate veſtria, & cujualibet veſtrum abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, cotam duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola mann veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & qoomodoliber vobis videbitur, etiam iu ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præſentia, vel aliarum vobis pro tempore cnnceſſarum ſimilium facultatum, aut quod iu vim illarum teſtari, ſeu diſponete velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſpooere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum a vobis fuerit, etiam io vim ſimplicis diſtributinnis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & ſervari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, & diſpoſitinnes, ordinationes, & legata, & ſtatuta pluries, ac toties qonties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apoſtolica earumdem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Conſulitur eorum conſanguineis, & hæredibus, ſi iidem ab inteſtato deceſſerint.

§. 8 Et inſuper ſtatuimus, & ordinamos, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac ſructuum, reddituum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet veſtrom reſpective manſione, ac etiam extra beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobia reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necoon ſpolia cujuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ea prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſeu hæredes ve-

ſtri

ſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeo perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel inteutione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemoi ſecus appareret, qoam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omoino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominos quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, dooationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti faculiate ſuffultis de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſopradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affiniom prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex oune, prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium Ducstorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti ac ſolemnitstum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui iatervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etismſi tales fiot, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis meotio præſentibus habenda eſſet, ſupplemos.

Clauſulæ ampliſſimæ, & peculiares.

§. 9. Diſtrictius iohibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis, ac eorum, oecnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorom de Urbe, ac Cruciatæ Saoctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate ſungentibus, ſub excommunicatioois majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, eenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordioationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito eolore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, Codicillos, fideicommiſſs, legsts, ordinationes, derogatiooes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, oecnon quæ in præmiſſis facta ſunt, atque fieri contigerit tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſiooum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie facieodarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra Curiam, aot in qoacumqoe alia mondi parte extra Eccleſias, & beneficia perſonalem reſidentism requirentia qualitercumque qualificata per vos nuoc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntste, & nulla ſubſiſtenre cauſa oon reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochislium Ecelefisrom Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extra illam quomodocumque decedeotes ſeptimo Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub qoibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſoſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexeogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hsctenus, vel nuoc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper, ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtioum, & validum ſtstum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus, & elsuſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis per vos eligenda appqnendis, & latiſſime ſpecificaodis repoſita, reſtitota, & plenarie reintegrsta, ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias qoomodocumque ſortiri potuerunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipolati, validi, & efficacis contractus inter vivos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera psrtibus habere, ac etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aot translatiooem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas eonſundi, ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & ſi quid in uoa ex facoltatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, oec hæredes, legatarios, ac loca, sd quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nuoc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donstariis prædictis liberaliter coocedimos, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expediiione contrs Infideles, & qoibuſvis aliis qnantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem liceotiam ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis, vel ſuceeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus peteodum, aut impetraodum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi, de præſenti meotionem aliquam faciendam ullateous teneri, nec ab ulla onquam neceſſitate eogi poſſe; Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnoo pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſideotes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judieari, & definiti debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis anctotitate ſcieoter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur executores, & aſſertores hujus Conſtitutionis.

§. 10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Noſtris Oſtien. & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto Filio Coriæ Cauſarom Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandsmus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeo alios præſeotes literas, & io eis eontenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemoiter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis eootenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, noo permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra esromdem præſentium tenorem quomodolibet iodebite moleſtari, inquietari, vel pertorbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnss Eccleſiaſticas, aliaqoe opportuna Juris, & facti remedia, appellatiooe poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœoas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc ſi opos fuerit auxilio Brachii ſæculsris.

Derogatoriæ ampliſſimæ, & ſpecificæ.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Boniſacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam

noſtri de una, & in Coucilio Generali edita de duabus diæiis, dummodo ulera tres diætas aliquis auctoritate præſentium in Judicium non trahatur; necnon Laierauen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariotum numero, etiamſi ad illum nondum devenrum fuerit, cui per nos alias derogare non iotendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis etiam pet Nos & Sedem prædictam edilis, & in poſterum edendis Cancellatiæ Apoſtolicæ Regulis, ac ſtylo iu ſimilibus hactenus obſervato, ac recol. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædeceſſnris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnoo ejuſdem Bonifacii Papæ VIII. per quam conceſſiones fructus in abſentia percipiendi ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam Noſtti de gratiis qualecuuque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernentibus in dicta Cameia intra eertum tum expreſſum tempus præſentandis, & regiſtrandis, ita quod præſentes in eadem Camera nullo unquam tempore regiſtrari facere tencamini, ac ſimilis record. Urbani Papæ VIII. pariter Prædeceſſoris noſtri de penſionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Rnmanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutinnibus, & Ordinationibus, uecnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urhis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati exiſtitis, & quarumvis Eccleſiarum, Mouaſteriorum, Ordinum, & Hoſpitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatinne Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtabilimentis, uſibus, & naturis, etiamſi de illis ſervandis, & non impetrandis literis Apoſtolicis contra ea, nee etiam ab alin, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodnlibet conceſſis utendo nos per vos, vel procuratores veſtros præſtiteriiis forſan hactenus, vel vos in pnſterum præſtare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Iudultis, & literis Apoſtolicis dictix Eccleſiis, Monaſteriis, Ordinibus, & Hoſpitalibus, illorumque Præſulibus, ſeu Adminiſtratoribus, & Superiotibus ac Magiſtris, Præceprnribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civiratibus, & locis, aliiſque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Univerſitaribus aliiſque perſonis, etiam particularibus, necnon Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Ordinariis, etiam eiſdem Cardinalihus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ae cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatotiis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores uoſtros, etiam Nos, & ſedem prædictam, eriam conſiſtorialiter, ae de eorumdem Cardinalium conſilio, eriam per modum Statuti, & Conſtitutionis perpetuorum, ac motu, & ſcientia ſimilibus, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum & aliorum Principum Inſtantiam, ſen illorum contemplatioue in genere, vel in ſpecie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus conceſſis, etiamſi io eis, ac ſtatutis, & ſtabilimentis prædictis cavearut expreſſe, vel tacite, quod Urbis honotes niſi originariis Civibus Romanis, ae Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Eccleſiarum beneficia, niſi per perſonas illuſtres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expreſſo qualificatos obtineii uon poſſint, & oulli io Cives Urbis, ac Civiratum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujuſmodi admitti, ſeu illorum privilegiis uti poſſint, niſi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habiiaveriut; ſeu etiam in illis bona etiam ſtabilia forſan ad certum valotem aſcendenria poſſederint, quodque Præceptotiæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hoſpitalis tam ex ejus inſtitutione, quam ex ſtabilimeutorum prædictorum diſpoſitione penſionibus Clericis ſæcularibus, & aliis perſonis, etiam Apoſtolica auctoritate reſervandis, gravari nou poſſint, quodque ſtabilimentis, & privilegiis prædictis, eriam vigore implicitæ derogationis latiſſime extendendæ, etiam per quaſcumque literas Apoſtolicas, & quaſvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & inſolitas clauſulas derogati non poſſit, nec derogatum cenſearnt, niſi derogatio hujuſmodi de conſilio Cardioalium eorumdem fiat, & tum demum Magiſtri, & Conventus prædictorum ad id accedat aſſenſus, fiotque literæ derogationis hujuſmodi etiam pet dictum Magiſtrum ſubſcriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diverſas in forma Brevis, aur alias literas diverſis tempotibus cum certis intervallis præſentatas intimatæ, & non alias, nee alio modo, & ſemper omuibus, quæ ſic fient etiam de ſimili conſilio derogationibus ſit appoſita clauſula, quod illaium effectum fortiantur de couſenſu Magiſtri, & Conveutus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodqoe ipſi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujuſmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad ſolutionem, ſeu contributionem cogere, & compellere poſſiut, ſeu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, acſi de verbo ad verhum inſeretentur præſentibus pto expreſſis habentes, illis alias in ſuo tobore permanſuris, hac vice dumtaxat iu genere, & in ſpecie ad effectum præſentium ſufficienter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe decernimus; Quodque vos ptimum nou feceritis io Eccleſiis hujuſmodi perſonalem reſidentiam conſuetam, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 12. Volumus autem, quod antequam gratia ereationis in noſtrns, & Sedis Apoſtolicæ Notarios Urbis, ut ſupra facta perfrui valeatis, io manibus alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ profeſſinnem Fidei juxta articolos pridem a Sede prædicta propoſitos expreſſe emittere, & ſolitum fidelitatis jutamentum præſtare omnino teneamini; quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ mumitis eadem prorſus fides ubique adhibeatut, quæ in Judicio, & extra adhiberetut ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 13. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus ſimiles teſtandi de bouis, ac penſiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, quorum reſpective etiam Familiares continui commenſales erant, conceſſæ fuerunt præſentes literæ quoad facultates teſtandi de bonis, & transferendi penſiones hujuſmodi minime ſuffragentut.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die XXII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus noſtri Auno Quiuto.

CCX.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ.

De Confirmatione erectionis Congregationis prædictæ vide Alex. VII. Const. ed. 1665. Jun. 30. P. 3.

Dat. 27 Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congregatio prædicta Angelorum jam tunc ab anno 1660. erecta & Auct. Ap. confirmata fuit.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Sicard Frater expresse Professus Provinciæ Galloprovinciæ Ordinis Prædicatorum nomine dilecti etiam filii Joannis Josephi Robert Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, quod alias nempe die 8. Martii 1660. a quodam Joanne Baptista Marini tunc temporis Magistro Generali præfati Ordinis, Congregatio Angelorum nuncupata ex nonnullis Conventibus Provinciæ ejusmodi erecta, ac subinde die 19. Julii 1664. sua, ac etiam Apostolica auctoritate confirmata fuit, cum juribus, ac privilegiis alteri Congregationi Brittanicæ ejusdem Ordinis concessis, ea tamen expressa lege, & conditione in patentibus literis ipsius Joannis Baptistæ Magistri Generalis desuper editis adjecta, quod scilicet in dicta Congregatione Angelorum, ejusque Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum præscriptarum exacte, & accurate servaretur; itaut a præfatis privilegiis ipso facto excideret, & excidisse censeretur, statim atque a regulari observantia hujusmodi descivisse constaret.

Deinceps emanato Dubio, an supradicta Congr. dissoluta fuisset, ab Alex. VII. iterum confirmata est.

§. 2. Enatoque postmodum Dubio, an per quædam Decreta die 28. Septembris ejusdem anni 1664. emanata a Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quibus inter alia electiones in Capitulo Provinciali Provinciæ præfatæ confirmabantur, supradicta Congregatio Angelorum dissoluta fuisset, reque ad fel. record. Alexandrum Papam VII. Prædecessorem nostrum ab eodem Joanne Baptista Magistro Generali delata, idem Alexander Prædecessor de dictorum Cardinalium consilio, memoratam Congregationem Angelorum, in qua tunc vigebat regularis observantia, ac disciplina, in suo statu, & privilegiis auctoritate Apostolica confirmavit, & manuteneri mandavit, voluitque Vicarium præfatæ Congregationis vocem habere in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ deinceps celebrandis, prout habebat Vicarius alterius Congregationis Britanicæ, & alias prout in ipsius Alesandri Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 30. Junii 1665. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Denique in Capitulo Generali Bononien. justis de causis suppressa fuit, & Decretum hac super re emanatum.

§. 3. Verum cum in nupero Capitulo Generali prædicti Ordinis in Civitate nostra Bononien. habito, in vim, seu executionem quarumdam nostrarum in pari forma Brevis literarum, quas die 8. Aprilis 1725. super ejusmodi Congregationibus Provinciarum d. Ordinis in universum acceptis ad idem Capitulum Generale in Civitate præfata congregatum dedimus, post maturam rei discussionem statutum, atque ordinatum fuisset, tanquam conducibile ad Regularis disciplinæ instaurationem, quascumque Congregationes ab hac Sancta Sede non erectas, nec confirmatas, sed sola facultate ordinaria Religionis institutas, neque a suis Provinciis respective sejunctas, quotiescumque non custodirent veterem observantiam eorum, quæ in primævo erectionis fervore præscripta fuere, suis Provinciis omnino reuniendas esse, facta potestate per d. Capitulum Generale dilecto Filio Thomæ Ripoll moderno Magistro Generali Ordinis præfati, habita de singulis Congregationibus hujusmodi pleniore ratione, eas supprimendi, & reuniendi originalibus Provinciis, quas a suo laudabili fine decidisse reperisset; atque compertum fuisset quinque Conventus, quibus supradicta Congregatio Angelorum constabat, ob Fratrum penuriam, temporum injuriam, rerumque vicissitudinem, ac inopiam; aliasque calamitates a primæva regulari observantia descivisse, nec illis suppetere, unde suorum Religiosorum necessitatibus subvenire possent, ac insuper ad duplicem contributionem, unam quidem Priori Provinciali dictæ Provinciæ; alteram vero ejusdem Congregationis Vicario pro rebus ad illam spectantibus faciendam teneri, & obligatos existere dilecti filii Ludovicus Mauche Vicarius ultimo electus, & Hyacinthus Dantrechaux Exvicarius, aliique Alumni d. Congregationis enarratæ ordinationi Capituli Generalis inhærentes ab eodem Thoma Magistro Generali petierunt atque obtinuerunt prædictam Congregationem Angelorum dissolvi, & supprimi, illiusque Conventus memoratæ Provinciæ restitui, ac reuniri, & alias prout continetur in Decreto ipsius Thomæ Magistri Generalis ea super re die 5. Junii 1728. edito, tenoris qui sequitur, videlicet --

Decretum præd. super Congr. præfatæ suppressione & Conventuum reunione.

§. 4. *Nos Fr. Thomas Ripoll Sacr. Theologiæ Professor totius Ordinis Fratrum Prædicatorum Magister Generalis, & Servus. Quo primum ad supremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, evecti fuimus, ab omnibus totius Capituli Generalis Bononiæ celebrati Patribus, specialiter Nobis commissum est, ut allaboraremus ad reunionem Conventuum cum Provinciis, e quarum sinu prodierant, ubi certo constare poterit Congregationes e talium Conventuum selectu formatas ex primævo erectionis suæ fervore decessisse, quocumque tandem eventu, vel casu labefactata disciplina proveniat. Cum itaque non sine mærore didicerimus Congregationem nostram Angelorum in Provincia nostra Galloprovinciæ erectam, ut ibi adamussim, ad rigorem exactioris observantiæ viveretur, tamen ob varias injurias temporum, diversasque calamitates, ita a præscriptis severioribus statutis excessisse; & unus idemque sit vivendi modus a cæteris Provinciæ ejusdem Conventibus non satis absimilis, quo subsistere possit præfixa separatio, & duorum Superiorum, vel capitum institutio, maxime cum ex præfatæ Congregationis institutæ literis patentibus expresse notetur die 19. Julii 1664. ipsi concessa, vel concedenda privilegia ea dumtaxat lege, & conditione valere, vel valitura, & non aliter, ut in ejus Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum nostrarum exacte, & accurate servetur, adeout a prædictis privilegiis, concessionibus, & gratiis excedat ipso facto, & excessisse censeatur statim atque a regulari observantia excessisse constiterit. His, aliisque adducti momentis, votisque petitioni, ac precibus tum recens electi in Vicarium, tum Exvicarii, ac plurium ejusdem Congregationis Alumnorum inclinati harum serie, nostrique auctoritate Officii, ac de mandato Nobis a præfato Capitulo Generali facultate, prædictam Congregationem Angelorum dissolvimus, & annullamus, & tenore præsentium suppressam, ac solutam declaramus, omnesque Conventus illius Congregationis unimus, & restituimus Provinciæ nostræ Galloprovinciæ unitosque denunciamus. Hinc annuentes precibus Admodum Reverendi Patris Magistri Ludovici Mauche in Vicarium nuper electi, & a Nobis, ad maturam rei discussionem confirmati, ipsum ab onere Vicarii Generalis eximimus, & exemptum acceptata ejus renunciatione declaramus, dantes Admodum Rev. Patri Magistro Provinciali moderno, ejusque Successoribus om-*

nem in & super dd. Conventus, personasque ad ipsos quomodolibet spectantes authoritatem, & potestatem, quam erga cæteros ejusdem Provinciæ Conventus, & personas exercere potest, & debet ex sui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanata die 21. Maji transactis; præcipientes in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, necnon sub formali præcepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea spectantibus, ut prædicto Rev. Patri Magistro Provinciali Provinciæ nostræ Galloprovinciæ subsint, & pareant, ipsumque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoscant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis visceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, & singulis in Cœnobiis dictæ Provinciæ, vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, & ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ super Minervam die 5. Junii anni 1727. -- Frater Thomas Ripoll Magister Ordinis -- Frater Joannes Sicard Magister, & Secretarius -- L. ✝ Sigilli -- registr. fol. 90.

Preces pro continuatione.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet suppressio d. Congregationis, illiusque Conventuum restitutio Provinciæ præfatæ sic factæ optatum habeant successum, ipsorumque Conventuum fratres sub uno eodemque Provinciæ præfatæ capite quietius, & felicius regulari observantiæ insistant, majorique animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctoritate Apostolica erecta, & præsertim per supradictas Alexandri Prædecessoris literas confirmata fuerat, ipse Joannes Josephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati suppressionis, & unionis hujusmodi obstet, illasque aliquando in dubium revocari contingat. Quare præfatus Joannes Exponens supradicti Joannis Josephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ipsorum Joannis Exponentis, ac Joannis Josephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, suppressionem Congregationis Angelorum Provinciæ Galloprovinciæ, illiusque Conventuum reunionem eidem Provinciæ per dictum Thomam Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum, sicut præmittitur, factæ, expeditumque desuper ejusdem Thomæ Magistri Generalis decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, ac inde cæteroquin legitime secutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus prædicti Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum, ac quibusvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXL.

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilienda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo.

Hac de re vid. Const. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Const. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Mart. 1729. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Apostolatus Officium infirmitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & justitia, paceque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Jam inde ab an. 1647. prædicta reformatio primum in præfatam Provinciam introducta fuit cum quibusdam præservationibus.

§. 1. Alias siquidem postquam Anno 1647., seu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præservatione quorumdam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & Statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure, simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eamdem Provinciam invecta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis trienniis sine cujuscumque consensu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejusmodi reforma-

Postmodum secunda exacta reformatio in eamdem invecta fuit.

Post quam extendenda, & promovenda primum ab Innoc. XI., deinde a Clem. XI. elaboratum est.

tioni

tioni tum deputatis, unus eliorum ejusdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provinciæ prædictæ sensim exacte reformaretur, plureque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri isthus secundæ reformationis progressu, & directione per quasdem suas in simuli forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ postmodum e piæ mem. Clemente Papa XI. Prædecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in peri forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. desuper editas confirmate, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secundo dicta reformatio primum in Conventibus Asteosi, Dolianen., & Clerascen. ejusdem Provinciæ ad præscriptum præfaterum Innocentii XI. Prædecessoris Literarum introducta, ac successive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extensa, & propagera, inimico homine superseminante zizania, iisque in dies succrescentibus non solum optatum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox recensitæ reformationis Alumnis simultatibus, dissidiis, & contentionibus regularis disciplina non modicum in præfata Provincia detrimentum acceperat; quin imo sub specie, ac prætextu pacis, & uninnis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omninm utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu parics assumpserent, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata euctoritate factis, atque a quamplaribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus reguleris demandatis; ac quodam esserro Capitulo Provinciali Taurinen. oulliter celebrato, ipsa Provincia eb aliquot annis ex causa ejusmodi onionis eb una parte impugnatæ, & ab alia propugnatæ in deteriorem statum qnoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

Eandem reformationem nunquam optatum successum habuisse narratur.

§. 2. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat, perpcusis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universem Provinciam præfetam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultete. Cum ea actis visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Coogregationis Oratnrii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gasparem Episcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos cnncessæ deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciæ rite, & accurare, ac laudabiliter peractæ totum d. Provinciæ statum perspectum, exploretumque bebuerimus, ac illi prompto, & seluteri remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gretissimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformetionis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quæ a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione præscriberentur.

Hinc factum est, ut ab codemmet Pontifice Priori Gen. Ordinis, totius Provinciæ præfatæ visitatio demandaretur.

§. 3. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra cura, & solicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum Constitutioonm observantiam, quæ huc usque ob rerum, tempotumque vicissitudinis statim restitui nequivit, ounc, benedicente Domino, expedite, ac unico contextu in universa Provincia præfara constabilire cupientes, ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris mens, & intentio adimpleatur, propositaque sibi secundo dicta reformetio plenarium suum sortiatur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negotium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra sequnntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

Ex cujus visitationis actis toto d. Provinciæ statu perspecto, ad præsentes Ordinationes emittendas deventum est.

§. 4. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis prædictæ super unione primæ, & secundæ reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Mense Majo 1724. prout etiam tam in Congressu, ur vocant, quam in Congregatione Taurinen. Mensis Januarii 1727., similiter nullum, irritumque declaramus assertum Capitulum Provinciale Taurinen. peractum mense Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde secutis. Secundo. Pro faciliori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab assertis Priore Provinciali, aliisque Officielibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, seu deputatis acte, & gesta usque ad tempus publicationis præsentium nostrarum literarum dumtaaat, & non ultra, quoed utrumque forum de benignitate Apostolica sanamos, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infre dicendo Executori præsentium literarum hujusmodi in utroque pariter foro omnes, & singulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam secundæ reformationis, e censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione Juris, & Constitutionum Apostolicarum, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatæ Jurisdictionis, sive ea transitu de secunda ad primam reformatiooem sine Sedis Apostolicæ licentia; Cum ipsorom reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si præmissa facta non fuissent, quam tamen facoltetem limitamus, ed eos dumraxar Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum oostrarum literarum disposirione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, dictusque Executor eamdem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeet.

Ordinationes prædictæ irritæ declarantur pactiones quædam initæ inter partes primæ, & secundæ reformationis.

Tribuitur facultas Executori præsentium Literarum absolvendi a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis Fratres d. Provinciæ.

§. 5. Querto. Ad hæc, prævia suppressione, & abolitione primæ reformarionis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., seu alio veriori tempore cum præservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particulerium inductæ, & acceptatæ, sicut præmittitur, statuimus, & declaramus totem, ac universam Provinciam præfetam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædecessoribus prædictis reformatam esse, ac règi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Conventibus d. Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec artento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seo condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generelium auctoritate, etiam sub obtentu, qood non sint, neque dicantur contraria observantiæ, & disciplinæ regulari, atque Constitutionibus præfatis; quæ omnia tanquam abusum, & corruptelam declaramus. Quinto. Districte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fra-

Aboletur prima reformatio in d. Provinciam cum quibusdam præservationibus inducta, & statuitur, præd. Provinciam sub Constitutionibus Urbani VIII. & Innoc X regi debere.

tri-

tribus Provinciæ sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit dispositum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: Vestimenta Fratrum lanea sint ex grossiori, & viliori panno: adeout autchac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversæ super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones; hinc quo in posterum in Provincia præfata omnia dissentionum, & interpretationum super materia habitus regularis hujusmodi causa, & occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialis scilicet, sint lanea, vel linea: thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino duro; aliis vero anni temporibus ex pellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, sive *Saja*, viliori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformata utitur, notabiliter diversa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, sive *Saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: Quod autem attinet ad formam vestium externarum Nos mensuras in Constitutionibus pro iisdem reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod Tunica competentis sit amplitudinis, & usque ad talos descendat, atque a pectore, & infra omnino sit consuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: Quoad Capitium tandem ex ea parte, quæ caput tegit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo scapulare hine inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non transeat, & pars posterior justa sua proportione acuminata cinctorium cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub pœna excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrenda, cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

De præeminentiis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus assequendis.

§. 6. Sexto. Quo vero Fratres primodictæ reformationis hujus reformationis jugum libentius subeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliisque Fratribus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præeminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatus perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & continuare possint, sublatis cæteroquin omnibus aliis præeminentiis privilegiis quibuscumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earumdem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, se illas ad literam amplecti, & divina favente gratia, fideliter observaturos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui in posterum professionem regularem in illa Provincia emittant; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad Infirmos cavetur. Etsi qui ex Fratribus primæ Reformationis forsan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

De Fratribus præfatæ Provinciæ in prima Reformatione professis monendis, ut Constitutiones prædd. jurejurando acceptent; siminus conce- ditur facultas transeundi ad alium Ordinem ex Mendicantibus.

De Fratribus in secunda reformationis professis.

§. 7. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint, ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine d. Sedis licentia transierint, a memorato Executore etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus Reformatorum pure, simpliciter, & ad literam, ut supra servandis. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno Capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum Officia supprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provincialem cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate supradicti Capituli Provincialis Taurinen. committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status ei directa designantur in Priorem Provincialem, Assistentem quatuor Definitores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii Mense Majo anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam hujusmodi producere, aut exhibere teneatur, sed simplici ejus assertioni standum sit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostra Apostolica constitui censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciæ præfatæ usque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

Statuitur, ut præd. Provincia a Priore Provinciali juxta præfatas Const. gubernetur.

Præscribitur, ut unicus dumtaxat constituatur Novitiatus pro tota Provincia.

§. 8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum constituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Astensi, ubi de præsenti habetur, necnon designet, & statuat professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eumdem Joannem Dominicum in Executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana hujusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præsidentem ipsius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis nostris contenta, sed etiam ut post earum executionem regularis disciplina juxta supradictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmius stabiliatur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursus audien., quascumque provisiones opportunas

Deputatur Executor præd. cum amplissimis facultatibus.

capien.,

capien., abusus tollen., Fratres in Conventibus constituen., Priores mutan., aliasque in præmissis, & circa ea quoquo modo necessaria, & opportuna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosque Ministros sibi benevisos assumen., prout quoque contra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad pœnas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recursu sublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsum Joannem Dominicum in Executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejusque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententias, sive pœnas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogatoriæ.

§. 9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliisqua etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiscumqua vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro pleno, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressa derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXII.

Reintegratur *Motu proprio* Ecclesia S. Leonis Civitatis Feretranæ ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum.

Hac de re vide Greg. XIII. Const. ed. 1572. Maji 25. P. 1. & hujus Pontificis Const. ed. 1728. Nov. 15. Collegiata Terræ Fabriani erecta fuit in Cathedralem, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Mart. 1729. An. 5.

MOTU PROPRIO &c.

Cathedralem Ecclesiam Civitatis præd. erectam fuisse ab antiquissimo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusd. Civitatis, refertur.

§. 1. Nuper Nobis innotuit, quod Ecclesia Cathedralis Civitatis Feretranæ ab antiquissimo tempore erecta fuit in Ecclesia Sancti Leonis ejusdem Civitatis, ibique per plura secula continuit cum non interrupta Episcoporum residentia, ex eo tamen, quod temporum progressu illius Dominium transivit in Duces Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitissimam multo Militum Præsidio urgentibus Bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causa Episcopo, & Canonicis ejusdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis, divinisque Officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excusationes Residentiæ non præstitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædecessor noster inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædecessoris, per suas literas incipien. - *Rationi congruit* - expedit. sub datum Romæ apud S. Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedralem Feretranam cum Episcopo, & integro Capitulo composito de unico Præposito, & sex Canonicis transtulit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis, declarando, quod liceret Episcopo, & Canonicis in prædicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc insuper addito, quod prædictæ duæ Ecclesiæ Sancti Leonis, & S. Batholomæi non amplius duæ Ecclesiæ una scilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, sed unica tantum Ecclesia Cathedralis existeret, quodque in Ecclesia S. Leonis Cathedralitatis insignia remanerent, & dies festus ejusdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non desineret, & quia Præposito prædicta cura incumbebat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & segregatis deinde nonnullis stabilibus ex eadem præpositura per Constitutionem similis record. Innocentii XI. pariter Prædecessoris expeditam sub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipresbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

A Greg. XIII. tamen Cathedralem Feretranam justis de causis ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis translatam esse pariter narratur.

Cur cessatis causis translationis præd. Ecclesia Sancti Leonis ad pristinum statum reducta non sit.

§. 2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præsidio, eoque ad modicum numerum redacto, non solum Civitas prædicta, sed & tota Feretrana Provincia in præfata Ecclesia ad pristinum reduceretur statum, & cultum, enixe exoptaverit, ob defectum tamen Episcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapsum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obtenta postmodum ad hujusmodi effectum a Camera nostra Investitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirografum similis record. Clementis X. pariter Prædecessoris, in quo summopere commendatur Episcopalis residentia apud Ecclesiam Leonis, causa nihilominus remissa, & deinde proposita in nostra Concilii Congregatione Resolutio dictæ Civitati prorsus contraria emanavit, & ratione dispendii in hujusmodi propositione passi, causa prædicta ulteriorem progressum non habuit.

Cessatio [illegible] causæ translationis.

§. 3. Nos autem serio considerantes nulla penitus culpa tunc temporis Civium multoque minus modernorum hujusmodi translationem expletam fuisse, sed ex mero rerum, ac temporum accidentali eventu, Bellisque tunc irruentibus, quorum ratione tale Præsidium ibi residebat, quodque illius de causa prædicti Prædecessores translationem hujusmodi demandarunt; Causis proinde cessatis, æquum etiam esse cessare quoque debere earum effectus, cum Civitas prædicta non amplius sub Extraneorum, sed nostræ Apostolicæ Sedis pacifico, & quieto Dominio gubernetur, & (Deo favente) absque ullo Bellorum metu, Præsidium ad modicum Militum, & bene regulatum numerum redactum existat, attendentes, quod introitus, & redditus, quibus Canonici sic translati potiuntur, pro Cultu ejusdem Ecclesiæ Sancti Leonis fuerant assignati, quodque Canonicis prædictis antiqua eorum Ecclesiæ restitutis, Ecclesia nihilominus Pinnæ Billorum suo debito defraudata non remaneret obsequio, cum adhuc penes eam super essent binæ dignitates, octo, & ultra Canonici, ac quatuor, & ultra Ministri Mansionarii nuncupati, ac tandem Animo revolventes Cultui Divino congruum, nec Animarum saluti proficuum fore, quod amplius Ministris, & quidem proprius destituta remaneat Ecclesia prædicta mirabilis structuræ in duodecimo nostræ salutis sæculo constructa, capax adhuc de præsenti, ut non solum ab antiquo, sed a Majori Ministrorum numero ei inserviatur, & in ea Divina Officia decantentur. Nos qui jura Ecclesiarum omni cura tueri, custodire, & reintegrare studemus, audita prius relatione, & Voto Reverendissimi Archiepiscopi Urbinatensis præmissis providere, prout infra decrevimus.

Statum, & [illegible] Causæ [illegible] Canonicorum [illegible] Sancti Leonis, [illegible] avocat.

§. 4. Literas itaque prædictas fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris, Decreta S. Pii V. ac Innocentii XI. rescripta, & resolutiones prædictæ Congregationis Concilii, statum, & merita Causæ coram ea introductæ, & olim ibidem pendentis, modernum statum, tam ejusdem Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, Pinnæ Billorum in præmissis pro expressis, ac respective de verbo ad verbum insertis habentes, Causam hujusmodi cum omnibus suis emergentibus, dependentibus, annexis, & quibuscumque connexis in statu, & terminis in quibus reperitur ad Nos avocantes illam penitus cassamus, & abolemus, & extinguimus, ac pariter perpetuum silentium imponimus.

Pontifex [illegible] Cathedralitatem Ecclesiæ Sancti Leonis, cum quibusdam ordinationibus.

§. 5. Ac Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, mera deliberatione, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam prædictam S. Leonis Civitatis Feretranæ ad actualem Episcopatum, & Cathedralitatem Episcopi, & Capituli, & Canonicorum residentiam juxta primævum, & antiquum statum in omnibus, & per omnia reintegramus, & reponimus, mandantes Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ S. Leonis antiquas possidentibus præbendas, quibus eorum Prædecessores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eamdem Ecclesiam accedere, penes eam residere, ibique more aliarum Cathedralium Divina recitare Officia, & sacra peragere, quam citius debeant, ac teneantur, ac si eorum translatio ad eamdem Ecclesiam S. Bartholomæi peracta nunquam foret, prædictamque Ecclesiam Pinnæ Billorum cum suis Dignitatibus, & Canonicis etiam post translationem superadditis ad eumdem statum Collegialitatis, in quo ante translationem prædictam constituta reperiebatur reponimus, & reducimus, & ad magis occurrendum decenti manutentioni prædictorum Capituli, & Canonicorum S. Leonis mandamus, & præcipimus Communitati ejusdem nostræ Civitatis, & Confratribus Societatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia erectæ, ut singulis annis in perpetuum Præposito, & Canonicis sic restitutis persolvere, ac exbursare debeant scuta sexaginta monetæ Romanæ pro medietate nempe a Communitate, & pro altera medietate a Societate prædicta sic æqualiter dividen. in augmentum earum præbendarum, quæ ipsis authoritate nostra assignamus, & in uberiorem supplementum cujusvis summæ, quam fortasse amitterent per hujusmodi segregationem a Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Pinnæ Billorum ipsisque quomodolibet usque modo obvenræ, tam ex dispositione supradictæ Constitutionis Gregorii XIII., & S. Pii V. seu alias quomodolibet, statuimus itidem, & mandamus, ut firmo remanente moderno Archipresbytero, seu Parocho dictæ Ecclesiæ Sancti Leonis, ejus vita naturali durante, post illius obitum cura Animarum prædicta a moderno statu Parochi ad Præposituram revertatur, illique, ut prius, incorporetur, restitutis etiam bonis pro Præbenda Parochi segregatis, & applicatis, & ad hoc, ut magis in dies Divinus Cultus augeatur, Communitatem prædictam, ac Cives, & districtuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum præbendarum satagant quam primum sacrorum Ministrorum numerum augere, idemque explere studeant, etiam Ministri Locorum Piorum, si commode fieri valeat, eorum institutis, oneribus, & laudabilibus consuetudinibus semper salvis.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Declarantes præsentes nostras Literas in foris prædictarum Ecclesiarum S. Leonis Civitatis Feretranæ, & S. Bartholomæi Pinnæ Billorum affixas, & publicatas quemlibet afficere, & adstringere, ac si omnibus personaliter forent intimatæ, & ne hujusmodi nostræ dispositionis plenarius effectus ullatenus retardetur in Executorem eligimus, & deputamus dilectum Filium Abbatem Joannem Petrum de Rubeis Clericum Vaden. J. U. D., ac Locumtenentem Civitatis nostræ Pisauri ejusque pro tempore in eo de munere Locumtenentes Successores Clericali tamen Charactere insignitos, quatenus opportunis juris remediis etiam suspensionis, excommunicationis, ac privationis Præbendarum, & successive declarationis, earum devolutionis ad Nos, & Datariam nostram præfixo Brevi, & competenti termino præfatis Præposito, & Canonicis ad nostris hisce mandatis parendum eos ad omnia, & singula præmissa exequenda cogat, & compellat, & alia desuper necessaria expellat, quacumque appellatione, & recursu penitus remotis, resolutiones itidem quascumque per dictam Communitatem Feretranam faciendas quoad expensas in præmissis necessarias cujusvis alterius licentia, & assensu minime requisitis pro ejus arbitrio confirmet, & approbet. Decernentes præsentibus nostris Literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ etiam ex eo, quod modernus Episcopus Feretranus, ejusque Procurator Fiscalis, ac Dignitates, & Canonici tam Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & a Latere

Legatos

Legatos Nuncios Apostolicos Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet qoavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis authoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existeutibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus supra dictis Decretis S. Pii V. Coostitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim pendente in Congregatiooe Concilii, ac etiam constitutione fel. pariter rec. Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollen., Conciliaribus etiam Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac com quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, & approbatis, aut innuvatis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic ooo expressis, & de quibus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia forma ad hæc servanda foret illorum tenorem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in soo robore permansuris, hac vice dumtaxat hatum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Palatio oostro Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

CCXIII

Declaratur facultas Nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio.*

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Const. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. subjecti vero postmodum a Clem. VIII. Const. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Const. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

Dat. 29. Mar. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

Monachos prædd. in Monasteriis degentes, licet extra Claustra deliquerint, exemptos esse a jurisdictione præd. Nuncii demonstratur.

§. 1. EXponi nuper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Giraldus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejusdem Ordinis degentes in Monasteriis sub obedientia Abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiamsi deliquerint extra Claustra, juxta Privilegia ipsis concessa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædecessorem nostrum in Literis Apostolicis expeditis sub datum Idibus Januarii 1264., & dispositionem ejusdem Concilii cap. 14. sess. 25. de Regularibus, sint prorsus immunes, & exempti a Jurisdictione oostri in Regno Neapolitano Reverendissimi Nuncii, & subjecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, proor ita quoque declaravit Cameræ nostræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradictorio Judicio promulgatam contra Curiam Nunciaturæ die 27. Novembris 1671., novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætensiones procedendi contra eosdem Regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. nostrum pariter Prædecessorem in literis Apostolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1592., & 22. Augusti 1601. sub inani etiam supposito, quod hujusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. 14. ac ex observantia approbata per fel. rec. Clementem XI. nostrum similiter Prædecessorem, non attenta remissione hujusmodi controversiæ præcedenter facta ad nostram ejusdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem specialiter delegatam, subortis proinde variis casibus, & remissa illarum cognitione eidem Nuncio causa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut supra, delegata, discussa, neque proposita extitit, agnoscentes modo ipsi Oratores non leve sibi inferri præjudicium per continuationem Jurisdictionis prædicti Reverendissimi Nuncii in detrimentum eorum exemptionis prædictæ, preces Nobis humiliter porrexerunt, ut pro majori eorum tranquillitate controversiam hujusmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta sensum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apostolicarum interpretari, ac declarare, & sic ab ulterioribus vexationibus desuper usquemodo passis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apostolica auctoritate providere dignaremur.

Prætensiones tamen a Nuncio ... excitatas esse procedendi contra eosd. refertur.

Hinc preces eorumd. pro declaratione præd.

§. 2. Nosque, ut dissensiones, & jurgia inter Ecclesiasticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, ut Privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur, auditis prius per Reverendissimum Episcopum Himericusem nostrum modernum Auditorem de speciali nostro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defensoribus, tam in voce, quam in scriptis, visisque, & consideratis omnibus de jure videndis, & considerandis juxta illius sensum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptionem respective declarare, litesque hujusmodi terminare, proot infra decernimus. Literas itaque Apostolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & respective Clementis VIII. favore prædicti Reverendissimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliisque posterioribus literis etiam Clementis XI. concessas, & expressas, dispositionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia quæcumque decreta in præmissis, & circa ea quomodolibet edita, & acta desuper gesta, totumque, ac integrum statum, & merita causæ in eadem Congregatione Concilii; altera particolari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem otrique parti competentes singolariter, præsentibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam, & litem prædictam in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur cum omnibus, & singulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & cum clausula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum silentium imponimus, & authoritate nostra Apostolica declaramus, & decernimus Privilegia concessa dicto Reverendissimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi posse, & debere, quam de facultate procedendi contra cujuscumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen sint devii, & errantes, & extra Claustra in delicto deprehenduntur; nullam propterea ipsi competiisse, neque competere facultatem procedendi priva-

Lis inter Monachos præfatos & prædictum Nuncium extinguitur, & aboletur.

Declaratio præd. facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos.

tive, neque cumulative contra Mona.hos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monasteriis sub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum præscriptis, respectu enim istorum totam Jurisdictionem privative spectare ad Superiores Regulares, etiamsi Monachi, seu Regulares extra Claustra, ita notorie deliquerint, ut Populo scandalum publice oriatur juxta dispositionem Concilii Tridentini in supraelato Capitulo, & in casu negligentiæ Superiorum Regularium esse locum præfixioni termini sicut ab Episcopo, ita etiam a Reverendissimo Nuncio, ut eo transacto, jurisdictio ad ipsum devolvatur juxta censuram Concilii prædicti; Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. *- ut iidem Regulares sciant se præter eorum Superiorum correctionem, n. stram etiam animadversionem incursuros -* intelligi semper debere de Regularibus deviis, & errantibus, ac extra Claustra vitam degentibus, non obstante quacumque asserta contraria observantia.

Literæ Apostolicæ Urbani IV. quibus prædd. Monachi exemti fuere a jurisdictione præfati Nuncii, necnon sententia ab A. C. eorundem favore lata confirmatur.

§. 3. Literas Apostolicas proinde ejusdem Urbani IV., & exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671. in qua pronunciatum extitit, Reverendissimo Nuncio nullum jus competiisse, & competere cognoscendi causas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monachorum Congregationis Montis Virginis intra Claustra cum requisitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehensorum, esseque privative subjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipsorum favore concessam in præcitatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apostolica auctoritate statuimus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes præsentibus nostris literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis nullo umquam tempore opponi de subreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ ea eo, quod modernus Nuncius in Regno Neapolitano, ejusque Promotor Fiscalis, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari posse; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut supra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apostolicos, Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, necnon dictis Constitutionibus Clementis VIII., ut supra editis, ac quacumque asserta contraria observantia, altera Constitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, conciliaribus etiam Universalibus, & Provincialibus, ac quibusvis etiam Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, approbatis, aut innovatis, legibus, statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, de quibus specialis, specifica, individua, expressa &c. ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia specificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat earum serie, motu & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCXIV.

Revocatur Concessio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Ecclesia Collegiata S. Eustachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Ecclesia in pristinam possessionem dicti Sacelli reintegratur.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 17. P. 2. suppressa fuit Parochialis Ecclesia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitum de Urbe, ejusque fructus, & jura unita Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 29. Mar. 1729. An. 5.

Motu proprio, &c.

A Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ jam inde ab anno 1502. præfatum Sacellum S. Michaelis, Collegio Procuratorum Urbis concessum fuisse narratur.

§. 1. Essendo pervenuto a nostra notizia per le diligenze da Noi usate in occasione d'aver visitata la Chiesa Collegiata di S. Eustachio di questa nostra Città, che nell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chiesa con la presenza, ed intervento del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chiesa concedessero, e donassero imprudentemente, e con gran disturbo della Chiesa al Collegio de' Procuratori l'uso della Cappella di S. Michel' Archangelo esistente nella loro antica Chiesa, acciò in essa potessero detti Procuratori esercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Festa di detto Santo per loro particolar divozione col peso della tenuissima ricognizione di soli due ducati annui di Camera, e che con tale concessione detti Canonici perderono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che spettano o al Sagro Ministerio di essi Canonici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, quiche ne' tempi passati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Concessione pretese di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrata, e di quella ritenere appresso di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. convenne stabilir nuove Convenzioni, e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella nostra Rota, ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de manutenendo nel possesso di detta Cappella, e di ritener la Chiave di essa, me-

Ex qua concessione variæ ortæ lites, dum Procuratores ejusd. Sacelli absolutum dominium sibi arrogarent.

diante

diante il loro Cappellano privativamente a detti Canonici, e quello ſpedito, ne pigliorono anche l'attual poſſeſſo, ma ciò non oſtante, detti Canonici hanno ſempre continuato a celebrarvi le Meſſe, ed eſercitarvi altre Sagre Funzioni ad ogni loro arbitrio, e che eſſendoſi negl'anni ſcorſi data l'occaſione di riſabricare, ed ampliare detta Chieſa con i Capitali laſciati à tal fine da un pio Benefattore, conforme fù eſeguito nella forma nobile, che ora ſi vede, detto Collegio de' Procuratori ſi oppoſe al proſeguimento di detta Fabrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale trovandoſi molto alieni detti Canonici, ſotto il dì 4. Marzo 1716. con la mediazione, e preſenza del Reverendiſſimo Cardinal Corradini vennero ad una Tranſazione, nella quale, preſervate ad ambi le Parti le loro ragioni, detto Collegio de' Procuratori pagò in contanti a detto Capitolo per riſabricar detta Cappella la ſomma di ſcudi 150., ed altra ſomma ſi obligò di pagare, con aver rilaſſato quello, che non era ſuo, cioè a commodo della nuova Cappella tutti i Cementi, ed alcune Colonne, che ſi trovavano nell'antica Cappella, col peſo però a detti Canonici di dover fare un'ordine di Banchi, dove poteſſero riſiedere detti Procuratori in occaſione di celebrar la Feſta di S. Michel' Arcangelo, e nelle funzioni de' Funerali de' Procuratori defonti, ma che con tutto ciò non ſono ſtati mai pagati detti ſcudi 150. reſiduali, e ſe ne ritarda il pagamento ſempre con nove Liti, e Controverſie, e ſpecialmente, che ſebbene eſſi Canonici hanno rinuovata detta Cappella nella nuova nobil forma, che al preſente ſi vede con ſpeſa di circa ſcudi 2000., pretendono non di meno eſſi Procuratori, che detti Canonici non poſſino ritenere in eſſa Sepultura già ivi fabricata per i Bambini, ed altri Defonti della Parochia di detta loro Chieſa; ed in oltre, che ſi debba chiudere over murare una Porta ivi eſiſtente, per cui ſi va al Campanile, la qual da Noi attentamente riconoſciuta, non ſolo non rende alcuna deformità alla Cappella, per trovarſi con buona ſtruttura addoſſata al muro, ma ſecondo il ſito dell'antica Cappella ſi vede ſituata nel ſuolo della Chieſa, anzi che non potendoſi andare al Campanile per altra parte, converrebbe con molta indecenza uſcir dalla Chieſa, e con grandiſſimo incommodo, e conſiderabile ſpeſa privarſi d'un ſito, o commodo di Caſa per far'altrove detta Porta, pretendendo di più impedire, che detti Canonici non poſſano in detta Cappella ritenere il Tabernacolo, farvi l'Eſpoſizione del Venerabile, collocarvi il S. Sepolcro nella Settimana Santa, farvi le SS. Communioni nel tempo della Santa Paſqua, ed in altre Solennità, ed altre Sagre Funzioni, che vi ſono ſtate ſempre eſercitate da tempo antichiſſimo, e che quantunque detti Canonici per eſimerſi da tali veſſazioni con ogni poſſibil celerità, e ſottrarſi da grave diſpendio delle Liti ſofferte per il paſſato aveſſero ricorſo alla noſtra Congregazione della Viſita per veder con una ſollecita riſoluzione terminato ogni litigio, e ne foſſe a tal fine deputato anche il Ponente, gle ne fù da detti Procuratori impedita la propoſizione, con aver fatto dichiarare, che la cognizione di queſte Controverſie, atteſa l'antica pendenza, doveſſe ſpettare a detta noſtra Rota.

Et præcipue noviſſime, quum prædicta Eccleſia reædificaretur.

Quædam alia præter avitum, & juſtum, procuratores prædicti ſibi concedi poſtulabant.

§. 2. Ed avendo Noi fatta matura rifleſſione all'ingiuſtizia di tali pretenſioni, come fondate tutte dall'antica conceſſione fatta incautamente da detti Canonici ſenza veruno Aſſenſo di Superiore Eccleſiaſtico per la ſola tenue preſtazione di due Ducati annui, avendo ſomma premura di difendere, conſervare, e reintegrare i Dritti delle Chieſe, e togliere tutti i motivi, che poſſano in qualunque modo apportar diſpendio a dette Chieſe, e diſtraere gli Eccleſiaſtici dalla dovuta attenzione del ſervizio di Dio, e dall' Eſercizio delle Sagre Funzioni, e rifletrendo altresì all'eſorbitanza delle pretenſioni di detti Procuratori in preſumere un'aſſoluto dominio in detta Cappella nuovamente riſabricata, ed adornata a ſpeſe di eſſa Chieſa con molta diſtinzione dell'altre Cappelle di eſſa, ed impedire a detti Canonici la retenzione in eſſa del Tabernacolo, amminiſtrazione de' Sagramenti, Eſercizio d'altre Sagre Funzioni, Sepoltura, e commodo di paſſare al Campanile tanto neceſſario a detta Chieſa, dopo aver riconoſciuto, e fatto anche riconoſcere da Perſone Legali il tenore dell' Iſtrumenti di Conceſſione, Tranſazione; ed altri Atti ſeguiti tra dette Parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciaſcuna di eſſe, ci ſiamo determinati con la noſtra Suprema Autorità per toglier un continuo fomite di Liti tanto paſſate, quanto future la pace alla Chieſa, levar la cauſa produttiva di tante inquietudini, e ſpeſe di Liti in pregiudizio della Chieſa, eſcludendo da eſſa detti Procuratori, e perciò abbiamo di avocare a Noi tutte le Liti ſopra le coſe premeſſe pendenti tra dette Parte, e quelle terminate, ed eſtinguere, con imporre alle dette Parti perpetuo ſilenzio, e reintegrar detta Chieſa nel libero, ed antico poſſeſſo di detta Cappella, con la rivocazione, e reſciſſione della ſudetta Conceſſione, ed altri Contratti ſuſſeguiti, mediante però la reſtituzione della ſomma pagata da detti Procuratori nell'ultimo Iſtrumento di Tranſazione, come in appreſſo.

Cauſæ præſentis Conſtitutionis.

§. 3. Avendo per tanto nella preſente Cedola di noſtro Moto proprio per eſpreſſo, inſerito, e di parola in parola regiſtrato l'intiero tenore dell'Iſtrumento di Donazione, e Conceſſione perpetua dell'accennata Cappella di S. Michel' Arcangelo eſiſtente in detta Chieſa di S. Euſtachio fatta dalli predetti Canonici di detta Chieſa a favore del Collegio de' Procuratori di queſta noſtra Città col peſo, ed obligo de' medeſimi di pagare ogn'anno a' detti Canonici, quando però queſti intervengono alla Meſſa ſolenne da cantarſi ogn'anno nel giorno della Feſta due Ducati d'oro di Camera, con li patti, che a detti Procuratori ſia lecito di fabricare in eſſa una Sepultura per loro ſervizio, e che li Canonici ſiano obligati dare al di loro Cappellano il Commodo della Sagreſtia di detta loro Chieſa per ivi ritenere una Caſſa per conſervazione de' Paramenti, Veſtiti, ed altri Ornamenti di detta Cappella ad arbitrio di detti Procuratori, e con altri, e capitoli, dichiarazioni, e convenzioni eſpreſſe nell'Iſtrumento ſopra di ciò rogato li 5. Decembre 1502., delle Capitolazioni tra dette Parti ſequite, accordate, e ſtipolate in altro Iſtrumento rogato per gl'Atti del Vannucci Notaro publico di queſta Città li 2. Agoſto 1514. dell' Iſtrumento di Tranſazione ſtipulato tra dd. parti li 4. Marzo 1716. per gl'atti del Neri, ed Angelici Notari Capitolini, della Pianta in eſſa inſerta, e di tutti li patti, condizioni, ed obblighi in eſſo ſtipolati, de' giuramenti in eſſi reſpettivamente preſtati; del Decreto di manutenzione emanato in detta noſtra Rota li 28. Giugno 1630., degli atti ſuſſeguentemente fatti in detta noſtra Rota, del preciſo ſtato preſente di detta Chieſa, e Cappella, delle ragioni, che ſopra di eſſa aſſiſtono a ciaſcheduna di dette parti, ed ogn'altra coſa quanto ſi voglia neceſſaria d'eſprimerſi, non ad iſtanza, o richieſta di detti Canonici, ne di verun'altra Perſona, ma di noſtro Moto proprio, certa ſcienza, e con la pienezza della noſtra Suprema Poteſtà, avocando primieramente a noi da detta noſtra Rota, e da qualunque altro Tribunale tutte le liti, e cauſe per qualunque capo, e titolo tanto antico, quanto moderno, introdotte, e pendenti tra detto Capitolo, e Canonici di S. Euſtachio, ed il Colle-

De prædd. omnibus exortas lites ad ſe Pontifex avocat.

gio di detti Procuratori ſopra il dominio, ed uſo di detta Cappella in vigor de' ſudetti Iſtrumenti di Donazione, conceſſione, ed altre capitolazioni, e Tranſazioni ſtipolate tra dette Parti, e reſpettivamente in vigore del ſudetto mandato de manutenendo ottenuto da detta Rnta, e per qualunque altro titolo, cauſa, e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, anneſſi, e conneſſi, nello ſtato, e termini, ne' quali preſentemente ſi trovano, quelle tutte eſpreſſamente, ed univerſalmente eſringuiamo, ed aboliamo ed imponiamo a dette parti perpetuo ſilenzio.

Revocatur Conceſſio præ dicta facta f vore Collegii Procurat r. Urbis.

§. 4. E con la pienezza dalla noſtra Suprema autorità caſſiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto, e per tutto reſcindiamo il ſuddetto Iſtrumento di Donazione, e Conceſſione di detta Cappella, come ſopra fatta da detto Capitolo, e Canonici a ſavore di detto Collegio de' Procutatoti detto giorno 5. Decembre 1502., e tutte le altre Capitolazioni, e Tranſazinni ſeguite, e ſtipolate tra dette Parti in qualunque tempo, concernenti detta Cappella, come ſe detti contratti non foſſero mai ſtati ſtipolati, e dichiariamo, e decretiamo, che a detti Procuratori oon competa, ne poſſa competere in avvenire alcuna ragione, ed azione ſopra detta Cappella, quale liberiamo, ed eſentiamo da qualonque peſo, e ſervitù, e che come tale ſpetta, ed appartiene liberamente, privativamente, ed aſſolutamente a detta Chieſa di San Euſtachio, e ſuo Capitolo, e Canonici, libera, ed eſente da qualunque peſo, e ſervitù con l'aſſolita eſcluſione, e rimozione di detti Procuratori, e loro Cappellano ſuddetto in perpetuo, e che perciò ſia lecito a detti Canonici di eſercitare in eſſa tutte le Sagre Funzioni Eccleſiaſtiche ad ogni loro libero arbitrio independentemente da detto Collegio de' Procuratori, e da qualunque altra Perſona.

Capitulum, & Canonici præd. reintegrantur in pristinum poſſeſſ. em dicti Sacelli.

§. 5. Riponendo noi detto Capitolo, e Canonici nel primiero ed antico dominio, e libero poſſeſſo di detta Cappella nello ſteſſo modo, e forma, in cui ſi trovavano, e che gli competeva prima della ſtipolazinne dell'antico Iſtrumento di conceſſione, non oſtante li ſopra riferiti Iſtrumenti di Donazione, conceſſione, Capitolazioni, Tranſazioni, da noi come ſopra reſciſſi, annullati, e rivocati, quali vogliamo, che s'abbino quì inſerti, e ripetiti, ancorchè dette Conceſſioni foſſero ſtate confermate con beneplacito di queſta Santa Sede, o de' Cardinali Titolari, o che queſti per il laſſo del tempo ſi poteſſero preſumere confermati, e non oſtante li ſudetti Decreti di manutenzione, e lite come ſopra pendente, aſſolvendo noi pienamente tanto detto Capitolo, e Cannnici, quanto detto Collegio de' Procuratori, e ciaſcun di loro univerſalmente, e ſingolarmente da tutti gl'obblighi, e promeſſe ſtipolate ne' ſuddetti Iſtrumenti, e reſpettivamente dai giuramenti in eſſi preſtati, e particolarmente detti Procuratori dal pagamento degl'annui due ducati d'oro di Camera promeſſi nel ſudetto Iſtrumento di Conceſſione, e reſpettivamente delli reſidoali ſcudi 150. parimente convenuti, e promeſſi nell' ultimo ſopra riferito Iſtrumento di Tranſazione, dichiarando con la noſtra Suprema autorità, che dette Parti per l'avvenire, ed in perpetuo non ſiano in verun modo tenute all' oſſervanza, mantenimento, ed eſecuzione di quanto in eſſi hanno anche con giuramento promeſſo; Ed affinchè detti Procuratori non abbino a ricevere alcun pregiudizio da queſta noſtra determinazione, vogliamo, ed ordiniamo, che detto Capitolo, e Canonici dentro due meſi dalla data del noſtro Moto proprio ſiano tenuti, ed obbligati a reſtituir liberamente a detto Collegio de' Procuratori li ſc. 150. da eſſi pagati nella ſtipolazione di detto Iſtrumento di Tranſazione ſeguita l'anno 1716. in occaſione della nuova coſtruzione di detta Cappella, per eſſer così mente, e volontà noſtra preciſa, ed eſpreſſa.

Clauſulæ.

§. 6. Volendo, e decretando, che alla preſente Cedola di noſtro Moto proprio, benche non ammeſſa, nè regiſtrata in Camera, non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſorrezione, orrezione, nè d'alcun'altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, nè che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti quanto ſi voglia validi, legitimi, giuridichi, anche di leſione, re judicata, *Jus quæſito*, o altra più potente ragione racchiuſa nel corpo della legge, e qui non eſpreſſi, e che neceſſariamente doveſſero eſprimerſi, e benchè le coſe ſopra eſpreſſe in tutto, o in parte non ſi verificaſſero, poſſa eſſere impugnata, moderata, o rivocata, o concederſi contro di eſſa qualſiſia rimedio di ragione, di fatto, o di grazia, o qualunque aperizione *Oris* e che così, e non altrimenti, debba ſempre, ed in perpetuo giudicarſi, definirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale Ordinario, Commiſſario, Delegato, o altro benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendiſſimi Cardinali, Legati a latere, Viſitatori Apoſtolici, Camerlengo di Santa Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, che per comprenderlo vi ſi ricercaſſe ſpecifica eſpreſſione, togliendo loro ogni ſacoltà, e giuriſdizione di definire, ed interpretar diverſamente, e dichiarando noi ſin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcuno di eſſi con qualſivoglia autorità, ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qoalunque tempo giudicato, definito, ed interpretato contro la ſorma, e diſpoſizione della preſente Cedola di noſtro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſemplice noſtra ſottoſcrizione, benchè non vi ſiano ſtati chiamati, ſentiti, nè citati li Procuratori di detto Collegio, e quali ſi ſiano altre perſone quanto ſi voglia privilegiate, e privilegiatiſſime, che in qualunque modo, e per qualſivoglia titolo vi aveſſero, o pretendeſſero avervi intereſſe.

Derogatoriæ

§. 7. Non oſtanti tutte, e ſingole coſe premeſſe, e ſpecialmente l'Iſtumento di Conceſſione e Donazione di detta Cappella fatta da detto Capitolo, e Canonici a ſavore di detti Procuratori, e loro Collegio ſuddetto, Capitolazioni, e Tranſazioni ſuſſeguentemente ſtipolate, anche munite d'obbligo Camerale, giuramenti in eſſi preſtati, obblighi, patti, condizioni, dichiarazioni, ed altro in eſſi reſpettivamente ſtipolato, Decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta noſtra Rota, ed altro qualunque Tribunale, la Bolla di Pio Quarto noſtro Predeceſſore *de Regiſtrandis*, la Regola della noſtra Cancellaria *de jure quæſito non tollendo*, e qualſiſiano altre Coſtituzioni, ed Ordinazioni Apoſtoliche, noſtre, e de' noſtri Predeceſſori, benche munite di derogatorie delle derogatorie, Decreti irritanti, ed altre clauſule più efficaci, efficaci, ed inuſitate, la diſpoſizione de' Concili Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, ſtatuti, riforme, ſtili, uſi, conſuetudini, e qualunque altra coſa, che faceſſe, o poteſſe ſare in contrario, alle quali tutte, e ſingole avendone il tenore qui per eſpreſſo, e di parola in parola inſerto, e ſupplendo noi colla pienezza della noſtra Poteſtà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque ſoſtanziale, e formale, che vi poteſſe intervenire per queſta volta ſola, e per la piena, e tota l'eſecuzione, ed effetto di quanto s'eſprime nella preſente cedola di noſtro Moto proprio, ampiamente ed eſpreſſamente deroghiamo.

Dato

Dato dal noſtro Palazzo Apoſtolico Vaticano queſto di XXVI. Marzo MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCXV.

Conceditur Indulgentia Monachis, & Monialibus Ordinis Carthuſianorum ad inſtar viſitantium ſeptem Eccleſias Urbis.

Alia hujus Conſt. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. conceſſa fuit Indulgentia plenaria perpetua Monialibus totius Orbis in die earum velationis, benedictionis, & conſecrationis.

Dat. 27. Apr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Monachis, ac dilectis in Christo Filiabus Monialibus, Novitiis, Converſis, & Donatis Ordinis Carthuſianorum, ubicumque exiſtentium, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Conceſſio prædictæ Indulg.

§. 1. AD augendam veſtram devotionem, & Animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti vobis omnibus, & ſingulis vere pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui, & quæ ſemel in hebdomada decies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam in Oratorio veſtri Domicilii devote recitaveritis, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, Hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua vice prædictarum id egeritis, ut eas omnes, & ſingulas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, ac ſi ſeptem Almæ Urbis noſtræ intra, & extra illius muros Eccleſias ad id deſignatas perſonaliter, & devote viſitaretis, tenore præſentium miſericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Clauſulæ.

§. 2. Non obſtante regula noſtra de non concedendis Indulgentiis ad inſtar cæteriſque contrariis quibuſcumque. Præſentibus ad decennium tantum valituris. Volumus autem quod ſi pro impetratione, præſentatione, admiſſione ſeu publicatione præſentium aliquid, vel minimum detur, aut ſponte oblatum recipiatur præſentes nullæ ſint, quodque præſentium tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCXVI.

Confirmantur quædam Conſtitutiones Fratrum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia.

Alia hujus Conſt. ed. 1717. Jun. 20. P. 4. confirmatur quoddam Decr. Min. Generalis eorumdem Fratrum, & Conſt. ed. 1730. Jan. 29. P. 6. confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis.

Dat. 2. Maji 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Paſtoralis dignitatis faſtigium meritis licet imparibus, divina diſpoſitione evecti illa, quæ pro felici, proſperoque Religioſorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Eccleſia Dei aſſidue proferre ſatagentium gubernio, & progreſſu provide conſtituta, & ordinata eſſe noſcuntur, ut firma ſemper, atque inviolabilia perſiſtant, Apoſtolici muniminis Noſtri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Nonnullas Conſtitutiones in Capit. Gen. noviſſime Romæ celebrato emanaſſe refertur.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joſephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de obſervantia nuncupatorum, quod pro ſalubri totius Ordinis hujuſmodi illiuſque Fratrum Regimine, & directione diverſæ Conſtitutiones in Capitulo Generali ipſius Ordinis noviſſime videlicet anno 1723. in hac Alma Urbe celebrato, cui felic. record. Innocentius Papa XIII. Prædeceſſor Noſter præſedit, editæ, ac ſubinde juſſu Noſtro a Venerabili Fratre Noſtro Laurentio Epiſcopo Tuſculano Corſino Ordinis præfato apud noſtram Sedem Apoſtolicam Protectore, & bon. mem. Laurentio, dum vixit, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Cozza nuncupatis reviſæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Cum autem, ſicut eadem Expoſitio ſubjungebat, prædictus Joſephus Maria Procurator Generalis illas pro firmiori earum ſubſiſtentia exactiorique obſervatione Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret: Nos ipſius Joſephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Conſtitutiones prædictas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Conſtitutionibuſque, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim Reformationem dicti Ordinis, illiuſque Fratres Reformatos, ſeu Recollectos, vel Diſcalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis non adverſantur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, omneſque, & ſingulos juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus.

Confirmatio Conſtitutionum prædd.

Clauſulæ.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, ac Conſtitutiones, ut præfertur, editas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obſtan. quibuſcumque.

Datum Beneventi ſub Annulo Piſcatoris die II. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

CCXVII.

Confirmatur Conſtitutio Urbani VIII. ſuper prohibitione deferendi habitus Ordinis Minorum de Obſervantia.

Laudata Urb. VIII. Conſt. hic inſerta edita eſt 1638. Oct. 5. P. 16.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 16. Maji 1729. An. 5.

ALias emanarunt a felic. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet:

Constit. præd. Urb. VIII.

§. 1. Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memoriam .• Cum sicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis observantiæ Sancti Francisci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiariorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci, vel simplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel sine eo absque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipsi Mantello consutum superaddant, eorumque nonnulli extra Claustra degentes tum scandalose, & inopportune sub specie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Ecclesias, seu Capellas adscito sibi Eremitarum nomine incolant, exindeque maxime apud sæculares scandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut tot incommodis, & scandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Locorum Ordinariis, ac Nostris, & Sedis Apostolicæ Nunciis ubivis Terrarum constitutis, & degentibus, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus, ne de cætero quempiam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel sine Mantello, absque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de observantia, & cujusvis Instituti, seu Congregationis Ordinis ejusdem Sancti Francisci licentia in scriptis obtenta quoquomodo deferre permittant, utque, si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum Carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremissibiliter curent, & propterea nemini licitum faciant, etiamsi prædictæ Religionis Minorum de Observantia, & cujus Instituti, seu Congregationis Universi Ordinis hujusmodi Superiorum scriptæ, seu quovis alio prætextu roborata licentia desuper accesserit, ut habitum hujusmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, seu Mantello, ut præfertur, consuto deferant, sublata ejusdem Ordinis Superioribus, ipsisque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apostolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujusmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præsentium volumus, & ordinamus, ut si quispiam tale deferens Caputium vel cum licentia, vel sine ea inventus fuerit, Carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eisdem Ordinariis, & Nunciis omnino puniatur.

Prohibitio prædict. deferendi habitus Ordinis Minorum.

Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ ad omnium, quos illæ concernuot notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octobris MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo Sexto.

Causæ præsentis Confirmationis.

§. 4. Cum autem, sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli præsertim Eremitæ contra præfatarum Urbani Prædecessoris literarum tenorem, ac dispositionem ipsorum Fratrum habitum cum Caputio non sine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præsumant, indeque plurima scandala antehac orta fuerint, ac in dies oriantur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Proc. Gen.

§. 5. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui Dilectum Filium Ministrum Generalem Ordinis prædicti desuper audiverunt, ac narrata attenderunt, consilio, præinsertas Urbani Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea memoratis Eremitis sub pœnis in eisdem Urbani prædecessoris literis expressis præcipimus, ut pro majori faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis discrimine, de cætero ultra barbam gestent etiam Tunicam breviorem, solitumque scapulare longius pallio, seu mantello ad differentiam Tertiariorum commensalium.

Confirmatio relatæ Const. Urb. VIII.

§ 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Urbani Prædecessoris literis concessa sunt oon obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus quoque, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica

Fides habenda transumptis.

dignitate

dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XVI. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXVIII. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Visitantibus aliquam Ecclesiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonstraten. ubicumque locorum quibusdam anni temporibus.

Alia Indulgentia plenar. perpetua iisdem concessa fuit a Paulo V. Const. ed. 1606. Oct. 19., quæ postmodum confirmata reperitur ab Innoc. XII. Const. ed. 1697. Apr. 20. P. 6.

Dat. 11. Julii 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem, & Animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Conceditur præfata Indulgentia.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monasteriorum Ordinis Præmonstraten. tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus in decima sexta Januarii, tertia, ac vigesima nona Martii, septima Aprilis, decima quinta Junii, nona Julii, decima tertia Augusti, & decima septima Novembris Mensium diebus si non sint impediti, si vero sint impediti die immediate sequenti respective non impedito, ac feria secunda infra Octavam Ascensionis Domini nostri Jesu Christi a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Julii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXIX. Conceditur universo Ordini S. Francisci, necnon Civitati, & Diœcesi Asculanæ facultas recitandi Officium sub ritu duplici, & celebrandi Missam in honorem B. Seraphini de Asculo.

Similis concessio ab eodem Pontifice Const. ed. 1728. April. 12. P. 4. facta fuit Canonicis Regularibus Præmonstratensibus pro recitatione officii trium Sanctorum sui Ordinis.

Dat. 18. Julii 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Preces hac de re porrectæ Sanctissimo.

§. 1. CUm attenta approbatione publici Cultus vigore Indultorum Apostolicorum B. Seraphino de Asculo Ordinis Minorum Cappuccinorum præstiti, seu casus excepti a Decretis san. mem. Urbani PP. VIII., facta in Congregatione Sacrorum Rituum sub die 11. Martii 1719., annuente postmodum die 19. Aprilis dicti Anni san. mem. Clemente PP. XI., ex parte, & ad instantiam Marchionis Joannis Baptistæ Caucci d. Causæ Postulatoris, Sanctissimo Domino nostro Benedicto PP. XIII. supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in posterum, singulis annis, in honorem prædicti Beati die 12. Octobris Anniversaria illius obdormitionis in Domino, tam *in toto Seraphico Ordine Minorum S. Francisci*, quam etiam *in Civitate, & Diœcesi Asculana*, ubi Sacrum ejusdem B. Corpus requiescit, & colitur, ac *in Terra Montis Granarii* Firmanæ Diœcesis, ubi natus fuit, recitari posset Officium, & celebrari Missa de Communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur.

Concessio præd.

§. 2. Sanctitas Sua, cum prius recognosci, ac perpendi fecerit a Reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore supplicem libellum eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac scripturas omnes super hujusmodi instantia jampridem exaratas, & impressas, cum animadversionibus Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ac responsionibus ad eas per Postulatores datis, & nihil in illis a dicto Archiepiscopo Philippen. inventum fuerit, quod hujusmodi Instantiæ obstare posset, Officium & Missam in honorem *B. Seraphini* prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani, benigne indulsit, atque concessit die XVIII. Mensis Julii MDCCXXIX.

CCXX. Confirmatur Congregationis Indicis Decretum quo damnantur nonnulli Libri Latino, Gallico &c. Idiomate impressi.

De alia prohibitione duorum librorum Gallico Idiomate impressorum vide aliam hujus Const. ed. 1728. Jun. 25. P. 5.

Dat. 18. Julii 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Sacræ Congregationis Emorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. Benedicto PP XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum præd.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnati, prohibiti, ac respective suspensi fuerunt infrascripti Libri ubicumque, & quocumque Idiomate, & inscriptione qualibet impressi, imprimendive, quorum Tituli.

Tituli prædd. librorum, qui damnati fuere.

§. 2. *Animadversiones Justi Henningii Bohemerii in Institutiones Juris Ecclesiastici Claudii Fleury, cum Latina versione Joannis Danielis Graber. 1724.*

Casimiri Ordini Commentarius, & de Scriptoribus Ecclesiæ, antiquis illorumque scriptis &c. Lipsiæ MDCCXXII. Tom. I., II., & III.

Censura Sacræ Facultatis Theologiæ Duacensis in quasdam propositiones de gratia depromptas ex di-

ftatis philofophicis Dominorum Leagrand, & Marechal &c. accedit Appendix ad Caufam profefforum primariorum Collegii Regii. Item Mantiffa continens Cenfuram in Epiftolam fcriptam ab Er. Domino Pierart Sac. Theologia Licentiato &c. Typis edita annis 1722. 1724. donec corrigatur.

Difcours contre la perfecution, Traduit de l'Anglois, Liege 1725.

Epiftolica Differtatio Scoti Thomiftica fuper facti quaftione, utrum Doctor Angelicus revera docuerit pluribus in Locis B. Virginem fuiffe immunem a peccato originali? Cui denuo acceffit duplex differtatia Dogmatica fcilicet, & Hiftorica circa B. Virginis Conceptionem. Stephoni Chiefa labore concinnatum. Taurifii MDCCXVI. Donec corrigatur.

Hiftoire des Chevaliers Hofpitaliers de S. Jean de Jerufalem appellez depuis Chevaliers de Rhodes, & aujourd'hui Chevaliers de Malte. Par Monfieur l'Abbé de Vectot MDCCXXVI. T. 1. 2. 3. 4. & 5.

Joannis Gafparis Suiceu Thefaurus Ecclefiafticus ex PP. Gracis ordine alphabetica concinnatus, Amftelodami MDCLXXXII.

Joannis Georgei Wa'chy Commentarium Concilii Lateranenfis a Benedicto XIII. celebrati Anno 1725. Lipfia 1727.

Joannis Marini Oconenfis Theologia fpeculativa, & Moralis, Venetiis 1720. Tomus Tertius.

Nouveau Voyage d'Italie, avec un memoire contenant des avis utiles à ceux qui voudront faire le même Voyage, par Monfieur Miffon. Haye 1717.

Remarques fur divers endroits d'Italie par Monfieur Addifon, pour fervir au Voyage de Monfieur Miffon, Paris 1722.

The fpiritual Director forthofe who have zove translated out of Franch Pinted in the yeaer. 1703. --hoc eft-- Spiritualis Director pro his, qui aullum habeat, ex Gallico tranflatus.

Traité des Loix Civiles & Ecclefiaftiques contre les Heretiques par les Papes, les Empereurs, les Rois, & les Canciles Generaux, & Provinciaux approuvez par l'Eglife de Rome, Liege 1725.

Triumphus Mifericordia, ideft Sacrum Ordinis Sanctiffima Trinitatis Inftitutum redemptio Captivorum, cum adjuncto Kalendario Ecclefiaftico Hiftorico univerfi Ordinis, Authore Joanne a Sancta Felice, Vienna Auftria 1704.

Prohibitio prædictorum librorum.

§. 3. Nemo itaque cujufcumque gradus, & conditionis prædictos libros in pofterum vel imprimat, vel legat, vel retineat, fi quos interim habuerit Inquifitoribus, feu Locorum Ordinariis a præfentis Decreti notitia tradat fub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Quibus per me infrafcriptum Secretarium Sanctiffimo Domino noftro Benedicto Papa XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & exequutioni mandari juffit.

In quorum fidem manu, & figillo Eminentiffimi, & Reverendiffimi Domini Cardinalis De Via Præfecti, præfens Decretum fignatum, & munitum fuit Romæ in Palatio Apoftolico Vaticano die XVIII. Julii MDCCXXIX.

CCXXI.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares.

De Abbatibus Titularibus dicta Congregationis vide Clem. XI. Conft. ed. 1713. Apr. 12. P. 13.

Dat. 6. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus paftoralis Officii debito illa, quæ a Congregationibus Religioforum Virorum Altiffimi obfequiis fub fuavi vitæ Monafticæ jugo mancipatorum pro felici, profperoque earum in fpiritualibus, & temporalibus regimine, & gubernio provide facta effe nofcuntur, ut firma femper, atque inviolabilia perfiftant, libenter cum id a Nobis petitur Apoftolici muniminis noftri præfidio roboramus.

Caufa edendi hujufmodi decreta, nempe abufus quidam Abbatum Titularium.

§. 1. Exponi fiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, quod cum tunc exiftens Abbas Generalis una cum Definitorio ejufdem Congregationis animadvertiffes ex modo, & ratione vivendi nonnullorum Abbatum titularium d. Congregationis tam de numero, quam fupra numerum diverfos in eandem Congregationem fenfim obrepere abufus, qui non minus in Regularis obfervantiæ, & difciplinæ relaxationem, ac detrimentum, quam in Monafteriorum ipfius Congregationis gravamen, & difpendium tendebant, contra difpofitionem quarumdam literarum fe. re. Clementis PP. X. Prædecefforis noftri alias nempe die 27. Februarii 1671. editarum, quibus diferte cantum fuerat, quod ejufmodi Abbates Titulares nullam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monafteriis præfatis onerofa foret, prætendere valerent, atque in Ecclefia faltem diebus feftivis Miffæ Conventuali, & Vefperis, ac diebus fingulis mane orationi mentali intereffe tenerentur; fimulque iftis abufibus, & incommodis exinde dictæ Congregationi provenientibus occurrendi, efficaxque remedium adhibendi neceffitatem agnoviffet in Capitulo Generali ejufdem Congregationis noviffime celebrato poft rem diligenter, ac mature ibidem difcuffam, atque inhærendo tum præfati Clementis Prædecefforis literis, tum Conftitutionibus dictæ Congregationis per Sedem Apoftolicam confirmatis quædam circa eofdem Abbates Titulares Decreta, feu Ordinationes falubriter edita, & facta fuerunt.

Decreta prædicti Capituli Gener. ad prædd. abufus tollendos.

§. 2. Ut fcilicet in pofterum ejufmodi Abbates Titulares præfentes, & futuri Abbati Locali in omnibus fubjaceant, nec eis liceat nominatim a Monafterio, feu Domo egredi abfque licentia, & benedictione ipfius Abbatis localis, quo tamen abfente non teneantur fe perfonaliter exiftere coram Vicario, aliifque Monafterii Officialibus, fed id facere, ac fupplere poffint per Socium, feu Converfum fibi deftinatum, qui fingulis vicibus tam egreffus, quam reditus ad Monafterium, feu Domum, fe coram illis omnino repræfentare debebit, Choro ficuti alii Monachi affiftant, ac præfertim interfint orationi mentali quolibet mane, Miffæ Conventuali, ac Vefperis canendis faltem diebus feftivis ad præfcriptum fupradictarum Clementis Prædecefforis literarum, necnon etiam Miffis abfque cantu celebrandis, prout Superior localis injunxerit, & ordinaverit, excepto dumtaxat cafu infirmitatis, aut alicujus particularis neceffitatis per eumdem Superiorem localem recognofcendæ intervenire debeant in Refectorio primæ menfæ cum aliis Monachis. Veftiarium eis fubminiftrandum, illud Vicarii Monafterii hujufmodi pro tempore non excedat, neque ipfis licitum fit quamcumque perfonam, quæ illis inferviat, etfi Monafterio nullatenus oneri foret ad fui libitum eligere, fed contenti fint fervitio perfonæ, quæ eis a Superiore locali præfato affignabitur a familia Monafterii ejufdem Superioris localis arbitrio, & fine publici fervitii detrimento affumendæ. Occafione vifitationum fimul cum aliis Religiofis intervenire debeant publicæ receptioni Vifitatorum, ad fores Ecclefiæ fieri folitæ, necnon in Capitulo intimationi ejufmodi Vifitationum, quibus etiam fubjecti exiftant, huicque Ordinationi Vifitatores feclufo infiftant, fua ad hoc, fi opus fuerit, utendo auctoritate: onerata pro enarratorum Decretorum executione, & implemento ipforum Abbatum Titularium, ac Superiorum Localium confcientia.

§. 3. Cum

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, utpote, quæ in Divini cultus augmentum, ac ejusdem Congregationis utilitatem, & levamen cedere dignoscuntur, quo solidius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione dilecti filii nostri Nicolai S. R. E. Presbyteri Cardinalis Spinulæ noncupati dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris Nobis super præmissis facta, omnia, & singula Decreta supradicta, seu Ordinationes in memorato Capitulo Generali edita, sicut præmittitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon illa exacte, & inconcusse observari, & adimpleri sub pœnis quoad ipsos Abbates Titulares privationis suorum privilegiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrendis, quo vero ad Abbates, seu Superiores locales, qui in eis debitæ executioni demandandis, & servari faciendis negligentes, ac culpabiles fuerint Definitorii Generalis, vel Superiorum Generalium d. Congregationis arbitrio pro modo culpæ infligendis auctoritate, & tenore prædictis præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatorum Decret.

Præcipitur eadem observari sub quibusdam pœnis.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die VI. Septemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXII. Erigitur Primaria Congregatio vulgo noncupat. *la Buona Morte* in Ecclesia Domus Professæ Soc. Jesu, cum Indulgentiis per modum suffragii applicandis.

Alia hujus Constit. ed. 1727. Apr. 1. P. 3. erecta fuit Archiconfraternitas Concept. B. M. V. in Ecclesia de Aracœli de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 23. Sept. 1729. Ann. 6.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium continuat dictiva Indulgentia infrascriptarum.

REdemptoris nostri Jesu Christi pro salute humani Generis in ara Crucis immolati vices, licet immeriti gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in Militanti Ecclesia Venerabilis Societas JESU verbo, doctrina, & exemplis in dies copiosius affert, ad illam peculiarem curam prospicimus, qua Christifideles pretioso tanti Holocausti Sanguine redemptos, ex hujusmodi memoria ad pia, & salutaria opera ferventer excitat: Apostolici muneris nostri esse reputamus, spiritualium largitionum abundantiam desuper effundere, ut ipsorum fidelium sanctis hujusmodi operibus vacantium Religio, & devotio continuum suscipiat incrementum, hisque votiva salus proveniat animarum.

Primordia Congregationis Bonæ Mortis.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Michaelis Angeli Tamburini moderni Præpositi Generalis Societatis JESU petitio continebat, quod a septuaginta annis, & ultra in Ecclesia Domus Professæ ejusdem Societatis JESU de Urbe feria sexta (alias non impedita) cujuslibet hebdomadæ, inibi vespere Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur duo ex Presbyteris Regularibus d. Societatis ad infra scripta specialiter deputati piæ Fidelium contemplationi acerbissima mortis Domini Nostri Jesu Christi in Cruce pendentis, ejusque Genitricis B. Mariæ Virginis ad Crucem adstantis dolorum, & lacrymarum monumenta variis colloquiis, precumque recitationibus devote respective repræsentant, ac verbum Dei salubres ad bene moriendum meditationes excitando in virtute etiam respective edocent, unde nonnulli Christifideles piorum, & salutarium operum hujusmodi instituto moti se invicem in dicta Ecclesia congregari cœperant, & circa præmissa vacantes abinde citra Christifidelium Congregatio sub titulo, & denominatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ *della Buona Morte* nuncupari cœpit, & nuncupatur ad præsens; eidemque Congregationi quædam propterea Indulgentia etiam per modum suffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a fel. rec. Alexandro Papa VII. Prædecessore nostro sub certis modo, & forma tunc expressis successive concessa fuit prout in literis Apostolicis ejusdem Alexandri Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper sub dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die vigesima prima Mensis Augusti anni Domini millesimi sexcentesimi quinquagesimi quinti, Pontificatus præfati Alexandri Prædecessoris Anno primo expeditis plenius continetur.

Institutum Bonæ Mortis in Ecclesiis Societatis ubique terrarum exercetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat in diversis mundi partibus, & præsertim insignibus Europæ Civitatibus dictæ Societatis Domus professæ, Collegia, & Residentiæ respective fundata existant, & in eorum respective Ecclesiis (ut plurimum diebus Dominicis) similiter non impeditis, dum in eis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur, uno ex Presbyteris Regularibus dictæ Societatis præmissa, ut præfertur, repræsentante, edocente, Institutum hujusmodi ad Dei gloriam, ac publicam salutem, & spiritualem consolationem, cum multiplici fructu exinde proveniente

niente jugiter exerceatur: ac operæ pretium sit, ut in primo dicta Ecclesia eorumdem Fidelium Primaria Congregatio, sub titulo, ac denominatione præfatis, ad laudabile eorum in piis operibus, & officiis hujusmodi studium nostris beneficiis, & Indulgentiarum præmiis conservandum, & augendum stabiliatur, & instituatur.

Primariæ Congregationis præd. Institutio.

§. 3. Quare pro parte dicti Michaelis Angeli Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ei in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur salutiferum opus hujusmodi plurimum in Domino commendantes, ac præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsumque Michaelem Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon Alexandri Prædecessoris literarum præfatarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in primodicta Ecclesia unam utriusque sexus Christifidelium primariam Congregationem sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ, vulgo -- *della Buona Morte* nuncupatam, quæ per præfatum Michaelem Angelum, & pro tempore existentem Præpositum Generalem dictæ Societatis, seu illo defuncto, donec alius ad officium Præpositi Generalis hujusmodi canonice assumatur per Vicarium etiam Generalem ejusdem Societatis dirigi debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo sine tamen ipsius Societatis præjudico, erigimus, & instituimus.

Concessio Indulgentiæ plen. pro Sodalibus in ingressu.

§. 4. Ut autem primaria Congregatio hujusmodi pro gratiarum, & munerum cælestium largitione devotionis, ac pietatis jugiter proficiat incrementis de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus, & singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui deinceps in Sodales ejusdem Primariæ Congregationis recipientur, die prima illorum receptionis hujusmodi, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia, aut ubicumque potuerint, ac in mortis articulo eo die sumpserint.

§. 5. Ac ipsis, & pro tempore existentibus dictæ Primariæ Congregationis sodalibus ubilibet degentibus similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione, si id commode fieri poterit, refectis, vel saltem contritis in eorum mortis articulo pium nomen Jesu corde, si ore nequiverint, devote invocantibus, aut aliquod pœnitentiæ signum facientibus.

Et in una ex sextis Feriis hebdomadæ, seu una ex diebus Dominicis cujuslibet Mensis.

§. 6. Insuper eisdem sodalibus qui etiam vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense in una ex sextis feriis hebdomadæ, seu in una ex diebus Dominicis cujuslibet mensis per eos ad sui libitum respective eligenda, prout expositio Sanctissimi Sacramenti vespere in qualibet ex dictis sextis Feriis, seu diebus Dominicis fiet:

Necnon festis Domini, ac B. M. V. Sanctorum Apostolorum S. Josephi, & aliorum &c.

§. 7. Necnon in Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Domini nostri Jesu Christi, ac Epiphaniæ, & Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, ac Corporis Christi, necnon in Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Conceptionis, & Nativitatis B. M. Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & singulorum Sanctorum Apostolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi, Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, Judæ, & Mathiæ, necnon S. Josephi, & Commemorationis omnium Sanctorum Festis diebus præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia sumpserint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique sugeret devotio, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, hæreticorum, & infidelium conversione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis prosperitate devote effuderint, quo die singulorum festorum dierum hujusmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam, & remissionem, Apostolica auctoritate misericorditer in Domino earumdem tenore præsentium etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

Indulgentia 7. annorum pariter conceditur iis, qui expositioni Venerabilis interfuerint, aut disciplinam fecerint quolibet feria sexta, seu die Dominica

§. 8. Iis vero, qui expositioni Sanctissimi Sacramenti Vespere, in qualibet ex dictis sextis feriis, seu in qualibet ex dictis diebus Dominicis, ut præfertur faciendæ devote interfuerint, & ut præfertur oraverint, aut corpus suum flagellaverint, seu ut vulgo dicitur disciplinam fecerint; septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia alia unius anni, toties quoties corpora Defunctorum associaverint, aut alia pia opera exercuerint &c.

§. 9. Illis autem, qui de eorumdem Sodalium numero existentium, vel aliorum Christifidelium defunctorum corpora ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut Infirmi, vel impediti audito signo campanæ genuflexi, si per infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro salute animæ defuncti, vel corporis infirmi recitaverint; quique Congregationibus tam publicis, quam privatis, ac Divinis Officiis, spiritualibusque colloquiis, exhortationibus, & aliis Piis Officiis, etiam in sodalis, seu aliorum Christifidelium defunctorum suffragium per præfatam Primariam Congregationem ordinandis, & ab ipso Michaele Angelo, seu pro tempore existente Præposito, seu Vicario Generali approbandis ac diebus feriatis Missæ Sacrificio interfuerint, aut Vespertino tempore, antequam cubent, conscientiam suam diligenter examinaverint, seu pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in Hospitalibus, vel privatis Domibus, necnon Carceratos visitaverint, quoties horum quodvis fecerint unum annum de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis Apostolica auctoritate, & tenore similibus, etiam misericorditer in Domino relaxamus.

Sodales ubivis locorum possunt consequi præfatas indulgentias.

§. 10. Insuper ne præfati Sodales, si aliquando eos ab ipsa Urbe abesse, vel alibi commorari contingat, hujusmodi Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium effectu, & fructu frustrati remaneant, eisdem Sodalibus extra Urbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipsi Sodales in Urbe præsentes pro singularum Indulgentiarum, remissionum, & relaxationum hujusmodi consequutione observare deberent; apud Ecclesias eorumdem locorum, aut alibi, prius poterunt, observando, & exequendo; omnes easdem Indulgentias, remissiones, & relaxationes habeant, & illæ eis pariter suffragentur.

Indulgentia Septennium, Urbis visitantibus Eccle-

§. 11. Necnon tam in Urbe præsentes, quam alibi ubivis locorum commorantes Sodales Primariæ Congregationis hujusmodi,

qui

fiam Societatis ubi adfit, vel aliam quamcumque.

qui fingulis Quadragefimalibus, & aliis anni temporibus a diebus Stationum Ecclefiarum dictæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Christifidelibus pro confequendis Indulgentiis, & remiffionibus vifitari folent; dictæ Societatis, fi ibi fuerit, alioquin aliam Ecclefiam, feu Cappellam, in locis, ubi eos pro tempore refidere, feu morari contigerit, ut præfertur, devote vifitaverint, & ibi fepties orationem Dominicam, & fepties falutationem Angelicam recitaverint; tot & eafdem Indulgentias confequantur, quas confequerentur, fi iifdem temporibus, & diebus fingulas Ecclefias dictæ Urbis, & extra illius muros hujufmodi pro iifdem Stationibus, & Indulgentiis confequendis deputatas perfonaliter vifitarent, ac omnia, & fingula, quæ pro hujufmodi gratiarum exequutione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent.

Facultas pro Præpofito feu Vicario Gen. alias Congregationes aggregandi.

§. 12. Præterea eidem Michaeli Angelo, ac pro tempore exiftenti dictæ Societatis Præpofito, feu Vicario Generali, ut in quibufvis aliis dictæ Societatis Domorum profeffarum, & Refidentiarum extra Urbem prædictam per univerfum O.bem nunc, & pro tempore exiftentibus Ecclefiis, pro eorumdem piorum operum incremento, quafcumque alias aliorum utriufque fexus Christifidelium Congregationes fub titulo, & denominatione præfatis, quæ ab ipfa Primaria Congregstione, tanquam membra a capite dependeant, auctoritate noftra fine tamen Societatis, aut Domorum profeffarum, Collegiorum, & refidentiarum Ecclefiarum hujufmodi præjudicio erigere, & inftituere, illafque eidem Primariæ Congregationi aggregare, ac eis fic erectis, inftitutis, & aggregatis, earumque Sodalibus prædictas, ac omnes, & quafcumque alias Indulgentias, peccatorum remiffiones, relaxationes, gratias, & facultates tam fpirituales, quam temporales a Nobis dictaque Sede Primariæ Congregationi hujufmodi de cætero concedendas, itaut Sodales aliarum Congregationum hujufmodi obfervantes, & exequentes ea, quæ ipfius Primariæ Congregationis Sodales pro Indulgentiis, & remiffionibus, & relaxationibus hujufmodi confequendis obfervare, & exequi debent, eafdem Indulgentias, peccatorum remiffiones, & relaxationes pariter confequantur (facultate aggregandi, & gratias hujufmodi aliis concedendi dumtaxat excepta) communicare.

Congregationes vifitandi.

§. 13. Necnon tam Primariam, quam omnes, & fingulas ei aggregandas Congregationes hujufmodi per fe, vel alium, feu alios ejufdem Societatis Presbyteros Regulares idoneos ad id ab eo deputandos vifitare.

Statuta condendi.

§. 14. Et pro earum felici ftatu, regimine, & directione quæcumque Statuta, Conftitutiones, & Decreta, licita tamen, & honefta, Sacrifque Canonibus, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, & Concilii Tridentini Decretis non contraria, necnon ab ipfo Michaele Angelo, & pro tempore exiftente dictæ Societatis Præpofito, feu Vicario Generali, fi per alium, vel alios deputandos hujufmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac poftquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere libere, & licite valeat; eifdem auctoritate Apoftolica, & tenore fimiliter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Præfentes literas non comprehendi fub quibufvis etiam Cruciatæ Sanctæ conceffionum revocationibus.

§. 15. Decernentes Statuta, Conftitutiones, & Decreta hujufmodi, poftquam edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint ab omnibus Sodalibus prædictis inviolabiliter obfervari debere, ac præfentes literas fub quibufcumque fimilium, vel diffimilium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, fufpenfionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis difpofitionibus, etiam in favore Bafilicæ Principis Apoftolorum de Urbe, feu Cruciatæ Sanctæ, aut alias per Nos, & alios Romanos Pontifices Succeffores noftros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio, & confiftorialiter, & ex certa fcientia, & de Apoftolicæ poteftatis plenitudine, feu ad quorumvis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum inftantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, fed femper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in priftinum ftatum reftitutas, repofitas, & plenarie reintegratas, ac de novo conceffas effe, & cenferi, necnon omnibus quoslibet concernunt, fuffragari debere, irritum quoque, & inane, fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§. 16. Non obftantibus præmiffis, ac noftris, & Cancellariæ Apoftolicæ Regulis de Indulgentiis, etiam ad inftar non concedendis, & claufulis in illis ponendis; aliifque Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis; Quibus omnibus, & fingulis etiamfi pro illorum fufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus fpecialis, fpecifica, expreffa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per claufulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expreffio habenda, feu quælibet alia exquifita, & infolita forma ad hoc fervanda foret, illorum omnium, & fingulorum tenores, ac fi de verbo ad verbum nihil penitus omiffo, & forma in illis tradita obfervata inferti forent, præfentibus etiam pro expreffis habentes, illis alias in fuo robore permanfuris hac vice dumtaxat latiffime, & pleniffime, ac fpecialiter, & expreffe harum ferie derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque: Præfentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Prædictæ Indulgentiæ per modum fuffragii applicari poffunt.

§. 17. Volumus autem, quod præfati Sodales dictæ Primariæ Congregationis omnes, & fingulas Indulgentias, peccatorum remiffiones, & relaxationes hujufmodi ab ipfis, ut præfertur confequendas, etiam per modum fuffragii pro animabus Christifidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare poffint.

Tranfumptis adhibeatur fides.

§. 18. Præterea etiam volumus, quod earumdem præfentium tranfumptis etiam impreffis Procuratoris Generalis ipfius Societatis, vel Notarii publici manu, & Perfonæ alicujus in Ecclefiaftica dignitate conftitutæ, vel pro tempore exiftentis Præpofiti, aut Vicarii Generalis ejufdem Societatis Sigillo munitis, eadem prorfus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eifdem præfentibus, fi effent exhibitæ, vel oftenfæ.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noftræ abfolutionis, erectionis inftitutionis, conceffionis, elargitionis, relaxationis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei aufu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præfumpferit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoftolorum ejus fe noverit incurfurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIX. Nono Kalendas Octobris Pontificatus Noftri Anno Sexto.

Confir-

CCXXIII.

Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Discalceati nuncupantur frui debeant præmio, & præeminentiis statutis per Constitutiones, etsi nonnullæ eis desint qualitates.

De confirmatione aliorum Decretorum Capituli Generalis eorumdem Fratrum vide aliam hujus Const. ed. 1730. Jan. 19. Pont. 6., & sub. XIII. Const. ed. 1723. Jun. 3. Pont. 3. confirmatum fuit Decretum alterius Capituli Gen. eorumdem in perenne grati animi erga S. S. argumentum emanatum.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causa præfati Capituli Decreti emanati.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel de Vicuna Definitor, & prominister Provincialis Provinciæ S. Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum tam suo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. novissime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Francisci de Observantia etiam nuncupatorum, ex Indiis hujusmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus per Constitutiones ipsius Ordinis privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & consuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametsi aliquæ qualitates ad hoc, a dictis Constitutionibus requisitæ eis cæteroquin deessent ob longi itineris labores, ac discrimina, quæ subire debent concessa reperiantur; Ipseque Emmanuel una cum cæteris Vocalibus prædictis considerans se quoque, & Fratres Discalceatos eisdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Observantia subjacent in accessu ad Capitula Generalia hujusmodi obnoxios esse, ne diverso ab eis jure, ubi par ratio militat, censerentur, deteriorisque, ac illis forent conditionis preces novissimo Capitulo Generali præfato porrexisset, ad hoc, ut præmium Fratribus de Observantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Constitutiones statutum tunc, ac deinceps ad ipsos Fratres Discalceatos extenderetur, usque rationi consonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præd. Capituli Gen.

§. 2. Convocato Definitorio Generali die 11. Junii, pendentibus adhuc actis Capitularibus, & propositis in eo laboribus, & periculis, quibus PP. Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere subjecti fuerunt, idem Definitorium statuit, & decrevit, ut omnes præfati PP. Vocales, etsi nonnullæ deficiant qualitates pro consequendo præmio statuto a Constitutionibus Ordinis venientibus ad Capitulum Generale præsertim Cismontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui debere. Datum Mediolani die 12. Augusti 1729.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Emmanuel præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri & alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret; Nos eundem Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium supradictorum nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Observantia ad Capitula Generalia exinde venientes juxta dicti Ordinis Constitutiones fruuntur, seu frui possunt, ad eosdem Fratres Discalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis, & Capitula Generalia hujusmodi accederet, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXX. Sept. MDCCXXIX, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXIV.

Confirmatur Decretum Episc., & Regular. super concessione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos Presbyteros Sæculares ad Habitum, & Professionem.

De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iisdem factis vid. Const. ed. 1728. Septemb. 13. Pont. 5.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ expositæ a prædictis Præfecto, & Assi-

§. 1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum

Bethlehe-

Bethlehemitarum nuncupatorum Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod, licet in Constitutionibus dicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis cap. 2. §. 8. expresse dispositum fuisset, ut non possit admitti in ejusmodi Religionem ullus, qui sit in ordine Sacro constitutus, nec Capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admissus, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia Ministeria, in quibus exercere se debent Fratres prædicti, nihilominus in Capitulo Generali ejusdem Ordinis celebrato anno 1721. in Civitate Liman. resolutum fuerat per communia suffragia, quod expediret habere in præfato Ordine Religiosos, qui deinceps ad Sacerdotium promoverentur sub quibusdam tamen conditionibus quarum quinta erat, quod in quolibet Conventu non adessent nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ Matrices existunt tres, ad effectum supplendi in earum obitus in aliis Conventibus, hæcque, & aliæ resolutiones capto in ejusmodi Capitulo Generali a Nobis confirmatæ, & approbatæ fuerant per binas alias nostras in simili forma Brevis die 4. Maji 1725., & die 8. Septembris 1728. desuper expeditas literas, & in eadem expositione subjuncto, quod ob exiguum numerum Religiosorum, qui sint habiles ascendendi ad Sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum existentium in Hospitalibus, & Conventibus præfati Ordinis contingere posset, quod prædicti infirmi absque Sacramentis decederent, ac proinde ipsorum Exponentium nomine eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri vellet perpetuam facultatem Præfecto, & Definitorio generalibus pro tempore existen. dicti Ordinis admittendi imposterum ad habitum, & professionem quoscumque Presbyteros Seculares, & ad sacros Ordines in Seculo promotos, qui ad hoc idonei censerentur, dummodo tamen non excederent numerum præfixum in præcitata quinta conditione cum potestate etiam subdelegandi in Casibus necessariis istam facultatem omnibus Superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in Regnis Peruano, & Mexicano, & cum expressa derogatione supradicti Cap. 2. n. 7. Constitutionum, ubi expresse cavetur, ne Presbyteri Seculares, & in Ordinibus sacris constituti in Religionem præfatam admittantur; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur videlicet:

Sentibus Generalibus d. Ordinis Congregationi Episc. & Regul. pro obtinenda præfata facultate.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, referente Eminentissimo Cardinali Belluga censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore benigne rescribit — Pro gratia, ut petitur Romæ die 30. Septembris 1729. J. Franciscus Cardinalis Lercari. A. Archiepiscopus Penen. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Decretum præd. ctæ Congregat. hac super re emanatum.

§. 3. Cum autem sicut prædicti Præfectus, & Assistentes Generales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & exactius servetur, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illarumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces pro confirmatione.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præmissis, aliisque dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXV.

Extenduntur Literæ Apostolicæ Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Francisci, subjectionem Generali, & Superioribus Regularibus Minorum de Observantia; ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis.

Dicta litera edita fuerunt 1725. Dec. 10. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura Gervasi Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci, quod cum Ministro Generali pro tempore existenti ejusdem Ordinis in vim Regulæ *cap.* 2. necnon binarum Apostolicarum, unius scilicet fel. rec. Clementis VII., quæ incipit: *Dum uberes fructus &c.* Idibus Martii 1526. & alterius rec. mem. Pauli III. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, cujus initium est: *Ad fructus uberes &c.* Quinto nonas Julii 1547. sub plombo emanatarum, facultas competat per se, aliosve Superiores subalternos recipiendi in eumdem Ordinem Tertiarios, etiam Seculares, sive in propriis Domibus degentes, sive collegialiter viventes, quorum aliqui, etiam nom reperiuntur, qui ab ipsius Ministri generalis directione dependent; idem Bonaventura ad tollendas quascomque molestias, & vexationes, quas non minus Tertiarii Seculares hujusmodi, quam Minister Generalis, aliique Superiores

Exponuntur causæ, ob quas prædicta extensio fieri debeat.

subalterni præfati sibi inferri posse verentur ab iis locorum Ordinariis, qui dictos Tertiarios Seculares suæ obedientiæ subjicere vellent, literas nostras itidem sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1725. Quarto idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo editas per quas inter alia Tertiarii de Pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia subjiciuntur seu subjecti declarantur, ad Tertiarios ejusdem Tertii Ordinis per Nos extendi plurimum desiderat, quemadmodum ad Tertiarios Fratrum etiam Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, aliorumque Ordinum Regularium jam extendimus, præsertim quia dictus Tertius Ordo admissus fuit a memoratis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in enarratis eorum Constitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus, & nominatim Ordini Fratrum Minorum S. Francisci ab hac Sancta Sede concessorum, Nosque ejusmodi participationem in Literis nostris præfatis confirmavimus, & ad majorem cautelam denuo concessimus: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Bonaventuræ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac literarum nostrarum præfatarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras prædictas, quibus inter alia Tertiarii de pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum subjiciuntur, seu subjecti declarantur, sicut præmittitur ad Tertiarios, etiam Seculares Tertii Ordinis directioni, curæ, & regimini pariter subjaceant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio præfatarum Literarum ejusdem Sanctitatis Suæ ad prædictos Tertiarios d. Tertii Ordinis.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXXVI.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque* (de Metz) *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

Similis revocatio, & annullatio quarumdam ordinationum Episcopi Antissiodurensis facta fuit alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 17. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 8. Oct. 1729. An. 6.

§. 1. Cum ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque* (de Metz) *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante, qui commence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo Sancti Gregorii VII. Papæ, & Confess. *Donné à Frescati, le Seiziéme du Mois d'Aoust Mil sept cens-vingt-neuf* -- Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, tenore præsentium declaramus.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ irritæ declarantur.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a quo nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

§. 3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Mandatur publicatio harum literarum.

§. 4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Octob. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXVII.

Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis sub titulo - *Mandement de Monseigneur l'Evêque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la Fête de Gregoire VII. &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

De revocatione similium ordinationum super eadem re ab Episcopo Metensi factarum, vide præcedentem.

Dat. 6. Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§. 1. CUM Nobis innotuisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo - *Mandement de Monseigneur l'Evêque de Montpellier, portant Condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la Fête de Gregoire VII. Donné à Montpellier le 30. Juillet 1729.* quam plures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

Eorum retentio interdicitur.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manuscripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum literarum.

§. 3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris MDCCXXIX Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXVIII

Prohibetur Fratribus Ordinis S. Joannis Dei procurare, vel admittere favores extra eumdem Ordinem pro consecutione Dignitatum, & officiorum &c.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 7. P. 2. nonnulla statuta fuerunt pro bono ejusdem Ordinis regimine, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur nonnulla privilegia personalia iisdem Fratribus alias concessa.

Dat. 12. Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ ad hanc Constitutionem edendam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Generalis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, quod licet tam per ejusdem Ordinis, Apostolicasque Constitutiones, quam per alias nostras in simili forma Brevis pro bono ipsius Ordinis regimine die 17. Septemb. 1725. expeditas literas Fratribus prædictis quosumque extra eundem ordinem favores pro Dignitatibus, & Officiis in eo assequendis procurare, vel admittere sub gravissimis etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis prohibitum fuerit, nihilominus ipse Prior Generalis veretur, ne occasione proximi Capituli generalis ejusdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus æternæ suæ salutis immemores, ac cæca ambitione honorumque cupiditate abrepti ad ejusmodi vetitos favores recurrere præsumant, unde libertas prædicti capituli Generalis, ac religiosa ipsius ordinis tranquillitas, providumque gubernium non mediocre acciperet detrimentum. Quare dictus Prior Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prohibitio prædicta.

§. 2. Nos igitur ipsius Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ne occasione proximi, seu alterius deinceps celebrandi Capituli generalis, ejusdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favores, preces, vel commendationes extra ordinem præfatum pro consecutione alicujus Dignitatis, seu Officii quoque modo procurare, deferre, vel recipere, & admittere audeant, seu præsumant sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ necnon voti, sive suffragii, quod in eodem Capitulo Generali haberent, eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrenda præter, & ultra alias

pœnas adversus similia perpetrantes in memoratis Ordinis, & Apostolicis Constitutionibus, nostrisque literis contentas, & expressas, quas salvas, & firmas esse volumus, auctoritate Apostolica harum serie prohibemus, & interdicimus. Dantes Definitorio ejusdem Capituli generalis plenam, ac liberam facultatem excludendi ab ejusmodi voto, sive suffragio in ipso Capitulo Generali sedendo quotquot hanc nostram prohibitionem quomodolibet transgressos fuisse compererit.

Clausulæ.

§. 3. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XII. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXXIX. Declarantur nulla Edicta, aliaque gesta per Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares adversus Decretum extensionis S. Gregorii Papæ VII. ad universos Christifideles, qui ad horas Canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII. nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione, & abolitione.

Aliat hujus Const. ed. 1729. Dec. 6. P. 6. revocatæ fuerunt & annullatæ quædam ordinationes super eadem re Episcopi Montispessulani.

Dat. 19. Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nonnulla Edicta a Ministris secularibus adversus prædictū Decretum emanata narrantur.

§. 1. CUM ad aures nostras pervenerit, nonnullos Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares quibusdam Edictis, Decretis, Senatusconsultis, Præceptis, Mandatis, aut id genus, aliisve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus, seu Provisionibus adversus decretum extensionis ad universos Christifideles, qui ad horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papæ VII. quod prius ex Indultis fe. re. Pauli V. Clementis X., Alexandri VIII. & Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum in pluribus jam Christiani Orbis Ecclesiis passim recitabatur, atque publice, & solemniter celebrabatur, a Nobis ad augendum cultum *S. Pontificis & Confessoris*, qui in exstirpandis erroribus, Ecclesiastica disciplina restituenda, & instauranda, corruptisque moribus reformandis strenue, ac indefesse elaboravit, novissime editum, insurrexisse.

§. 2. Hinc est, quod nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit divina dignatio, nostram, & Ecclesiasticam auctoritatem a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo, acta, & gesta fuerunt, seriem, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, Edicta, Decreta, Senatusconsulta, Præcepta, mandata, & quævis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes, sive provisiones per Magistratus, etiam supremos, seu officiales, & Ministros Seculares aut alias a quacumque laicali potestate, ejusque nomine adversus Decretum extensionis Officii ejusdem S. Gregorii Papæ VII. per Nos sicut præmittitur, editum quomodocumque, & ubicumque promulgata, & promulgatas, ac quævis alia in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declaratio nullitatis prædictorum

Abolitio, & revocatio eorumdem.

§. 3. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, ac pariter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Decemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXXX.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii *de Mataiucuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatæ, Ordinis Canon. Reg. S. Aug.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

Dat. 10. Janu. 1730. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LAudemos vitos gloriosos, qoi in conversatione gentis, nnn secundum carnem ambulantes sed spiritu facta Carnis mottificantes non solum semetipsos, ac volunratem suam cum omnibus terrenis desideriis abnegarunt, atque sub suavi regularis disciplinæ jugo obtulerunt Deo in holocaustum, verum diffusa in cordibus suis charitate, non minus de aliena, quam de propria salute soliciti, viam mandatorum Domini, ac Christianæ perfectionis semitam in qua direxerant gressus soos Christi fideles verbo, & exemplo, saluberrimisque præceptis, & institutis constanter sectari, ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mottalis hujus ævi stadio æternam repromissionem, ac Justitiæ Coronam in Cælestis Hierosalem stabilirate accipere metuerunt.

Laudes prædicti Servi Dei.

§. 1. Quos inter cum longe, lateque resulserit Dei servus *Petrur Forerius de Mataiucuria* Sacerdos, Lotharingus, Præpositus generalis, & Reformator Congregationis Salvatoris nostri nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, necnon Institutor Monialium Congregationis suh titulo Dominæ nostræ, ac Regula ejusdem S. Augustini, digna tanti Parentis sobole, quæ quasi arcus tefulgens inter nebulas, & quali flos Rosarum in diebos vernis, Ecclesiam nominis sui celebritate ac spiritualiom aromatom odore implevit Apostoliei Ministerii, quod viribus licet & metitis longe impares divina dignatione gerimus, ratio postulat, ut illius vnltui, & venerationi in terris ad Dei laudem, ipsius Ecclesiæ decus, spiritnalemque Populi Christiani ædificationem, potestate Nobis a Domino tradita consulamus.

A Congregatione Rituum ad illius Beatificationem deveniri posse de more decretum est.

§. 2. Quum itaque mature diligenrerqoe discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrom nostrorum S.R.E. Cardinalium, Sacris Ritibus Præpositorum Processibus, de Apostolicæ Sedis licentia rite, & recte confectis, soper vitæ sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei *Petrus Forerius* multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intetcessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse afferebantur, & subinde auditis per nos de more eorundem Cardinaliom, ac etiam hujus Congregationis Consultorum suffragiis, assiduisque, ac humilibus precibus implorato ptius superni luminis auxilio alias decreverimus prædictum servnm Dei Beatum cum sulitis indoltis declarate.

Preces Imperatoris, & Ducis Lotharingiæ.

§. 3. Hinc est, qnod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaoiarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatotem electi, ac dilecti filii nnbis Juvenis Ftancisci Lotharingiæ, & Barri Dueis, & Dilectæ paritet in Christo Filiæ nobilis Mulieris Carolæ Elisabethæ a Francia Lotharingiæ itidem, & Batri Ducissæ Viduæ, necnon Venerabilium Fratrum Episcoporum Tullensis, & Vitduensis, dilectorumqne filiorum totius Cleri, & Populi Ducatunm Lotharingiæ, & Barri hujusmodi, ac universi Otdinis Canonicorum Regulariom S. Augustini, præcipue vero dictæ Congtegationis Salvatoris nostri, ac insuper Monialium memoratæ Congregationis sub titulo Dominæ nostræ supplicatinnibos Nobis super hoc humiliter porrectis parerna benignitate annuentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei *Petrus Forerius* in posterum *Beati* nomine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die VII. Julii cum dies IX. Decembris, qua ipse Servus Dei Spirirum Greatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut notum est, impeditæ reperianrur. Porro recitationem Officii, ac Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in Lncis dnmtaxar infrascriptis; videlicer in Oppido Mitæ Curiæ Tullonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei naius est in Monasterio, sen Abbatia de Calmusiaco, Callice, Chaumouseit, ubi habitum præfati Ordinis Canonicorum Regularium suscepit, professionemqne Regularem emisit in Oppidis Maraincuriæ ejusdem Tullensis Diœcesis in quo Curam Animarum obivit, ejosque Venetabile Corpus requiescit, seu depositum reperitur, & Grani in Comitatu Burgundiæ, unde ad Cælos evolavit, & ubi Corillius asservatur, ac Lunævillæ, ubi prima susceptæ reformationis fundamenta jecir, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnnn in universa Congregatione Salvatoris nostri, ac Ecclesiis, sive Capellis, vel Oratnriis Congregationis Monialium sub Tit. Dominæ nostræ, quas idem Dei Servus reformavit, ac tespective instituit, sicur præmittitur, & qoantum ad Missas attinet etiam ab omnibus Presbyteris, ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus.

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quo ad Indias a die, qno eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Oppidorum Monasterii, seu Abbatiæ, ac utriusque Congregationis hujusmodi solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ habenribos respective constitota postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia; pro qua te diem XXIX. currentis Mensis Januarii assignamus, pariter celebrandi facimus porestatem.

Solemnia Beatificationis indicuntur.

§. 4. Non nbstanribos Cnnstitutionibus, & Ordinationibos Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§. 5. Volumos autem, ut præsentium literarum transumpris, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii supradictæ Congregarionis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti, seu Pro-Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubiqoe tam in judicio, quam extra illud babeatur, qoæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apod S. Petrum sob Annulo Piscatoris die decima Januarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXXI.

Confirmatot Decretum Congregationis Episc., & Regul. super augmento vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ord. Min. S. Francisci de Observautia Discalcearorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6. confirmatum fuit quoddam decretum in favorem Vocalium Indiarum Occidentalium.

Dat. 13 Janu. 1730. Ann. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ, cur Congregatio ... decreverit.

§. 1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Josephi de Messa, & Emmanuelis de Vicunna Fratrum expresse professorum, ac Procuratorum Provinciæ Sanctæ Didaci Mexican. Ordinum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod alias considerata exiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ne propter paucitatem illius vocalium, ac divisionem, & alternativam in ea vigentem officiorum inter duas Nationes Hispaniarum, & Indicam, quibus eadem Provincia constat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia Statuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apostolica attributæ, per quandam Constitutionem ejusdem Provinciæ *cap. 9. §. 11. num. 11.* ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos votum, sive suffragium haberent, qui fuerat Custos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præsidentes Conventum S. Didaci Mexican., Sanctæ Barbaræ de la Puebla, Sanctæ Mariæ de Ocholoposco, Secretarius ipsius Provinciæ, si Guardianatu perfunctus fuisset, Concionatores Conventuales præfatorum Mexican., & de la Puebla, aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum S. Francisci de Oaxaca, ejusdem Sancti Francisci de Pichuca, & Sancti Antonii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando explevisset, pro illa vice tantum, & alias prout in dicta Constitutione uberius dicebatur contineri, & in eadem expositione subjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Constitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi observantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, seu suffragium hujusmodi quibusdam ipsius Provinciæ Officiis, ubi id necessitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi, quoties aucto Guardianorum prædictorum numero, cessaret ratio talis concessionis, voti, seu suffragii per Sedem Apostolicam confirmari cuperent; quandoquidem causa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deesset si electio ad paucos Vocales restringeretur, cum juxta alias dictæ Provinciæ Constitutiones Definitores Provinciales eligendi sint ex gremio ipsius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quas officia, ac vota servata debita proportione divisa reperiuntur, ita ut quo amplior esset numerus Capitularium, ex quorum gremio, seu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius apti, & idonei officiales deligi, & assumi valerent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster instantiam remisit, audita relatione P. Procuratoris Generalis, & attento suffragio Eminentissimi Corsini ejusdem Ordinis Oratoris apud S. Sedem Protectoris, referente Eminentissimo Belluga Ponente censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore rescribit, & decernit, ut imposterum in Capitulis Provincialibus Provinciæ Oratricis, juxta Constitutiones Provinciæ, ultra Definitorium, & Guardianos habeant Jus interveniendi, ac suffragium ferendi Custos, qui fuit in immediato Capitulo Generali, Præsidentes Conventuum S. Didaci Mexici, S. Barbaræ de la Puebla, S. Mariæ de Ocholaposco, Secretarius Provinciæ, qui aliquam Guardianiam exercuit, necnon Concionator Conventualis Mexici, de la Puebla, S. Francisci de Oaxaca, S. Francisci de Pachuca, S. Antonii Queretatis, necnon Lector, qui in eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ, sed pro ea vice tantum; Ita tamen, ut Provincia hæc numerum Vocalium sub prætextu cujuslibet facultatis augere non possit, & quoties novi Conventus in ea Provincia fundentur juxta numerum quo fundentur, supra relatis novis Vocalibus demantur suffragia, incipiendo a Præsidentibus Conventuum, & deinde a Prædicatoribus, servato inter ipsos Ordine inferioritatis. Romæ 10. Septembris 1729. F. Cardinalis Lercari. Loco † Sigilli. A. Archiepiscopus Pehen Secretarius.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut prædicti Josephus, & Emmanuel Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno VI.

Con-

CCXXXII.

Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia super Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum Familiæ Cismontanæ,

De Confirmatione alterius Decreti ejusdem Capituli pro prærogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

Dat. 19. Janu. 1730 An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora expresse professus, ac Commissarius Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato duo decreta super moderatione præmii conferendi Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum familiæ Cismontanæ dicti Ordinis edita, ac subinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur videlicet.

Decreta prædicta.

§. 2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Cismontana Familia statuta sunt, & deinde Romæ a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. confirmata inveniuntur duo Decreta sub numero 31., & 32. tenoris sequentis -- Proposita ex facultate Sanctissimi Domini Nostri moderatione Brevis Clementis XI. super præmio conferendo Lectoribus linguæ Hebraicæ, Difinitorium Generale censuit, si Sanctitatis Suæ placuerit, quod si hujusmodi Lectores jam acquisierint graduationem inter ex - Definitores, connumerentur completo octavo anno inter ex - Custodes. Si autem alia graduatione non gaudeant, solum inter Exdefinitores locum habeant. -- Quantum ad Lectores controversiarum Difinitorium Generale censuit si Sanctissimo placuerit, quod si non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque completo, gaudeant privilegio Lectorum Jubilatorum, si vero fuerint Jubilati, legant per sexennium, & postea connumerentur inter Patres Provinciæ, seu inter Lectores Jubilatos de numero, quoad præcedentiam dumtaxat sine Jure subrogandi.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Josephus Maria, quo præmissa firmius subsistant, & exactius serventur, opportune a Nobis provideri plurimum desideret. Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate supplemus.

Confirmatio relator. Decretor.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXXIII

Confirmantur quædam literæ, sive Constitutiones Apostolicæ pro statu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Strictioris regularis observantiæ Discalceatorum S. Francisci in Indiis Occidentalibus.

Prædictæ literæ sunt Pauli V. Const. ed. 1618. Apr. 19. Urb. VIII. Const. ed. 1642. Sept. 22. Clem. X. Const. ed. 1674. Jun. 19., Clem. XI. Const. ed. 1701. Nov. 24. Et alia hujus Const. ed. 1730. Jan. 13. P. 6. confirmatum fuit quoddam Decretum Capituli Generalis pro augmento Vocalium Fratrum ejusdem Provinciæ.

Dat. 25 Janu. 1730. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium

DEbitum Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur, Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea quæ pro felici, prosperoque eorum statu, & Regimine a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide constituta esse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter cum id a Nobis petitur roboremus.

Facti expositio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti Filii Josephus de Massa, & Emmanuel de Vi una Fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican., in Indiis, sive nova Hispania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt plures literæ, sive Constitutiones Apostolicæ diversis temporibus pro salubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 19. Aprilis 1618., quarum initium est: *Alias a fel. rec. &c*, & *Dudum a fel rec &c* super erectione dictæ Provinciæ, ac respective privilegiis, & statutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642., incipien. *Alias pro felici &c.*, quibus ejusmodi privilegia confirmantur, & statuta

declarantur, necnoo aliæ Clementis X. die 19. Junii 1674., quæ incipiont: *Nuper in Congregatione &c.*, ac reliqui Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum die 24. Novembris 1702., quarum pariter initium est: *Alias a fel. rec. &c.* circa quasdam super præcedentia, aliasque controversias editæ, Fratres ejusdem Provinciæ magnam difficultatem agnoscentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua indicta Provincia quæstio, aut controversia incidit, aliave occurrit necessitas, propter nimiam Regni Mexican. a Curia Romana distantiam, simolque exactiorem ejusmodi literarum, sive Constitutionum Apostolicarum observantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in posterum tollatur quælibet occasio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem disciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius Fratres diminuere, aç fervorem spiritus restinguere sæpe solent, literas, seu Constitutiones præfatas Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent; Nobis propterea prædicti Josephus, & Emmanuel humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportuoe providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos igitur ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, necnon Venerabilis Fratris nostri Laurentii Episcopi Tusculan. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Corsini nuncupati ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris suffragium desuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii Nostri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardin. Belluga & Moncada nuncupati ejusdem Cardinalibus factam rem universam mature discusserunt consilio, memoratas literas, seu Constitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X., Clementis XI. Prædecessorum nostrorum sicut præmittitur, emanatas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Confirmatio prædictarum Literarum, seu Constitutionum Apostolicarum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque io præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiusque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & coosuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, coofirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXXIV.

Abrogatur Decretum nuper Capituli Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo; ac mandatur observatio Ordinationum aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum Provinciæ Castellæ circa Doctrinam Angelici pro d. Provincia.

De laudibus Doctrinæ SS. Augustini, & Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis vide aliam hujus Const. ed. 1724. Nov. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14 Febr. 1730. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Moutiel de Fuentenobilla, & Julianus Berocal Fratres expresse professi, ac Expriores Provinciales Provinciæ Castellæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Sacra Theologia Magistri, necnon Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum Apostolica Auctoritate instituti Qualificatores, quod in Congregatione Definitorii Capituli Generalis ejusdem Ordinis novissime scilicet anno 1728. in Civitate nostra Ferrarien. celebrati, emanavit ad instantiam tunc existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ quoddam Decretum, quo declaratur, licitum fore Fratribus ipsius Provinciæ Castellæ sententiam sequi cujuslibet approbati Doctoris, præsertim vero qu. Joannis de Baccone dum viveret, Fratris expresse pariter professi Ordinis præfati, & alias prout in d. Decreto, cujus tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Facti expositio.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Decretum hujusmodi non solum adversetur generalibus, & communibus universi Ordinis prædicti Constitutionibus io favorem Doctrinæ Angelici Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum antea editis, tum in illius Capitulo Generali Anno 1593. in Civitate Cremonen. habito, in quo Cap. 10. n. 10. disette injungitur Regentibus Studiorum ipsius Ordinis, ut Doctrinam, ac methodum ejusdem D. Thomæ tam in Philosophia, quam in Theologia profiteri debeant, tum in aliis Comitiis Generalibus dicti Ordinis in alma Urbe nostra anno 1704. peractis, ubi nova sanctione, cui Apostolicæ etiam confirmationis pondus accessit, iterum cautum fuit, quod Alumni memorati Ordinis eamdem D. Thomæ Doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret, atque convelleret proprias, ac peculiares Constitutiones, & ordinationes præfatæ Provinciæ Castellæ, quibus anno 1595. tunc in humanis agens Joannes Stephanus de Chissola Prior Generalis dicti Ordinis in actu visitationis Provinciarum Hispaniarum ejusdem Ordinis non tam sua ordinaria, quam Apostolica auctoritate, & a fel. re. Clemente PP. VIII. Prædecessore nostro concessa Regentibus Studiorum ipsius Provinciæ Castellæ doctrinam, & methodum ejusmodi sectari expresse mandavit, ac insuper plane destrueret particulare d. Pro-

Causæ abrogandi præfati Decreti.

vinciæ Castellæ statutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mature, quam solemniter desuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Castellæ præfatæ insimul congregati, secumque animo reputantes dissidia, & contentiones, quæ ex diversitate doctrinæ, ac varietate opinionum passim oriebantur, quo Religionis suæ honori, studiorumque ipsius Provinciæ Castellæ utilitati consultum foret, post rem diu, diligenterque discussam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ejusdem Provinciæ in Sacra Theologia Magistris ad eum gradum in universitatibus Studiorum generalium Salmanticen., Compluten., & Vallisoletan. promotis, Cathedrasque ibidem regentibus, unanimi omnium assensu, nemineque contradicente, aut reclamante, sed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magistri sive intra Collegia d. Provinciæ, sive extra in Universitatibus Studiorum generalium hujusmodi sub pœna privationis lecturæ, aut Cathedræ irremissibiliter ipso facto incurrenda, non aliam, quam ipsius Angelici Præceptoris, & communis Magistri Divi Thomæ Doctrinam docerent, & defenderent. Hisque accedat, quod ampla illa, liberaque sentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Diffinitorii nuperi Capituli Generalis Decretum Alumni d. Provinciæ Castellæ tribuitur, plurima eidem Provinciæ damna afferret, multiplicesque inter illius Fratres turbas, ac dissensiones excitaret, & vel maxime studiosis, rectoque studiorum ipsorum Ordinis noxia, & perniciosa foret, quandoquidem exinde Alumni præfati ad desideria sua coacervare sibi Magistros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere possent, sicque in varias obeuntes sententias invicem discreparent, atque non sine mutuæ Charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire posset, quod ipsi Studentes contrariam in S. Theologia, quam in Philosophia addiscenda apprehenderant opinionem edocerentur, quinimo in una, eademque scientia juxta diversam Magistrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, Exponentes prædicti hæc, & alia non minora mala ex ejusmodi Decreto proventura considerantes, ut ejusdem Provinciæ Castellæ quieti, tranquillitati, ac decori ipsius Fratrum, & præcipue Studentium concordiæ, & progressui prospectum sit, sublato ejusmodi Decreto, unam, certamque ejusdem Angelici Doctoris, clarissimi Ecclesiæ Dei luminis constanti Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum testimonio, laudumque præconio tantopere commendatam Doctrinam in universa Provincia præfata constanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro dicta abrogatione.

§. 3. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; supradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfatæ Provinciæ Castellæ cujuslibet approbati Doctoris sententiam sequendi, sicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibusque, & singulis ipsius Provinciæ Castellæ Fratribus, Lectoribus, & Magistris nunc, & pro tempore existentibus Constitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Castellæ Ordinationes, & Statuta, quibus prælaudatam Doctrinam D. Thomæ profiteri, amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Abrogatio præfati Decreti.

Clausula

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXXV

Reducitur Alternativa electionis Vicarii Generalis Congregationis Hispaniæ. & Indiarum Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ad tres tantum Hispaniæ Provincias.

Hac de re vide Alexandri VII. Const. ed. 1660. Februarii 23. P. 8.

Dat. 14 Feb. 1730. An. 6

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium

EA, quæ pro felici personarum Regularium statu in Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt cum incommodum afferre, ac earumdem personarum tranquillitati obesse noscuntur nostri muneris est provide moderari, & immutare, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Olim d. Alternativa præscripta fuit per Decretum Capituli Generalis, quod etiam ab Alexandro VII approbatum fuit, inter tres Hispaniæ Provincias, aliasque Insularum Philippinarum.

§. 1. Dudum siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini fe. re. Alexandri Papæ VII. Prædecessori nostro exposito, quod in ejusdem Congregationis Capitulo Generali in Oppido Civitate nuncupato de Calatajud in Aragonia novissime tunc celebrato determinatum fuerat pro majori quiete electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis, & ut unusquisque ad inserviendum Religioni magis animaretur, ipsi Alexandro Prædecessori supplicandum fore, ut concederet electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi, servata inter B. M. Virginis in Columna Aragoniæ, & S. Augustini Castellæ novæ, & veteris, necnon Sancti Thomæ de Villanova Bæticæ superioris, & inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis respective nuncupatas Insularum Philippinarum in Indiis Provincias Congregationis prædictæ alternativa, sicut in Congregatione Italiæ Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis observabatur; incipiendo a memorata Provincia Aragoniæ, fieri debere, itaut eveniente casu, quo Vocales Indiarum Capitulo pro tempore celebrando tempori adesse non valerent, tunc unus Fratrum Provinciæ subsequentis juxta ordinem supra expressum in Vicarium Generalem primodictæ Congregationis

eligi

eligi deberet, idem Alexander Prædecessor, supplicarionibus sibi per dictum Procuratorem Generalem nomine Fratrum Provinciarum prædictarum super hoc humiliter porrectis inclinatus, prænarratam Alternativam electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi tanquam Religiosorum tranquillitati, & bono regimini prædictarum Proviociarum proficuam, & consentaneam modo, & forma superius expressis, quatenus (ut asserebarur) in Capitulo Generali sic nnvissime celebratn legitime fuisset obtenta, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, ac juxta prædicti Cspituli Decretum fieri, & observari mandavit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 23. Februarii 1660. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis: gravia nempe incommoda ob nimiā locorum distantiam ex Indiis in Hispaniam.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii tam modernus Vicarius Generalis, quam universi Fratres Difinitorii trium Provinciarum Hispaniæ dictæ Congregarionis Nobis nuper exposui fecerunt, memorata Alternativa electio Vicarii Generalis executioni demandari nusquam potuerit, propterea quod supradictæ Provinciæ S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis quatuor numero Fratres, seu vocales, quemadmodum per Constitutiones ejusdem Congregationis auctoritate predicta confirmatas requiritur, ex Indiis in Hispaniam, ubi Capitulum Generale ipsius Congregationis celebrari consuevit trajicere nequeunt, tum ob nimiam locorum distantiam, tum quia eis non permittitur libera ex iisdem Indiis arbitrio suo discedendi facultas, quamobrem dilectus filius Josephus a solitudine assertus Procurator istius Provinciæ anno 1726. peticrat Constitutionibus prædictis in hac parte per Nos derogari, ut scilicet attenta difficultate, quam dictæ Provinciæ Fratres, seu Vocales experiebantur ad interveniendum eidem Capituln Genersli numero quaternos per dictas Constitutiones præscripro, statueremus, quod si unus, aut duo, vel tres ex Fratribus, seu vocalibus ipsius Provinciæ Capirulo Genersli interessent, is, seu alter eorum necessario eligi deberet in ejusmodi Vicarium generalem, sed audita per Nos ea super re dilecti filii nostri, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncii relatione, huic peritioni minime annuendum duximus: Er revera alternativa electio Vicarii Generalis quatenus ad effectum perduci vellet; multiplices turbas, aliaque gravia incommoda, quæ cum stabilita, & determinata fuir minus perpensa fuerunt, toti Congregationi, ac omnibus quatuor Provinciis præfatis allatura forer, nam ultra gravia dispendia, quæ dicts Provincia S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis in qustuor ipsius Fratribus, seu Vocslibus ad Capitulum Generale hujusmodi mittendis, facere deberet, ac longæ Navigationis discrimina, quæ istis subeunds forent, Sacrarumque Missionum, quibus in illis Partibus pro conversione Infidelium ad Catholicæ Religionis veriratem assidue vacare tenentur detrimentum, si Vicarium Generalem, qui forer de dicta Provincia ab humanis decedera, vel ægrotare contingeret, din nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam Vicarius Generalis io Defuncti, vel Ægroti locum subrogari posset, ac interim præfata Congregatio sine Capite, ac Superiore remaneret, ipsi Exponantes, quo his, aliisque diversis malis, & perturbationibus ex dicta Alrernativa electione proventuris occurratur, simulque salubri, ac tranquillo ejusdem Congregationis regimini prospectum sit, ipsam electionem Vicarii Generalis in pristinum, ac eum in quo ante Decretum supradicti Capituli Generalis erat, statum scilicet inter tres Provincias Hispaniæ tantum reduci plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro reductione.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolvantes, & absolutos fore censentes, supplicationibus inclinati, supradictam alternativam electionem Vicarii Generalis inter quatuor Provincias Aragoniæ, Castellæ, Bæticæ, & Insularum Philippinarum Congregarionis prædictæ, sicut præmittitur, constituram, expeditasque desuper Alexandri Prædecessoris literas præfatas, ad solas dictas tres Aragoniæ, Castellæ, & Bæticæ Provincias eadem auctoritate tenore præsentium reducimus, illamque deinceps inter easdem tres Provincias dumtaxat, prout ante Decretum, & literas ejusmodi servari, ac fieri statuimus, & ordinamus.

Reductio prædictæ Alternativæ ad tres tantum Hispaniæ provincias.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac d. Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictarum Ordinis, Congregarionis, aliisque quibusvis, etiam Juramenro, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboraris statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Darum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscaroris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sextoı

INDEX

INDEX
RERUM NOTABILIUM,

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur, Alphabetico ordine digeſtus.

BETHLEMITÆ.

S. BRIGITTA.

C.

CÆLESTINI.

CÆNA DOMINI.

CÆREMONIALE EPISCOPORUM.

CÆSENATENSIS EPISCOPUS, ET CLERUS.

CÆSENATENSIS CIVITAS, ET EPISCOPUS.

CANONICI S. EUSTACHII.

CANONICI REGULARES.

CANONICUS POENITENTIARIUS.

CANONIZATIO SANCTORUM.

CAPELLANI PONTIFICII.

CAPITOLINA CURIA.

CAPITULUM S. PETRI.

CAPUANA ECCLESIA.

CARDINALIS.

CARDINALIS FINY.

CARMELITÆ.

COLLEGIUM PROCURATORIS URBIS.

COLLEGIUM THEOLOGORUM CÆSENATEN.

COLLEGIA SOCIETATIS JESU.

CONCILIUM ROMANUM.

CONCLAVISTÆ.

CONFRATERNITAS.

CONFRATERNITAS CORDIGERORUM.

CONGREGATIO BONÆ MORTIS.

CONGREGATIO BETHLEMITARUM.

CONGREGATIO CHARITATIS.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM MINORUM.

CONGREGATIO CLERICORUM REGULARIUM SCHOLARUM PIARUM.

CONGREGATIO CLERIC. REGULAR. MINISTRAN. INFIRMIS.

CONGREGATIO DIVINÆ PIETATIS.

CONGREGATIO DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

CONGREGATIO MISSIONIS.

CONGREGATIO PIORUM OPERARIORUM.

CONGREGATIONES S. R. E. CARDINALIUM.

CONGREGAT. SEMINARIORUM.

CONGREGATIO SUPER UBERTATE.

CONSERVATORES URBIS.

CONSERVATORIA.

CONSERVATORIUM CATECHUMENORUM.

CON-

DECRETA CONGREGATIONIS EPISC. ET REGULAR.

DECRETA CONGREGATIONIS IMMUNITATIS.

DECRETA CONGREGATIONIS INDICIS.

DECRETA CONGREGATIONIS S. OFFICII.

DECRETA CONGREGATIONIS RITUUM.

DECRETA CONGREGATIONIS CONCILII.

DECRETA CONGREGATIONIS SUPER DISCIPLINA REGULARI.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

DECRETA REGULARIUM.

DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

E.

ECCLESIA ABBATIALIS.

ECCLESIA CATHEDRALIS.

ECCLESIA COLLEGIATA.

ECCLESIA PAROCHIALIS.

EQUITATUS.

ERECTIO.

EREMITÆ S. AUGUSTINI.

EREMITÆ S. AUGUSTINI DISCALCEATI.

EUGUBINA ECCLESIA.

F.

FACULTATES PUBLICÆ.

FAMILIARES PONTIFICIS.

S. FELIX A CANTALICIO.

VEN. FERDINANDUS A S. JOSEPHO.

FERETRANA CIVITAS.

FESTA SANCTORUM.

S. FRANCISCUS BORGIA.

FRATRES S. AUGUSTINI.

FRATRES CARMELITÆ.

FRATRES ORDINIS S. FRANCISCI.

FRATRES ORDINIS BEATÆ MARIÆ DE MERCEDE REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

FRATRES ORDINIS S. JOANNIS DEI.

FRATRES PRÆDICATORES.

FRATRES ORD. SERVORUM B. M. VIRGINIS.

FRATRES SS. TRINITATIS REDEMTIONIS CAPTIVORUM.

G.

GARELLÆ.

GYMNASIA SOC. JESU.

H.

HABITUS LAICALIS.

HEBRÆI.

B. HIACYNTHA DE MARISCOTTIS.

HOSPITALE B. M. THEUTONICORUM.

HOSPITALE S. JOANNIS HIEROSOLYMITANI.

HOSPITALE S. GALLICANI.

I.

INDULGENTIÆ.

S. JOANNES à CAPISTRANO.

B. JOANNES NEPOMUCENUS.

JUBILÆUM.

JUDÆI.

L.

LATERANENSES.

LEGATIO ROMANDIOLÆ.

LIBRI PROHIBITI.

MINORES TERTII ORDINIS.

MISSIONARII.

MONACHI ORDINIS S. BASILII MAGNI.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI CONG. BENEDICTINÆ AUGUSTANÆ.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS CASSINENSIS.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS OLIVETI.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS VIRGINIS.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS DE OBSERVANTIA.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS VALLISOLETANÆ.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI CONG. PORTUGALLIÆ.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS SS. VITONI, ET HIDULPHI.

MONACHI ORDINIS CARTHUSIEN.

MONACHI ORDINIS CISTERCIENSIS.

MONACHI ORDINIS S. HIERONYMI.

MONIALES S. URSULÆ.

MONIALES S. RADEGUNDIS.

MONS PURGATORII.

N.

NEOPHYTI.

NUNCIUS APOSTOLICUS.

FINIS Indicis Rerum Notabilium.

INDEX
VOCABULORUM PRÆCIPUORUM,

Quæ in præcedenti Indice referuntur.

Finis Tomi Decimi - Tertii.